

Д-р Ристо Ивановски

КОРУМПИРАНО ПРАВОСУДСТВО,
АНТИДРЖАВНО ОБВИНИТЕЛСТВО И
НЕНАРОДЕН ПРАВОБРАБАНИТЕЛ

Битола, Р.Македонија
2015 година

Д-р Ристо Ивановски, КОРУМПИРАНО ПРАВОСУДСТВО,
АНТИДРЖАВНО ОБВИНИТЕЛСТВО И
НЕНАРОДЕН ПРАВОБРАНИТЕЛ

Ристо Ивановски
Ул.Михајло Андоновски бр. 6/21
7.000 Битола

ИВАНОВСКИ, Ристо

Корумпирано правосудство, антидржавно обвинителство и ненароден правобранител /Ристо Ивановски. - Битола : Ивановски Р., 2015. - 232 стр; 29 см.

а) Човекова судбина во Р. Македонија.

САМОВОЛИЈАТА ВО ПРАВОСУСТВОТО ВО Р.МАКЕДОНИЈА

1. Јас, Ристо Ивановски, по завршување на Факултет за земјоделски науки и храна, во понатамошен текст Земјоделски факултет- Скопје, како најдобар студент во одделот сточарство, во 1972 година бев испратен во Германија на дошколување, докторирање. Таму и пред мене беа испраќани повеќе лица. Меѓутоа, како што тие таму отишле, назад тие се вратиле, тие таму ништо не можеле да постигнат. Јас по четири години, кога ми беше врачена дипломата доктор во Виена, на 04.11.1976, на истиот ден, тргнав назад за Битола, а по два дена се пријавив во Земјоделскиот факултет- Скопје. На мое изненадување одма бев одбиен. Поради тоа јас во 1977 година се вработив во ЗИК "Пелагонија"-Битола.

Бидејќи јас бев единствен доктор на наука во Комбинатот, како и единствен кој докторирал вој социјалистичкиот блок, не бев подобен. Против мене расправале Социјалистичкиот сојуз на работниот народ на С. Македонија во Битола, Општинскиот комитет на СКМ и Општинската синдикална организација. Пак, од мигот кога јас во 1990 година станав член на ВМРО- ДПМНЕ, чии членови се чувствуваат наследници на ВМРО, која како организација била против режимот од српската окупација од 1912 година, по 1945 година владеењето на просрпската комунистичка партија СКМ, денес СДСМ, животот ми постанал застрашувачки, што трае се до денес.

2. Во 1990 година се пријавив на конкурс за генерален директор на ЗИК "Пелагонија"- Битола, против комунистичкиот кодош и партиски функционер Вангел Гагачев. Тој, од српското домче во Битола, целатот на Македонците, Лазар Колишевски, беше поставен да се ликвидира кадарот на Крсте Црвенковски. Гагачев бил ликвидатор на неговиот кадар со на чело Гого Петковски, генерален директор. Токму со овој Комбинат станал југословенски рекордер. Со партиската наредба тој беше променет, а Вангел Гагачев беше поставен за помешен генерален директор по земјоделие. Со неговото настапување од 1978 година земјоделството и сточарство на Комбинатот биле уништени, овощтарството искрочено итн. Следи тој во 1990 година прв да се распадне во државава на неземјоделски дејности и земјоделска дејност (ЗК "Пелагонија"- Битола). Бидејќи јас сакав Комбинат-от да го спасам од стопанскиот штетник и уништувач на Комбинатот се пријавив на конкурс за генерален директор, противкандидат на В.Гагачев.

3. Со РО.бр.1110/90 "ОСНОВНИОТ СУД НА ЗДРУЖЕН ТРУД ВО БИТОЛА, во со- ет составен од судијата Ѓорѓи Христовски, повремените судии Димовска Љубица и Вецко Памаковски со записничарот Стојанова Џулијана, решавајќи по предлогот на Ристо Ивановски од Битола спрема ЗК "Пелагонија"- Битола, за стекнување, по одржаната расправа во присуство на предлагачот и полномошникот на учесникот на ден 14.02.1991 година во Битола, ја донесе следната ОДЛУКА

СЕ ОДБИВА барањето на предлагачот Ристо Ивановски од Битола, да се поништи одуката бр.02-4690/1 од 07.12.1990 година, донесена од работничкиот совет на учесникот ПОС ЗИК 'Пелагонија' - Битола, со која Вангел Гагачев е именуван за генерален директор со мандат од 4 години, и да се задолжи учесникот да изврши повторен избор,- КАКО НЕОСНОВАНО". Пак, сопругата на судијата Ѓорѓи Христовски во Комбинатот беше најповеќе унапредена. Всушност, таа и ништо не работеше.

Со ГЖ.бр.388/92 "ОКРУЖНИОТ СУД ВО БИТОЛА како граѓански второстепен суд, во совет составен од судиите: Tome Сарцовски претседател на советот, Владимир Атанасов и Благој Стојковски членови на советот, во правната работа на предлагачот Ристо Ивановски од Битола за стекнување решавајќи по жалбата на предлагачот поднесена против одлуката на Основниот суд на задружен труд во Битола РО.бр.1110/ 90 од 14.2.1991 год., на својата нејзина седница одржана на ден 25.2.1992 год., ја донесе следната ПРЕСУДА

Жалбата,- СЕ ОДБИВА како неоснована.

Одлуката на Основниот суд на задружен труд Битола, РО.бр.1110/ 90 од 14.2.1991 год., СЕ ПОТВРДУВА". Ако таа не се потврди, судиите како режимски ќе летале од работа. Следи само најпослушните напредувале.

4. Самоволно и без основа од Вагел Гагачев бев казнет, сменет од советник по сточарство на цел Комбинат на пониско работно место, дури преместен од Работна единица Завод за унапредрување и развој с.Новаци во Пресметковна единица Свињарска фарма во

с.Породин, во состав на Работната единица "Коле Канински"- с.Породин. Јас заведив судски спор.

Основниот суд на здружен труд Битола со РО.бр. 717/90: "на ден 17.09.1990 година ја донесе следната: **ОДЛУКА**

СЕ УВАЖУВА барањето на предлагачот Д-р Ристо Ивановски.

СЕ ПОНИШТУВА Одлуката бр.27-02-3216 од 6.07.1990 година на директорот (Ван-гел Гагачев, Р.И.) на учесникот ПОС ЗИК 'Пелагонија'- Битола со кое предлагачот е расподелен на работни задачи Стручен соработник во РЕ 'Коле Канински' од.с.Новаци, **КАКО НЕЗАКОНИТА**.

СЕ ЗАДОЛЖУВА учесникот да го распореди предлагачот на работни задачи стручен советник во РЕ Завод за унапредување и развој во с.Новаци, во рок од 15 дена по правосилноста на одлуката".

Судот на здружен труд на Македонија, РОЖ.бр.2636/90 "решавајќи по жалбата на учесникот, изјавен против Одлуката на Основниот суд на здружен труд Битола РО.бр.717/90 од 17.09.1990 година, на седницата одржана на ден 24.04.1991 година, донесе **ОДЛУКА**

Жалбата поднесена од учесникот во постапката ПОС ЗИК 'Пелагонија'- Битола, **СЕ ОДБИВА**.

Одлуката на Основниот суд на здружениот труд Битола РО.бр. 717/ 90 од 17.09.1990 година, **СЕ ПОТВРДУВА**".

Основниот суд на здружен труд Битола со РО.бр.717/90 "на 17.06. 1991 година ја донесе следната: **ОДЛУКА**

СЕ ОДБИВА предлогот на учесникот ПОС ЗИК 'Пелагонија' Битола да се повтори постапката по предметот РО.бр.717/90 заведен од предлагачот Д-р Ристо Ивановски од Битола за распоредување правосилно завршено со одлука на овој суд РО.бр.717/90 од 17.09.90 година, **КАКО НЕОСНОВАНО**.

СЕ ЗАДОЛЖУВА учесникот ПОС ЗИК 'Пелагонија' Битола да му ги надомести на предлагачот Ристо Ивановски од Битола трошоците во ова постапка во износ од 960 денари, за рок од 15 дена по правосилноста на оваа одлука".

Судот на здружен труд на Македонија, со РОЖ.бр.2636/91 "решавајќи по жалбата изјавена од предлагачот ПОС ЗИК 'Пелагонија'- Битола- учесник во редовната постапка, против одлуката на Основниот суд на здружен труд Битола РО.бр.717/90 од 17.06.1991 година, на седницата одржана на ден 7.11.1991 година, донесе **ОДЛУКА**

Жалбата изјавена од предлагачот ПОС ЗИК 'Пелагонија'-Битола, учесник во редовната постапка, **СЕ ОДБИВА**.

Одлуката на Основниот суд на здружениот труд Битола РО.бр. 717/90 од 17.06.1991 година, **СЕ ПОТВРДУВА**".

Меѓутоа, јас веќе на 20.05.1991 останав без работен однос.

5. Бидејќи јас бев самоволно и без основа исфрлен од работа, барав да се одложи изршувањето, поврзано и со претходните судски одлуки.

"Општинскиот суд во Битола, со судијата Драгомир Тодоровски по извршиот предмет на доверителот Ристо Ивановски од Битола, против должникот ПОС ЗК 'Пелагонија' од Битола, за непарично побарување, одлучувајќи по приговорот и предлогот за одлагање понесени од должникот, во отсуство на странките, денес на 30.10.1991 година, донесе

РЕШЕНИЕ

I.

Приговорот поднесен од должникот ПОС ЗК 'Пелагонија' од Битола против решението И.бр.2753/91 од 6.6.1991 година, **СЕ ОДБИВА**.

II.

Предлогот за одлагање **СЕ УСВОЈУВА**.

Извршувањето дозволено со решение И.бр.2753/91 од 6.6.1991 година, **СЕ ОДЛАГА** до правосилното окончување на постапката РО.бр.516/ 91 која се води пред Основниот суд на здружен труд во Битола.

О б р а з л о ж е н и е

Судот дозволи извршување врз основа на правосилната одлука РО.бр.717/90 од 17.9.1990 година, заради распоредување на доверителот на работни задачи стручен советник во РЕ Завод за унапредување и развој во с.Новаци.

Должникот поднесе приговор наведувајќи дека во меѓувреме на доверителот му престанал работниот однос врз основа на изречена дисциплинска мерка, па неможело да се постапи по извршената расправа. Истовремено предложи и одлагање на извршувањето.

Доверителот поднесе приговор наведувајќи дека во меѓувреме на доверителот му престанал работниот однос врз основа на изречена дисциплинска мерка, па неможело да се постапи по извршената расправа. Истовремено предложи и одлагање на извршувањето.

Доверителот на записникот пред овој суд изнесе дека предлогот на должникот за повторување на постапаката по предметот РО.бр.717/90 бил одбиен, а во постапката РО.бр. 516/91 била донесена одлука со која е потврдена одлуката за изречената дисциплинска мерка 'престанок на работен однос'. Ова последна постапка била во фаза на жалба по која уште не била одлучена. Предложи да се продолжи извршувањето.

Судот ги ценеше наводите на двете страни и списите во предметот, па заклучи дека приговорот е неоснован. Во случајов не постојат причини кој го спречуваат извршувањето во смисол на чл.50 од ЗИП. Постои извршна исправа за распоредување на доверителот, а фактот дека му е изречена дисциплинска мерка 'престанок на работен однос', не е причина која го спречува извршувањето зашто таа мерка подлежи на испитување кај судските органи, а која постапка е во тек. Тој факт може да се земи како причина за одлагање на извршувањето.

Поради изнесеното судот одлучи да го одбие приговорот на должникот. Од друга страна, предлогот за одлагање судот го усвои сметајќи дека оправдано да се пречека на правосилното окончување на постапката РО.бр.516/91, односно да се види што ќе стане со изречената дисциплинска мерка. Доколку таа мерка правосилно се укине, судот во службена должност ќе го продолжи извршувањето, а доколку таа мерка правосилна се остави во сила ќе следи запирање на извршувањето.

Со оглед на ваквите можности судот смета дека е оправдано да се одложи извршувањето додека надлежниот суд правосилно се произнесе по повод изречената дисциплинска мерка".

"Окружниот суд во Битола како граѓански второстепен суд во совет составен од судии Ристо Георгиевски претседател на советот, Бранко Џокински и Владимир Атанасовски, членови на советот, по правната работа на доверителот Ристо Ивановски од Битола, против должникот ПОС ЗК 'Пелагонија' од Битола, за присилно извршување на непарично побарување решавајќи по жалбите на странките поднесени против решението на Општинскиот суд Битола И.бр.2753/91 од 30.10.1991 год., на нејзината седница одржана на ден 5.12.1991 год. донесе РЕШЕНИЕ

Жалбите на странките СЕ УВАЖУВААТ.

Решението на Општинскиот суд во Битола И.бр.2753/91 од 30.10.1991 год.- СЕ УКИНУВА и предметот се враќа на првостепениот суд на повторно одлучување.

О б р а з л о ж е н и е

Со обжаленото решение под I од диспозитивот приговорот поднесен од должникот против решението И.бр.2753/91 од 6.06.1991 се одбива.

Под II од диспозитивот предлогот за одлагање на спроведувањето на извршувањето се усвојува. Извршувањето дозволено со решение И.бр. 2753/91 од 6.06.1991 година се одлага до правосилното окончување на постапката пред Основниот суд на здружен труд Битола по предметот РО. бр.516/91.

Против ваквото решение двете странки поднесоа жалба и тоа доверителот го напаѓа решението под II од диспозитивот а должникот под I поради суштински повреди на одредбите од ЗПП, погрешно и нецелосно утврдена фактичка состојба и погрешно примена на одредбите од материјалното право, па се предлага жалбите да се уважат, обжаленото решение укине и предметот врати во првостепениот суд на повторно одлучување.

Овој суд согласно чл.365 од ЗПП го испита решението па најде

Жалбите се основани.

Првостепениот суд го одбива приговорот на должникот од причини што заклучува дека нема пречки за спроведување на извршувањето а имено постои извршна исправа за ра-

споредување на доверителот на работното место кое гласи во извршната исправа. Наведува дека тоа што дисциплинската мерка е остранет од работа доверителот не е од влијание при спроведувањето на извршувањето. Ваквиот заклучок не првостепениот суд противречи на одлуката за одлагање на извршувањето каде пак дава причини дека извршувањето зависи од правосилното одлучување по спорот РО.бр.516/91 дали доверителот ќе биде вратен како работник кај должникот или пак не.

Должникот и во приговорот а и во жалбата наведува дека не постои можност за спроведување на извршувањето на извршната исправа бидејќи работното место стручен советник на кое треба да се врати доверителот не постои а во текот на водењето на постапката повеќе пати е изменета систематизацијата на работните места и сега должникот преставува акционерско друштво и тоа работно место не постои. Првостепениот суд ќе треба да ги провери тие наводи од приговорот и жалбата на начин ќе закаже рочиште ќе ги повика странките ќе го задолжи должникот да ги достави актите за систематизација и другите акти за промена на статусот на должникот па на тој начин жалбените наводи во жалбата на должникот ќе ги провери. И на крајот ќе може да извлече правилен заклучок дали постои можност извршната исправа да се спроведе или не. (Судот не ги почитува одлуките на повисокиот суд, што стои во претходната точка 4. Значи, во Судот постојат самоволија, Р.И.)

Од одлуката по однос на приговорот ќе зависи и одлуката по однос на предлогот за одлагање на спроведувањето на извршувањето па затоа следуваше да се уважи и жалбата на доверителот па при повторното одлучување и по приговорот и по предлогот за одлагање ќе се донесе единствена одлука.

Затоа согласно чл.369 и 370 од ЗПП, бидејќи постоеја суштински повреди на одредбите од ЗПП и погрешно утврдената фактичка состојба следуваше жалбите да се уважат, а обжаленото решение укине и предметот врати на првостепениот суд на повторно одлучување при што од како ќе се постапи по укажувањата дадени во оваа решение ќе се донесе законита одлука".

"Општинскиот суд во Битола, со судијата Драгомир Тодоровски, по извршиот предмет на доверителот Ристо Ивановски од Битола ул.'Михајло Андоновски' бр.6/21 против должникот ЗК 'Пелагонија' од Битола, за непарично побарување, одлучувајќи по приговорот на должникот, во отсуство на странките, денес на 6.04.92 година донесе

Решение

Приговорот на должникот СЕ УСВОЈУВА.

Решението И.бр.2753/91 од 6.06.91 година СЕ УКИНУВА, извршувањето СЕ ЗАПИРА.

Образложение

Судот дозволи извршување врз основа на одлуката РО бр.717.9.90 година, заради споредување на доверителот на работни задачи стручен советник во РЕ Завод за унапредување и развој в. с.Новаци. (Во понатамошното читanje ќе се види, постоеја договор меѓу судовите, неизврши,Р.И.)

Должникот во приговорот наведе дека одлуката е неизвршила бидејќи на доверителот му престанал работниот однос врз основа на изречена дисциплинска мерка. Исто така, такво работно место кај должникот не постоело. (Судот не почитувал одлука на друг и повисок суд, Р.И.)

Доверителот во одговорот на приговорот предложи истиот да се одбие, а извршувањето да продолжи.

Постапувајќи по напастијата на Окружниот суд во Битола по решение Гж.бр. 2634/91, овој суд двалати закажа рочиште за расправање по приговорот. Од рочиштето должникот изостана, а до судот достави само акт за систематизација. (Потврда судиите од Окружниот суд се договориле со должникот. Окружниот суд не почитувал надлежен друг и повисок суд. Се одлучувало за иста работа двалати, дури сосема спротивно, Р.И.)

Од приложените акти за систематизација се утврдува дека кај должникот не постои работно место како она наведено во одлуката РО бр. 717/90. (Токму затоа надлежниот суд со бр.719/90 донел одлука, Р.И.) Овој факт го потврдува и доверителот кој уште во поднесениот предлог за извршување наведе дека 'неговото работно место во Развојната служба е укинато

за тој да биде вишок и непотребен на комбинатот'. (Затоа заведив судски спор. Бидејќи укинувањето била самоволно, го добив спорот, Р.И.)

При таква положба, со оглед да веќе не постои тоа работно место, одлуката РО бр. 717/90 од 17.9.90 година е практично неизвршлива, па следуваше приговорот да се усвои и извршувањето да се запре". (Ненадлежен суд решил и одлучил да не извршува одлука на друг надлежен суд, Р.И.)

"Окружниот суд во Битола, како граѓански второстепен, во совет составен од судии-те: Ристо Георгиевски претседател на советот, Бранко Џокински и Владимир Атанасов членови (судиите на ненадлежен суд не почитувале одлуки на судии на надлежен суд, Р.И.), во извршниот предмет на доверителот Ристо Ивановски од Битола, против должникот ЗК 'Пелагонија' од Битола, решавајќи по жалбата на доверителот против решение-то на Општинскиот суд во Битола И.бр.2753/91 од 6.04.1992 г. на седницата одржана на 25.06.1992 година, донесе

РЕШЕНИЕ

Жалбата на доверителот,- СЕ УВАЖУВА.

Решението на Општинскиот суд во Битола, И.бр.2753/91 од 6.04. 1992 год., - СЕ ЗАПИРА и предметот се враќа на првостепениот суд на повторна постапка.

Објазните

Со обжаленото решение усвоен е приговорот на должникот и решението И.бр.2763/91 од 6.06.1991 г. се укинува и извршувањето се запира.

Против таквото решение доверителот поднесе жалба со која го побива по сите правни основи, со предлог жалбата да се уважи решението да се укине и предметот да се врати на повторна постапка.

Овој суд, постапувајќи по жалбата, ги разгледа списите по предметот, го испита обжаленото решение согласно член 365 во врска со чл.381 од ЗПП, и чл.14 од ЗИП, па по оценка на жалбените наводи и предлози, како и списите по предметот, најде дека жалбата е основана.

Првостепениот суд го запира извршувањето само од причини на тоа што од актите за систематизација произлегувало тоа дека непостоело работно место согласно извршната исправа. Видно од извршната исправа истата е донесена на 24.04.1991 год. а правилникот за организација и систематизација на работните места кај должникот е од месец мај 1991 г. што значи дека актите за систематизацијата постоеле пред да биде донесена извршната исправа. (Судиите потврдиле, судскиот спор бил монтиран, Р.И.)

Судот без одржување на рочиште а како беше укажано со решение на овој суд ГЖ. бр.2534/91 од 5.12.1991 г. го запре извршувањето само од погоре наведените причини. Затоа, при повторната постапка ќе треба судот да одржи рочиште на кое ќе бидат присутни учесниците за да се разјаснат во доволна мера околностите кога е вршена реорганизацијата кој должникот и дали постои работно место согласно извршната исправа или пак друго соодветно работно место како налага одредбата од член 17 од Законот за основните права од работен однос. Во таа смисла да се провери и жалбениот навод на какво работно место работи Боне Палашевски (на истото што го имав јас, Р.И.), дали на работното место на кое претходно работел доверителот или пак такво работно место непостои. Од одлуката по однос на приговорот на должникот ќе зависи и одлуката по однос на предлогот за одлагање на спроведувањето на извршувањето, а тоа првостепениот суд воопшто не го испитувал, поради што следуваше согласно чл.380 ст.1 т.3 од ЗПП, во врска со чл.14 од ЗИП, да се одлучи како изреката".

"Општинскиот суд во Битола, со судијата Драгомир Тодоровски, по извршниот предмет на доверителот Ристо Ивановски од Битола ул.'Михајло Андоновски' бр.6/21 против должникот ЗК 'Пелагонија' од Битола, за непарично побарување, одлучувајќи по приговорот и предлогот за одлагање поднесен од должникот, денес на 16.09.92 година донесе

Решение

I.

Приговорот поднесен од должникот против решението И.бр.2753/91 од 6.6.91 година СЕ ОДБИВА.

СЕ НАЛАГА на должникот во рок од осум дена по приемот на решението да ја изврши одлуката РО бр.717/90 од 17.9.90 година, а доколку не постапи по таа одлука во оставениот рок му СЕ ИЗРЕКУВА парична казна од 15.000,00 денари.

II.

Предлогот на должникот за одлагање на извршувањето СЕ ОДБИВА.

О б р а з л о ж е н и е

Судот дозволи извршување на правосилната одлука РО бр.717/90 од 17.9.90 година.

Должникот во приговорот наведе дека во меѓувреме на доверителот му престанал работниот однос, побара и одлагање.

Доверителот предложи да се одбие приговорот и постапката да продолжи.

Постапувајќи по напастивијата на Окружниот суд во Битола дадени во решението ГЖ бр.1712/92 од 25.6.92 година овој суд одржа рочиште на кое застапникот на должникот изнесе дека работното место на доверителот било укинато со систематизацијата од 29.6.91 година, но дека со измените од 14.4.92 година е повторно отворено тоа место (ДОКАЗ, директорот решил мене да ме ликвидира, а и ме ликвидирал, Р.И.), а бил распореден Боне Палашовски (кој не бил магистер, ниту доктор, Р.И.). Не постоело друго место на кое доверителот би можел да биде распореден според чл.17 од Законот за основните права од работен однос. (ДОКАЗ, јас не сум бил подобен: до денес Боне Палашевски нема објавено ниеден самостоен труд, ниту книга. За него пишувам во мосто претходно барање во Вашиот суд, Р.И.)

Приговорот на должникот е неоснован.

Неспорно е дека постои извршна исправа со која на должникот му е наложено да го распореди доверителот на работни задачи 'стручен советник' во РЕ Завод за унапредување и развој во с.Новаци. По донесување на извршната исправа должникот го укинал тоа работно место. Меѓутоа, на 14.4.92 година е отворено место 'самостоен стручен советник во сточарството' кое одговара на стручните способности на доверителот, но на тоа место не е распореден доверителот тука лицето Боне Палашевски. Должникот во приговорот наведе дека одлуката е неподобна за извршување, извршувањето не било можно бидејќи такво работно место не постоело во актот за систематизација, меѓутоа на рочиштето должникот изјави дека отворил ново работно место кое одговара на стручните способности на доверителот.

При ваква положба, по мислење на овој суд не постојат причини кои, согласно чл.50 од ЗИП, го спречуваат извршувањето. Надлежниот суд донел правосилна одлука со која наложил враќање на доверителот на поранешните работни задачи. Предлогот на должникот за повторување на постапката бил одбиен правосилно, а притоа Судот на здружениот труд на Македонија во својата одлука РОЖ бр.2636/91 од 7.11.91 година застанал на становиште дека со донесување на новиот акт за систематизација, по настанувањето на извршната исправа, се создадени услови-законски претпоставки за законито распоредување на доверителот. Значи, и тој суд сметал дека должникот е должен да ја исполни обврската по одлуката, дека за тоа има претпоставка. Ова во целост го прифаќа и извршниот суд, па смета дека извршната исправа е подобна за извршување. Спрема тоа, неоснован е приговорот на должникот дека извршната исправа е неподобна, дека е неизвршлива. Напротив, со отворање на местото 'самостоен стручен советник во сточарство' кое одговара на стручните способности на доверителот, се стекнаа услови за спроведување на извршната исправа бидејќи доверителот можеше да биде распореден на тоа место. Меѓутоа, должностникот тоа не го стори, тука на тоа место распореди друго лице. По мислење на судот, должностникот на тоа место требаше да го распореди лицето кое поседува извршна исправа, а тоа е доверителот.

По мислење на судот, неоснован е приговорот и во делот каде се наведува дека на доверителот му престанал работниот однос по настанување на извршната исправа. Тој факт не е причина која го спречува извршувањето, со оглед да таа одлука подлежи на судски испитувања. Следува доверителот да се врати на работа по основ правосилната одлука за враќање на работа. Од тие причини се одби приговорот на должностникот, му се остава рок за исполнување на обврската, а во спротивно му се изрече парична казна.

Судот го одби и предлогот за одлагање од причина што не се исполнети условите од чл.63 од ЗИП. Имено, предлогот за повторување поднесен од должностникот е одбиен, а тоа што меѓу странките се води нов спор под бр.987/92 не е причина која е предвидена во наведената одредба како основ за одлагање.

Од тие причини се одлучи како во диспозитивот".

"Окружниот суд во Битола како второстепен, во совет составен од судиите: Ристо Георгиевски претседател, Бранко Цокински и Благој Стојановски членови, во извршиот предмет, на доверителот Ристо Ивановски од Битола, против должникот ПОС ЗК 'Пелагонија' Битола, за непарично побарување, решавајќи по жалбата на должникот изјавена против решението на Општинскиот суд Битола, И.бр.2753/91 од 16.9.1992 год., на седницата на ден 8.10.1992 год., донесе

РЕШЕНИЕ

Жалбата на должникот, -СЕ УВАЖУВА.

Решението на Општинскиот суд Битола, И.бр.2753/91 од 16.9.1992 год., -СЕ УКИНУВА и предметот се враќа на првостепениот суд на повторна постапка.

О б р а з л о ж е н и е

Со обжаленото решение одбиен е приговорот на должникот поднесен против решението на Општинскиот суд Битола, И.бр.2753/91 од 6.6.1991 год., и наложено му е на должникот во рок од 8 дена, по приемот на решението да ја изврши одлуката РО.бр.717/90 од 17.09.1990 г. а доколку непостапи па таа одлука во оставениот рок на должникот му е изречена парична казна во износ од 15.000,00 ден... Со истото решение одбиен е предлогот на должникот за одлагање на извршувањето.

Против решението жалба изјави должникот побивајќи го поради погрешно и непотполно утврдена фактичка состојба и погрешно примена на материјалното право, со предлог молбата да се уважи, обжаленото решение да се укине и предметот да се врати на првостепениот суд на повторна постапка.

Доверителот поднесе одговор на жалба со наводи дека жалбата на должникот е неоснована и предлага истата да се одбие.

Овој суд, решавајќи по жалбата, го испита обжаленото решение, согласно чл.365 во врска со чл.381 од ЗПП, и чл.14 од Законот за искршна постапка, ги разгледа списите по предметот, и по оценка на жалбените наводи и предлози најде:

Жалбата е неоснована.

Обивајќи го приговорот на должникот првостепениот суд, утврдува дека кај должникот е отворено работно место самостоен стручен советник во сточарство кое одговара на стручните способности на доверителот но на тоа работно место било расподелено друго лице. Судот смета дека доверителот со оглед дека од тоа работно место е прераспореден на друго работно место треба да се распореди на тоа работно место. Судот, исто така, прифаќа дека на доверителот работниот однос му е престанат со одлука на дисциплинската комисија на должникот која била предмет на преиспитување пред Општинскиот суд Битола, по предмет П.бр.987/92 кое нешто пак според првостепениот суд непреставувало причина за одлагање на извршувањето.

Во ситуацијата кога на доверителот му престанал работниот однос со одлука на дисциплинската комисија на должникот, истиот неможе да се распореди на работното место самостоен стручен советник во сточарството бидејќи сега доверителот нема својство на лице вработен кај доверителот. Тоа, може единствено да се стори само доколку одлуката на дисциплинската комисија за престанок на работниот однос биде поништена и со тоа ќе се смета работниот однос на доверителот непрестанал и ќе може да се спроведе извршување на одлуката РО.бр.717/90 од 17.09.1990 год.

Првостепениот суд, во повторната постапка ќе треба да ги има предвид укажувањата дадени во оваа решение при што ќе треба да утврди до каде е работата по предметот П.бр. 987/92 на Општинскиот суд Битола за поништување на одлука на дисциплинската комисија на должникот што преставува основ за одлагање на извршувањето во смисла на чл.63 од Законот за искршна постапка.Извршувањето на извршната исправа може да се спореде само по правосилното окончување на погоре наведениот предмет кој се води пред Општинскиот суд Битола. Инаку, по однос на приговорот на должникот против решението со кое е дозволено извршувањето и овој суд смета дека, не се основани наводите во истиот меѓутоа со оглед дека се работи за специфичен случај, судот треба да донесе поинаква одлука. Судот неможи, да му наложи на должникот да ја изврши одлуката се додека не се утврди дека на доверителот не му е престанат работниот однос, кај должникот.

Предвид на погоре изнесените причини а согласно чл.380 т.3 од ЗПП, се одлучи како во изреката на решението”.

Бидејќи судиите во Општинскиот и Окружниот суд расправале за моето бркање од работа, тие од 6.6.1991 до 8.10.1992 со мене се изигрувале.

“Општинскиот суд во Битола, со судијата Драгомир Тодоровски, по извршиот предмет на доверителот Ристо Ивановски од Битола, ул. ‘Михајло Андоновски’ бр.6/21, против должникот ЗК Пелагонија од Битола, за непарично побарување, одлучувајќи по приговорот за одлагање поднесени од должникот, денес на 26.10.1992 година донесе

Р Е Ш Е Н И Е

Извршувањето дозволено со решение И.бр.2753/91 од 6.6.1991 година СЕ ОДЛАГА до правосилното окончување на предметот П.бр.987/92 на Општинскиот суд Битола.

По правосилното окончување на тој предмет судот со посебно решение ќе се произнесе по приговорот на должникот.

О б р а з л о ж е н и е

Судот дозволи извршување врз основа на правосилната одлука РО.бр.717/90 од 17.9.1990 година.

Должникот во приговорот наведе дека во меѓувреме на доверителот му престанал работниот однос, па побара и одлагање на извршувањето. Тоа од причини што помеѓу страните се водел спор под П.бр. 987/92, па пред правосилно да се заврши тој спор не можело да се спроведе извршувањето.

Доверителот предложи да се одбие приговорот и постапката да продолжи. (Судовите воделе психолошко долгогодишно судење, познато кај ненародните власти. Пред да заврши спорот, тужителот починал, Р.И.)

Судот ги ценеше наводите на странките, списите во предметот, ги имаше во предвид напаствијата дадени од Окружниот суд во Битола во решението Гж.бр.2606/92 од 8.10.1992 година, па го усвои предлогот за одлагање поднесен од должникот.

По настанувањето на извршната исправа на доверителот му е изречена дисциплинска мерка ‘престанок на работен однос’ и таа мерка е предмет на оценка во постапката П.бр. 987/92 која се води пред Општинскиот суд Битола и се уште не е правосилно завршена. Поради тоа, согласно чл. 63 од ЗИП, постојат услови за одлагање на извршувањето. Поточно, извршиот суд мора да сочека правосилно да заврши тој спор каде ќе се утврди дали на доверителот му престанува работниот однос или не. Дури после тоа ќе може да продолжи извршувањето или пак ќе дојде до запирање на постапката, зависно каков ќе биде исходот на тој спор.

Од тие причини се одложи извршувањето. Одлука за приговорот судот ќе донесе со посебно решение откако ќе заврши правосилната постапка П.бр.987/92”.

Меѓутоа, ова судовите можеле да го завршат по итна постапка, а не со мене тие од 6.6.1991 до 26.10.1992 да се изигруваат.

6. Иако судиите од 6.6.1991 до 8.10.1992 се изигруваа со мене, се утврди, судскиот спор бил монтиран. Токму затоа Окружниот суд истакнал: “Првостепениот суд го запира извршувањето само од причини на тоа што од актите за систематизација произлегувало тоа дека не-постоело работно место согласно извршната исправа. Видно од извршната исправа ис-тата е донесена на 24.04.1991 год. а правилникот за организација и систематизација на работните места кај должникот е од месец мај 1991 г. што значи дека актите за систематизацијата по-стоеле пред да биде донесена извршната исправа”.

Следи Општинскиот суд да утврди: “Постапувајќи по напатствијата на Окружниот суд во Битола дадени во решението Гж.бр.1712/92 од 25.6.92 година овој суд одржа рочиште на кое застапникот на должникот изнесе дека работното место на доверителот било укинато со систематизацијата од 29.6.91 година, но дека со измените од 14.4.92 година е повторно отворено тоа место, а бил распореден Боне Палашевски. Не постоело друго место на кое доверителот би можел да биде распореден според чл.17 од Законот за основните права од работен однос.

Приговорот на должникот е неоснован.

Неспорно е дека постои извршна исправа со која на должникот му е наложено да го распореди доверителот на работни задачи ‘стручен советник’ во РЕ Завод за унапредување и

развој во с.Новаци. По донесување на извршната исправа должностникот го укинал тоа работно место. Меѓутоа, на 14.4.92 година е отворено место 'самостоен стручен советник во сточарството' кое одговара на стручните способности на доверителот, но на тоа место не е распореден доверителот туку лицето Боне Палашевски. Должникот во приговорот наведе дека одлуката е неподобна за извршување, извршувањето не било можно бидејќи такво работно место не постоело во актот за систематизација, меѓутоа на рочиштето должностникот изјави дека отворил ново работно место кое одговара на стручните способности на доверителот.

При ваква положба, по мислење на овој суд не постојат причини кои, согласно чл.50 од ЗИП, го спречуваат извршувањето. Надлежниот суд донел правосилна одлука со која наложил враќање на доверителот на поранешните работни задачи. Предлогот на должностникот за повторување на постапката бил одбиен правосилно, а притоа Судот на здружениот труд на Македонија во својата одлука РОЖ бр.2636/91 од 7.11.91 година застанал на становиште дека со донесување на новиот акт за систематизација, по настанувањето на извршната исправа, се создадени услови-законски претпоставки за законито распоредување на доверителот. Значи, и тој суд сметал дека должностникот е должен да ја исполни обврската по одлуката, дека за тоа има претпоставка. Ова во целост го прифаќа и извршиот суд, па смета дека извршната исправа е подобна за извршување. Спрема тоа, неоснован е приговорот на должностникот дека извршната исправа е неподобна, дека е неизвршива. Напротив, со отворање на местото 'самостоен стручен советник во сточарство' кое одговара на стручните способности на доверителот, се стекнаа услови за спроведување на извршната исправа бидејќи доверителот можеше да биде распореден на тоа место. Меѓутоа, должностникот тоа не го стори, туку на тоа место распореди друго лице. По мислење на судот, должностникот на тоа место требаше да го распореди лицето кое поседува извршна исправа, а тоа е доверителот.

По мислење на судот, неоснован е приговорот и во делот каде се наведува дека на доверителот му престанал работниот однос по настанување на извршната исправа. Тој факт не е причина која го спречува извршувањето, со оглед да таа одлука подлежи на судски испитувања. Следува доверителот да се врати на работа по основ правосилната одлука за враќање на работа. Од тие причини се одби приговорот на должностникот, му се остава рок за исполнување на обврската, а во спротивно му се изрече парична казна". ДОКАЗ: Директорот Вангел Гагачев мене животно ме ликвидира.

7. Под точка 4. се истакна следното: "Бидејќи јас бев самоволно и без основа исфрлен од работа, барав да се одложи извршувањето, поврзано и со претходните судски одлуки". Пак, под точка 5. се потврди, се укинало моето работно место, а потоа истото го отворил за друго лице, на кое јас отсекогаш сум му бил советник. А тој немал објавено ниеден самостоен труд. Овој како наполно неспособен бил мој кодош, извршител на директорот. Значи, директорот решил мене да ме ликвидира. А за моето ликвидирање тој имал свои партиски структури во градот Битола и државата, што важело за негови судии и негови извршители во Комбинатот, сите негови соучесници за моето потполно ликвидирање. Со тоа започнал процесот на уништување на мојот живот. Па тој како силеција бил познат:

8. Вангел Гагачев како моќник организирал во Комбинатот да се купи пченка како добиточна храна. Таа била во Хрватска и Србија донесена од САД. Таа била карантинска пченка на некое оболовање, порадишто таа била забранета за сеидба. Меѓутоа, во СФРЈ тие неа си ја запрашиле со најголемиот отров жива. Кога од САД на тоа повторно им се укажало, таа запрашена била продавана за добиточна храна. Во оваа игра се вклучил и Вангел Гагачев со своите колеги...Бидејќи таа била запрашена со отров, таа била обоена црвено. Следи тие неа да ја перат со вода...и повторно сушат..., оти тој си нашол добивка. Ова било дело на неговите потчинети Петар Мицевски, директор на Фабриката за добиточна храна во с.Радобор, и неговиот соработник Боне Палашевски од Говедарската фарма во с.Радобор, кој го добил моето работно место во Заводот за унапредување и развој во с.Новаци. Бидејќи настапило труење на добитокот, зашто следело труење и кај потрошачите на јајца, месо и млеко од добитокот, јас пријавив во државните институции. Меѓутоа, вакви труења кај Вангел Гагачев биле редовна појава во фармите и рибниците, зашто многу сум пишувал. Бидејќи ја знаев неговата насилиничка нарав, злочинец врз својот народ, се решив да ја спасам Свињарска фарма, каде јас таму од него на насилинички начин како понижување бев преместен.

9. За ова цел претходниот раководител на Свињарска фарма ги собираше потписите од вработените, а јас свое рачно го напишав текстот: Во него стои: "Во врска со предметот од Д-р Ристо Ивановски, 'Предлог за подобро и успешно производство на свињарската фарма', број 03-02 од 04. 01.1991, да се биде во посебна РАБОТНА ЕДИНИЦА, инаку како сега ќе бидеме ликвидирани, ние долупотпишаните, бараме да се издвоиме како посебна РЕ, вон РЕ 'Коле Канински' с.Породин, бидејќи немаме ништо заедничко со нив". За ова да образложам: доходот се остваруваше во Работна единица, земјоделците многу малку работеа, а иако тие беа многу понедоходовни земаа многу поголеми плати од вработените во Свињарска фарма, дури таа немаше средства за редовно работење- пред ликвидација. Со тоа вработените беа навредувани и понижувани. Дури во неа се работеше секој ден во годината, како во спротивност во земјоделието, во зимно време си беа дома, без работни обврски. Значи, кога земјоделците дома си седеле, тие земале повисока плата од сточарите, кои работеле без прекини. Токму затоа во првиот список се потпишале 18, во продолжение уште 3. Не се потпишал само новиот раководител и двајца други, кои ништо не работеле, а биле доушници на непријателот на сточарството Вангел Гагачев.

10. За да се образложи ликвидацијата на Свињарска фарма, по моето бркање од Свињарска фарма свињите во фармата оболеа од болеста Аујецки, чума..., како и преку 100 потрошачи преку Синдикатот од стафилококоза, од кои две жени тешко, гнојни процеси во утерусот...Инаку од чумата свињите се уништуваат. Па свињарска фарма била за ликвидација.

11. Бидејќи вработените во Свињарска фарма сакале неа да ја спасат, тие потпишале полномошно, со следен текст: "**ПОЛНОМОШТВО**

Сите ние подолупотпишаните на работа при Свињарска фарма во состав на РЕ Сточарство при РЕ 'Коле Канински' с.Породин, ЗК 'Пелагонија' Битола, (Во РЕ Сточарство беа Свињарска фарма, Говедарска фарма и Рибник. Така на сточарството му се одливаше=крадеше доходот, Р.И.)

ГИ ОВЛАСТУВАМЕ Д-р Ристо Ивановски од Битола 'Михајло Андоновски' 6/21 и М-р Китан Минчевски од с.Кравари, да можат во наше име да поднесат тужба кај надлежниот суд за издвојување на Свињарската фарма од составот на РЕ Сточарство при РЕ Коле Канински с.Породин во посебна работна единица, да не застапуваат пред судовите и другите органи, да поднесуваат поднесоци, да склучуваат спогодби, да поднесуваат редовни и вонредни правни лекови, да се откажуваат од истите, да поднесуваат извршување по судски пат, како и да превземаат други дејствија во заштита на нашите права.

Полномошното за случај на потреба од стручно застапување да можат да го пренесат на други лица по нивни избор.

Полномоштвото важи до неговото отповикување".

Заради закани бркање од работа бројот се свел само на 16 лица.

Вангел Гагачев за раководител го поставил едно лице, негов доушник со виша земјоделска школа, која ја завршил вонредно. Гагачев за да опстои ги ликвидираше сите негови колеги кои од него биле поспособни. Само така тој денес опстоил најмоќниот, со најголем удел на акции, газда.

12. Бидејќи беа собирани потписи од вработените, се обративме до Синдикатот во Битола. Меѓутоа, тој бил партиски на СКМ, чиј мокник бил Вангел Гагачев, нејзин главник како најмоќник во Општината Битола. Токму затоа Синдикатот ништо не превзел. Состојбата останала на самите.

13. Вангел Гагачев отворил ново работно место, директор по сточарство и на него поставил своја личност. Таа беше директниот учесник на моето ликвидирање. Ама исто така, и на млечниот систем на молзење во говедарските фарми. Тој беше носител на неговото уништување, внесување на несоодветен систем на централно измолзилиште. Ова на Вангел Гагачев му било потребно, новиот систем да го купи од странство, а со тоа тој да пери пари, а вакви негови самоволија била без бројни, тој да се обогати. Меѓутоа, кого мене ме избркал од работа и заврши со перењето пари за централните молзилишта, катастрофално за нашите услови во говедарството, Вангел Гагачев како што моето работно место само поради мене го укина, истото го направи и за новопечениот директор по сточарство, кое повеќе никогаш не постоеше. Како што новопечениот директор катастрофално со новиот систем на молзење го

уништуваше говедарството, истото се случи и со него: од директор до извршител во говедарска фарма, дури само дел на една. Секако, тој несфатил, како што важело за други, по нивна еднократна употреба и тие за него биле ништожници. А кога тоа го сфатиле било касно. Ова било и за Синдикатот во РЕ "Коле Канински" с. Породин, кој беше против мене, со препорака, јас да бидам избркан од работа. Вакви беа членовите во дисциплинската комисија, во кои имаше раководни кадри, што не било дозволиво итн. А таквите лица за мое бркање добивале станови, раководни места технички директор итн.

14. Бидејќи нас во пресрет не ни излезе Синдикатот во Битола, а што важи и со другите структури на градот, за настанатата состојба ни преостанала само помошта на Претседателот (Премиерот) на Владата СРМ:

"ВЛАДА Социјалистичка Република Македонија
-Биро за преставки и предлози-
Бр.11-111/6
2.04.1991 година
Скопје

До Ристо Ивановски ул.'Михајло Андоновски' 6/21 Битола

Во одговор на претставката на Инцијативниот одбор на Свињарската фарма 'Коле Канински' од с.Породин, која работи во состав на Земјоделскиот комбинат 'Пелагонија' Битола, упатена до Владата на СР Македонија, а која е отстапена на ова Биро, во која укажуваат дека покренале судска постапка за издвојување пред надлежниот суд, која се одлоговлечува, како и за низа неправилности сторени од раководниот кадар на Комбинатот Ве известуваме за следново:

По испитувањата на наводите од претставката Бирото ја утврди следнава фактичка состојба:

I. Не се точни наводите дека судовите ја одлоговлечуваат постапката. Предлогот за раздружување на Свињарската фарма од Комбинатот 'Пелагонија' е примен во Основниот суд на здружен труд Битола, на 11.02. 1991 г. и носи СО бр.32/91 и е најсочен за 04.04.1991 година. (Значи, јас се јавив на 2.04.1991, а предметот бил 'најсочен за 04.04.1991 година', Р.И.)

II. Што се однесува за укажувањата изнесени во преставката дека земјоделието повеќе се плаќа од другите дејности во Комбинатот, наводите не се точни. (Како под точка I и во оваа точка е изиграна Владата, Р.И.)

Распределбата на средства за лични доходи со оглед на отсуство на единствен правилник на ниво на ПОС ЗИК 'Пелагонија' се врши врз основа на Правилник за распоределба на поранешниот ООЗТ 'Коле Канински'. Според кој правилник наградувањата на земјоделските работници се врши врз основа на изработените норми. Додека работниците во Свињарската фарма со оглед на карактерот на работата пресметувањето на личниот доход се врши врз основа на утврдени бодови за секое работно место. (Во земјоделието во зима и празници не се работи итн., Р.И.)

Точно е дека во зимскиот период на сите вработени им се исплаќа ист личен доход, но, тоа е резултат на исплата на загарантиран личен доход за месеците ноември и декември во 1990 г. и јануари во 1991 г. со оглед на тешката финансиска ситуација на Комбинатот. (Личниот доход во Свињарска фарма станал понизок откако таа повеќе небила ООЗТ=РЕ, што траело со години. Со години него Вангел Гагачев го уништувал, Р.И.)

Не се точни наводите дека не се плаќа прекувремената работа на вработените во Свињарската фарма од увидот во платниот список за месец август 1990 г. на сите вработени од фармата кои работеле на државен празник им е исплатен надомест зголемен за 50%. (Август е еден месец, Р.И.)

На крајот Ви известуваме дека со оглед на отсуство на единствен Правилник за расподелба на доходот на средствата за лични доходи на ПОС ЗИК 'Пелагонија'- Битола Републичкиот инспектор на труд за Општина Битола ќе го задолжи ова претпријатие да донесе нов Правилник кој во целост ќе ги усогласи со Колективниот договор. (Значи, Комбинат-от немал единствен Правилник со повисок доход во Свињарската фарма во однос на земјоделието само со сезонска дејност, прелесна работа..., Р.И.)

Горното Ви се доставува на знаење како одговор на претставката упатена до Владата на СР Македонија".

На овој одговор испративме преставка: "До Владата на Социјалистичка Република-Скопје- Биро за преставки и предлози

ПРОТЕСТ НА ВАШИОТ ОДГОВОР БР.11-111/6 ОД 02.04.1991

Ние, потписниците, преку ИНИЦИЈАТИВНИОТ ОДБОР (Д-р Ристо Ивановски и М-р Китан Минчевски) на Свињарската фарма РЕ 'Коле Канински' с.Породин, при ЗК 'Пелагонија'- Битола, баравме да се разгледаат и разрешат нашите проблеми.

За жал, Вие сте неправилно информирани од страна на Инспекторот на Општината Битола, злоупотребувајќи го гарантиранот личен доход земен од ноември 1991 година (НИЕ БАРАВМЕ ЗА УНАЗАД, КАКО И ЗА ПОНЕГО), па затоа Вашиот одговор бр.11-111/6 од 02.04. 1991 е произволен, за нас навредлив и се чувствуваат изиграни. (Загарантиран личен доход бил доказ дека во земјоделството не се работело, Р.И.)

Поради наведеното, ние од Свињарска фарма, Ви јавуваме, дека сме ОБЕСПРАВЕНИ:

1. Во зима кога не работеа земјоделците, земаа општествена исхрана а седеа дома.
2. Во зима и во невреме (за време на вегетацијата) кога неработаат земјоделците, земаат полн личен доход;
3. За време на вегетацијата земјоделците работат по норми и земаат повисок личен доход отколку раководниот и стручниот кадар во Фармата, како на пример трактористите и работниците;
4. Механичката работилница земаат процент (10%), така им е за толкав процент повисок личниот доход, како и да швајџерите добиваат млеко, додека нашиот одржувач кога швајџова, како и работниците и стручниот кадар кој работи во шталите со свињите, неприемаат млеко;
5. Кога работат во време на вегетацијата, им се исплаќа личниот доход со се прекувремено (тие имаат прекувремени, ние не), иако кај нас нема сезоност, се работи во тек на цела година (365 дена), има и ноќен работник и стражар итн.
6. ДРЖАВНИТЕ ПРАЗНИЦИ НЕ СЕ ПРЕКУВРЕМЕНИ;
7. Ним им се исплаќаат недели, нас не, и тоа зголемени за 30%;
8. Превозот се регулира према земјоделците, а не према нас, а некогаш во недели, кога не работи земјоделието, иди во прашање и превозот;
9. Не се работи према БИОРИТМОТ на свињите, туку према изгревот на сонцето, нанесувајќи им штета на производството на Фармата;

10. До скоро- есеноска, автобусот не оставаше на пат, без разлика какво време беше, а од местото каде не слегуваше до Фармата е скоро 1 км, и се прашуваме, кој можи што работи во Фармата после завршена работа, да не се измие и да се качи во автобусот и секој внатре да го одбегнува поради смрдата, а ако се измие кој е тој што можи на -25 до -30° Ц да оди 1 км со влажна глава и да го зачува своето здравје;

11. Нашите вработени и стручен кадар, како доктор и магистер на наука се испраќаат на 'доброволни' акции, со норми, по наредба на Директорот, како непожелни лица во растителното производство, дури и 100 дена во годината, за што се терети за нивното одсуство Фармата во корист на растителното производство, како и се нанесува и штети на истото, бидејќи сточарите не се стручњаци за кроене на лозја, вишни итн., што значи обострани штети;

12. НА СИСТЕМАТСКИ ПРЕГЛЕД не одиме веќе 2 години (овва е 3 година), со консултации со референтот по ХТЗ речено ни е дека директорот не одобрува средства за истото и дали е некој свесен какви последици ќе настанат, ако се знае дека свињите се подложни на ЗООНОЗИ (болести, кои преоѓаат од животните на човекот, и обратно), на пример БРУЦЕПОЗАТА. Не смее да се заборави, да овие се со закон регулирани итн-итн.

Свесни сме да за ова писмо, ако дознае Раководниот кадар, ќе бидеме малтретирани и санкционирани, бидејќи официјално дознавме дека Иницијативниот одбор (д-р Ристо Ивановски и м-р Китан Минчевски) се веќе истерани од работа од Дисциплинската комисија на РЕ 'Коле Канински' с.Породин при ЗК 'Пелагонија'- Битола.

(Следат 15 потписи, еден помалку од потписите во полномоштвото, Р.И.) Битола, 08.04.1991 Адреса: Д-р Ристо Ивановски ул. 'Михајло Андоновски' број 6/21 97.000 Битола
ПС: ОВИЕ СЕ НАЈСМЕЛИ, ДОДЕКА ДРУГИТЕ СЕ ПЛАШАТ ДА НЕ БИДАТ ИЗБРКАНИ ОД РАБОТА КАКО ШТО СЕ СЛУЧИ СО ИНИЦИЈАТИВНИОТ ОДБОР".

15. Бидејќи постапката дисциплинска мерка престанок на работен однос започнал, знаев дека ќе бидам избркан. Токму затоа ја искористив приликата кога постанал премиер (претседател) на Владата академикот проф. д-р Никола Кљусев. Тој од просрpsката комунистичка партија бил испраттен на Титовиот "Голи Оток". Свесен дека тој нема да дозволи да му се случи на невин човек да страда, како што тој и многу други страдале, јас се јавив писмено до него. Од неговиот Кабинет го добив следниот одговор:

16. "Социјалистичка Република Македонија
ВЛАДА НА СОЦИЈАЛИСТИЧКА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА - Кабинет на претседателот-

Бр К 19-14/8 Скопје, 3.05.1991 год.

До Ристо Ивановски Ул. 'Михајло Андоновски' бр..6/21 Битола

Во врска со Вашите преставки упатени до претседателот на Владата д-р Никола Кљусев, како одговор Ви го доставуваме Известувањето бр. 08-1721 од 30.04.1991 година на Министерството за труд и социјална политика.

Прилог: 1 Шеф на Кабинетот, Душан Стојанов".

"Социјалистичка Република Македонија

Министерство за труд и социјална политика

бр.08-1721 од 30.04.1991 год. Скопје

ДО ВЛАДАТА НА СР МАКЕДОНИЈА

-Кабинет на претседателот- Скопје

ПРЕДМЕТ: Известување

ВРСКА: Ваш број К 19-14/5 и 14/7

Во врска со Вашите писма под горните броеви со кои барате Републичкиот инспекторат за труд да изврши надзор по наводите во преставката во делот на начинот и постапката на водење на дисциплинската постапка и на изречената дисциплинска мерка на д-р Ристо Ивановски и Китан Минчевски вработени во ПОС ЗИК 'Пелагонија'- Битола и ја утврди фактичката состојба, Ве известуваме следното:

Републичкиот инспекторат за труд преставките ги одстапи на Републичкиот инспектор за труд во организационата единица во Битола, а со цел како надлежен орган да постапи по наводите во преставките.

Инспекторот за труд при општината Битола на 18.04.1991 година изврши надзор во ПОС ЗИК 'Пелагонија'- Битола во врска со наводите во преставките односно на начинот и постапката на водење на дисциплинската постапка и на изречените дисциплински мерки престанок на работниот однос на д-р Ристо Ивановски и Китан Минчевски и ја констатира следната фактичка состојба:

За констатираната фактичка состојба, Ви доставуваме записник за извршениот надзор. Меѓутоа, и покрај тоа сметаме за потребно да Ви укажеме дека според наодот на инспекторот за труд дисциплинската постапка е водена на начин и постапка согласно законските прописи од областа на работните односи и Правилникот за одговорност на работниците во ПОС ЗИК 'Пелагонија'- Битола.

Иако според наодот на инспекторот за труд повредите на работните обврски за кои се теретат д-р Ристо Ивановски и Китан Минчевски на главната расправа водена од дисциплинската комисија не се докажани со факти и докази дека истите ги сториле, инспекторот не е надлежен да се впусти во оценка на доказната постапка во оценка на фактите и доказите кои биле презентирани на главната расправа пред дисциплинската комисија.

Според тоа, во конкретниот случај инспекторот за труд не може да интервенира и да преземе понатамошни дејствија за заштита на правата на работниците од причини што дисциплинската постапка е водена на начин и постапка согласно законските прописи и самоуправни општи акти од областа на работните односи.

Основниот суд на здружен труд е исклучиво надлежен мериторно да одлучи и да се впусти во оценка на доказната постапка.

Во врска со наводите во преставките кои се однесуваат на инцијативата за статусни промени во ПОС ЗИК 'Пелагонија'- Битола, Ве известуваме следното:

Според Законот за претпријатијата, внатрешната организација на претпријатијата автономно ја уредува самото претпријатие. Внатрешната организација на претпријатието не е

предмет на законско уредување, туку на автономно уредување на препријатијата. Законот со-држи само две општи одредби со кои се дава овластување со статусот на претпријатието да може да се утврди дел од претпријатието да има определени овластувања во правниот промет како и посебна пресметка на резултатите од работењето, во согласност со Закон и според кои деловите на претпријатијата немаат својство на правно лице.

Според тоа, нема никакви законски пречки за покренувањи во препријатијата за предлагање на промени во нивната внатрешна организација во согласност со општите акти на претпријатието, а надлежните органи во претпријатието треба да ги разгледаат и да се произнесат по истите, респектирајќи ги причините, мотивите, целите и ефектите од предловите за промените што се предлагаат.

Во преставката е наведено дека се собрани 21 потпис од вработените во РЕ 'Свињарска фарма' од составот на ЗК 'Пелагонија'- Битола за издвојување на РЕ 'Свињарска фарма' од ЗК 'Пелагонија'. (Наведеното не е точно, туку се собрани 21 потпис за посебна РЕ 'Свињарска фарма' како што била порано. Токму затоа таа самата си располагала со доходот....Р.И.)

Според членот 187-а Законот за претпријатијата можат да се вршат три вида стапусни промени поделба на претпријатието, спојување и припојување. Законот не предвидува издвојување како статусна промена, бидејќи деловите на претпријатијата немаат правен субјективитет и затоа не можат да одлучуваат за издвојување од претпријатието. (Ова нема врска со нашиот предмет. Ние баравме да се издвоиме само од РЕ 'Коле Канински'-с.Породин, а не од Комбинатот. Збрките ги направиле структурите на старата власт која била се до со 1990 година, што опстоило до денес, Р.И.)

Во смисла на наведените законски одредби, предлагачите ќе треба да ја проценат, конкретизираат и дефинираат иницијативата во смисла на тоа дали тоа ќе значи предлогот за промена на внатрешната организација со организирање на посебна РЕ 'Свињарска фарма' во состав на ЗК 'Пелагонија', ако тоа го нема ова својство на внатрешна организациона единица или ќе значи предлог за поделба на претпријатието во две или повеќе нови претпријатија, а по која одлука донесува органот на управувањето на претпријатието". (Била само едно, во посебна РЕ "Свињарска фарма", во составот на РЕ "Коле Канински", а во скlop на ЗК "Пелагонија"- Битола. Никогаш не паднало збор за посебно претпријатие во составот на ЗК "Пелагонија"-Битола. Се било јасно превидено, се било точно кажано, Р.И.)

17. Под точка 16. се истакна: повредите "на главната расправа водена од дисциплинската комисија не се докажани со факти и докази дека истите ги сториле"..."нема никакви законски пречки за покренувањи во препријатијата за предлагање на промени во нивната внатрешна организација во согласност со општите акти на претпријатието, а надлежните органи во претпријатието треба да ги разгледаат и да се произнесат по истите, респектирајќи ги причините, мотивите, целите и ефектите од предловите за промените што се предлагаат".

Јас бев избран од работа за повреди кои "не се докажани со факти и докази". Исто така, јас предлагав Свињарската фарма да биде посебна РЕ во Комбинатот, а не издвоена од него. Токму затоа "нема никакви законски пречки за покренувањи во препријатијата за предлагање на промени во нивната внатрешна организација". Се ова говори само едно, јас бев ликвидиран, затоашто јас на Вангел Гагачев нема да м дозволев тој да го униши Комбинатот и од чумата... ликвидира 100% Свињарска фарма.

18. "Социјалистичка Република Македонија

ВЛАДА НА СОЦИЈАЛИСТИЧКА Скопје, 10.05.1991 г.

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

-Кабинет на Претседателот-

Бр. К 19-14/7

До Ристо Ивановски, Ул. 'Михајло Андоновски' бр.6/21, Битола.

Во врска со Вашата преставка упатена до Претседателот на Владата, во прилог Ви го доставуваме Известувањето бр. 03-1046/2 од 9.05. 1991 година на Министерството за земјоделство, шумарство и водостопанство.

Исто така, Ве известуваме дека со Известување и Известувањето на Министерството за труд и социјална политика, што Ви го доставивме со наше писмо бр. К 19-14/8 од 3.05.1991

година, сметаме дека се изнесени можностите за натамошно постапување по вашите преставки и затоа нема потреба повторно да ни се обраќате со исто барање.

ПРИЛОГ: 1 ШЕФ НА КАБИНЕТОТ Душан Стојанов".

"Социјалистичка Република Македонија
МИНИСТЕРСТВО ЗА ЗЕМЈОДЕЛСТВО,
ШУМАРСТВО И ВОДОСТОПАНСТВО
Бр.03-1046/2 од 09.05.1991 година Скопје
ДО ВЛАДАТА НА СОЦИЈАЛИСТИЧКА
РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
-Кабинет на претседателот- Скопје
ПРЕДМЕТ: Известување по преставка
ВРСКА: Ваш бр.К 19-14/7 од 17.04.1991 година

По повод преставката на членовите на Иницијативниот одбор на Свињарска фарма ЗК 'Пелагонија'- Битола на кои им е изречена мерка престанок на работниот однос, ова Министерство оцени дека се работи за прашање од работен однос за кое треба да решава надлежниот суд а не Министерството за земјоделство, шумарство и водостопанство.

По однос на наводите во преставката за неприфаќање на предлогот на Иницијативниот одбор за одвојување на Свињарската фарма како посебна работна единица, од страна на ЗК 'Пелагонија'- Битола, Министерството за земјоделство, шумарство и водостопанство смета дека тоа е прашање од организационен карактер, па со оглед на тоа што работниците управуваат со претпријатијата во општествена сопственост (член 3 од Законот за претпријатијата) тие сами треба да се изјаснат и за начинот на своето работење. **МИНИСТЕР Д-р Иван Ангелов".**

19. Социјалистичка Република Македонија
ВЛАДА НА СР МАКЕДОНИЈА
-Биро за преставки и предлози
Бр. 11-278/5 од 25.06.1991 година Скопје

До Д-р Ристо Ивановски Ул. 'Михајло Андоновски' бр.6/21 Битола

Во одговор на Вашата преставка упатена до Претседателот на Република Македонија, а која е отстапена на ова Биро во која укажувате на незаконското изречена дисциплинска мерка- престанок на работниот однос од страна на Вашата работна организација, Ве известуваме за следново:

Во испитување на наводите од Вашата преставка преку трудовата инспекција констатирано е дека дисциплинската постапка, процедурално е водена во склад со Законот за основните права од работен однос и Правилникот за одговорност на работниците во ПОС ЗК 'Пелагонија'- Битола.

Вам Ви останува правото да покренете спор пред Основниот суд на здружен труд Битола, што сте го и сториле и да ја сочекате одлука на Судот.

Горното Ви се доставува на знаење како одговор на Вашата преставка.

НАЧАЛНИК Добросав Кучера".

20. Започнал судскиот маратонски спор, и тоа со единствена цел, само психолошка војна, да умре тужителот додека заврши судскиот спор.

Со РО.бр.516/91 Основниот суд на здружен труд- Битола, со судии "Христина Белевска- како претседател на советот, повремените судии Вецко Пармаковски и Љубиша Средовски- како членови на советот" "на 26.06.1991 год. во Битола ја донесе следната **ОДЛУКА**

СЕ ОДБИВА барањето на предлагачите Ристо Ивановски и Китан Минчевски и двета од Битола, да се поништи Одлуката на дисциплинската комисија на учесникот ПОС ЗК 'Пелагонија'-Битола РЕ 'Коле Канински'-с.Породин број 04-225/2 од 13.05.1991 год. со која се прогласени за виновни за сторена постапка повреда на работната обврска и им е изречена дисциплинска мерка 'престанок на работниот однос',- **КАКО НЕОСНОВАНО**". (Христина Белевска беше судија, а работеше по препорака на власта. Таа не избираше начин да дојде до повисоко работно место, Р.И.)

Со Гж.бр.143/92 Окружниот суд во Битола "во состав составен од судиите: Томе Сарцовски претседател на советот, Олга Бошевска и Владимир Атанасов"..."решавајќи по жа-

лбите на предлагачите против одлуката на Основниот суд на здружен труд Битола РО.бр. 516/01 од 26.06.1991 година, на седницата од 25.02.1992 година, го донесе следното РЕШЕНИЕ

Жалбата на предлагачите,- СЕ УВАЖУВА.

Одлуката на Основниот суд на здружен труд Битола РО.бр.516/91 од 26.06.1991 година,- СЕ УКИНУВА и предметот се враќа на Општинскиот суд Битола, на повторно судење".

Претседателот на Основниот суд во Битола предметот му го додели на судијата Стече Караманди. Тој мене ми соопшти, бидејќи се врши присила вие да го изгубите судскиот спор, јас го вратив предметот. ДОКАЗ: Бројот на предметот 987/92 бил на судијата Стевче Караманди.

Бидејќи за повредите немало докази и факти, другиот судија "Васко Радевски како претседател на советот" од Општинскиот суд во Битола на расправата на 18.06.1992 го донесе следното "РЕШЕНИЕ

Предлогот на тужителите СЕ УВАЖУВА.

СЕ ЗАДОЛЖУВА тужениот ЗК Пелагонија АД Битола РЕ 'Коле Канински' с.Породин на тужителите Д-р Ристо Ивановски и М-р Китан Минчевски поранешни негови работници да им исплаќа личен доход почнувајќи од 1.07.1992., па до правосилното окончување на спорот, под страв на кривична и материјална одговорност.

Жалбата не го одлага спроведувањето на ова решение".

Со Гж.бр.1259/92 Окружниот суд во Битола "во совет составен од судиите Томе Сарцовски претседател на советот, Олга Бошевска и Владимир Атанасов, членови на советот" ..."решавајќи по жалбата на тужениот против решението на Општинскиот суд од Битола П.бр.987/92 од 18.06.1992 год., на најавната седница одржана на ден 19.09.1992 год. го донесе следното РЕШЕНИЕ

Жалбата на тужениот СЕ УСВОЈУВА.

Решението на Општинскиот суд во Битола П.бр.987/92 од 18.06. 1992 год., -СЕ УКИНУВА и предметот се враќа на првостепениот суд на повторно постапување".

"ОПШТИНСКИОТ СУД ВО БИТОЛА, како процесен правостепен во совет со судијата Васко Радевски како претседател на советот и судиите поротници Илија Тасевски и Ловре Ивановски како членови, во правната работа на тужителот Ристо Ивановски од Битола ул. 'Михајло Андоновски' 6/21 и Китан Минчевски од с.Кравари- битолско, против тужениот ЗИК Пелагонија РЕ 'Коле Канински' с. Породин, основ поништување на одлука за изречена дисциплинска мерка престанок на работен однос по одржаната усна, јавна и главна расправа во присуство на тужителите и нивниотполн. адв.Ристо Димовски и пол. на тужениот Биолета Блажевска на 3.11.1992 год. донесе

I

ПРЕСУДА

Тужбеното барање на тужителите СЕ УВАЖУВА.

Одлуката на дисциплинската комисија на тужениот ЗИК Пелагонија РЕ 'Коле Канински' с.Породин бр.04-225/2 од 13.5.1991 год. со која се прогласени тужителите Ристо Ивановски и Минчевски Китан за виновни за сторени потешки повреди на работната обврска и им е изречена дисциплинска мерка престанок на работен однос како и решението бр.030687/1 од 20.5.91 год. со која се одбива приговорот на тужителите а се потврдува одлуката на првостепената дисциплинска комисија СЕ УКИНУВАТ и се задолжува тужениот, тужителите да ги врати на работа и работни задачи и тоа тужителот Ристо Ивановски советник во ПЕ сточарство и тужителот Китан Минчевски на работа и работни задачи селекционер матичар, во рок од 15 ден по приемот на пресудата во кој рок тужениот е должен на тужителите и да им ги на-доместо трошковите по постапката во износ од 194.750 ден.

II

РЕШЕНИЕ

Предлогот на тужителот Ристо Ивановски и Китан Минчевски за издавање на времена мерка СЕ УВАЖУВА.

СЕ ЗАДОЛЖУВА тужениот ЗИК Пелагонија АД Битола РЕ 'Коле Канински' с.Породин на тужителите Ристо Ивановски и Китан Минчевски да им се исплаќа надоместок на

личен доход што би го остварувале до колку беа на работа почнувајќи од 1.7.1992 год. па до правосилното окончување на спорот под страв на кривична и материјална одговорност.

Жалбата не го одлага спроведувањето на ова решение.

Ова решение да го спроведе извршниот орган на овој суд”.

21. Со И.бр.6925/92 "ОПШТИНСКИОТ СУД ВО БИТОЛА, со судијата поединец Драгомир Тодоровски, по извршниот предмет на довери-телот Ристо Ивановски од Битола против должникот ЗК 'Пелагонија' РЕ 'Коле Канински' од с.Породин, за парично побарување денес на 28.01.1993 година донесе

РЕШЕНИЕ

Врз основа на решението П.бр.987/92 од 3.11.1992 година се определува извршување врз паричните средства на должникот заради наплата на вкупна сума од 804.911,00 денари.

Решението ќе го спроведе СОК Битола на начин што од сметката на должникот ЗК 'Пелагонија' РЕ 'Коле Канински' од с.Породин бр.40300-601-8878 ќе го наплати горенаведениот износ и ќе го исплати како следува:

- На Ристо Ивановски од Битола ул. 'Михајло Андоновски' бр. 6/21 износ од 256.445,00 денари на име личен доход за декември и разлика за претходните месеци, како и 16.900,00 денари на име извршни трошоци...

Приговорот не го одлага извршувањето”.

Со И.бр.6925/92 "ОПШТИНСКИОТ СУД ВО БИТОЛА, со судијата поединец Драгомир Тодоровски, по извршниот предмет на доверителот Ристо Ивановски од Битола против должникот ЗК 'Пелагонија' РЕ 'Коле Канински' од с.Породин, денес на 24.2.93 година донесе

РЕШЕНИЕ

Извршувањето дозволено со решението И.бр.6925/92 од 10.12.1992 година и со решението под ист број од 28.1.1993 година СЕ ЗАПИРА, сите спроведени извршни дејствија СЕ УКИНУВААТ”.

Ова се наведува само со цел да се потврди, судскиот спор бил монтиран а судиите не судат спрема законите, туку спрема НАРЕДБАТА.

22. Следи промена на судиите во Окружниот и Општинскиот суд без мое знаење. Тие не судеа, туку ми ги прошируваат обвинувањата. Во нивните одлуки имаше само една странка, тужениот. Токму затоа јас против нив поднесов и кривични пријави, а барав тие да бидат изземени. Меѓутоа, тоа не беше прифатено, тие непречено судеа и мене ме ликвидираа. Со тоа тие им овозможија на директорот Вангел Гагачев тој да постане газда на државен Комбинат, порадишто тој до денес е главен носител на акциите.

23. Со Гж.3267/92 "ОКРУЖНИОТ СУД БИТОЛА... во совет составен од судиите: Ристо Георгиевски претседател, Бранко Џокински и Никола Николовски како членови... решавајќи по жалбата на тужениот изјавена против пресудата и решението на Општинскиот суд Битола. П.бр.987/92-I, од 3.11.1992 год., на седницата одржана на ден 13.1.1993 год., донесе

РЕШЕНИЕ

Жалбата на тужениот, -СЕ УВАЖУВА.

Пресудата и решението на Општинскиот суд од Битола, П.бр.987/ 92-I, од 3.11.1992 год., -СЕ УКИНУВА и предметот се враќа на првостепениот суд на повторно судење”.

24. "ОПШТИНСКИОТ СУД ВО БИТОЛА, во совет составен од судијата Благој Доновски, како претседател на советот и судиите поротници Петар Ивановски и Илија Кленковски, членови на советот...на 12.03. 1993 г. ја донесоа следнава

ПРЕСУДА

Тужбеното барање...СЕ ОДБИВА КАКО НЕОСНОВАНО.

РЕШЕНИЕ

Предлогот на тужителите за да судот издаде времена мерка, со која што ќе го задолжи тужениот да им исплаќа на тужителите надоместок на личен доход што би го остварувале, до колку би биле на работа, сметано од 1.07.1992 г. па до правосилното окончување на спорот СЕ ОДБИВА”.

25. Следи нашиот адвокат Ристо (Ицко) Димовски нашата жалба да ја закасни, за таа да биде одбиена како неблаговремена. Ова било и во договор со Китан Минчевски, кој бил вратен на работно место, а судењето продолжи само за мене. Ако кон ова се додаде дека ние

двата бевме со заедничка тужба, а процесот продолжи само за мене, е доказ, дека директор-от Вангел Гагачев со судовите решиле само мене да ме ликвидира, а не поранешниот раководител на Свињарска фарма Китан Минчевски, кој бил носител на се во фармата: договор со вработени, собирање потписи...

26. Со Гж.бр.1314/93 "ОКРУЖНИОТ СУД ВО БИТОЛА...во совет составен од судите Ристо Георгиевски како претседател, Бранко Џокински и Никола Николовски како членови...решавајќи по жалбата на тужителите, поднесена од полномошникот Ицко Димовски адв.од Битола, против пресудата на Општинскиот суд- Битола П.бр.987/21 од 12.03.1993 год., на седницата одржана на ден 18.05.1993 год. донесе

РЕШЕНИЕ

Жалбата на тужителите д-р Ристо Ивановски од Битола и м-р Китан Минчевски од с.Кравари, поднесена преку полномошникот Ицко Димовски адвокат од Битола- против пресудата на Општинскиот суд- Битола П.бр.987/92 од 12.03.1993 год.,- СЕ ОТФРЛА како неблаговремена".

27. Јас како неука странка поднесов жалба до Врховниот суд истиот ден кога адвокатот ја добил пресудата со решението од Општинскиот суд. Ова беше и со цел дека судите како подплатени извршители на директорот со развлечено судење сакаат да ме проумрат, како стара практика на ненародното судство во државава. Следи јас против адвокатот да поднесам кривична пријава. А Обвинителството отсекогаш било ненародно. Едноставно, тоа како што го направи со судите, истото го направи и со адвокатот.

28. Со Рев.бр.1303/93 "ВРХОВНИОТ СУД НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА во Скопје во Советот составен од судите Ранко Максимовски- претседател, Ларинка Стојановска, Патар Голубовски, Кочо Хаци Лега и м-р Димитар Узунов, одлучувајќи по ревизијата изјавена од тужителот д-р Ристо Ивановски против решението на Окружниот суд во Битола Гж.бр.1314/93 од 18.05.1995 година, на седницата одржана на ден 1.02.1994 година го донесе следното РЕШЕНИЕ

Ревизијата најавена од тужителот д-р Ристо Ивановски од Битола СЕ УВАЖУВА.

Решението на Окружниот суд во Битола Гж.бр.1314/93 од 18.05.1993 година СЕ УКИНУВА и предметот се враќа на истиот суд на повторно судење".

Во образложението, на стр. 2 стои: "Од списите во предметот се утврдува дека тужителот на ден 6.04.1993 година, сами поднеле жалба против пресудата на Општинскиот суд П.бр.987/92 од 12.03.1993 година, но каја ја упатиле до Врховниот суд". Ова е погрешка, треба да стои: "Од списите во предметот се утврдува дека тужителот на ден 6.04.1993 година, самиот д-р Ристо Ивановски поднел жалба против пресудата на Општинскиот суд П.бр.987/92 од 12.03.1993 година, но која ја упатил до Врховниот суд". Ова било затоа што адвокатот Ицко Димовски, кој намерно ја закаснал жалбата само јас да го изгубам судскиот спор, а тоа било во договор со Китан Минчевски, со судите и тужениот.

29. Во претходната точка 28. стоеше: "одлучувајќи по ревизијата изјавена од тужителот д-р Ристо Ивановски"... "Ревизијата најавена од тужителот д-р Ристо Ивановски од Битола СЕ УВАЖУВА"... "Од списите во предметот се утврдува дека тужителот на ден 6.04.1993 година, самиот д-р Ристо Ивановски поднел жалба против пресудата на Општинскиот суд П.бр.987/92 од 12.03.1993 година, но каја ја упатил до Врховниот суд". Со ова се потврдува, дека Китан Минчевски бил договорен со тужителот, тој да го повлече своето тужбено барање од заедничката тужба, а судењето продолжило само за мене. Токму само јас бев ликвидиран, а Китан Минчевски беше вратен на работа. Значи, судовите во државава извршуваат зло дела.

30. "ОПШТИНСКИОТ СУД ВО БИТОЛА, со судијата Благо Доновски како претседател на советот...на ден 23.06.1993 година го донесе следното

РЕШЕНИЕ

Предлогот на полн. на тужителите адв. Ристо Димовски за да се укини решението на Окружниот суд Битола Гж.бр.1314/93 од 18.05.1993 година и да се врати предметот при истиот суд заради одлучување по жалбата што е поднесена од негова страна против пресудата П.бр. 987/92 од 12.03.1993 година на Општинскиот суд Битола СЕ ОДБИВА.

Предлогот на предлагачите Ристо Ивановски од Битола и Китан Минчевски од с.Кр-авари за враќање во поранешна состојба СЕ УСВОЈУ-ВА. (Предлагач бев само јас, а не подмитениот Китан Минчевски, Р.И.)

СЕ УКИНУВА решението на Окружниот суд Битола Гж.бр.1314/ 93 од 18.05.1993 година и предлогот се враќа на Окружниот суд Битола за постапување по жалбата поднесена од тужителите” (Само од мене, Р.И.).

Со Гж.бр.475/94 ”ОКРУЖНИОТ СУД ВО БИТОЛА...во совет составен од судиите Томе Сарцовски претседател на советот, Олга Бошевска и Владимир Атанасов членови на советот...на нејавната седница одржана на ден 22.04.1994 година, донесе Р Е Ш Е Н И Е

Жалбата на тужителите,- СЕ УВАЖУВА.

Пресудата и ревизијата на Општинскиот суд во Битола П.бр.987/ 92 од 12.03.1993 година,- СЕ УКИНУВААТ и предметот се враќа на првостепениот суд на повторно судење”.

”ОПШТИНСКИОТ СУД ВО БИТОЛА...судијата Благој Доновски...на 27.06.1994 год. ја донесе следнава

П Р Е С У Д А

Тужбеното барање на тужителот Ристо Ивановски за да се поништи одлуката на дисциплинската комисија на тужениот ПОС ЗИК ’Пелагонија’ Битола РЕ ’Коле Канински’ с.Породин бр.04-225/2 од 13.05.1991 год. со која е огласен за виновен за сторена потешка повреда на работната обврска и му е изречена дисциплинска мерка престанок на работниот однос, па да се задолжи тужениот да го врати тужителот на работно место советник во ПЕ сточарство во рок од 8 дена по приемот примерок од пресудата, СЕ ОДБИВА.

Р Е Ш Е Н И Е

Предлогот на тужителот, за да судот издаде времена мерка со која што ќе се задолжи тужениот да му исплатува по 10.000 ден. месечно во вид на надомест на личен доход сметано од 1.05.1994 год. па до правосилното окончување на спорот, СЕ ОДБИВА.

Р Е Ш Е Н И Е

Се утврдува дека тужбата на тужителот Китан Минчевски со која што бараше да се поништи одлуката на дисциплинската комисија на тужениот бр.04-225/2 од 13.05.1991 год. со која што му е изречена мерка престанок на работниот однос, па да се задолжи тужениот во рок од 8 дена да го врати на работно место селекционер матичар, Е ПОВЛЕЧЕНА”.

31. Се потврдува, главниот носител на иницијативата во Иницијативниот одбор Китан Минчевски се повлекол од понатамошното тужење, тој одма бил вратен на работа, а иако тужбата била заедничка судскиот спор продолжил само за мене. Ако се земи во предвид, дека Китан Минчевски како претходен раководител на Свињарска фарма бил обвинет за повеќе и потешки дела во споредба со мене, се потврдува, не се судело, туку само Правосудството ликвидирало, токму мене. Ова се потврдува и со доказот, дека јас имав поднесено кривични пријави на судиите од судовите, а тие непречено судеа. Ова го знаеше и претседателот на Окружниот суд м-р Божидар Кочов. До него беа приложени фотокопиите на кривичните пријави. Меѓутоа, тој судиите не ги иззеде. Следи тој, претседателот на Окружниот суд, да ја потврди одлуката, во судскиот совет како претседател.

Со Гж.бр.2113/94 ”ОКРУЖНИОТ СУД ВО БИТОЛА како граѓански второстепен во совет составен од Претседателот на судот м-р Божидар Кочов како претседател на советот и судиите: Благој Стојковски и Владимир Атанасов, како членови...Ристо Ивановски од Битола, против пресудата на Општинскиот суд во Битола, П.бр.987/92-I од 27.6.1994 год., на седницата одржана на 7.11.1994 г. донесе

П Р Е С У Д А

Жалбата на тужителот,, -СЕ ОДБИВА.

Пресудата на Општинскиот суд во Битола, П.бр.987/92-I од 27.6. 1994 год.,-СЕ ПОТВРДУВА”.

32. Во одлуките на судиите постои само една странка, тужениот. Следи судиите, кои ме ликвидирале, напреднале. Таков бил Благој Доновски. Тој не сакал да учи. Токму затоа тој во Општинскиот затвор- Битола работел како затворски клучар. Тој решил да има диплома на Правен факултет, неа тој добил. Дури станал судија. Како злобен извршител на власта, која никогаш не била народна, достигнал до врховен судија. Врховен судија постанал

Владимир Атанасов итн. Пак, адвокатот Ицко Домовски, подмитена личност, продолжил да ја обавува службата адвокат.

33. Бидејќи маратонскиот судски спор немаше завршница, а тоа беше со цел јас да не бидам меѓу живите, судска пракса на ненародното Правосудство, со судии сверови, кои профитирале на моја сметка, морав да се обраќам до Врховниот суд, конечно да се реши судскиот спор. Одговор:

"ВРХОВЕН СУД НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

12 Бр. 603/95 29.11.1995 год. Скопје

До Г-др Ристо Ивановски Ул. Михајло Андоновски бр.6/21 Битола

Разгледана е Вашата преставка. По извршената проверка во граѓанското одделение при овој суд Ве известуваме дека Вашиот предмет е заведен под Рев.бр.127/95 на 31.01.1995 година, по разгледувањето од страна на судијата известител административно е вратен на Општинскиот суд Битола на ден 29.09.1999 година.

Секретар на Врховниот суд на Република Македонија Мирослава Николова". ("административно е вратен на Општинскиот суд Битола",Р.И.)

"ВРХОВЕН СУД НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

12 Бр. 603/95 25.01.1996 год. Скопје

До Г-дин Ристо Ивановски Ул.Михајло Андоновски бр.6/21 Битола

Предмет: Известие

Во врска со Вашата преставка, а по извршената проверка во граѓанското одделение при овој суд Ве известувам дека Вашиот предмет доставен на овој суд на надлежност по изјавена ревизија е заведен под Рев.бр.51/96 и ќе биде земен во работа приоритетно"

"РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

ВЛАДА НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

-Служба за преставки-

Бр. 11-617/4 18.07.1996 Скопје

До Г-дин Ивановски Ристо ул.'Михајло Андоновски' бр.6/21 Битола

Во врска со Вашата преставка до претседателот на Република Македонија, а доставена до оваа Служба во која укажувате на бавното решавање на Вашиот работен спор И.бр. 987/91 кој по ревизија од 24.12.1994 година, се наоѓа во Врховниот суд на Македонија, Ве известуваме дека истата ја испитавме преку Врховниот суд на Македонија.

Од Врховниот суд со писмо бр.12-946/96 применено во оваа Служба на 16.7.1996 година, сме информирани дека по предметот е во тек постапка на одлучување.

Ве молиме горното примете го како одговор на Вашата преставка.
Рако-водител Добросав Кучара".

Во Врховниот суд се развлекувале одлуките, што се гледа подолу.

"РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

ВЛАДА НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

-Служба за преставки-

Бр.11-845/2 16.09.1995 Скопје

До Гдин Ристо Ивановски ул.'Михајло Андоновски бр.6/21 Битола

Во одговор на Вашата преставка упатена до претседателот на Републиката а која е доставена на оваа Служба во која барате убрзување на Вашиот предмет кој по ревизија Рев. бр.51.96 се наоѓа во Врховниот суд на Република Македонија, Ве известуваме дека за тоа Ви е одговорено од оваа Служба со писмо бр. 11-617/2 од 19.07.1996 година.

Заради тоа согласно член 10-а од Законот за постапување по преставки и предлози ('Сл.весник на СРМ' бр.36/77, 12/89 и 19/90), нема основ за повторно постапување по Вашата преставка".

"ВРХОВЕН СУД НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

12 Бр. 603/95 25.09.1995 год. Скопје

До Г-дин Ристо Ивановски Ул.'Михајло Андоновски' бр.6/21 Битола

Во врска со Вашето барање до претседателот на Врховниот суд на Република Македонија Димитрие Димишковски за побрзо решавање на предметот Рев.бр.51/95, по негов на-

лог, извршив соодветни проверки и утврдив дека предметот е во постапка на одлучување. Одлуката на судот ќе ви биде доставена по редовен пат.

По овластување на Претседателот на Врховниот суд на Република Македонија Одговорен работник Марика Попова".

"РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

ВЛАДА НА РЕПУБЛИКА"

-Служба за преставки-

Бр.11-1134/2 28.11.1996 год. Скопје

До Г-дин Ристо Ивановски Ул.'Михајло Андоновски' бр.6/21 Битола

Во врска со Вашата повторена преставка упатена до претседателот на Републиката а која е доставена на оваа Служба во која барате забрзување на предметот Рев бр. 51/96 кој по ревизија се наоѓа во Врховниот суд на Македонија, Ве известуваме за следново:

Постапувајќи по наводите изнесени во Вашата преставка со писмо бр. 11-1134/2 се обративме до претседателот на Врховниот суд на Република Македонија, со барање за побрзо решавање на Вашиот предмет.

Ве молиме горното примете го како одговор на Вашата преставка.

Раководител Добросав Кучара".

"РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

ВЛАДА НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

-Служба за преставки-

Бр. 11-1193/2 19.12.1996 год. Скопје

До Г-дин Ристо Ивановски ул.Михајло Андоновски бр.6/21 Битола

Во врска со Вашата преставка упатена до претседателот на Републиката во која баравте побрзо решавање на предметот Рев.бр.51/96 Ве известуваме дека од страна на Врховниот суд на Република Македонија со писмо број 12 946/96 од 5.12.1996 година сме известени дека предметот Рев бр.51/96 е решен, а одлуката ќе Ви биде доставена по редовен судски пат.

Ве молиме горното примете го на знаење".

"РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

ВЛАДА НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

-Служба за преставки-

Бр. 9.04.1997 год. Скопје

До Г-дин Ристо Ивановски ул.'Михајло Андоновски' бр.6/21 Битола.

Во одговор на Вашата повеќе пати повторени преставки упатени до претседателот на Републиката, а кои беа доставени на постапување на оваа Служба во врска со Вашето барање за побрзо решавање на предметот Рев.бр.51/96 кој по ревизија се наоѓа во Врховниот суд на Република Македонија Ве известуваме дека Ви е даден одговор од оваа Служба со писмо бр.11-1134 од 28.11.1996 година.

Заради тоа согласно член 10-а од Законот за постапување по преставки и предлози ('Сл.весник на СРМ' бр.36/77, 12/89 и 19/90) нема основ од повторно постапување.

Раководител Добросав Кучера".

Пресудата Врховниот суд ја донел 21.11.1996, од Влада е 9.4.1997.

Со Рев.бр.51/96 "ВРХОВНИОТ СУД НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА" во совет составен од судиите: Ранко Максимовски-претседател, Кирил Чавдар, Петар Голубовски, Јубинка Муратовска-Маркова и Виолета Јосифова-членови, по правната работа на тужителот Ристо Ивановски од Битола против тужениот ЗИК 'Пелагонија' РЕ 'Коле Канински' од с.Породин, за поништување на одлука за престанок на работен однос, решавајќи по ревизијата на тужителот поднесена против пресудата на Окружниот суд во Битола Гж.бр.21113/94 од 07.11.1994 година, на седницата одржана на ден 21.11.1996 година, донесе

П Р Е С У Д А

Ревизијата СЕ ОДБИВА КАКО НЕОСНОВАНА".

Во ревизијата постои само една странка, тужениот, без тужител.

Одлуката не била едноласна. Судијата Кирил Чавдар бил против...

34. Врховниот судија Вангел Гагачев, првратучед на директорот Вангел Гагачев, цела година го држел предметот во својата фиока; без едногласна одлука, врховниот судија Ки-

рил Чавдар бил против. Како што судијата Васко Радевски не бил избран, врховниот судија ја напуштил функцијата. Ова било само поради тоа што судиите мораат да бидат послушни.

35. Во сите одлуки не беше земен предметот од Кабинетот на претседателот, Владата на Социјалистичка Република Македонија, Бр К 19-14/8 од 3.05.1991, што го наведив под точка **16.**, а од 20.05.1991 останав без работен однос и право на вработување се до денес. Токму затоа јас него за сите расправи дополнително морав да го приложував. Едноставно судиите него го уништувале, од него немаше трага. Со тоа што тие ги криеле потврдувањата дека за наведените повреди намало докази и факти, е најбитното сведочење за монтираниот маратонски судски спор, кој не завршил само со мој смртен случај, на што му претходеше мојата стручна и материјална ликвидација, понижувањете, навредувањете итн. итн.

36. Како што во ниедна судска одлука не бил наведен предметот од Кабинетот на претседателот на Владата на Социјалистичка Република Македонија Бр К 19-14/8 од 3.05.1991, истото се случило во Народниот правобранител. Ова било затошто тој не бил народен, туку само партиски:

“Република Македонија

НАРОДЕН ПРАВОБРАНИТЕЛ

Бр. НП-24/2 02.02.1998 година Скопје

До Ристо Ивановски ул. ‘Михајло Андоновски’ бр.6/21 Битола

ПРЕДМЕТ: Доставување на одлука

Во прилог Ви ја доставуваме Одлуката на Народниот правобранител во врска со Вашата преставка бр.73/1/97 донесена на 28.01.1998 година, поднесена на 01.12.1997 година.

Заменик на народниот правобранител Сузана Салиху”.

“Република Македонија

НАРОДЕН ПРАВОБРАНИТЕЛ

Бр. НП- 24/2 02.02.1998 година Скопје

Согласно член 16, алинеја 1 од Законот за Народниот правобранител, на ден 28.01. 1998 година Народниот правобранител ја донесе следната

ОДЛУКА

СЕ ОТФРЛА преставката поднесена од Ристо Ивановски од Битола, бидејќи од изнесените податоци произлегува дека не се работи за повреди на основните слободи и право на човекот и граѓанинот, или за некоја друга неправилност од страна на органите на државната управа и од други органи и организации што имаат јавни овластувања. (Ситециска одлука на нернароден правобранител, на просрпскиот комунистички режим, Р.И.)

Образление

До Народниот правобранител Ристо Ивановски од Битола, поднесе преставка во која меѓу другото се наведува дека како кандидат за генерален директор на ЗК ‘Пелагонија’ во Битола, Вангел Гагачев (актуелен директор на овој комбинат) му изрекол дисциплинска мерка- престанок на работниот однос а со ова и монтиран судски процес и дека сите судски одлуки биле донесени под влијание на Вангел Гагачев.

Во наводите во преставката Ве известуваме дека Народниот правобранител според член 2 од Законот за Народен правобранител е орган на Републиката кој ги штити уставните и законските права на граѓаните кога им се повредени од органите на државната управа и од други органи и организации што имаат јавни овластување. Со оглед на тоа дека ЗК ‘Пелагонија’ од Битола не преставува орган на државната управа што има јавни овластувања, Народниот правобранител не е надлежен да постапува.

Исто така, со оглед на тоа дека судовите се самостојни и независни, Народниот правобранител не може да се впуска во тоа дали нивните одлуки се правилни или неправилни. (Значи, тој морал да се укини, Р.И.)

Во проучувањето на наводите во преставката, оценуваме дека во конкретниот случај не се работи за повреда на основните права и слободи на човекот и граѓанинот ниту пак за некоја друга неправилност од страна на органите на државната управа и од други органи и организации што имаат јавни овластувања, поради што во смисла на одредбите од член 16, алинеја 1 од Законот за Народниот правобранител се одлучи како во диспозитивот.

ДОСТАВЕНО ДО:

поднесителот на преставката **НАРОДЕН ПРАВОБРАНИТЕЛ**

Бранко Наумовски".

Иако до Народниот правоборанител беше поднесен цел предмет, воден во судовите, работниот однос не бил основно право и слобода на човекот и граѓанинот. Следи човекот и граѓанот да умре за јадење...

Бранко Наумовски неговата комунистичка партија го унапредила. Па тој станал уставен судија. Така тој ја достигнал комунистичка врхушка.

37. Бидејќи судскиот спор беше политички, сакајќи да се повтори постпаката, неколку пати се обратив до претседателот на Врховниот суд. Од него ги добив следните одговори:

"ВРХОВЕН СУД НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

12 Бр. 1634/99 13.01.2000 Скопје

До Ристо Ивановски Ул.'Михајло Андоновски' бр.6/21 Битола

Во врска со Вашиот предлог за повторна ревизија по предметот Рев.бр.51/96, Ве известуваме дека против одлуката на Врховниот суд на Република Македонија донесени по ревизија не се дозволени правни средства, освен повторување на постапка, во случаи и услови предвидени со закон".

"РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

ВРХОВЕН СУД НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

Кабинет на претседателот

12 Бр. 1634/99 2.02.2000 Скопје

До Ристо Ивановски ул.'Михајло Андоновски' бр.6/21 Битола

Во врска со Вашата писмена преставка од 24.01.2000 година, Ве известуваме дека остануваме на порано доставениот одговор од 13.01.2000 година заведен под наш број 1634/99".

"ВРХОВЕН СУД

НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

12 Бр. 202/01 3.5.2001 Скопје

До Ристо Ивановски Ул.'Михајло Андоновски' бр.6/21 Битола

Во врска со Вашата писмена преставка до претседателот на Врховниот суд на Република, Ве известуваме дека истата е нејасна и не содржи конкретни податоци за да Врховниот суд на Република Македонија постапи по писмениот поднесок. Имено, ќе биде потребно да прецизирате пред кој основен суд се води Вашиот предмет, како и да наведете не само број на предметот туку за каков вид на предмет се работи за да би можеле да се проверат наведите во преставката". (Променет претседател, Р.И.)

"ВРХОВЕН СУД

НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

12 Бр. 202/01

24.05.2001 год.

С К О П Ј Е

До Ристо Ивановски Ул.'Михајло Андоновски' бр.6/21 Битола

Во врска со Вашата преставка упатена до претседателот на Врховниот суд на Република Македонија, во одговор Ве известуваме за следното:

Вашиот предмет Рев.бр.51/96 е решен со одлука на овој суд од 21.11.1996 година, со која ревизијата се одбива како неоснована.

Располагате со вонредното правно средство барање за повторување на постапка во услови и во постапка пропишана со закон".

Претседателот на Врховниот суд, до кого се обраќав, се повлекол.

38. Предметите од Врховниот суд беа приложени до Основниот суд- Битола во мојот предлог за повторување на постапката, на 19.06.2001.

Мојот судски спор беше политички, што го наведив во предметот за повторување на постапката. Исто така, истакнав, предметот не е од нормална постапка, туку само политички, со што јас бев ликвидиран/уништен.

"ОСНОВНИОТ СУД ВО БИТОЛА со судијата Александар Прчевски како Претседател на советот...решавајќи по предлогот на тужителот за повторување на постапката по предметот без одржување на рочиште на ден 5.09.2001 година го донесе следното

РЕШЕНИЕ

Предлогот за повторување на постапката по предметот П.бр.987/92 правосилно завршена поднесен од тужителот, СЕ ОТФРЛА како ненавремен.

Образложението...

Тужителот на 19.6.2001 година поднесе до овој суд предлог за повторување на постапката по предметот.

Постапувајќи по предлогот за повторување на постапката судот утврди дека истиот е ненавремен.

Согласно чл. 423 ст. 3 од ЗПП кој важеше во тоа време по истекот на рокот од 5 дини од денот кога одлуката станала правосилна предлог за повторување на постапката не може да се поднесе освен ако повторување се бара од причини наведени во чл. 421 т. 2 и 3 од ЗПП”.

Меѓутоа, во решението не беше наведено ништо од она што јас напишав и приложив. Се потврди, Александар Прчевски не бил судиско лице туку политичко. Токму затоа, тој бил избран за Јавен обвинител на Република Македонија. Тој како политичко лице, слеп извршил на политички наредби, носел политички одлуки. Следи, тој самиот да признае, кога тој за себе јавно изјавил, дека тој бил глуп. Како него слепи извршители биле другите судии, избрани од просрпската комунистичка партија.

Со Гж.бр.1743/2002 "АПЕЛАЦИОНИОТ СУД ВО БИТОЛА" како граѓански второстепен, во совет составен од судиите М-р Љубе Неделковски- претседател, Александар Филипов и Снежана Богданоска- членови... на седницата одржана на 17.09.2002 година, донесе

РЕШЕНИЕ

Жалбата на тужителот СЕ ОДБИВА како неоснована.

Решението на Основниот суд во Битола П.бр.987/92 од 05.09.2001 година, СЕ ПОТВРДУВА”.

Инаку судијата Љубе Неделковски напредувал и поради тоа што бил судија за предметот на Иницијативниот одбор на Свињарска фарма... Следи таа од чумата 100% да се унишити, што важи и за мене од судството.

"РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

ВРХОВЕН СУД НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

Генерален секретар

12 Бр. 19 7/04 11.3.2004 Скопје

До Ристо Ивановски Ул.'Михајло Андоновски' бр.6/21 Битола

Во врска со Вашиот поднесок од 23.2.2004 година, упатен до Врховниот суд на Република Македонија, за побрзо решавање на предметот Рев.бр.240/03, Ве известувам дека предметот решен е на 17.2.2004 година експедиран до Апелациониот суд Битола”.

"ВРХОВНИОТ СУД НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА" во совет на судиите: Љубинка Муратова- претседател, Стефка Ристевска, Сафет Алиу, Васил Грчев и Ајет Мехмети-членови...на седницата одржана на ден 14.01.2004 година, донесе

РЕШЕНИЕ

Ревизија СЕ ОДБИВА КАКО НЕОСНОВАНА”.

39. Следи да продолжам да барам да се повтори постапката. Повеќе пати се обраќав до Претседателот на Р.Македонија и Премиерот на Владата на Р.Македонија. Имам повеќе преставки до Судскиот совет на Р. Македонија. Никој не бил надлежен. Народот се поделил партиски, секој гледа само да се одржи, само на штета на народот, чии 7 милјарди долари биле изнесени во странство, а тој трага храна во куќните џубришта...Следи:

"ОСНОВНИОТ СУД ВО БИТОЛА, со судијата Славица Мирковска...без одржување на рочиште на ден 21.09.2007 год., го донесе следното

РЕШЕНИЕ

Предлогот на Ристо Ивановски за повторување на постапката по предметот на Општински суд Битола П.бр.987/92 правосилно завршена, СЕ ОТФРЛА". (Повторена постапка како под точка **38.**, Р.И.)

Со РСЖ.бр.1022/2007 "АПЕЛАЦИОНИОТ СУД ВО БИТОЛА", во совет од судиите М-р Љубе Неделковски- претседател, Љубен Нешковски и Снежана Богданоска...на седница-та на советот одржана на 09.11.2007 год., донесе

Р Е Ш Е Н И Е

Жалбата на тужителот СЕ ОДБИВА, како неоснована.

Решението на Основниот суд во Битола, П.бр.987/92 од 21.09.2007 год., СЕ ПОТВРДУВА". (Вторпат потврди Неделковски-Богданоска, Р.И.)

Единствена грешка била што јас сум бил само чесен, трудољубив...

40. Покрај што сум бил чесен, трудољубив...сум работел 4 години како научен соработник во Германија и сум докториран во Австрија. Исто така, јас имам објавено мноштво самостојни трудови и мноштво книги. Токму заради мојата преобрзилност и работливост не само со монтиран судски процес да сум избркан од работа, од 20.05.1991 останав без работен однос и право за работа. Дури токму поради моите научни и стручни способности постанав неподобен во македонските универзитети, кои како државни станале приватни на вработените, како нивно самоуправно право, непознато во капиталистичкиот свет, чии непријатели беа комунистите, денес комунистички газди во државава, чии комунисти станале арамиски капиталисти.

На 15 конкурси во македонските универзитети јас бев одбиен, а беа, примени интерни лица кои немаа објавено ниту еден самостоен труд, ниту објавена книга.

За пример се наведува конкурсот по говедарство од Земјоделски факултет- Скопје. На 10.10.2003 беше поднесена тужба. Со XIII П.бр.3555/03 "ОСНОВНИОТ СУД СКОПЈЕ I СКОПЈЕ" како првостепен граѓански суд преку судијата Драгица Сапунциева како Претседател на советот...на ден 11.12.2003 го донесе следното: Р Е Ш Е Н И Е

Тужбата на тужителот Ристо Ивановски од Битола, за задолжување на тужениот Земјоделски факултет Скопје да изврши избор на кандидат по огласот објавен во весникот 'Нова Македонија' на 13.11.2002 година, СЕ ОТФРЛА". Во образложението стои: "Имајќи го во вид напред изнесеното судот оцени дека со оглед на тоа што ниту во конкурсот, ниту во законот на работните односи не е утврден рок во кој треба да се изврши избор на кандидат по објавен конкурс, право е на работодавецот кога ќе изврши избор по објавениот конкурс. Со оглед на тоа што од страна на тужениот не е донесена конечна одлука со која евентуално би било повредено правото на тужителот при избран кандидат по објавениот конкурс, а поајќи од содржината на напред наведените законски одредби, судот оцени дека не се исполнети условите утврдени со овие законски одредби односно дека тужителот нема право на судска заштита поради што и одлучи тужбата да ја отфрли". Со наведното се потврди, конкурсите биле интерни за интерни лица. Судовите биле интерни.

На 12.02.2004 беше поднесено жалба. Со ГЖ.бр. 1427/04 "АПЕЛАЦИОНИОТ СУД СКОПЈЕ" во совет составен од судиите Теофил Томановиќ, претседател на советот, Зоран Михајловски и Маруша Еленоска, членови на советот...на нејавната седница на советот, одржана на ден 24.03. 2004 година, го донесе следното: Р Е Ш Е Н И Е

ЖАЛБА СЕ ОДБИВА КАКО НЕОСНОВАНА

РЕШЕНИЕТО на Основниот суд Скопје I Скопје П.бр.3555/03 од 11.12.2003 година, СЕ ПОТВРДУВА".

Следи Молба до Јавното обвинителство на 05.06.2004, а Јавното обвинителство на Р. Македонија со Го.бр.1026/04 од 05.07.2004 соопштува: "Во врска со вашата иницијатива за подигање на барање за заштита на законитоста против решението ГЖ.бр.1427/04 од 24.03. 2004 година на Апелациониот суд Скопје, со кое е потврдено решението П.бр.3555/03 од 11. 12. 2003 година на Основниот суд Скопје I Скопје, Ве известуваме дека по извршениот увид во списите и оценка на наводите во подавката, Јавниот обвинител на Република Македонија не утврди дека со правосилната судска одлука е сторена повреда на законот која би можела да послужи како основ за употреба на ова правно средство.

Заменик јавен обвинител Клео Бубеска".

Клео Бубеска како битолчанка на таа функција ја поставил од Битола Јавниот обвинител Александар Прчевски. Значи, за Правосуството и Обвинителството конкурсите се само формално објавени, само за интерни лица, кои во животот ништо не работеле и не постигнале. Затоа во државава таквиот наставен, раководен и стручен кадар го заостанало сточарството, што го направил и Вангел Гагачев. Тој со мок и државни пари допринесол за јас да не бидам избран, со што мојата повисока положба него лично не би му наштетела. Пак, тој цела

документација во Комбинатот ја уништил. Со вакви незаконски дејствија тој како злочинец ќе опстои чист.

41. Директорот Вангел Гагачев самоволно и насиленчки ми го намали личниот доход. Ова се гледа во Решението Д.бр.04-362 од 04.08.1987 од ЗИК "Пелагонија"- Битола РЗ за унапредување и развој на земјоделието. Во него стои: Ристо Ивановски "Сам.струч.сов.за исхрана на стоката" со "стартна основа, 3.100 бода со зборови (три иљади и сто бода) а по критериумот работно искуство, за секоја година признат работен стаж по 0,5% а најмногу од 20% во однос на личниот доход по другите основи од тековниот труд"..."од 01.07.1987 година": Значи, 3.100 бода + работен стаж за секоја година дополнително уште 0,5% во годината. Токму затоа сите советници земале личен доход во зависност на работниот стаж, сите со стартна основа 3.100 бода. Оние кои од мене беа постари земаа значајно повеќе.

Меѓутоа, со Одлука бр. 27.02 32/6 од 06.07.1990 год од Претпријатие во општествена сопственост стои: "Работникот РИСТО ИВАНОВСКИ на работи и работни задачи стручен советник во Завод за унапредување и развој. Новаци се распоредува на работи и работни задачи стручен соработник во РЕ 'Коле Канински' с.Породин при ПОС ЗИК 'Пелагонија'- Битола, почнувајќи од 09.07.1990 год, односно по конечноста на одлуката".

Мене ми се велеше, нема да ми се намалат бодовите. Бидејќи јас не му верував на Вангел Гагачев, ја искористив правната поука, која гласеше: "Именованите има право на приговор во рок од 15 дена од денот на приемот на одлуката до Работничиот совет на ПОС ЗИК 'Пелагонија'- Битола". По мојот приговор следи ОДЛУКА: "Приговорот бр.26-03-146 од 20.07.1990 година на работникот Ристо Ивановски, вработен во ПОС ЗИК 'Пелагонија'- Битола, Завод за унапредување и развој, против Одлуката бр. 27-02-32/6 од 06.07.1990 год. СЕ ОДБИВА како НЕСНОВАНА".

Одлуката бр.27-02-32/6 од 06.07.1990 година, со која што на именуваниот работник се распоредува на работно место стручен соработник во РЕ 'Коле Канински' се потврдува и истата станува конечна".

За ова поднесов судски спор, што во предметов е под точка 4.

Меѓутоа, во образложението се наведува: "Согласно на чл.17 од ЗОПРО и чл.65 и 68 од Правилникот за работни односи, работникот може да биде распореден на друго работно место кое е соодветно на неговата школска подготовка и способност стекнати со работа што е случај со распоредувањето на именуваниот, бидејќи истиот се распоредува на работно место а кое се бара иста школска спрема како и за работното место што го обавува работникот и со ист стартен број на бодови на име тековен труд и работно место на кое именуваниот работник пред распоредувањето". Значи, со стартна основа 3.100 бода, "за секоја година признат работен стаж по 0,5%". За најмладиот 3.100 бодови и годините, што важи и за најстарите. Со тоа што во прво време само јас бев доктор на наука, а имаше постар и магистер, само мојот докторат не беше земен во предвид. Тој им пречел.

Јас имав заведено судски спор, овде наведен под точка 5. Со И.бр. 6925/92 "ОПШТИНСКИОТ СУД ВО БИТОЛА, со судијата поединец Драгомир Тодоровски, по извршиот предмет на доверителот Ристо Ивановски од Битола против должникот ЗК 'Пелагонија' РЕ 'Коле Канински' од с.Породин, за парично побарување денес на 28.01.1993 година донесе

РЕШЕНИЕ

Врз основа на решението П.бр.987/92 од 3.11.1992 година се определува извршување врз паричните средства на должникот заради наплата на вкупна сума од 804.911,00 денари.

Решението ќе го спроведе СОК Битола на начин што од сметката на должникот ЗК 'Пелагонија' РЕ 'Коле Канински' од с.Породин бр. 40300-601-8878 ќе го наплати горенаведениот износ и ќе го исплати како следува:

- На Ристо Ивановски од Битола ул. 'Михајло Андоновски' бр. 6/21 износ од 256.445,00 денари на име личен доход за декември и разлика за претходните месеци, како и 16.900,00 денари на име извршни трошоци;

- Износ од 20.000,00 денари за вештото лице Душан Бакревски ул. 'Стив Наумов' бр. 109 на сметка бр.40300-623-16-6718-89 кај Стопанска банка Битола...".

Од вештото лице Дипл.ек.Душан Бакревски следи "И.бр.6925/92
ТУЖИТЕЛ: Ристо Ивановски

ТУЖЕН: ЗК 'Пелагонија'- Битола

ОСНОВ: Исплата на плата

ИЗВЕШТАЈ ПО НАРЕДБА...

1. Јули 1992 година: Тужителот имал стартни бодови 2900,00 а работно искуство вкупно 14 години, осноано за секоја година по 0,5% бодови се наголемуваат вкупно за 7%, односно за 203 бода, или вкупно му следуваат, вклучувајќи го и минатиот труд 3103 бода".

Видливо е дотерувањето, што не се совпаѓа со кажаното: "стартна основа, 3.100 бода со зборови (три иљади и сто бода) а по критериумот работно искуство, за секоја година признат работен стаж по 0,5% а најмногу од 20% во однос на личниот доход по другите основи од тековниот труд".

Во пресметките ја има само стартната основа 3.100 бода, но без минал труд, како што стоеше: "работно искуство вкупно 14 години". Вештото лице од една страна ја извршил судската наредба, ама и желбата на Вангел Гагачев, јас да бидам стручен соработник со стартна основа 2.900. Негови самоволија и желби јас ги обжалив, следи стартна основа 3100 бода.

Под точка 30. наведив: "ОПШТИНСКИОТ СУД ВО БИТОЛА... судијата Благој Доновски...на 27.06.1994 год. ја донесе следнава

ПРЕСУДА

Тужбеното барање на тужителот Ристо Ивановски за да се поништи одлуката на дисциплинската комисија на тужениот ПОС ЗИК 'Пелагонија' Битола РЕ 'Коле Канински' с.Породин бр.04-225/2 од 13.05.1991 год. со која е огласен за виновен за сторена потешка повреда на работната обврска и му е изречена дисциплинска мерка престанок на работниот однос, па да се задолжи тужениот да го врати тужителот на работно место советник во РЕ сточарство во рок од 8 дена по приемот примерок од пресу-дата. СЕ ОДБИВА.

РЕШЕНИЕ

Предлогот на тужителот, за да судот издаде времена мерка со која што ќе се задолжи тужениот да му исплатува по 10.000 ден. месечно во вид на надомест на личен доход сметано од 1.05.1994 год. па до правосилното окончување на спорот, СЕ ОДБИВА".

Па висината на личен доход, која тогаш ја барав, била само 10.000 денари месечно. Таа била онака како што пресметал вештото лице Душан Бакрески, што било за месец: "Јули 1992 година: Тужителот имал стартни бодови 2900,00 а работно искуство вкупно 14 години, осноано за секоја година по 0,5% бодови се наголемуваат вкупно за 7%, односно за 203 бода, или вкупно му следуваат, вклучувајќи го и минатиот труд 3103 бода".

Ама ова било според И.бр.6925/92 од 28.01.1993, што следело по П.бр.987/92-I од 3.11.1992, со решение, кое гласи: "СЕ ЗАДОЛЖУВА тужениот ЗИК Пелагонија АД Битола РЕ 'Коле Канински' с.Породин на тужителот Ристо Ивановски и Китан Минчевски да им исплаќа надоместок на личен доход што би го остварувале до колку беа на работа почнувајќи од 1.7. 1992 год. па до правосилното окончување на спорот под страв на кривична и материјална одговорност".

3100 бода биле 10.000 денари, дополнително 14 години минал труд.

Меѓутоа, изигрувањето од него не завршило, тој оди да ме уништи.

Бидејќи од 20.05.1991 останав без работен однос и го изгубив правото на вработување, го искористив законот со кого се предвидуваше како технолошки вишок во Агенција за вработување на Република Македонија Центар за вработување- Битола да добивам надохнада се до моето пензионирање. Кога ги собирав моите документи, двете последните години ЗК "Пелагонија" пензиското осигурување за мене не го исплатил. Со мои лични молби, како и од Агенцијата, тоа се извршило. Меѓутоа, тоа не било, како што било предвидено според законот, туку силедиски, по желба.

Ова се потврдува со доказот од АГЕНЦИЈА ЗА ВРАБОТУВАЊЕ...РЕШЕНИЕ број 0306/2999-04 од 17.01.2005 год. Стои под точка 5: "Врз основа на потврдата бр.сл од 29.12.2004 год., образец М-4 како и извршениот увид, вистината на месечниот ПН за време на невработеност е утврдена на основа пресметаните и исплатените плати кај работодавецот, согласно со закон и колективен договор и изнесува 50% од просечната месечна плата на работникот за последните 24 месеци за лице кое има ПН до 12 месеци, односно 40% за останатите месе-

ци, кој просек изнесува 2797 ден.”.Значи, ваков личен доход јас сум немал. Тој бил четири пати поголем.

Токму затоа јас тоа решение на 07.02.2005 со писмо го обжалив.

“АГЕНЦИЈА ЗА ВРАБОТУВАЊЕ
НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
Центар за вработување
Бр.03-413

26.12.2006...З А К Л У Ч О К

СЕ ДОЗВОЛУВА обнова на постапка и СЕ ПОНИШТУВА решението бр.0306/2999-04 од 17.01.2005 год. на ЗВРМ Биро за вработување БИТОЛА

СЕ ПРИЗНАВА право на паричен надоместок на Ивановски Ристо од Битола ул. М. Андоновски бр.6/21 почнувајќи од 30.12.2004 год. до вработување. Висината на паричниот надоместок за првите 12 месеци изнесува 7560 ден месечно, а преостанатото време на користење изнесува 6048 ден. месечно.

О Б Р А З Л О Ж Е Н И Е

Со решение бр.0306-2999 од 17.01.2005 год. на АВРМ Центар за вработување Битола на Ивановски Ристо му е признато право на паричен надоместок во траење од 30.12.2004 год. до вработување во износ од 1398, 50 ден. месечно за првите 12 месеци, а за преостанатото време на користење изнесува 1118,80 ден. месечно”.

Во прилог е решението, со образложение:”Ивановски Ристо поднесе предлог за обнова на постапка заведен под бр. 03-413 од 30.11.2006 год. Која е окончана со решение бр.0306/2999-04 од 17.01.2005 год.

Во предлогот наведува да му се признае право на паричен надоместок по валоризирани просечни плати од 1989 год. и 1990 год...”.

Вангел Гагачев со 15.120 денари личен доход ме сврстил како кваликуван работник свињар или говедар, нешто повеќе од опш работник.

Да не се изуми, тогаш мојот личен доход имал стартина основа со 3.100 бода, како на технички директор на секој Работна единица (РЕ). На такви работни места денес се добива по 40.000 денари. Дополнително, како таен личен доход, за кого се прави законски престап, на него не се плаќа данок, како награда е уште околу 40.000 денари. Значи, личниот доход кој мене би ми се давал на истото работно место, со стартина основа 3100 бода, би изнесувал 60.000 денари, на што ќе следи да се плати данок, а не да се лаже и краде државата. Како доказ е и следново: денешниот кадар од мене е помлад. Токму затоа тој би имал понизок минал труд. Од друга страна, кадарот, кој Вангел Гагачев може да го владее е многу послаб од отпуштените.

Ова се потврдува со нивните најниски приноси со недоходовно земјоделско производство, за кое не се користи хидромелиоративниот систем ”Стрежево”, со моќ на површина 20.400 ха. На него Вангел Гагачев не сее култури кои бараат наводнување, туку само екстезивни култури пченица, јачмен..., на кои не им е потребно наводнувањето. Место да се добива пченица 6.000 кг/ха, со него денес се произведува само околу 4.000 кг/ха...

Како доказ, дека Вангел Гагачев нема одлика на човек, тој мораше по службена должност да дозволи мене да ми се доделат моите акции. Тоа тој до денес не го дозволил. На место тоа тој вработените ги уценува тие да купуваат акции. Дури од нив тој поефтино ги купува. Следат тужби...

Па Вангел Гагачев, кој го ликвидирал ЗИК ”Пелагонија”, а во ЗК ”Пелагонија” го уништи полоделството и сточарството, го искрчи овоштарството и лозарството, треба да се протера од Комбинатот, никако тој не смее да има ниту една единствена акција. Напротив, тој станал најголем акционер. Па тој ја уништува државава, која треба самата да се обештети.

42. Имам објавено 36 книги како самостоен автор, три се на германски. Досега сум објавил преку 200 написи и трудови. Токму јас кој својот живот и го посветив на државава и нејзиното сточарство, останав исфрлен на улица.

ВАНГЕЛ ГАГАЧЕВ ДУШЕВНО РАСТРОЕНА ЛИЧНОСТ

За директорот Вангел Гагачев на ЗК "Пелагонија" - Битола како злочинец следи:

"ОСНОВНО ЈАВНО ОБВИТЕЛСТВО
БИТОЛА
ПОДНЕСИТЕЛ: Ристо Ивановски
Ул. "Михајло Андоновски" бр.6/21
Битола
ПРОТИВ: Вангел Гагачев
ЗК "Пелагонија" Битола

КРИВИЧНА ПРИЈАВА

1. Партискиот функционер Вангел Гагачев од Лазар Колишевски бил поставен да се ликвидира кадарот на Крсте Црвенковски. Гагачев бил ликвидатор на неговиот кадар со начело Гого Петковски, генерален директор. Токму со овој Комбинатот станал југословенски рекордер. Со партиската наредба кадарот бил променет, а Вангел Гагачев беше поставен за помошен генерален директор по земјоделие. Со неговото настапување од 1978 година земјоделството и сточарство на Комбинатот биле уништени, овоштарството искрчено итн. Следи тој во 1990 година прв да се распадне во државава на неземјоделски дејности и земјоделска дејност (ЗК "Пелагонија"- Битола). Бидејќи јас сакав Комбинатот да го спасам од стопанскиот штетник и уништувач на Комбинатот се пријавив на конкурс за генерален директор, противкандидат на В.Гагачев.

2. Следи да поднесувам кривични пријави против ликвидаторот на ЗИК "Пелагонија" и уништувачот на ЗК "Пелагонија"- Битола, Вангел Гагачев. Сите тие биле одбивани. Бидејќи моето уништување тој го продолжил со моето конкурирање за генерален директор на Комбинатот, негов противкандидат, наведувам што стои во Одлука РО.бр.1110/90 од Основниот суд на здружен труд во Битола. Судијата Ѓорѓи Христовски, чија сопруга во Комбинатот постигнала големо унапредување, во образложениот наведува: "...поради погрешна кадрова политика и погрешна развојна програма комбинатот потпаднал под хипотека на Стопанска банка...Против избраницот кандидат има кривична пријава до Општинското јавно обвинителство...кривичната пријава до Општинско јавно обвинителство од 07.12.1990 година, решението на Општинскиот суд К.бр.380/90 од 12.12.1990, поканите до М-р Михајло Наумовски од СВР воден под бр.09-4136 од 09.01.1990 година, тужбата до Општинскиот суд Битола од 03.08.1990 година...".

3. Директорот Вангел Гагачев самоволно и насиленчки на кого сака му го намалува личниот доход. Бидејќи неговите казненици не се мокни во Правосуството и Јавното обвинителство, тие не тужат и не поднесуваат кривични пријави, како залудност. Дури неговите злосторства со ова не завршуваат, тој последните години им плаќа за пензиско и инвалидско осигурување онолку колку што тој сака. Така сите оние кои него не му се допаѓаат, тој нив ги казнува се до нивната смрт, дури по нивната смрт, кога по смртта ПИО го превзема брачниот партнери на починатиот. Кај него нема застанување се додека не оди на другиот свет, а него како злосторник таму му е местото уште од 1978 година.

4. Тој кој сака и кога сака го пушта во пензија, дури од него помлади. Кога се испраќа во пензија, човечно е да се издејствува, таа да се зголеми. Ако тоа не е можно, барем таа да остане на исто ниво како што се одвојувало за вработените. Напротив, тој изживувајќи се врз вработените, самоволно му ја намалува пензијата, со која вработените треба да проживеат до крајот на својот живот, а не да бидат страдалници и да го мразат својот долгогодишен допринос во претпријатието и државата. Дури тој на луѓето кои се технолошки вишок или во пензија двете последни години им плаќа, како што тој сака, и на кој сака. За него не важат закони. Тоа тој за сите го прави со "пресметки", од својот цеп, за свој цеп, порадишто тој има најголем број акции. Само за пример: се скарал со еден со завршен Земјоделски факултет- Скопје, кој бил раководител, него му дал помала пензија од неговиот заменик со Виша земјоделска школа- Битола. Со еден трет, поради лични побуди, магационер му доделил поголема пензија од двата претходни. Еден мирен агроном го пуштил во пензија со најниска нахнада, оти тој не "касал". Неговиот колега му се заканил на Вангел Гагачев, дека тој како помлад од него ќе оди во пензија најмалку еден ден по него. Помладите од него отишле во пензија, тој не одел, тој ќе одел во пензија во длабока старост како сопственикот на "Фиат" итн. Најдобар пример сум јас. Јас како советник земав личен доход како технички директор,

а како технолошки вишок пред пензија не земав како технички директор, ниту како раководител, ниту како неговиот заменик, никако како магационер, туку како "свињар", оти тој така сакал. Затоа тој дели личен доход во плик затворен, божем со награда, од него одредена, со што не се плаќа допринос ...за личен доход. Па тој само ја лаже државава.

5. Кога тој некој сака да го избрка од работа, со месеци го праќа на принудни работни акции, со работно време кое само тој го одредува. Токму затоа тој е виновен за многу смртни случаји, на свои колеги, дури срцеволесно. Само токму затоа многу го напуштија Комбинатот. За нив плаќа државата, а тој нивниот доход го присвојува, како што сака, а за нив работат акциашите на неговите СС- трупи. Следи, тој неговите да не ги брка од работа, туку тој нив ги пушта со награда, за која исто така тој не плаќа данок. Неговите самоволија и беззаконија не се мерливи: злостори...

6. Со ваква кадрова политика Комбинатот е уништен. Ова се потврдува со нивните најниски приноси со недоходовно земјоделско производство, за кое не се користи хидромелиоративниот систем "Стрежево", со моќ на површина 20.400 ха. На него Вангел Гагачев не сее култури кои бараат наводнување, туку само екстезивни култури пченица, јачмен..., на кои не им е потребно наводнувањето. Место да се добива пченица 6.000 кг/ха, со него денес се произведува само околу 4.000 кг/ха...

7. Како доказ, дека Вангел Гагачев нема одлика на човек, тој мораше по службена должност да дозволи мене да ми се доделат моите акции. Тоа тој до денес не го дозволил. Истото важи и за другите. Наместо тоа тој вработените ги уценува тие да купуваат акции. Дури од нив тој поефтино ги купува. Следат тужби...

8. Па Вангел Гагачев, кој го ликвидирал ЗИК "Пелагонија", а во ЗК "Пелагонија" го уништи полоделството и сточарството, го искрчи овоштарството и лозарството, треба да се протера од Комбинатот, никако тој не смее да има ниту една единствена акција. Напротив, тој станал најголем акционер. Па тој ја уништува државава, која треба самата да се обештети.

9. За ова сум пишел во јавни гласила, а било пријавувано во Полицијата. Исто така, биле поднесувани кривични пријави. Ова го правеле и други. Него како моќник никој ништо не му можел.

10. Тој бил склон на уништување на документи. Најдобар пример бил весникот на Комбинатот "Пелагонија", кој бил укинат токму од него. Тој тоа го правел со цел само да ја заскрие вистината од јавноста. За физичкиот обем има податоци во Статистика итн.

11. Тој како носител на се во Комбинатот, тој од странство се купуваше и купува и тоа директно од производителите, а за истото се исплаќа посакапо отколку што се тоа да купи од трговски фирмии во државата, што значи и во Битола. Така, тој разликата на цената ја присвојува и неа ја излива во странство. Вакви стоки се трактори Џондири..., автобуси..., систем за молзење..., итн. Исто така е познато, при масовно купување, продавачот за купувачот дава попуст, а тој може да се исплати во дополнително на уште некоја истоветна машина/опрема или во вид на кола. Се ова станува приватно на директорот...

12. Исто така, тој продаваше и продава се како што сака и на кого сака. Овде се разни употребливи основни средства, дури нови. Ова важи и за се друго. Па за ова доволно знае

јавноста. Тоа тој го прави директно во четири очи, затоашто тој е носител на злото во Комбинатот, само тој најповеќе да се обогати.

13. Тој е ликвидатор на сточарството. Ова произлегува поради тоа што тој тврдеше дека сточарството не било доходовно. Тој ова секогаш јавно го изјавуваше. Дека ова не е без основа, во говедарската фарма с.Породин поради немање на добиточна храна од глад изумреле говедата. Умирањата продолжува. Ова и денес се потврдува, со висока смртност.

14. Меѓутоа, поголемо зло е што тој на државите им го чисти сточниот фонд, со што ги шири болестите во Комбинатот: чума, бруцелоза итн. За во ова тој да успее, го отуѓил ветеринарниот кадар, а се прави приватни зделки на штета на државата.

Поради ваквите самоволија, следат оболовање на преку 100 вработени во Комбинатот од стафилококоза, а женски две потешко болни, меѓу кои сопругата на поранешниот министер Живко Јанкуловски и на шумарот Зоран Станиќ. Само со моќ се одбегнува оштетата. Ваква е и болеста ауецки и чумата.

Дури во полза на Вангел Гагачев директорот на Ветеринарниот институт- Скопје Гоѓи Мицковски- Гркот лаже, во цел свет чумата ја има, не само во Р.Македонија со Свињарска фарма с.Породин. Ова е само заради добивка, што важи и со контролата на квалитетот на храната, вршена кај нив. Па токму ова не е нивна дејност, зашто таа треба да биде самостојна, никако зделки на група граѓани. Дека тие со моќ се прават е потврда со одбележување на сточарството со ушни маркици..., приграбено од нив, а тоа е дејност само на Институтот за сточарство- Скопје...Се се работи само за да се дојде до повеќе заработка, дури од ненадлежни, само на штета на државата.

Значи, тој како светски чудо тврди, чумата со вакцина тие ја искорениле од државата. Следи тој како поткупен од В.Гагачев мене да ме негира, тврдејќи дека јас сум говорел произволно, во фармата немало чума, таа била излечена од факцините, со кои заработувал неговиот институт. Ова беше по повод на моето интервју во весникот "Дневник", што тој мене не ми негираше, а мојот демант не беше објавен, се било за добивка. Исто така, Гоѓи Мицковски на битолската телевизија "Тера" мене ме негираше. Неговите изјави останале светско чудо, оти во светот свињите се уништуваат. Бидејќи неговото образование не било светско, а Србија сака да стане светска, таа решила да ја искорени само со уништување на свињите, а болни ќе останат само свињите во Р.Македонија и тоа поради злочинот на Ветеринарниот институт, со неговиот пултен Гоѓи Мицковски, соработник на Вангел Гагачев. Новинарот битолчанец на "Дневник" починал, што не важи за еден друг битолчанец, кој не го објави моето интервју во "Фокус" против сверот Вангел Гагачев, на мене се заработкало, што трае се до денес. Па Вангел Гагачев личностите на гласилата си ги поткупил и тоа на штета на државата, а само тој да остане негибнат газда. Ова се наведува само со цел да се објасни, тој со државни пари се поткупил за да опстојува. Ова станало од 1990 година кога државата станала ненародна, туку само партишка, само СДСМ-овско приватизирана. Дека тоа е така, е случајот со стафилококоза во друга битолска фирма од свињи од друга фарма. Од Ветеринарниот институт се тврдеше, тоа не било од стафилококи, туку од превозот поради други предизвикувачи, нивна лага, за тие да заработкаат- само за соработка. А е и следен случај, труењето од нитрат-нитрит од распаднатата органска материја на трева, која се најдува во тиња на рибник или езеро, како што било со браната "Матка" отруените риби во Вардар, и тоа само како последица на недостаток на кислорот, а не според нив од механичко повреди... Или со содржина на млеко во прав во битолската "Млекара" во последно време кога има најниска содржина на млеко во прав. Ова се истакнува, со цел да се објасни, дека Вангел Гагачев со државни пари се поткупил и според степенот на поткупување, тој е во состојба се да поткупи, само тој да биде победник, а губитник е само државата.

15. Исто така, во с.Породин во Свињарска фарма за негово време се извршени про- паднати реконструкции за приватни цели, што важело за целиот Комбинат, учесниците граделе куќи...Да не се изуми со реконструкцијата на говедарска фарма во с.Радобор... (Надзорникот ја посети Свињарска фарма кога во неа се беше завршено. Истата градежна фирма од Охрид во Охрид ја изгради куќата на раководителот на Свињарска фарма, Р.И.)

16. Иако тој го ликвидира сточарството, тој за да се обогати купува опрема и добиток од странство, зашто плаќа посакапо. Токму затоа за жалење е кога млечниот систем на одгледување на кравите и нивно молзење се уништил во сите говедарски фарми, менувајќи

го системот од поединечно држење на кравите во групно држење и молзење. А ова се врши само за перење на пари, купувајќи директно од странство поскапо отколку преку трговска куќа во државата.

За се ова, како и за безброј друго, што овде не е наведено, против него од мене и други лица беа поднесувани кривични пријави. Меѓутоа, партиското Обвинителство нив ги отфрлаше, само така тој беше штитен. Се тврдеше, тој мене лично не ми нанел штета. Па тој самоволно и без основа ме избрка од работа, дури на ситечки начин личниот доход од 1989 и 1990 година четири пати во 2006 година ми го намали со кого ќе живеам до мојата смрт, наведено под точна број 3. Исто така, против него беа поднесувани приватни тужби. И Правосудството било партиско. Само така тој постанал газда на Комбинатот и тој како плачкаш да се обогати. Само така државата беше можно да се оплачка, а нејзиниот капитал кој се создавал по 1945 да биде оплачен само по 1990 година, што е најголем злостор. Само така тој капиталот го изнесе во странство и стави во државата на лична сметка. Следи неговите деца да возат најскапи возила, а тој како бедник се до 1990 година носеше само една жолтенкова вентијага, со која одеше и на приеми...

17. Па тој е само непријател на Македонија и Македонците, ликвидатор на земјоделството и сточарството, тиквар, душевно растроена личност, професионален убиец, кодош и арамија. Овде е најбитно да се истакне, дека тој бил "професионален убиец". Тој како "срцев болесник" не служел војска, што го правеле и прават Македонците. Следи тој како крволовчен свер професионално да ги убие срцевите болни, негови колеги..., и тоа на неговите сверски принудни акции со месеци... Ама тој проумрел и здрави...

За потврда дека тој морал да биде крупен арамија, е доказот кога тој си дозволил сите арамивчиња да ги брка од работа, што не важи за неговите крупни арамии, негови соработници, раководен кадар. Тие краделе на крупно, комбинатски реколти се предавале приватно. Дури проневера на бончиња за општествена исхрана. Од обвинението носителот на проневерата тој го ослободил. За се ова ги штитела нивната СКМ, денес СДСМ. Тој како Вангел Гагачев бил сопартиец, денес богаташ...

18. Само така тој станал газда на Комбинатот, што него Правосуството како антисудско му дозволи тој да биде избран директор на Комбинатот, кој токму поради него беше под хипотека..., што се наведе под точка 2. Па тој е само непријател на Р.Македонија и нејзините Македонци, ликвидатор на земјоделството и сточарството...

19. За потврда, дека тој не може добро да произведува, тој го шета раководниот кадар, на одговорни места постава несоодветни лица, со друг смр на Земјоделски факултет-Скопје. Дури тој го негира земјоделскиот кадар, кога нивните работни места ги превземаат вработени со Виша земјоделска школа- Битола. Ама не само тоа, следи тоа да биде со друг факултет/виша школа...За него е битно, да биде потполнето местото, оти тој се знаел...Тој одвај магистрирал, а никогаш не можел да докторира.

20. Тој ја води кадровата политика. За тој како тиквар да се одржи, а самиот како газда да го оплачка Комбинатот, најслабите студенти, од него многу потиквари, си ги избира за соработници, тој нив им овозможува тие да магистрираат и докторираат. Затоа тој на професорите скапо им плаќа. Меѓутоа, кога тие ќе станат професори на факултети и директори на институти, државата се доуништува. Следи таа по земјоделство, сточарство и ветеринарство да е само на опашката. А токму тој со неа си ја плачка опашната ни држава.

21. Ова се потврдува со тоа што тој Комбинатот го превзеде, со обврска, бројот на вработените во никој случај да не се намали, како и во никој случај нивниот личен доход. Меѓутоа, состојбата е застрашуваčка, тој бројот на вработените многустрок го намали, што важи и за нивниот личен доход. За неговите злочинечки замисли тој да ги оствари на вработените им ги менува работните места, нив ги делавири и строзува со најниски лични доходи.

Не смее да се изуми дека во земјоделскиот дел работеле околу 2.700 вработени, уште толку сезонски. Од него живееше битолско, а сега не, туку само државниот и македонски непријател, директорот со неговата банди. Слично изјави од Министерството, подрачна единица Србиновски, на битолската телевизија "Тера", на 23.11.2006, од 5.000 вработени 500.

22. Со тоа што тој го намали бројот на вработени и се снижи личниот доход на вработените, него итно треба да му се одземи Комбинатот и тој понуди на лица кои повеќе ќе вработат, а на вработените ќе им го зголемат личниот доход. Се наведува примерот во Гер-

манија. По обединувањето на Источна Германија, нејзините фирмии беа продавани за една германска марка. Нив ги добиле само оние лица кои предложиле најдобри програми: најголем број на вработени со нивни најголем личен доход. Затоа не е битно чија е фирмата, туку само да биде зголемен бројот на вработените и нивниот личен доход. Во спротивно, фирмите ќе биле повратени. Тоа што во државава се носеле закони за да се оплачка народот, тие не се меродавни. Тие се носат само за добрбит на народот, а не со нив да се подржуваат арамии, во прав смисол.

23. Така житариците како екстезивни култури беа сеани, а и денес се сеат на интезивни површини на ХМС "Стрежево", каде беа предвидени две култури во годината, а не една житарица. Кон ова се додава, пченицата се сее и на ридови, кои се само за екстезивно производство, зашто тие и се угарат. Пак, во САД на површини со приноси до 800 кг/ха не се исплаќа нафтата за жетва. Исто така, поимот Овче Поле е само поле за овци, што никогаш не било со Пелагонија. Следи да се признат приносите од државата. Токму затоа таа за пченицата само се лаже, што е во полза на Овче Поле..., ама на штета на државата. Значи, не се правел вистински трошок, туку само признат.

24. За самоволијата на директорот треба да се додаде, Комбинатот имал околу 27.000 ха. Пак, за да се заскрие неработењето, во јавноста се говореше за околу 25.000 ха, што од државата беше признато. Всушност, тој тоа го издејствува како моќник на ОК на СКМ-Битола, што важеше и во ЦК на СКМ, што опстоило во СДСМ, чиј одборник бил. Меѓутоа, сега се говори само за 16.000 ха. Па недостасуваат уште 9.000 ха. Исто така, Србиновски изјави: Во Комбинатот вкупно има 25.000 ха, а ќе има 10.000 ха есенски и 6.000 ха пролетни. Па тоа се вкупно 16.000 ха. Каде се 9.000 ха ? Дека ова се совпаѓа, од ЗК "Пелагонија"- Битола Тоде агрономот на 18.11.2006 на битолската телевизија "Орбис" за Комбинатот изјави, дека во сеидбата во 2006/2007 година ќе засеале околу 10.000 ха есенски, а околу 6.000 ха пролетни, или вкупно 16.000 ха. Исто тоа важи и за 2007/2008 година, а ќе биде и за 2008/2009 година. Па каде се другите површини ? Во приватен цеп. Значи, видлив е злосторот, кога постои признат висок трошок, а тој оди само за лични цели. (Наведеното важи и за 2009/2010 г., Р.И.)

25. За да ова се потврти, се издава земја вон Комбинатот, таа се обработува на трошок на Комбинатот, а се обогатуваат поединци. Ова произлегува поради тоа што разликата е огромна, следи таа да се излива во приватни џепови. Токму затоа се лаже само државата, и тоа во полза на газдата, со најголем удел на акции, оплачкани од народот.

26. Најбитно е што физичкиот обем на производство е се помал. Тоа почнало од 1978 година, кога државниот штетник станал заменик генерален директор по земјоделие, а од 1990 година и генерален директор на Комбинатот, што е наведено во точка 2 Од тогаш почнал Комбинатот масовно да се уништува, дури приватизира. Всушност, оплачка. Во оваа игра најдобро биле искористени вкупните земјоделски површини и физичкиот обем по секоја култура. Меѓутоа, вкупното производство (површини со принос по хектар) на секоја култура било се помало и помало. Најжалосно постои дури изчезнување на културите. Ова е објасниво, затошто Вангел Гагачев како потполно неспособен најдобро се снајдува само со помал број култури. Токму за нив се потребни помалку површини, а со нивни ниски приноси, штетникот станал штетнички газда.

27. За да се утврди дека се сеат многу повеќе површини од 16.000 ха, во посматрање треба да се земат токму само од него дадените потрошени просечни количини по хектар на нафта, масло, семе, губре, заштитни средства итн. Па тие не се совпаѓаат со трошоците кои се признати во Европа и САД, туку со негова моќ тој издејствува тие од надлежните земјоделски лица во државава, што исто така важи за во сточарството и ветеринарството, да се утврдени многу повисоко, што им ги признала државата, за таа ним да им го покрива нерентабилното производство во споредба со светското. Токму затоа не смее да им се верува на кадрите по земјоделство, сточарство и ветеринарство од истоимените институции, кои без работа живеат на државни јасли. Само ако се споредат светските признати просечни трошоци по хектар во земјоделско производство ќе се утврди, во Комбинатот се сеат многу повеќе илјади хектари, а не само 16.000 ха. Токму вишокот хектари преку 16.000 ха е чист грабеж од Вангел Гагачев со бандата во Р.Македонија. А таа е прејака, која го ништи земјоделството и сточарството на државава.

28. За се овде наведено да се заскрие, во Комбинатот била уништена документацијата. Ова може да се види посебно со она со која се ку-пувало во странство и продавало во државата. Исто така, предавало пченица... на фирмии со цена која се сака, а не трошковно-доходно, која тој бара да ја признае државата, дури дополнително и нивните премии. За долгото со месеци користење пченица... не се пресметувало... камата. Ова било затоа што тоа било на негови лица, взајмен договор, за заеднички грабеж, со најголем интерес на ГАЗДАТА, Вангел Гагачев, сиромашкото детиште со исмасленото жолтенасто вентијагче, а сега богаташ. Делумно вистината може да се увиде, во податоците на Статистика, спомената и под точка 9.

29. Токму јас бев носител на сточарството, а ја критикував неспособноста на сточарскиот, ветеринарниот и земјоделскиот кадар. Токму затоа јас редовно се јавував во "Нова Македонија". Исто така, пишев за реонизацијата. Овче Поле е само овче поле, а не пченично. Пелагонија има систем за наводнување од 20.400 ха, по крава најмалку 4.000 литри конзумно млеко, а Р.Македонија никогаш нема вишок, туку само недостаток, норма по жител 0,5 литар, стрежевските површини и оние покрај Црна Река ќе допринесат многу да се подобри млекоснабдувањето и спречи увозот. "Млекарата" да биде на акционерите млекопроизводители, а не на вработените, кои место да бидат во служба на млекопроизводството, каде се создава капиталот, како нејзини акционери ги плаќаат млекопроизводителите. Ако овие постанат сопственици, тие како непроизводители ќе се богатат, дури странци, трагедија за државата. Со тоа што таа се продаде на странци, се потврди, кадарот на "Млекарата", поставен од Вангел Гагачев, што важи за во Фабриката за добиточна храна с.Радобор..., бил наполно неспособен тој со генерации да управува, што важи и лично за него. Мариово да биде за гоење на говедата, со кус гоидбен период. Кон ова да се додаде, дека низ Европа од вкупната површина околу 50% се пасишта. Во Европа од вкупниот доход во земјоделството само на сточарството отпаѓа околу 70%, од кои половината на говедарството, а на житата само околу 10%. Пак, во Комбинатот е обратно, со житарици пченица и јачмен, дури како монокултура, што е потврда, дека Вангел Гагачев е само лаик.

30. За горе наведеното да се потврди, до 1963 година постоеше Битолско Блато, во кое со милениуми без вложување се добиваше по 2 тони/ ха риба, трска, шамок итн., а се ловеле и птици. Денес на површините каде беше Блатото, денес под ХМС "Стрежево" останува многу низок чист доход, со што се изигрува државната инвестиција.

31. Ако се знае дека има околу 2.000- 4.000 ха солени површини, со приноси како овчеполските, лажењето на државата за признат просечен принос е огромно. Па тие да се повратат само во езера=рибници. Така ќе се зголеми релативната влага на воздухот, а со тоа и тие земјоделските приноси. Бидејќи Битолското Блато било на патеките птици селници, а за да се смили нивната смртност, Р.Македонија ќе добие инвестиции за возобновување на Блатото. Ќе следи развиток на туризмот...

32. Се кажа 27.000- 25.000 ха, а Битолското Блато беше на околу 4.000 ха. Со ова се објаснува, неблатните површини биле сопственост на жителите. Тие живееле од блатото и земјоделското производство. Никој не отишол во странство, оти никој не бил без работа. Земјата била национализирана и со сила бесплатно одземена со се објекти. Се ова било брането со пушки. Учесник бил и Милачко Стаменков, кој за да не трпи производството со вработените заедно работел, дури тој приколицата ја придржувал на рамо и тоа за да се замени нејзината гума... Следи тој од Вангел Гагачев да биде избркан од работа, поради што тој спречно оболел и умрел, што важело за многу други. Пак, Вангел Гагачев, кој немал врска со Битолска околија, народното го грабнал и го направил свое. Значи, тој како дојденец во битолско го присвоил битолскиот имот на селаните. Тие биле вработени во нивниот Комбинат. Тие биле избркани од народниот душман Вангел Гагачев, а нивните деца бегаат во странство во потрага за корка леб, која крвникот таа и се друго им украл. Се ова него не му пречи, не-говите две деца да работат врз нивната трагедија во Стопанска банка- Битола и "Млекара"- Битола, што важи и за нивните брачни партнери, каде тој со парите на протераните селани станел двоен акционер, дури од "Млекара" си ги повлекол акциите, кои биле со потна крв платена од избрканите селани.

33. Овде се говори за Милачко Стаменков. Тој ми кажуваше дека имал документи како и кој крадел во Комбинатот. Ако негова сопруга не ја поткупи ГАЗДАТА, таа ќе може

нив да ги приложи. Такви има и други, кои немаат смелост, се плашат од неговата моќ, се тој да поткупи и унишити. Меѓутоа, кога тој ќе умре, во битолско ќе се слави. На неговиот гроб ќе се врши голема нужда, што се правело врз комунистички моќници, народни непријатели. Па врз вакви сверови толку народот можел и толку направил. Таква е ненародната власт. Ваков е срцеболесниот КРВНИК.

34. Меѓутоа, на Вангел Гагачев никој ништо не му можел. Тоа се потврдува со наводот, кога тој со својата банда го организираше труењето на добитокот со запрашена пченка со најголемиот отров жива, а со тоа и на лубето потрошачи на животинска храна, него влакно не му фалеше. Исто така, неговите соработници Петар Мицевски и Боне Палашевски, на кои им купи магистратури и докторати, со нив тој мене побрзо ме ликвидира. Дури моето место му го предаде на Бонета... Напротив, кога во Скопје врз Киро Глигоров беше извршен атентат, загинал Христо Христоманов, потписникот дека немало труење со жива, зашто сум пишел во гласилата, од никој недемантирано, тој беше казнат од семоќниот Бог. Исто така, почина и Петар Мицевски. Нема добро да заврши ни Бонета...

35. Тој е свесен за своите гревови. За тие него од Бога да му бидат оправдени тој подигнал црква на Кајмакчалан, дури помага за црквата во село Драгош. Меѓутоа, Богот не опростува украдени пари, од народот грабнати пари. Богот секогаш ги казнувал клептоманите. Тој со клептомански пари дава јадење оти се спасил од смрт. Дека тој ја мрази црквата е доказ, кога свечено ја отворал црквата на Кајмакчалан, приемот не бил општонароден, туку само за неговите пријатели, бандити, а народот бил избркан. Богот таквите ќе ги казни со нивните семејства, и тоа повеќе генерации, се додека нивните семејства ги трошат од народот украдени средства. На такви сверови нема да им помогне ни нивното превртување во грб за злоделата извршени врз народот. Истото важи за сите судии, обвинителите и правоборните, кои им помогнуваат на арамиштата се од народот да се укради.

36. За спас на Комбинатот тој итно да се избрка од него, а и од државата, што важи за сите негови соработници и поддржувачи.

37. На наведените датуми испратив кривична пријава со нејзино дополнување за детиштето, бричко, кој станал комунистички газда=арамија. Тој тоа постанал само со тоа што тој на вработените им плаќал и плаќа најниски лични доходи, вработените ги избркал од работа. Само така тој се нивно просвоил=украл и станал дури нивни газда=арамија.

38. Со личен доход како и плаќање на доприноси на личен доход за во пензија во последните години на работниот стаж како тој што сака и на кого сака неговиот арамилук си го зголемил.

39. Со тоа што тој ја запознава јавноста дека тој сеел само 16.000 ха, од кои есенски култури пченица и јачмен 10.000 ха, чија недоходовност ја покрива државата, како и 6.000 ха пролетни култури, тој не можел да стане голем газда, затоа што тие немаат видна акумулација, кога кај него нема две култури зашто е предвиден и ХМС "Стрежево". Да не се изуми, дека пред него со наводнување преку Црна Река и со канали, кои бедникот ги затрпал со здавајќи услови за неможно подоходовно производство, беа наводнувани вкупно повеќе површини отколку со него со ХМС "Стрежево". Ова се истакнува само со цел да се објасни, дека тој се многу повеќе илјади хектари површини. Тоа може да се потврди, ако се прегледаат сите површини кои им припаѓаат на Комбинатот. Па тие се сите посееани, а не само 16.000 ха, колку што тој сака да прикаже. Што ова значи? Само едно, тој води двојна документација: една за да се лаже државата, тој сеел само 16.000 ха. Меѓутоа, тој за тие 16.000 ха потрошил по хектар толку проценти повеќе нафта, масло, семе, џубре, заштитни средства... колку што проценти имал посено повеќе површина. Ама таа вкупна површина изнесува повеќе од 25.000 ха. Токму затоа тој со двојната документација господари со оние повеќе од 9.000 ха кои тој не ги прикажува. Така тој со приносите на вторите документирани површини во прав смисол станал газда.

40. За доказ дека тој ги се сите комбинатски површини е доказот, тој на индивидуалниот сектор, на селаните, им предал двојно повеќе површина за тие со нив да стопанисуваат отколку што државата од него барака. Меѓутоа, сите тие биле зафрлени површини, а не групирани во парцели. Тој ним им ги дал оние површини кои за него не играле улога тој

од нив многу да добие. За ова да се дообразложи се наведува и доказот, во од него предвидените површини има само последна класа на земја, а никако прва, втора... Така тој ја изигрува Владата и нејзиното Министерство за земјоделие...

41. За наведеното да се дообразложи, тој во никој случај само со 16.000 ха сеидбена површина и ликвидирано сточарство не можел да стане акционер на битолската "Млекара", а акците си ги повлекол, ниту во 2008 година да му префрли средства за личен доход на РЕК "Битола", што само по себе многу зачудува.

42. За да се потврди, дека тој прикажува многу помали површини отколку што се вистинските, е доказот, на 06.08.2008 новинарот од Битола Боби Силјановски преку македонското радио, прва програма, во вестите 15,30 часот (15,52 ч.), соопшти, вкупно биле ожниени 7.000 ха пченица со 30.000 милиони тони. Со ова се потврдува, тој за јавноста упорно докажува, тој есенски култури (пченица и јачмен) сеел 10.000 ха. Меѓутоа, место тој да добие од равничарските површините, а вакви се оние од него наведени, во просек по 6.000 кг/ха, како што беше пред него, неговиот просек е само 4.286 кг/ха.

43. Како потврда дека тој е државен саботер, уништувач на народниот имот, него поради лични цели му замрзнала пченицата. Тој на есен посеал сорта пченица која била повеќе пролетна, и таа во пролетта му замрзна, како и поради густа сеидба таа му полегна, па скапа. Токму затоа нејзиниот принос изнесуваше само 2.800 кг/ха. Ова не е се. Тој за докторира во Нови Сад, во 1978 година посеал хибриди сончоглед. Така место да биде просекот 2.700 кг/ха, тој добил помалку од 800 кг/ха. Пак, шеќерна репа место 60.000 кг/ха само околу 25.000 кг/ха. Меѓутоа, саботер=саботер. Токму ова се совпаѓа со комунистички=арамиски газда.

44. Тој како моќник му овозможил на неговиот сопотекловец и сопартиец на СКМ=СДСМ, за кого наведив под точка 16, тој како него да стане газда во "Пелагонијакомерџ". Овој човек бил од кадровата политика на македономразецот, газдата=арамијата на ЗК "Пелагонија".

45. И конечно, тој го управувал и приватизирал Кобинатот со неговите соседани и роднини Буфчани, каде како планинско место не е за земјоделско производство, туку само гуштерско. Со нив тој се направил, како што само тој сакал. Ама има уште еден Мариовец, негов школски, агроном, кој се учи напамет, тој само тоа можел. Овој кога со Буфчанецот, газда, разговата телефонски, дури на оддалеченост 10 км, стои простум и во став мирно. Ако некој на газдата му мрдне, тој него го брка од работа. Од газдата овој беше поставен за директор на Фабриката за добиточна храна с.Радобор, потоа станал дури негов комерцијален. Се по контрола. Меѓутоа, како што на газдата детиште синот детиште во "Млекара" станал трговски патник и синот на Мариовецот заработка од млекото...

45. Негови најблиски агрономи биле неговите соседани Ѓорѓи Волчевски и Димче Аспровски. Првиот бил во се со него. Со текот на времето тој сфатил дека неговиот соседанец и негов газда се сторил само лично за себе. Па тој почнал да се залага за правдина. Иако цело време со својот соседанец бил директор, до пред некоја година, паднал во милост и немилост, морал да си оди, да спаси што може да си спаси. Напротив, Димче Аспровски си ја сфатил и спровел свинската. Токму затоа свински си го поминал животот. Цело време со газдата бил директор, како свинче убаво награден: зел парична награда за во пензија, кола... Ама и колата има своја вредност која се изразува во пари. И за ова газдата не платил данок. Па зошто тој на Р.Македонија да и плати данок: кој арамија плаќа данок ?

46. Вакви парични награди добиваат и други, што ја одредува и дава само газдата, а неговите самоволија ги покриваат неговите извршнители. Така со газдата и овие слепи извршители го плачкаат народот, кој не е нивни.

47. Газдата ги брка од работа оние кои не ги сака. Тој како нетукашен тукашните не ги сака. Следи во Комбинатот избрканите тукашни од душата да ги мразат нетукашните. Со ваквите злостири тој создава раздор меѓу народот, тукашни и нетукашни. Избрканите од него како технолошки вишок, кој се пресметува и за во пензија, е со данокот на сите граѓани, а не на неговите вработени да работат како војни робови со работно време и тежина само како тој што сака. Тој со неговото лажно болно срце, само да не служи војска, нема да издржи ниту еден ден, камоли со години додека кутрите ќе морат да си заминат. За овие не следи никаква награда, ниту и таа која им следи како на секој смртник: испраќање на посмртните

остатоци. За неговите пулени се плаќа дури како за посмртна свадба, а таква само тој од 1978 година најповеќе ја заслужува.

48. Се истакна, Комбинатот имал 27.000 ха, а во јавноста се знаеше за 25.000 ха, што беше само со цел со приносите од разликата на хектарите да се зголеми приносот по ха. Меѓутоа, трошокот за производство по ха беше зголемен за толку проценти колку што беа за- скриени ха (2000). За ова да се потврди се кажа, дека Владата имаше предвидено Комби-натот да одвои површини од сите класи и како такви да им бидат дodelени на лица кои се ба- ват или сакат да се занимаваат со земјоделско производство. Овде Владата беше изиграна, газдата- моќник им дал повеќе површина отколку што било барано од Владата. Тие повр- шини имале најлоша земја, никаква класа, дури таква и не постои во земјоделската класи- фикација. Површините биле на краевите на комбинатските површини, каде немало патишта итн. Со ова се објаснува, досега никој не ги измерил површините на Комбинатот. Тие се многу повеќе од прикажаните. Токму затоа со нив многу повеќе се лаже државата, многу по- веќе се плачка народот.

49. Државата доделуваше премија за земјоделско производство. Меѓутоа, со неа ла- жно се зголемуваше приносот. Пак, кога тој стана газда, таа цела се присвојува, и тоа без да биде лажно зголемено производството по ха земјоделска површина. Ова говори за можно- ста, лажењето со приносот и површините се огромни. А при тоа се плачка само народот.

50. Државата доделуваше и доделува премија. Нејзината цел беше, и е строго одреде- на, и тоа само за унапредување на земјоделското и сточарското производство. Меѓутоа, тоа има обратен тренд. Ова ни објаснува, дека премијата нема наменска примена. Токму затоа таа се плачка и станува сопственост на газдата. Така тој место со неа да го унапреди, што значи зголеми, производството, тој си го унапредува, зголемува плачкањето на народот, кој никогаш не бил негов: од овој слабосрцев убиец се уништени и ликвидирани лица со челични срца.

51. И конечно, како се плачка народот е доказ со цената на млекото. Државата им одреди цена на млекото, со која млекопроизводителите беа задоволни, се почна да се разми- слува за зголемување на бројот на крави, дури со повисока млечност... Како што Млекарите во државава ги плачкаа фармерите, како што газдата од 1978 година го плачкаше сточар- ството во полза на неговото екстезивно и недоходовно пченично- јачменово производство, потполен лаик за доходовно производство како што е млекопроизводството..., вчера млеко- производителите протестираа, затоа што Млекарите меѓусебно се договориле да го уништат млекопроизводството, кое не е нивно. Ова беше повод што под точка 28. истакнав, млекара- та да биде акционерско друштво на млекопроизводителите, а не на зеленашите, кои ни ја ун- иштуваат држава.

52. Измеѓарот на газдата Боне Палашевски, слабиот студент со звања со поламатура до магистер и со матура до доктор, платени од газдата, директор на Институтот за сточар- ство- Скопје, неизјави стручно, стручно потврдено, туку тој говори за разликата која била огромна од она предвидена од Владата и дадената од Млекарите. Значи, газдата го плачка народот за 9000 и повеќе ха, со признати трошоци кои се доволни да се посеат сите по- стоечки површини. Па од прикажаните хектари 100% пари се употребуваат да се префлат на приватни сметки, со кои се купуваат акции и се друго што сака газдата, срцесакатиот, кој многу срцевито го осакати и оплачка народот.

Таква судбина ги задесила битолчаните и пошироко битолско...
01.09.2008
Б и т о л а

Д-р Ристо Ивановски
Ул.Михајло Андоновски бр. 6/21
Битола".

ВЕТЕРИНАРЕН ТЕХНИЧАР ПРОФЕСОР НА ЗЕМЈОДЕЛСКИ ФАКУЛТЕТ

1. Јас, Ристо Ивановски, по завршување на Факултет за земјоделски науки и храна, во пона- тамошен текст Земјоделски факултет- Скопје, како најдобар студент во одделот сточарство, во 1972 година бев испратен во Германија на дошколување, докторирање. Таму и пред мене беа испраќани повеќе лица. Меѓутоа, како што тие таму отишле, назад тие се вратиле, тие таму ништо не можеле да постигнат. Јас по четири години, кога ми беше врачена дипломата

доктор во Виена, на 04.11.1976, на истиот ден, тргнав назад за Битола, а по два дена се пријавив во Земјоделскиот факултет- Скопје. На мое изненадување одма бев одбиен. Поради тоа јас во 1977 година се вработив во ЗИК "Пелагонија"-Битола. Тој беше со 27.000 ха обработлива земјоделска површина и со најразвиено сточарство: говедарство ... Тој во државата беше најголем Комбинат. Во него во првовреме работев само јас како единствен советник по сточарство...

2. Насилничките одбивања од истиот Факултет врз мене почнаа редовно од 1990 година. Поради мене, наставниот предмет до денес остана без наставник. Следат мноштво конкурски, со избори, на кои бев одбивам. Бидејќи во Барањето наставен предмет е говедарство, само за него се осврнувам. Во 1995 година беше објавен конкурс за наставниот предмет говедарство. Јас бев одбиен, а беше избран ветеринарниот техничар Танас Трајковски, кој интерно се завршил. Тој немаше објавен ниеден труд, докториран кај наставникот Ристо Илковски. Овој истиот му беше и рецензент. Со тоа се потврди, во Факултетот немало избор на наставник, туку самиот наставник Ристо Илковски си го избрал својот штитеник, што не е дозволено. Мегутоа, покрај што неговиот магистериум и докторат по говедарство беа во самиот Земјоделски факултет- Скопје, кој немал кадар за говедарство, а тие беа и интерни, без објавен труд, јавна тајна остана, никој не може да биде избран, ако не ја поткупи рецензовата комисија... Ама јас понатаму не сакав да поднесам тужба и да водам судски спор.

3. Како што опстои состојбата, јас бев и се до денес останав единствен доктор со докторат вон Земјоделскиот факултет- Скопје. Докторатот беше од Виена- Австроја, а со четири години работно искуство во Груб кај Минхен- Германија во баварска научна сточарска институција. Напротив, сите наставници на Земјоделскиот факултет- Скопје беа и се само со интерни степени магистер и доктор со теми за поламатура и матура, со историско значење, кое може да биде внесено само во воведот на научното истражување за стекнување на научен степен магистер и доктор. Бидејќи доктор е научен степен, тој мора да биде јавен. Со тоа што на вработените не им се објавени докторските работи, тие не се јавни и без важност за науката. Ова се потврдува со доказот, нивните докторати се кријат пред научната светска јавност. Ова произлегува поради тоа што тие се само ништожни, тие се срамат нив да ги одбјават. Токму овие интерни звања сум ги оспорувал на сите мои противкандидати. Бидејќи на моите претестни предмети Факултет не се изјаснал, тие се неважечки. Ова важи и за Танас Трајковски.

4. Исто така, тие биле избирани за наставници по сите звања дури без објавени трудови. Ова може да се виде во моите два заведени судски спора водени во Скопје за предметот говедарство. За да се потврди, како самоволен е изборот, доказ е нивниот Универзитетски гласник, предмет во Барањето, наведен во единствениот одговор на тужба од Земјоделскиот факултет од 30.01.2006. Под а) Наставно- научно звање, член 7 за редовен професор. Тоа попреставително да се престави: прв став образован; втор став полуобразован и трет став необразован. Бидејќи во сите става стои образован, може да биде избран и не образован, ветеринарен техничар без ниеден објавен труд.

5. Јас досега имам објавено 27 книги со околу 6.000 страни, од кои две книги на интернет www.Brigien.com, на германски јазик, како и една книга "Исхрана на говедата", предмет во моето Барање. Бидејќи не ми беше дозволено да објавувам во Билтенот на нивниот Факултет, јас морав да објавувам трудови покрај во Германија и во Загреб- Хрватска и весници, вкупно неколку стотини. За ова пишувам во моите две тужби и други предмети испратени до Основниот, Апелациониот и Врховниот суд во Скопје. Тоа се два судски спора за наставниот предмет говедарство со истиот противкандидат ветеринарен техничар.

6. Наведеното го пишувам во сите мои предмети поднесени до сите три судови во Скопје. Напротив, Факултетот се јави само еднаш и тоа на 30.01.2006, во една страна како Одговор на тужба. Во него ништо не е оспорено. Ова говори, сите мои наводи се точни. Ова може да се потврди и со доказот, бидејќи државава до денес нема сточарски кадар, нашето сточарство е најзаостанато во регионот, јужниот Балкански Полуостров.

7. Ова било токму поради тоа што тие во нивниот Земјоделски факултет, каде биле и вработени, си докторирале. Тоа си го правеле меѓусебно. Така сите тие меѓусебно си се унапредиле, но не сточарството, посебно говедарството.

8. За да се потврди, дека на Земјоделскиот факултет немало кадар по говедарство, имало само еден наставник по предметот говедарство, кој бил само со завршен Земјоделски факултет, само инженер. На тој предмет докториран Ристо Илковски, кој немал објавено ниеден научен труд, ниту учебник. Ова не пречи, тој да постане дури редовен професор, а кај него како таков да докторира Танас Трајковски, дури него да му биде рецезент во 1995 година, што е недозволено. Меѓутоа, тој до денес предава како пензиниран наставник. Во Одговор на тужба, во Билтен бр. 852, од 1 јуни 2004 година, стои: "Д-р. Танас Трајковски е роден на 14.09.1940 година". Значи, тој како пензиниран за време на два конкурси си предава. Иако јас од него сум помлад 5 години, јас ќе достигнам за пензија додека тој иако пензиниран непречено си предава. Така тој образува необразован кадар.

9. 1999 година се пријавив на конкурс говедарство. Бидејќи и јас се пријавив, не беше извршен избор. Иако неизбран Танас Трајковски понатаму предаваше говедарство. За мојот неизбор не беше известен, дури и документацијата со приложените научни трудови не ми беа вратени. Ова беше со цел да не тужам. Посебен е случајот и во 2002 година, со конкурсот од 13.11.2002, па поради што поднесов тужба до Судот, зашто кај Вас поднесов барање под број (Ваш број) 2811/05. Иако судскиот спор беше во тек, Факултетот го повтори конкурсот, но сега во друг дневен весник (како јас не би го забележал и пропуштил). Тие место да бараат способен кадар и во странство, за нив не е пожелен надворешен, туку само интересен.

10. Во Одговор на тужба од 30.01.2006 се гледа дека на 02.04.2004 беше објавен конкурс. На него се пријавиле Танас Трајковски и јас, а со Одлука од 08.07.2003 да се избере Танас Трајковски. Во Билтенот бр. 852, од 1 јуни 2004 на стр. 89 стои: "Пријавениот кандидат д-р Ристо Ивановски, на конкурсот за избор на наставник по предметот говедарство на Земјоделскиот Факултет во Скопје, има пријавено некомплетна документација, па затоа неговата пријава не е земена предвид". Наводот не е точно, затоа што редовно од 1990 година никогаш не ми беа вратени назад моите документи, што го наведив и во претходниот конкурс, за кој водев судски спор, а поднесов и Барање до Вас: Ваш број 2811/05. Значи, тоа само беше злоупотребена постапка. Ова може да се потврди и со доказот во 1995 година, кога имаше извршено рецензија од Ристо Илковски, дека јас ги исполнувам условите за наставник, што никако не важеше за Танас Трајковски. Меѓутоа, и овде Ристо Илковски не смеел да биде рецезент, затоа што јас го изгубив правото мои рецезенти да бидат моите професори од Минхен и Виена. То-кму затоа јас од него беше обесправен и отфрлен.

11. Ова се гледа и во овој Билтен, каде претседател на Рецензентската комисија повторно е Ристо Илковски, кој со мене многу пати заработил, што се гледа во "трудовите" на Танас Трајковски: 1. група автори, никаде не објавен; 2. Трајковски никаде не објавен; 3. го нема, се лаже; 4. група автори, интересен; 5. Група автори, никаде не објавен; 6. Група автори, никаде не објавен; 7. Група автори, никаде не објавен; 8. Група автори, никаде не објавен; 9-10-11. Група автори, кои ќе следат да бидат објавени, никогаш не објавени. Значи, се гледа, тој како во 1995 година и до овој конкурс ништо не објавил. Па тој бил исто она, што си бил отсекогаш.

12. За да се изигрува законот, се прават само групни трудови. Ако би имало 5 "автори" по 5 "труда", тие би требало вкупно да бидат 25 "труда". Меѓутоа, тие се само 5, заеднички. Само така се изигрува законот и на државата и се нанесува огромна штета, тие цел живот да бидат професори, без тие ништо да имаат професорско допринесено за државата.

Бидејќи Факултетот решил да не ме предложи, камо ли избере, а наставата почнала на 01.10.2004, јас на 14.10.2004 поднесов тужба до Основниот суд I Скопје. Во неа наведувам дека Танас Трајковски бил пензионер. Исто така, напишав, дека за Ристо Илковски, Танас Трајковски... имам објавувано написи во разни весници, кои на државата им нанесуваат штети... Бидејќи Судот беше во служба на самоволниците, јас на 01.11.2005 на Судот му се обратив со Прилог кон тужбата, во која наведив: Во него стои, избраниот наставник нема објавен ниеден труд, никако учебник, без кој не смее да биде професор... Во прилог е моето изнесување, за некомплетни документи, што не е вистина. "...во мојата пријава од 03.04.2003 напишав: 'ПРИЈАВА Со неа се пријавувам за Вашиот конкурс за избор на наставник во сите наставно- научни званија, по предметот говедарство. Бидејќи кај Вас сум редовен кандидат, редовно испраќам пријави со сета документација, што ја барате во конкурсот објавен во Дневник на 02. април 2004 година, соопштувам само она што стои во пријавата за истиот предмет, за кој се води судски спор П.бр.3555/03 во Основниот суд Скопје I во Скопје...Во колку е

неопходно, стојам на располагање дополнително да испратам се што ќе побарате...’ Се гледа, судскиот спор за истиот предмет уште бил во тек, сета документација била во наведениот факултет. Токму затоа не било можно таа да биде повлечена и повторно поднесена на конкурсот. Како што во претходните конкурси документацијата не била вратена, истото важело за предметот за кого се водел судскиот спор П.бр. 3555/03. Се ова не е случајно”. Исто на-ведив, **Танас Трајковски има преку 40 години работен стаж. Па тој во 14.09.2005 бил со старосна пензија.** Бидејќи Судот не превзема ништо, на 27.12.2005 поднесов Додаток кон тужбата. Во неа истакнав, сум против развлекувањето на постапката. “Тужителот ќе плати само една расправа. Исто така, тужителот предлага да биде ослободен од трошоци за судењето и за застапникот, и тоа се додека тој не се вработи”...

13. “Застапникот не смее да изуми, факултетите се само наставни, институтите само научни установи. Бидејќи звањето доктор е научно, тоа може да го доделат факултет и институт. Со тоа што сточарската катедра е во Земјоделскиот факултет, Институтот за сточарство посебна установа, а звањето доктор го доделува само Земјоделски факултет, овој не важи. Исто така, бидејќи Институтот за сточарство нема сточарски кадар да да се бави со наука, тој не може да учествува во доделување звање доктор...”.

14. Во Одговор на тужба, само еден предмет од тужениот, во една страна. Во него ништо не се оспорува она што јас го наведував. Само се истакнува: “Тужителот нема законско право да го оспорува извршениот избор од вакви причини ниту пак судот може да ја утврдува стручноста на избраниот кандидат. Дали избраниот кандидат ги исполнувал условите од конкурсот во делот за неговата стручност било предмет на утврдување на рецензентската комисија по чиј предлог Наставно-научниот совет на тужитениот ја донел одлуката за избор”.

Наведеното не е точно. Секој може да ја утврди стручноста на другиот кој е постручен. Во случајов првиот рецезент ништо не работел по говедарство, туку само бил наставник. Вториот не ми е познат, ниту на стручната јавност. Третата личност се бавел само со месо, никогаш со говедарство. Меѓутоа, овде се работи за наука а не за струка. Никој од нив не се бавел со наука, не работел во научна установа... Никој не објавил научен труд, ниту учебник, што е основа да биде избран за професор. Токму професори биле рецезентите и избраниот кандидат, кои ништо немале со науката во говедарството и пошироко во сточарството. Токму затоа изборот не е во согласнос со законите. Следи да е без основа, она што стои во Одговор на тужба: "...изборот е извршен во согласност со Законот за работни односи, Законот за високото образование и Единствените критериуми за избор на наставно- научни, наставно- стручни и соработнички звања донесени од Интеруниверзитетската конференција на Република Македонија на 20.02.2002 г.”.

Токму овие критериуми не се восогласност на Законите на високо образование на Европа. Ова е повод, што во државава мора да се изменат критериумите за избор, поради што наведените четири лица, три рецезенти и избраниот кандидат, не ги исполнуваат европските критериуми тие да бидат професори, од кои студентите ќе мораат многу нешта да научат, а не и поради нив државава да биде најзастапаната говедарска... земја.

15. Следи размешани датуми, со кои се изигрува изборот и законите. Ова се гледа од тоа, што објавениот конкурс е во Дневник на 02.04.2004 со Одлука бр.02-1745/2 од 8.07.2004. Со неа според препорака во Билтенот бр. 852, стр. 85 од 1.6.2004 е избрано лицето Танас Трајковски. Постојала правна поука за жалба во рок од 8 дена, а одлуката влегла во сила на 1.7.2004, за која се одлучило седум дена подоцна, на 8.07.2004. Се ова говори само едно: во изборот имало самоволија. Исто така, се наведува и решението бр. 04-1798/2 од 09.07.2004 за распоредување на работно место и личен доход од 01.07.2004. Видливо е незаконско применување за напред од сум дена, што е недозволено и казниво.

16. Наведениот минат труд 35 години е пороизволен, служи за замаскирање на состојбата и тоа само јас да не бидат избран. Тоа ќе трае се додека јас не го прочитам конкурсот. Меѓутоа, јас од него сум помлад само 5 години. Видливо совпаѓање со годините. На многуте мои барања да се донесе листа за пениското осигурување, Факултетот на тоа никогаш не даде одговор. Едноставно, внатре е само произволно, битна била само целта, а не науката и прогресот на државата.

17. Следи Билтенот бр. 852 од 1 јуни 2004 година. Во него е наведен извештај само за Танас Трајковски, а не за мене, иако јас редовно од 1990 година се пријавувам на конкурсите, во

1995 година за Танас Трајковски и мене се направени рецензии. Тогаш тој немаше објавено ниеден труд. Истото се однесува за неговата магистерска и докторска работа со историски теми за поламатура и матура. Бидејќи магистер и доктор се научни звања, а неговите теми не биле објавен за тие да бидат достапни до научната јавност, тој не магистрирал и не докторирал. За ова имав поднесено предмет со кој докажував, тој не ги исполнува условите за да биде предложен за доцент... Следниот пат станат професор, а во овој случај и редовен.

18. Во конкурсот од 02.04.2004 стои: "Кон пријавата кандидатот треба да приложи: диплома, куса биографија, список на научни и стручни трудови и по еден примерок од трудовите". Значи, за да има правилен избор, а не да се лаже, во Билтенот мора да биде приложена "список на научни и стручни трудови". Само така на противкандидатот ќе му се даде на увид, дека не се лаже. За ова да го провери противкандидатот, тој ќе ги провери насловите на објавените трудови и каде се тие објавени: списание итн. Меѓутоа, во случајов, јас не можев да видам, дека тој објавил трудови. Ова се гледа и по тоа што тој до со 1995 година ништо нема објавено, камо ли од 1995 до 2004 година да биде зголемен бројот на трудови кој би бил доволен за тој да биде избран дури за редовен професор. За неговите трудови во 2004 година се кажа: "1. група автори, никаде не објавен; 2. Трајковски никаде не објавен; 3. го нема, се лаже; 4. група автори, интерен; 5. Група автори, никаде не објавен; 6. Група автори, никаде не објавен; 7. Група автори, никаде не објавен; 8. Група автори, никаде не објавен; 9-10-11. Група автори, кои ќе следат да бидат објавени, никогаш не објавени. Значи, се гледа, тој како во 1995 година и до овој конкурс ништо не објавил. Па тој бил исто она, што си бил отсекогаш". Или само 7 писарии и 3 писарии за во иднина. Меѓутоа, во заклучокот и предлогот стои: "Врз основа на досегашната целокупна активност на д-р Танас Трајковски во областа на наставната, научната и апликативната дејност и објавените трудови до изборот за доцент и вонреден професор и потоа до денес (44 трудови), имајќи ги предвид Законот...". Јас во извештајот за реферат избор наставник по предметот говедарство никаде не можам да видам дали тој има објавено толку (44) трудови, ниту толку (44) писарии. **БИДЕЈЌИ ВО ИЗВЕШТАЈОТ НЕМА "СПИСОК НА НАУЧНИ И СТРУЧНИ ТРУДОВИ" ТОЈ НЕМАЛ КОМПЛЕТНА ДОКУМЕНТАЦИЈА.** Во конкурсот на крајот стои: "Некомплетните и ненавремено доставени документи нема да се земаат на разгледување". Ама наведеното за интерниот кандидат не важе. Токму со списокот се лаже. Иако јас во моите предмети писмено тоа го барав, мене никогаш не ми беше приложен списокот на неговите групни писарии без важност за говедарството и сточарството.

19. На крајот во Одговор на тужба од 30.01.2006 е наведен Универзитетски гласник со Единствени критериуми... Во член 7 Елементи кои можат да се земат предвид за избор во звањето **доцент** и врз база на кои се утврдува вкупната оценка во рефератот на рецензетската комисија се: - научен степен доктор на наука од научната област во која се избира; - објавени најмалку 3 научни трудови, односно јавно изведени или преставени уметнички дела...; - издадено интерна скрипта од вежби или практикум, или најмалку 10 стручни (научно- популарни) трудови...". Вакво нешто тој никогаш немал. Иако ваква била состојбата, тој бил понатаму избiran: "Елементи кои можат да се земат предвид за избор во звањето **вонреден професор** и врз база на кои се утврдува вкупната оценка во рефератот на рецензентската комисија се: - научен степен доктор од научната област во која се избира; - објавени минимум 5 научни трудови при првиот избор во тоа звање, односно 3 помеѓу двата избора, од кои на 2 да биде прв автор, односно јавно изведени или преставени уметнички дела...; - позитивна рецензија на учебник, поглавје од учебник, скрипта од вежби или интерна скрипта од предавања; поголем број стручни (научно- популарни) трудови, најмалку 20...". Наведеното никаде го нема. Меѓутоа, тој понатаму се избира: "Елементи кои можат да се земат предвид за избор во звањето **редовен професор** и врз база на кои се утврдува вкупната оценка во рефератот на рецензентската комисија се: - научен степен доктор на наука од научната област за која се избира; - објавено минимум 7 научни трудови при првиот избор во тоа звање, односно 4 помеѓу двата избора, од кои на 3 да биде прв автор, односно јавно изведени или преставени уметнички дела во облик признат од струката во домашната и во меѓународната јавност во областа во која се избира...издаден учебник или учебно помагало...". Бидејќи Факултетот не е уметнички за драма, музика..., туку само земјоделски од природните науки, трудовите треба

да бидат достапни само до "домашната и во меѓународната јавност". Бидејќи писарите не се објавени, тие не можеле да бидат достапни до "домашната и во меѓународната јавност". Следи тие да не се признати. Токму затоа тој не ги испонал условите да постане магистер, ниту доктор, никако доцент, во никој случај вонреден професор, не дај боже редовен професор.

20. Ама овде се кажува и: "објавено минимум 7 научни трудови при првиот избор во тоа званије". Пак, тој нема ниеден научен труд, туку интерни писарии. Потоа стои и: "односно 4 помеѓу двата избора, од кои на 3 да биде прв автор". Веќе претходно кажав: "само 7 писарии и 3 писарии за во иднина". Тој е прв во под број 1, под број 2 (самостоен), под број 4 и под број 5. Па се правеле само групни писарии, кои никаде не биле објавени, само да се изигра изборот. За да се потврди, дека тој ништо не работел, понатаму беше наведено: "издаден учебник или учебно помагало". Под број 7. "Буневски Ѓ., Илковски Р., Трајковски Т. 2003. Технологија за одгледување телиња и јуници за приплод. Брошура, Скопје". Ова не е "издаден учебник или учебно помагало", туку само брошура за одгледувачи на говеда, што не доликува да се истоветува со учебник и учебно помагало за студенти или авторовите колеги, туку само индивидуални земјоделци, од кои воглавно се недоволно писмени или само со основно образование. По ова следи средно и факултет. ЗАКЛУЧОК: ТАНАС ТРАЈКОВСКИ НЕ ГИ ИСПОНИЛ УСЛОВИТЕ ЗА ИЗБОР НАСТАВНИК ПРОФЕСОР. Токму затоа во Одговор на тужба од 30.01.2006 се лаже, кога се вели: "...изборот е извршен во согласност со Законот за работни односи, Законот за високото образование и Единствените критериуми за избор на наставно-научни, наставно- стручни и соработнички звања донесени од Интеруниверзитетската конференција на Република Македонија на 20.02.2002 г.".

21. Исто така, во Билтенот бр. 852 од 1 јуни 2004 година стои, тој имал вкупно 44 трудови. Да видиме: За доцент најмалку 3 научна труда + 10 стручни (научно- популярни) трудови + за вонреден професор најмалку 5 научни трудови + поголем број стручни (научно- популярни) трудови, најмалку 20 + за редовен професор објавени минимум 7 + учебник или се: за доцент 13 + за вонреден професор 25 + за редовен професор 7 + учебник. Или $13 + 25 + 7 = 45$. Па тој има $44 - 1$ (го нема под број 3) = 43. Бидејќи тој нема дури најмалку 45 писарии, тој не ги исполнил условите според Единствените критериуми.

22. Со тоа што рецензентот Р.Илковски е коавтор со Танас Трајковски... во брошурата, под број 7, а што важи и под број 8, претседателот Р.Илковски самиот себе си се избираше. Па тој го потврдил неговото неработење, што важи и за неговиот штитеник Танас Трајковски, со кого во 1995 и 2004 година поради мене добро заработил. Меѓутоа, говедарството и пошироко сточарството во државата со нив многу изгубила, таа е најзаостаната...

23. На 22.02.2006 поднесов Одговор на одговор на тужба. Во него напишав: "Денес, 22.02.2006, го добив одговорот на тужба. Со неа се потврдува дека тужителот е во право кога тој кажуваше дека избраниот нема магистрирано ниту докторирано. Ова се гледа по тоа што неговите трудови за магистратура и докторат се историски, кои не се за дипломски работи, камо ли за научно звање: магистер и доктор. Ова се гледа по тоа што тој магистрирал на 15.05.1982 и докторирал на 19.04.1993. Никаде не стои каде тој нив ги објавил. Бидејќи научните звања се јавни, кои мораат да бидат објавени и на увид на стручната и научната јавност, тој нема магистрирано и докторирано. Ова е повод што неговите трудови како такви се кријат во фиолите како негова и факултетска тајна, што не може да има врска со струка и наука"..."Тужителот кога докторираше во Виена, тој прочита заклетва, со која истакна дека верно ќе и служи на науката, нема да се служи со фалсификати, инаку звањето доктор ќе му биде одземено..."..."Вториот како вработен во Земјоделскиот факултет од него добил диплома со завршен факултет, за магистер и доктор, дури станал наставник со сите звања, привилегија што ја нема секој граѓанин, со исти права како пензионираниот ветеринарен техничар без објавен ниеден научен труд според кого се врши изборот, итн. Значи, ако тој не бил привилегиран, тогаш тој звањата ги купил. Не случајно, тужителот при првиот конкурс, во 1995 година, го оспоруваше неговиот докторат. Ова останува на сила затоашто секој граѓанин може да оспорува научно звање. Ако ова не е така, тоа не е научно, туку само силециско звање. Ова се гледа и по тоа што звањата се дodelени од лице кое докторирало кај предмет со наставник кој не бил доктор. Дури се прави најголем престап, кога 'таткото' на докторот го предлага својот пуленик, во рефератот: Ристо Илковски- претседател на Рецензетската комиси-

ја, итн."..."Бидејќи Р.Македонија сака да влезе во Европската заедница, важат нејзините закони според кои не може да биде избран за наставник лице без меѓународно признат докторат, за кого во Европа неговиот труд мора да е достапен, а не за во фиока".

24. Понатаму во Одговор на одговор на жалба се истакнува дека тој немал научни трудови, ниту интерна скрипта. Кон ова да се додате за вонреден професор тој немал "позитивна рецензија на учебник", ниту за редовен професор учебник. Значи, тој не можел и не смеел да биде предложен, нити избран за доцент, вонреден професор и редовен професор.

25. На 31.03.2006 испратив Закаснат или намерно затаен одговор. Во него стои: "На 06.03.2006 беше договорено, Земјоделскиот факултет да се произнесе на мојот Одговор на одговор на тужба, што беше изјавено од страна на тужениот. Бидејќи до денес, 31.03.2006, не добив одговор, моите наводи во сите мои предмети 100% се потврдуваат...". Во него се наведени 10 точки...

26. На 07.09.2006 добив Пресуда 28 П-3556/04 од 03.05.2006, со која се одбива мојата тужба како неосновано. Беше прифатен трошовникот на Застапникот на тужениот 22.620,00 денари, а не беше прифатено моето барање јас се додека не се вработам да бидам ослободен од судски трошоци, никако ни за Затапникот. Во образложението постои само една странка, тужениот. Судот само го потврди наводот од Одговор на тужба, кој беше единствен и тоа само од една страна. Со него беше прифатен од Билтен бр. 852, од 1 јуни 2004 рефератот за избор на наставник, со кого јас бев одбиен наводно поради "некомплетна документација".

27. На 07.09.2006 следи моја жалба. На 15.09.2006 следи Дополна на жалба на тужителот, со образложение во 19 точки, веќе наведени на друг начин... Под 7 наведив: "Рецензетската комисија го излагала наставно- научниот совет со тоа што таа пред него го прочитала само Заклучокот и предлогот". Така за мене ништо не беше кажано. Исто така, бројот на 44 писарии не беше точен.

28. Под 10 истакнав: "Конкурсот завршува: 'Некомплетните и ненавремено доставени документи нема да се земат на разгледување'. Бидејќи на конкурсот од 1990 година јас без прекин се јавувам, за да не го обжалам раствањето на конкурсот или моето самоволно одбивање, документите назад не ги добивав. Ако тие не се уништени, во факултетот имам наполнето дел на некој орман..."

11. Ова се потврдува со конкурсот, за П.бр. 3555/03. За него беше поднесено Пријава. Во неа стои: 'На 13.11.2002 во весникот <Нова Македонија> беше објавен конкурс за наставник во сите звања, во предметот говедарство. Ова е повторување на истиот конкурс од 14 јули 1999 година, на кого исто така се пријавив со свој предмет од 14.07.1999. Бидејќи изборот не беше извршен, истиот наставник продолжи да држи предавање. Јас за ова ништо не бев информиран. На 19.11.2000 итн. испратив предмет Молба за испраќање на рецензијата. До денес ги немам добиено својата пријава со документите и прилозите наведени под реден број од 1-7. Покрај моите молби, од Вас до денес сум без одговор.'

Со пријавата за објавениот конкурс од 13 ноември 2002 година се пријавувам на конкурсот по предметот говедарство. Во прилог можат да се користат мојата пријава со од 1- 7 документи и прилози, кои од 14.07.1999 се кај Вас. Исто така, сите пријави за избор на наставници на кои сум одбиван, ама и не извршениот избор по предметот свињарство во 1990 година. Покрај тоа, се пријавив до Вас на конкурс за предметот општо сточарство на 18 јули 1997 година зашто немам добиено одговор. Во прилог можат да се користат предметот испратен до Деканот на Земјоделскиот факултет од 06.03.2002 со наслов Од авторот, од објавената моја четврта книга, како и исто така испратениот предмет на Деканот на Земјоделскиот факултет од 01.10.2002 со насловот Од авторот- од објавената седма книга.

Досега сум објавил седум книги: ... (Следат книгите по ред: 1, 2...7.)

Во надеж да се земи во предвид мојата пријава, се заблагодарувам. 14.11.2002, Д-р Ристо Ивановски, Ул.Михајло Андоновски бр.6/21, Битола. ПС: Спремен сум на Ваше барање да испратам дополнително што Вие ќе побарате, како и спискови на моите објавени трудови и написи, вкупно преку 150- нивната листа е наведена во мојата книга Нов Александар Македонски'. (Ова беше втора објавена книга).

Со тоа што во Билтенот бр. 852, во 3. Научна и стручна дејност стои: тој '...има објавено вкупно 18 трудови (овде се лаже, тој нема објавено, туку објавените се групни писарии,

Р.И.), кои се рецензиирани во Билтен бр. 641 на Универзитетот <Св.Кирил и Методиј> во Скопје од 1995 година, а до изборот за вонреден професор изработил 17 трудови (и овде се лаже, тој не ги изработил писариите, па тие биле групни, Р.И.), кои се рецензиирани во Билтен бр. 743 од 1999 година'. Со ова се одговетнува самоволијата во Земјоделскиот факултет. Јас се расправам од кога ги поднесов моите комплет документи за конкурсот во 1999 година...

Од изложеното, залудно е да се говори за некомплетни документи. Всушност, мора да се говори, за комплетирање на ормани (гардероби) со мои документи и со мои книги".

29. Под "12. Во конкурсот за истиот предмет од 1995 година, на мои барања до денес рецензијата не ја добив. Јас протестирај. Се беше залудно, тие ништо не испраќаат, ниту враќаат. Спротивно на Законот за високо образование, тој беше предложен и избран за доцент, а јас одбиен, дури држко навреден и понижен. Овде наведив: 'Ова е повторување на истиот конкурс од 14 јули 1999 година, на кого исто така се пријавив со свој предмет од 14.07.1999'...На 19. 11.2000 итн. испратив предмет Молба за испраќање на рецензијата. До денес ги немам добиено својата пријава со документите и приложите наведени по реден број од 1- 7'...".

30. "Овде е битна испратената моја 9-та книга Исхрана на говедата. Досега во Факултетот никој не објавил било каква книга за исхрана на говедата. Книга за говедарство нема објавено рецензентот, ниту предложениот и избраниот кандидат...". А без учебник двата никогаш не биле професори.

31. Под "17. Во Пресудата стои: на застапникот да му надомести 22.620,00 денари: 3.900,00 ден за одговор на тужба и за 4 рочишта по 4.680,00 ден". Се признава дека од Факултетот е испратен само еден предмет. Значи, беше доволно само една расправа, и се одма да се заврши, а не со години...

32. Под "19. Бидејќи јас барав ослободување за плаќање на судските трошоци и на застапникот на тужениот, и тоа додека не се вработам, го приложувам документот Уверение за материјална положба број 16-51/96568 од 14.09.2006 година, во кое се гледа дека немам никаков приход".

33. На 26.09.2006 е испратен предмет: (Прилог кон) жалба од тужителот од 07.09.2006 и Дополнка на жалба на тужителот од 15.09.2006. Под "1. Во прилог кон тужбата од 01.11.2005 наредив: 'Во рефератот за наставник стои: тој бил роден на 14.09.1940 година. Го завршил Средно ветеринарно училиште. Другото во рефератот не е вистина...тој како ветеринарен техничар исполнил 40 години работен стаж...' Тужениот не даде писмен доказ, заверената компјутерска листа за пензиски стаж". Пак, ова може да го побара само Факултетот и тој лично, а не јас.

"2...Ти.рецензија беше за двата кандидати: предложениот и за мене. Реџент беше Ристо Илковски..."

3. Ветеринарниот техничар, кој завршил интересен Земјоделски факултет, добил звање магистер и доктор кај Ристо Илковски, бил избран за доцент во 1995 година. Тогаш со силецички чин јас бев одбиен. Членови на Рецензетска комисија биле Ташко Токовски, Никола Тодоровски и Ристо Илковски. Првиот и вториот никогаш не се бавеле со говедарство. Цела постапка била само за лични цели, на предложениот и Ристо Илковски, кој на моја сметка започнал. Од Земјоделскиот факултет го добив П.бр. 08- 1989/1 од 27.09.1995, во кој се гледа дека јас ја започнала постапката 'за преиспитување на магистерските и докторските дисертации'. Се додека постапката не заврши, се запира изборот. Иако ваква е состојбата, предложениот е избран и до денес предава... Покренување постапка за некој да не може да има научно звање е граѓанско право на секој граѓанин. Ова произлегува поради тоа што од несоодветни лица се доделуваат звања, со историски теми за поламатура и матура. Дури тој од најнеодветни лица се предлага за наставник, и тоа со невистини и само на штета на државата...

4. Јас рецензијата од 1995 година никогаш не ја добив. Ова се потврдува со П.бр. 08-1989/1 од 27.09.1995, во кој стои: 'факултетот нема обврски да ги доставува рецензиите' (ИСТОТО СЕ ОДНЕСУВА И ЗА НЕВРАЌАЊЕТО НА ДОКУМЕНТИТЕ ОД КОНКУРСИТЕ, Р.И.), што е самоволен чин, непримерен во ниедна земја. Во друг случај, за конкурсот од 18.07.1996...Важно е дека при овој конкурс, за мене има рецензија...".

5. ЗА МЕНЕ ДОСЕГА СЕ ИЗВРШЕНИ ДВЕ РЕЦЕНЗИИ...".

Па се ова говори, ЈАС СУМ ИМАЛ КОМПЛЕТНИ ДОКУМЕНТИ ЗА ДВЕ РЕЦЕНЗИИ, ШТО ВАЖИ И ЗА ДРУГИ КОНКУРСИ, СО НАУЧНИ И СТРУЧНИ ТРУДОВИ ОБЈАВЕНИ ВО ГЕРМАНИЈА И ХРВАТСКА, КАКО И ТРУДОВИ И НАПИСИ ВО ДРЖАВАВА. ТОКМУ ЗАТОА ЈАС СУМ ГИ ИСПОЛНИЛ УСЛОВИТЕ.

34. На 07.10.2006 е мојот предмет: (Прилог кон) жалба од тужителот од 07.09.2006, дополнна на жалба на тужителот од 15.09.2006 и прилог кон двета предмета од 26.09.2006. Во него се говори, како што бил ветеринарниот техничар, истото важело и за други техничари. Како нив добивале звања магистри и доктори други лица, денес дури директори и професори, каде се наредени поединци со име и презиме. Се говори, тие воделе приватни бизниси. Бидејќи ветеринарниот техничар не бил доктор на наука тој со него имал собизнисмен. Тој редовно завршил факултет, редовно магистрирал и редовно докторирал. Токму затоа тој го води бизнисот, а ветеринарниот техничар е само негов помошник- потрчко.

35. На 30.11.2006 со ГЖ. бр. 7667/06 Апелациониот суд со Пресуда мојата жалба се одбива како неоснована, а Пресудата на Основниот суд се потврдува. И ОВДЕ ПОСТОИ САМО ЕДНА СТРАНКА, САМО ТУЖЕНИОТ, без било што мое да се наведе, како јас да не постојам. За мене стои: „а како тужителот не ја доставил целосната документација потребна по распишаниот конкурс за избор на наставник од страна на тужениот, овој суд најде дека првостепениот суд правилно постапил кога одлучил како во изреката на обжалената одлука“.

36. На 09.01.2007 поднесов Ревизија од тужителот. Јас ги повторив некои мои наводи, итн.

37. На 26.05.2008 од Врховниот суд примив Рев.бр.274/2007 од 23.04.2008, со решение, „Ревизијата се отфрла како недозволена“. Судот воопшто не сакал да се впуста во моите наводи, туку за него било најбитно, таа да не се разгледа, само итно одбие. Следи „Ревизијата е недозволена. Согласно член 372 став 2 од Законот за парична постапка, странките можат да изјават ревизија против второстепена пресуда, ако вредноста на предметот на спорот на побијаниот дел на пресудата надминува 500.000,00 денари“.

Напротив, вредноста била многу пати поголема од 500.000 денари, затоашто јас требаше да бидам вработен во Факултетот од 01.10.2004 се до завршување на спорот, до 26.05.2008, кога го добив решението. Тоа се скоро четири години, на кои треба да се додадат годините до пензинирање.

Не е вистина, она што стои во решението: „Видно од списите, тужителот не ја навел вредноста на предметот на спорот во тужбата и за истата платил такса за тужба во износ од 1.700,00 денари што одговара на вредност на спорот до 50.000,00 денари. Имајќи во предвид дека предметот на кокретниот спор е поништување на одлука за избор, правото на изјавување на ревизија, зависи од вредноста на предметот на спорот, бидејќи конкретниот спор не спаѓа во спорови од работен однос по повод престанок на работен однос за кои ревизија може да се изјави независно од вредноста на спорот, произлегува дека ревизијата е недозволена“.

Бидејќи спорот е само за работен однос со траење од 01.10.2004 се до моето пензионирање, „ревизија може да се изјави независно од вредноста на спорот“. Бидејќи јас не сум во работен однос, барав да бидам ослободен од судски трошоци и на застапникот. Токму затоа јас поднесов уверение, со кое сакав да бидам ослободен се до моето вработување. Па наведив кај точка „32. Под ’19. Бидејќи јас барав ослободување за плаќање на судските трошоци и на застапникот на тужениот, и тоа додека не се вработам, го приложувам документот Уверение за материјална положба број 16-51/96568 од 14.09.2006 година, во кое се гледа дека немам никаков приход“. Тоа што Судот барањето не го прифатил не е случајно. Многу убаво во Судот се знае, дека јас не сум во состојба да платам. Следи јас предлогот за Ревизија на тужителот да го испратам без за него да платам. Сумата, која јас нахнадно сум ја платил, било само по барање од Судот. ДОКАЗ: На 24.01.2007 го добив писмото од Судот, кое било испратено на 23.01.2007 за 28 П.бр.3556/04, со предмет Опомена за плаќање на судска такса за јас како тужител против тужениот Земјоделски факултет „констатирано е дека таксата за ревизија во износ од 3000,00 денари не е платена. Се повикувате одредената такса во износ од 3000,00 денари, како и 200,00 денари за оваа опомена или се вкупно 3200,00 денари да ги уплатите во рок од 15 дена на оваа опомена на жиро сметка и тоа за:“. Значи, јас барав да би-

дам ослобоен, а со опомената платив 3200 денари, а не 1700 денари, како што стои. Поради ваквата опомена јас на 25.01.2007 префрлил 3200 денари.

38. Овој мангупски чин е самоволен и воден од последниот наведен судија Благој Доновски од Битола, потврден и докажан мој личен ликвидатор. Тој биле дете на србокомунизмот, наследство од 1913 година на Србите, кои државава ја направиле гробница. Таква бил Битолскиот затвор, каде биле ликвидирани безбройни патриоти. Благој Доновски, како секој друг, завршил средно училишта. Бидејќи тој за ништо не го бидувало, во Затворот него го вработиле како клучар. Како нивно дете тие него му дале диплома за факултет, дури станал судија. Иако тој не знаел да напише судска одлука, тој бил извонреден извршител на србокомунистичкиот режим, да се ликвидира секој кој инаку мисли. Токму поради него јас во Стразбург, од 1997 година водев судски спор. Тој место да биде судија беше монтер, дури го натерал адвокатот Ицко Димовски да ја закасни жалбата, за јас да го изгубам спорот. Јас како неука странка поднесов друга жалба, која овозможи предметот да се врати во првобитна состојба. Против судите и адвокатот поднесов кривични пријави, но залудно. Понатаму јас не можев да ги изземам судите, а ваков бил целатот Благој Доновски. Тој е носител на моето ликвидирање, останувајќи од 20.05.1991 до денес без работен однос, а го изгубив правото на вработување. Меѓутоа, тој свер по вторпат, сега не ми дозволува да се вработам. Со тоа јас го изгубив правото последните години да се вработам и да живеам како човек. Тој како одличен целат не-говата српско- комунистичка партија го избра и врховен судија. Бидејќи тој наполно е неспособен да биде судија, што за мене е само навреда да ме суди уличар и затворски клучар, тој не може да биде друго освен последен тн. судија. Битно тој мене ме доливида и тоа двапати: ме оставил без работа во 1991 година и не ми дозволи да се вработам од 01.10.2004. Со тоа тој ми го одзеде правото јас да образувам кадар, кој во никој случај не смее да биде како него уличарски, туку стручен и научен. При престап и за кадарот би бил битен затворски клучар, чесно и достојно занимање.

БИДЕЈЌИ ЗА СУДИЈАТА ИМАВ ПОДНЕСЕНО КРИВИЧНА ПРИЈАВА, КАКО И ЗА НЕГО МНОГУ НЕШТА ПИШУВАНО ВО ПОВЕЌЕ ЈАВНИ ГЛАСИЛА, ПОРАДИШТО ТОЈ САМО СЕ ОДМАЗДУВА, РЕШЕНИЕТО НА ВРХОВНИОТ СУД СО БЛАГОЈ ДОНОВСКИ НЕ Е ВАЖЕЧКО. ТОКМУ ЗАТОА МОИТЕ НАВОДИ ВО СУДСКИОТ СПОР СЕ 100% ТОЧНИ. СЛЕДИ ВРЗ МЕНЕ ДА Е НАПРАВЕНА ОГРОМНА ШТЕТА. ТАА СО БЛАГОЈ ДОНОВСКИ ТРАЕ ОД 1991 ГОДИНА, А КОНЕЧНО ЗАВРШИ СО ПОСЛЕДНОТО РЕШЕНИЕ ОД ВРХОВНИОТ СУД.

ПРИВАТИЗИРАНИ МАКЕДОНСКИ УНИВЕРЗИТЕТИ

1. Јас, Ристо Ивановски, по завршување на Факултет за земјодел-ски науки и храна, во понатамошен текст Земјоделски факултет- Скопје, како најдобар студент во одделот сточарство, во 1972 година бев испратен во Германија на дошколување, докторирање. Таму и пред мене беа испраќани повеќе лица. Меѓутоа, како што тие таму отишле, назад тие се вратиле, тие таму ништо не можеле да постигнат. Јас по четири години, кога ми беше врачена дипломата доктор во Виена, на 04.11.1976, на истиот ден, тргнав назад за Битола, а по два дена се пријавив во Земјоделскиот факултет- Скопје. На мое изненадување одма бев одбиен. Поради тоа јас во 1977 година се вработив во ЗИК "Пелагонија"-Битола. Тој беше со 27.000 ха обработлива земјоделска површина и со најразвиено сточарство: говедарство ... Тој во државата беше најголем Комбинат. Во него во првовреме работев само јас како единствен советник по сточарство...

2. Токму моето звање стекнато во западниот капиталистички свет ми нанесе огромно зло, до денес да страдам. Ова се потврдува и со наводот, дека мојата диплома од 04.11.1976 година не сакаше да се нострифицира. Ова било само поради тоа што мојата диплома на дневен ред се поставала како последна точка. Кога ќе биле исирпени точките кои биле поврзани со нив, тие составокот го напуштале. Следи за мојот проблем да нема присутни. Со многу молби и жалење до Виена, зашто не се почитувал спогодбата меѓу СФРЈ и Австралија итн. конечно било донесено Решение за нострификација на 24.03.1977, а е заведена 01.04.1997 под број 06-1469/76. Слични проблеми имаше и еден друг доктор на наука од Берлин, Флорин Виданов-

ски. Токму неговата диплома беше пречка тој да напредува. Бидејќи тој најповеќе од нив работеше беше неподобен. Тој почина од срцев удар. Само јас останав жив...

3. Исто така, се пријавував во Вишата земјоделска школа во Битола. Бидејќи ветеринарниот лекар Борис Ангелков на овчарството и говедарството на ЗИК 'Пелагонија'- Битола им нанесе огромно зло, зашто многу пишев, тој се вработил во Вишата земјоделска школа во Битола. Така тој во неа станал дури директор итн. Тој беше комунистичка партиска главна личност во Школата. Тоа беше повод за мојата неподобност во неа. Како потврда дека тој не бил способен за струка и наука, тој во 1977 година имаше запишано специјализација во Белград, каде што не завршил, а запишал магистратура во Загреб. Иако тој неа не ја завршил, тој докторирал некаде, без да се знае каде. Тој истакнувал дека поголемиот број на примироци биле основ магистратурата да прерасне во докторат, што не е можно. Ова произлегува поради тоа што темата за магистратура не е за докторат, а со поголеми број на проби точноста на пресметките би биле посигурни. Јас на 12.01.1993 поднесував пријави во Полицијата-Битола, како и потоа до Вишата земјоделска школа во Битола итн. На 15.03.1993 бр. 03-124/1 поднесок до Универзитет во Битола- Битола, на 04.05.1994 бр. 03-296/1 преставка до ректорот на Битолскиот универзитет "Св.Климент Охридски" во Битола. На 26.03.1994 следи преставка до министерот Министерство за образование Скопје. Па пријава до Министерство за внатрешни работи на 20.10.1997 и пријава- 2 на 18.11.1997, како и на 19.11.1997 до министер-рот за образование Скопје. Бидејќи тој беше партиски моќник никој ништо не превзеде. Со тоа што тој мене лично не ме тужи, зашто имав пишено и во јавни гласнила, се потврди, тој никогаш не докторирал. Следи тој во 2008 година да си оди во пензија, а тој непречено предаваше и образуваше кадри. Така тој си заработка...Меѓутоа, тој знаеше да се изживува, зашто беше и познат. Дури тој една студентка решила никако да не и дозволи да положи, зашто таа се закани, таа да се самоубие. Следи таа да се фрли под воз и биде изгазена, мртва. Ваков беше овој крвник, свер..., а важи за други. Со вакви кадри нема наука и струка. Токму затоа државава заостанува.

4. Се пријавив во Вишата земјоделска школа- Битола по предметот Исхрана на домашните животни. Покрај мене се пријавил и агрономот Петар Богданов. Иако тој немал магистрирано, ниту еден објавен труд, тој беше избран за наставник, а јас одбиен. За ова со предмет бр.04-314/1 од 21. 09.1997 ми соопшти Вишата земјоделска школа- Битола.

Во октомври 2007 година Петар Богданов и Борис Ангелков си отидоа во пензија. Првиот само како магистер без објавени научни и стручни трудови, што важи и за вториот. Само вториот е соучесник со Кирил Ристевски, Никола Тодоровски, Никола Поповски...за ликвидација на овчарството. Ова беше со ликвидацијата на 200 овци на фризиската раса која е за висока релативна влага на воздухот и 2000 овци на израелската раса овци која е пустинска овца. Значи, потполно спротивност на две климатски раси. Истото важи за фармата за куники во с.Лубојно/Преспа со 2.500 мајки куники, која 100% пропадна, како и мноштво други проекти. Меѓутоа, Борис Ангелков е единствен виновник за ликвидацијата на говедарска фарма во с.Радобор со 1014 лежишта за крави и крави, која станала гробница на ЗИК "Пелагонија"- Битола. А ова е само како доказ дека непријателите на државата и нејзиното сточарство опстојувале моќници. Од ова само тие заработкале, дури ако студентот сака да положи. И денес Борис Ангелков како моќник е носител во Битола на други нешта, само на штета на народот. Напротив, Петар Богданов не бил никој и ништо од самиот почеток без да биде штетник како злосторникот Борис Ангелков и нивниот колега - генерација Никола Поповски од Средно ветеринарно училишта- Битола. Иако до денес Вишата земјоделска школа, денес Биотехнички факултет, нема кадар, од октомври 2007 година предметот исхрана го предава лице кое предава само рибарство, кој никогаш не се бавел со друга област освен само рибарство. Ова е уште еден доказ, дека јас во никој случај не сум подобен во нивната установа. За неа народот кажува, ако некој сака да си го изгуби своето дете,таму да го пушти да студира...Од овој кадар ништо нема

5. Се пријавив на конкурс на Земјоделски факултет- Скопје. А од него со предмет бр.03-503 од 23.03.1990 го добив следниот одговор: "До д-р Ристо Ивановски ул.Михајло Андоновски бр.6/21 97.000 Битола.

Предмет: Доставување на документи по расписан конкурс за избор на наставник.

Во прилог Ви ги доставуваме документите од конкурсот за избор на наставник во сите звања, по предметот свињарство на Земјоделскиот факултет во Скопје.

Воедно Ве известуваме дека наставно- научниот совет на РО Земјоделски факултет на својата VII седница, одржана на 21.09.1989 година го прифати извештајот на Рецензентската комисија објавена во билтен бр. 521, на страница 282a, со кој не е извршен избор на наставник по предметот свињарство на Земјоделскиот факултет во Скопје.

Напоменуваме дека постапката за избор на наставник по предметот свињарство се водеше преку поранешното ООЗТ Институт за сточарство, кој заради извршените статусни промени престана да постои и поради тоа дошло до задоцнување во навременото информирање за изборот, односно за резултатите од конкурсната постапка.

Се надеваме дека ќе ги уважите овие околности во интерес на на-шата натамошна соработка”.

Освен овој предмет ништо друго не добив. Битно е да само поради мене не беше извршен изборот, а до денес нема посебен наставник по предметот, како што беше дотогаш. Исто така, има несовпаѓање меѓу првиот и вториот став. Значи, се одбегнува вистината за мојата неподобност.

6. Јас сакав да објавувам свои самостојни трудови од областа на сточарството во Земјоделскиот факултет. Од неговото ООЗТ Институт за сточарство добив предмет бр.04- 81/1 од 12.03.1984, од Комисијата со следен текст: "Вашиот труд под наслов 'Зависноста на тежинските биланси на леглото од различното ниво на исхрана, раса и прасење по ред на материчите' немаме можност да го објавиме во Зборникот на Земјоделскиот факултет, бидејќи според нашите нормативи, тој преставува едиција на научни трудови на вработените". Затоа трудот беше објавен во Сточарство- Загреб. Следи Зборникот да биде само за нивно унапредување, не спрово со науката и струката во светот. Значи, само нивно самоуправно право.

7. Во 1995 година од Земјоделски факултет беше објавен конкурс за предметот говедарство. Бидејќи постапката беше приватизирана за интерно лице, јас до Земјоделски факултет- се обратив. Јас од него добив предмет: ВРСКА: Ваши дописи од 27.VII и 29.VII 1995 година.

ПРЕДМЕТ: Одговор на доставени барања.

Стручниот колегиум на Земјоделскиот факултет во Скопје, во подготовкa на седницата на Наставно- научниот совет на Земјоделскиот факултет во Скопје закажана за 18.IX 1995 година го разгледа Извештајот на Рецензентската комисија за избор на наставник (Билтен бр.641, стр.135, објавен на 15.VI 1995 година). (Јас го барав, а тој не беше испратен, Р.И.)

Со Извештајот беа доставени на разгледување и двете писмени обраќања од Ваша страна, како учесник во конкурсната постапка со цел да се оцени дали истите се навремено доставени и дали се однесуваат на научниот и стручниот дел за да можат да се дадат на расправа пред Наставно- научниот совет на Факултетот и евентуално објавување во Билтенот на Универзитетот 'Св.Кирил и Методиј' во Скопје.

Во обемната расправа Стручниот колегиум на Факултетот констатира:

- Дописот назначен како 'Назначен за немагистрирање и докторирање на следните дипл.инж.ст', испратени до Наставно- научниот совет на Факултетот на 29.VII 1995 година, по пошта а заверен на Земјоделскиот факултет на 7.VIII 1995 година се однесува на Вашата лична оцена на магистерските трудови и докторските дисертации на другите учесници во конкурсната постапка што сте ги сознale од Извештајот на Рецензентската комисија без да се анализираат истите во нивниот интегрален текст. Факултетот нема обврска да испраќа докторски дисертации од кандидати кои учествуваат во конкурсната постапка.

Задолжителни примероци од магистерските трудови и докторските се наоѓаат во Регионалниот центар на НУБ 'Климент Охридски', Ректоратот на Универзитетот и Библиотеката на Земјоделскиот факултет каде можат да се добијат на користење (Само мене тие не ми беа дадени, Р.И.);

- Дописот назначен како: 'Приговор на рецензијата на предметот говедарство' е испратен до Советот на Земјоделскиот факултет на 27.VII 1995 година, по пошта, а е заведен на Земјоделскиот факултет на 7.VIII 1995 година.

До Факултетот се доставени и други дописи и писма со кои се запознати и Ректорот на Универзитетот 'Св.Кирил и Методиј' и надлежното Министерство за образование и физичка култура. (Со тоа што против мене ништо не беше превземено-пријава...тужба...-јас сум бил во право, Р.И.)

Назначените приговор пред се се однесува на барањето за преиспитувањето на магистерските и докторските дисертации на другите кандидати и содржат некои лични оцени за односите на Земјоделскиот факултет, за одделни професори и сл. што е надвор од предметот на рецензијата.

Поради тоа, Стручниот колегиум заклучи:

- двета дописа да се вратат со образложение дека не се навремено доставени, а Факултетот нема обврска да ги доставува рецензиите што ги објавува Универзитетот во својот Билтен, освен за вработените наставници и соработници на Факултетот и дека не треба да се меша оваа конкурсна постапка со евентуално барање за преиспитување на магистерските и докторските дисертации што е прецизно пропишано со актите на Универзитетот 'Св.Кирил и Методиј' во Скопје, а кои во целост ги превзема и почитува и Земјоделскиот факултет.

Во врска со тоа треба да се потенцира дека именуваниот нема основ да го доведува во прашање составот на Комисијата со двајца еминентни професори од потесната област- говедарство од СР Југославија и еден професор по овчарство од Земјоделскиот факултет. (И најведеното не е потврдено, затошто тие не биле познати вон Р.Македонија, Р.И.)

Наведените забелешки не го опфаќаат стручниот и научниот опус на кандидатите туку пред се ги напаѓаат нивните магистерски и докторски дисертации.

Дописите се пишувани невообичаено и тендециозно со што се навредува у гледот на Земјоделскиот факултет и неговите професори без да се наведат посебни факти за што истите се неприфатливи (без научни и стручни трудови, само писарии, кои се само групни, никако самостојни, Р.И.)

Заради тоа, е оценето дека дописите немаат тежина на приговор поради што не се доставени до Рецензентската комисија ниту до Наставно- научниот совет на разгледување и усвојување. Со почит".

Битно е дека постапката за негирање начинот на магистрирање и докторирање започнал, и дека до мене не бил испратен извештајот на Рецензентската комисија. Јас него го добив од Митре Стојановски, кој тогаш живееше во мојата кула. Тој за се од мене криеше. Но кога тој дознал дека тој не е прв туку Танас Трајковски, ни втор (Боне Палашовски), туку трет (Митре Стојановски), четврт (Петар Мицевски) и петти (Ристо Ивановски), со горко сожалување извештајот ми го предаде, кој му го вратив. Со нивниот предмет се потврди, тие не ги испракале рецензиите само за надворешните лица навреме рецензиите да не ги обжалат. А и ова се потврдува со нивниот навод, "Факултетот нема обврска да ги доставува рецензиите". Па само така, се одржувале интерните лица на штета на државата.

Од Земјоделскиот факултет со бр.03-2279/1 од 27.10.1995 добив "Предмет: Известување за извршениот избор на наставник по предметот говедарство.(Наставата започнала на 01.10.1995, предметот закаснал, Р.И.)

Наставно- научниот совет на Земјоделскиот факултет во Скопје, на VI-та седница одржана на 18.09.1995 година, донесе Одлука за усвојување на Извештајот на Рецензентската комисија за избор на наставник по предметот Говедарство на Земјоделскиот факултет во Скопје (Билтен бр. 641, стр.135 од 15.06.1995 год.) и за наставник во звање Доцент по истиот предмет е избран д-р Атанас Трајковски, вработен во ПОС Факултетско земјоделско стопанство 'Трубарево'- Скопје. (Нивно интерно лице, Р.И.)

Одлуката на Наставно- научниот совет ја потврди Советот на Земјоделскиот факултет- во поширок состав, со претставници на Општествената заедница и студентите на XVII-та седница, одржана на 26.09.1995 година. (Надворешните лица и студените биле излагани од професорите, Р.И.)

Напоменуваме дека при изборот на наставно- научни работници и соработници на Земјоделскиот факултет во Скопје, покрај општите одредби од Законот за работни односи се применуваат и дел од одредбите на Законот за насоченото образование- што не се во спротивност со уставните одредби, како и одредбите на општите акти донесени од Универзитетот 'Св.Кирил и Методиј' во Скопје и од Земјоделскиот факултет во Скопје.

При овој избор како објективни потешкотии за продолжување на постапката преставуваше неможноста да се опредалат сите рецензии од Р. Македонија, па истите се ангажирали од странство. Органите на факултетот неможат да се свикуваат во времето на летниот разпуст, бидејќи неможе да се обезбеди потребниот кворум за избор од двотретинско мнозинство поради што објективно се продолжува конкурсната постапка. (Доказ за самоволијата во Факултетот, со несоодветни образложенија, Р.И.)

Со почит. (Неизбран, навреден и понижен само за лични цели, Р.И.)

Прилог: Одлука за избор.

Ја приложувам Одлуката бр.02-1848/1 од 26.09.1995, во која стои: "а работниот однос се заснова од 1.X.1995 година". Значи, VI-та седница била на 18.09.1995, а XVII-та на 26.09.1995, со работен однос од 01.10.1995.

8. Од Институтот за сточарство- Скопје е испратен предмет со бр. 0301-217 од 21.03.1996, со следен текст: "До Д-р Ристо Ивановски Ул. 'Михајло Андоновски' 6/21 Битола

Предмет: Одговор на пријава.

Ве известувам дека Научниот совет на Институтот за сточарство - Скопје на својата VI Седница, одржана на 20.03.1996 година, донесе одлука за избор на научен работник во сите звања во научната област- Говедарство, по конкурсот од 5.01.1996 год. објавен во весникот 'Нова Македонија', и согласно рецензијата објавена во Билтенот бр.655 од 1.03.1996 година, го прими д-р Боне Палашевски, во звањето научен соработник во научната област говедарство на неодредено време.

Горното Ви го доставуваме на Ваше знаење".

Само јас бев научен соработник во БЛТ-Груб кај Минхен дваесет години пред агрономот Боне Палашевски да биде избран за научен соработник. Јас него до 1991 година му бев советник, тој немаше објавен ниеден труд... Како потврда дека изборите немаат врска со наука и струка е доказот, што институциите во државата станале приватни и семејни. Следи Боне Палашевски без трудови да постане директор, дури тој си го вработил својот син единец кај него во Институтот, со несоодветно образование, кое нема врска со дејноста на Институтот и неговите служби.

9. Во врска за конкурсот по предметот овчарство и козарство, објавен во весникот "Нова Македонија" од 18 јули 1996 година, со Решение бр.08-1788/4 од 27.09.1996 е формирана Рецензетска комисија во состав Ташко Токовски, Никола Тодоровски и Ристо Илковски.

Со предмет бр.03-2303/1 од 15.10.1997 следи соопштување: "До Д-р Ристо Ивановски ул.Михајло Андоновски бр.6/21 97000 Битола.

Предмет: Известување за извршениот избор на наставник и враќање на Конкурсниот материјал.

Наставно- научниот совет на Земјоделски факултет во Скопје, во согласност со спроведената Конкурсна постапка, донесе Одлука за избор на д-р Владимир Џабирски за наставник по предметот овчарство и козарство во звање доцент.

Како учесник на Конкурсот во прилог на известувањето Ви го враќаме Конкурсниот материјал што беше на разгледување и обработка од страна на Рецензентската комисија, која изготви Извештај со предлог за избор на наставник. Со Конкурсниот материјал Ви ја доставуваме и Рецензијата објавена во Билтенот на Универзитетот бр.669. Со почит".

Што работел и колку вредел Владимир Џабирски се гледа во наведениот Билтен за реферат за избор на наставник по предметот овчарство и козарство. Како научни под број 1 е магистерска работа, што важи и за дисертацијата, никаде не објавени. Сите други се групни. Има и еден стручен самостоен труд под број 1, ама никаде не објавен. Напротив, моите трудови се само наведени, ама не се рецензиирани.

10. На 25.09.1996 во весникот "Нова Македонија" беше објавен конкурс по предметот исхрана на Ветеринарниот факултет- Скопје, на кој и јас се пријавив. Следи да добијам Реферат со извештај за извршената рецензија, каде носител бил Никола (Коле) Поповски. Во него се гледа, дека се правеле групни трудови, со што се изигрвал законот и и се нанесувало штета на државата. Вкупно се наведени 14 групни трудовци, но ниеден самостоен. Прв бил само под број 8 и тоа само интересен. Со тоа се потврдува, тој ништо не работел. Па тој ништо и не можел да работи. Токму затоа тој бил предмет на изигрување во живинарските фарми кога тој тврдел, дека азотот од уреата бил користен од кокошките. Бидејќи тие се птици, а не

преживари (говедо, овца, коза), се гледа, тој бил потполен лаик. Напротив, кај мене се наведени осумнаесет трудови, од кои под број 2 сум трет, под број 3 втор и под број 4 прв. Сите други се самостојни. Овде се гледа дека за мене се шират невистини. Па за мене се вели: "Кандидатот д-р Ристо Ивановски пријавува 18 труда. Карактеристично е што повеќете од нив се стручни, а некои само ревијално сликаат состојба на теренот, без давање стручна оценка или решение за постигнатите резултати. Повеќето трудови на д-р Ристо Ивановски се од постар датум/во периодот од 1975 до 1985 година/, а само четири од 1990 година...". Иако Проданов нема ниеден самостоен научен, ниту самостоен стручен труд, тој бил предложен и избран. Значи, не се вршело предлагање и избирање, туку само потврдување на нивно интерно лице. Само така било можно да се избере лаикот Проданов. Тоа било и до денес опстоило практика, сами да се избираат, а на сточарството да му се нанесува само штета. Следи да сме само пред Албанија.

Од Ветеринарниот факултет е предметот бр.03-231 од 11.04.1997, во кој стои: "До д-р Ристо Ивановски ул.Михајло Андоновски бр.6/21, 97000 Битола. Во прилог на ова писмо, Ви ја враќаме целокупната документација вратена од комисијата избрана за рецензија на пријавените трудови од д-р Р.Проданов и д-р Р.Ивановски. Наставно- научниот совет на својата седница го разгледа предлогот на рецензетската комисија и донесе одлука со која: д-р Ристо Проданов се избира во наставничко звање- Вонреден професор по предметот- Исхрана на домашните животни. Со почит"

11. Од Ветеринарниот факултет во допис бр.03-588 од 01.07.1998 стои: "д-р Ристо Ивановски ул.'Михајло Андоновски' бр.6/21 Битола.

Предмет: Известување по конкурс.

Во врска со конкурсот објавен во весникот 'Нова Македонија' од 16.12.1998 година, за избор на наставник по предметот- Специјално сточарство-, Ве известувааме дека Наставно- научниот совет на Ветеринарниот факултет од Скопје, на седницата одржана на ден 25.06. 1998 година го избра кандидатот д-р Михајло Адамов. Со почит".

Колку тој вредел се гледа во Билтенот од 22 мај 1988 година. Во него има само групни трудови, ниеден самостоен. Тоа било не само за Михајло Адамов, туку на Коле (Никола) Поповски, Боне Палашевски, Владмир Џабирски..., со што се изигрува изборот само за лични цели. Ова се потврдува, со тоа што за мене не се изврши рецензија: јас не сум бил интерно лице со интерни трудови и тоа сите само групни, ниеден самостоен.

12. До Претседателот на Р.Македонија на 30.06.1997 испратив предмет, во кого наредив: "Кога се упатив на дошколување во Германија и Австралија, не ми беше признато потпълно мојата наобразба на Земјоделскиот факултет- Скопје. Затоа таа морав да ја докомплетирам.

Работев 4 години како научен соработник во Минхен и докторирав во Виена.

Потоа се вратив да им помогнам на Македонија, која до денес нема кадар за сточарската проблематика. Од 1977 година не бев прифатен на Земјоделскиот факултет- Скопје, Институтот за сточарство- Скопје и Вишата земјоделска школа во Битола.

Смешна е состојбата, кога државата понатаму нема кадар, предметите ги предаваат несоодветни лица, со внатрешни докторати и со извршени рецензии од внатрешни лица како нивно наследно и самоуправно право, а на штета на државата. За истото имам пишено околу 40 написи во 'Нова Македонија', разни трудови во Загреб и Германија, други написи во други неделни гласила, итн.

Во 1990 година се пријавив на Земјоделскиот факултет- Скопје по предметот свињарство, до денес не е извршен изборот и по предметот нема наставник. Во 1995 година се пријавив на Земјоделскиот факултет- Скопје и Институтот за сточарство- Скопје по предметот говедарство, а беа избрани лица со интерни докторати и со теми за матура. Во 1996 година се пријавив во Ветеринарниот факултет- Скопје и Земјоделскиот факултет по предметот исхрана и овчарство, а бев без основа одбиен.

Значи, јас сум непожелен во државата, каде нема кадар и постојат предмети без наставник. Од друга страна постануваат редовни професори како интерна обврска на нивни колеги и лични пријатели.

Во надеж да се превземат правни дејствија, се заблагодарувам.

30.06.1997 Битола Д-р Ристо Ивановски ул.Михајло Андоновски бр.6/21 97.000 Битола, тел: 36- 133”.

На ова следи одговор од Влада на Република Македонија- Служба за преставки- бр. 11-704/3 од 25.07.1997 со следен текст: ”До Г-дин Ри-сто Ивановски ул.’Михајло Андоновски’ бр.6/21 Битола. Во врска со Вашата преставка упатена до претседателот на Републиката која е доставена на постапување на оваа Служба во која изразувате нездадовост од изборот на професори во Земјоделскиот и Ветеринарниот факултет- Скопје, Ве известуваме дека Вашата преставка ја достативме до Министерството за образование и физичка култура за понатамошно постапување”.

Следи на 09.09.1997 да се обратам до Министерство за образование и физичка култура- Скопје со ЗАМОЛНИЦА со следен текст:

”Во врска со мојот предмет до Претседателот на Р.Македонија од 30.06.1997 за обесправувањата што се вршат врз мене за избор на наставник по предметот исхрана за кој сум докториран во Виена, а сум одбиен од Ветеринарниот факултет- Скопје без основа, како и на Земјоделскиот факултет- Скопје од ноември 1976 година, итн. добив предмет од Владата на Република Македонија бр.11-704/3 од 25.07.1997, во кој стои дека ме известуваат дека мојата преставка ја доставија до Вашето министерство за понатамошна постапка.

Молам за забрзување на постапката зашто се заблагодарувам”.

Затоа од Република Македонија Министерство за образование и физичка култура добив предмет број 12- 4458/2 од 22.09.1997, со следен текст: ”До Д-р Ристо Ивановски ул. ’Михајло Андоновски’ Битола.

Во врска со Вашата преставка што ни беше доставена од Службата за преставки при Владата на Република Македонија како и во врска со Вашата замолница доставена до овој орган по однос на Вашиот избор за наставник по предметот исхрана и овчарство, Ве известуваме дека согласно Законот за насоченото образование, изборот на наставник, поради не-говата стручна природа, е право на високообразованите установи. Начинот, постапката, условите и критериумите за соодветноста за избор во наставни, наставно-научни, научни и соработнички звања се утврдуваат со акт на факултетот, а се усогласуваат на ниво на универзитетот”. Па со нив се самоодржуваат само внатрешни кадри.

Ова писмо како копија повторно е приложено во предметот од Република Македонија Министерство за образование и физичка култура број 12-4458/3 од 8.12.1997, што го добив како одговор со следен текст: ” До Д-р Ристо Ивановски ул. ’Михајло Андоновски’ бр.6/21 Битола.

Во врска со Вашето писмо од 3.6.1997 година кое сте го доставиле до Претседателот на Република Македонија и кое преку Службата за преставки на Владата на Република Македонија беше доставено до овој орган, Ве известуваме дека Министерството за образование и физичка култура Ви доставило одговор со писмо број 12-4458/2 од 22.9.1997 год., кое уште еднаш Ви се доставува во прилог. ПРИЛОГ: писмо”.

На 24.09.1997 до Ректорот на Универзитетот ’Св.Кирил и Методија’- Скопје испратив протест со следен текст: ”Земјоделието, сточарство-то и ветеринарството беа претпоследни во СФРЈ само пред Косово и сега Р.Македонија е само пред Албанија. Ова произлегува само заради немање на способен кадар да се спрavi со оваа проблематика. Токму затоа од Земјоделскиот факултет- Скопје бев испратен на доусовршување во Германија. Таму работев 4 години како научен соработник и докториран во Вие-на Австралија. Се вратив назад во 1976 година и се понудив на Земјоделскиот факултет и Институтот за сточарство во Скопје. Заради приватизираност на институциите бев одбиен. Затоа морав да се вработам како советник во Заводот на ЗИК ’Пелагонија’- Битола. Но понатаму настојував да бидам примен во наведените институции. Тие го грабнале за себе самоуправното право како нивни наследници и така си ги разрешуваат семејните проблеми. Таму тие се стекнуваат со научни звања магистер и доктор без научни теми. Исто така сами се унапредуваат со нивни трудови во интерни списанија каде самите се автори и издавачи. Бидејќи тие немаат доволно трудови, си ги групираат трудовите. Така е можно со мал број заеднички трудови да ја остварат целта за одржување во институциите на штета на државата, постануваат и професори.

Од страна на проф.д-р Ј.Шокаровски беше изготвена програма за препарат за исхрана на прживари на база на уреа во РО 'Бентомак'- Крива Паланка. Тој предизвика масовни труења. Токму затоа ќе беше ликвидирана фирмата и казнет авторот (Ј.Ш.). Ја превзедов дејноста, повеќе нема труење и се изгради фабрика за сточна храна. Исто така, се сакаше од страна на проф.д-р Н.Тодоровски, м-р Н.Поповски, м-р Т.Токовски итн. да се претопи нашата овца со германската. Тоа го спречив и се внесе само мал удел на странсаката овца. За наведените проблеми сум објавил трудови и разни написи. Затоа до денес имам објавено во Германија и југословенскиот часопис за сточарство 'Сточарство'- Загреб 17 трудови, имам напишано скрипта по исхрана на говедата и разни написи во 'Нова Македонија' вкупно 45. Во нив се наведува и за говедарството за асистентот д-р Р.Илковски. Освен тоа, за печатење имам книга за потеклото на народите со биолошки методи 'Средоземјето прадомовина на Европјаните'. За таа проблематика сум објавил 25 написи во Македонско сонце, Македонска фаланга, Фокус, Нова Македонија, Вечер, Битолски весник и Македонско време.

Заради мојата активност за регистрирање на виновниците веќе наведени, кои меѓу време постануваат доктори и професори, произведуваат нови кадри по нивни терк и од нив послаби, се јавуваат како рецензенти, мене ми се одмаздуваат ме одбиваат без основа и со мито и се нанесува понатаму штета на државата двојно: тие се стручњаци за лични цел и произведуваат неспособни кадри за државата.

Во 1990 година на конкурсот за Земјоделскиот факултет- Скопје за предметот свињарство бев одбиен, не беше извршен изборот и до денес тоа место е празно: се чека да го земи тоа место нивни член на семејството, како што важело за нив и тоа е за нив нормално кога нема важност државата. Со вакви кадри со магистери и доктори со теми за пола и матура продолжува изживувањето врз мене и државата. Во 1995 година бев одбиен за предметот говедарство а беше примен ветеринарен техничар пред пензија, кој завршил вонредно за 50% материјал од редовните студенти, кој магистрирал и докторирал кај наведените лица, кои му беа рецензенти. Така Танас Тракјовски без трудови со некои интерни извештаи постанува дури наставник за проблематиката што не ја познава да школува кадри. Во 1996 година слабиот студент Боне Палашовски, кој несмееше да пријави магистратура, магистрира кај наставник за тема што не ја разбира наставникот- со неа никогаш не работел (тоа не е негова проблематика), докторирал како што важи и за магистериумот, но заради исти ментори и рецензенти, тој е примен а јас одбиен по говедарство. Ако се земи дека тој беше мој потчинет низ години, се е јасно. Ова продолжува во Ветеринарниот факултет за исхрана за која сум докторирал и најповеќе работел, а е примен нивни вработен Ристо Проданов без ниеден самостоен труд (извештај), кој не можел и немал врска со исхраната кога рецензенти се како известувачи лицето Н.Поповски што е навреда за мене како и науката и струката, што важи за другите негови соучесници за злото врз државата: последни во Европа.

Во надеж да се превземат правни дејствија, прекини со моето обесправување и нанесување штета на државата само за лични цели материјализирајќи ги нивните незнаења, се за благодарувам.

23.09.1997 Битола Д-р Ристо Ивановски ул.Михајло Андоновски бр. 6/21.

ПС: од 1996 година не е извршен изборот за предметот овчарство, каде се рецензенти Н.Тодоровски, Т.Токовски и Р.Илковски. До денес не сум известен и тоа нема да се случи до почетокот на наставата како нивно искуство, оти мора да биде примен нивното галениче В. Џабирски што е срам за науката и струката. Т.Токовски беше главниот рецензент за предметот говедарство, кој морал да прими мито кога е толку дрзок и невоспитан во рецензијата: го напаѓа мојот труд објавен во Загреб, но не од него произлезениот плагијат на П.Мицевски. Исто така, сум пријавен на конкурсот за предметот сточарство што го предава Т.Токовски, што е трагедија ако тој продолжи да воспитува младина од која државата се очекува".

Comment [R1]:

На 18.11.1997 до Ректорот на Универзитетот "Св.Кирил и Методиј"- Скопје следи "Протест- 2.

На 24.09.1997 испратив протест во кој наведив дека не сум прифатен/ како четири годишен научен соработник во Минхен и доктор на наука во Виена со објавени повеќесамостојни трудови/ во Земјоделскиот факултет, Ветеринарниот факултет и Институтот за сточарство, а се избираат за наставници лица со магистратури и докторати како интерни со теми за пола и матура без да имаат ниеден самостоен труд.

Сево произлегува заради личните интереси на лицата за кои сум пишувал во моите трудови и повеќе написи во 'Нова Македонија', каде нив ги регистрирам за нивните злодела врз државата. Како одговор на тоа, тие се појавуваат како рецензенти, мене ме навредуваат и со непотполни рецензии и лаги ги предложуваат нивните зависници и така се одржуваат со понатамошни злодела врз стопанството. Такви се на повеќепати агрономот Ташко Токовски, по еднаш агрономот Никола Поповски, како и агрономот Никола Тодоровски и Ристо Илковски, кои ги провитизирале рецензиите како да се подмитени.

Молам да се почитуваат законите и допринеси заради наводените лица да се отргнеме од претпоследното место пред Косово во СФРЈ и сега само пред Албанија во Европа.

18.11.1977 Битола Д-р Ристо Ивановски ул.Михајло Андоновски бр.6/21 Битола".

На 20.10.1997 до Претседателот на Р.Македонија- Скопје испратив замолница бр. 2, со следен текст:

"Кога се упатив на дошколување во Германија и Австрија, не ми беше призната потпълно мојата на образба на Земјоделскиот факултет. Затоа морав да ја докомплетирам. Пак за докторирањето не се признава магистерскиот труд во Македонија и морав да објавам два научни труда.

Работев 4 години како научен соработник во Минхен и докторирав во Виена. Потоа се вратив да им помогнам на Македонија, која до денес нема кадар за сточарската проблематика. Од 1977 година не бев прифатен на Земјоделскиот факултет- Скопје, Институтот за сточарство- Скопје и Вишата земјоделска школа.

Смешна е состојбата, кога државата понатаму нема кадар и се наоѓаше во СФРЈ пред Косово и денес во Европа само пред Албанија а предметите да ги предаваат несоодветни лица. Докторатите се внатрешни и необјавени/значи недокториране/ и изборот го вршат внатрешни лица каде се среќаваат спротивно на законот истите да се ментори и рецензенти. Тие тоа право го наследиле како самоуправно кое преминало во наследно право, но само на штета на државата. За истото имам објавено 45 написи во 'Нова Македонија', повеќе трудови во Загреб и Германија, како и други написи во други гласила.

Во 1990 година се пријавив на Земјоделскиот факултет Скопје по предметот свињарство. Токму заради мене до денес не е извршен изборот и по предметот нема наставник. Во 1996 година се пријавив во Ветеринарниот факултет Скопје и Земјоделскиот факултет по предметот исхрана и овчарство. Без основа бев одбиен а применени лица кои немаат докторирано по исхрана и имаат интерни дисертации со тема за матура, пришто двата немаат објавено ниеден самостоен труд.

Значи, јас сум непожелен во државата, каде нема кадар и постојат предмети без наставник. Од друга страна постапуваат редовни професори како интерна обврска на нивните колеги и лични пријатели.

Во надеж да се превземат правни дејствија, се заблагодарувам.

Истата замолница Ви ја испратив на 20.06.1997. Од Владата на државата добив предмет број 11-704/3 од 25.07.1997 када се наведува дека мојата преставка ја доставиле до Министерството за образование. Бидејќи од него немав добиено одговор, се обратив до нив на 06.09.1997 со замолници. На тоа добив одговор од Министерството со број 12-4458/2 дека тоа не е надлежно. По тоа испратив протест до Ректорот на Универзите-тот 'Св.Кирил и Методиј' на 24.09.1997. До денес немам никаков одговор. Значи, никој не е надлежен и заинтересиран а државата понатаму е со несоодветен и неспособен када. Д-р Ристо Ивановски, ул.Михајло Андоновски бр.6/21, Битола".

Од Република Македонија Влада на Република Македонија- Служба за преставки бр.11-1023/2 од 14.11.1997 добив одговор со следен текст: "До Г-дин Ристо Ивановски ул. 'Михајло Андоновски' бр.6/21 Битола.

Во врска со Вашата повторена преставка упатена до претседателот на Републиката, а која доставена на постапување на оваа Служба во која изразувате незадоволство од извршенот избор на професори во Земјоделскиот и Ветеринарниот факултет во Скопје, Ве известуваме дека Ви е даден одговор од оваа Служба со писмо бр. 11-704/3 од 25.07.1997 година и други можности согласно Законот нема.

Заради тоа согласно член 10-а од Законот за постапување по преставки и предлози ('Сл.весник на СРМ' бр.36/77, 12/89 и 19/90) нема основ за повторно постапување по Вашата преставка".

До Претседателот на Р.Македонија на 18.11.1997 испратив преставка-3 со следен текст:

"До Вас сум испратил преставки на ден 20.06.1997 и на 20.10.1997, на кои сум добил одговор од Владата на Р.Македонија дека таа не била ненадлежна.

Незадоволен од одговорот на Владата, се обраќам пак, што ќе го продолжам понатаму не за разрешување само на мојот проблем туку на самоволниците кои ја доведоа државата во СФРЈ само пред Косово и сега само пред Албанија во Европа.

Сево произлегува од несоодветниот кадар со интерни магистри и докторати со теми за пола и матура, кои немаат објавено ниеден самостоен труд. Тие ги подмитуваат членовите на рецензиите, кои невршат потполни рецензии и со лаги предлагаат неспособни кадри да го водат стопанството на државата. Напротив, мене како доктор на наука од Виена и како научен соработник во Минхен/таму работев четири години и се вратив да и помогнам на заостанатата Македонија од самоволниците/ со повеќе самостојни трудови, ме одбиваат. Тоа тие го вршат само од лични интереси за да се одржат, пришто ги приватизирале институции-те каде работат, материјализирајќи го своето незнание кај понеобразованите кадри и бидејќи сево ова за нив сум го објавил во моите самостојни трудови и написи тие ми се одмаздуваат со фалсификат рецензии.

Токму затоа Владата неможи да биде ненадлежна да се почитуваат законите за избор на наставници и наставници можат да бидат само способни кадри, а не само затечени лица кои никогаш не се бавеле со наука ни струка и тие и нанесуваат понатаму зло врз државата.

Молам да се почитуваат законите на државата.

18.11.1997 Битола Д-р Ристо Ивановски ул.Михајло Андоновски бр.6/21 Битола".

13. На 27.01.1997 до Вишата земјоделска школа- Битола поднесов пријава, со следен текст: "...сте објавиле...конкурс.

Конкурсот се однесувал за наставници по предметите:

1. Месо/обработка, преработка и доработка/,
2. Рибарство,
3. Свињарство итн.

Бидејќи наведените предмети сум ги изучувал на Земјоделскиот факултет- Скопје, кој не се признава во Европа, мојата дипломска работа на факултетот беше за рибарство, како и дека сум учествувал на процена на месо на кланицата на Заводот во Груб, како и во Централната кланица во Минхен, сум способен да ги превземам тие дејности. Како што нема кадар во државата по свињарство, говедарство, исхрана итн., сум способен да ги превземам свињарството и другите предмети.

Инаку завршил Земјоделски факултет- Скопје по сточарство, бев вработен четири години како научен соработник во Баварскиот завод за сточарство Груб/Минхен Германија и докториран на Универзитетот за земјоделски науки во Виена Австроја. Бидејќи тие не го признаваат Земјоделски факултет- Скопје, морав да го дозавршам, па постанав научен соработник и се пријавив за докторат. Како што не го признаваа факултетот, не се признаваат неговите докторати со теми за матура, ни магистратури за поламатура...". Бидејќи не добив никаков одговор, на 18.11.1997 испратив пријава до ректорот на Универзитетот "Св.Климент Охридски", што го повторив на 20.03.1998.

14. На 19.03.1998 испратив молба до Вишата земјоделска школа- Битола, со следен текст: "Денес дознав дека бил објавен во весникот 'Вечер' како Ваша понатамошна практика конкурс за предмет по сточарство.

Бидејќи сакам да го запазам рокот за објавување, нахнадно ќе ги испратам другите документи.

Сум завршил Земјоделски факултет- Скопје, потоа сум работел како научен соработник во Минхен четири години и сум докториран во Виена- Австроја. Потоа од 24.01.1977 сум работел во ЗИК 'Пелагонија'. (Во Германија беше испратен Ристо Илковски, повеќе пати рецензент, кој ме одбивал, како и други. Тие како неспособни се вратиле назад, Р.И.)

Досега сум објавил околу 100 написи, трудови /стручни и научни/... За проблемите за сточарството сум објавил 18 трудови и тие ќе Ви бидат испратени дополнително". Како практика и за овој предмет без одговор.

15. На 17.12.1997 до Наставно- научниот совет на Ветеринарниот факултет Скопје испратив молба, со следен текст:

"Врска со конкурсот објавен во весникот 'Нова Македонија'- Скопје од 16.12.1997 за сите звања за предметот специјално сточарство, ги поднесувам долу наведените документи и трудови. Во трудовите се наведува како од нестручно работење на наставниците по сточарство им е нанесена огромна штета на државата. Токму тие штетници досега ми беа рецензенти и како за одмазда, бев одбиен а се примени личности кои не ги исполнуваат условите за потполнување на работни места наставник, за научна дејност. Таков беше примерот со 'рецензентот' Никола Поповски, кој го предложи неговиот пријател соработник на исто ниво Ристо Проданов, кој е избран како наставник по предметот исхрана: нема докторирано за таа област/неговата нема врска со исхраната/, тој нема објавено ниеден самостоен труд и цела рецензија е подмитена и недоследна заврзлама од непријателите на сточарството, можеби зеле и поткуп. Се надевам дека тоа нема да се повтори, зашто се заблагодарувам.

Кон молбата приложувам и:

1. Биографија
2. Список на трудови
3. Диплома-препис од Виена Австроја
4. Решение за ностирификација во Скопје.
5. 17 трудови и една скрипта за "Исхрана на говедата".

Во едно ве молам да ми се испрати составот на рецензентите, кои нема да бидат од типот на агрономите: Ташко Токовски, Никола Тодоровски, Никола Поповски, Ристо Илковски итн., со интерни дисертации необјавени/значи не важат/, кои ќе го изразуваат својот инстинкт на омраза а само за лични цели. Во надеж да ја добијам и рецензијата од лица кои се бават со наука, што не важи од наведените самодоволници, се заблагодарувам.

17.12.1997 Битола Д-р Ристо Ивановски ул.Михајло Андоновски бр.6/21 97.000 Битола". Од Ветеринарниот факултет ништо не добив.

16. На 18.07.1997 до Наставно- научниот совет на Земјоделскиот факултет Скопје поднесов пријава со следен текст: "ПРИЈАВА

Врска на конкурсот во весникот 'Нова Македонија' од 18.07. 1997 по предметот општо сточарство за наставник по сите звања, се пријавувам на истиот знаејќи дека на Вашиот факултет нема кадар по таа проблематика, како што важи за предметите овчарство, свињарство, говедарство итн.

Се надевам дека мојата молба како пријава ќе биде разгледана, а моите документи со приложените трудови се наоѓаат во Вашиот факултет за изборот на наставник по предметот овчарство, кој не е извршен зашто не сум добил никаков одговор.

Освен тоа се надевам дека нема да биде рецензентни конкурент лицето Ташко Токовски со неговата магистратура за поламатура и докторат за матура со тема за историско значење, тој за лични цели да им прави штета на државата, и тоа одбивајќи ме мене со навредливи тонови, дека не сум бил научен соработник на Баварскиот завод во Груб-Минхен и да ги напаѓа моите трудови, величеки ги обичните информации објавени во непознати гласила за научната и стручноста јавност во Европа.

Во едно молам да ми биде испратена рецензијата (таква не сум добил за проблемот овчарство, што се коси со конкурсната логика), за што би можел да го водам понатамошниот спор со стопанскиот штетник земјоделски техничар Ташко Токовски.

Овде наведувам, дека сум спремен паралелно да предавам освен општо сточарство и говедарство, овчарство, свињарство итн.

Во надеж да се прифати законски мојата пријава, се заблагодарувам. (Се до 1990 година јас јавно не искажав ништо против ниедна институција,што воглавно опстои до 1995 година. Потоа беше неиздржливо,Р.И.)

18.07.1997 Битола Д-р Ристо Ивановски ул.Михајло Андоновски бр.6/21 97.000 Битола".

17. На 14.07.1999 до Наставно- научниот совет на Земјоделскиот факултет Скопје испратив пријава, со следен текст: "ПРИЈАВА

Во врска со конкурсот во 'Нова Македонија' од 14.јули 1999 година за наставник по предметот говедарство кон пријавата ги приложувам следните документи и прилози:

1. Диплома од Универзитетот за земјоделски науки Виена Австрија/04.11.1976/,
2. Решение за нострификација од 01.04.1997 под број 06-1469/76,
3. Куса биографија,
4. Список на научни и стручни трудови, објавени вон Р.Македонија, оти овде во државата тоа право ми е одземено, како и изборот за наставник,
5. Седумнаесет примероци на објавени трудови вон државата,
6. Скрипта за исхрана на говедата од 1990 година и
7. Мојата издадена книга 'Средоземјето прадомовина на Европјаните' од 1998 година од 354 страни, во март излезе второ издание од 519 страници и се спрема трето и последно издание со околу 700 страници. Во неа се говори како сите народи на белата раса им припаѓаат на единствениот народ Пелазги од Пелести/Белести-Белци/. Во книгата се користени биолошки методи: сточарство/се наведени говедото, коњот, овцата, козата, свињата/ со кои се вршеле преселбите, популациона генетика со биометрика/генетиката не признава национален ген-значи нема нации пред 18 век/, репродукција/преселбите биле условени само од репродукција-проширената на југот услов за преселби кон север/, исхраната е предуслов за веќе кајнатото и преселбите.

Во надеж да не се повторат самоволијата на досегашните членови на рецензовите комисии и да ми се испрати навреме извештај на рецензовската комисија, ве поздравувам и се заблагодарувам.

14.07.1999 Битола Д-р Ристо Ивановски ул.Михајло Андоновски бр.6/21, 97.000 Битола, тел: 097/36-133". Во прилог е биографијата и список на објавени трудови: 17 + скрипта Исхрана на говеда, книга "Средоземјето прадомовина на Европјаните" и написи: "48 за проблемите на сточарството и земјоделството на Р.Македонија и 51 за историјата на балканските и другите народи и другите народи на белата раса. Ако е потребно и за нив ќе направам листа на објавувањата".

На 18.11.2000 до Наставно-научниот совет на Земјоделски факултет Скопје е испратен "Предмет: Молба за испраќање на рецензијата.

На 14.07.1999 година се пријавив на конкурсот, објавен во весникот 'Нова Македонија'- Скопје од истиот ден, по предметот говедарство.

До денес не добив никаков одговор.

Во колку е извршена рецензијата, молам таа да ми се испрати, зашто ви се заблагодарувам.

Д-р Ристо Ивановски ул.Михајло Андоновски бр.6/21 7000 Битола". Од нив ништо не сум добил, а наставникот до денес непречено си предава.

18. На 14.11.2002 до Наставно-научниот совет на Земјоделскиот факултет Скопје испратив: "ПРИЈАВА

На 13.11.2002 во весникот 'Нова Македонија' беше објавен конкурс за наставник во сите звања, по предметот говедарство. Ова е повторување на истиот конкурс од 14.јули 1999 година, на кого исто така се пријавив со свој предмет од 14.07.1999. Бидејќи изборот не беше извршен, истиот наставник продолжи да држи предавања. Јас за ова ништо не бев информиран. Испратив предмет: Молба за испраќање на рецензија. До денес ги немам добиено својата пријава со документите и прилозите наведени по реден број од 1- 7 и покрај моите молби, од Вас со денес сум без одговор.

Со пријава за објавениот конкурс од 13 ноември 2002 година се пријавувам на конкурс по предметот говедарство. Во прилог можат да се користат мојата пријава со од 1-7 документи и прилози, кои од 14.07.1999 се кај Вас. Исто така, сите пријави за избор на наставници на кои сум одбиен, ама и неизвршениот избор по предметот свињарство во 1990 година. Покрај тоа, се пријавив на Ваш конкурс за предметот општо сточарство на 18 јули 1997 година зашто немам добиено одговор. Во прилог можат да се користат предметот испратен до Деканот на Земјоделскиот факултет од 06. 03.2002 со насловот Од авторот, од објавената моја четврта книга, како и исто така испратениот предмет до Деканот на Земјоделскиот факултет од 01.10.2002 со наслов Од авторот- од објавената седма книга.

Досега сум објавил седум книги:

1. Средоземјето прадомовина на Европјаните,
2. Нов Александар Македонски /за Скендербег/,
3. Одродување на Македонците,
4. Возобновување на античка Македонија,
5. Кавказко- црноморски Албанци- Арнаути,
6. Власите-тн.Словени,
7. Завера против античките Македонци.

Во надеж да се земи во предвид мојата пријава, се заблагодарувам. 14.11.2002 Битола
Д-р Ристо Ивановски ул.Михајло Андоновски бр.6/21 Битола, тел: 238- 133
ПС: сум спремен на Ваше барање да испратам дополнително што Вие ќе побарате, како и списокот на моите објавени трудови и написи, вкупно преку 150- нивната листа е наведена во мојата книга Нов Александар Македонски".

19. На 12.05.2003 до Наставно- научниот совет на Земјоделскиот факултет Скопје по-днесов прилог, со следен текст: "ПРИЛОГ

Во Нова Македонија' од 14. јули 1999 година беше објавен конкурс за наставник по предметот говедарство. Тогаш се пријавив со комплетна документација. Не беше извршен изборот и за тоа не ми беше соопштено.

Во истиот весник за истиот предмет беше повторен конкурсот и тогаш се пријавив. Во пријавата наведив дека документацијата од конкурсот од 1999 година не ми е вратена, таа е кај нив и само во пријавата од 14. 11.2002 година ги наведив под ред седумте мои книги-објавени.

Како прилог на изложеното додавам дека оваа година сум објавил и осма книга: Грциите- вештачки народ.

Исто така, објавив и деветта книга: Исхрана на говедата, која кон приложените документи со конкурсот од 1999 година и пријавата од 2002 година ја дополнувам целокупната документација од 1999 година. Тогаш имав приложено скрипта за говедата. Таа избилува со по-грешки, кои беа направени од дактилографската. Бидејќи таа не ја проверив, тие во неа постојат. Секако, за добронамерниот таа добро би му дошла, а злонамерниот како не стручен е излишен. Бидејќи јас ја испраќам оваа книга, изјавувам скриптата се повлекува и место неа нејзиното место го превзема оваа книга.(Токму моите книги беа дополнителен мотив итно да бидат одбисен, Р.И.)

Во текстот на книгата се приложени и некои предлози, трудови, звања итн. од лицата: Боне Палашовски, Петар Мицевски, Митре Стојановски и др, кои место мене беа избрани што е спротивност на научната и стручната дејност, прештетна за сточарството.

Исто така, во книгата има дел на авторот, објавена на крајот на книгата, како и ко-рицата на истата, што е составен дел на пријавата за избор за наставник.

Во надеж да се изврши изборот и почитуваат законите со уставот на Р.Македонија, се заблагодарувам. Со поздрав.

12.05.2003 Битола Д-р Ристо Ивановски ул.Михајло Андоновски бр.6/21 7.000 Битола, тел: 258- 133".

На 16.06.2003 до Наставно- научниот совет на Земјоделскиот факултет- Скопје следи прилог, со следен текст: "Прилог

Во врска со повторениот конкурс по предметот говедарство од 13. 11.2002 за кого до денес не е извршен изборот, значи постапката е во тек, ја приложувам мојата објавена десетта книга: 'Словените- германски фалсификат', која треба да биде разгледана од комисијата за рецензија за која немам добиено никаков извештај. (Бидејќи ниеден учесник во конкурсот немал ниедна објавена книга, итно бев одбиван- од изборот отфрлен, Р.И.)

Во книгата 2/3 се работи за еволуцијата и дарвинизмот, за жал кои не се изучуваат како предмет во одделот за сточарство на Вашиот факултет, што е основа за сите посебни видови, како што се говедата. Исто така, во неа се говори за антропологија која е дел на споредбени анатомии.

Досега сум се јавил на конкурсот по говедарство, овчарство... а беа избрани интерни кадри како Ваша пракса.

Исто така, сум се јавил во 1990 година по свињарство, 1997 година по општо сточарство, 1999 година говедарство/со предмет од 18.11.2000 со молба за испраќање на рецензија/ и

2002 година за говедарство. Сите претходни конкурси заради мене пропаднаа. Се надевам дека овој последниот ќе заврши со избор, зашто се заблагодарувам.

16.06.2003 Битола Д-р Ристо Ивановски ул.Михајло Андоновски бр.6/21".

На 08.07.2003 до Наставно- научниот совет на Земјоделски факултет- Скопје испратив прилог, со следен текст: "Прилог

Во врска со повторениот конкурс по предметот говедарство од 13. 11.2002 за кого до денес не е извршен избор, значи постапката е во тек, ја приложувам мојата објавена единаесетта книга 'Терманците и Македонците- едно исто'. Оваа треба да биде разгледана од Комисијата за рецензија, за која досега немам добиено извештај. Со ова се потврдува дека и оваа постапка е во тек. Во книгата 2/3 се работи за еволуцијата и дарвинизмот, надополнето со постанок на животот и гените, предмет во сите сточарски студии во Европа.

Сите претходни конкурси и избор на Комисијата за рецензии не се извршија, што произлегуваше од тоа дека јас се имав јавено на конкурс. Во надеж дека поради мене овој избор нема да пропадне, се заблагодарувам.

8.07.2003 Битола Д-р Ристо Ивановски ул.Михајло Андоновски бр.6/21 7.000 Битола, тел: 258-133".

На 26.07.2003 до Наставно- научниот совет на Земјоделскиот факултет- Скопје испратив прилог, со следен текст: "Прилог

Бидејќи до денес не сум добил извештај за оформувањето на Комисијата за рецензија, која и од лични цели може да биде против мене јас да бидам предложен наставник по предметот говедарство од конкурсот од 13.11.2002, ја приложувам оваа четврта книга: 'Средоземјето прадомовина на Европјаните'.

Таа е прва моја објавена книга во 1998 година. Во 1999 година беше второ издание со 519 страници, а треба да се објави трето со 666 страни. Во неа се предмет на изучување во сточарството поглавијата: вовед, постанок на земјата и морињата, еволуција на организмите, развиток на видот, постанок на народите, крвни групи, пигмент на луѓето, изгледот на луѓето, наследување, преселување на народите/говедо, коњ, овца, коза, свинја/, Средоземјето обезвредно, последно ледено доба, размножување, антропологијата денес итн.

Се надевам дека овој последен пат нема да бидам изигран: изборот да не е извршен токму поради мене и да им се даде предност на агрономите Петар Мицевски, Боне Палашовски, Митре Стојановски итн, чии звања не се потврдени и од мене оспорувани. Бидејќи звањата се јавни, тие подлегнуваат на ревизија (Истото важи и за Танас Трајковски..., Р.И.).

Се извинувам што вака се обраќам, што произлегува без прекин од 1990 година по ред моето одбивање. Во надеж да се почитуваат законите, благодарам".(Со промена на Законот Танас Трајковски в пензија, Р.И.)

На 11.08.2003 до Наставно- научен совет на Земјоделскиот факултет- Скопје испратив "Предмет: постапка конкурс за наставник по предметот говедарство од 13.11.2002 и повторен конкурс 14.07.1999 година.

По завршување на Вашиот факултет во јуни 1972 година бев испратен на докторирање во Европа. Моето доусовршување го завршив во Груб- Минхен Германија, а докторирање во Виена Австроја. Истиот ден на промовирањето се вратив во државата, која за жал до денес нема способен кадар за сточарство. На мое изнанадување бев одбиен, оти Факултетот бил со самоуправно право на вработените. Мене ми преостана да се вработам во ЗИК 'Пелагонија'- Битола и тоа на 24.01.1977. Ова се потврди кога моите трудови беа одбивани од Вашиот Зборник, што се гледа од Вашиот предмет бр.04-81/1 од 12.03.1984, каде стои: 'тој представува едиција на научни трудови на вработените на Факултетот', што го наведувам на стр, 74 во мојата книга 'Исхрана на говедата'. Бидејќи тој бил 'едиција на вработените' писанијата се интерни, а не јавни, што значи не се научни, туку само стручни. Со вакви се добиваат звања, а токму од вакви бев одбиван, а беа примени лица од кои лично бев навредуван- тие беа недостојни за струка, камо ли за наука. Вакви се од типот на агрономите Петар Мицевски, Боне Палашовски, Митре Стојановски итн. Од вакви и слични бев одбиен на конкурсите за наставник говедарство, овчарство итн., како и дека поради мене не беше извршен изборот за предметот свинјарство од 1990 година, ниту по општо сточарство од 1997 година. Дури наставникот кој му додели звање на својот штитетеник, тој како рецезент него го предлага пред

оние кои гласаат, што е спротивно на Законот за високо образование, во врска со струка и наука итн. За нивните трудови и избори пишувам во истата книга, како и мои пишувача во јавни гласила, но и во мои книги, на крајот под наслов: Од авторот. Вакви се книгата: Возобновување на античка Македонија, Завера против античките Македонци, Исхрана на говедата. Токму и овие се составен дел на изборот. Инаку досега сум објавил единаесет книги и написи преку 150, наведени во првото издание на Нов Александар Македонски, а во второто во јули 2003 година се продолжува со преостанатите.

На 14.07.1999 се пријавив на конкурсот говедарство. Бидејќи не ми беше јавено за рецензовата комисија и дали бил извршен изборот се јавив до Вас со предмет на 18.11.2000. Кајко Ваша пракса не се јавивте, немало потреба.

На 13.11.2002 беше повторен конкурсот, а јас се пријавив на следниот ден. Тогаш наредив дека од претходниот конкурс не ми се вратени документите со листата на трудови, трудовите итн., и дека тие се составен дел на мојата пријава. За жал, Вашата пракса продолжи, да не се јавувате, оти немате намера да ме изберите или токму поради мене нема да се изврши изборот. Токму поради се ова јас Ви се обратив повеќе пати, што ќе продолжи, се до коначност- јас да ги имам истите права како Вашите вработени и пулени итн.

На 12.05.2003 поднесов прилог: Исхрана на говедата и наведив дека во неа се говори за тн.трудови на наведените лица итн.

На 16.06.2003 испратив прилог, десетта книга: 'Словените- германски фалсификат', која треба да биде разгледана од Комисијата за рецензија, што важи за сите мои предмети, прилози, книги итн.

На 08.07.2003 испратив следен прилог, единасетта книга: 'Германците и Македонците- едно исто'. Како во претходната, 2/3 се говори за еволуцијата и дарвинизмот, надолното со постанок на животот и гените, предмет во сите сточарски студии во светот итн.

На 26.07.2003 како прилог ја испратив првата моја книга 'Средоземјето прадомовина на Европјаните'. Таа за прв пат ја испратив при конкурсот по предметот говедарство во 1999 година, да не се заметни. Во неа се предмет на изучување во сточарството поглавијата: вовед, постанок на народите, крвни групи на лубето, пигмент на лубето, изгледот на лубето, наследување, преселби на народите/говедо, коњ, овца, коза, свиња/, Средоземјето обезвредено, по-следно ледено доба, размножување, антропологијата денес итн. Оваа е четврта книга испратена до Вас, а петти примерок.

Бидејќи до денес не сум добил извештај за оформување на комисијата за рецензија, со свое право за нездоволство, оти таа од лични цели може да биде против мене јас да бидам предложен за наставник, за мене изборот е во тек, значи постапката не е завршена. Јас се плашам дека нема да бидам предложен, јас сум најголем противник на било какво подмитување на било што, што важи и од страна на директорот на ЗИК 'Пелагонија' кој Комбинатот прв го распадна во 1990 година, тој со државни пари да подмити предлог и избор, што сум го пишувал. Инаку овој е државен непријател и професионален убиец, за што имам поднесувано кривични пријави итн. (Тој ги пушта вработените во пензија со личен доход за во пензија како што сака, оти тој не почитува закони и норми во државата, Р.И.)

Се надевам дека овој последен пат нема да бидам изигран, изборот да не е извршен токму поради мене и да им се даде предност на агрономите Петар Мицевски, Боне Палашовски, Митре Стојановски итн. (Со претходниот Закон за работни односи Танас Трајковски беше за старосна пензија, Р.И.), чии звања не се потврдени и од мене оспорувани. Бидејќи звањата се јавни, тие подлегнуваат на ревизија. Не само тоа, нивните 'научни' трудови се за пола- и матура, срам за науката и струката. Да завршам, што сум напишал на задната корица на книгата Исхрана на говедата: 'постојат кадри шпиона, непријатели на македонските Македонци, македонска Македонија, тиквари и арамии. Ова со следново наедноставно може да се образложи: До Балканските војни Македонија во однос на Србија, Бугарија, Грција итн. беше поразвиена и со повисок стандард. Кога Европската заедница во 1980 година ја прими Грција, оваа стана по напредна од Р.Македонија. Ова денес е само пред српско Косово и Албанија'. Ова што го наведувам не е случајно- државата е приватизирана од...

Се извинувам што вака се обраќам. Ова произлегува од тоа дека од лична приватизераност на државните институции без прекин од 1990 година по ред да бидам одбиван, што ова го прават непријателите на Македонија таа понатаму да биде се позаостаната. На ваков на-

чин профитираат учесниците, ама нивните следни генерации ќе страдаат. Значи, овие поедици не се свесни.

Во надеж да се почитуваат законите, се заблагодарувам”.

На 18.08.2003 до Наставно- научен совет на Земјоделскиот факултет- Скопје испратив “Предмет: Продолжување на мојот предмет од 11.08. 2003.

Бидејќи јас 100% сум сигурен дека нема да бидам ни предложен, камо ли избран на Вашиот Факултет, продолжувам со мојот предмет. Тоа што до денес не е извршено, не е случајно, тоа е Ваша самоуправна пракса во државен Факултет, не споиво со струката и науката. Секако, се потсетувам кога беше избран за наставник ветеринарниот техничар, вработен во факултетското стопанство ’Трубарево’, кој тој претходно се прошета низ Факултетот и не само него да го заврши, дури магистрира и докторира, како навреда на струката и науката. Не само тоа, Митре Стојановски кој живееше во истата кула каде јас живеам ми соопшти дека тој што најповеќе плати ќе биде избрен, зашто беа разочарани битолските натрапници Боне Палашовски и Петар Мицевски.

Инаку јас бев испратен во Германија на дообразување од Вашиот професор инж. Смиле Смилевски. Тој отсекогаш го предавал предметот говедарство, а негов асистент беше Ристо Илковски. Бидејќи тој како инженер не може да додели научно звање/магистер и доктор/, бев испратен во научна установа, а докторирајќи на Институтот за сточарство на Земјоделскиот факултет- Виена. Значи, факултетот го потврдува научното звање со своја диплома на експеримент воден во институт и под нивни надзор, без можност на фалсификат. Во прилог го наведувам од корицата на мојата книга ’Исхрана на говедата’: ’Бидејќи во Скопје во наставата не се изучува предметите популациона генетика, биометрија, репродукција, етологија итн., како и се премал фонд на часови по биохемија, физиологија, исхрана итн., тој нив мораше да ги надохнади. За докторирање беше неопходно кандидатот претходно да има објавено најмалку два научна труда, вон СФР Југославија со балканските земји’ итн. Не само тоа, овие мора да бидат објавени и достапни до научната јавност во светот, а не скриени поради срам од стручната и научната јавност, како што важи за горе наведените лица, божем научното звање било патент за во фиока, мртво за живите.

Токму поради се ова кажано, јас од 1976 година редовно сум одбиван од Вашиот самуправен Факултет. Тоа беше забележително од 1990 година кога поради мене беше растуран конкурсот по свињарство и затоа тоа до денес е без наставник итн. Истото се случи по говедарство, јас бев одбиен а применет ветеринарен техничар, кој се стекнал со научни звања кај лице кое стекнало научно звање кај инженер, чудо невидено. Тоа што се случи со овој необразован човек ќе важи за агрономите Боне Палашовски, Петар Мицевски, Митре Стојановски и други за кои се објавува конкурс по порачка, а него го предлага оној кој него му доделил звање да личи само на него, со тешки последици на сточарството во државата, која за жал на вистината денес е само пред српско Косово и Метохија со Албанија. Значи, техничар е техничар, а агроном агроном.

Бидејќи кај Вас има и чесни луѓе, нив им се извинувам. 18.08.2003”.

На 01.09.2003 до Наставен- научен совет на Земјоделскиот факултет- Скопје испратив “Предмет: Продолжување на мојата постапка против приватзираноста на државниот Земјоделски факултет- од 11.08.2003 и 18. 08.2003

Јас сум свесен дека нема да бидам предложен од поткупената избрана Комисија и Наставничкиот совет и тоа од страна на оние кои треба да бидат избрани и од натрапникот директорот на ЗК’Пелагонија’- Битола непријател на Македонија и Македонците, тиквар и арамија, како и професионален убиец на свои колеги агрономи, со Виша земјоделска школа итн. Од друга страна, бидејќи јас до денес не сум добил известие дека бил извршен избор на Комисијата за рецензија за која имам право да укажам на членовите кои за мене е навреда да вршат рецензија без признати и потврдени научни звања, како и поткупени од заинтересираните странки, сите непријатели на науката и струката, за мене постапката за избор на Комисијата уште не е започната.

Уште важи правилото, секој кој дал пари може да добие научно звање, што е во спротивност на нормите кои постоеа во 1976 година со најмалку 8,0. Не само тоа, дури има такви и со 6,0 како навреда на науката. Ова говори дека се ова е само бизнис. Лицата со интерни докторати се произведувачи на кадар со интерни звања, дури само ваков ’доктор’ доделува зва-

ња, што е катастрофа за сточарството. Не случајно се 'докторира' со тема за пола- или мatura. (8,0/6,0 се просечни оцени завршен факултет, РИ)

Има и такви, кои 'докторираа' кај инженер, оти не успеале во Германија да добијат звање од повеќе професори не само доктори, туку и со хабилитации како предуслов да стане доцент, а тек потоа вон и редовен професор. За ова е потребно да бидат вклучени покрај факултет за настава и институт за наука, оти докторот е научно, а не наставно звање. Зачудува како агрономот, кој не успеал да добие звање во Германија, да 'докторира' дома и да дели звања, што важи и за други, сите вмешани мене да ме одбиваат итн. Всушност, сите тие се недостојни да се равнат со мене- тие се потполни лаици. Или инаку кажано, тоа што јас не сум предложен ниту избран е големо мое признание, оти се плашите од конкуренцијата. Ама вакви лица имаат и личен интерес: само тие прават идејни проекти. Така тие без да имаат основа, убаво заработкаат, а на државата редовно и нанесуваат штета. Токму овие непријатели на државата сум ги регистрирал во моите преку 150 трудови и написи. За жал, овие сверови мене без прекин ми нанесуваат штети и лични навреди- секој оној кој не ме засегнал никогаш никаде не сум го спомнал. Значи, ваквите сверови се државни штетници.

На пример, такви се: деканот на Ветеринарниот факултет/агроном кој магистрирал кај инженер/, директорот на Ветеринарниот институт/ да добие Нобелова награда оти ја 'лечи' чумата на свините со вакцина/, двата директори на Институтот за сточарство/само агрономи и лаици за сточарство итн./ итн.

Покрај Никола Поповски, непријател на сточарството на Р.Македонија, и Р.Илковски, кои беа рецензенти за јас да не бидам предложен, беше и агрономот Токовски. Пак, овој кутиот докторирал многу по мене, иако мене ми беше асистент и јас него му реков: 'Што ти знаеш повеќе еден ден пред да докторираш?' Кутиот ништо не ми одговори. Токму тој бараше, ние докторите инаку да се однесуваме. Всушност, тој никогаш не можел тоа да е.

Овој како член на Комисијата за рецензии за пари при изборот за наставник на лицата го поставили за прв ветеринарниот техничар Танас Трајковски кој за пари дојде до доктор кај 'докторот' од инженер. Се ова било тој пред пензија да стани наставник по говедарство, а по смртта на неговиот гроб да стои покрај професор и доктор. Трагедија за науката и струката. Како потврда дека овој никогаш не се бавел со наука и струка по говедарство, тој постанал дури фабрикант за премикси на сите видови добиток, кутиот бизнисмен, штетник на македонското сточарство.

Втор го поставил агрономот Боне Палашовски. Овој магистрирал за машини за мозење кај наставник на Земјоделскиот факултет кој никогаш не се бавел со млечна жлезда на цицач, што важи за неговиот 'докторат' за мatura. Освен тоа тој во ЗК 'Пелагонија'- Битола мене ме шпионираше, е соучесник во труењето со жива на добитокот од Фабриката за добиточна храна каде беше директор агрономот Петар Мицевски, кој како Боне Палашовски доби звање, срам на науката. Двата се неморални и се проневерции. Со вакви нема наука и струка. Па овој последниот од мој објавен труд направил плагијат магистерска работа. Сверот Токовски го величи неговиот труд, а не мојот. Не случајно, Митре Стојановски, ист магистер и доктор како овие, ми потврди: тој што дал пари, тој ќе биде предложен и избран. Пак, на конкурс јас не бев избран во Институтот за сточарство туку Боне Палашовски, оти тој бил од Токовски втор на листата. Неговата сопруга како лекар била на операцијата на Ѓорѓи Котевски. Овој како пратеник на ВМРО-ДПМНЕ него го поставил за директор на Институтот. Не случајно, Р.Македонија со овие тиквари и натрапници до денес е само пред Албанија.

Иако јас до денес од овие натрапници и арамишта сум попречуван да живеам нормален живот итн. јас понатаму работам за државата, сточарството итн. Значи, опстојувам понатамошен непријател на овие натрапници и арамишта. Во надеж Вашиот Факултет и Вие ако имате совест и свест, ќе прекините да бркате бизнис. Всушност овој збор во денешен македонски смисол означува само арамиство, кое е поврзано со најголемо непријателство врз Македонците и нивната Р.Македонија. Токму за се ова сум посветил и единаесет /11/ книги.

Бо надеж, кај Вас да победи човечноста, се заблагодарувам.

На сите оние, кои не се вклучени во ваквите сверства, им се извинувам.

01.09.2003 Битола Д-р Ристо Ивановски ул.Михајло Андоновски бр.6/21 7000 Битола, тел: 258-133

ПС: Изборот треба да заврши пред почетокот за наставникот да можи да се припреми, оти науката и наставата за наука не е исто. Лицата кои предаваат настава, а не се бават со наука, го знаат напамет само она што го предаваат. Од ова државата нема интерес, туку страдаат покрај неа и студентите”.

На 29.09.2003 до Ректорот на Универзитетот "Св.Кирил и Методиј" Скопје испратив "Предмет: Самоволија и приватизација на Вашиот Универзитет на штета на државата.

По завршување на Земјоделскиот факултет- Скопје, во 1972 година, бев испратен на доусовршување во Германија и Австрија, каде докторирав. Ова беше неминовно од тоа дека на Факултетот немаше кадар и инженер не можи да доделува звања магистер и доктор. Иако јас истиот ден се вратив во државата, јас бев одбиен од Факултетот. Место мене беа поставувани лица со интерни звања добиени од инженер-и, што е најголем злочин врз македонското земјоделство, сточарство и ветеринарство. Затоа без прекин бев одбиван од Земјоделскиот и Ветеринарниот факултет, Вишата земјоделска школа- Битола и Институтот за сточарство- Скопје. Кадрите објавуваат 'трудови' во свои списанија, а јас бев одбиван- за да не бидам избран, и немаат објавено ниеден учебник и книги. Наспроти нив, јас објавував вон Р. Македонија, имам издадено вкупно 11 книги, од кои четири се испратени за конкурсот во Земјоделскиот факултет од минатата година. Имено:

На Земјоделскиот факултет се пријавив на конкурс во 1990 година. Токму поради ме-не конкурсот се растури и до денес нема соодветен наставник. Во 1997 година се пријавив на друг конкурс. Не добив никаков одговор до денес. Во 1999 година се пријавив на конкурсот по предметот говедарство. Исто така, до денес немам добиено одговор. Конкурсот за истиот предмет е повторен на 13.11.2002, наставата почнува од октомври, јас повеќе пати интервене-рав, нивната практика продолжува да не се јавуваат и предметите да ги предаваат лица со вна-трешни звања, чии трудови од кои се добиени звањата се кријат во тајност како да се свое-видни патенти. Бидејќи тие не се јавни, тие звања не важат. За самоволијата на кадрите во наведените институции многу сум пишел во повеќе гласила во државата, досега ова сум го истакнувал во моите книги/4, 7, 9=‘Исхрана на говедата’, кои се испратени до Вашиот ректор, деканот на Земјоделскиот и Ветеринарниот факултет...

Тоа што јас не сум примен е доказот дека се ова е лична одмазда од страна на агрономот Никола Поповски/декан на Ветеринарниот факултет/ и Директорот на ЗИК 'Пелаго-нија', кои се носители на злото во државата. Секако, тие си имаат своја групација, поточно банда, која го ликвидира сточарството. За нив веќе сум пишувал во многу мои трудови и на-писи, преку 150. Ваков е последен написот во 'Дело' од 26.09.2003. Ваквите недонесени кадри самите прават проекти и тоа за области кои воопшто не ги познаваат.

Во надеж да преземете нешто, се заблагодарувам.

Во спротивност, од 08.10.2003 ќе поднесам тужба...

29.09.2003 Битола Д-р Ристо Ивановски ул.Михајло Андоновски бр.6/21 7000 Битола, тел: 258-133".

На 10.10.2003 беше поднесена тужба, а на 11.12.2003 XIII П бр.3555 /03 се донесува ре-шение, кое го добив на 04.02.2004. Се него тужбата се отфрла, затоашто "Имајќи го во вид напред изнесеното судот оцени дека со оглед на тоа што ниту во конкурсот, ниту во законот на работните односи не е утреден рок во кој треба да се изврши избор на кандидат по објавен конкурс, право е на работодавецот кога ќе изврши избор по објавениот конкурс. Со оглед на тоа што од страна на тужениот не е донесена конечна одлука со која евентуално би било по-вредено правото на тужителот при избран кандидат по објавениот конкурс, а поаѓајќи од со-држината на напред наведените законски одредби, судот оцени дека не се исполнети условите утврдени со овие законски одредби односно дека тужителот нема право на судска заштита поради што и одлучи тужбата да ја отфрли".

Значи, Судот потврди, дека токму поради мене не беше извршен изборот. Исто така, Судот наставникот го потврди тој како наставник понатаму иако неизбран да предава... Со тоа Судот на наставникот му даде "право на судска заштита", како спротивност за мене: "ту-жителот нема право на судска заштита поради што и одлучи тужбата да ја отфрли". Со ова Судот ја изгубил можноста да врши функција правично судење, што ќе се види и во вториот судски спор за истиот наставен предмет.

На 12.02.2004 беше поднесено жалба, а на 24.03.2004 со ГЖ.бр. 1427/04 донесе решение, "жалбата се одбива како неоснована" и решението на Основниот суд "се потврдува". Следи Молба до Јавното обвинителство на 05.06.2004, а Јавното обвинителство на Р.Македонија со Го.бр.1026/04 од 05.07.2004 соопштува: "...Ве известуваме дека по извршениот увид во списите и оценка на наводите во подавката, Јавниот обвинител на Република Македонија не утврди дека со правосилната судска одлука е сторена повреда на законот која би можела да послужи како основ за употреба на ова правно средство".

Судовите и Јавниот обвинител се носители на самоволијата и злото во државата, кога во неа наставникот без да биде предложен и избран непречено си предава, зашто следи судски спор, кој заврши во јуни 2008 година. Па така на пензионираниот ветеринарен техничар му се овозможи понатаму на Факултетот да образува кадар, само земјоделски техничари.

20. На 03.04.2004 до Наставно- научниот совет на Земјоделски факултет Скопје поднесов: "ПРИЈАВА

Со неа се пријавувам за Вашиот конкурс за избор на наставник во сите наставно- научни звања, по предметот говедарство.

Бидејќи кај Вас сум редовен кандидат, редовно испраќам пријава со сета документација, што ја барате во конкурсот објавен во Дневник на 02. април 2004 година, соопштувам само она што не стои во пријавата за истиот предмет, за кој се води судски спор П.бр.3555/03 во Основниот суд Скопје I во Скопје.

Во март 2004 година излезе дванаесетта книга, за која основа се крвните групи и според нив потекло на расите луѓе. Ова е продолжување на двете последни книги каде се говори за еволуцијата за авторите кои директно го оспоруваат Дарвионовото учење.

Во деветата книга Исхрана на говедата се најдуваат извадоци од најновите сознанија во исхраната која засега далеку е од реализацијата итн. Во неа се говори за погрешните постапки, штетни за говедарството од лица кои држеа и држат работни места со кои се врши злостор врз сточарството итн. За овие лица имам објавено без број написи, што морам да го продолжам, само со цел да ги регистрирам сите непријатели на Р.Македонија.

Во другите осум книги основа се сточарските науки/говедарство..., генетика, крвни групи итн./ и многу нешта за постанокот на животот и неговото опстојување.

До Вас е испратена сета документација со мноштво книги од вкупно објавени 12 книги. Во колку е неопходно, стојам на располагање дополнително да испратам се што ќе побарате. Токму затоа оваа пријава ја испраќам во четири примероци како што стои за конкурсот по говедарство во Дневник на 02.04.2004.

Во надеж да се изврши изборот и задоволат нормите на Законот за високото школство, се заблагодарувам.

03.04.2004 Битола Д-р Ристо Ивановски ул.Михајло Андоновски бр.6/21 7.000 Битола, тел: 258-133".

Следи ..."Одлука за избор во наставно- научно звање и засновање на работен однос на Факултетот..." бр.02-1745/2 од 8.07.2003, што не е точно, тој непречено го предаваше предметот и без прекин земаше личен доход како наставник, вонреден професор. Значи, се ова било во спротивност на Законот за високо образование, Законот за работни односи..., според кој тој не смеел понатаму да држи настава и да продолжи работниот однос. Ова се потврдува со тоа, дека тој место е на реизбор, и ако јас би бил избран, јас ќе морав да го презземам работното место, а тој би останал без работен однос. Меѓутоа, тој од 1999 година четири години предавал, што е законски престап. А се ова не важи за Правосудството и Обвинителството.

На 17.09.2004 до Наставно- научниот совет на Земјоделски факултет- Скопје поднесов "Предмет: Приговор за избор наставник по предметот говедарство". Следи тужба на 14.10.2004, на 01.11.2005 Прилог кон тужбата П.бр.3556/04 и на 27.12.2005 Додаток кон тужбата.

Преку Судот добив Одговор на тужба од 30.01.2006. Во неа е поставен Билтен од 01 јуни 2004 број 852. Во РЕФЕРАТОТ за избор на наставник по предметот говедарство на Земјоделскиот факултет Скопје се гледа, Танас Траковски немал објавено ниту еден самостоен труд, ниту самостојна писарија. За јас да бидам најдноставно отфрлен, за мене стои само: "Пријавениот кандидат д-р Ристо Ивановски, на конкурсот за избор на наставник по предметот говедарство на Земјоделскиот факултет Скопје, има пријавено некомплетна докумен-

тација, па затоа неговата пријава не е земена во предвид". Значи, продолжила нивната пракса јас на наједноставен начин да бидам одбиен: да не биде земена во предвид мојата пријава и да не се изврши рецензија. Само така тие го потврдиле нивниот штитеник.

На 22.02.2006 поднесов Одговор на Одговор на тужба, на 31.03. 2006 предмет: Закаснат или намерно затаен одговор. Следи Пресуда од Основниот суд од 03.05.2006 28 П-3556/04, со која се одбива тужбата. Судот немал намера да ја прифати тужбата, што се гледа во неа, една странка е само тужениот, според кого јас сум немал поднесено комплет документи, а не дека тие никогаш не биле враќани, а вакви со мноштво мои книги, со кои се наполнети факултетски гардероби. Меѓутоа, судот не кажува, дека Т.Трајковски веќе бил пензионер, немал список на трудови и објаснувања.

Судот во стр. 3 истакнува: "...Во извештајот комисија утврдила дека тужителот не ги доставил потребните документи поради што неговата пријава не била земена во предвид". Меѓутоа, исто така, и реизбраниот ветеринарен техничар немал комплет документи, и тој немал список на објавени трудови, што се барало во конкурсот. Токму таа листа била повод тој со лаги да биде избран за наставник. Исто така, тој не ги исполнувал условите за доцент, камо ли за вонреден и редовен професор. На 07.09.2006 следи моја жалба. На 15.09.2006 следи Дополна на жалба. Во неа под точка 9 наведувам: тој "нема листа на сите трудови (од 01 до 44), што важи и со содржината на секоја поединечна писарија (од 01 до 44)...". Апелациониот суд Скопје на 30.01.2006 донесе Пресуда ГЖ.бр.7667/06, со која пресудата на Основниот суд "се потврдува". Меѓутоа, пензионираниот ветеринарен техничар, роден на 14.09.1940, на 14.09.2005 веќе одамна бил в пензија, што за Судот и не е битно. На 09.01.2007 поднесов Ревизија, а на 23.04.2008 Врховниот суд донесе Решение Рев.бр.274/2007, со кое "Ревизијата се отфрла како недозволена", затоа што не надминува 500.000 денари, а не дека се работи за работен однос со траење од 01.10.2004 не се до денес, туку се до мое пензионирање, за уште 1-2 години. Па се ова е многу струко повеќе од наведената сума. Што се однесува за неплаќањето, јас сум без работен однос и токму затоа не сум во состојба да ја платам било која сума. Токму затоа барав да бидам ослободен, дури на 15.09.2006 во мојата дополнна на жалба под точка 19 го приложив документот УВЕРЕНИЕ, со кое се потврдува, дека се додека не се вработам не сум во состојба за плаќање судските трошоци а и на застапникот. Ова се гледа и од самото Решение на Врховниот суд, каде на стр. 2 стои невистина: "бидејќи конкретниот спор не спаѓа во спорови од работен однос по повод престанок на работен однос за кои ревизија може да се изјави независно од вредноста на спорот, произлегува дека ревизијата е недозволена". Вистината е сосема обратна. Јас од 20.05. 1991 се до денес останав без работен токму поради Врховниот суд, чие решение на дрзок начин наведува дека спорот не бил за работен однос, кој треба да трае од 01.10.2004 се до моето пензионирање. Со ова се излишни моите понатамошни изложувања, затоа што мене ме ликвидира Правосудството на Р.Македонија, порадишто јас од 20.05. 1991 живеам во потполна сиромаштија.

21. На 01.06.2007 до Канцеларија на Универзитетот "Гоце Делчев" Штип поднесов "Предмет: Пријава.

Бидејќи не сум имал прилика да сртнам Ваш конкурс, ја користам оваа прилика, да се пријавам за наставник по сите звања во Вашиот факултет за земјоделски науки, сточарски оддел.

Јас, Ристо Ивановски, роден сум на 04.10.1945 година, во Битола. Во него сум завршил осмогодишно и средно училиште, а го завршив Земјоделски факултет- Скопје, по сточарство. Потоа се доусовршив во БЛТ- Груб кај Минхен, Германија, како научен соработник од 02.11.1972 се до 02. 11.1976. Докториран на Универзитетот за земјоделски науки во Виена- Австроја. Од 24.01.1977 до 20.05.1991 бев вработен во ЗИК 'Пелагонија'- Битола, денес само ЗК 'Пелагонија'- Битола. Во него работев како советник по сточарство.

Досега сум објавил преку 200 написи и трудови, како и вкупно 22 книги, со околу 5700 страни. Меѓу нив се најдува и Исхрана на говедата.

Во колку постои можност за мое вработување за наставник по сите звања, дополнително ќе испратам пријава со листа на моите трудови и 22-те објавени книги. Исто така, ќе приложам по еден примерок од секој објавен труд. Во колку се појави потреба, сум подготвен да испратам и книги.

Во една на Вашиот универзитет му посакувам успешна и плодна работа, до најголеми и највисоки дострели во науките и струките.

Со поздрав Д-р Ристо Ивановски ул.Михајло Андоновски бр.6/21 Битола, тел: 258-133”.

На мое изненадување од Универзитетот "Гоце Делчев" добив бело писмо од 15.06.2007, во кое беше вратено моето, а божем неотворено. Ова се потврдува со тоа, од каде тие би знаеле што јас нив им испратив, за тие во нивното писмо да приложат како неозбидност мало ливче, со следен текст: "Вашата пошта е пристигната после рокот одреден за жалби". Па овде се поставува суштински одговор. Бидејќи Универзитетот е во основање, тој немал кадар. Па кога таков немале Универзитетот во Скопје и Битола, залудно е да се говори, дека и овој нов универзитет би можел да има свој кадар. Очигледно се само самоволија на поединци, а само на штета на државата.

22. Се појави можност да се вработам во Ветеринарниот факултет- Битола, кој беше во основање. Токму затоа до проф. д-р. Златко Жоглев, ректор на Универзитетот "Св.Климент Охридски", на 18.04.2008, му се обратив:

"До Ректорот- за Ветеринарниот факултет во основање.

Предмет: Пријава за наставник во Ветеринарниот факултет.

Бидејќи е познато основањето на Ветеринарниот факултет во Вашиот Универзитет 'Св.Климент Охридски'- Битола, а со цел да не го изгубам правото кандидат за наставник, се пријавувам за истиот.

Јас сум работел четири години во сточарска научна установа во Германија. Исто така, докториран во Виена Австроја, по исхрана на стопанските животни. Покрај тоа, единствен сум во државата, што има издадено книга Исхрана на говедата. Покрај тоа, од 1977 година се до 1991 го-дина сум бил вработен како советник по сточарство на ЗИК 'Пелагонија'- Битола.

Бидејќи предметот Исхрана на говедата е наставен предмет, како и дека во Ветеринарниот факултет се предаваат повеќе сточарски наставни предмети, дури во првата и втората година, се пријавувам за наставник во Вашиот Факултет.

Дополнувам, дека досега имам објавено неколку стотини трудови и написи. Исто така, објавив 26 книги, со преку 5700 страни. Претпоследната книга е објавена и на интернет, на германски јазик, www.Brigien.com: Белците народ со еден јазик, 319 страни, со наслови: еволуција, филогенеза, крвни групи, ледено доба, домашни животни итн., што се предмет на изучување во сточарските и ветеринарните науки низ Европа.

Во колку е потребно, дополнително ќе ги испратам сите неопходни документи, предвидени според Законот за високообразование...

Во надеж да се разгледа мојата пријава, се заблагодарувам”.

Телефонски ми беше јавено од Ректорот на Универзитетот дека јас треба да поднесам изјава, заверена кај нотар.

"Врз основа на член 27, став 1, алинеа 4 од Законот за високо образование, ја давам следната ИЗЈАВА

Дека, јас д-р Ристо Ивановски од Битола, со адреса на ул. 'Михајло Андоновски' бр. 6/21 со ЕМБГ 0410945410012 со завршени докторски студии и стекнато звање- доктор на природни науки- исхрана на домашни животни, невработен, ќе се пријавам на конкурс што ќе биде расписан за Факултетот за ветеринарна медицина со седиште во____ во состав на Универзитетот 'Св.Климент Охридски'- Битола, и дека ќе засновам работен однос, ако бидам избран-а во наставно звање- професор.

21.04.2008 год. Битола Поднесител на изјава". Следи и мој потпис.

Значи, потврда, конкурсите биле само од формален карактер.

Ова било начин на работа, за предизбор, со подобност. Веројатно, токму затоа јас бев одбиен од Универзитетот во Штип, што се потврди и во Битола, а по наредба на Вангел Гагачев, нивни племенски водач, што претходеше и со други негови соплеменици во Земјоделски факултет- Скопје, Институтот за сточарство- Скопје и Ветеринарниот факултет- Скопје.

Имено, оваа година не се основа Ветеринарен факултет, затоашто јас во следната година сум за в пензија. Инаку, ако се основаше, а за него има повеќе кадар отколку за основниот Правен факултет, и во втората наставна година како непензиониран ќе предавав. Вака на мангупски начин се повтори моето ликвидирање, и тоа без прекин трае од 1976 година.

23. Имам објавено 36 книги е неколку стотини трудови и написи.

ДОПОЛНУВАЊЕ НА ПРЕТХОДНИТЕ ДОКУМЕНТИ

Во претходните четири (4) документи беше наведен начинот на моето уништување... Овде се наведува преостанатото, она што не е објавено, и тоа само групирано по државни органи и друго.

1. ПРАВОСУДСТВО: а) за судски спор и б) повторување истиот.

а) **Судски спор** П.бр.987/91-92 за дисциплинска мерка престанок на работен однос од 20.05.1991 и губење право на вработување.

На 27.12.1997 за П.бр.987/91 до РЕПУБЛИЧКИ СУДСКИ СОВЕТ на Собранието на Р.Македонија испратив предмет: "Ж А Л Б А

Бев прерасподелен бесправно на несоодветно и без основа на друго работно место во ЗК 'Пелагонија'- Битола. Спорот го добив и решението го потврди Врховниот суд на Македонија во 1991 година. Судиите Ристо Георгиевски, Бранко Џокински, Благој Стојковски и Владимир Атанасов- Капакот го укинаа решението на Врховниот суд и недозволија да се изврши. Токму затоа за нив поднесов кривична пријава и барав нивно изземање кај претседателот на Окружниот суд Божидар Кочов за следниот предмет 987/91, што следи потоа.

Се јавив на конкурс за директор на ЗК 'Пелагонија'. Бев одбиен и заведив спор. Судијата беше Ѓорѓи Христовски. Спорот го изгубив, бидејќи судијата беше лажго: против кандидатот Вангел Гагачев немаше поднесено развојна програма, а судијата докажуваше дека неговата била прифатена и затоа тој бил избран за директор. За оваа услуга сопругата на судијата реди унапредувања во ЗК 'Пелагонија'. Следи одмазда и ми монтира судски спор без докази и факти. Ова го потврдува комисијата оформена од Кабинетот на претседателот на Извршниот совет на СРМ, со предмет од 03.05.1991. За тоа беше повод дека преку 90% вработени беа потписници за да постане Свињарската фарма како порано работна единица а да се издвои од составот на пресметковна единица сточарство на работната единица 'Коле Канински' с.Породин. Затоа заведивме спор. Спорот го изгубивме кај судијата Ѓорѓи Христовски, Ристо Георгиевски, Бранко Џокински и Никола Николовски- Коши. За судијата Никола Николовски- Коши до Божидар Кочов поднесов баарање за изземање за предметот 987/91. Следи дисциплинска мерка престанок на работен однос на 20.05.1991 и тоа на водачот Китан Минчевски, кој беше обвинет за повеќе и потешки дела, и мене како негов подржувач. Заведивме судски спор и судија беше Христина Белева. Против нас беше сведок братот на судијата и претседател на Синдикатот, кој не го запозна истиот и неговиот став го прогласи за синдикален.

Окружниот суд во февруари 1992 година донесува решение, дека нема докази и факти, процесот бил монтиран и нахнадно се прошириени обвиненијата. Тоа го потврдува Општинскиот суд и донесува времена мерка за личен доход до завршување на спорот. Ристо Георгиевски, Бранко Џокински и Никола Николовски- Коши судат непречено. Го враќаат предметот назад и ги прошируваат моите обвиненија. Поднесов повторна кривична пријава против нив и барав повеќе да не судат за предметот.

Без мое знаење беше изменен судијата (Васко Радевски, Р.И.) во Општинскиот суд и беше назначен Благој Доновски. Тој го потврди решението од Окружниот суд. Го поткупуија нашиот адвокат Ицко Димовски и тој ја закасна нашата жалба за еден ден. Судиите во Окружниот суд Ристо Георгиевски, Бранко Џокински и Никола Николовски- Коши судат непречено и го отрлаат предметот како неблаговремено поднесен. Поднесов кривична пријава против адвокатот. Тој не беше казнет оти за нив не ме оштетил. Јас како неука странка имав поднесено истиот ден жалба до Врховниот суд, кога адвокатот го примил решението. Предметот се врати на повторно разгледување. Барав изземање на судијата Благој Доновски. Тој понатаму судеше. Баарањето на адвокатот беше одбиено, а беше прифатено моето да се врати предметот во првобитна состојба. Предметот се враќа во првобитна состојба да се ра-

згледа во Окружниот суд. Тој го препраќа предметот до Врховниот суд, каде постанал врховен судија првиот братучед на директорот Вангел Гагачев судијата на Окружниот суд- Битола Вангел Гагачев. По година се враќа предметот со решение од судиите Ранко Максимовски, Даринка Стојановска, Петар Голубовски, Кочо Хаџи Лега и Димитар Узунов, каде стои дека нема докази и факти, предметот требало да го решава Окружниот суд, зошто до нив се испраќа недозавршени предмети и Окружниот суд не си ја обавил работата. Се менуваат судиите во Окружниот суд и тој носи решение дека нема докази и факти, процесот е монтиран и обвиненијата нахнадно се проширени. Се враќа предметот до Општинскиот суд и не беше прифатено новото мое барање за изземање на судијата Благој Доновски. Го поткупува Китан Минчевски и тој ја повлече тужбата, што беше неможно оти таа беше заедничка, него го вратија на исто работно место, му го исплатија обештетувањето и продолжија да ме судат само мене. Мојата жалба ја отфрлија судиите Божидар Кочов, Благој Стојковски и Владимир Атанасов- Капакот, при што ќерката на Божи-дар Кочов беше стажантка кај Благој Доновски. Овде има и држност- судиите не го проучиле предметот: се наведува правната работа за тужителите Ристо Ивановски и Китан Минчевски, а се донесува пресуда само за тужителот (Ристо Ивановски). Предметот со години го држи во својата фиока Вангел Гагачев. Директорот Вангел Гагачев на локалните избори постанува советник во Битола за СДСМ и по налог на партијата на власт судиите Ранко Максимовски, Кирил Чавдар, Петар Голубовски, Лубинка Муратовска- Маркова и Виолета Јосифова донесуваат пресуда, се одбива ревизијата. Одлуката не е едногласна, каде се скрекаат истите судии Ранко Максимовски, Петар Голубовски кои несмеат за ист предмет да имаат два става, како и Кирил Чавдар кој гласал за мене и се борел против крволовчиот Вангел Гагачев како силеција и човек без општа култура, кој злоупотребува функција да го укради Комбинатот неговиот прв братучед, за кого сум поднесол кривична пријава за грабеж од 3,5 милиони германски марки, што ќе се реши кога да е. Тој издејствува да не се почитува законот за камати од Врховниот суд што е како предлог до Уставниот суд од граѓани на Битола.

Јас како странка не постојам, кај сите расправи беше уништуван предметот од Кабинетот на претседателот. Така со овој судски спор му се нанесе штета на Комбинатот: 100% се ликвидира свињарската фарма од чумата, 100% умреа кравите од глад и студ, преку 100 потрошачи на свинско месо од стафилококоза итн. На луфето на кои треба да им се суди за злодела Вангел Гагачев и други поситни живи суштства ме ликвидираа.

Молам да се почитуваат законите и прифати мојата жалба".

На 04.02.1998 за П.бр.987/91 до Републичкиот судски совет- Скопје испратив предмет:
"ЗАМОЛНИЦА

На 27.12.1997 испратив мој предмет, во кој наведував за маратонскиот процес без докази и факти за монтираниот судски спор. Исто така, на 28.10.1997 поднесов предмет до надлежниот Народен правобораникот кој беше основан за заштита на граѓаните за неправдите направени од страна на судовите. За нивната надлежност се говореше на секаде и тој се основа на барање на Европската заедница. Тоа добро го знаеме од изјавата на Елизабет Рен. Бидејќи Народниот правобораникот не сакаше да превземи баш ништо, на 03.01.1998 испратив нов предмет за убрзување на постапката. На мојот предмет за убрзување следи предметот на Народниот правобораникот бр.24/1 од 15.01.1998 кој го добив на 20.01.1998. Предметот беше испратен од заменикот на народниот правобораник Сузана Салиу со телефон да се договориме за разговор. Бидејќи Народниот правобораникот се преселил во друг објект, се одложи расправата и таа се одржа на 27.01.1998. Јас и го приложив на С.Салиу мојот предмет како доказ од Кабинетот на Претседателот на Владата на СРМ од 03.05.1991, таа ми соопшти дека тој (Академик проф. д-р Никола Клусев) бил партички премиер, што е држко кога тој беше шев на експертската влада. Освен тоа, таа ми соопшти дека тие не биле надлежни за човековите права и ме упати кај надлежниот Републички судски совет. Јас и соопшти дека до Вас сум испратил предмет и зошто ме повикуваат кога не се надлежни. Токму затоа разговорот заврши. За моите проблеми со приватизираното и партициско судство сум пишувал повеќе пати. Таков последен напис е објавен во 'Дело' на ден 21.01.1998 со наслов 'Гагачев ги унишити ЗК >Пелагонија< и стручниот кадар', зашто небил надлежен Народниот правобораник ?!

Како доказ дека Народниот правобранител дрско ги одбегнува неговите надлежности, зашто е основан по принуда на Европската заедница, е предметот од Народниот правобранител на С.Салиу со одлука на истиот потпишана од Бранко Наумовски бр.46-24/2 од 02.02.1998, кој го добив денес 04.02.1998, каде се наведува и 'со оглед на тоа дека судовите се самостојни и независни, Народниот правобранител не може да се впушта во тоа дали нивните одлуки се правилни или неправилни'. Значи, за Народниот правобранител не е битно дали има докази и факти за изречената дисциплинска мерка престанок на работен однос, кое се потврдува со предметот на Кабинетот на претседателот на Владата на СРМ, одлуката на Окружниот и Општинскиот суд, како и Врховниот суд, а со изземање на судиите како самоволен чин се менуваат одлуките и тие постануваат конечно за да се уништи личноста која не припаѓа во групата на државниот непријател тиквар и арамија директорот Вангел Гагачев и неговиот прв брачед судија Вангел Гагачев (прво време како окружен, а потоа како врховен).

Како обесправен, оштетен и уништен граѓанин од семејната банда Гагачеви која го унишили и укради ЗК 'Пелагонија'- Битола молам да преземите правни дејствија според Вашата надлежност".

На 02.01.1999 до Министерот за правда Влада на Р.Македонија испратив предмет со наслов "САМОВОЛИЈАТА НА СУДОВИТЕ ТОА се огледа за мојата обесправеност и оштетеност од 1990 година:

1. Во 1990 година бев насилено преместен на пониско работно место во ЗК 'Пелагонија'-Битола. Спорот го добив и во Врховниот суд на Македонија, но тој до денес не е извршен заради заштитната улога на судијата Вангел Гагачев на неговиот прв братучед и директор на Комбинатот Вангел Гагачев. Освен тоа, насилички дозволи претседателот на Окружниот суд Божидар Кочов да го водат без прекин со години извршиот предмет И.бр. 2753/91 судиите: Ристо Георгиевски, Бранко Цокински, Благој Стојковски и Владимир Атанасов.

2. Во 1990 година поднесов документи за генерален директор на Комбинатот и не-законски поставен за генерален директор Вангел Гагачев. Тој ми монтира судски процес: 100% без основа. На мој протест до Претседателот на Извршиот совет на СРМ, од него-виот кабинет добив предмет од 03.05.1991 во кого стои дека нема докази и факти. Потоа јас и Китан Минчевски сме избркани од работа од 20.05.1991. Иако Китан Минчевски беше обвинет за повеќе и потешки дела а тужбата ни беше заедничка, тој беше вратен на работа и го прими своето обештетување. Освен тоа, сите судии кои решаваа во моја полза, без изземени, а јас го изгубив правото да бидат изземени судиите: Ристо Георгиевски, Бранко Цокински, Никола Николовски во Окружниот суд, но и други наведени под бр. 1, за кои дури поднесов и кривични пријави. Тие непречено судат заедно со судијата од Општинскиот суд Благој Доно-вски (за него три пати не беше прифатено моето барање од претседателот Душко Јанкуловски). Значи, 100% одлуките се незаконски. Кај нив постои само една странка, тужениот ЗК 'Пелагонија'. Врховниот суд расправајќи по мојот предмет П.бр.987/92 го обвинува Окружниот суд како тој не си ја обавил својата задача, како делото е монтирано и се испраќаат предмети кои не се дозавршени. Тоа се случи заради поткупувањето на нашиот адвокат (мој и на Китан) Ицко Димовски, кој намерно ја закасна жалбата за да го изгубам спорот. Судбината ја запечати само за мене Божидар Кочов со Благој Стојковски и Владимир Атанасов. Така од вкупно 13 одлуки, започнувајќи со Христина Белева, 7 се на моја штета, а 6 се во моја полза. Значи, ист предмет со исти одлуки на наведени и други ненаведени. Како што се изживуваа за предметот под број 1 благодарејќи на судијата Вангел Гагачев од Окружниот суд, тоа важеше и за број 2. Но кога тој постана врховен судија, тој се закануваше и морав да го изгубам предметот пред суд. Со ваков насилички начин сум исфрлен на улица и немам средства за живеење од 20.05.1991. Во надеж да се почитува законитоста се обратив до Народниот правобранител: со негов предмет од 02.02.1998 јас сум одбиен, оти мојот предмет не-мал врска за повреда на човековите права: таква е судбината од такви лица, кои треба да делат правда. Молам, само да се почитува законот и човекот".

На 23.01.1999 испратив до "Министер за правда Влада на Р.Македонија Предмет: Замолница за протестот 'Самоволијата во судовите' од 02. 01.1999.

Во врска со мојот протест од наведениот датум, во кој описував како јас без основа сум расподелен на несоодветно работно место, а потоа избркан од истото и тоа само заради моите ставови за неспособноста на директорот на ЗК 'Пелагонија'- Битола и моето конкурирање за генерален директор, зашто до денес ништо не е превземено во мојата обесправеност од страна на приватизираноста на правосудството.

Со замолницата молам да се разгледа мојот протест и почитуваат законите, зашто се заблагодарувам".

Од "Република Македонија Министерство за правда Бр.08/2-9/3 од 24.02.1999 година Скопје До Ристо Ивановски ул.Михајло Андоновски бр.6/ 21 Битола.

Во врска со Вашата преставка, Министерството за правда се обрати до Претседателот на основниот суд Битола од каде доби известување дека по предметот И.бр.2753/91 на ден 9.02.1999 година, било донесено решение за запирање на извршувањето, а врз основа на Ваша изјава дадена во записник пред судот.

Со почит. Помошник на министерот за правда Аница Мифтари".

б) повторување на политичкиот судски процес П.бр.987/92.

На 18.02.1999 за П.бр.987/92 до Министерот за правда испратив предмет "Замолница за повторување на судскиот спор.

Во врска со мојата преставка, испратена до Вас, во 1999 година и на 23.01.1999 за предметот под број 1 И.бр.2753/91 и под број 2 П.бр.987/92, како и по повод на расправата кај извршиот судија, денес добив решение од извршиот судија за И.бр.2753/91, во кое се наведува решението од 06. 06.1991 се става вон сила и извршувањето на предметот. Значи, тоа како правосилно морало да се изврши, но заради самоволијата на претседателот на Окружниот суд Божидар Кочов и неговите извршители судиите Ристо Георгиевски, Бранко Џокински, Благој Стојковски и Владимир Атанасов тоа не се извршува и дури со укинуваат одлуки на повисок суд, Судот на здружен труд на Македонија. Така овој предмет не се извршува иако П.бр. 987/92 не бил правосилен.

Предметот И.бр.2753/91 беше предигра на моето ликвидирање. Кога се пријавив на конкурс за генерален директор, следи монтиран процес на тогашниот и денешниот генерален директор Вангел Гагачев. Тоа се потврдува со предметот од Кабинетот на претседателот на Извршиот совет на СРМ Никола Клусев од 03.05.1991. Тоа не им пречи да бидам јас и Китан Минчевски избрани на 20.05.1991, што беше потврдено од судијката Христина Белева, чиј брат беше соучесник и сведок против нас.

За овој предмет бр.987/91 го изгубив правото да иземам судии (не беа прифатени моите барања), сите судии кои решаваа во наша полза сите беа иземени без мое знаење, во решенијата беа наведени само искажувањата на тужениот ЗК 'Пелагонија'- Битола (ние за судовите непостоевме), од 13 решенија и одлуки 6 се во наша полза, а 7 против нас, од кои едно од Врховниот суд во наша полза, а второто против нас (исти судии и без едногласна одлука итн.).

Значи, ист предмет, а во зависност на судите различна одлука. Не само тоа: иако Китан Минчевски беше обвинет за повеќе и потешки дела, тој го вратија на работа и само за мене продолжи судската постапка. Кога не можеа да успеат го поткупија нашиот адвокат Ицко Димовски и тој намерно ја закасна мојата жалба и тоа само да го изгубам спорот. Јас како неука странка се жалев приватно и можеше да се врати предметот во првобитна состојба. Така, од 100% монтиран судски процес сум без работен однос од 20.05.1991 и тоа како дело на наведените судии, надополнети како судии на Божидар Кочов и Никола Николовски.

Против адвокатот и судиите имав поднесено кривични пријави, но бев одбиен од Општинскиот, Окружниот и Републичкиот јавен обвинител. Исто така, поднесов кривични пријави за најголемиот злочин во државата против Министерот за земјоделие Ефтим Анчев и неговиот помошник, кои ја лажеа државата. Имено, за да му работи фирмата на синот на министерот, тој со Владата донесе закон да се ослободат комбинатите од потрошени кредити без камата, а не беа корисници, туку само ЗК 'Пелагонија'- Битола. Владата беше должна да даде извештај, таа го излага Собранието на државата, што важи и за програмот ФАРЕ. Кон ова да се надоврзат и продавањата на национализирана земја на РЕК 'Битола', чии средства

се користат ненаменски злочинот е проголем. За тоа не биле надлежни Општинскиот, Окружниот и Републичкиот јавен обвинител.

Заради се кажаното замолувам да се обнови процесот за П.бр.987”.

На 06.03.1999 за П.бр.987/92 до Министерот за правда на Влада на Р.Македонија по днесов “Предмет: Замолница за обновувањето на 100% монтиранот судски процес како партиско и подмитено дело.

Како кандидат за генерален директор во ЗК ‘Пелагонија’- Битола на ликвидаторот на ЗИК ‘Пелагонија’- Битола Вангел Гагачев, тој ми монтира 100% судски процес заради неговата партиска припадност, моќ да поткупи судии и неговиот прв брачед Вангел Гагачев како актер за изигрувањето на одлуките во битолските судови и Врховниот суд на Македонија.

Како доказ дека судскиот процес беше 100% монтиран се следните докази: Предметот на претседателот на СРМ од 03.05.1991 бр.К 19-14/8, од 13 судски одлуки 6 се во моја полза а 7 против мене, мојот колега кој беше обвинет за повеќе и потешки дела иако спорот беше на иста тужба таа продолжи да важи само за мене а тој го примија на работа и го доби своето обештетување, го поткупуја нашиот адвокат Ицко Димовски да ја закасни жалбата за полесно да го изгубам спорот (тоа пропадна заради моја втора приватна жалба предметот се врати во првобитна состојба), сите судии кои решаваат во моја полза без мое знаење беа изземени, сите судии кои барав да бидат изземени судеа непречено, тие беа Божидар Кочов, Ристо Георгиевски, Бранко Џокински, Никола Николовски, Благој Стојковски и Владимир Атанасов (сите одлуки се неважечки) итн. Значи, јас од 20.05.1991 сум без работен однос без основа.

Ова беше можно заради членот на СДСМ Вангел Гагачев, познат за злочинечки дела на неговиот соработник и министер за земјоделие Ефтијанчев, на кого за успешно да му работи фирмата на синот ја оплачкаа државата: министерот ги лажеше директорите на Комбинатите да се доделуваат средства со висока камата. Токму затоа никој незеде кредит, а сите ги подигна ЗК ‘Пелагонија’. Владата беше должна да му соопшти на Собранието кои беа корисници, тие заради фирмата на синот на министерот го излагаа Собранието, се донесе закон за да се ослободат корисниците, а корисник беше само ЗК ‘Пелагонија’- Битола. Слична лага Владата ширеше за програмата ФАРЕ главен корисник пак е ЗК ‘Пелагонија’, Комбинатот на РЕК ‘Битола’ му продава национализирана земја и со ненаменско користење на средствата редовно Комбинатот си работи. За овие злодела сум објавил повеќе написи. Така од недоходовен Комбинат, тој со лага опстојува.

Во надеж да се прифати мојата замолница се заблагодарувам”.

Од “Министерство за правда со бр.08/2- 9/8 од 9.03.1999 до Ристо Ивановски,ул. Михајло Андоновски бр.6/21 Битола, предмет: Известување

Министерството за правда по разгледување на Вашата замолница за повторување на судската постапка по предметот П.бр.987/92 Ве известуваме дека согласно одредбите од Законот за процесната постапка член 421 постапката што со одлука на судот е завршена правосилно може по предлог од странката да се повтори ако при донесувањето на одлуката учествувал судија, односно судија- поротник кој според Законот морал да биде изземен, односно кој со решение на судот бил изземен ако на некоја странка со незаконито постапување а особено со пропуштање на доставувањето не и била доставена можност да расправа пред судот, ако во постапката како тужител или тужен учествувало лице кое не може да биде странка во постапка или ако странката која е правно лице не ја застапувало овластено лице или ако процесно неспособна странка не ја застапува законски застапник, или ако законскиот застапник односно полномошникот на странката немал потребно овластување за водење на процесот или за одделни дејствија во постапката, доколу водењето на процесот подносно вршењето на одделни дејствија во постапката не биле дополнително одобрено, ако одлуката на судот се заснова врз исправа што е фалсификувана или во која е заверена невистинита содржина, ако до одлуката на судот дошло поради кривично дело на судијата односно на судијата- поротник, на законскиот застапник или на полномошникот на странката, на спротивната странка или на некое трето лице, ако странката стекне можност да се употреби правосилната одлука на судот која порано меѓу истите странки е донесено за исто барање ако одлуката на судот се заснива врз друга одлука на суд или врз одлука на некој друг орган, а

таа одлука ќе биде правосилно преинчена, укината односно поништена, ако странката дознае за нови факти или најде или стекне можност да употреби нови докази врз основа на кои за странката можела да биде донесена поповолна одлука тие факти или докази да биде употребена во поранешната постапка, при што согласно член 424 од Законот за процесната постапка предлогот за повторување на постапката се поднесува секогаш до судот што ја донел одлуката во прв степен. (Па против судиите кои не судеа туку ми ги проширија обвиненијата, имав поднесено кривични пријави за тие да бидат изземени, што не се случи. Токму затоа беа исполнети условите за да се повтори постапката, Р.И.)

Министерството за правда исто така Ве известува дека согласно член 77 од Законот за судовите има надлежност да ги испитува преставките и поплаките на граѓаните на работата на судовите кои се однесуваат на одложување на судската постапка или на работата на судските служби. (Мојот судски спор траеше маратонски: од 1991 се до со 1996 година, Р.И.)

Помошник на министерот за правда Аница Мифтари".

На 17.03.1999 до министерот на правда за П.бр.987/92 испратив "Предмет: Замолница за обновување на политичкиот судски процес.

На 06.03.1999 се обратив со мој предмет замолница за обновување на 100% монтиралиот судски процес како партиско и подмитено дело. Со Ваш предмет бр.08/2-9/8 од 09.03.1999 ми се објасна под кои околности е мо жно обновување на судскиот процес регистрирано според законските норми. Секако, законодавецот во никој случај нема донесено норми против својата власт, во случајот партијата СДСМ, чиј член беше монтерот на судскиот процес, инвеститор на изборите за СДСМ и нивни кандидат за министер за земјоделие итн.

Овој судски процес е само политички и затоа ја барав Вашата помош за обновување на истиот како Ваша надлежност, зашто ги приложувам следните докази: Јас сум член на ВМРО-ДПМНЕ од 1990 година, бев кандидат за пратеник и сум член на Советот на ВМРО-ДПМНЕ.

Како научен соработник од Минхен- Германија и доктор за наука од Виена- Австрискаја дадов предлог да се спаси свинјарската фарма на ЗК 'Пелагонија'- Битола од ликвидацијата. Тој не се прифати, од свинско месо оболеа преку 100 вработени од стафилококоза, свиньите оболеа од чума (значи, таа 100% се ликвидира) и од истиот состав во пресметковната единица сточарство изумреа 100% говедата во говедарската фарма. Или инаку кажано, заради овој монтиран судски процес се ликвидира сточарството, јас сум без работен однос од 20.05.1991, злочинците на државата се уште на власт иако нивната СДСМ неа ја изгуби и јас со Вашиот предмет бр.08/2-9/8 од 09.03.1999 останувам понатаму без работен однос. Значи, непријателите на државата го усмеваат правото против личностите кои се бореа за интерес на опстанокот на Р.Македонија.

Заради монтиралиот политички судски процес се обратив до претседателот на Владата Никола Клусев и од Кабинетот на претседателот добив предмет бр К 19-14/8 од 03.05.1991, каде стои дека нема факти и докази. Значи, иако нема докази и факти јас сум без работен однос од 20.05.1991. Но тоа неважи за Китан Минчевски, кој иако беше обвинет за повеќе дела и потешко, во иста тужба го водевме судскиот спор, тој е вратен на работа и си го прими своето обештетување. Во предметот се говори за спасување на фармата да се одвои како порано со внатрешна организација. ПРИЛОГ: предмет БР К 19-14/8.

Како втор доказ за политичкиот судски процес е предметот на Народниот правобранител бр. 4р-24/2 од 02.02.1998, каде со држко однесување се отфрла мојот предмет оти безработниот однос не било повреда на основните слободи и права на човекот и граѓанинот итн. Значи, Народниот правобранител е само член на СДСМ. ПРИЛОГ: предмет бр.4р-24/2 од 02.02.1998.

Кон ова важат понатаму мојот предмет од 06.03.1999, 18.02.1999 итн.

Во надеж да се обнови политичкиот судски процес се заблагодарувам".

На 09.12.1999 до Претседателот на Врховниот суд на Р.Македонија поднесов "Предмет: Предлог за повторна ревизија на П.бр.987/91-92.

Во весникот 'Нова Македонија' од 04. и 05.1999 имав објавено мој напис под наслов '(Не)пристрасноста на Врховниот суд преку сопствен пример', кој е последен од многуте мои написи за политичкиот судски процес. Со него ми се нанесе огромна штета.

Бидејќи Врховниот суд е тој кој можи по втор пат да го разгледа на мој предлог мој-от судски предмет, го испраќам овој предлог како граѓанин и државјанин на Р.Македонија.

Се надевам, дека мојов предлог ќе биде разгледан, а со тоа и прифатен, и воедно ќе ми се соопшти дали мојата ревизија по втор пат е прифатена или одбиена, зашто се заблагодарувам”.

На 21.12.1999 до Претседателот на Р.Македонија, Министерот за правда, Републички судски совет испратив “Предмет: Замолница за повторна ревизија на монтиранот политички судски процес за предметот бр.987 /91- 92.

Во весникот ‘Нова Македонија’ од 04. и 05. декември 1999 година имав објавено мој напис под наслов ‘Не-пристрасноста на Врховниот суд преку сопствен пример’, кој е последен од многуте мои написи за политичкиот судски процес, со кој ми се нанесе огромна штета. Сето тоа беше направено, затоашто јас сум член на ВМРО-ДПМНЕ од 1990 година, бев кандидат за пратеник на првите парламентарни избори и сум член на Советот на Партијата од 1998 година.

Предметот го испраќам до Вас како личност во можност за политичкиот судски процес да се острани, зашто се заблагодарувам”.

На 01.10.2002 за П.бр.987/92 до Претседателот на Врховниот суд на Р.Македонија испратив: “П О Д Н Е С О К

Со политички судски процес ми е изречена дисциплинска мерка престанок на работниот однос и до денес немам право на вработување. За мојов случај Ви испратив моја претставка на 06.03.2002.

Во неа напишав дека мојот предмет е по жалба од 20.09.2001 во Апелациониот суд Битола за повторување на постапката”.

На 31.08.2006 до Премиерот на Владата на Р.Македонија испратив “Предмет: Замолница за повторување на судската постапка.

Како член на ВМРО-ДПМНЕ во Битола, кога во Партијата не сакаа да се приклучат кадрите, и кандидат за пратеник во 1990 година, во 1991 година ми беше монтиран судски процес. Од 20.05.1991 останав без работен однос и право на вработување. Ова се потврдува со тоа што јас до денес во Р.Македонија сум единствен кој работел четири години во научна установа во Германија, а докторирајќи во Виена 1976 година. Иако само јас ги исполнувам условите на Законот за високо образование да бидам наставник во Земјоделскиот факултет- Скопје, Ветеринарниот факултет- Скопје, Институтот за сточарство- Скопје и Вишата земјоделска школа- Битола, денес факултет, само јас сум без работен однос. Ова се гледа и по тоа што од 1990 година јас редовно се пријавувам на конкурси, кои поради мене се растваат, дури сум одбиван на најдрзок начин. Ова најдобро се гледа со судскиот спор со Земјоделскиот факултет, кој трае четири години. Избраницот наставник, ветеринарен техничар, вработен во факултетот, го завршил факултетот и во него магистрирајќи, дури докторирајќи, со историска тема за поламатура и матура. Ова тој го добил од наставник кој магистрирајќи и докторирајќи кај наставник, кој не бил магистер ниту доктор. Се ова било повод што тој нема ниеден самостоен труд, дури ниеден самостоен напис. Затоа тој бил избран со заклучок, во кој се наредени 44 трудови, своевиден фалсификат итн. Јас досега самостојно имам објавено 18 книги со околу 5000 страни, формат А5, и преку 200 трудови и написи, објавени и во Германија. Мноштво книги се историски, со биолошки методи (домашни животни, ДНК, крвни групи, пигмент, изглед итн.). Со нив се потврдува политичкиот поим Словени, дело на берлинско-виенската школа, која ќе го уништи македонскиот род.

Бидејќи мојов предмет е за повторување на судската постапка, П. бр.987/92, за него пролжувам. Мене ми беше монтиран судски процес, во кој учествуваше Гораѓа Котевска, со пруга на пратеникот Гораѓа Котевски. Како потврда дека овој беше против мене, кога бев предложен за министер за земјоделие, тој поставил против кандидат (Драгољуб Димитровски: тој бил земјоделски техничар... и директор во ЗИК “Пелагонија”-Битола. Тој како технички и директор Земјоделски факултет го завршил, таму магистрирајќи и докторирајќи, постанал дури професор на Вишата земјоделска школа- Битола, Р.И.). Токму затоа станал министер Владимира Цабирски итн.

Во судскиот спор, моќникот на СДСМ, директорот на ЗК ‘Пелагонија’ Вангел Гагачев, со своите два први братучеди, судии, ме уништија. Спорот траеше маратонски, а јас него

го изгубив 7 : 6. Ова се гледа и по тоа што јас испратив приговор до Претседателот на Извршниот совет на СРМ, академик проф.д-р Никола Клусев. Неговата работна група утврди дека нема факти и докази. За судиите овој доказ да го остранат од судската документација, редовно беше уништуван. Поради ова јас него редовно го приложував. Меѓутоа, тој во ниедна одлука не смееше да се спомене. Всушност, тој за судиите не постоеше. Во одлуките постоеше само една странка, тужениот. Не случајно врховни судии станале: Вангел Гагачев, првиот братучед на директорот, кој со години предметот го држеше во својата фиока, Благој Доновски, затворски клучар кој добил диплома правник итн.

Кога се промена властата, се обратив до Претседателот на Врховниот суд, кој беше нов претседател, со замолница, во смисол како што е оваа, дека судскиот спор е политички, кој мене материјално... ме уништи. Претседателот ми излезе во пресрет. Добив предмет од Врховниот суд и поднесов барање да се повтори постапката.

Бидејќи Александар Прчевски беше сменет од Претседател на Основниот суд- Битола, тој како судија го зеде мојот предмет Ама праксата се повтори. Во неговата одлука ништо не стои што беше повод на мојот предмет, јас како поднесител и кај него не постоев. Тој, како што го дал Господ, никој друг него не може да го промени, а кого Господ некого казнува прво тој него му го одзема умот, на најдрзок начин врз мене, ме одби ..., исмејувајќи се. За Македонија сум се заложил, доказ моите книги, сите посветени на македонска Македонија и македонските Македонци, антички Македонци=етнички Македонци. Ама јас останав непријател и казненик во Р.Македонија. Не е случајно, што и во 2005 година во МАНУ бев напаѓан за мојата книга за животот на тн.Скендербег, 334 страни. Мој грев беше што јас по околу 160 години, по Григор Прличев, напишав книга за не-го. Овој бил само православен, Македонец, наследник на македонското царско семејство Комнен, од Преспа. Пак, Албанија била сопствен имот на семејството Комнен. Досега за неговиот живот, на македонски јазик, никој нема објавено книга. Ова ќе важи и понатаму. Гревот е голем, што тој е Црногорец, Србин, Бугарин, Грк, Албанец..., а само не Македонец, со татко од Дебарско и мајка од Полошко. Исто така, за моите книги од Р.Македонија бев одбиеен. Ова беше повод, што за нивното печатење потрошил свои лични 11.000 евра (досега околу 15.000 евра, Р.И.), а јас од 20.05.1991 сум без работен однос итн. Во надеж да се прифати мојов предмет, кој е замолница, се заблагодарувам. Д-р Ристо Ивановски Ул.Михајло Андон...”.

(Вангел Гагачев не сакаше да служи војска, а јас дури во територијалната одбрана на Р.Македонија од ЈНА го превзедов водоводот на Касарната "Стив Наумов"- Битола и таму останав неколку недели, Р.И.)

"Влада на Република Македонија Канцеларија на Претседателот на Владата 07-160/3 Скопје, 22.09.2006

До г-дин Ристо Ивановски Битола Почитувани г-дин Ивановски,

Би сакале во оваа прилика да Ве информираме дека Вашето барање е разгледано со должна сериозност од страна на надлежните служби во Кабинетот на Преседателот на Владата на Република Македонија.

Согласно нашите ингириации, а со цел Вашиот предмет да добие позитивен третман, Ве информираме дека истиот е предаден до соодветните институции.

Во надеж дека Вашиот интерес ќе биде остварен во целост, а со подршка на Вашите обиди, остануваме.

Со почит, Канцеларија на Претседателот на Владата".

"Влада на Република Македонија Канцеларија на Претседателот на Владата Бр.07-110/2 Скопје, 30.01.2007

До: Д-р Ристо Ивановски Ул.'Михајло Андоновски'бр.6/21-Битола

Предмет: Одговор на Ваше барање Почитувани,

Би сакале да Ве информираме дека Вашето барање е разгледано со должна сериозност од страна на надлежните служби во Канцеларијата на Претседателот на Владата на Република Македонија.

Согласно со уставниот принцип на поделба на власта на законодавна, извршна и судска, според кој судската власт на РМ е независна, Ве информираме дека Владата на Република Македонија нема ингеренции да интервенира во работењето на судската власт. Доколку

не сте задоволни од постапувањето на судот во Вашиот предмет, Ве советуваме да се обратите до Судскиот совет, како тело кое е надлежно да ја следи работата на судовите.

Со почит, Канцеларија на Претседателот на Владата”.

На 31.01.2007 до премиерот на Р.Македонија испратив “Предмет: Благодарница на Ваш предмет Бр.07-110/2 од 30.01.2007.

Добивајќи го Вашиот предмет со наведениот број, во кого ми укажувате да се обратат до Судскиот совет, истото го направив. Затоа истиот предмет, испратен до Судскиот совет, го испраќам до Вас...”.

На 31.01.2007 до Судскиот совет на Р.Македонија испратив “Предмет: Замолница за повторување на постапката П.бр.987/92.

Како член на ВМРО-ДПМНЕ во Битола и кандидат во 1990 година, во 1991 година ми беше монтиран судски процес. Од 20.05.1991 останав без работен однос и право на вработување. Ова се потврдува со тоа што јас до денес во Р.Македонија сум единствен кој работел четири години во научна установа, Минхен- Германија, а во 1976 година докторирајќи во Виена- Австриска. Како член и кандидат за пратеник на ВМРО-ДПМНЕ до денес не сум подобен на Скопскиот и Битолскиот универзитет. Досега имам објавено вкупно 19 книги, со формат А5 со 5400 страни, како и преку 200 самостојни трудови и написи. Ова не важи за наставниот кадар на двата универзитети. 9-та книга е Исхранна на говедата, што досега на двата универзитети ниеден наставник нема издадено. Ова се однесува за Земјоделски факултет, Ветеринарен факултет и Институт за сточарство, сите во Скопје, како и Вишата земјоделска школа -Битола, денес Биотехнички факултет

Од 1990 година кај нив на конкурс редовно без прекин се јавувам. Токму само поради мене тие се растураат или дреко бев одбиван. Затоа се избираат само интерни лица, со што државните установи станале приватни. Избраните лица се без ниедна објавена книга, ниту еден самостоен труд или напис. Конечно се решив да тужам едно подруго за ист предмет говедарство на Земјоделскиот факултет. Предметот го предава само пензионирано лице. Ова како интерно вработен ветеринарен техничар го завршил истиот факултет, дури на него ‘магистрирал’ и ‘докторирал’. Тој што му доделил звања, спротивно на Законот за високо-образование, тој го предлага. Бидејќи наставниците биле слични на него, тој од нив бил избран за доцент, вонреден и редовен професор. Се ова било иако тој бил без ниеден учебник, ниту самостоен труд или напис, туку само со интерни групни писарии. Па ова не е во склад со Законот за високообразование. Исто така, овој не е всогласен со ниеден закон на европска земја. Токму затоа тој штетно се одразува врз земјата. За првиот спор Јавното обвинителство ја одби молбата, а за повторената постапка 28 П.бр.3556/04, како пракса, го изгубив спорот и сега за ревизија сум на Врховниот суд. Во овој случај има само една странка, само тужениот. Па се ова не е случајно.

Бидејќи предметов е за повторување на судската постапка, П.бр. 987/92, за него продолжувам:

Во судскиот спор, мокникот на СДСМ, директорот на ЗК ‘Пелагонија’ Вангел Гагачев со своите два први братучеди, судии, ме унишитија. Тоа беше можно поради тоа што тој беше политички. Ова се потврдува и со П.бр.987/92. Овој број беше само на судијата Стево Караканди. Бидејќи тој мораше партиски да го реши, а јас бев другар на неговиот брат, тој го предаде предметот и мене ми се извини, што не може да суди правосудно.

Предметот го доби судијата Васко Радевски. Бидејќи тој утврди дека нема докази и факти, не само што донесе одлука во моја полза, туку го задолжи ЗК ‘Пелагонија’ се додека не се заврши спорот, кој беше самоволен чин на директорот на Комбинатот, да ми се исплаќа личен доход. Ова е уште еден доказ, судски спор без факти и докази. Во Окружниот суд одлуката беше укината и судијата беше сменет. Дури тој поради мене не беше избран за судија. Тој беше жртва за мене. Токму затоа тн.судски спор траеше маратонски.

Дури ни беше поткупен адвокатот, Ицко Димовски. Тој за еден ден ја закасна жалбата, за јас да го изгубам спорот. Поднесов кривична пријава, која од Општинското и Окружното јавно обвинителство- Битола беше отфрлено, што укажува на монтираните политички судски спор. Јас како неука странка поднесов уште една жалба до Врховниот суд. Таа беше уважена и предметот беше вратен во првобитна состојба.

Со мене беше избркан и друго лице, мој колега. Овој беше поткупен, дури со адвокатот, кој беше и негов. Иако тужбата беше заедничка, а тој беше поранешен раководител на Пресметковна единица, него го вратија на работно место, а тој го доби и своето обештетување. Со тоа што тој во заедничката тужба за бранеше за повеќе дела отколку јас, значи тој беше теретен со главните дела, а го вратија на работа, се потврдува, судската постапка беше само партишка. Токму затоа таа само за мене продолжи.

Мојот колега како поранешен раководител беше носител на акцијата на Синдикатот на вработените на Пресметковната единица, таа како порано да биде во Работна единица во рамките на Комбинатот. Цел беше да се спаси Свињарска фарма во с.Породин. Скоро сите вработени се потпишаа. Со тоа што акцијата беше синдикална, а нас не избрааа од работа и тоа затоа што ние сакавме да ја спасиме фармата, чинот на бркањето е во спротивност на целта за која се создадени синдикатите. Бидејќи водачите на синдикалното организирање беа избркани, се потврдува, најголемиот уставен и законски престап, што ниеден од трите судови не сакаа да го уважи. (Па тој беше само синдикален, ништо друго, Р.И.)

Во судската постапка имаше самоволија: Без мое знаење беше изземен првиот судија, а на мое изненадување на расправата се сртнав со нов судија. Исто така, без мое знаење беа изземени судите од Окружниот суд- Битола. Кога ќе настапеа други судии, за нив постоеше само една странка, тужениот. Така судскиот спор траеше маратонски, со што тие сакаа мене спихолошки да ме уништат и спорот завршат во полза на тужениот.

Вториот судија и судиите во Окружниот суд- Битола ме оптеретуваа со дејствија кои воопшто не беа предмет на дисциплинската мерка престанок на работен однос. Поради наведеното за судиите поднесов кривични пријави. Не само што тие дрско беа одбиени, што важдеше и за адвокатот, спротивно на законитоста тие понатаму непречено судеа, за тие мене да ме уништат, и ме уништија. Токму затоа јас маратонскиот спор го изгубив тесно: само 7 : 6. Резултатот потврдува дека судскиот спор беше монтиран и политички. Токму затоа јас до денес истанав не подобна личност.

За потврда на монтираниот политички спор се и следниве докази: моите сведоци не беа прифаќани. Затоа мене ми беше одземено правото јас да се бранам. Беа носени сведоци, со кои јас немав контакт, дури општи работници, со што се навреди не само моето достоинство, туку и на македонското судство. Кога јас со некои сведоци, општи работници, на пример Пеце, на судската расправа со соочив, тој изјавуваше: ако јас ова не го кажам, ми се зануваат и ќе ме избрааат од работа.

Како потврда дека судскиот спор беше политички и монтиран, затоа 100% без докази, е наводот, што јас испратив приговор до претседателот на Извршниот совет на СРМ, академик проф. д-р Никола Клусев. Беше задолжена Трудовата инспекција, која утврди дека нема факти и докази. Иако ваква беше состојбата јас од 20.05.1991 година останав без работен однос и право на вработување.

Овде е најбитно што од судиите во сите судови доказот од Трудовата инспекција- Битола никогаш не беше наведен, дури тој од судиите беше уништуван. Поради ова јас на се-која нова расправа одново доказот го приложував. Се беше залудно, тој за нив не постоеше. За судовите постоеше само една странка, тужениот. Не случајно, врховни судии станале: окружниот судија Вангел Гагачев. Тој беше прв братучед на директорот. Затоа тој во Врховниот суд со години предметот го држеше во својата фиока. Благој Доновски, кој работел затворски клучар..., беше вториот судија во Општинскиот суд. И Владмир Атансовски- Каракот, кој беше окружен судија, мој сокивидатор. Еден судија на Врховниот суд кој судеше во моја полза, бидејќи одлуката во Врховниот суд не беше единствен, предвремено се пензионира. Како доказ овде е вмешана политиката, Народниот правоборник, Наумовски, писмено ми соопшти, работниот однос не било човеково право и тој за мојот предмет не бил надлежен. Уште на самиот почеток, надлежната на предметот, Албанка, усно ми соопшти дека предметот на Никола Клусев бил партишки. Меѓутоа, Трудовата инспекција беше само општинска. Затоа само партишки мене ме ликвидираа. Наумовски како партишки извршител бил партишки унапреден.

Кога се промена властта, се обратив до Претседателот на Врховниот суд, кој беше нов претседател, со замолница, дека судскиот спор е политички, кој мене материјално...ме

уништи. Претседателот ми излезе во пресрет. Добив предмет од Врховниот суд и поднесов барање да се повтори постапката.

Бидејќи Александар Прчевски беше сменет од Претседател на Општинскиот суд Битола, тој како судија го зеде мојот предмет. Ама праксата се повтори. Во неговата одлука ништо не стои што беше повод на мојот предмет, јас како поднесител и кај него не постоев. Тој кога стана Јавен обвинител, на мојот предмет молба за ревизија до Врховниот суд на мојата тужба против Земјоделскиот факултет- Скопје, на кого предава пензионирано лице, молбата држко не беше уважена. Ова е само уште еден доказ за политичкиот маратонински судски спор.

За мојот предмет сум барал помош и од премиерот Бранко Црвенковски. Покрај моите замолници, тој не се јави. Истото се случи и со Бучковски. Ова го направив на 31.08. 2006 до Премиерот Никола Груевски. Од канцеларијата на претседателот на Владата добив предмет 07-116/3 од 22. 09.2006. Бидејќи јас како човек сум навреден, понижен, материјално... уништен, повеќе пати се обраќав до претседателот. Од канцеларијата денес добив предмет бр.07-110/2 од 30.01.2007. Предметот завршува: "...Ве советуваме да се обратите до Судскиот совет, како тело кое е надлежно да ја следи работата на судовите".

Во надеж да се прифати мојата Замолница за повторување на судската постапка П.бр.987/92, се заблагодарувам".

"Влада на Република Македонија Канцеларија на претседателот на Владата Бр.07-432/4-06 Скопје, 23 февруари 2007

До: Ристо Ивановски ул.Михајло Андоновски бр.6/21 Битола

Предмет: Одговор на Ваше барање.

Почитувани

Би сакале да Ве информираме дека Вашето барање е разгледано со должна сериозност од страна на надлежните служби во Канцеларијата на Претседателот на Владата на Република Македонија.

Во врска со Вашето барање Ве известуваме дека според уставниот принцип на поделба на власта на законодавна, извршна и судска, Владата на Република Македонија нема интереси да интервенира во работата на судовите и воедно Ве информира дека барањето за заштита на законитоста до основното јавно обвинителство според Законот за парична постапка се поднесува лично.

Со почит, Шеф на канцеларијата м-р Мартин Протоѓер".

"Република Македонија Судски совет на Република Македонија

Бр.07-369/4 1.3.2007 Скопје

До д-р Ристо Ивановски ул.'Михајло Андоновски' бр.6/21 Битола

Предмет: известување

Во врска со Вашата преставка, Судскиот совет на Република Македонија, побара известување од Претседателот на Основниот суд-Битола, според кое предметот П.бр.987/92 бил завршен и архивиран, после одлуката на Врховниот суд на Република Македонија од 14.01.2004 година, со која ревизијата е одбиена.

Судски совет на Република Македонија Член Ведат Вели".

На 05.03.2007 до Судскиот совет испратив "Предмет: Повторена Замолница за повторување на судската постапка П.бр.987/92.

Како член на ВМРО-ДПМНЕ во Битола и кандидат за пратеник во 1990 година, во 1991 година ми беше монтиран судски процес за прекин на работен однос. Бидејќи беа собирани потписи од вработените, што беше синдикална работа, се обративме до Синдикатот во Битола. Тој како партишка испостава, ништо не презеде. Свесен на настанатата состојба, се обратив до Претседателот на Владата на Р.Македонија. Од Кабинетот на Претседателот добив предмет Бр К 19-14/8 од 03.05.1991. Владата го приложи Известувањето бр.08-1721 од 30.04.1991 на Министерството за труд и социјална политика. За повредите на работните обврски во него стои: 'на главната расправа водена од дисциплинската комисија не се докажани со факти и докази дека истите ги сториле...'. Ова не му пречеше, да ми се изречи дисциплинска мерка престанок на работен однос. Така од 20.05.1991 останав без работен однос и право на вработување. За ова, како и она што јас Ви пишев на 31.01.2007, што важи и за други работи, опширно сум пишел во јавни гласила.

Постапката како партиска траеше маратонски. Таа заврши во Врховен суд Рев. 81/96 на 21.11.1996.

Бидејќи беше основан Народен правобранител, поднесов преставка на 01.12.1997. Народниот правобранител ми достави одлука бр. 73/1/97 на 28.01.1998, потпишана од Заменик на народниот правобранител Сузана Салиу. Одлуката е доставена под Бр. 4П-24/2 од 02.02.1998, потпишана од Народниот правобранител Бранко Наумовски. Во неа стои: 'Се ОТФРЛА преставката поднесена од Ристо Ивановски од Битола, бидејќи од изнесените по-датоци произлегува дека не се работи за повреда на основните слободи и права на човекот и граѓанинот...Народниот правобранител не е надлежен да постапува'. Значи, според него, работниот однос кој е најосновно човеково право, за него тоа не е, ниту тој бил надлежен.

Со промена на властта, добив предмет од Врховниот суд да се повтори постапката. На најдрзок начин судијата Прчевски од Основниот суд од 05.09.2001 го одби мојот предмет. При тоа во неговото решение, ниту во решението на Апелациониот суд од 17.09.2002 и Врховниот суд од 14.01.2004 постоеше, што всушност јас во мојот предмет барав, само да се повтори постапката на политичкиот судски процес, со кого бев ликвидиран и уништен.

Од Судскиот совет на Р.Македонија добив, предмет известување, бр.07-369/4 од 01.03.2007, потпишано од членот Ведат Вели, со следен текст: 'во врска со Вашата преставка, Судскиот совет на Република Македонија побара известување од Претседателот на Основниот суд- Битола, според кое предметот П.бр.987/92 бил завршен и архивиран, после одлуката на Врховниот суд на Република Македонија од 14.01.2004 година, со која одлука ревизијата е одбиена'.

Бидејќи мојот предмет беше само 'Замолница за повторување на судската постапка П.бр.987/92', истата ја повторувам",

На 05.03.2007 до Премиерот на Владата на Р.Македонија испратив: "Предмет: Известување.

Ви благодарам на Вашиот предмет бр.07-432/06 од 23.02.2007.

Бидејќи добив предмет од Судскиот совет на Р.Македонија, на што одговорив, како СООПШТЕНИЕ Ви го испраќам предметот на Судскиот совет и мојот повторен предмет до Судскиот совет".

"Република Македонија Судски совет на Република Македонија

Бр.07-652/2 16.03.2007 год. Скопје

До др Ристо Ивановски ул.'Михајло Андоновски' бр.6/21 Битола

Предмет: Известување

Судскиот совет на Република Македонија го прими Вашиот допис насловен како 'Повторена Замолница за повторување на судската постапка П.бр.987/92 и во кој баарате Судскиот совет на Република Македонија да изврши повторување на судската постапка по наведениот предмет, Ве известуваме дека не се најдени основи за постапување на Судскиот совет на Република Македонија, од причини што одредбите за користење на вонреден правен лек-барање за повторување на постапката се содржани во член 392 до 400 од Законот за парична постапка.

Помеѓу другото, согласно член 395 од наведениот Закон, предлогот за повторување на постапката се поднесува секогаш до судот што ја донел одлуката во прв степен.

Од дадените причини, Судскиот совет на Република Македонија нема надлежност да постапува по Вашето барање за повторување на постапката.

Судски совет на Република Македонија Член Ведит Вели".

На 23.03.2007 до Премиерот на владата на Р.Македонија испратив "Предмет: Известување.

Добив предмет од Судскиот совет, кој Ви го приложувам на увид".

На 23.03.2007 до Основниот суд е испратен предмет за "П.бр.987/92 ОСНОВЕН СУД ТУЖИТЕЛ: Ристо Ивановски ул.Михајло Андоновски бр.6/21 Битола ТУЖЕН: ЗК 'Пелагонија'-Битола ПРЕДМЕТ: Поништување одлука П Р Е Д Л О Г на тужителот за повторување на постапката

Како член на ВМРО-ДПМНЕ, кандидат за пратеник и против кандидат за генерален директор, се ова во 1990 година, во 1991 година од моќникот на СДСМ, директор на Комби-

натот, ми беше изречена дисциплинска мерка престанок на работен однос. Од 20.05.1991 година останав без работа и право за вработување.

Постапката беше во потполност монтирана, потврдена со предметот на Претседателот на Владата, како и изгубениот судски спор, тесно 7 : 6. Во ова допринесоа и судите во Основниот и Апелациониот суд, кои место да судат според наводите на Дисциплинската комисија, тие ми ги прошируваа обвиненијата, кои немаат врска со дисциплинската мерка престанок на работен однос. Следи против нив да поднесам кривична пријава. Меѓутоа, тие попнатаму судеа, па морав да го изгубам монтиранот судски спор.

По добивањето на Пресудата од 21.12.1996 година од Врховниот суд на Македонија се обратив до Народниот правобранител. Во февруари 1998 година добив решение, тој не бил надлежен за оваа работа. Потоа поднесов тужба во Страсбург. Од таму ми беше јавено дека Р.Македонија не била потписник и тој суд не ќе може да расправа. Бев замолен да почекам за тоа да го реши комисијата. Потоа се потврди, она што однапред ми беше кажано.

Како оштетен редовно се обраќав до Претседателот на државата, Премиерот на Владата и Министерот за правосудство, како и до Претседателот на Врховниот суд, да ми се укаже на правото да ја повторам постапката. Никој не ми излезе во пресрет.

Кога се промена Претседателот на Врховниот суд, него му се обратив. Од Врховниот суд добив предмет бр.12-202/01 од 03.05.2001, со кого се бараше да објаснам. Потоа од Врховниот суд следи предмет бр.12-202/01 од 24.05.2001 година. Во него стои: '...Располагате со во-нредното правно средство барање за повторување на постапката во услови и во постапка пропишана со закон'. На 19.06.2001 поднесов Предлог за повторување на постапката. Од судијата Александар Прчевски на 5.09.2001 се отфрла како ненавремен, без тој да наведе било што, што јас имав пишано во предлогот: монтиранот процес беше политички. На 17.09.2001 Решението беше потврдено од судијата Јубе Неделковски. Исто тоа се потврди на 14.01.2004 во Врховниот суд од судите: Јубинка Муратовска- Маркова, Стефка Ристевска, Сафет Алиу, Васил Гричев и Ајет Мехмети. (Одговор=Судија, Р.И.)

Продолжи редовно да се јавувам до Претседателот на државата, Премиерот на Владата и Министерот за правосудство. Се ова е наведено во моите предмети, испратени до Судскиот совет на Р.Македонија од 31.01. 2007 и 05.03.2007. Со цел да не се повторувам, двата предмети се составен дел на Предлогов, зашто ги приложувам.

Во врска со вториот мој предлог до Судскиот совет на Р.Македонија, денес 23.03.2007, од него добив предмет бр.07-625/2 од 16.03.2007, во кое стои: '...согласно член 393 од наведениот Закон, предлогот за повторување на постапката се однесува секогаш до судот што ја донел одлуката во пев степен'. И овој го приложувам. (Чесниот одговор за во чесен суд, Р.И.)

Бидејќи мојот предмет, кој не е од редовна судска постапка, туку само политичка, со која ми е уништен животот, поднесувам предлог за повторување на постапката, која нема ништо заедничко со да 'се отфрла како ненавремен'. Ова се образложува со тоа што јас не бев остранет од работа со 'ненавремена' постапка, со која не може да се уништи човечки живот, туку само со 'навремена' постапка.

Што се однесува дали имало промени или новости во предметот е тоа што со мене беше избркан Китан Минчевски. Иако кај него беа наведени многу повеќе обвиненија, тој беше вработен на работното место и го прими обештетувањето. Со тоа што двата имавме заедничка тужба, а само само за мене продолжи судењето, видливо е дека судската постапка беше партишка, а и самата траеше маратонски, дури не се истреби душманот од другата партија. Тоа бев јас, а директорот од 2500 вработени на работни места остави само 600, со многу ниски доходи и вработените станале робови во својот Комбинат".

На 11.09.2007 во Основниот суд е поднесена до "Претседател на Основниот суд ЗА МОЛНИЦА

На 23.03.2007, до Вашиот суд, преку пошта, беше испратена препорачана пратка. Таа се однесуваше за мојот предмет, П.бр.987/92: ПРЕДЛОГ на тужителот за повторување на постапката.

Меѓутоа, до денес немам добиено никаков одговор.

Токму затоа Ве замолувам да се убрза постапката, зашто се заблагодарувам".

На 02.10.2007 поднесов до ..."Апелациониот суд Битола...ЖАЛБА

Во Решението П.бр.987/92 од 21.09.2007 не стои ништо од она што тужителот навел, зашто поднел предлог за повторување на постапката. Таа е само едно- единствено, тужител от како ВМРО-ДПМНЕ-ец бил избркан од работа и од 20.05.1991 е без работен однос. Поради неучтивоста на судивката таа политичкото не го навела. Со ова се потврдува, судот е само партиски. Во надеж тој конечно да стане народен, тужителот ја поднесува жалбата, со која бара да се уважи предлогот на тужителот за повторување на постапката.

О б р а з л о ж е н и е

На 23.03.2007 беше поднесен предлог на тужителот за повторување на постапката. Тој започнува со: 'Како член на ВМРО-ДПМНЕ, кандидат за пратеник и против кандидат за генерален директор, се ова во 1990 година, во 1991 година од моќникот на СДСМ, директор на Комбинатот, ми беше изречена дисциплинска мерка престанок на работен однос. Од 20. 05.1991 година останав без работен однос и право за вработување.'

Постапката беше во потполност монтирана, потврдено со предметот на Претседателот на Владата, како и изгубениот судски спор, тесно 7 : 6. Во ова допринесоа и судите во Основниот и Апелационен суд, кои место да судат според наводите на Дисциплинската комисија, тие ми ги проширува обвиненијата, кои немаа врска со дисциплинската мерка престанок на работен однос. Следи против нив да поднесам кривична пријава. Меѓутоа, тие понатаму судеа, па морав да го изгубам монтиранот судски спор...'. Со тоа што ова не е наведено во Решението од 21.09.2007, се потврдува, Правосудството уште не станало народно, туку партиско, на личности кои партиски го плачкаат народот итн.

За ова да се потврти, Предлогот беше поднесен на 23.03.2007. Но тоа по партишка препорака останува скриен за партиски цели. Следи тужителот на 11.09.2007, до Претседателот на Основниот суд Битола, да поднесе Замолница. Во неа стои: 'На 23.03.2007, до Вашиот суд, преку пошта, беше испратена препорачна пратка. Таа се однесуваше за мојот предмет, П. бр.987/92 на тужителот за повторување на постапката. Меѓутоа, до денес немам добиено никаков одговор. Токму затоа Ве замолувам да се убрза постапката, зашто се заблагодарувам'.

Таа не се убрза за политичкиот процес 987/92, туку се повтори постапката со представката на тужителот до Судскиот совет, кој до денес е партиски. Токму затоа тој не е дофрен, има противење да биде СДСМ-овски

'Судскиот совет на Републиката побара известување од Претседателот на Основниот суд- Битола, според кое предметот П.бр.987/92 бил завршен и архивиран, после одлуката на Брховниот суд на Република Македонија од 14.01.2004 година, со која одлуката ревизија е одбиена'. Од членот Ведат Вели, испратено до тужителот предмет бр.07-363/4 од 1.3.2007. Видлив е одговорот на политичкиот Судски совет. Токму затоа во Решението од 21.09.2007 е потпишано од 'Претседателот на советот Судија Славица Миковска'. Веројатно, таа ќе биде унапредена, како што беше Александар Прчевски, со тешки последици врз народот.

Следи судивката, држко, како што партискиот Јавен обвинител Прчевски, ништо да не наведе од она што по кој повод е поднесен предлогот, а тоа е само во врска со ВМРО-ДПМНЕ, ништо друго.

Таа, хронолошки, нешто повеќе, од предметот на Судскиот совет од 01.03.2007, во Решението, кое ги штити интересите на партиското приватизирање на ЗК 'Пелагонија'- Битола, кој е уништен и оплачкан, и партискиот П.бр.987/92. Значи, партиски полн погодок, против народот.

Следи таа да наведе само едно: 'Тужителот на 23.03.2007 год., до овој суд повторно поднесе предлог за повторување на постапката со наводи дека што се однесува дали имало промени или новости по предметот П. бр.987/92 е тоа што другиот работник кој бил избркан заедно од работа со тужителот а тоа бил работникот Китан Минчевски тој бил вработен на работно место и примил обештетување'.

Од наводите на личноста која е судија се гледа дека таа намерно го одбегнува главното, дека предлогот е за политички судски постапок, а она што е наведено за Китан Минчевски беше само споредно. Меѓутоа, главно со предлогот беше, што тој не беше член на ВМРО-ДПМНЕ, па поради тоа беше вратен на работа и го прими обештетувањето. Дури лицето потписник на Решението постапува нечесно, оти тужителот и Китан Минчевски поднеле заеднички предмет, а постапката продолжила само за тужителот. Инаку Китан Минчев-

ски на судската расправа, иако обвинет со повеќе дела отколку тужителот, беше поткупен и против тужителот. Вакви злосторнички дејствија во и вон Правосудството се познати.

Најдржко е она што, таа, се повикува: 'Согласно чл.423 ст.3 од ЗПП, кој беше во примената во времето кога се водеше постапката по предметот по истекот на рокот од 5 год., од денот кога одлуката станала правосилна...'. Токму ова и било што друго нема врска со предлогот на тужителот, а тој е еден и единствен: политички судски спор. Ова се потврдува и со наводот, што кодошот Китан Минчевски не е на работа само 5 години, туку преку 16 години: зема личен доход од Комбинатот итн., итн.

Па затоа Решението 987/92 од 21.09.2007 е 100% ПОЛИТИЧКО, што нема врска со Правосудството, кое мора да е народно. Тоа еднаш ќе го оставари напатениот македонски народ, кој ненародно бил убиен, осудуван..., само од Немакедонци и македонски изроди.

Поради кажаното, не молам, ниту велам дека треба, туку мора да се прифати предлогот на тужителот, и еднаш засекогаш да прекинат судските сверства врз Македонците".

На 03.10.2007 до Премиерот на Владата на Р.Македонија испратив "Предмет: Запознавање со СДСМ-вското Правосудство.

Во Жалбата се гледа, судијата го пиши Решението, кое нема врска со Тужбата на поднесителот".

На 03.10.2007 до Судски совет на Р.Македонија испратив "Предмет: "Запознавање со СДСМ-вското Правосудство.

Во Жалбата се гледа, судијата го пиши Решението, кое нема врска со Тужбата на поднесителот".

"Република Македонија Судски совет на Република Македонија
Бр.07-2206/4 16.10.2007 Скопје

До Ристо Ивановски Ул.'Михајло Андоновски' бр.6/21 Битола

Предмет: Известување

Во врска со Вашата преставка доставена до Судскиот совет на Република Македонија, во која изразувате нездоволство од постапката на судот, Судскиот совет на Република Македонија по проучувањето на наводите во преставката и соодветните прописи во контекст на својата надлежност, Ве известува следново:

Согласно чл. 1 ст. 2 од Законот на судовите, судовите се самостојни и независни државни органи.

Согласно чл. 2 од Законот на Судскиот совет на Решублика Македонија, Советот ја обезбедува и гарантира самостојноста и независноста на судската власт, преку остварување на своите функции согласно со Уставот и законите.

Согласно Законот за судовите, никој не може да влијае врз судијата во врска со судењето, судската одлука има неприкосновено дејство и истата може да ја испитува, менува или укинива само надлежен суд и во постапка пропишана со закон.

Според тоа, Судскиот совет на Република Македонија нема овластување да се меша во работа на судовите, да ги преиспитува судските одлуки, па бара нивно изменување или укинивање, ниту има овластување да го спречи извршувањето на судските одлуки.

Оттука како неспорно произлегува дека Судскиот совет на Република Македонија нема законска надлежност да се впушта во утврдувањето на фактичката состојба, нема надлежност да врши преиспитување на пресудата, ниту пак да влијае на судијата за донесување каква било одлука.

Во конкретниот случај, за одлучување по жалба, надлежен е Апелациониот суд Битола.

На основа на пороизнесеното, согласно чл. 105 од Уставот на Република Македонија, Судскиот совет на Република Македонија не најде околности кои укажуваат на неговата надлежност.

Судски совет на Република Македонија Член Ведит Вели".

На 26.10.2007 до Премиерот на Владата на Р.Македонија поднесов "Предмет: Запознавање со СДСМ-овски Судски совет.

Од Извештајот на Судски совет се гледа, неговиот член го пиши Ивештајот, кој нема врска со предметот на поднесителот".

На 26.10.2007 до Судскиот совет на Р.Македонија испратив "Предмет: Приговор на Известувањето од членот на Судскиот совет.

На 03.10.2007 до Судскиот совет на Р.Македонија испратив писмо во кое наведив 'Предмет: Запознавање со СДСМ-вското Правосудство'. Со следен текст: 'Во жалбата се гледа, судијата го пиши Решението, кое нема врска со тужбата на поднесителот'. Во прилог на предметот е приложена и жалбата. Во образложението се наведува: 'На 23.03.2007 беше поднесен предлог на тужителот за повторување на постапката'. Во него стои: 'Како член на ВМРО-ДПМНЕ, кандидат за пратеник и против кандидат за генерален директор, се ова во 1990, во 1991 година од мојникот на СДСМ, директор на Комбинатот, ми беше изречена дисциплинска мерка престанок на работен однос. Од 20.05.2001 година останав без работен однос и право на вработување'

Во надеж, конечно да прекини да се суди против Македонците, и тоа како членови и симпатизери на ВМРО до 1990 година, а оттогаш на ВМРО-ДПМНЕ, се обратив до Судскиот совет. Токму тој е надлежен. Правосудството повеќе да не е партиско, како и од македонските душмани да се прекини да се прогонуваат и доистребуваат Македонците во Македонија, кои друга немаат, каде тие да бегаат.

На мое разочарување на 25.10.2007 добив предмет Известување од Судскиот совет бр.07-2206/4 од 16.10.2007, од членот на Судскиот совет Ведат Вели.

Во него стои: 'Во врска со Вашата преставка доставена до Судскиот совет на Република Македонија, во која изразувате незадоволство од постапувањето на судот, Судскиот совет на Република Македонија по проучувањето на наводите во преставката и соодветните прописи во контекст на својата надлежност, Ве известуваме следното:

Согласно чл. 1 ст. 2 од Законот на судовите, судовите се самостојни и независни државни органи. (Судовите се само СДСМ-овски, Р.И.)

Согласно чл. 2 од Законот на Судскиот совет на Решублика Македонија, Советот ја обезбедува и гарантира самостојноста и независноста на судската власт, преку остварување на своите функции согласно со Уставот и законите.

Согласно Законот за судовите, никој не може да влијае врз судијата во врска со судењето, судската одлука има неприкосновено дејство и истата може да ја испитува, менува или укинива само надлежен суд и во постапка пропишана со закон. (Веќе кажано во член 1 и 2, а по заповед, Р.И.)

Според тоа, Судскиот совет на Република Македонија нема овластување да се меша во работа на судовите, да ги преиспитува судските одлуки, па бара нивно изменување или укинивање, ниту има овластување да го спречи извршувањето на судските одлуки.

Оттука како неспорно произлегува дека Судскиот совет на Република Македонија нема законска надлежност да се впушта во утврдувањето на фактичката состојба, нема надлежност да врши преиспитување на пресудата, ниту пак да влијае на судијата за донесување каква било одлука.

Во конкретниот случај, за одлучување по жалба, надлежен е Апелациониот суд Битола.

На основа на пороизнесеното, согласно чл. 105 од Уставот на Република Македонија, Судскиот совет на Република Македонија не најде околности кои укажуваат на неговата надлежност'.

Изнесеното од членот на Судскиот совет не е во врска со на поднесителот 'Предмет: Запознавање со СДСМ-овското Правосудство'. Со следен текст: 'Во жалбата се гледа, судијата го пиши Решението, кое нема врска со тужбата на поднесителот'.

Бидејќи во Уставот и законите на Р.Македонија не смеат да се ликвидираат лица со друга партишка припадност, што важи и во Обединета Европа, поднесителот продолжува да се бори за својата правда, што важело со векови за истребуваните Македонци. Токму затоа врз членовите и симпатизерите на ВМРО до 1990 година и оттогаш на ВМРО-ДПМНЕ еднаш засекогаш мора да се прекини нивното прогонување од Немакедонци и Србомани и тоа од српската и антимакедонската СКМ=СДСМ, чие е Правосудството.

Во надеж, еднаш засекогаш македонска Р.Македонија да стане и остане на македонските Македонци, се заблагодарувам.

Д-р Ристо Ивановски Ул.Михајло Андоновски бр.6/21 Битола

ПС: Јас сум автор на дваесетчетири (24) книги за македонска Македонија и македонски Македонци. Како додаток на книгите, ОД АВТОРОТ ги регистрирам Немакедонците и македонски изроди учесници во ликвидацијата на македонските Македонци, од кои јас сум редок и единствен пример од 1990 година и тоа како член и кандидат за пратеник на ВМРО-ДПМНЕ". (Проклет да е Лупчо Георгиевски што во партијата испика бугариши, Р.И.)

На 23.11.2000 следи за "П.бр.987/92 Преку: Основниот суд- Битола До: Врховниот суд- Скопје Тужител: Ристо Ивановски Тужен: ЗК 'Пелагонија'- Битола Предмет: Поништување одлука за отказ Вредност: Неопределена, долу образложена. ПРЕДЛОГ ЗА РЕВИЗИЈА

Со Решение РОЖ.бр.1022/20007 од 09.11.2007, кое го добив на 22. 11.2007, од Апелациониот суд- Битола, се потврди, дека во судската расправа постоа само една странка, тужениот. Ова се гледа во Решението, во кое ништо не се наведува од мојата жалба од 02.10.2007.

Меѓутоа, во него се наведува само 'истекол рокот од 5 год., на предлог за повторување на постапката не може да се поднесе'. Ова не е вистина. Јас од пред да бидам избран од работа, и тоа без прекин, се обраќав до власта, за да не изгубам ниеден рок. На ова во пресрет ми излезе Премиерот, Никола Клусев, и тоа пред да бидам избран. Следи Трудовата инспекција да утврди, се било без основа. Токму затоа крумпираниите судии во сите три судови го отфрлаат предметот на Премиерот, а постоеше само една странка, тужениот. Јас понатаму редовно пишував и молев да ми се излезе во пресрет. Само со промена на власт се јави Претседателот на Врховниот суд и одма се пријавив. Следи одговор на СДСМ-овскиот целиот Александар Прчевски. Продолжив понатаму да пишувам. Пак, со промена на власт, повторно се пријавив во судот, предмет на Предлог за равизија, но целатите знаат само пет години, а јас секој година се јавував до претседателот и премиерот на државата, претседателот на Врховниот суд. Значи, двапати добив одговор, двапати се пријавив и двапати целадски изгубив. Токму затоа наведените 5 години се вкупно 16 целадски судски години.

Во жалбата истакнувам, само едно: судскиот спор бил само политички. Тоа било против мене и тоа како член на ВМРО-ДПМНЕ, кандидат за пратеник на ВМРО-ДПМНЕ во 1990 година и во истата година противкандидат за генерален директор на Вангел Гагачев, монтер на судскиот спор, денес газда на од него уништениот и оплачканиот Комбинат, моќникот од СДСМ.

Токму затоа тој со општествени средства се поткупил, а со тоа не ми дозволи да го добијам судскиот спор, ниту да се вработам во двата македонски универзитети, зашто редовно ги губам и тие судски спорови. Бидејќи само јас сум работел во научна установа и до-кторирал во Германија и Австрија, токму само јас ги исполнувам условите за наставник во двата универзитети, според законите за високо образование во Европа, а не нашиот, секој член во три става. За ова да биде попретително, во првиот е предвиден образован, вториот полуобразован и третиот необрашен. Па секаде е образован, условот бил исполнет. Токму затоа секое интерно лице со магистериум и докторат со тема за поламатура и матура ги исполнува условите. Само најголемата желба на тиквартот Вангел Гагачев не му успеала, тој не докторирал. Меѓутоа, тој како таков толку не е глуп се да не поткупи и наплати, традиција на државата. Значи, корумпираноста опстоила во највисок степен.

Ова се потврдува и со наводот, со мене беше избрано и друго лице, кое беше првично и оптеретено со повеќе дела. Двата бевме со една тужба. Бидејќи тој не беше член на ВМРО-ДПМНЕ судскиот спор продолжи само за мене, тој се врати на своето работно место, дури тој наполно беше обештетен.

Тој со адвокатот, кој беше наш, заеднички, од Вангел Гагачев, како судија, беа поткупени, па следи адвокатот да ја закасни жалбата само за еден ден, за само јас да го изгубам спорот. Токму затоа јас против него поднесов кривична пријава. Меѓутоа, корумпираното Обвинителство ја отфрли мојата кривична пријава. Истото корумпирано Обвинителство ги отфрли моите кривични пријави, поднесени против судиите, кои место да судат според она за што бев избран, во судските расправии тие ме оптеретуваа со работи, за кои никогаш не падна збор. Дури корумпираното судство без мое знаење ги изземаше судиите кои судеа во моја полза, а ги поставаше судиите, како еден затворски клучар, Благој Доновски, денес дури врховен судија, срам за Правниот факултет, правосудството и Р.Македонија. Дури во тоа корумпирано судство судеа судиите, за кои имав поднесено кривични пријави. Следи да загу-

бам претесно, со една разлика: 7 изгубени, а 6 добиени. Тоа беше со маратонскиот политички судски спор: операцијата успешна и пациентот почина. Вака до денес се делува, и тоа преуспешно, се судии со години, додека тужителите изчезнат од живите.

Тоа било можно само од партиски моќници, како што опстоил генералниот директор на Комбинатот. Тој бил и е битолски најмоќник во СДСМ. СДСМ партиски ги приватизирала претпријатијата и партиски вработените ги избркала на улица, порадишто тие ги превртуваат губрињата во контењерите.(Арамиските богаташи се губриште за во контењери,Р.И.)

Дека ова не е случајно, се наведуваат судиите: Љубе Неделковски- претседател, Љубен Нешковски и Снежана Богдановска. Па овие се истите судии, кои во истиот суд судеа за истиот предмет со Решение Гж.бр.1743 /2002 од 17.10.2002: Љубен Неделковски- претседател, Александар Филипов и Снежана Богдановска. Овие судии го потврдија Решението на судијата, Александар Прчевски, од 05.09.2001.

Со тоа што судеа истите судии за политичкиот судски спор, што е спротивно на Уставот на Р.Македонија и законите, се потврдува, Правосудството во Р.Македонија останало партиско. Токму СДСМ нив ги предложи, избра и постави на тие судски места. Па затоа тие понатаму само го продолжија целадството врз Македонците, кои не членувале и не биле симпатизери на СДСМ-овското Правосудство, наследство од српскиот режим по пучот на АЧНОМ и ликвидирањето до денес на сите кадри, на кои им лежела македонска Македонија.

Со Предлогот за ревизија се заложувам, да прекини прогонувањето на македонските Македонци, за нив да важат Уставот и законите со кои равноправно ќе им се суди, само според делото и доказите, а не според партиската припадност, поврзана со предавничката улога на просрпскиот режим, од кого до денес се судии.

Со Предлогот за ревизија треба да се поништи одлуката за отказ, а со тоа поврати од 1991 година се она што мене како член на ВМРО-ДП-МНЕ, кандидат за пратеник на истата партија и противкандидат за генерален директор на Комбинатот.

Вредноста на предметот е огромна. Се работи за оштета на уништен живот..., и тоа само поради стручноста, македонштината...од 20.05.2001, од кога бев исфрлен од работа од СДСМ-овското просрпско=целадско Правоусудство”.

На 23.11.2007 до Премиерот на Р.Македонија и Судскиот совет на Р.Македонија испратив: “Предмет: Пределог за ревизија до Врховниот суд.

Со предметот како прилог Ви го испраќам Предлогот за ревизија, со која ќе се види, во Р.Македонија понатаму продолжува партиското прогонување, што трае до денес.

Во надеж, дека истото еднаш засекогаш ќе се прекини, се заблагодарувам”.

“Република Македонија Судски совет на Р.Македонија Бр.07-2512/ 2 29.11.2007 год. Скопје.

До Ристо Ивановски Ул.Михајло Андоновски бр.6/21, Битола

Предмет: Известување (Повторува истото како претходното,Р.И.)

Во врска со Вашата преставвка доставена до Судскиот совет на Република Македонија, во која изразувате нездадовство од постапувањето на судот, Судскиот совет на Република Македонија по проучувањето на наводите во преставката и соодветните прописи во контекст на својата надлежност, Ве известуваме следното:

Согласно чл. 1 ст. 2 од Законот на судовите, судовите се самостојни и независни државни органи.

Согласно чл. 2 од Законот на Судскиот совет на Решублика Македонија, Советот ја обезбедува и гарантира самостојноста и независноста на судската власт, преку остварување на своите функции согласно со Уставот и законите.

Согласно Законот за судовите, никој не може да влијае врз судијата во врска со судењето, судската одлука има неприкосновено дејство и истата може да ја испитува, менува или укинива само надлежен суд и во постапка пропишана со закон.

Според тоа, Судскиот совет на Република Македонија нема овластување да се меша во работа на судовите, да ги преиспитува судските одлуки, па бара нивно изменување или укинување, ниту има овластување да го спречи извршувањето на судските одлуки.

Воедно Ве известуваме дека не се најдени основи за постапување на Судскиот совет на Република Македонија.

На основа на предизнесеното, согласно чл. 105 од Уставот на Република Македонија, Судскиот совет на Р.Македонија не најде околности кои укажуваат на негова надлежност.

Судски совет на Република Македонија Член Васил Грчев”.

На 04.12.2007 до Судски совет и Премиерот на Владата поднесов “Предмет: Приговор на Известувањето од членот на Судскиот совет.

Насловов на предметов се однесуваше кога јас на 26.10.2007 ваков предмет испратив до Судскиот совет. Тој беше по повод на мојата обесправеност како Македонец, кој станал жртва од 1990 година, како грешка, што тој во постсрпскиот режим постанал член и кандидат за пратеник на ВМРО-ДПМНЕ. Токму во името и идеите на ВМРО од српскиот и просрпскиот режим страдале безбройни Македонци, комунисти и некомунисти, дури и свештеници. Тоа што било продолжило како дел на Македонците и македонски изроди. Ова се гледа и во предметот на Судскиот совет, кој не бил надлежен во чистката на македонските кадри. Ова било поврзано, со тоа што судовите биле самостојни во ликвидацијата на Македонците. Тојмаку затоа на мојот приговор членот Ведат Вели не одговорил.

По ликвидационото Решение од Апелациониот суд, јас поднесов Предлог за ревизија до Врховниот суд на Македонија. Ваков пример, со копија на наведеното Решение, испратив и до Судскиот совет. Од него на 04.12.2007 добив предмет бр.07-2512/2, од 29.11.2007 Известување, истото, кое во ништо не оставува од она на Ведат Вели, од кого досега ги добивав одговорите. Меѓутоа, сега за прв пат се јавува Васил Грчев. И овој, како претходниот, не е надлежен, и овој на приговорот нема да одговори.

Така, тие двата си ја завршиле работата, а само во служба на непријателите на Р.Македонија, кои се внатрешни и само внатрешни, да се ликвидираат само Македонци, кои без познати во научната и стручната јавност вон Македонија. Токму оваа јадната, по нејзината поделба од 1913 година, станала позаостаната од соседите, а според патеписците таа од нив била многу понапредна и со повисок стандард. Ова продолжило од лицата, на кои никогаш не им лежела Македонија. Тие неа само си ја плачкале, како што СДСМ по 1990 година партиски си ја оплачкале, Македонците ги избрка од работа, останувајќи без право на вработување. За ваков случај беа и се моите предмети.

Веројатно, Р.Македонија некогаш ќе стане и македонска”.

2. ОБВИНИТЕЛСТВО:

На 18.12.2000 до Јавниот обвинител на Р.Македонија- Скопје е испратен “Предмет: Предлог за ревизија на П.бр.987/91

Како научен соработник од Германија и доктор по наука од Австраја се вработив во југословенскиот рекордер ЗИК ‘Пелагонија’-Битола. Со вработувањето на Вангел Гагачев се упрости Комбинатот и тој прв се распадна во државата во 1990 година, од кого од земјоделските ООЗТ-ина се создаде ЗК ‘Пелагонија’- Битола со генерален, наведената личност. До денес тој повеќе не е ни државен рекордер и живее на државни јасли: доби средства од државата од преку 10 милиони ДЕМ (таа го ослободи да ги врати), ја продава национализираната земја (има судски решенија), зема најповеќе средства од ФАРЕ (со нив се расфрлува), ја отуѓува одличната опрема и механизација (грабеж на имотот) итн. Покрај ова постојат масовни кражби, а водач е токму В.Г., кој купува опрема и механизација директно од купувачот и тоа по скапо или со истата цена од наш трговец: овде постојува организирано крадење на државата. За ова имам објавено премногу написи, а тој понатаму опстојува, оти тој со државни пари се поткупил. Такво антинародно поткупување направи во Правосуството, каде беше суђија неговиот прв братучед Вангел Гагачев: овој е виновен што го изгубив спорот во Окружниот суд (беше окружен судија), и кога тој стана врховен, тоа во Врховниот суд мораше да се повтори.

За да ја спасиме Свињарска фарма бившиот раководител Китан Минчевски ги организира вработените. Тој ги собра потписите и беше организатор. Јас него го подржав, оти бев свесен дека таа ќе се ликвидира. По нашето бркање, таа се упрости: од свинското месо оболеа преку 100 вработени од стафилококоза, фармата ја зафати чумата (за неа нема лек и денес свињите се болни), умреа од глад и студ говедата во фармата (100% се уништи), а само ние сме казнети, оти сакавме да ја спасиме фармата.

Ние бевме теретени дека сме ги организирале вработените за Свињарската фарма од посебна пресметковна единица да ја издвоиме како посебна работна единица, во состав на

Комбинатот, што не е никаков прекршок, оти таа тоа беше. Со предмет од Кабинетот на Премиерот од 03.05. 1991 се потврди дека организирањето на посебна работна единица не е прекршок и дека за Китан Минчевски и Ристо Ивановски без материјални докази се води дисциплинска мерка. За нив тоа не беше ништо, ние од 20. 05.1991 бевме избркани од работа.

Бидејќи јас бев и кандидат за генерален директор, значи, конкурент на В.Г. само јас до денес останав без работа. Овде беше злоупотребена мојата партишка припадност како член на ВМРО-ДПМНЕ (во 1990 година бев кандидат за пратеник и изгубив за 166 гласови од Јаким Ивановски),

Ни се монтираа дела, кои не се докажани. Бев прогласен како непријател на Македонците од Егејскиот дел на Македонија. Од ова самоволие имав штета. Пак, во Обвинителството имав еден куп пријави за В.Г, како на пример, дека тој 'успеал' да ја догледа 'теткаму' по нејзината смрт и од неа зел станови за имот, кој е два пати исплатен, како масовен злочин на државата.

Тоа се потврди во Правосудството, каде извршен предмет не сакаше да се изврши. Тој беше заради насилиот преместување од моето работно место од Развојната служба во Свињарската фарма. Значи, јас сум бил против Егејци.

Дека тоа не е точно е следниот доказ: јас во својата книга 'Средоземјето прадомовина на Европјаните' докажувам дека Грците биле вештачки народ, чиј јазик во 1830 година бил Хомеров (тн.словенски), а новиот грчки јазик бил само реформираниот јазик коине на Александар Македонски, дело на Корас по 1830 година (тој бил роден во Смирна, а живеел во Парис). Книгата доживеа три изданија, следи книга за Скендербег (тој е направен 10 години помлад за да биде обрежан и роден во Круја: тој можел да биде роден само во Дебарско и Полошко) и следната книга Одродување на Македонците е при крај; уште и 68 написи.

Како потврда дека В.Г. бил злочинец е доказот, дека тој е виновен за уништувањето на многу семејства и смртни случаји. Тој на принудни работни акции ги проумре срцевите болесници. Такви се еден куп агрономи. Ама бидејќи државава него не го казнува, тој тоа го продолжува. Дека тој е непријател на Егејците е следниот пример: тој е виновен за двајца срцеви болесници: Вангел Цуклевски и Иракли Дурлов (првиот го исмејуваше како технички директор, а вториот на работна акција со месеци каде нема ни вода ни превоз).

Значи, од вкупно 13 судски одлуки 6 беа во моја полза, а 7 против. За народниот правоборникот бркањето од работа без основа не било кршење на човековите права. Во Европскиот суд во Страсбург бев применен, но бидејќи мојот предмет од Врховниот суд беше во ноември 1996 година, а Р.Македонија беше потписник на 7.04.1997, Судот не можел да донесе одлука.

Бидејќи јас бев член на ВМРО-ДПМНЕ, кандидат за генерален директор и пријавувач на непријателот на Македонија и Македонците, тиквар (најслаби приноси од кога тој дојде, од 1977 година) и арамија (од бедник стана капиталист), а само јас останав без работа (само за мене се водеше судскиот спор):

Организаторот на вработените и собирачот на потписите Китан Минчевски беше вратен на истото работно место, иако тој беше потешко и за повеќе дела теретен. Само со овој навод се докажува дека овде постои самоволие.

Исто така, адвокатот Ицко Димовски беше поткупен, тој ја закасна жалбата и таа беше отфрлена. Бидејќи јас како неука странка имав поднесено втора жалба, предметот се врати во првобитната состојба. Адвокатот на мојата кривична пријава беше ослободен, што само по себе говори дека јас морав да го изгубам спорот.

Сите судии, кои ме судеа, јас за нив како монтери имав поднесено кривични пријави. Тие непречено судеа и мене 100% ме ликвидираа. Судиите, кои решаваа (во моја полза) беа изземени мое знаење, а јас не можев да ги изземам оние (судии) за кои имав поднесено кривични пријави, кои 100% го судеа спорот. (И нив ги ослободи Обвинителството, Р.И.)

Во надеж да се прифати мојот предмет, каде се водеше судскиот спор само за мене, а не за Китан Минчевски итн., се заблагодарувам".

На 21.02.2003 до Јавниот обвинител на Р.Македонија- Скопје се обратив: "Предмет: Почитување на законите и прекинување на политички прогони.

Како додаток на мојата четврта објавена книга испратив преставка, со следен текст: 'Како член и кандидат за пратеник во 1990 година на партијата ВМРО-ДПМНЕ од селската

династија на СДСМ ми се монтира судски процес, со кого од 1991 година сум без работен однос и право на вработување. Тоа важи за универзитетите, кои се приватизирани од вработените како нивно наследно право.

За судскиот спор е поднесен предмет за поништување на одлука за отказ, која сега е по моја жалба од 20.09.2001 во Апелациониот суд. Предметот е П.бр.987/92.

Досега за мене сум пишел во повеќе гласила. Истото го објавив во мојата четврта книга, што го приложувам во преставката'. Датум 06.03.2002.

Во прилог од мојата седма книга од 01.10.2002, испратен до Вас, е следниот текст на мојот поднесок: 'На 06.03.2002 Ви поднесов преставка со која укажав на група на луѓе во државата неа и нанесоа огромна штета. При тоа мене ми беше изречена дисциплинска мерка престанок на работен однос, јас не можам да се вработам во приватизираните универзитети кое го нема во ниедна земја и понатаму сум отфрлен. Во прилог Ви испратив за судскиот спор П.бр.987/92 и универзитетите. Во едно укажав дека мојот предмет е по жалба од 20.09.2001 во Апелациониот суд- Битола. За истото Ви испратив уште еден прилог'. Датум: 01.10.2002.

Незадоволен од Јавниот обвинител на ВМРО-ДПМНЕ, кој не сакаше ништо да преземи како непозната личност (јас) на партијата, што го објаснав, Ве замолувам како Јавен обвинител на СДСМ да преземете правни дејствија според законите и еднаш засекогаш да прекинат партиските прогони.

Не само тоа, бидејќи овој злостор е подржан од СДСМ, молам и барам самата партија да го прекини, таа да почне да ги почитува правата и честа на секоја личност поединечно. Ова е неопходно, оти државата е народна.

Во надеж да се разрешат моите обесправувања од лица напријатели на државата Р. Македонија, тиквари и арамии, се заблагодарувам".

На 01.10.2002 до Републички јавен обвинител и Републички народен правоборанител испратив: "ПОДНЕСОК

На 06.03.2002 Ви поднесов преставка со која укажав на група на луѓе во државата неа и нанесоа огромна штета. При тоа ми беше изречена (дисциплинска мерка) престанок на работен однос, јас не можам да се вработам од приватизираните универзитети кое го нема во ниедна земја и понатаму сум отфрлен. Во прилог Ви испратив за судскиот спор П.бр.987/92 и универзитетите. Воедно укажав дека мојот предмет е по жалба од 20.09.2001 во Апелациониот суд- Битола.

За истото ви испратив уште еден прилог".

На 29.03.2003 до Јавно обвинителство на Р.Македонија- Скопје и Народен правоборанител на Р.Македонија-Скопје испратив: "ПРЕСТАВКА

Како државјанин на Р.Македонија сум обесправен и тоа поради мојата партиска припадност.

Токму затоа Ви ја испраќам преставката со додатокот во мојата по ред деветта објавена книга.

Во надеж да преземите нешто се заблагодарувам".

3. НАРОДЕН ПРАВОБРАНИТЕЛ НА Р.МАКЕДОНИЈА

Во врска на П.бр.987/92 поднесов преставка до Народниот правоборанител. Потоа следи мој предмет до Републичкиот јавен обвинител на Р. Македонија, па моја замолница од 20.05.1997, потврдено со мој плик, таа кај нив на 21.05.1997 заверена под ЈО ВО/97 ревизија, за со ГО 22.05.1997, со потпис, наведувам: "ЗАМОЛНИЦА

Во врска со мојот монтиран судски процес за кого сум го добил конечното решение од Врховниот суд на Р.Македонија, со што мојот предмет ревизија беше одбиен, се обратив до Вас со целата документација на мојот предмет П.бр.987/91. Исто така, по повод на мојата преставка до Претседателот на Република Македонија добив одговор од Аница Мифтари како се наведува дека мојот предмет не е решен.

Затоа замолувам да се убрза постапката за што се заблагодарувам

ПС: За мојот предмет сум објавил повеќе мои писма во весникот 'Дело', а такво беше моето последно објавено писмо во 'Дело' од 15.май 1997 со наслов 'подмитено судство'. За

злоделата на монтерот на цел судски процес директорот на ЗК 'Пелагонија'- Битола Вангел Гагачев поднесов кривична пријава до Основното јавно обвинителство во Битола.

20.05.1997 Битола Д-р Ристо Ивановски ул.Михајло Андоновски бр.6/21...".

На 28.10.1997 до Народниот правобранител на Р.Македонија- Скопје испратив предмет: "Почитувани Народен правобранител

Во врска со мојот маратонски судски спор за монтиран процес испратив жалба до Републичкиот јавен обвинител, кој се огласи за ненадлежен. Тоа го повторив и до Јавното правобранителство на Македонија и добив одговор бр.9-208/97 од 03.10.1997, кој се огласи исто така за ненадлежен. Целата документација заедно со жалбата испратена до Републичкиот јавен обвинител која е предмет на моето обраќање до Вас, го препраќам до Вас за понатамошна постапка.Се надевам дека нема да го штитите понатаму масовниот крадец Вангел Гагачев за кого сум пишувал и имам поднесено кривична пријава за грабеж од околу 3,5 милиони германски марки како разлика на цена за купените опреми директно од произведувачот кој се поскапо купени отколку да се купени од наш трговец во државата. Тој со таквиот грабеж го поткупи цело правосудство.

Бо надеж да постапувате според законот, се заблагодарувам".

На 03.01.1998 до Народниот правобранител на Р.Македонија- Скопје испратив "Предмет: Убрзување на постапката за П.бр.987/91.

На 28.10.1997 ја испратив документацијата за наведениот предмет. Свесен сум за Вашата преоптеретеност со предмети од државата и молам да се убрза постапката, зашто се заблагодарувам...".

На 04.01.2000 до Претседателот на Р.Македонија, Премиер на Влада, Министер на правда, Претседател на Врховен суд и Претседаел на судски совет испратив "Предмет: Замољница за повторна ревизија на монти-раниот политички судски процес за предметот бр. 987/91-92.

Во весникот 'Нова Македонија' од 04. и 05. декември 1999 година објавив напис под наслов 'Не-пристрасноста на Врховниот суд преку сопствен пример', со кој ми се нанесе огромна штета: сум без работен однос од 1991 година.

Мојот предмет беше испратен до Вас. Бидејќи досега не добив одговор, го повторувам предметот. Во надеж да се преземат дејствија според Уставот и законите на државата, се заблагодарувам".

"Република Македонија Министерство за правда

Бр.08/2-10/2 од 01.02.2000 година Скопје

До Ристо Ивановски ул.Михајло Андоновски бр.6/21 Битола

Во врска со Вашата преставка, Министерството за правда, со писмо од 24.02.1999 година Ве извести дека се обрати до Претседателот на Основниот суд Битола од каде доби известување дека по предметот И.бр. 2753/91 било донесено решение за запирање на постапката се до окончување на предметот П.бр.987/92.

Видно од Вашата преставка, Вие барате повторна ревизија во предметот П.бр.987/92 заради што е потребно да се обратите до надлежниот суд од причини што Министерството за правда согласно својата надлежност определена во членот 77 од Законот за судовите ('Службен весник на РМ.' бр.36/95 и 45/95) има надлежност да постапува по поплаките и преставките на граѓаните на работата на судовите доколку истите се однесуваат на работата на судските служби или на одложување на судските постапки и истото нема надлежност да ги преоценува или преиспитува судските постапки и одлуки.

Имено странката која не е задоволна од судската одлука истата може да ја побие само во постапка пред надлежен суд со употреба на дозволени правни средства. Со почит, Помошник на министерот за правда"АМ

На 11.02.2000 до Претседателот на Основниот суд- Битола поднесов "Предмет: Повторување на постапката на монтиранот политички и поткупен судски процес за П.бр. 987/92

Во врска со поткупениот политички 100% монтиран судски процес, како дело на апсолутистички правни системи, досега сум се обраќал во многу јавни гласила. Бидејќи прозваниите во весниците не се јавија тоа да го оспорат, се потврдува 100% монтиранот судски

процес од личен интерес на поединец кој со државни средства ги поткупил членовите на судските совети и ми се нанесе неправда не само мене туку и на цел правен систем. Ова се повтори во дневникот 'Нова Македонија' од 04. и 05. декември 1999 година, како и во нееднокот 'Дело', кој до денес не се демантирани.

Бидејќи Вашиот суд е надлежен суд во кој започна монтиранот судски процес, се обраќам до Вас и во надеж да се остранат неправдите, се заблагодарувам и ве поздравувам".

На 11.02.2000 до Републичкиот судски совет на Р.Македонија- Скопје испратив "Пр-едмет: Повторување на постапката на монтиранот политички и поткупен судски процес за П.бр.987/92.

Во врска со поткупениот политички 100% монтиран судски процес, како дело на ми-натото што не е предвидено со иден закон за повторување на постапката, досега сум се обраќал во многу јавни гласила. Бидејќи прозваните и надлежните не се јавија тоа да го оспорат, се потврди 100% монтиранот судски процес од личен интерес на монтерот Вангел Гагачев, кој со државни средства ги поткупил членовите на судските совети и ми се нанесе неправда. Ова се повтори во дневникот 'Нова Македонија' од 04. и 05. декември 1999 година, како и во неделникот 'Дело', кој до денес не се демантирани.

Д-р Ристо Ивановски ул.Михајло Андоновски бр.6/21,97000 Битола

ПС: Во постапката на предметот како член на судскиот совет беше и Вашиот член К.Чавдар, кој е добро запознает за овој предмет".

"РСЖ.бр.1022/2007 АПЕЛАЦИОННИОТ СУД ВО БИТОЛА, во совет од судиите М-р Љубе Неделковски- претседател, Љубен Нешковски и Снежана Богданоска- членови на советот, во правна работа на тужителот Ристо Ивановски од Битола, против тужениот ЗК 'Пелагонија' Битола, како правен следбеник на ЗИК 'Пелагонија' РЕ 'Коле Канински' с.Породин, за поништување на одлука, одлучувајќи по жалбата на тужителот, против решението на Основниот суд во Битола, П.бр.987/92 од 21.09.2007 год., на седница на советотна седницата на советот одржана на 09.11.2007 год., донесе Р Е Ш Е Н И Е

Жалбата на тужителот СЕ ОДБИВА, како неоснована.

Решението на Основниот суд во Битола, П.бр.987/92 од 21.09.2007 год., СЕ ПОТВРДУВА. О б р а з л о ж е н и е

Со обжаленото решение, предлогот на тужителот за повторување на постапката по предметот на Општинскиот суд Битола, П.бр.987/92, правосилно завршена, е отфрлен.

Против вака донесеното решение, во законскиопределениот рок вложи тужителот, поради незаконитост на решението, со предлог жалбата да се уважи, обжаленото решение да се укине и предметот да се врати на првостепениот суд на повторно одлучување.

Овој суд, одлучувајќи по жалбата, го испита обжаленото решение согласно чл. 371 од ЗПП, по оцена на жалбените наводи и списите во предметот, најде дека: Жалбата не е основана.

Првостепениот суд извршувајќи увид во списите на предметот П. бр.987/92, утврди дека во времето кога се водела постапката односно одлуката со која било одбиено тужбеното барање на тужителот станала правосилна, истекол рокот од 5 год., па предлог за повторување на постапката не може да се поднесе. Од предлогот на повторувањето на постапката од 23.03.2007 год., тужителот не бара повторување на постапката од причините наведени во чл.421 т.2 и 3 од ЗПП.

Уште повеќе, истите причини тужителот веќе еднаш ги има поднесено со предлогот за повторување на постапката од 19.06.2001 год., па првостепениот суд имал одлучено со решение на Општинскиот суд Битола, П.бр.987/92 од 05.09.1991 год., кое станало правосилно.

Заради тоа, во конкретниот случај, правилно првостепениот суд постапил, кога предлогот на тужителот за повторување на постапката по предметот на Општинскиот суд Битола, П.бр.987/92, правосилно завршена, го отфрли.

Овој суд, ги ценеше наводите истакнати во жалбата, оцени дека истите не се од влијание за утврдување поинаква фактичка состојба, од веќе утврдената од страна на првостепениот суд и не придонесуваат за поинакво одлучување.

Предвид на се горе изнесено, следуваше овој суд да одлучи како во изреката, согласно чл. 371 ст. 1 т.1 од ЗПП.

ЛЕ/ЈС Претседател на советот-судија М-р Љубе Неделковски,с.р".

4. ПРЕТСЕДАТЕЛОТ НА Р.МАКЕДОНИЈА

На 05.02.2000 до Претседателот на Република Македонија испратив предмет "Почитуване Претседателе"

Како член на ВМРО-ДПМНЕ од 1990 година и кандидат за пратеник на првите парламентарни избори, но и член на Советот на Партијата, сум обесправен и на ситециски начин на улица исфрлен, како метод од минатото, а за мене со трајни последици: од 1991 година сум без работен однос.

За ова Ви пишував и на 04.01.2000, кога го спомнав мојот напис објавен во 'Нова Македонија' на 04. и 05. декември 1999 по повод на Претседателските избори на Р.Македонија. Се работи за П.бр.987/91- 92 100% монтиран со поткупени судии, а Врховниот суд несака да излезе во пресрет како суд на минатото, во кој се судени многу политички неподобни личности. (Би бил пресреќен ако јас бидам последниот, Р.И.)

Како потврда дека за се е виновна партијата на која и припаѓам е и следниот пример: јас сум единствен кој сум работел во Германија како научен соработник четири години, докториран во Виена Австрија, само јас имам објавувано трудови вон државата и тоа самостојни, имам издадено скрипта и книга, значи само јас во државата можам да предавам на Земјоделски и Ветеринарен факултет и нивните институти, како и на Вишата земоделска школа во Битола, од 1990 година се јавувам редовно на конкурс, секогаш сум одбиен, а се применети интерни лица без самостојни трудови, немаат скрипта ни книга. Тоа се врши и од одмазда од 'реџенти' за кои се однесуваат моите трудови и многу написи во 'Нова Македонија' објавени само до 1990 година. Така јас понатаму сум без работен однос, а Македонија во СФРЈ беше пред Косово, а денес е само пред Албанија.

Во надеж да се разреши политичката неподобност, се заблагодарувам".

"Претседател на Република Македонија Кабинет Бр.11-283 01.3. 2000 Скопје До Г-дин Ристо Ивановски ул.Михајло Андоновски бр.6/21 ...

Во врска со Вашата преставка упатена до Претседателот на Републиката во која изразувате нездадоволство од работата на судовите во врска со споровите што сте ги воделе пред нив истовремено изразувајќи и нездадоволство од начинот на кој е вршен избор на професори во Земјоделскиот и Ветеринарниот факултет во Битола (Скопје, Р.И.) Ве известуваме за следното:

Судовите согласно својата законска и уставна поставеност се независни и самостојни во донесувањето на своите одлуки, пресуди и решенија, така што другите органи немаат овластувања и законски можности да влијаат на нивната работа. Оправданоста на нивните одлуки, пресуди и решенија можат да ги оценуваат повисоките судови во редовна и вонредна постапка пред нив, што Вие го имате сторено.

Што се однесува до Вашето укажување за начинот на кој е извршен изборот на професори во Земјоделскиот и Ветеринарниот факултет истиот е извршен согласно одредбите на Законот за насочено образование ('Службен весник на СРМ' 16/85, 2/86, 29/86, 7/88, 18/89, 29/89, 29/90, 11/91, 40/91 и 14/95) и Законот за работни односи ('Службен весник на СРМ' 80/93, 14/95, 53/97 и 21/98) согласно кои, за вработувањето самостојно одлучува работодавецот а државните и другите органи притоа немаат никакви права и овластувања. (Законот за насочено образование не е во согласност на европските..., Р.И.)

Имајќи разбирање за Вашата состојба други можности согласно законот нема заради што Ве молиме горното примете го како одговор на Вашата преставка.

Комисија за преставки и жалби на Претседателот на Република Македонија Секретар Евица Лазарова".

На 04.03.2000 до претседателот на Р.Македонија испратив предмет:

"Почитувани Претседателе

Ви се обратив со писмо на 05.02.2000, во кое протестираам дека во државата не се почитуваат Уставот и законите. Токму затоа јас како член на ВМРО-ДПМНЕ сум обесправен и уништен, со 100% монтиран судски процес во полза на член на СДСМ сум без работен однос од 20.05.1991 и од 1990 година кога постанав член на ВМРО-ДПМНЕ и како кандидат за пратеник на првите повеќепартизиски избори го изгубив правото да се вработам според Законот за високообразование во државата иако јас сум работел и докториран во научна

установа во Европа во која сака да влезе државата, само јас имам издадено трудови вон државата, сите самостојни, сум издал книга и скрипта, итн.

Од Вашиот Кабинет добив предмет Бр.11-223 од 01.03.2000 со кое се повикува на самостојноста на судовите и универзитетите, а тие се приватизирани од лица вработени во установите, кои заради лични интереси и зависност на владеечката СДСМ ми го одзеде правото според Уставот и законите да се опстојува во државата.

Токму затоа би требало да се преиспита мојата преставка, да се почитува Уставот и законите во државата според кои сите граѓани се равноправни, со предност на поспособните од кои ќе произлезе напредокот на државата: со досегашниот кадар Р.Македонија е само пред Албанија, што само по себе многу говори- не се соодветни лица на соодветни места.

И во надеж да ми се произлзе во пресрет со разгледување на предметот, се заблагодарувам”.

“Претседател на Република Македонија Кабинет Бр.11-223/1 17. 03.2000 Скопје До Г-дин Ристо Ивановски ул.Михајло Андоновски бр.6/21...

Во врска со Вашата повторена преставка упатена до претседателот на Република Македонија во која изразувате нездоволство од работата на судовите во врска со споровите што сте ги воделе пред нив Ве известуваме за следното:

Со наше писмо 11-223 од 18.02.2000 Ви е даден одговор по наводите изнесени во Вашата повторена преставка.

Заради тоа согласно член 10-а од Законот за постапување по преставки и предлози (‘Сл.весник на СРМ’ бр.36/77, 12/89 и 19/90) нема основ за повторно постапување.

Комисија за преставки и жалби на претседателот на Република Македонија, секретар Евица Лазарова”.

На 20.03.2000 до претседателот на Р.Македонија испратив: “Предметот е како замо-лница за ревизија, Бр.11-223/1 од 17.03.2000.

Како член на ВМРО-ДПМНЕ и кандидат на првите повеќепартички избори СДСМ ми монтира судски процес, со кој сум без работен однос и средства за живеење од 1991 година. За монтирањето на судскиот процес се наведени доказите од предметот на премиерот од 1991 година и од 13 судски одлуки 7 се против мене а 6 за мене: ми беше одземено правото да изземам судии, тоа право го имав изгубено; ме судеа судии за кои имав поднесено кривични пријави; со мене беше избран еден мој колега кој иако беше водач за се и беше обвинет за потешки и повеќе дела како не член на ВМРО-ДПМНЕ го вратија на работно место; тужбата беше за двата една и иста и затоа политичкиот судски процес продолжи само за мене да ме ликвидираат како дело во 21 век како најголем срам и чин на продолжување на злочините вршени на Македонците од непријателите на Македонците.

За овие злочини се обратив до Европскиот парламент во 1993 година. Тој тогаш не можеше на Р.Македонија да делува како нечленица и непотписник. Предметот заврши во Врховниот суд во ноември 1996 година и Народниот правоборанител во февруари 1998 година, а Р.Македонија е потписник од 10.04.1997. Мојата жалба беше првата против владеенето на СДСМ во државата. Тие таа ја примија, ја регистрираа и судскиот процес 100% ќе го добиев што и самите го потврдија. Прашањето остана за разрешување за постарата моја последна одлука од Врховниот суд пред 10.04.1997. Се остана дали ќе го прифати судот самоволието на Народниот правоборанител, неговата одлука со која тој кажува дека бркањето од работа не било повреда на човековото право: во цивилизираниот свет тоа е човеково право број еден.

Бидејќи во секој држава претседателот го има правото за ревизија на предметот, тој затоа јас се обратив кај претседателот на Р.Македонија. Ако се земи во предвид дека овој е 100% политички и 100% монтиран судски процес, сум сигурен дека овој предмет ќе биде разгледан, прифатен и поднесен на ревизија, зашто за помошта се заблагодарувам. Се најдевам дека јас ќе бидам последниот за злочинчкото делување врз Македонците, кои се бореа и борат за својата држава: мене ме избркаа а од чума 100% пропадна свињарска фарма, 100% изумреа кравите, преку 100 потрошачи од свинско месо оболеа од стафилококоза итн. во ЗК ‘Пелагонија’- Битола кој го води непријателот на Македонците, тиквар и арамија, член на СДСМ (одборник во Битола и кандидат за пратеник) и прв братучед на судијата Вангел

Гагачев (судија во Окружниот и Врховниот суд, виновник за мојот пропаст) директорот Вангел Гагачев".

До претседателот на Р.Македонија на 28.03.2001 испратив: "Предмет: Замолница.

Од Земјоделскиот факултет- Скопје беше испратен во Германија и таму работов како научен соработник од 02.11.1972 до 04.11.1976. Докторираш и се вратив во државата. Се пријавив на Земјоделскиот факултет за вработување. Бидејќи факултетот ги разрешувал семејните проблеми на вработените, го изгубив правото на вработување.

На 24.01.1977 се вработив во ЗИК 'Пелагонија'. Во 1990 година поднесов пријава за генерален директор. Во 1991 година ми се монтира судски процес и од 20.05.1991 сум без работен однос. За повод беше искористено моето членство во ВМРО-ДПМНЕ, а во првите парламентарни избори беше кандидат за пратеник.

Го изгубив правото за изземање на судии, а сите кои решаваша во моја полза, беа изземени. Од 13 судски одлуки 6 беа во полза за мене, а 7 против. Како потврда за монтираност на процесот е доказот и тоа дека од 03.05.1991 добив предмет од Кабинетот на Премиерот, во кој стоеше дека нема докази и факти. Со мене беше избркано друго лице, кое беше со потешките дела, тоа беше вратено и го доби своето обештетување, а процесот продолжи само за мене.

Во 1990 година се јавив на конкурс за наставник во Земјоделскиот факултет. Изборот не беше извршен. Повод беше моето пријавување. Бидејќи до денес нема кадар, тој остана без наставник. Предметот свињарство сега го предава наставник од предметот месо... и тоа се додека нивно лице не добие звање доктор на наука.

Секој година се пријавувам на конкурс на Земјоделскиот факултет, Ветеринарниот факултет, Институтот за сточарство сите во Скопје и Вишата земјоделска школа. Секогаш сум одбиен. Рецензионите комисии не вршат рецензии туку само самоволно и без стручно-научно разгледување на дејноста на кандидатите насиљнички сум одбиен. Значи, тие предлагаат само нивни внатрешен кадар, со интерни дисертации со историски теми без важност на струката и науката. Дури тие предлагаат нивни кандидат без да извршат рецензија. Сето тоа нема врска со правната држава, туку само насилие. Тие имаат смелост дури воопшто да не јават за изборот. Таков е случајот со Земјоделскиот факултет, за предметот говедарство две години ништо не јавуваат. За вакви самоволија никој ништо не им можи, што е штетно за стопанството кое беше пред Косово во СФРЈ, а сега само пред Албанија. Со последново сликата најдобро е прикажана.

Кандидатите, кои се избрани, немаат самостојни трудови, книги и учебници. Напротив, јас имам самостојни трудови објавени само вон Р.Македонија, скрипта Исхрана на говедата. Покрај тоа имам објавено две книги: Средоземјето прадомовина на Европјаните, Нов Александар Македонски (Скендербег) и 69 написи со кои ја бранам Македонија и Македонците.

Како обесправен Македонец и граѓанин на Р.Македонија, казнет само поради ВМРО-ДПМНЕ, без право на вработување од 21.05.1991, се обраќам за разрешување на мојот проблем. Ова се однесува поради тоа што универзитетите се државни институции и судството не смее да води партиски спорови.

Бо надеж да се разреши мојот проблем се заблагодарувам".

До претседателот на Р.Македонија на 30.11.2001 испратив:

"Предмет: Жалба за моето десет годишно обесправување.

Како граѓанин на Р.Македонија дојдов до жалба до Европската комисија во Брисел. Таа со писмо ми се јави на ден 13.11.2001, во кое стои: на 9 април 2001 нашата држава го по-тишила договорот за стабилизација и асоцијација со кој таа се задолжува да ги почитува демократските принципи и човековите права. Ова бил предуслов за понатамошно изградување на односите меѓу нашата земја и Европската заедница. Ова беше повод мојата преставка:

Како кандидат за пратеник на опозиционата партија ВМРО-ДПМНЕ во 1991 година ми се монтира судски процес. Затоа од 20.05.1991 осстанав без работен однос. Од вкупно 13 судски одлуки изгубив 7 : 6. Затоа се жалев до Народниот правоборник, кој со предмет број 24-02 од 02.02.1998 се изјасна за ненадлежен. Ми преостана да се јавам до Европскиот суд. Бидејќи предметот беше постар со последната одлука на Врховниот суд за шест месеци, за него не се решаваше. Ама јас го изгубив правото за вработување.

Јас сум единствениот во државата кој бил 4 години како вработен во Германија и научен соработник. Само јас имам докторирано на Запад. Имам објавено самостојни трудови во државата (во државата не ми се дозволуваше), со објавена книга 'Исхрана на говедата', три историски книги и преку 150 други написи. Напротив, другите се со интерни дисертации со историски теми во сточарството, без важност за праксата и науката. Ваквите лица ги држат местата, а јас како единствен кој може непречено да биде вработен во Земјоделскиот факултет, Ветеринарниот факултет и Институтот за сточарство во Скопје, како и Вишата земјоделска школа (Биотехнички факултет) Битола, сум прогласен за непожелен.

Имено, јас скоро секој година се јавував на конкурс, на ситечки начин сум одбиван, а примените кандидати се нивни интерни вработени кои не ги исполнуваат условите според законот за високо образование: немаат издадено ниедна книга-учебник, немаат самостојни трудови (тое се групни- се изигрува државата и нејзините закони, нанесувајќи и штета) и никогаш не се бавеле со дејноста за кој се врши изборот. Дури предметот свињарство на кого се јавив на конкурс во 1990 година, тој до денес нема наставник и тоа само за јас да не бидам. Исто така, веќе две години се јавив на конкурс за предметот говедарство на истиот, Земјоделски факултет, постапката е иста како за претходниот предмет.

Ова се прави и од лична амраза: за членовите на рецензиите, а тие се исти, имам објавено трудови и написи, дека тие се уништувачи на сточарството и нив треба да им се забрани нивното понатамошно делување. Тие сега се одмаздуваат, земаат пари на поткупа од примените кандидати и директорот кој ми монтира судски процес со неговите први брачеди судии, членови на СДСМ.

Се надевам, ќе прекини да се приватизира судството, да се повтори судската постапка, да ги повратам неоправдано изгубените 10 години во животот, да се вработам како наставник во наведените установи (во Земјоделски факултет постои слободно место- наставник по свињарство од конкурсот од 1990 година) и ќе можам да допринесувам за сточарството. Тоа значи, понатаму да се борам против рецензите, уништувачите на сточарството на државата.

За позитивниот одговор на мојата жалба се заблагодарувам".

Од Претседателот на Република Македонија добив предмет број 11-413/2 од 28.12.

2001: "Г-дин Ристо Ивановски ул.'Михајло Андоновски' бр. 6/21 Битола

Во врска со Вашата претставка упатена до претседателот на Република Македонија во која меѓу другото го изразувате своето незадоволство поради тоа што иако редовно конкурирате за прием на Земјоделскиот факултет се уште не сте примени за наставник Ве известуваме дека:

Претседателот на Република Македонија согласно својата уставна надлежност нема ингеренција во областа на образоването. За приемот на наставните кадри самостојно одлучуваат факултетите.

Други можности согласно законот нема, поради што Ве молиме, горното примете го како одговор на Вашата претставка.

Комисија за преставки и предлози на претседателот на Република Македонија, секретар Евица Лазарова".

На 12.01.2002 до Претседателот на Р.Македонија испратив:

"Предмет: Одговор на Ваш предмет бр.11-413/2 од 28.12.2001.

Како член на ВМРО-ДПМНЕ и кандидат за пратеник во 1990 година СДСМ во 1991 година ми монтира судски процес, ме избрка од работа од 20.05.1991 и ми забрани да се вработам во високо научните установи во државата.

За мојата обесправност се жалев до претседателот Киро Глигоров. Тој ги испоракаше моите преставки до надлежните министерства за правда и образование. Потоа од нив и од Кабинетот добива одговор за преземените дејствија. Всушност, ништо не беше преземено како член на ВМРО-ДПМНЕ.

Досега сум се обратил на претседателот Борис Трајковски. Секогаш сум добивал одговор, дека тој не е надлежен. Не се случило од неговиот Кабинет да се препрати мојата претставка до надлежниот министрер, што сум веќе загрижен.

Бидејќи јас сум единствени во државата со единствено научно искуство од Запад и единствен доктор кој докторирал во Запад, како и единствен човек кој има самостојни тру-

дови, учебник по исхрана и три објавени книги (Средоземјето прадомовина на Европјаните, Нов Александар Маке-донски за тн.Скендербег и Одродување на Македонците), како и четврта книга Возобновување на античките Македонија, а од Вас добив одговор за ненадлежност, е нешто друго посреди:

Од Народниот правоборанител како СДСМ-овска институција бев одбиен. Затоа јас се жалев до Европската комисија во Брисел, која пиши дека државата треба да ги почитува човековите права, на што следи моја преставка до претседателот на државата. Во неа го напишав моето обесправување од правосудството и високото образование. Вие напишавте дека не сте надлежни за вработување, што не беше предмет на моето барање.

Според Уставото правосудството и високообразовните институции се државни, а не са-моуправни приватни институции. Према тоа, претседателот е тој кој преку своите државни институции можи да дојде до исполнувањето на човековите права: секој човек да го добие своето место во државата. Бидејќи јас сум единствен човек во државата казнет од СДСМ, а ВМРО-ДПМНЕ нема слух, како што важи за претседателот на државата, мене ми преостанува само едно: **САМО ПОРАДИ МОИТЕ НАПИСИ И КНИГИ ПРОТИВ БУГАРИТЕ ЈАС СУМ ПРОГЛАСЕН ЗА АНТИБУГАРАШ. ТОКМУ ПОРАДИ МОЈАТА АНТИБУГАРАШТИНА ИМАВ СУДИРИ ВО 1990 И 1991 ГОДИНА. ЗНАЧИ,** јас цел живот се борев против непријателките на Македонија, сега сум казнет и за антибугараш а и за античка Македонија. **БЛАГОДАРАМ, се е јасно”**.(Претседателот не бил надлежен за човековите права...Меѓутоа, тие се многу помал престап отколку да се изврши предавство: Рамковен договор во Р.Македонија без никаква реципрочност на 100% обесправените Македонци во македонска и брзачка Арбанија=Албанија и пошироко Епир...Никаде не постои Финансиска рамка без која не важи Рамковниот договор...Во Албанија има Албанци, а во Македонија Македонци: словенски Македонци и албански Македонци...Значи, повеќе нема Македонци туку Словени. Со Рамковниот договор се потврди Букрештанскиот договор: нема Македонија, без која не може да има Македонци. Токму затоа се заложбите на Грција,без МК, ...,Р.И.)

На 31.01.2005 до Претседателот на Р.Македонија испратив “Предмет: Преставка за партиско обесправување.

Како член на ВМРО-ДПМНЕ бев ликвидиран- без право на вработување до денес. Токму затоа во мојата 15-та книга ’Хомерова Троја на домородци-тн.Словени’ (во од автор-от, Р.И.) го наведувам моето обесправување. (Тоа му го приложив во писмово, Р.И.)

До Претседателот на државата кој е надлежен за човекови права, ја поднесувам оваа преставка за тој да преземи правни дејствија за да прекинат обесправувањата вршени врз ме-не, зашто се заблагодарувам”.

5. ПРЕМИЕР НА ВЛАДА НА Р.МАКЕДОНИЈА

На 09.07.1998 до Претседателот на Р.Македонија и Премиерот на Владата на Р.Македонија се јавив со "Приватизираноста на универзитетите

Универзитетите како државни институции мораат да допринесуваат за развитокот на државата, што важи за секоја држава. За несреќа на Р.Македонија тоа не е така. Токму затоа таа беше и е претпоследна во СФРЈ пред Косово и во Европа пред Албанија. Ова може да се види во развитокот на земјоделството, сточарството и ветеринарството со својот најнизок степен на развиток и со масовните заболувања како што се лигавката со шапот, бруцелозата, свинската чума, стафилококозата на свините и луѓето итн.

Сето произлегува од тоа да наставниот кадар е со интерни докторати со теми за матура и со историско значење за воведот на трудот кој кај нас е научно звање доктор на наука. Докторатите се стекнати кај кадар и установа кој никогаш не се бавеле со наука, кога се знае дека за наука е потребно капитал кој го нема државата, а докторатот е научно звање. За избор на наставните звања се потребни научни и стручни трудови кои треба да бидат објавени во научни часописи што неважи кај нас. Токму затоа трудовите се интерни објавени во списанија на факултетите, без научна и стручна основа, што е лесно да се објават кога сите се автори и издавачки одбор. Така на лесен начин доспеваат до редовен професор, продолжувајќи ја трагедијата за понатамошните заостанувања на наведените области

Заради немање на кадар бев испратен од Земјоделскиот факултет - Скопје на дошколување во развиениот свет, каде има капитал и се бават со наука. Работов четири години (од 02.11.1972 до 03.11.1976) како научен соработни во Баварскиот завод за сточарство Груб кај

Минхен СР Германија. Докториран на 04.11.1976 во Универзитетот за земјоделски науки во Виена- Австроја и истиот ден тргнав за Р.Македонија. Пак, за до постој можност за научен труд докторат кандидатот мора да има објавено два научна труда. Тоа го направив во Германија и стекнав право за докторат и докторирање.

На 07.11.1976 се пријавив во Земјоделскиот факултет и Заводот за сточарство и ветеринарство, но заради нивна физија не беше применен. Така ми беше одговорено. Но тоа всушност беше сосем друг проблем: тие биле приватизирани за внатрешниот кадар кој никогаш не се бавел со наука. Токму затоа до денес не ми е дозволено да објавувам кај нив трудови што продолжив да го правам во Германија и југословенскиот часопис за сточарство 'Сточарство'- Загреб, како и во 'Нова Македонија' со образложувања како во државата од неспособниот кадар страда стопанството и државата. Вкупно сум објавил трудови и разни написи преку 100 (сто).

За лицата за кои сум пишувал за нивните злочини и нивната нестручност (Ташко Токовски, Никола Поповски, Никола Тодоровски, Ристо Илковски итн.), тие ми беа рецензенти, мене ме одбира и нестручно ги извршија рецензиите, а и лично ме навредуваа. Тие ги предложија лицата кои кај нив магистрираа со теми за поламатура и докторираа со теми за матура. Тоа беа Танас Трајковски, Боне Палашовски и Владимир Џабирски во Земјоделскиот факултет и Институтот за сточарство, како и Ристо Проданов во Ветеринарниот факултет, како и Петар Богданов и Митре Стојановски во Вишата земјоделска школа во Битола:

- Во 1979 година беше одбиен од Вишата земјоделска школа за предметот за кој сум докториран, а беше применено лице само со завршен земјоделски факултет без да има објавено ниеден труд;

- Во 1990 година беше објавен конкурс за предметот свињарство. Се пријавив јас. Заради мене не се изврши изборот, до денес нема наставник и тоа место ќе се потполни кога ќе докторира нивно лице за матурски труд. Тоа мораше така да биде кога рецензент беше Ташко Токовски од мене многу постар, но помлад доктор, докториран со интересен докторат, без трудови е наставник во Земјоделскиот факултет и се однесува како газда во факултетот;

- Во 1995 година беше одбиен од Земјоделскиот факултет по предметот говедарство, а беше применено лице кое работело кај нив како ветеринарен техничар Танас Трајковски, па завршил вонредно Земјоделски факултет со 50% од наставната програма на редовните студенти, магистрирал и докториран со теми за пола и матура, нема објавено ниеден самостоен труд и непознава странски јазик. Тоа е нормално кога е рецензент Ташко Токовски, кој дури е дрзок: мојот труд објавен во Загреб го напаѓа, а трудот на Петар Мицевски како магистерска работа и плаѓијат од мојот труд го величи;

- Во 1996 година беше одбиен од Институтот за сточарство, а беше применен Боне Палашовски, кој беше мој помошник, нема објавено ниеден самостоен труд и магистрирал и докториран со теми за пола матура во Земјоделскиот факултет. Рецензенти како претходниот предмет говедарство- овој избор е говедарство;

- Во 1997 година беше одбиен од Земјоделскиот факултет, а беше применен Владимир Џабирски кога рецензенти беа Никола Тодоровски и Ристо Илковски. Предметот беше овчарство, за што има магистрирано и докторирано кај Н.Тодоровски и Т.Токовски со теми за поламатура и матура. Тој нема објавено ниеден самостоен труд; Ако се земи во предвид дека менторите (Тодоровски и Токовски) несмеат да бидат рецензенти, изборот неважи;

- Во 1997 година не беше применен во Вишата земјоделска школа по предметот свињарство, а беше назначено лицето Митре Стојановски, кој магистрирал и докториран во Земјоделскиот факултет со теми за пола и матура, а нема објавено ниеден самостоен труд. (Во Школата за се е главен носител вет.лекар Борис Ангелков поради кога се трујат студентки ...Р.И.)

Освен тоа, имам поднесено други барања за прием во Земјоделскиот и Ветеринарниот факултет, како и Вишата земјоделска школа. Но на нив не сум добил одговор. Ова е поткрепа за приватизираноста на овие институции.

Сум издал скрипта за говедата, излегува од печат мојата книга за потеклото на народите и се припрема нова: мој напис во 'Вечер' од 05.05. 1998, каде стои нема Словени, Александар Македонски го создал коине (старогрчкиот јазик), Хомер пишел на словенски јазик,

Кирил го реформирал коине и тој не создал ново писмо (преводот фалсифика)- ние сме автотхтон народ итн.”.

“Република Македонија Влада на Република Македонија- Служба за претставки-Бр.11-571/3 29.07.1998 Скопје

До Г-дин. Ристо Ивановски ул.Михајло Андоновски бр.6/21 Битола

Во врска со Вашата информација упатена до претседателот на Републиката која е доставена на постапување на оваа Служба истата ја доставивме за информирање и постапување до Републичката просветна инспекција со цел согласно нивните законски овластувања и можности а во зависност од основаноста, согласно Законот, за нивното постапување да бидете известени. Раководител Добросав Кучера” (Од неа, како и Премиерот ништо не добив. Проблемот бил еден: јас сум бил Македонец, Р.И.)

На 21.12.1998 до Премиерот на Р.Македонија испратив “Протест за самоволијата на СДСМ.

Како член на ВМРО-ДПМНЕ и кандидат за пратеник од 1990 година сум обесправен, оштетен и уништен. Тоа се огледа за следните три неправди за кои власта на СДСМ немаше слух за нивното спроведување:

1. Во 1990 година бев насилно преместен на пониско работно место во ЗИК ‘Пелагонија’- Битола за моите протести за уништувањето на Комбинатот од 1977 година од страна на членот на ЦК СКЈ и ЦК СКМ Вангел Гагачев, за кого сум пишувал во многу написи, а последниот беше во ‘Македонија денес’ во неомври 1998 година, злостор за Октомвриската награда. Спорот го добив и во Врховниот суд на Македонија, но тој до денес не е извршен заради насилиничкиот однос на претседателот на Окружниот суд Божидар Кочов и неговите сопариски извршители: Ристо Георгиевски, Бранко Џокински, Благој Стојковски и Владимир Атанасов.

2. Во 1991 година поднесов документи за генерален директор на Комбинатот и незаконскиот поставен за генерален директор, Вангел Гагачев, ми монтира судски процес, кој 100% е без основа. Затоа протестирајќи до Претседателот на Извршниот совет на СРМ, академик проф. др. Никола Клусев, а од неговиот кабинет добив предмет од 03.05.1991 во кои стои дека нема докази и факти. Тоа не им пречи и јас заедно со раководителот на фармата сум избран од работа. Иако раководителот на фармата беше обвинет за потешки и повеќе дела, тој беше примен на работа на исто работно место и го прими своето обештетување, што за мене не важеше, оти судиите кои го решаваа спорот во моја полза беа сите иземени, а јас го изгубив правото насилиниците да барам да бидат иземени. Насилници беа: Ристо Георгиевски, Бранко Џокински, Никола Николовски во Окружниот суд, но и другите наведени под бр.1, за кои дури поднесов кривична пријава. Тоа ним не им пречи и заедно со судијата од Општинскиот суд Благој Доновски, за кого три пати не беше прифатено моето барање за иземање од претседателот на Општинскиот суд Душко Јанкуловски, тој непречено суди. Жалосно е да се види како во нивните решенија постои само една странка, Комбинатот, а јас во општо како да не постојам. Трагедијата да е поголема, Врховниот суд расправајќи по мојот предмет, тој го обвинува Окружниот суд како тој не си ја обавил својата задача, како делото е монтирано и се испраќаат предмети кои не се дозавршени. Тоа се случи заради поткупување на нашиот адвокат Ицко Димовски, кој намерно ја закасна жалбата за да го изгубам спорот. За него поднесов кривична пријава, но за обвинителството тој ништо лошо не направил. На крајот ја запечати мојата судбина претседателот Божидар Кочов, кој како судија е предрзок. Од вкупно 13 решенија, започнувајќи од Христина Белева, 7 се во моја штета, а 6 во моја полза. Значи, ист предмет за различни исполнетизирани судии спротивни одлуки. Тоа е нормално кога директорот има свој прв брачед судија во Окружниот суд, а потоа во Врховниот суд насилиникот Вангел Гагачев, кој ми се закануваше зашто јавно сум го напаѓал неговиот брачед, директорот. Значи, јас без основа сум исфрлен на улица без средства за живеење од 20.05.1991.

3. Како научен соработник во Минхен и доктор на науки од Висена, се вратив во државата да и помогнам, која е заостаната, нема кадар и се наоѓаше во СФРЈ само пред Косово, а денес е само пред Албанија. Мојата диплома и искуства беа основа за пречка на мојата понатамошна дејност. Во 1977 година бев одбиен од Земјоделскиот факултет и неговиот сточарски институт. За да не можам да напредувам не ми дозволија да објавувам трудови во

нивното списание, па затоа објавував во Германија и јуѓословенскиот часопис 'Сточарство' од Загреб. Освен тоа пишував во 'Нова Македонија' до 1990 година (потоа бев непожелен како член на ВМРО-ДПМНЕ, од 1998 година сум во неговиот совет) за пропаднатите инвестиции и зошто Македонија е на најниско равниште. Се борев против виновниците за несреќното сточарство: Кирил Ристевски, Никола Тодоровски, Зора Џабирска, Никола Поповски, Борис Ангелков, Ристо Илковски, Ташко Токовски итн. Тие се виновници за нејзината заостанетос. Но тие ми се одмаздуваат: во 1990 година бев одбиен од Земјоделскиот факултет по предметот свињарство, предмет кој до денес нема наставник. Реџент беше Ташко Токовски. Во 1995 година бев одбиен пак во Земјоделскиот факултет, а беше применено внатрешно лице Танас Трајковски без ниеден самостоен труд. Реџент беше Ташко Токовски. Во 1996 година бев одбиен по истиот предмет говедарство но сега во институтот за сточарство без да се изврши рецензија. Значи, се прифаќа на Ташко Токовски, а беше применен мојот помошник Боне Палашовски. Тој нема ниеден самостоен труд. Во 1997 година бев одбиен од Ветеринарниот факултет за предметот на кој сум докториран во Виена исхрана, а е применено внатрешно лице кое нема врска со исхрана, Ристо Проданов и тој нема објавено ниеден самостоен труд. Реџент беше Никола Поповски кој како агроном предава предмет за ветеринарен лекар. Кога тој можи, можи и несоодветно лице да предава исхрана. Во 1998 година во Земјоделскиот факултет бев одбиен од овчарство а беше применен синот на Зора Џабирска, Владимир Џабирски, кој (магистрирали и) докториран во 1998 година кај Никола Тодоровски и Ташко Токовски, а реџенти му беа двата наведени и Ристо Илковски. Значи, тоа што не е дозволено со законот. Тој нема објавено ниеден самостоен труд. Во 1998 година бев одбиен од Ветеринарниот факултет, а беше применен за специјално сточарство Михајло Адамов дете на генерален директор на 'Скопско поле' многу слаб студент, нема објавено ниеден самостоен труд и докторатот нема врска со предметот. Овде реџенти беа Никола Поповски, Ристо Илковски. Тие не извршија рецензија (туку само ги наведија насловите на заедничките писанија, Р.И.), јас сум одбиен, а примија внатрешно лице. Во Вишата земјоделска школа во Битола сум одбиен во 1979 и 1997 година, а заради Борис Ангелков се примени агрономот без ниеден труд Петар Богданов и д-р Митре Стојановски со интересен докторат како другите наведени кои докторирале на Земјоделскиот факултет. Значи, се примени лица со интерни докторати и без објавен ниеден самостоен труд. Нивните докторати се со тема за матура и затоа се кријат како патенти од јавната стручна и научна средина. Кога тие не се објавени, тие не се доктори на наука. Значи, моето одбивање е само насиљнички чин. За тоа сум протестирај до универзитетите, сум објавувал написи. Моите протести до Претседателот на државата и Владата завршуваат кај министерството за образование. За пример ќе го наведам моето последно писмо испратено до Претседајот на Р.Македонија (истото го добил и премиерот Лупчо Георгиевски, Македономрзец, Р.И.), кое е препартиено до Владата. Таа со предмет бр.П-571/3 од 29.07.1998 ми соопштува како мојот предмет бил испратен до Републиката просветна инспекција, од која до денес немам добиено одговор. (Како и од Владата на Македономрзецот, Р.И.)

Како под број 4 би го навел предметот со инспекцијата за урбанизам и градежништво, како мојот сосед го руши сидот на нашата куќа, на наше место гради свој објект, зашто нема дозвола за градба и таму тоа не е дозволено. Така тој објект не е рушен, позади нашата куќа ќе гради друг објект, зашто ние ќе мораме нашата куќа да ја поместиме по на исток за пола метар, значи таа да ја крениме на рамо, што ќе овозможи исполнување на условите на градба. За истото е испратен мој предмет до Вашиот министер за урбанизам.

Досега сум ги регистрирал злочинците во државата, кои го уништија земјоделството, сум објавил само самостојни трудови, сум издал скрипта за исхрана на говедата и во август излезе мојата книга 'Средоземјето прадомовина на Европјаните' (никогаш немало Словени...)

Во надеж да се почитуваат законите, се заблагодарувам".

На 23.01.1999 до Премиерот на Влада на Р.Македонија испратив "Предмет: Замојница за мојот протест од 21.12.1998.

На 21.12.1998 Ви испратив протест под наслов протест за самоволијата на СДСМ. Во него наведив како јас како член на ВМРО-ДПМНЕ и кандидат за пратеник од 1990 година сум обесправен, оштетен и уништен. Исто така, јас сум единствен во државата кој сум доброволан во Европа, во која се настојува таа да влезе: во Минхен сум работел четири години ка-

ко научен соработник и докторирав во Виена на Универзитетот за земјоделски науки. Тоа значи, само јас во државата ги исполнувам условите за разрешување на проблемите во земјоделството, зашто сум пишувал во моите самостојни трудови и написи во државата Хрватска и Германија. Токму моето европско образование ми создаде многу животни проблеми. Тоа заедно со моето членство во ВМРО-ДПМНЕ и од 1998 година членувањето на советот во иста партија ми го отежнаа моето понатамошно живеење.

За моите ставови како треба да се развива европското земјоделство може да се види во преку 100-те објавени во јавноста мои ставови, кои за жал не се прифаќа од досегашното социјалистичко видување на стопанството, комунистичко однесување и спроведување на ненационална економија. (Тој го мразел македонското, националното..., Р.И.)

Освен тоа, имам издадено скрипта за исхрана на говедата. Говедарството е основа за прогресот на државата: најдобар реон освен стрежевскиот за производство на млеко и месо е мариовскиот за производство за месо итн. Оваа постои во други реони. Следи свињарството. Овчарството е доказ на запостанатост, а производството на јајца е непожелно како конкуренција на исхрана на човекот.

Сум објавил книга за потеклото на народите 'Средоземјето прадомовина на Европјаните' во 1998, а оваа година излегува второ издание: книгата Ви ја испратив со посвета. Во неа се гледа како непостој национален ген и народите се вештачка творба на интересни сферни влијанија со злочинечки дела. (Тој бил Македономрзец, Р.И.)

Во едно не сакам да ги прифатам ставовите на југословенот Ѓорѓи Котевски, кој Македонците го бркаа во Австралија, кој е најгласно говорник против мене во партијата. Тој постана член на ВМРО-ДПМНЕ како семејна ждрепка на браката. Тој има личен интерес да биде против мене: неговата сопруга беше иницијатор да му избркаат од членството на СКМ, таа е соучесник за моето бркање од работа од ЗК 'Пелагонија' (таа како член на Работничкиот совет зборуваше се најлошо и гласаше да ме избркаат). Таа е најслаб студент, никаков работник, магистрира со тема за пола матура и (по моето бркање, Р.И.) докторира со тема за матура на Земјоделскиот факултет, што е практика во тој факултет, коалицирале со сегашниот министер за земјоделие за кој сум пишел и заедно се мон непријатели. Таа е Горица Котевска, директор на Тантаровата агенција за земјоделство, во Битола. (Таа во неа не сакаше да ме вработи, да се истребам..., Р.И.). Исто така, неприфаќам произволни клевети од семејниот комитет на ВМРО-ДПМНЕ. Од нив, како од Горица Котевска, ќе има штета само државата. (Нив ги интересирало и денес нив ги занима само личното, Р.И.)

Во надеж да се разгледа мојот протест од 21.12.2008 благодарам".

На 18.03.1999 до Премиерот на Влада на Р.Македонија испратив писмо, со следен текст: "Почитувани Премиере

Во 1999 година, кога се создаваше партијата ВМРО-ДПМНЕ ниеден од кадрите не сакаше да се вклучи во таа партија. Јас доброволно пристапив во партијата и бев и сум единствен кој сум докториран во Виена Австроја а работов четири години како научен соработник во Минхен. Исто така, јас бев кандидат за пратеник во 1990 година. Кога се создаваше советот на партијата во 1998 година се приклучив исто така во него.

Не ме зачудува што не бев предложен и избран за министер по земјоделие, а тоа постана докторот на наука со тема за матура Владимир Џабирски, кој докторира во 1998 година и тек тогаш постанал член на советот на партијата, кој нема самостојни трудови, ниту книга издадено (јас имам самостојни трудови објавени во државата, имам издадено две книги: скрипта за исхрана на говедата, Средоземјето прадомовина на Европјаните - таа ја доби вте од мене. Освен тоа имам свои производи во 'Бентомак' - Крива Паланка, на мој предлог се подигна од мојот прв братучед фабрика за добиточна храна во с.Доленци- Демир Хисар (бидејќи тој самиот се самовлно работеше, пропадна, Р.И.) и на мој предлог се справува 'Кваско', препарат за подсиривање на млеко во АД Фабрика за квасец и алкохол- Битола. Токму заради министерот фармите останаа без пченка, што досега не беше случај итн. Исто така, не се лутам што се прифати да биде директор сопругата на југословенот Ѓорѓи Котевски во Тантаровата агенција. Ниту што не сум вклучен во иштот во Вашите комбинаторики.

Јас се обратив до Вас со мои предмети, со кои само барав да се почитува законот, да прекине да бидам обесправен и без работа од 1991 година токму само како член на ВМРО-ДПМНЕ, што важи и за мојата непожелност во приватизираните универзитети од вработе-

ните како нивно наследно право. За истото се обраќам до Министрството за правда и образование. Тие, како што ме одбиваа од СДСМ како член на ВМРО-ДПМНЕ, тоа само продолжува и се запрашуваат дали во оваа држава постои правда и човечност. Се надевам да ова не е проблем со моите ставови објавени написи и издадени книги за вештачките народи, кои до денес и нанесуваат зло на Македонците и Македонија. (Лупчо Георгиевски ги мразел македонските Македонци, тој бил само Бугарин, има бугарско државјанство, Р.И.)

Во надеж да преземе дејствија министерот за правда и образование, секако во склад со законите и интерес на државата, се заблагодарувам"

На 25.09.1999 до министерот за одбрана, кој како ВМРО-ДПМНЕ -ец беше прв премиер во државата и претседател на Советот на партијата, испратив писмо до него. Тоа беше назначено до претседателот на Советот на ВМРО-ДПМНЕ Акад. проф. др. Никола Клусев. Тој беше испратен на Голи Оток, а според неговата изјава тој и не знаел зошто тоа се случило:

"Почитувани Министар за одбрана

Ви се обраќам како член на Советот на ВМРО-ДПМНЕ и член на истата партија од 1990 година, кога бев и кандидат за пратеник, а изгубив од Јаким Ивановски за 166 гласови. Мојата активност ми донесе големи незгоди и неправди: И останав без работа од 1991 година и II немам право на вработување.

Во 1991 година поднесов документи за генерален директор на ЗК 'Пелагонија'- Битола. Директорот Вангел Гагачев ми монтира судски процес. Бидејќи јас знаев дека ќе бидам избркан од работа, Ви се обратив како на Претседател на Извршниот совет на СРМ. Од Вашиот кабинет беше соопштено, дека нема факти и докази. Јас бев избркан и во судскиот процес кој траеше до ноември 1996 година предметот од Вашиот кабинет беше 'загинуван', па затоа јас нахнадно бев приморан тој да го приложувам. Судскиот процес го изгубив кога Вангел Гагачев постана советник од СДСМ во Градското собрание Битола и неговиот прв брачед е врховен судија: од 13 одлуки 6 се во моја полза и 7 се против мене, оти го изгубив правото да изземам судии, а сите судии кои решаваа вомоја полза беа променети. Имав поднесено тужба во Стразбург како прв од државата, но мојот предмет е постар 6 месеци (за Р. Македонија важи 10.април 1997 година) и затоа бев одбиен годинава.

Јас докторираав во Виена Австроја и работев научен соработник во Минхен од 02.11.1972 до 04.11.1976. Бидејќи државата тогаш и денес нема кадар на Земјоделски факултет, од кого бев испратен на доусовршување, се вратив во државата на 07.11.1972. Се пријавив во факултетот и нивниот институт, но бев одбиен, па морав да се вработам во Комбинатот на 24.01.1977 година.

Во 1979 година бев одбиен од конкурсот од Вишата земјоделска школа во Битола, 1990 година на Земјоделскиот факултет, 1995 година на истиот, па следат 1996 на Земјоделскиот, 1996 година на Ветеринарниот, 1997 година на Земјоделскиот, 1997 година на Земјоделскиот факултет и Институтот за сточарство, 1998 година на Земјоделскиот и Ветеринарниот факултет. Секогаш сум непожелен, иако применете кандидати се внатрешни лица, со интерни и необјавени докторати со историски теми, немаат објавени трудови вон установата каде работат и нивните 'трудови' се само историски и воглавно соопштенија, немаат објавено и иедна скрипта ниту книга: јас сум објавувал само во Германија и Хрватска (не ми беше дозволено да објавувам во државата), имам издадено скрипта 'Исхрана на говедата', книга 'Средоземјето прадомовина на Европјаните' (Ви ја испратив по пратеникот Весна во 1998 година) и имам објавено историски написи. Само за напомена: кога се јавив на конкурс во 1990 година за свињарство, заради мене не беше извршен изборот и затоа до денес предметот не-ма наставник и сега сум на конкурс за предметот по говедарство на Земјоделскиот факултет.

Молам да ми се помогни за обновување на процесот и примање на работа". (Овој бил како претседателот на ВМРО-ДПМНЕ. Претседателот го срушил и првиот премиер, дури и во полза на СДСМ партијата ВМРО-ДПМНЕ излезе од парламентот, и тоа за да се оплачка народот. Следи да ги казни членовите на ВМРО-ДПМНЕ кои протестирале против Букрештанскиот договор. Па Лупчо Георгиевски бил Бугарин а и арамиште, Р.И.)

На 10.12.1999 до премиерот имав "Предмет: Молба за разрешување на мојата обесправеност од 1990 година како член на ВМРО-ДПМНЕ.

Кога се основаше партијата ВМРО-ДПМНЕ во 1990 година, кога не сакаа да и се приклучат високообразовани кадри, јас доброволно се приклучив, бев кандидат за пратеник на Парламентарните избори во 1990 година и од 1998 година член на Советот на партијата.

Самата 1990 година за мене постана несрекна, оти како член на ВМРО-ДПМНЕ бев понижен и без основа прерасподелен на пониско работно место како казна за моето членство. Следната година ми се монтира судски процес и од таа година сум без работен однос, без можност како член на партијата да се вработам. За ова пишував во весникот 'Нова Македонија' на 4 и 5 декември 1999 година.

Истата 1990 година се јавив на конкурс во Земјоделски факултет- Скопје, од кој бев испратен на дошколување во Германија и Австро-Унгарија, бев одбиен и непожелен како член на партијата. Тоа се повтори во сите следни години во истиот факултет, Ветеринарниот факултет, Институтот за сточарство, но и со тајните конкурси на Вишата земјоделска школа- Битола таму бев непожелен.

Овде се избираа лица со интерни докторати со историски теми за докторат, кои не се објавени за да бидат достапни до научната и стручната јавност, со тоа да бидат признати како докторати и немаат објавено ниту еден самостоен труд: сите нивни 'трудови' се објавени само во нивни списанија. Јас докторирав во Виена 1976 по четиригодишното работење како научен соработник во Минхен, докторатот ми е објавен во Минхен, сум автор на самостојни трудови сите објавени вон државата (во државата не ми е дозволено да објавувам), имам издадено скрипта 'Исхрана на говедата' (другите кандидати и рецензенти немаат издадено било каква скрипта или книга) и сум автор на книгата 'Средоземјето прадомовина на Европјаните' (таа Ви ја имам испратено).

Јас сум одбиен, а се применети внатрешни лица и непријатели на книгата: Ристо Проданов (Ветеринарен факултет), Михајло Адамов (Ветеринарен факултет), Танас Трајковски (Земјоделски факултет), Владимир Џабирски (Земјоделски факултет), Боне Палашовски (Институт за сточарство), Митре Стојановски (Вишата земјоделска школа) итн. Ова се остварува, бидејќи овие рецензенти се поткупени од страна на директорот на ЗК 'Пелагонија'- Битола за кого сум поднесувал многу кривични пријави како уништувач на Комбинатот, но и самите рецензенти се лично против мене, оти нив ги регистрираат со свои трудови и написи како виновници за сите пропаднати инвестиции во сточарството, кои никогаш не се бавеле со наука и струка, до денес тие се професори во наведените институции, а државата во СФРЈ беше само пред САП Косово и денес е само пред Албанија. Овие лица образуваат нови кадри, кај нив стекнуваат магистратури и докторати, а сето тоа е трагедија. Тој се следните уништувачи на сточарството, на кои ќе мора да им се забрани со нивната понатамошна дејност: На Земјоделски факултет Никола Тодоровски и Ташко Токовски, на Ветеринарниот факултет Никола Поповски и Ристо Илковски. Овие се јавуваат во секоја рецензија, кои се лажговци и подмитливи. Тие со тоа само стекнуваат и добиваат пари од нив предложени кандидат. Значи, рецензиите и изборот се само приватни, а не државни.

Кон овие би се надоврзал и Претседателот на Институтот за сточарство кој е виновен за немањето кадар во таа установа, директорот на Ветеринарниот институт како соучесник за раширени болести кај животните и ветеринарниот лекар Борис Антелков во Вишата школа Битола, кој не успеал да специјализира во Белград, ни да магистрира во Загреб, а сега 'докторира' во Загреб што е срам за научната и стручната мисла.

Значи, јас сум уништен од овие тотални неспособни лица како нивни личен став и корист со интерес, а јас тоа неможам да го спречам токму заради мојата поврзаност со партијата од 1990 година.

Бо надеж да се преземи нешто во врска со мојата молба, се заблагодарувам".

На 09.09.2006 испратив до "Јавен обвинител на Р.Македонија За: Фалсификаторите (лажговците) во Земјоделски факултет Скопје Од: Д-р Ристо Ивановски Ул.Михајло Андоновски бр.6/21...КРИВЧНА ПРИЈАВА

За лицето Танас Трајковски, кој како вршител на наставник во Земјоделски факултет- Скопје, не ги исполнува условите предвидени во Законот за високо образование на Р. Македонија. Исто така, за тој да биде предложен и избран наставник во истиот факултет, тоа се врши со фалсификат. Имено, тој нема објавено ниеден самостоен труд, ниту еден самостоен напис, а тој е предложен и избран со фалсификат, во кого стојат четириесет и че-

тири (44) трудови. Со кривичната пријава се предлага на лицето Танас Трајковски да му престани работниот однос наставник по сите звања, казнат сооучесниците за направениот фалсификат со кого тој е предложен и избран за наставник. Со ова ќе прекинат да му се на-несуваат штети на македонското стопанство, кои поради лични цели тој се најдува на нај-ниско место. О б р а з л о ж е н и е

Лицето Танас Трајковски било вработено како ветеринарен техничар во Земјоделско стопанство на Земјоделскиот факултет- Скопје. Ова било повод тој да заврши Земјоделски факултет. Од ова тој не бил задоволен, тој магистрирал и докторирал за тема за поламатура и матура. Како потврда за наведеното, неговата магистерска и докторска работа не биле објавени. Со тоа што тие не биле јавни, значи објавени, што биле основ за стекнување на научните звања магистер и доктор, тој не магистрирал, ниту докторирал. Токму затоа не-говите 'трудови' како такви се кријат од научната и стручната јавност. Всушност, тие биле и се само интерни писарии, како што биле и се носителите на тие звања. Ваков било лицето Ристо Илковски.

Овој магистрирал и докторирал кај наставен предмет кого го предавало лице, кој не бил магистер, ниту доктор. Всушност, тој бил само со завршен Земјоделски факултет. Бидејќи Земјоделски факултет за предметот немало наставен кадар, тој не можел да биде магистер и доктор. Ова него не му пречи, кај него да магистрира и докторира Танас Трајковски, со што се приватизирала кадровата политика на Земјоделскиот факултет само за лични цели. Ова било основ на државата да и се нанесуваат штети од лица лаици во струката и наука-та, поради што Р.Македонија е на најниско равниште во говедарството, со тешки последици.

Постапката е наједноставна. Иако лицето Ристо Илковски бил 'татко' на магистратерата и докторатот на лицето Танас Трајковски, него не му пречи и тоа само за лични цели, тој Танас Трајковски во 1995 година да го предложи за доцент и да биде избран. Напротив, поднесителот на кривичната пријава кој работел 4 години во научна установа во Германија и докторирал во Виена Австрија да го одбие. Овој до денес има објавено осумнаесет книги со околу 5000 страни и преку 200 трудови и написи: трудовите и написите се објавени во Германија и Хрватска, оти него во Р.Македонија не му било дозволено да објавува, што писмено му го сооптил Ристо Илковски. Ваквата постапка била основа, внатрешните лица меѓусебно сами да се предагаат: јас тебе, ти мене.

Танас Трајковски, без тој ништо да не работи, на ист начин бил предложен и избран за вонреден професор.

На 13.11.2002 беше објавен конкурс за истиот предмет. Бидејќи на него се пријавил и поднесителот на кривичната пријава, конкурсот бил растурен, пракса што се спроведува од истиот факултет редовно од 1990 година. На 10.10.2003 е поднесена тужба П.бр.3555/03 во Основниот суд Скопје I Скопје, а го суди судивката Драгица Сапунџиска...Бидејќи конкурсанте биле само од формален карактер, поднесителот на кривичната пријава нема што да бара. Земјоделски факултет бил самоп управна интерна заедница, која не била и не е во состојба да се натпреварува, опстојувајќи само социјална установа за згрижување на недооформени личности, кои не се во состојба да се носат со проблемите во сточарството.

Следи нов конкурс на 02.04.2004, па тужба П.бр.3556/04, со прва расправа дури на 31.10.2005, кај судијата Влатко Самарџиски. На 07.09.2006 тужителот добил Пресуда, со која го изгубил спорот. Истиот ден била испратена жалба на тужителот, во која е наведено, во Пресудата има само една странка, тужениот. Токму во оваа судска постапка се утврди, дека Танас Трајковски бил избран со фалсификат. Тој немал ниеден самостоен труд, ниту самостоен напис. Дури тој немал ниеден групен труд, ниту групен напис. Во Билтенот на Универзитетот 'Св.Кирил и Методиј' во Скопје бр. 854, од 10 јуни 2004 година има групни писарии објавени во неговиот факултет, сите за основно осмогодишно училиште. Под број 3 го нема (се лаже), под 6 во печат, под 9 во печат, под 10 во печат, под 11 во печат. Во листата се наредени по ред до (со) број 11. За нив нема никаква рецензија. Ова било поради тоашто во нив нема ништо ука и наука, туку само интерни писарии. Најбитно е што тој конечно сфатил дека тој како пензионер требало нешто да работи, па склепале писарии, само сите во печат. Битни се само објавените. Овие заедно се само 6 писарии. Значи, пензионираниот ветеринарен техничар со своите сописарции објавиле само 6 писарии. Токму со вакви писарии се изигрува Законот за високобразование. Ова се поврдува со тоа што ако пет автори имаат по

пет писарии, вкупно се дваесет и пет: $5 \times 5 = 25$. Овде состојбата е сосема друга. Сите тие пет писарции, вкупно имаат само пет писарии. Со овие вкупно пет писарии писарците биле задоволни, што важи и за Законот за високобразование, а отсекогаш е изиграна државата.

И овде се јавува Ристо Илковски. Бидејќи тој на Танас Трајковски му бил 'татко' на докторатот, тој не смеел да биде рецензент. Само кога се е само од интерес, тој и овде е рецензент, претседател. Затоа само од лични интереси во заклучокот и предлогот стои: 'Врз основа на досегашната целокупна активност на д-р Танас Трајковски во областа на наставната, научната и апликациона дејност и објавените трудови до изборот доцент и вонреден професор и потоа до денес (44 трудови), имајќи го предвид Законот за високо образование, Правилникот за избор на наставници при Универзитетот >Св.Кирил и Методиј< во Скопје, Статутот на Земјоделскиот факултет, објавениот конкурс и пријавените кандидати, членови на Рецензовата комисија имаат особена чест и задоволство да му предложат на Наставно- научниот совет на Земјоделскиот факултет, да го избере д-р Танас Трајковски, досегашен вонреден професор, во звањето редовен професор по предметот говордарство'.

Се гледа, 'татенцето' си го избира 'детеңцето'. Бидејќи на поднесителот на кривичната пријава 'татковците' биле во Германија и Австралија, тој (како сирак) го изгубил правото да биде избран. Ама кога поднесителот на кривичната пријава во Виена полагаше заклетва, дека ако докторот лаже..., него ќе му се одземе докторатот. Бидејќи Танас Трајковски лаже, тој не може и не смее да биде доктор. Па тој и не е доктор. Кога неговиот докторат се крие, и неговиот докторат е скриен- го нема.

Ова тој самиот не го прави. Фалсификатот е на рецензентот... Токму затоа, Танас Трајковски мора да го изгуби своето работно место, кое никогаш не го заслужувал, и казнат соучесниците.

09.09.2006 Битола Д-р Ристо Ивановски Ул.Михајло Андоновски бр.6/21...".

На 09.09.2006 поднесов за "П.бр.3556/2004 Основен суд Скопје I Скопје Предмет: Прилог кон Жалбата до Апелациониот суд од 07.09.2006

Во Жалбата наведив за моите за моите барања да бидам ослободен од трошоците за судот и застапникот и тоа до моето вработување. Судијата не ми укажа што јас требада приложам, што е негова обврска... Во судската постапка се одржа само една расправа, другите беа само лични сретнувања- губење време. Поради наведеното, јас признавам само една расправа, на која се донесе она што беше соопштено на 03.05.2006, само за една страна- тужниот.

Во прилог ја приложувам кривичната пријава".

На 16.09.2006 до Премиерот на Владата на Р.Македонија испратив "Предмет: Прилог кон Замолница и Кривична пријава.

На 31.08.2006 Ви испратив Замолница за повторување на судската постапка П.бр.987/92 и на 09.09.2006 Кривична пријава.

Во прилог ја испраќам Дополна на жалба на тужителот.

Иако само јас сум бил научен соработник на Запад, каде јас и докторирав, само јас сум без работен однос. Исто така, иако само јас ги исполнувам условите да бидам наставник во Ветеринарниот и Земјоделскиот факултет во Скопје, Вишата земјоделска школа- Битола, денес дури факултет, и Институтот за сточарство- Скопје, само јас сум неподобен и без работен однос. (Ова е доказ, веројатно, дека само јас сум најподобниот...Р.И.)

Во надеж да се превземат правни дејствија, се заблагодарувам".

На 16.09.2006 испратив "До Ректорот на Универзитетот 'Св.Кирил и Методиј' Скопје Предмет: Прилог кон Замолница во Земјоделскиот факултет.

На 09.09.2006 Ви ја испратив Кривичната пријава.

Во прилог е Дополна на жалба на тужителот.

Во надеж да се превземат правни дејствија, се заблагодарувам".

На 16.09.2006 испратив "До Јавниот обвинител на Р.Македонија Скопје Предмет: Прилог кон Кривична пријава од 09.09.2006.

На 09.09.2006 Ви ја испратив Кривичната пријава.

Во прилог е Дополна на жалба на тужителот.

Во надеж да се превземат правни дејствија, се заблагодарувам".

На 26.09.2006 испратив "До Премиерот на Владата на Р.Македонија Скопје Предмет: Прилог кон Замолницата, Кривична пријава и Дополна на жалба на тужителот.

Во прилог Ви испраќам предмет за самоволијата извршени врз мене само за лични цели, а на штета на државава".

На 26.09.2006 испратив "До Јаното обвинителство на Р.Македонија Скопје Предмет: Прилог кон Кривичната пријава и Дополна на жалба на тужителот.

Во прилог Ви испраќам предмет за самоволијата извршени врз мене само за лични цели, а на штета на државава".

На 26.09.2006 испратив "До Ректорот на Универзитетот 'Св.Кирил и Методиј' Скопје Предмет: Прилог кон Кривичната пријава и Дополна на жалба на тужителот.

Во прилог Ви испраќам предмет за самоволијата извршени врз мене само за лични цели, а на штета на државава".

На 07.10.2006 до Премиерот на Владата на Р.Македонија поднесов "Предмет: Прилог кон Замолницата, Кривична пријава, Дополна на жалба и Предмет од 26.09.2006.

Како член на ВМРО-ДПМНЕ и кандидат за пратеник од 1990 година Ви соопшти дека Ѓорѓи Котевски со неговата сопруга делувале штетно врз Р.Македонија. Ова се потврди, што двата го прифатија човекот на СДСМ Боне Палашовски да биде директор на Институтот за сточарство-Скопје.(Тој е од мафијата на Никола Поповски, Борис Ангелков..., Р.И.)

Во прилог Ви го испраќам предметот испратен до Судот".

На 07.10.2006 испратив "До Јавното обвинителство на Р.Македонија Предмет: Прилог кон Кривичната пријава, Дополна на жалба и Предметот од 26.09.2006.

Ви го приложувам".

На 07.10.2006 испратив "До Ректорот на Универзитетот 'Св.Кирил и Методиј' Скопје Предмет: Прилог кон Кривичната пријава, Дополна на жалба и Предметот од 26.09.2006 Ви го приложувам".

На 21.12.2006 за П.бр.3556/04 до Јавното обвинителство на Р.Македонија- Скопје испратив "МОЛБА

Од тужителот Ристо Ивановски... Ул.Михајло Андоновски бр.6/21

Со решение на Основниот суд Скопје I Скопје П.бр.3556/04 од 3.5. 2006, потврдена со решение на Апелациониот суд Скопје Гж.бр.7667/06 од 30.11.2006, добиено денес 21.12.2006, отфрлена е тужбата на тужителот Ристо Ивановски од Битола против тужениот Земјоделски факултет Скопје, што е повторена истата постапка за П.бр.3555/03 од 11.12.2003 и Гж.бр. 1427 /04 од 24.03.2004, што означува да се избираат лица со интерни звања, дури со необавени трудови за звања, значи, неважечки. Ова не е во согласност со Законите за високо образование на Европа, срам за Р.Македонија. Исто така, тужителот токму од Факултетот бил испратен на доусовршување во Германија, каде тој четири години работел како научен соработник и докторирал во Виена на 04.11.1976. Досега ваков нема во наведениот факултет. Тој има објавено 19 книги, формат А5 со околу 5400 страни, и преку 200 трудови и написи во Германија, Хрватска и Македонија. Ова не важи за избраниот, кој нема објавено ниеден самостоен труд ниту напис. Тој докторирал дури во 1995 година, што е навреда на струката и науката на Р.Македонија.Ова е повод, што Р.Македонија по сточарство е само пред Албанија.

Двата судови направија суштествени повреда на одредбите од паричната постапка, бидејќи погрешно и нецелосно ја утврдија фактичката состојба. Имено и првостепениот и второстепениот суд не го зеде во предвид фактот што постапката пред надлежниот суд тужителот ја поведе како граѓанин на кој му е оневозможено да учествува на конкурс за избор на наставник со сите звања. Јас бев одбиен поради тоа што јас на конкурсот сум немал комплет документи, што не е вистина. Ова се гледа и со тоа што, јас редовно конкурирам од 1990 година. Никогаш моите документи назад не ги вратија. Ова било поради тоа што со нивниот одговор сум стекнувал право на тужење. Иако јас ги барав документите, со кои беа приложени трудовите, по еден пример од секој труд, ништо не ми беше вратено. Ова без прекин трае се до за П.бр.3556/04.

На 15.09.2006 во Дополна на жалба на тужителот, под точка 11, за П.бр.3555/03, кој претходеше за П.бр.3556/04, напишав: 'На 13.11.2002 во весникот 'Нова Македонија' беше објавен конкурс за наставник во сите звања, во предметот говедарство. Ова е повторување

на истиот конкурс од 14 јули 1999 година, на кого исто така се пријавив со свој предмет од 14.07.1999. Бидејќи изборот не беше извршен, истиот наставник продолжи да држи предавања. Јас за ова ништо не беше информиран. На 19.11.2000 итн. испратив предмет Молба за испраќање на рецензијата. До денес ги немам добиено својата Молба со документите и приложите наведени по реден број од 1- 7. Покрај моите молби, од Вас до денес сум без одговор.

Се пријавата за објавениот конкурс од 13 ноември 2002 година се пријавив на конкурсот на предметот говедарство. Во прилог можат да се користат мојата пријава со од 1- 7 документи и прилози, кои од 14.07.1999 се кај Вас. Исто така, сите пријави за избор на наставници на кои сум одбиван, ама и не извршениот избор по предметот свиенјарство во 1990 година. Покрај тоа, се пријавив до Вас на конкурс за предметот сточарство на 18 јули 1997 година зашто немам добиено одговор. Во прилог можат да се користат предметот испратен до Деканот на Земјоделскиот факултет од 06. 03.2002...

Како потврда дека не е вистина дека јас сум немал комплетни документи, се гледа според мојот навод од мојот прилог од 26.09.2006, под број 4, стои: 'за мене досега се извршени две рецензии'. Првата беше токму за предметот, за кога се расправа. Се ова говори, ова нема врска со наука и струка, никако со некаков закон, туку ова е само самоволен чин. Ова се гледа и по тоа што, овој предмет мораше да се заврши само со една расправа. Меѓутоа, судијата се грижел да заработи адвокатот. Јас не признавам повеќе од една расправа и барав да бидам ослободен се додека не се вработам, приложувајќи и потврда дека сум без приходи. Двата суда тоа не го прифатија, па сум задолжен да го платам адвокатот во износ 22.620,00 денари, што е срамота. Со ова се потврдува, одземеното право на секој граѓанин да конкурира, што е негово уставно право, што важи и непочитувањето на Законот за високо образование, кое мора да биде во склад со нормите кои владеат во Европа, предност да имаат само оние кои ги исполнуваат условите. Токму ова не важи со реизбраниот пензиониран ветеринарен техничар. Овој интерно го завршил наведениот факултет, кај него магистрирал со тема за поламатура и докторирал со тема за матура. Исто така, тој без ниеден објавен самостоен труд и самостоен напис прво бил избран за доцент, потоа за вонреден, а со последниот конкурс за редовен наставник

Со оглед на сето погоре изнесеното сметам дека има место да се укинат двете решенија (на двата судови) и предметот да се врати на првостепениот суд на повторно судење, порадишто, молам да поднесете барање за заштита на законитоста до Врховниот суд на Република Македонија во смисла на однапред изложеното, согласно со одредбите на член 387-394 од ЗПП.

Прилог: фоткопија на Пресуда Гж.бр.3667/06. Исто така, до Вас сум ги испратил: Кривична пријава на 09.09.2006, Дополна на жалба на тужител од 15.09.2006, до Вас на 16.09.2006, Прилог...од 26.09.2006 и Прилог... од 07.10.2006.

21.12.2006

Ристо Ивановски Ул.Михајло Андоновски бр.6/21 Битола".

На 21.12.2006 до Премиерот на Владата испратив "Предмет: Прилог кон Замолници, Кривична пријава, Дополнена жалба, Предмет од 26.09.2006 и Предмет од 07.10.2006.

Во прилог Ви ја испраќам мојата молба до Јавниот обвинител на Р.Македонија, мојата тужба да биде препратена на ревизија во Врховниот суд, за спорот кој како член на ВМРО-ДПМНЕ го изгубив, што за мене е нормална пракса."

"Република Македонија Јавно обвинителство на Република Македонија ГО.бр.1125/2006 Скопје, 3.1.2007 година

До Ристо Ивановски Ул.Михајло Андоновски бр.6/21 Битола

Во врска со Вашата иницијатива упатена до ова јавно обвинителство со која иницијативте подигнување на барање за заштита на законитоста против пресудата Гж.бр.7667/06 од 30.11.2006 година на Апелациониот суд во Скопје со која е потврдена пресудата П.бр.3556/04 од 3.5.2006 година на Основниот суд Скопје 1, Ве известуваме дека по извршениот увид на судските списи и оценката на наводите во подавката Јавниот обвинител на Република Македонија утврди дека согласно новиот ЗПП (Сл.весник на РМ бр.79 од 21.9.2005 година) барање за заштита на законитоста неможе да се поднесе за правосилна одлука донесена после 29.12.2005 година.

/бѓ Заменик јавен обвинител Воислав Гавровски".

На 09.01.2007 до Примерот на Владата на Р.Македонија поднесов "Предмет: Прилог кон Замолницата, Кривична пријава, Дополнна на жалба, Предмет од 26.09.2006, Предмет од 07.10.2006 и Молба до Јавниот обвинител

Со Молбата до Јавниот обвинител барав да ми се овозможи да имам право на Ревизија пред Врховниот суд на Македонија, со што понатаму сум обесправен, како член на ВМРО-ДПМНЕ. Бидејќи Јавниот обвинител ми соопшти дека тој не е надлежен, се обратив до Врховниот суд. До него ја испратив Ревизијата.

Во неа ќе се види, примениот кандидат од 2004 година е во пензија, а Земјоделскиот факултет- Скопје во 2004, 2005, 2006 и 2007 година го води спорот, само јас да не бидам.

Во надеж да се преземи нешто се заблагодарувам".

На 18.06.2007 до Примерот на Владата на Р.Македонија испратив "Предмет: Престапка за обесправување од 1990 година се до денес.

1. За монтирањето на судскиот спор од 1991 година и останувањето без работен однос се до денес водев судски спор П.бр.987/92. Овој го изгубив тесно, 7 : 6. Поднесов Предлог за повторување на постапката, а предлогот беше одбиен од судијата Александар Прчевски. Потоа се обратив до Вас и по повеќепати допишување со ...Судскиот совет ми беше советувано да се обратам до надлежниот суд. На 23.03.2007 до Основниот суд Битола поднесов Предлог на тужителот за повторување на постапката, против тужениот ЗК 'Пелагонија'- Битола. Меѓутоа, до денес се уште немам добиено никаков одговор.

2. Од 1990 година редовно се јавувам на конкурси во двата македонски универзитети. Редовно бев одбиван. Конечно се решив да тужам. Тоа го направив со Земјоделски факултет- Скопје, со П.бр.35555/03. Јавното обвинителство на Александар Прчевски со Го.бр.1026/04 од 05.07.2004 не ми дозволи да се обратам до Врховниот суд на Македонија.

3. Уште не завршен судскиот спор П.бр.3555/03 случајно го видов повторениот конкурс за истиот предмет на истиот факултет и се јавив на истиот. Самоволно бев одбиен и поднесов Тужба П.бр.3556/04, под ист број итн. За него на 09.01.2007 до Врховниот суд на Македонија, преку Основниот суд Скопје I, поднесов Ревизија од тужителот. До денес немам добиено одговор.

4. За горе наведеното на 02.05.2007 до Министерство за образование Скопје поднесов предмет: Самоволијата во Земјоделскиот факултет- Скопје. До денес немам добиено одговор.

5. Бидејќи без прекин сум одбиван од двата македонски универзитети, а доаѓа времето на моето пензионирање, само за да примам достојна пензија, решив да се пријавам и на третиот македонски универзитет 'Тоце Делчев'- Штип. Тоа беше на 01.06.2007. Од него добив писмо, испратено на 15.06.2007, непрепорачано...во кога беше вратено моето писмо, а во него само едно ливче широко-долго 4-10 см, со текст: 'Вашата пошта е пристигната после рокот одреден за жалби'. Бидејќи моето писмо беше вратено, затворено, ако тие писмото не го прочитале, тие не можеле да знаат, што всушност јас во него имам пишано. Не било можно да бидат потполнети сите наставни предмети, порадишто било писмото вратено, 'непрочитано'. Кога во државата нема соодветен кадар за двата универзитети, одпаѓа можноста и за третиот. Се ова говори конкурсите не биле во функција на стопанството. Испраќам фотокопија со на прва страна моето писмо до Универзитетот... и неговото до мене, со ливче широко-долго 4-10 см. На втора страна е испраќачот до Универзитетот...и од него до мене. Со тоа што писмото не било вратено уште на истиот ден се потврдува, конкурсите се објавуваат формално за познати лица, на кои им било кажано во кој весник и кога се објавени, во спротивност неподобната личност, во случајот јас, не можев со денови, недели и месеци да ги вртам весниците, и тоа само со единствена цел да го искористам своето граѓанско право, кое уште од 1977 година ми беше ускратено, одма по враќањето од Германија. Се ова говори, конкурсите и не се битни, туку само избирање на соодветни кадри, а не како што беше досега, поради што македонското земјоделство, сточарство и ветеринарство е само пред Косово и Албанија. Ако јас беше избран, имав мок да им овозможам на многу млади кадри да се дообразуваат во Австралија и Германија, да докторираат, а не како што се македонските кадри со внатрешни научни звања магистериум и докторат со историски теми за поламатура и матура, срам на струката и науката. Токму вакви кадри предаваат и ќе предаваат на трите наведени универзитети, чии звања отсекогаш сум ги оспорувал: тие до денес се кријат како тајни патенти.

Бидејќи тие не се достапни до научните лица, тие не се јавни. Па тие не се признати. Исто така, изборот не се врши според закон за високо образование, кој е во склад со европските. Попретително: за избор наставник во првиот став се предвидува образован, следниот став полуобразован и третиот став необразован. (Бидејќи секаде стои образован, сите кандидати ги исполнуваат условите). Токму затоа состојбата со македонско стопанство е такво какво што е универзитетското.

Во понатамошна постапка Ви ја испраќам мојата Пријава, која беше во писмото до Универзитетот 'Гоце Делчев'- Штип, како и наведената копија.

За превземените дејствија се заблагодарувам.

18.06.2007 Битола Д-р Ристо Ивановски Ул.Михајло Андоновски бр.6/21...”.

6. МИНИСТЕР ПО ЗЕМЈОДЕЛСТВО:

На 20.05.1999 до Министерот за земјоделство, шумарство и водостопанство- Скопје испратив предмет: "Почитувани Министер

Ви го честитам изборот за министер по земјоделство, шумарство и водостопанство и воедно како член на ВМРО-ДПМНЕ од 1990 година, кандидат за пратеник во истата година и член на советот на ВМРО-ДПМНЕ во 1998 година ве замолувам за следното:

Како најобразован во ЗИК 'Пелагонија'- Битола членот на ЦК СКЈ и ЦК СКМ Вангел Гагачев ми монтира судски процес во 1991 година. Како член на ВМРО-ДПМНЕ морав да го изгубам судскиот спор, оти тој 100% беше монтиран. Затоа се следните докази: предметот на премиерот Никола Клусев од 03.05.1991, од 13 судски пресуди 6 се во моја полза, а 7 се против мене, со иста тужба го водевме спорот со мојот колега (тој беше потешко и за повеќе дела оптеретет), тој беше вратен на работа и го врати своето обештетување итн. Напротив, јас сум без работен однос од 20.05.1991

Јас сум единствениот во државата кој сум бил научен соработник во Германија 4 години и сум докториран во Виена на Универзитетот за земјоделски науки. Исто така, јас сум единствениот кој сум објавил сам самостојни трудови во странство (Германија и Хрватска, во Р.Македонија не ми е дозволено), имам издадено скрипта за исхрана на говеда, сум објавил 45 написи за историја и сум издал своја книга 'Средоземјето прадомовина на Европјаните', во која со билошки методи ги објаснувам како сите балкански народи се вештачки.

Во 1978 година сум одбиван без основа и насилинички начин од Вишата земјоделска школа- Битола, Земјоделскиот факултет во 1990, 1995, 1996 и 1997 година, Ветеринарниот факултет во 1996 и 1997 година и Институтот за сточарство во 1996 година. Јас сум одбиван а се примени лица со интерни дисертации со тема за матура, немаат објавено ниеден самостоен труд, никакво искуство во струката и се соучесници за заостанатоста на сточарството на Р.Македонија и тоа само пред Албанија. Дури без да бидат извршени рецензии на два пати сум одбиен од Институтот за сточарство и Ветеринарниот факултет, што произлегува од следното:

Од 1977 година сум пишувал за виновниците за заостанатоста на сточарството, а тие се професори на наведените факултети, тие се 'татковци' на доктори за наука како срам за научната мисла, а тие како рецензенти се изживуваат врз мене, но и го уништија сточарството. Наместо ним да им се суди како државни непријатели, тие до денес го водат сточарството во пропаст, а само јас како член на ВМРО-ДПМНЕ сум казнет без средства за живеење од 1991 година.

Во надеж да го разгледате моето писмо се заблагодарувам”.

На 08.11.2001 до Министерот за земјоделство, шумарство и водостопанство- Скопје испратив:

"Предмет: Преставка за мојата обесправеност.

Како Министер по земјоделство се обраќам за мојата обесправеност од 1977 година. Имено од Земјоделскиот факултет- Скопје во 1972 година, по завршувањето оддел на сточарство, бев испратен за неговите потреби во Германија. Таму работев 4 години како научен соработник, а докториран во Виена. Досега сум објавил мноштво самостојни трудови, имам многу написи зашто македонското сточарство и земјоделство беа и се пред Косово во СФРЈ и пред Албанија во Европа. Сум издал Исхрана на говеда, три историски книги: Средоземјето прадомовина на Европјаните, Нов Александар Македонски (тн.Скендербег) и Одредување на Македонците. Се вкупно објавени преку 150 наслови.

Бидејќи јас сум единствен научен соработник од Германија и доктор на наука од Австроја, како и автор на многу критички наслови против лицата кои се виновни за заостанатоста на македонското сточарство, тие мене ме ликвидираа и од 1991 година сум без работен однос. За ова беше повод моето членство во партијата ВМРО- ДПМНЕ, а јас бев кандидат за пратеник во 1990 година.

Во 1977 година се пријавив на Земјоделскиот факултет. Не бев прифатен оти тој станал семејна и приватна институција. Затоа се вработив во ЗИК 'Пелагонија'- Битола. Во 1991 година ми се монтира судски процес без докази и го изгубив спорот дури во 1996 година: од 13 расправии (одлуки, Р.И.) изгубив 7 : 6.

Скоро секој година се јавувам на конкурсси на Земјоделскиот, Ветеринарниот факултет, Институтот за сточарство и Вишата земјоделска школа- Битола. Секогаш сум одбиен, а се примени лица со интерни докторати со теми за матура, кои немаат самостојни трудови, туку групни, со што се изигруваат законите а државата со неспособен кадар продолжува да биде само предпоследна.

Токму поради мене предметот по свињарство до денес е без наставник: јас се јавив на конкурс, тој се раствури и до денес не се објавува конкурс за да не се јавам. На истиот Земјоделски факултет сум пријавен на конкурс веќе две години, за тоа се молчи како оберсправен за говедарство итн.

Предметов го испраќам за мое вработување во наведените институции, Вашето Министерство и други земјоделско- сточарски институции.

Во надеж да ми се излезе во пресрет, се заблагодарувам”.

7. МИНИСТЕРОТ ЗА ОБРАЗОВАНИЕ.

На 04.01.1999 до Министерот за образование испратив предмет "Самоволијата во универзитетите на Р.Македонија.

Како научен соработник од Минхен и доктор на наука од Виена се вратив во државата за да и помогнам: таа во СФРЈ се наоѓаше само пред Косово и денес е само пред Албанија. Мојата диплома и искуства беа пречки на мојата понатамошна делатност. Во 1977 година бев одбиен од Вишата земјоделска школа од предметот за кој сум докториран а беше примен Петар Богданов само со завршен факултет и без ниеден објавен труд. Тоа беше одмазда од страна на Борис Ангелков за кого сум пишувал за неговите неуспеси: тој имаше пријавено магистратура во Загреб, а таа ја прогласил за докторат ?!

За да ме спречат во понатамошното мое унапредување ми беше забрането да објавувам трудови во Македонија и затоа јас бев приморан да објавувам трудови и самостојно во Германија и Хрватска- Загреб. Освен тоа пишував во 'Нова Македонија' за виновниците за пропаднатите инвестиции: Никола Тодоровски, Зора Џабирска, Никола Поповски, Борис Ангелков, Ристо Илковски, Ташко Токовски итн. Затоа тие се одмаздуваат:

Во 1990 година бев одбиен од Земјоделскиот факултет по свињарстворецезент беше Ташко Токовски и до денес нема наставник предметот

Во 1995 година бев одбиен од Земјоделски факултет по говедарство, а беше применено внатрешно лице со средна стручна школа: тоа внатрешно завршило вонредно факултет (вонредно полагаат само 50% од редовните), магистрирало кај неговиот претпоставен, што важело и за докторат, кај Ристо Илковски. Така ветеринарниот техничар без ниеден самостоен труд и рецензентот Ташко Токовски постанува наставник.

Во 1996 година бев одбиен за истиот предмет во Институтот за сточарство без да се изврши рецензија, а незаконски беше применен мојот помошник и лош работник Боне Палашовски: тој нема ниеден самостоен труд. (Тој бил и останал најслабата личност по сточарство во државата, Р.И.)

Во 1997 година бев одбиен од Ветеринарниот факултет за предметот на кого сум докториран во Виена (исхрана), а е применено внатрешно лице Ристо Проданов, кое никогаш не се бавело со исхрана и нема објавено ниеден самостоен труд. Тоа не е проблем кога рецензент беше Никола Поповски, која како агроном предава предмет за ветеринарен лекар. Затоа, кога тој можи, можи и Р.Проданов.

Во 1998 година бев одбиен од Земјоделскиот факултет по овчарство, а беше применен синот на Зора Џабирска, Владимир Џабирски. Тој магистрирали и докториран кај Никола То-

доровски и Ташко Токовски, а рецензенти беа наведените и Ристо Илковски (не го познава овчарството). Тоа е спртивно на законот. Не само тоа, тој нема објавено ниеден самостоен труд.

Во 1998 година бев одбиен од Ветеринарниот факултет за специјално сточарство, а беше применен пропаднат студонт Михајло Адамов без ниеден самостоен труд со докторат без врска со предметот. Овде е рецензенти беа Никола Поповски и Ристо Илковски. Тие не извршија рецензија а го примија внатрешното лице.

Тоа што важи досега кажаното, заради Борис Ангелков, кој не успеал да специјализира во Белград (пријавил магистратура во Загреб), јас сум одбиен о Вишата земјоделска школа во Битола, а е применено по свињарство внатрешно лице Митре Стојановски со интересен докторат од Земјоделски факултет и нема ниеден самостоен труд.

Магистерските и докторските работи се интерни на Земјоделски факултет, тие се со теми за пола и матура. Бидејќи се срамат од светската стручна и научна мисла, нивните 'научни' трудови се кријат како патенти. Бидејќи научните звања се јавни, се додека тие не се објавват, наведените лица не се магистри и доктори.

За овие самоволија сум протестирајал до претседателот, премиерот, министерот за образование, ректорите на универзитетите и наведените установи. Со тоа започнала постапката за јавноста на нивните звања: не се почитуваат нивните трудови како јавни и подлежни на критика. За моите протести го наведувам мојот предмет, испратен до претседателот на државата, препратено до Владата, а тоа со предмет бр.П-571/3 од 29.07.1998 е препратено до Републичката просветна инспекција, од која не сум добил одговор.

Освен моите трудови, објавени написи за пропаднатите инвестиции (сум ги регистрирал злочинците на државата, мои рецензенти), имам објавено скрипта Исхрана на говедата и во 1998 година своја книга за потекло на народите 'Средоземјето прадомовина на Европјаните'.

Во надеж да се почитуваат законите и унапреди на земјоделството во државата се заблагодарувам".

На 23.01.1999 до Министерот за образование испратив "Предмет: Замолница за протестот 'Самоволијата во универзитетите на Р.Македонија' од 04.01.1999.

На наведениот датум испратив мој протест до Вас, во кој наведив како јас сум непожелен од семејните универзитети на вработените, кои таму завршиле, таму добиле научни звања, таму објавувале свои написи и тие биле основа да унапредуваат со редовен професор.

Напротив, јас како вработен четири години во Минхен како научен соработник, доктор на наука од Виена и сум објавувал само во странство трудови (во интерните во Р.Македонија ми беше забрането сум непожелен): во 1977 година бев одбиен, а од 1990 година сум непожелен и држко навреден.

Во надеж да се почитуваат законите се заблагодарувам".

На 13.02.1999 до Министерот за образование на Влада на Р.Македонија испратив "Предмет: Замолница за мое вклучување како наставник според мојата наобразба, сознанија и трудови.

По повод на моите протести до органите на државата за моето одбивање на наставник од универзитетите во државата како спротивност на законот за образование и самоволијата на вработените во факултетите и институтите како нивно наследно право, Владата на Р.Македонија со предмет бр.П-571/3 од 29.07.1998 ми соопштува како Републичката просветна инспекција треба да ги испита моите наводи, да преземе за истите нешто и за тоа да бидам известен.

Досега ништо не е јавено. Затоа следат мои протести до Премиерот од 21.12.1998, министерот за образование од 04.01.1999, премиерот од 23.01.1999 и министерот за образование од 23.01.1999.

Во моите предмети наведувам како се извршени фалсификати рецензии или без рецензии сум одбиен, а се примени лица со интерни докторати, со групни и историски трудови, кои немаат значење за стопанството на државата. Освен тоа, јас сум одбиен со објавени самостојни трудови во Македонија (во Македонија ми беше одземено правото да објавувам), имам издадено само јас во државата скрипта за исхрана на говедата, во август 1998 година излезе од печат мојата книга 'Средоземјето прадомовина на Европјаните' со биолошки и

сточарски методи (следи оваа година второ издание) и сум објавил 43 написи по историја (во Европа и Мала Азија живее само еден биолошки народ, денешните се само вештачка творба на интересните сфери).

Значи, јас сум одбиван започнувајќи од 1978 година и тоа по враќање како четиригодишен вработен научен соработник во Минхен и докторирањето во Виена.

Како потркепа за приватизираноста на избор на наставник би го навел последниот пример: во 1990 година се пријавив на конкурс за наставник по предметот свињарство, изборот не се изврши, до денес од 1990 година нема наставник по предметот и кога ќе заврши (докторира) нивни асистент тој ќе постане наставник по свињарство. Значи, постои слободно место, не се гледаат интересите на државата, туку само на вработените како приватизираност на Земјоделскиот факултет, кој нема кадар по ниеден предмет за сточарска дејност.

Во надеж да се проучи мојот предмет и преземат мерки се заблагодарувам”.

“Република Македонија Министерство за образование број: 12- 953/2 од 22.02.1999 год. Скопје

До Д-р Ристо Ивановски ул.‘Михајло Андоновски’ бр.6/21, Битола.

Во врска со вашата молба за вклучување како наставник на високообразовна установа, Ве известувам дека изборот на наставници е во надлежност на факултетите и вишите школи, кои ја согледуваат потребата од ваков кадар и донесуваат одлука за нивен избор.

Потсекретар м-р Ванчо Ѓорѓиев”.

На 18.03.1999 до Министер за образование на Влада испратив “Предмет: Универзитетите не се наследна сопственост на вработените.

Како член на ВМРО-ДПМНЕ од 1990 година, кандидат за пратеник во истата година кога се плашеа кадрите да постанат членови на таа партија и член на советот на истата партија од 1998 година кога се приклучија повеќе кадри јас сум обесправен. Моето обесправување се однесува само заради злоупотребата на државните универзитети за лични цели на вработените како нивно наследно право. Тие со нивни интерни докторати со историски теми за матура постапуваат доценти се до редовни наставници. Немаат издадено учебници и студентите ги изучуваат предметите на туѓи јазици или од тетратки од предавања. Како наставници имаат објавено интерни трудови без научна и стручна важност за македонското стопанство. Токму затоа земјоделството, сточарството и ветеринарството на Р. Македонија се наоѓа само пред Албанија.

Сево говори дека во државата нема кадар да ги подигни на повисоки равништа Земјоделскиот, Вишата земјоделска школа, новиот Ветеринарен факултет и нивните институти. Тоа се потврдува со моето одбивање на навредлив и дрзок начин од 1976 година кога се вратив од Германија по докторирањето и работењето четири години како научен соработник. Ова е проблем за мене од 1990 година, кога секоја година се пријавував на конкурс и не бев прифатен: имам објавено самостојни трудови вон Р.Македонија (во државата не ми беше дозволено да објавувам оти таа им припаѓала како наследно право на вработените во универзитетите), имам издадено скрипта Исхрана на говедата и своја книга Средоземјето прадомовина на Европјаните- со биолошки методи познати во сточарството (сум објавил 43 написи за историски теми) итн.

За мојата дејност се моите производи кои се припремаат во ‘Бентомак’- Крива Паланка (за нив сум објавил трудови), Фабрика за добиточна храна... и на мој предлог производот за потсиривање на млеко ‘Кваско’

Кога се промена властта, си замина СДСМ и настапи ВМРО-ДПМНЕ со надевав ќе победи правдата и ќе има прогрес државата. Токму затоа се обратив до Вас на 23.01.1999 со Замолница за протестот самоволијата на универзитетите на Р.Македонија од 04.01.1999 и замолница за мое вклучување како наставник според мојата на образба, сознанија и трудови од 15.02.1999. Во овој наведив како Владата на Р.Македонија со предмет бр.П-571/3 од 29.07.1999 ми соопштува како Републичката просветна инспекција треба да ги испита моите наводи, затоа да преземе нешто итн. За моја несреќа како државен непријател и странец во оваа држава (тоа не бев во Германија) со предмет од Министерството за образование бр/12-953/2 од 22.02.1999, спротивно на сопственоста на државните универзитети ми се јавува за наследното право на вработените, што е дрско и штетно за државата”.

На 11.12.1999 до Министерот за образование на Владата на Р.Македонија испратив "Предмет: Мојата обесправеност на универзитетите како член на ВМРО-ДПМНЕ.

Како член на ВМРО-ДПМНЕ од 1990 година, кандидат за пратеник и член на Советот, сум без работен однос од 1991 година, затоа пишував во 'Нова Македонија' на 4 и 5 декември 1999 година против Врховниот суд на Македонија.

Од 1990 година сум непожелен и бев одбиен од предметот свинъарство, заради мене се растури конкурсот, до денес нема наставник, предметот го предава наставник на друг предмет, што ќе трае се додека не докторира интерно нивниот асистент. Ова практика во Земјоделскиот факултет- Скопје е отсекогаш, иако јас од нив бев испратен во Германија на доусовршување, таму од 1972- 1976 година работев како научен соработник, докториран во Австројска. И од 07.11.1976, кога се пријавив на Земјоделски факултет, не ми се дозволуваше да објавувам мои трудови. Имам издадено скрипта Исхрана на говедата и книга 'Средоземјето прадомовина на Европјаните'.

Ваквото самоволие таму продолжи, но и на Ветеринарниот факултет, Институтот за сточарство, Вишата земјоделска школа- Битола како наследно право на вработените со интерни магистратури со теми за пола матура и докторати со теми за матура. Бидејќи се срамат за нивните историски теми, тие не се објавуваат да бидат достапни за стручната и научната јавност, а со тоа не смеат да бидат признати, кога тие не се докторати ами 'патенти'.

Јас секогаш сум одбиван, а се примени: Ристо Проданов на Ветеринарниот факултет, Михајло Адамов на Ветеринарниот факултет, Танас Трајковски на Земјоделскиот факултет, Владимир Џабирски на Земјоделски факултет, Боне Палашовски на Институтот за сточарство, Митре Стојановски во Вишата земјоделска школа. Овие намаат објавено ниеден самостоен труд, немаат издадено ни скрипта или учебник, што важи за нивните рецензенти, кои се поткупени и ми се одмаздуваат оти јас за нив имам објавено трудови и написи како уништувачи на сточарството во државата Р.Македонија, а таа во СФРЈ беше само пред Косово, а денес е само пред Албанија, на кои треба да им се забрани понатамошното делување. Тоа беа: Никола Тодоровски и Ташко Токовски од Земјоделски факултет, Никола Поповски и Ристо Илковски од Ветеринарниот факултет. Така со нив рецензиите не се државни, туку само приватни за приватни цели, на штета на државата. Исто тоа ќе се повтори и оваа година за предметот говедарство на Земјоделскиот факултет, а од таму уште немам одговор и ќе добијам по започнување на наставата со од нив избраниот наставник, член на нивната групација сопственици на установите. Нивни соучесници се: Претседателот на Институтот за сточарство Кире Филев, кој го оставил без кадар институтот и него го пренамени за живинарство со не-говиот приватен бизнис, директорот на Ветеринарниот институт како виновник за ширење на болестите и наставникот 'татко' на Вишата земјоделска школа ветеринарниот лекар Борис Ангелков, кој не успеал да специјализира во Белград, ни магистрира во Загреб, а сега 'докторидал' во Загреб, што е срам за научната и стручната мисла.

Сево се прави од 1990 година кога постанав член на партијата, а 1991 година сум исфрлен на улица без средства за живеење.

Се надевам, дека ќе ми се помогне според законите за мое вработување, а тоа е во последната постапка по конкурсот за говедарство, или пак ако таа е завршена, тогаш треба да бидам вработен на празното работно место по свинъарство за кого можи да важи конкурсот од 1990 година или пак потоа да се објави втор конкурс и по него да се постапи без опасност да биде друг предложен оти во државата на овие наведени установи нема ниеден наставник кој според законите во Европа би можел да предава и воспитува млади кадри.

Бо надеж да се разгледа и прифати мојата молба, се заблагодарувам".

На 05.01.2000 до Министерот за образование и Ректорот на Универзитетот "Св.Кирил и Методиј" испратив "Предмет: Мојата обесправеност на Универзитетот 'Св.Кирил и Методиј'.

По завршување на Земјоделскиот факултет во Скопје бев испратен на дошколување во Германија. Во Минхен работев четири години и докториран во Виена. Се вратив и бев одбиен од факултетот, оти тој ги разрешувал внатрешни и семејни проблеми. Од 1990 година редовно се пријавувам и секогаш ме одбиваат без образложение, оти тие си ги разрешуваат понатаму внатрешните проблеми со интерни лица, кои интерно магистрирале и докторираме кај лица кои ја вршат рецензијата што е спротивно на законите, немаат објавено ниеден

самостоен труд, немаат напишано ни скрипта ни книга; јас сум објавувал самостојно во стратство (Хрватска, Германија)- во Р.Македонија не ми е дозволено да објавувам во интерните списанија како наследно право на вработените, сум објавил скрипта и книга.

Досегашните обесправувања од Земјоделскиот и Ветеринарниот факултет, како и од Институтот за сточарство, не сакам да ги споменувам: лицата кои се избрани дури без рецензија, рецензијата од лична одмазда и нивната поткупеност итн., зашто сум пишел и во весници.

Мојов предмет се однесува за последните збивнувања во Земјоделски факултет: беше објавен конкурс за предметот говедарство, до денес ништо не е јавено, ниту ќе се јави, а тоа ќе биде по започнување на наставната година како нивна пракса. Ако со предметот е завршена постапката, не би сакал за тоа да водам спор, ама постои друга можност да бидам примен на друг предмет свињарство, кој до денес нема наставник, а предметот го предава несоодветно лице. Тоа место ќе се потполни само со интерно лице кого тоа интерно лице ќе докторира, што важи досега кажаното.

Бидејќи јас се јавив на конкурс и за тој предмет во 1990 година, таму не беше извршен изборот, од веќе наведените причини. Тоа место можам да го прифатам, нахнадно да се објави конкурс и никој неможи друг да го преземи било кое место, оти Р.Македонија до денес нема кадар за наведените установи и државата за тие области е само пред Албанија.

Во надеж да се разгледа предметот и преземи соодветно, се заблагодарувам и ве поздравувам”.

На 27.06.2001 до Министерот за образование Влада на Р.Македонија испратив “Предмет: Приватизирање на универзитетите и самоволијата при изборот на наставник.

Од Земјоделскиот факултет во 1972 година бев испратен во Германија. Таму работев како научен соработник до 1977 година и во Австралија докторирав. Досега имам објавено самостојни трудови во Германија и Југославија, како и скрипта ‘Исхрана на говедата’. Покрај тоа, сум објавил книги: ‘Средоземјето прадомовина на Европјаните’ во три изданија (340, 520 и 980 страници), ‘Нов Александар Македонски’ (книга за тн. Скендер-бег) и во печат е ‘Одредување на Македонците’. Вкупно сум објавил 72 историски написи, сум допринесол за производство на препарати за исхрана кај преживни животни во РО ‘Бентомак’- Крива Паланка и на мој предлог се справува препараторот ‘Кваско’ од Фабриката за квасец и алкохиол во Битола за потсирување на млекото.

Од 1977 година работев како советник по сточарство во ЗК ‘Пелагонија’- Битола. Во 1990 година постанав член на ВМРО-ДПМНЕ и кандидат за пратеник во истата година. По казна на СДСМ бев сменет од работа и од 1991 година сум без работен однос без право на вработување. Комбинатот постанал своина на соседани и роднини од с. Буф, Егејскиот дел на Македонија. Судискиот спор го изгубив од судии од Егејскиот дел на Македонија, оти бев прогласен непријател на Егејците. Сите тие беа поткупени, како што беа рецензентите Никола Поповски на Ветеринарниот факултет и Ташко Токовски на Земјоделскиот факултет, двата Егејци, како што важи за директорот на Ветеринарниот институт Ѓорѓи Мицковски, директорот на Институтот за сточарство Цилевски, претседателот на наставничкиот совет на Земјоделскиот факултет Лазо Сиваковски, деканот на Земјоделскиот факултет и министер за земјоделие Ефтим Анчев кој го обвинувам за грабеж со директорот на Комбинатот и неговиот брат ректор Анчевски. (Само комунисти, кои ја мразат ВМРО-ДПМНЕ, Р.И.)

Јас изгубив право да бидам предложен за наставник, а се примени лица без соодветни рецензии, без рецензија, кандидати без самостојни трудови, кои немаат издадено ниеден учебник, ниту книга, докторирано интерно, како што важи за рецензентите. Овие двојно добија потплати: од кандидатите и директорот на Комбинатот. Тој како сите други се членови на СДСМ.

Во 1990 година на Земјоделскиот факултет беше објавен конкурс по свињарство. Следеа по говедарство и овчарство. Токму заради мене до денес не е завршен изборот по свињарство и предметот нема наставник. По другите два предмети беа избрани ветеринарниот техничар кој завршил вечерно се во факултетот Танас Трајковски и Владимир Џабирски: овие никогаш не се бавеле со струка и наука. На Институтот по сточарство беше избран Боне Палашовски, на кого му бев претпоставен и тој беше слаб студент и никаков работник. Веќе две години сум на конкурс повторно за говедарство и за се молчи, оти јас немам право

да бидам предложен и избран. До денес нема наставник по свињарство, а сега почина и рецентот, па затоа и неговото место остана празно.

Истото се случи во Ветеринарниот факултет: по исхрана е избран Ристо Проданов, кој никогаш не се бавел со исхрана, што важи до денес, и по општо сточарство Михајло Адамов кој студираше со мене, беше пропаднат студент и во Земјоделскиот факултет одвај за-врши.

Во Вишата земјоделска школа- Битола, која денес со фалсификат се нарекува факултет, состојбата е уште полоша: таму нема сточарски кадар, а камо ли за млекарство или месарство. Овде сум одбиен од ветеринарниот лекар Борис Ангелков, кој во Белград неуспеал да специјализира и нити во Загреб да магистрира. Сега тој работи како загребачки доктор, што е срамота за струката. Јас него го обвинував и прогонував како злочинец во сточарство во Комбинатот, што важи за Никола Поповски и другите.

Значи, јас сум казнет, а непријателите на сточарството и ветеринарството ги водат дејностите. Затоа бевме во СФРЈ само пред Косово, а сега само пред Албанија.

Во надеж да се почитуваат законите и извршуваат правилните избори, се заблагодарувам".

На 02.05.2007 испратив "До Министерство за образование Скопје "Предмет: Самовалијата во Земјоделскиот факултет- Скопје.

Од 1990 година редовно се пријавувам на конкурсите, објавени од Земјоделскиот факултет- Скопје. Меѓутоа, редовно сум одбиван. Бидејќи доаѓа возраста за пензионирање, коначно решив да тужам. Преку Основниот суд I- Скопје до Врховниот суд на Р.Македонија поднесов предмет за Ревизија. Тоа беше на 09.01.2007. До денес немам добиено никаков одговор. Таа во целост ја пренесувам:

Против Пресудата на Апелациониот суд Скопје Гж.бр.7667/06 од 30.11.2006, во кои постои само една странка, само тужениот, без да се прифати било што на тужителот. Бидејќи тужениот не приложи ниеден доказ за се она што пишувам во тужбата за П.бр.3556/04, како и дека предложениот и избраниот кандидат не ги исполнува условите за наставник по сите звања, според закон за високо образование, всогласен во се со европските, а тој веќе е во пензија, со Ревизијата не само да барам да се повтори постапката, туку да се преиначи одлуката, да се изврши избор само од преостанатите кандидати, а не од избраниот кандидат, кој е срам за науката и струката. О б р а з л о ж е н и е

Со решението на Основниот суд Скопје I Скопје П.бр.3556/04 од 3.5.2006, потврдено со решение на Апелациониот суд Скопје Гж.бр.7667/06 од 30.11.2006, добиено 21.12.2006, отфрлена е тужбата на тужителот Ристо Ивановски од Битола против тужениот Земјоделски факултет Скопје. Ова е само повторена иста постапка за П.бр.3555/03 од 11.12.2003 и Гж.бр. 1427/ 04 од 24.03.2004, да се избираат само лица со интерни звања, дури со необјавени трудови за звањата, значи, неважечки. Ова не е во согласност со Законите за високо образование на Европа, срам за Р.Македонија. Исто така, тужителот токму од Факултетот бил испратен на доусовршување во Германија, каде тој четири години работел како научен соработник и докторiral во Виена на 04.11.1976. Досега ваков нема во наведениот факултет. Тој има објавено 19 книги, формат А5 со околу 5400 страни, и преку 200 трудови и написи во Германија, Хрватска и Македонија. Ова не важи за предложениот и избран кандидат, кој нема објавено ниеден самостоен труд ниту напис. Се тој што објавил биле само интерни групни писарии, што го руши достоинството на научното звање доктор на наука.

При предлогот и изборот на интерното лице се прави најголем престап: Ристо Илковски, наставник на Земјоделски факултет- Скопје, кој на ветеринарниот техничар му ги доделил сите звања (дипломиран инженер, магистер и доктор), е истото тоа лице кое е и главен рецент ветеринарниот техничар да биде предложен во сите звања (доцент, вонреден и редовен професор). За ова наставникот убаво си заработил. Ако кон ова се додаде, дека истиот тој наставник е рецент и на друго лице, кое исто така како ветеринарен техничар ги добил сите звања, а од него како рецент бил предложен во Ветеринарниот факултет- Скопје, навистина 'таткото' на овие лаици, во прав смисол, со мене многу заработил, ама ја оштетил државата. Дури Ристо Илковски магистрирал и докторiral на предметот говедарство кај наставник само со завршен Земјоделски факултет. Во случајов, исто така, и кај двета кандидати, кои ги предлагал Ристо Илковски. Па овој не можел да магистрира и докто-

рира кај дипломиран инженер, агроном. Се ова говори, изборите на двете негови 'детенца' биле само за лични цели, само на штета на државата. Ова се гледа и по тоа што ветериарниот техничар пред пензионирањето докторидал во 1995 година, а во ист миг бил предложен и избран за доцент без ниеден објавен самостоен труд и напис. Ова е навреда во струката и науката на Р.Македонија. Ова е повод, што Р.Македонија по сточарство е само пред Албанија.

За ова да се спречи, јас во 1995 година се расправав за предлогот и изборот на ветериарниот техничар. Бидејќи јас во Виена, според Законот за високо образование, полагав заклетва, дека добиениот степен доктор може да се одземе во повеќе случаеви, како и дека секое научно звање е јавно, секој граѓанин има право да покрене постапка, да се преиспита како се дошло до тоа звање, како што е во случајот со наведениот ветеринарен техничар. Бидејќи јас постапката уште тогаш ја започнав, а се додека за таа прозваното лице и Факултет не сакаат да расправаат, постапката не е завршена. Значи, додека таа не заврши, лицето не е доктор на наука. Се ова говори, тој додека овој спор не го заврши, не ги исполнува условите, кои беа наведени во конкурсот, кој се објавува според Законот за високо образование. Токму Законот најповеќе мора да го почитува и Факултетот.

Како потврда, дека ветериарниот техничар не е доктор на наука, тој со доктор на наука, вон Земјоделскиот факултет- Скопје, има фабрика за добиточна храна. Бидејќи ветериарниот техничар си бил и си останал само техничар, тој со него има доктор. Докторот во фабриката за се одговара, а техничарот е само потрчко. Бидејќи техничарот е основач на фирмa, се потврдува, тој не е крив што тој не се усвршил, туку не постои закон, со кого тој ќе биде принуден, тој да се усвршува, нешто повеќе да научи од она што го знае како техничар: вештачко осеменување... Тој како техничар образува лоши кадри, а тој со неговата фирмa си профитира. Затоа неговиот Факултет него само му обезбедува една социјална грижа, на сигурност, уште едно лице да издржува, а на некој чесен човек, кој сака да и се посвети само на науката, а со тоа да се грижи за своето семејство..., ова право му е одземено, и тоа на штета на државата. Па на вакво лице, од самиот почеток, кога тој станал соосновач на фирмa, по службена должност итно мораше да му престане работниот однос. Со тоа што ова во Факултетот се подржува, во него има мрачни слики, само за лични цели, на штета на државата.

Дека кадарот на Земјоделски факултет не е способен да се соочи со проблемот по сточарство е доказот, што од неговиот кадар беше предложен препарат, на база ура, за исхрана на прживини животни. Овој се произведуваше во РО 'Бентомак'- Крива Паланка. Бидејќи тој беше отровен, дојде до масовни труења. Бидејќи јас фирмата и факултетот ги спасив од ликвидација, кои при помасовна употреба на препаратурот ќе морале да ги надохнадат огромните штети, јас него го презедов, а оттогаш тој повеќе не- беше отровен. Исто така, на мој предлог беше направен друг препарат за апсорција на отрови итн., со кои Рафинеријата ИНА- Загреб беше потисната од Србија и Македонија... Во Фабриката за квасец и алкохол- Битола на мој предлог беше прифатен препаратурот 'Кваско' за потсирување на млеко итн. Токму овие мои активности се повод, јас за нив да не бидам пожелен.

Тие не сакаат да има конкуренција, тие во неа ќе се изгубат. Па тие си предложиле и си избрале ветеринарен техничар, нивна слика. Со стариот закон тој ги исполнуваше условите за во пензија. Па следи конкурс. Се промена законот, и со него е веќе во пензија. Во Билтенот бр.852, од 1 јуни 2004 година, е извештајот за ветериарниот техничар, Танас Трајковски. Тој се вработил пред 1961 година. До 2001 година тој веќе имал 40 години работен стаж. Тој бил роден на 14.09.1940 година. Тој до истиот датум во 2004 година бил во пензија. Конкурсот бил објавен на 02.04.2004, а на 29.04.2004 е извршен избор на Рецензова комисија. Тој ги исполнувал условите за во пензија на 14.09.2004 година. Судот во 2005 година ја разгледувал судската расправа, дури во цела 2006 година. Така тој спротивно на законот ќе работи, се додека не се објави нов конкурс, во некое гласило, кое не пристига во Битола или било кое, што јас нема да го видам. Така техничарот ќе произведува техничари на факултетот. Овој поради лични цели нема да има свој кадар, што важи за државата. Се ова што е наведено и што следи е наведено во моите предмети на постапката.

Двата судови направија суштествена повреда на одредбите на парничната постапка, бидејќи погрешно и нецелосно ја утврдија фактиската состојба. Имено и првостепениот и

второстепениот суд не го зеде во предвид фактот што постапката пред надлежниот суд тужителот ја поведе како граѓанин на кој му е оневозможено да учествува на конкурс за избор на наставник со сите звања. Јас бев одбиен поради тоа што јас на конкурсот сум немал комплет документи, што не е вистина. Ова се гледа и по тоа што јас редовно конкурирам од 1990 година. Никогаш моите документи назад не ми ги вратија. Ова било поради тоа што со нивниот одговор сум стекнувал право на тужење. Иако јас ги барав документите, со кои беа приложени трудовите, по еден пример од секој труд, нишо не ми беше вратено. Ова без прокин трае се до за П.бр.3556/04.

На 15.09.2006 во Дополна на жалба на тужителот, под точка 11, за П.бр.3555/03, кој претходеше за П.бр.3556/04, напишав: 'На 13.11.2002 во весникот >Нова Македонија< беше објавен конкурс за наставник во сите звања, по предметот говедарство. Ова е повторување на истиот конкурс од 14 јули 1999 година, на кого исто така се пријавив со свој предмет од 14.07.1999. Бидејќи изборот не беше извршен, истиот наставник продолжи да држи предавања. Јас за ова ништо не бев информиран. На 19.11.2000 итн. испратив предмет Молба за испраќање на рецензијата. До денес ги немам добиено својата пријава со документите и приложените наведени по реден број од 1- 7. Покрај моите молби, од Вас до денес сум без одговор.'

Со пријавата за објавениот конкурс од 13 ноември 2002 година се пријавив на предметот говедарство. Во прилог можат да се користат мојата пријава со од 1- 7 документи и прилози, кои од 14.07.1999 се кај Вас. Исто така, сите пријави за избор на наставници на кои сум одбиван, ама и не извршениот избор по предметот свињарство во 1990 година. Поради тоа, се пријавив до Вас на конкурсот за предметот сточарство на 18 јули 1997 година зашто немам добиено одговор. Во прилог можат да се користат предметот испратен до Деканот на Земјоделскиот факултет од 06.03.2002...'.

Ова ништо не се прифаќа, а ветеринарниот техничар со години предава без тој да биде предложен и избран, потврдувајќи се дека во Факултетот не се почитуват Уставот и законите на државата. Па тој бил само за внатрешни лица, неспособни на пазарот да се понудат како стручни лица, никако како научни. Затоа никој од нив ништо нема изнесено или објавено во нивниот Факултет, само за интерни употреби.

Како потврда дека не е вистина дека јас сум немал комплетни документи, се гледа според мојот навод од мојот прилог од 26.09.2006, под бр-ој 4, стои: 'за мене досега се извршени две рецензии'. Првата беше во 1995 година. Таа беше токму за предметот, за кого се разправа. Се ова говори, ова нема врска со наука и струка, никако со некаков закон, туку ова е само самоволен чин. Ова се гледа и по тоа што, овој предмет мораше да се заврши само со една расправа. Меѓутоа, судијата се грижел да заработи адвокатот. Јас не признавам повеќе од една расправа и барав да бидам ослободен (од плаќање) се додека не се вработам, приложувајќи и потврда дека сум без приходи. Двата суда тоа не го прифатија, па сум задолжен да го платам адвокатот во износ 22.620,00 денари, што е срамота. За потврда, дека моите наводи не се произволни, е доказот, што Рецензијата е пишена на ист компјутер од лицето, која ја користи Вуковата буква Ђ, всушност оваа се скреќава и пред Вук Карадиќ, кај нашиот Гурчин Кокале, а од тоа исто лице, секретарот на Факултетот, е испратен и единствениот предмет и тоа преку адвокатот, што јас го добив преку Судот.'

Со ова се потврдува, одземенето право на секој граѓанин да конкурира, што е негово уставно право, што важи и непочитувањето на Законот за високо образование, кој мора да биде во склад со нормите кои владеат во Европа, предност да имаат само оние кои ги исполнуваат условите Токму ова неважи со реибрианирани ветеринарен техничар. Овој интерно го завршил наведениот факултет, кај него магистрирал со тема за поламатура и докторирал со тема за матура. Бидејќи звањата се јавни, а тие никаде не се објавени, значи, тие се кријат од научната и стручната јавност, тие самите се срамат и плашат, зајњата никако не се важечки. Исто така, тој без ниеден објавен самостоен труд и самостоен напис прво бил избран за доцент, потоа за вонреден, а со последниот конкурс за редовен наставник. Па тој нема издадено ниеден учебник, што е основ, тој да биде предложен, а тек потоа избран. Овој од 1995 година образува кадар во државата, и неа само и нанесува штета, без ниеден за тоа да не одговара. Токму поради ова, во мојата 9-та книга 'Исхрана на говедата', досега на Факултетот никој не издал книга за исхрана, на задната корица наведив, според патеписците, Македонија до 1913 година била пред соседите, а денес е само пред Албанија. Жалосно и срамно.

Со оглед на сето горе изнесено сметам дека има место да се укинат двете решенија (на двата суда) и предметот да се врати на првостепениот суд на повторно судење, поради што, молам да поднесете барање за заштита на законитоста до Врховниот суд на Република Македонија во смисол на однапред изложеното, согласно со одредбите на член 387- 394 од ЗПП. Ова беше испратено до Јавното обвинителство на 21.12.2006. Од него на 06.01.2007 добив предмет ГО.бр.1125/2006 од 03.01.2007, испратено преку пошта на 05.01.2007. Тој не бил надлежен. Исто така, до него сум испратил: Кривична пријава на 09.09.2006, за се што овде е наведено итн., Дополна на жалба на тужениот од 15.09.2006, до него испратена на 16.09.2006, Прилог... од 26.09.2006 и Прилог...од 07.10.2006'.

Предметот Ревизија е од 09.01.2007. Па јас на конкурси од 1990 година редовно се пријавувам на Земјоделски факултет, Ветеринарен факултет...Веќе минуваат 17 години, по некоја година ќе бидам за пензија, а уличари образуваат кадри.

02.05.2007 Битола Д-р Ристо Ивановски Ул.Михајло Андоновски бр.6/21...".

8. РЕКТОРОТ: На 11.05.2001 испратив предмет до Ректорот на Универзитетот "Св. Кирил и Методиј"- Скопје, со следен текст:

"Предмет: обесправен на Вашиот Универзитет од Егејците како Вардарец.

Од 1972- 1976 година работев научен соработник во Германија и докторирав во Австроја. Се вратив во државата, која до денес нема кадар. Таа во сточарството со ветеринарството, и пошироко, во СФР Југославија беше само пред Косово, а денес е само пред Албанија.

Се вратив во Земјоделски факултет- Скопје, од каде бев испратен. Таму бев одбиен, оти тој се приватизирал од вработените. Затоа морав да се вработам во Битола, во ЗИК 'Пелагонија'- Битола.

Бидејќи поднесов документи за директор, како против кандидат на директор, тој ми монтира судски процес. Како доказ дека тој бил монтиран е предметот на премиерот од 03.05.1991, во кој стои дека нема докази и факти. Тоа се потврди и со судската расправи (одлуки, Р.И.), од вкупно 13 6 се за, а 7 против. Исто така, со мене беше избран и друг, тој беше вратен на работното место и го прими обештетувањето. Бидејќи тој беше обвинет за повеќе и потешки дела, а беше примен, се гледа дека тоа беше само за одмазда дека се пријавив за директор во Комбинатот, кој станал егејски, на негови соселани и роднини.

Така судот беше изгубен и јас останав без право на вработување од 20.05.1991. Тоа беше дело на Егејци, претседател на судот Егејец, судии Егејци и обвинители. Ама овие зло дела продолжија на Вашиот Универзитет, за што ви пишав, а Вие не одговоривте и ништо непрезедовте:

Во 1990 година се јавив на конкурс за предметот свињарство на Земјоделскиот факултет. Реџент беше Егејецот Ташко Токовски. До денес изборот не е извршен и до денес предметот нема наставник. Истиот реџент се јавува уште неколку пати: говедарство во Земјоделскиот факултет и говедарство во Институтот за сточарство. Овде беа битни пак Егејци, Ефтијанчев и Цилевски. Беа избрани несоодветни лица со интерни звања со теми за матура без самостојни трудови и книги.

Ваквата држкост продолжи за предметот овчарство, каде пак е реџент истиот Егејец, што е навреда баш тој да ми биде реџент кога тој никогаш не се бавел со наука и струка, нема самостојни трудови, ни учебници, и за него имам пишено многу трудови и написи. Сите тие се вкупно 150, како и Исхрана на говедата и две историски книги. Јас бев одбиен за лице, кое кај него промовирало, без самостојни трудови. Секако, тие двета се исти.

Веќе две години сум јавен на конкурсот за говедарство, никој не сака да се јави што станува со изборот. Тоа се гледа и во тоа што досега не ми е одговорено на моите протести: факултетот бил приватна сопственост.

Злочините од Егејците не запираат: тие се претседатели, како во Земјоделскиот факултет итн., ама и професори на Ветеринарниот факултет (Никола Поповски) и Директор (Горѓи Мицковски) на Ветеринарниот институт. За овие злочини сум пишувал многу:

На изборот по предметот исхрана, на која сум докторидал, е примено лице кое никогаш не се бавело со исхрана, што продолжува до денес. Тоа беше нормално појава кога реџент беше Егејецот Никола Поповски. Овој злочин беше повторен за предметот специјално сточарство. Беше примен пропаднат студент, а јас одбиен кога реџент се јавува повторно

истиот Егејец Никола Поповски. Тој да ми биде рецензент за мене е навреда, него треба да му се суди за неговите злочини, а не тој да врши рецензии за други кадри.

Од друга страна, овие рецензенти се подмитени: од една страна примиат пари од директорот кој ме избркал (со тоа ме изолира ништо повеќе против него да преземам) и од примените кандидати, што е дрскост и нечовечност.

Со тоа имале добивка подмитувачите и подмитените, а штета само за мене и македонското стопанство.

Во надеж да се преземи нешто, Универзитетот да остане државен, а не приватен на внатрешни кадри, се заблагодарувам".

На 01.10.2002 до Ректорот на Универзитетот "Св.Кирил и Методиј" испратив:

"П О Д Н Е С О К

На 06.03.2002 Ви испратив преставка со прилог за приватизирање на наставните установи на Вашиот универзитет.

И овој случај ви поднесувам прилог.

Во надеж да се преземи нешто, се заблагодарувам".

На 01.10.2002 до Деканот на Земјоделски факултет и деканот на Ветеринарниот факултет испратив: "П О Д Н Е С О К

На 06..03.2002 Ви испратив преставка со прилог за приватизирање на Вашиот факултет, со што спротивно на законот за високо образование ми беше одземено правото да заснивам работен однос.

И овој случај Ви поднесувам прилог.

Во надеж да се преземи нешто, се заблагодарувам".

На 09.09.2006 до Премиерот на Владата на Република Македонија поднесов "Предмет: Прилог кон Замолницата за повторување на судската постапка П.бр.987/92.

На 31.08.2006 како член на ВМРО-ДПМНЕ Ви се обратив со Замолница, во која најдував за моите страдања И бркања од работа како непријател на македонскиот народ.

Во прилог ја испраќам кривичната пријава.

Во надеж да се превеземат правни дејствија, се заблагодарувам".

На 09.09.2006 до Ректорот на Универзитетот "Св.Кирил и Методиј"- Скопје испратив "Предмет: Самоволијата во Земјоделски факултет.

За ова со него водам расправа од 1990 година, дури судски спорови.

Во прилог е кривичната пријава.

Во надеж да се превземат правни дејствија, се заблагодарувам".

На 09.09.2006 до Деканот на Земјоделски факултет Скопје испратив "Предмет: Самоволијата во Вашиот факултет.

За ова со него водам расправа од 1990 година, дури судски спорови.

Во прилог е кривичната пријава.

Во надеж да се превземат правни дејствија, се заблагодарувам".

9. ДОКТОРАТИ. Овие не се научни звања, туку формални...

До Полицијата и Министерство за образование Скопје на 12.01. 1993 испратив предмет "До кога ќе биде наставник во Вишата земјоделска школа- Битола лице со завршен ветеринарен факултет". Предметот е со следен текст:

"До 1978 година успешно предаваа наставниците во Вишата земјоделска школа- Битола, кои оформија стручен кадар за нашето стопанство.

Поради уништувањето на говедарството на ЗИК 'Пелагонија'- Битола од погрешни от идеен проект и стручни напастија на дипловетер. Борис Ангелков истиот мораше да го напушти Комбинатот и најде политичко прибежиште членот на Општинскиот комитет на СКМ- Битола во таа школа.

Бидејќи беше политички и општествено активен без трудови и стручно искуство наеднаш постана професор.

Ова спротивност не му беше доволна, па постана директор на Школата, иако таму работеа постари професори и имаа стручни сознанија.

Постарите професори беа непожелни и тој вработи млади наставници со само завршен факултет, бидејќи сакал да им биде старешина и доживотно директор- апсолутистички.

Старите си отидоа, младите за него полоши и понижувани магистрираа и додека го постигнаа тој степен на образование беа само предавачи.

Членот на ОК СКМ дипл.ветер. Борис Ангелков во 1977 година имаше запишано специјализација во Белград /не ја заврши/, се запишал на магистратура во Загреб /и неа не ја завршил/ и сега спротивно на законот (Хрватска беше во СФРЈ кога пријави докторат/ сака да докторира во Загреб без да магистрира, ќе му биле признаети трудовите како го ликвидирал говедарството во Македонија/за тоа имам објавено трудови во југословенскиот часопис 'Сточарство'- Загреб итн.

Спротивно на логиката за унапредување, тој долго години беше професор без никакво звање, да дури оваа година постани предавач, кое го заслужуваше само кратко во 1978 година, кога започна и мораше да биде отпуштен, како непотребен и штетен.

Неговата штетност се состои во следното:

Мене како 4 годишно вработен научен соработник во Минхен и доктор на наука од Виена, со стручни и научни како и написи (трудови), објавени во Германија, Југославија и Македонија, не ми дозволи да бидам избран за наставник, туку само со завршен факултет, сега е магистер. (Негов соученик П.Богданов од средно ветеринарно училиште, Егеец, Р.И.)

На негов предлог сум избришан од Друштвото за наука и уметност Битола, бидејќи ако не беше таа личност, не ќе можев да бидам познат во Југославија и пошироко за објавените трудови од неговите непознавања, зашто врши одмазда. ДУРИ ГО НЕГИРАШЕ МОЈ ОТ ДОКТОРАТ, СУМ ГО КУПИЛ ?

Во надеж да превземите против ова лице правни дејствија и спасите Вишата земјоделска школа- Битола од доуништување, се заблагодарувам. Д-р Ристо Ивановски...”.

Поднесок до Универзитетот во Битола- Битола: 03-124/1 15.03.93.

"Вишата земјоделска школа во Битола е со сточарска дејност и за таков кадар. Тој треба да е способен да допринеси за нејзиното унапредување само за сточарски (зоотехнички) факултет, зашто ќе мора да одлучи само квалитетот на наставниците само за таа дејност, најглавна во земјоделството.

За жал не е така, бидејќи во неа има наставник дипл.ветер. Борис Ангелков само со завршен Ветеринарен факултет, кој не успеал од 1977 година во прво време да специјализира во Белград, па да магистрира досега во Загреб, со што го изгубил правото да докторира што било според законот во некогашна СФРЈ. Не само тоа, ова лице продолжува да биде спротивно на законот професор- дури прима таков личен доход и не случајно се бави само со фолклорна дејност во Вашиот Универзитет.

Со неговото доаѓање во Вишата земјоделска школа спротивно на законот постанува професор и директор на Школата (немаше работно искуство и имаше постари од него професори), така го промена на негов сопствен начин нејзиниот стар со нов кадар, од него помлад за полесно раководење и само тој да биде старешина (спротивност со Високото школско образование), прчејќи и им за самостојно творење и нивно усовршување.

Но за негова несреќа сите освен него магистрираат и не сакаат са го изиграт законот за да докторираат како него.

Овој мој поднесок е 'сличен' на неговите кажувања, тој испратил писма до Виена и Минхен, што лажеше, каде докторираав и работев 4 години како научен соработник, преку што бев понижуван и навредуван, иако не стручен, ни образован и за него е страно тело тој да објави стручен и научен труд.

Неговата уништувачка дејност беше забележана во Говедарската фарма с.Радобор на ЗИК 'Пелагонија'- Битола, во која го уништи говедарскиот фонд на Комбинатот и 6,5 години ја загадуваше човековата околина со некористењето на арското губре низ Црна Река. Покрај тоа е соучесник за ликвидацијата на овците од расата аваси (Израел).За нив имам објавувано трудови, со кои бев познат во СФРЈ и странство, како и написи во весници во СРМ.

Има и други подробности, но тие не се во делокруг на мојата дејност и не сакам да се впуштам понатаму, кое нему му пречеше и се коши со законот да биде наставник и Ваш член.

Во надеж да се прифати мојот поднесок се заблагодарувам".

До Министерот во Министерство за образование- Скопје на 26.03. 1994 испратив со следен текст: "ПРЕСТАВКА

Лицето Борис Ангелков иако немаше специјализирано ни магистрирано беше не само наставник во Вишата земјоделска школа- Битола, туку и директор: таму имаше пообавезани и поискусни.

Неговите заложби да специјализира (Белград) и магистрира (Загреб) беа неуспешни. Затоа одамна несмееше да биде понатаму наставник.

Пред распаѓање на СФРЈ пријавил магистрирање, кое се искористи по распаѓање на СФРЈ за докторат, 'имало' поголем број проби и тоа 'одлучило' да докторира во јуни 1993 година, докторат непознат од јавноста и без можност да го разгледам, како право на секој граѓанин.

Бројот на пробите не смеат да бидат меродавни (пробите мора да се обработени биометриски-значи не е важен бројот), тие се рутинска работа за секое клиничко испитување (лаборантот со нив најпрво би докторирал), со нив неможи да докторира, никој не проверувал за нивниот број (нивна исправност, нивно земање), темата има историско значење. Значи, неможи да докторира.

'Можел' да докторира без магистрирање оти 'имал' доволен број трудови, никогаш непроверени за нивната 'исправност', дури се гордее за нивниот 'успех', како на пример за од него ликвидирањето на две фарми (Овчарската фарма с.Породин и Краварската фарма с.Радобор), за кои објавив два труда токму во Загреб и затоа мора да му се суди.

Вишата земјоделска школа мора да се запраша, дали можи да биде некое лице (тој) наставник, со просечен личен доход без да бил во странство и без наследство да има таков имот: водач на неуспешна инвестиција, купувач на странска неуспешна опрема, купувач на германски и белградски јуници сите болни од леукоза и сите ликвидирани, учесник во афера ЛИК-Банка, зелениот план необелоденет, делач на плацеви за куки итн. За ова се објавени написи во многу весници и трудови.

Бидејќи не ми е јавено од Вас на моето писмо од 12.01.1993 како и од Ректоратот на Универзитетот во Битола- Битола од 15.03.1993 број 03-124/1, молам да ми се одговори: не смее да се нострифицира неговиот докторат без да биде магистер, ја пријавил својата магистерска работа кога Хрватска беше во СФРЈ".

До Ректорат на Битолскиот универзитет "Св.Климент Охридски" Битола, поднесок број 03-286/1 од 04.05.1994 г.

"Предмет: Преставка за наставникот Б.Ангелков.

Ветеринарниот лекар Борис Ангелков без специјализација ниту магистратура од 1978 година е наставник во Вишата земјоделска школа- Битола, дури без наставна практика постанал и директор, навредувајќи ги постарите.

Неговите заложби да специјализира во Белград и магистрира во Загреб од 1977 година беа неуспешни. Затоа од 1980 година несмееше да биде понатаму наставник, кое е предвидено во Законот за високо образование.

Повеќе години пред да се распадне СФРЈ пријавил магистрирање и тоа не успеал да го заврши. По распаѓањето на СФРЈ истата тема и истиот материјал 'имале поголем број на проби' и тие 'одлучиле' да докторира во јуни 1993 година, докторат непознат од јавноста и без можност да ја разгледам, право на секој граѓанин; без наведеното не се признава докторат.

Бројот на пробите не смеат да бидат меродавни, тие и за дипломска работа мора да се доволни, во спротивност неможат да се обработат биометриски и нема важност ниеден труд. Неговите проби се рутинска работа за секое испитување и со нив прв би докторирал лаборантот: не е можно докторирање. Никој не проверувал за нивниот број, нивна точност, нивна исправност (самиот можи да ги измеша, на тоа било склон), темата има историско значење и нема основа за докторирање.

'Можел' да докторира без магистрирање оти 'имал' доволен број трудови, никогаш непроверени за нивната 'исправност' (тој лажи), дури се гордее за нивниот 'успех', како на пример од него ликвидирањето на две фарми (Овчарската фарма с.Породин и Краварската

фарма с.Радобор), за нив објавив трудови и нему затоа мора да му се суди. Се наведува некаков негов уџбеник, иако тој не е за средна школа, камоли да биде вреднуван за докторат: тој не е научен (без нив неможи да докторира), а дали е стручен ?!.

Вишата школа мора да се запраша, дали можи да биде некое лице (тој) наставник, со просечен личен доход без да бил во странство и без наследство да има таков имот: водач на неуспешна инвестиција, купувач на странска неуспешна опрема, купувач на германски и белградски јуници сите болни од леукоза и затоа сите законски ликвидирани, двоен учесник во аферата на ЈИК 'Банка', зелениот план необелоденет, делач на плацеви за куки итн. За ова се објавени многу написи и трудови: неможи да докторира и да е наставник.

Бидејќи не ми е явено од Министерството за образование од 12.01.1993, од Ректоратот на Универзитетот во Битола- Битола од 15.03.1993 бр-ој 03-124/1 и од Министерот во Министерството за образование од 26.03.1994 молам да ми се одговори и да ми се испрати неговиот докторат. Во едно наведувам, дека не смее да се нострифицира неговиот докторат без да биде магистер, бидејќи ја пријавил својата магистерска работа кога Хрватска беше во состав на СФРЈ: тој многу убаво знае, како беше мој противник за нострификацијата на мојата диплома од Виена во 1976 година, се исмејуваше на мојот избор за научен соработник во научна установа во Минхен (таа можност нема да ја доживее), беше главен актер да не бидам избран за наставник во Вишата земјоделска (сточарска) школа, а за него нема место во таа школа како ветеринар, друг ги предава неговите предмети) и е виновник за исклучувањето на моето членство од ДНУ- Битола". (Неговиот докторат до денес никој во Р.Македонија не го нострифицирал, оти таков никогаш немало, тој отишол во пензија како вет.лекар, Р.И.)

На 20.10.1997 до Министерство за внатрешни работи Битола испратив "ПРИЈАВА

Ветеринарниот лекар Борис Ангелков во 1978 година се вработи како наставник по анатомија со физиологија во Вишата земјоделска школа- Битола. Бидејќи законот за високо образование захтева наставникот да има најмалку звање магистер, тој има фалсификат диплома за доктор по наука. О б р а з л о ж е н и е

Тој се пријавил за специјализација во Ветеринарниот факултет во Белград во 1977 година. Истата не ја завршил. Токму затоа се запишал да магистрира во Ветеринарниот факултет во Загреб. Таа е научно звање, кое е пониско од доктор по наука. Тоа значи, дека темата за магистратура нема тежина со неа да се докторира што го предвидува и законот. Со други зборови не е можно темата од магистратурата да се признае за докторирање. Исто така, за да се докторира во тогашните услови пред да се распадни СФРЈ, кое важи и денес во Р.Македонија, претходно мора да се магистрира. Тоа сум го пријавувал во Министерството за образование и Ректоратот на Универзитетот во Битола. Бидејќи се слушна дека тој докторирал во Загреб барав тоа да се провери. Познато е дека на секое научно звање како јавно звање секој граѓанин можи тоа да го захтева, молев да ми се даде тоа на увид. Спротивно на законот јас тоа не го добив. Освен тоа, звањето мора да биде нострифицирано во Р.Македонија. (Во Загреб нема докторат, Р.И.)

Бидејќи ништо не е извршено и исполнето, јас напишав напис во весникот 'Нова Македонија' дека тој неспецијализирал, а ни магистрирал, а сега е доктор по наука ?! Но за жал и на тоа нема оглас, иако тој на тоа беше обврзан. Значи, тој нема докторирано.

Превземите правни дејствија како Ваша надлежност".

На 18.11.1997 до Министерство за внатрешни работи- Битола испратив

"ПРИЈАВА- 2

На 20.10.1997 испратив пријава во која наведив дека наставникот во Вишата земјоделска школа- Битола ветеринарниот лекар Борис Ангелков во Белград не успеал да специјализира, ни во Загреб да магистрира, а сега има фалсификат диплома за доктор, која не е нострифицирана, што е основа да биде наставник во Школата.

Бидејќи досега не се превземени правни дејствија ја повторувам".

На 19.11.1997 до Министерството за образование- Скопје поднесов "ПРИЈАВА

На 12.01.1993 испратив предмет до Вашето Министерство дека ветеринарниот лекар Борис Ангелков, наставник на Вишата земјоделска школа во Битола не може да докторира. Следи друг предмет на 26.03.1994. Од Вашето Министерство ништо не беше превземено.

Затоа во 1997 година во весникот 'Нова Македонија' напишав дека тој неуспеал да специјализира во Белград, ни да магистрира во Загреб. Сега тој докторирал ?!

Неговата диплома е фалсификат и таа не е ностирифицирана. Но токму со неа понатаму, спротивно на законот, е наставник (професор) на таа школа.

Молам да се почитуваат законите". (И денес тој не е доктор, Р.И.)

Како што ги наведив двата соученици со средно ветеринарно училишта, следат и други: Никола(Коле) Поповски е созлочинец за овците аваси...,а и водач на мафијата која на Македонија и нанесе огромно зло. Негов соработник е неговиот соученик Горѓи Мицевски, двата се со исто потекло како Петар Богданов. Овие беа носители во Ветеринарниот институт- Скопје соВетеринарниот факултет- Загреб да отвораат специјализација по живинарство, иако тоа во Хрватска не беше развиено. Се мислено само да се заработка на секој специјалист, а на штета на Р.Македонија. Во Ветеринарниот факултет- Загреб докторирал на ветеринарство агрономот Никола Поповски, кој завршил Земјоделски факултет- Скопје и на него магистрирал по говедарство. Ова е само доказ, дека научните звања магистер и доктор биле само зделки, без било каква наука во ветеринарството. Токму затоа повеќе наставници од Ветеринарниот факултет- Скопје со својот Ветеринарен институт- Скопје во Загреб магистрирале и докторирале.

За да се потврди нивната потполна неспособност, се наведува што пишат на 22.05. 1994 во "Нова Македонија" Кирил Ристевски (главен на мафијата пред Никола Поповски, Р.И.) и Каран필овски: "Во нашата Република изградени се во изминатиот период бројни модерни објекти за организирано одгледување на различни врсти добиток. Кога тие би проработиле во границите на вградените капацитети, би отпаднала потребата од сточни производи однадвор. Да потсетиме дека општествениот сектор во Републиката располага со: краварски фарми за 15.000 молзни крави и дневна продукција од 150.000 литри млеко; десетина гоилишта за млади говеда со годишен капацитет од 25.000 грла; 10 свињарски фарми со годишен капацитет од 180.000 гоеници; бројлерски центри за организирано производство на бројлери во милионски износ; живинарски фарми за 2,5 милиони носилки; овчарски фарми за 250.000 овци.

Кон наведениот комплекс објекти за примарно производство треба да додадат и бројни објекти од преработувачката индустрија, чија активност е непосредно зависна од состојбите на примарното производство. Така, во нашата Република се изградени шест фабрики за сточна храна, месна индустрија, дестина млечарници, голем број кланици и сл.".

Тие се носители на нефункционални фарми, порадишто тие не можеле нормално да работат. Нивната мафија до денес оставила последици.

10. УНИВЕРЗИТЕТИ. Тие ќе се прикажат и преку судски спор.

По четиригодишното вработување во Германија како научен соработник и по приемањето на дипломата доктор на наука во Виена, на 04.11.1976, истиот ден тргнав за назад и кога стигнав одма се пријавив во Земјоделскиот факултет- Скопје, откаде во капиталистичкиот свет бев испратен на дошколување. На мое изненадување не бев прифатен, оти факултетот станал самоуправна интересна зедница на вработените, со интерни трудови и интерни звања. Од 1990 година на конкурси редовно се пријавувам, и како практика одбиван или заради мене не беше извршен изборот. Тоа се случуваше и во Ветеринарниот факултет- Скопје и Институтот за сто-чарство- Скопје при Универзитетот "Св.Кирил и Методиј"- Скопје, што важеше и за Виша земјоделска школа-Битола, која прерасна во Биотехнички факултет, при Универзитетот "Св.Климент Охридски" - Битола.

На 14.11.2002 до Земјоделски факултет поднесов "ПРИЈАВА

На 13.11.2002 во весникот 'Нова Македонија' беше објавен конкурс за наставник во сите звања, во предметот говедарство. Ова е повторување на истиот конкурс од 14 јули 1999 година, на кого исто така се пријавив со свој предмет од 14.07.1999. Бидејќи изборот не беше извршен, истиот наставник продолжи да држи предавање. Јас за ова ништо не бев информиран. На 19.11.2000 итн. испратив предмет Молба за испраќање на рецензијата. До денес ги немам добиено својата пријава со документите и прилозите наведени под реден број од 1-7. Покрај моите молби, од Вас до денес сум без одговор.

Со пријавата за објавениот конкурс од 13 ноември 2002 година се пријавувам на конкурсот по предметот говедарство. Во прилог можат да се користат мојата пријава со од 1- 7 документи и прилози,кои од 14.07.1999 се кај Вас. Исто така, сите пријави за избор на наставници на кои сум одбиван, ама и не извршениот избор по предметот свињарство во 1990

година. Покрај тоа, се пријавив до Вас на конкурс за предметот општо сточарство на 18 јули 1997 година зашто немам добиено одговор. Во прилог можат да се користат предметот испратен до Деканот на Земјоделскиот факултет од 06.03.2002 со наслов Од авторот, од објавената моја четврта книга, како и исто така испратениот предмет на Деканот на Земјоделскиот факултет од 01.10.2002 со насловот Од авторот- од објавената седма книга.

Досега сум објавил седум книги:

1. Средоземјето прадомовина на Европјаните;
2. Нов Александар Македонски (тн.Скендербег);
3. Одродување на Македонците;
4. Возобновување на античка Македонија;
5. Кавказко- црноморски Албанци- Арнаути;
6. Власите-тн.Словени
7. Завера против античките Македонци.

Во надеж да се земи во предвид мојата пријава, се заблагодарувам. 14.11.2002, Д-р Ристо Ивановски, Ул.Михајло Андоновски бр.6/21, Битола. ПС: Спремен сум на Ваше барање да испратам дополнително што Вие ќе побарате, како и спискови на моите објавени трудови и написи, вкупно преку 150- нивната листа е наведена во мојата книга Нов Александар Македонски".

На 10.10.2003 до Основен суд Скопје I Скопје поднесов "ТУЖБА

За свои потреби тужениот имаше расписано конкурс за избор на наставници во сите наставно-научни и насловни звања по повеќе предмети.

Кокнурсот беше објавен во весникот 'Нова Македонија' од 13.11. 2002 година.

ДОКАЗ: конкурс копија во прилог.

Тужителот на овој конкурс бидејќи ги исполнуваше условите имено е доктор а и другите услови од законот ги исполнуваше, објавено повеќе трудови и слично се пријави на конкурсот по предметот наставник во сите звања по предметот говедарство.

ДОКАЗ: Пријава во копија во прилог.

Исто така тужителот кај тужениот се имаше пријавено и по конкурс од 14.07.1999 година.

ДОКАЗ: Пријава кај тужениот да се прибави односно да се задолжи да ја донеси на расправа.

Тужениот и на двата конкурси не изврши избор на пријавените кандидати ниту пак кандидатите се известени за својата одлука.

Во конкурсот е наведен само рокот на пријавување на кандидатите не и рокот на изборот.

Со оглед на тоа дека од објавувањето на конкурсот помина подолго време дека се изминати сите законски и други рокови за избор.

Предлагам на судот да закажи и одржи расправа, ги изведе доказите а след тоа да ја донесе следната, ПРЕСУДА

Се уважува тужбата и тужбеното барање на тужителот.

Се задолжува тужениот да изврши избор на кандидатите пријавени на конкурсот објавен во весникот 'Нова Македонија' од 13.11.2002 година во рок од 8 дена на правосилноста на пресудата.

Се задолжува тужениот да му ги плати трошоците на тужителот кое ќе се прецизира на расправа. ТУЖИТЕЛ Ристо Ивановски".

На 12.02.2004 за П.бр.3555/03,преку Основниот суд Скопје I Скопје, до Апелациониот суд Скопје беше поднесено"ЖАЛБА НА ТУЖИТЕЛОТ

Против пресудата на Основниот суд Скопје I Скопје П.бр.3555/03 од 11.12.2003 година.

Тужителот во целост ја напаѓа пресудата на Основниот суд Скопје I Скопје П.бр. 3555/03 од 11.12.2003 година поради:

Суштествени повреди на одредбите на паричната постапка;

Погрешно и нецелосно утврдена фактичка состојба;

Погрешна примена на материјалното право.

Образление

Стојат повредите од член 340 став 2 точка 13 од ЗПП бидејќи пресудата има има такви недостатоци поради кои истата не може да се испита. Имено, уште во увидот на пресудата судот го определува како поништување на конкурс, што не е точно, бидејќи тужителот го бараше токму спротивното: конкурсот да се спроведе до крај. Понатаму, судот тужбата на тужителот ја отфрла, при што својата одлука ја заснова на правилата од член 143 од Законот за работни односи, цитирајќи ја таа одредба како остварување на поединечни права од работен однос, при што наведувајќи дека работникот имал право да бара: 'право кај работодавец-от, кај надлежниот суд, синдикатот, инспекциските органи и други органи во согласност со закон', а согласно член 144 од истиот закон, работникот имал право да поднесе барање за заштита на своето право од работен однос, како и право на приговор против одлука донесена во врска со неговите права, обрски и одговорности, а рокот за поднесување на такво барање бил 15 дена од денот на врачување на одлука со кое е повредено неговото право... да после (согласно одредбата од член 147) работникот кој бил нездадоволен од конечната одлука на надлежниот орган или ако тој орган не донел одлука во рок од 15 дена од поднесувањето на барањето, односно приговорот, имал право во наредниот рок од 15 дена да бара заштита на своите права пред надлежниот (орган!!!!) веројатно се мисли на суд... Прашањето поради кое тужителот ја поведе оваа постапка е: зошто не е завршена постапката по конкурсот, што го распиша тужениот и истиот да биде задолжен да изврши избор од пријавените кандидати. Ова, како што знаеме, е регулирано со Законот за високото образование (како специјален закон) и судот требаше да ја спроведе оваа постапка и да утврди дали е основано тужбеното барање и да ја донесе одлуката со примената на одредбите од тој закон. Тужителот немаше засниван работен однос и не може неговиот случај да се поведе по одредбите на ЗРО, односно да ги остварува своите права како лице во работен однос. Впрочем тужителот на два пати се обрати до тужениот ДА ПРИГОВАРА за настанатата состојба, но за тоа не беше удостоен сонекаков одговор или одлука, па мораше, поради ваквото 'молчење' на тужениот да поведе постапка. Затоа тужителот смета дека стојат повредите погоре изнесени.

Значи, тужителот смета дека првостепениот суд погрешно утврди дека овде се работи за остварување на права од работен однос (работен спор), бидејќи тужителот воопшто не е вработен ниту пак неговиот проблем може да се поведе под ЗРО. Овде е сосема јасно, а и судот требаше да обрне внимание: дали тужителот, откако го објави огласот за избор на наставник, дали се придржуval во рамките на регулативата за спроведување на избор на наставник и дали со спроведувањето на постапката ги повредил правата на тужителот, а имајќи ги во предвид и одредбите на статутот на тужениот, статусот на постојните извршители кои ја извршуваат наставата по предметите од спорниот конкурс, зошто постапката не е целосно спроведена и завршена и сите други дејности што произлегува од Законот за високо образование. Првостепениот суд оваа воопшто не го утврдил. Затоа тужителот смета дека стојат и повредите од член 341 од ЗПП.

Тужителот смета дека оваа пресуда е донесена и врз погрешна примена (односно не примена) на одредбите на Законот за високото образование, кои ја регулираат материјата и постапката за избор на наставници во високото образование. Примената на одредбите од ЗРО е погрешна, поради што и на целата пресуда му дава статус на манлив акт, а сето ова пак е во спротивност (и е повреда) на правилата од член 342 од ЗПП.

Поради сето ова, тужителот ја поднесува оваа жалба и на второстепениот суд му предлага да ја усвои истата, првостепената пресуда да ја укине и предметот да го врати на повторно одлучување и пресудување, со напаствија за остраницување на сите пропусти и забелешки изнисни во жалбата. За тужителот- полномошник адвокат Томе А.".(Самоволие,Р.И.)

На 03.04.2004 за XII П.бр.3555/03 до Основен суд Скопје I Скопје поднесов

"П О Д Н Е С О К

Кaj Вас се води судски спор под наведениот број, кој е по моја жалба во Апелациониот суд.

Иако судскиот спор не е завршен, Земјоделски факултет- Скопје објави конкурс за истиот предмет за кој се води спор.

Токму затоа јас Вас ви се обраќам со мојот поднесок кој треба да биде земен во предвид дека Факултетот објавил нов конкурс.

Исто така, замолувам да се убрза постапката, зошто се заблагодарувам.

Д-р Ристо Ивановски Ул.Михајло Андоновски бр.6/21 Битола".

На 05.06.2004 за П.бр.3555/03 до Јавното обвинителство на Република Македонија

Скопје од тужителот- полномошник беше поднесена и "М О Л Б А Од тужителот Ристо Ивановски од Битола Ул.Михајло Андовски бр.6/21, Битола.

Со решение на Основниот суд Скопје I Скопје П.бр.3555/03 од 11. 12.2003 година, потврдено со решение на Апелациониот суд Скопје Гж.бр. 1427/2004 од 24.03.2004 година отфрлена е тужбата на тужителот Ристо Ивановски од Битола против тужениот Земјоделски факултет Скопје и утврдено е дека тужителот не постапил согласно одредбите на член 143, 144 и 147 од Законот за работни односи.

Двата судови направија суштествени повреди на одредбите од паричната постапка од член 340 став 1 и 2 точка 13 од ЗПП, бидејќи погрешно и нецелосно ја утврдија фактичката состојба. Имено и првостепениот и второстепениот суд не го зедоа во предвид фактот што постапката пред надлежниот тужителот ја поведе како граѓанин на кој му е оневозможено да учествува на конкурс за избор на професор. Тој не беше во работен однос и неговиот случај не може да се подведе под одредбите на ЗРО. Впрочем тужителот на два пати се обрати до тужителот ДА ПРИГОВАРА за настанатата состојба, но за тоа воопшто не беше удостоен со некаков одговор или одлука, па мораше, поради ваквото 'молчење' на тужениот да поведе постапка. Почитувани, овде двата судови требаа да обрнат внимание: ДАЛИ ТУЖЕНИОТ, ОТКАКО ГО ОБЈАВИ ОГЛАСОТ ЗА ИЗБОР НА НАСТАВНИК, ДАЛИ СЕ ПРИДРЖУВАЛ ВО РАМКИТЕ НА РЕГУЛАТИВАТА ЗА СПРОВЕДУВАЊЕ НА ИЗБОР НА НАСТАВНИК И ДАЛИ СО НЕСПРОВЕДУВАЊЕТО НА ПОСТАПКАТА ГИ ПОВРЕДИЛ ПРАВАТА НА ТУЖИТЕЛОТ, А ИМАЈКИ ГИ ВО ПРЕДВИД И ОДРЕДБИТЕ НА СТАТУТОТ, НА ТУЖЕНИОТ, СТАТУСОТ НА ПОСТОЈНите ИЗВРШИТЕЛИ КОИ ЈА ИЗВРШУВААТ НАСТАВАТА ПО ПРЕДМЕТИТЕ ОД СПОРНИОТ КОНКУРС, ЗОШТО ПОСТАПКАТА НЕ Е ЦЕЛОСНО СПРОВЕДЕНА И ЗАВРШЕНА И СИТЕ ДРУГИ ДЕЈНОСТИ ШТО ПРОИЗЛЕГУВААТ ОД ЗАКОНОТ ЗА ВИСОКОТО ОБРАЗОВАНИЕ. Двата судови ова воопшто не го утврдија, ниту се впуштија во утврдување на тоа.

Со оглед на изнесеното и примената, односно непримената на одредбите на Законот за високото образование, кои ја регулираат материјата и постапката за избор на настаници во високото образование се јавува како повреда на правилата од член 342 од ЗПП, поради што двете пресуди добиваат на мајливи акти.

Со оглед насето погоре изнесено сметаме дека има место да се укинат двете решенија (на двата судови) и предметот да се врати на првостепениот суд на повторно судење, поради што, молиме да поднесете барање за заштита на законитоста до Врховниот суд на Република Македонија во смисла на однапред изложеното, согласно со одредбите на член 387-394 од ЗПП.

Поднесител...за тужителот- полномошник...".

На 01.06.2004 до Наставно- научниот совет на Земјоделски факултет-Скопје и до Ректорот на Универзитетот "Св.Кирил и Методиј"- Скопје испратив предмет: "НА ЗЕМЈОДЕЛСКИ ФАКУЛТЕТ ПРОФЕСОР САМО ВЕТЕРИНАРЕН ТЕХНИЧАР, БЕЗ НИЕДЕН ОБЈАВЕН ТРУД..."

До денес Р.Македонија нема сточарски кадар. За ова цел Земјоделскиот факултет- Скопје испраќал свои личности кои требало да се усвршат и стекнат звање доктор. Како што тие оделе, сите назад се вратиле. Ваков беше и агрономот Ристо Илковски, кој не успеал да докторира во Германија. Ама тој тоа го оставил во Земјоделски факултет по предметот говедарство, а професор по предметот беше само агроном. Што Ристо Илковски постигнал во сточарството и каков кадар за потребите на сточарството од него бил образуван следи долу.

Исто така, од Замојоделскиот факултет и јас роден 1945 година бев испратен во Германија, 4 години работов во научна институција за сточарство и во 1976 година докторирав. Одма се вратив во Р.Македонија, неа да и помогнам. Одма бев одбиен, оти тие не сакале конкуренција. Инаку, во Германија објавив свои трудови, што продолжив во СФР Југославија. Бидејќи на Земјоделскиот факултет Билтенот бил само за вработените, чудо невидено, бев одбиен во него да објавувам. За ова имав добиено предмет под бр.04-81/2 од 12.03.1984, во којго стои дека Билтенот преставувал 'едиција на научни трудови на вработените на факултет-

от', потпишано од Ристо Илковски. Токму затоа јас бев приморан да објавувам во југословенскиот часопис по сточарство 'Сточарство'. Токму кадарот на Земјоделски факултет си објавуваше во својот Билтен, но и во некои други во државава без никаква важност за сточарската струка, не дај боже наука. Бидејќи во Р.Македонија до денес нема апсолутно никаков сточарски кадар, јас објавив преку 150 написи со кои укажував дек кадарот е никаков, тие на сточарството му нанесуваат огромни штети итн. Не само тоа, досега сум објавил 12 (дванесет) книги, а 13-та излегува до 15 јуни 2004 година.

Бидејќи овде се работи за факултетот, го наведувам жалосниот случај: според нијниот препарат беше изготвен препарат за исхрана на говеда врз основа на urea. Поради нестручност препараторот предизвика масовно труење. Јас тој го дотерав, оттогаш никогаш не маше труење, а препараторот на 'Бентомак'- Крива Паланка од Србија со Македонија го истина препаратор на Рафинеријата ИНА на Хрватска. Токму ова ја зголеми мојата непожелност. Всушност, место јас дабидам награден што јас од пропаста ги спасив виновниците со факултетот, станав неподобен.

Без прекин на овој факултет се јавувам на конкурси. Бидејќи тој бил сопственост на вработените, редовно на најгнасен начин сум одбиван. Токму поради мене предметот по свинјарство од 1990 година е без наставник, а него овие години го предава Стојан Беличовски кој никогаш не се бавел со таа проблематика и затоа за свинјарство тој нема објавено ниеден никаков труд вон внатрешните македонски 'стручни', никако научни, списанија. Токму магистратурата и докторатот се научни звања, а до нив се доаѓа со теми за пола- и матура, срам за струката и науката. Ова може да се образложи на наједноставен начин: научните звања се јавни. Ова говори дека тие мораат да бидат објавени. Само така тие ќе бидат достапни до стручната и научната јавност. За жал, ова не е така: нивните 'трудови' се чуваат во фиоки како тајни патенти.

Најдобар пример е ветеринарниот техничар Танас Трајковски. Тој бил роден во 1940 година и како ветеринарен техничар работи од 1961 година. Бидејќи тој бил вработен во земјоделското стопанство на наведениот факултет тој поминал низ факултетските простории. Така тој си го завршил не само факултетот, дури магистрирал и докторирал. Тука бил Ристо Илковски непозната личност за сточарство во СФРЈ. Така Танас Трајковски магистрирал во 1982 година и докторирал во 1995 година. Темите биле само за пола- и матура. Секако, дали ова може да се потврди? Ако овие би имале било каква стручна и научна намена, тие би morale да бидат објавени со што тие би биле достапни на сточарите во државава и стручните и научни кадри вон Р.Македонија. Во неговата листа на написи овие никаде ги нема. Па како нив ќе ги има? Овие не се теми за научни звања, туку историска лакрдија за во средно сточарска школа.

Кога се објави конкурс за предметот говедарство во 1995 година јас бев одбиен, а беше применет наведениот ветеринарен техничар. Начнот на одбивањето беше сверски, а јас лично навреден, дури понижен токму поради оваа личност која е само ветеринарен техничар. Тогаш укажав дека тој со вакви теми нема магистрирано ниту докторирано. Бидејќи научната работа е јавна, секој граѓанин ова може да го покрене. Секако, ако поднесителот во нешто претера има судови итн. Како потврда дека јас за него ова сум го направил е предметот од факултетот бр.08-1989/1 од 27.09. 1995. Значи, од 1995 година тој не може да има научно звање со историски теми на необјавени трудови и тоа токму поради тоа што со нив ќе се срамат актерите.

Ама дали се ова е вака? Во листата со написи се наведени 10 написи, од кои само 5 се објавени, еден лажен број и 4 во печат кај него во фиоката. Не само ова, тој има само еден самостоен напис, оти тој како сточар е неписмен: тој се јавува како прв автор во под реден број 1 со уште двајца, 2 самиот, 3 нема (се лаже во бројењето), 4 со уште еден, 5 со уште двајца, 6 втор е Р.Илковски а трет тој, 7 тој е втор, Р.Илковски трет уште четворица, тоа е се. Овде се битни годините: првиот објавен во 2000 година. Па каде овие се објавени и за кои тие биле наменети? Тие не се објавени во Билтенот кој бил наменет за науката. Па кај се објавени? Овие се објавени во државава, а се по повод на некое сретнување, добро би дошла чашка жесток пијалок за жестоко осакатеното сточарство од непријателите на струката и науката. Тој никогаш не ги заборавил своите колеги со средна стручна спрема. Кутриот, тој ништо во сточарството не работел. Всушност, тој има приватен бизнис, се бави со сточна хр-

ана. Бидејќи тој е неписмен, ова дејност ја води лице кој е доктор на наука. Што овде има суминско ? За тие да се стекнат до звања, се потребни написи. За тие да си ги задржат приватните работни места прескапо од државата платени, објавуваат здружени написи. Со сточарски јазик: булук 'автори'. Така овчарот задоволен, а овците сити и на број. Тоа што овде се изигрува Законот за високо образование и да се прави на штета на државата, за нив не е битно. Што треба да се направи ? Под итно да се донесе европски закон за високо образование кој во потполност треба да биде препишан, во кого треба да се внеси можност: работните места да се слободни се додека не се најдат лица кои во потполност ќе ги исполнуваат условите. Се дотогаш работните места да ги држат само извршители, а не вечни лица како ветеринарниот техничар.

Токму овој требаше да оди во пензија. Ова беше повод да се објави конкурс. Како практика јас се пријавив. Праксата си продолжи: тој продолжи да предава, јас не добив одговор. Кога почна наставната година јас нив им се обратив и им дадов рок 8 дена. Бидејќи ништо не ми беше одговорено, јас тужив. Тужбата е под П.бр.3555/03. Иако таа од 1993 година е во тек, беше објавен конкурс на 02.04.2004, на кого се пријавив. Во пријавата наведов дека сета документација е кај нив од претходниот конкурс и имам објавено 12 книги итн. Исто така, ја спомнува и тужбата.

Се ова нема крајјас повторно на сверски начин од Рецензентската комисија во состав Илковски, Георги Антов (не познат за сточарската јавност на Балканот) и Беличковски сум одбиен, а предложен ветеринарниот техничар. Во нивниот заклучок и предлог што само тој се чита пред советот стои: 'Врз основа на досегашната и целокупна активност на д-р Танас Трајковски во областа на наставата, научната и апликационата дејност и објавени трудови до изборот за доцент и вонреден професор до денес (44 трудови), имајќи ги во предвид Законот за насочено образование, Правилникот за избор на наставници при Универзитетот >Св.Кирил и Методиј< во Скопје, Статутот на Земјоделски факултет, објавениот конкурс и пријавените кандидати, членовите на Рецензентската комисија имаат особена чест и задоволство да му предложат на Наставно- научниот совет на Земјоделски факултет, да го избере д-р Танас Трајковски, досегашен вонреден професор, со звање редовен професор по предметот говедарство'.

Се гледа дека овде многу струко се лаже, што не е бадијала. Исто така најголем заеконски престап и држка е учителот да ја оценува работата на неговиот ученик кој како не-го треба да ги воситува учениците. Одговорот е јасен: каков учител таков ученик. Учителот никогаш не издал учебник кога тој за тоа не бил способен. Затоа неговиот ученик останал неписмен. А се ова како би можело да биде без поткуп кога за еден ветеринарен техничар без ниеден објавен труд да се говори '44 трудови', а токму од 1961 година има скоро 44 години работен стаж.

Овде е битно што за мене стои: 'Пријавениот кандидат д-р Ристо Ивановски, на конкурсот за избор на наставник по предметот говедарство на Земјоделскиот факултет во Скопје, има пријавено некомплетна документација, па затоа неговата пријава не е земена во предвид'. Како нивна редовна практика, ова е се. Ама ове се не е без пари. Ветеринарниот техничар бил преуспешен, се поткупил. (За П.бр.3555/03 судовите решиле инаку, како што тие си сакале. Значи, не бил проблем некомплетни документи, туку тоа сум бил само јас неподобен подобриот од нив непожелен, Р.И.)

Се гледа дека потплатената тројка 100% лаже. Веќе истакнав дека за истиот предмет се води судски спор, а сета моја документација е кај оваа матрапаска дрска разбојничка група. Не само тоа: кај нив има два примероци од првата моја книга која доживеа две изданија (354 и 519 страни, за третото со 629 страни се чекана спонзор) се наведени биолошки методи за потекло на човекот (ДНК, домашни животни итн.), се наведува втората книга со две изданија (159 и 334 страни) каде се наведени моите трудови и преку 150 објавени написи, деветтата книга Исхрана на говедата е испратена, десета и единаесета книга за потекло и еволуцијата, во пријавата ја наведив дванаесета за исхрана со крвни групи од март 2004 година со 334 страни и овде ја наведувам тринесетата книга со 331 страна која треба да се објави до 15 април 2004 со која секој Македонец треба да е горд што е Македонец. (Значи, некомплетноста била поради мојата комплетност, Р.И.)

Бидејќи сиот свој живот сум го посветил на мојата Македонија, со неа завршуваам: ветеринарниот техничар ако физички не е способен да ја врши својата дејност, може да биде домаќин на факултетот. Бидејќи во факултетот се приложени два примероци од првата книга, исхраната е испратена и до професорот по исхрана, а двете други книги и до професорот по генетика, тие за книгите можат да кажат по некој збор, а мојот живот е само приватен. Се надевам дека каде нив и други има искреност кој ја сакаат нивната Македонија, зашто им посакувам се најубаво. Инаку по правило настрапниците се казнуваат и се стрпуваат взатовор”.

На 17.09.2004 до Наставно- научниот совет на факултетот следи “Предмет: Приговор за избор наставник по предметот говедарство.

Од Вашиот факултет беше испратен на дообразување во капиталистичкиот свет, каде докторирајќи и одма се вратив да и помогнам на Р.Македонија, која за жал до денес нема кајдар. Како мене од Вашиот факултет беше повеќе испратени. Тие како што ојдоа, дома си дојдоа. Ваков беше и безвредникот Ристо Илковски. Тој докторирајќи на предмет каде немаше наставник доктор на наука, срам за науката и струката. Тој цел живот си го поминал, без било што да работи. Ама како рецезент беше против мене на Вашиот факултет, Ветеринарниот факултет итн. Со тоа тој на моја сметка заработка, оти бил поткупен јас да бидам одбиен, а применети како него настрапници, општествени измеѓари итн.

На Вашиот факултет редовно се јавувам на конкурс. Ама исто така, редовно одбиваам. Примените кандидати со со звања добиени на Вашиот факултет со теми за поламатура и матура, злостор врз науката и струката. Досега повеќе пати поради мене не беше извршен изборот- се раствури конкурсот. Таков беше по предметот говедарство за кого водев и судски спор.

Инаку на првиот конкурс по говедарство се пријави и ветеринарниот техничар Танас Трајковски. Тој на поклон доби звање од Р.Илковски, со историски теми кои не со за во воведот на било каков стручен труд. Спротивно на законот, со заработка, тој мене ме одби, а го предложи неговото платено галениче за во пензија, чие звање би било добро дојдено за на надгробната плоча.

За неизвршениот избор и водениот судски спор во ‘Дневник’ се повтори конкурсот. Јас се пријавив, каде наведив, дека за предметот се води судски спор и за наведениот конкурс сета документација со објавени трудови и нивни примери се во Вашиот факултет од кого не добив одговор и затоа зведив судски спор. Наспроти ова за избор на наставник поднесува извештај со невистина со поткуп агрономот Ристо Илковски и др. наведувајќи произволности за Т.Трајковски лице без ниеден објавен труд, учебник и книга, а за мене само една реченица, ‘некомплетна документација’. Со тоа се заработка и Танас ‘победи’.

При тоа се направи повреда за законски избор, каде безаконски и на насилички начин сум одбиен. Покрај тоа Р.Илковски како носител на неговите ‘звања’ не смее да биде член на Рецезентската комисија, дури тој е претседател итн. За ова до Вас испратив приговор за ветеринарниот техничар без ниеден објавен труд, а јас досега сум објавил вкупно 14 (четиринаесет) книги. На 16.09.2004 добив Ваш предмет од 14.09.2004 бр.02-1745/2 со Одлука од 8.09.2004 каде е избран Т. Трајковски за наставник, дури редовен професор. За ова се направија две повреди: јас овде непостојам што е спротивно за правилен избор и реизбор, дури звањето наставник редовен професор е навреда за наставнициот кадар оти во него има способни и почитувани наставници кои ќе мораат да бидат на исто ниво со ветеринарниот техничар без ниеден труд. И на крајот постапката намерно ја развлекувавте за тој да биде наставник. Затоа со приговорот да се повтори изборот а ветеринарниот техничар да продолжи да си работи со својата ветеринарна струка-техничар”.(Вештачко осеменување а и букање, ...Р.И)

На 14.10.2004 до Основниот суд Скопје ІСкопје поднесов “ТУЖБА

Составувањето на Рецензентската комисија, нејзиниот извештај за предлог и извршениот избор за наставник по предметот говедарство не се вршени според Законот за високо образование и Законот за работни односи кои се наведени во Одлуката на Наставно- научниот совет на Земоделскиот факултет. Се ова е направено на силециски начин, со невистини и непочитување на принципите при изборот каде треба да се избираат само лица кои ги исполнуваат условите за стручна и научна дејност. Избраното лице е без научно звање и

без стручни и научни трудови што се признава во Европа. Лицето го држи работното место само како наследно право што тој цел работен век бил вработен во Земјоделскиот факултет- Скопје. Поради ова со тужбата барам да се поништи изборот и тоа да се повтори од престанатите кандидати. О б р а з л о ж е н и е

Јас од Земоделскиот факултет- Скопје бев испратен на доусовршување во Германија и Австрија. Таму работев како научен соработник 4 години, докторирав и одма се вратив во државата. Таа до денес нема сточарски кадар и затоа таа во Европа е последна. Бидејќи факултетот станал институција за внатрешни лица, јас не бев прифатен. Инаку досега сум објавил преку 150 трудови, написи итн. Исто така, сум објавил четиринаесет (14) книги. Од нив мноштво беа испратени за избор на наставник, што важи и со мојата деветта книга 'Исхрана на говедата'. Инаку мене не ми беше дозволено да објавувам во Земјоделскиот факултет, оти нивното списание било интерно само на вработените како што важи звањето доктор на наука. Токму за интерни лица со вакво интерно звање и нивни интерни писарии сум одбиван. Ваков беше избраниот кандидат и неговиот 'татко' доктор.

Ристо Илковски од истиот Факултет беше испратен во Германија. Бидејќи тој за тоа не беше способен, се врати назад и 'докторира' по предметот говедарство што го предаваше наставник кој беше само со завршен Земјоделски факултет. Ова не му пречи на Ристо Илковски кај него да магистрираат и докторираат лица икако тој нема објавено ниту една книга и е без трудови објавени вон факултетот како што јас го правев во Германија, Хрватска итн. Затоа тој неговите 'детенца доктори' како рецензент ги предлага. Со тоа што тој тоа го правеше за Земјоделски и Ветеринарен факултет- Скопје, што важи и за Сточарскиот институт- Скопје, тој нема да си дозволи нив да ги предала га без тој на нив да не заработка. Исто то важи за предложениот кандидат за кого е тужбата. Ова говори, дека најголем законски престап е тој што 'таткото на докторот' да го предлага совоето 'детенце доктор' кое уште непроодело, а веќе наврши 40 години работен стаж како ветеринарен техничар. Неговите звања магистер и доктор со теми за пола- и матура добре ќе му дојдат по неговата смрт што го чека секој смртник звањето да биде напишано на надгробната плоча на која ниеден студент нема потреба да му се поклони кога тој никогаш и не бил за наука и струка, туку само за приватен бизнис и тоа за производство на добиточна храна. Бидејќи тој и за ова не е обраузан тој зема сodelници образовани луѓе доктори на наука.

Токму Р.Илковски беше виновен што Танас Трајковски како ветеринарен техничар пред пензија кај него 'магистрира' и 'докторира', значи, доби звање како трагикомедија за струката и науката. Тој од него беше предложен, потоа избран, а јас одбиец итн.

Бидејќи вет.техн.Танас Трајковски требаше да си оди во пензија, во 2002 година се објави конкурс за истиот предмет. Јас се пријавив, изборот не се изврши токму поради мене, како што го прават многу често. Затоа јас во Вашиот суд заведив судски спор XIII П.бр. 3555.03. Конкурсот беше во 'Нова Македонија'. Иако судскиот спор беше во тек, го променаа весникот. Се повтори конкурсот во весникот 'Дневник' на 2 април 2004 година. На 3 април 2004 се пријавив. Во пријавата наведив дека за истиот предмет 'се води судски спор П.бр.3555/03', како и дека сета документација, листа на трудови, сите трудови и книги кои ги испраќав се додека не поднесов тужба, се најдуваат во Земјоделскиот факултет.

На сцена стапува Ристо Илковски наставник во пензија жеден за заработка, кога тој се служи со невистини и како 'рецензент' наведува во рефератот: 'се пријавија кандидатите: д-р Танас Трајковски, вонреден професор на Земјоделскиот факултет во Скопје и д-р Ристо Ивановски'. Во извештајот за ветеринарниот техничар се гледа дека кутијот ништо не работел и затоа ништо самиот не објавил. Па како е можно ова ? Народот рекол, ако некој ти пречи него постави го наставник, тој само ќе предава, друго ништо нема да работи... Бидејќи Р.Илковски и тој ништо никогаш не работеле, тој него го предложи. За тој да ја сврши работата, добро да заработи како одлично поткупено дериште, за мене соопштува: 'Пријавениот кандидат д-р Ристо Ивановски, на конкурс за избор на наставник по предметот говедарство на Земјоделскиот факултет во Скопје, има пријавено некомплетна документација, па затоа неговата пријава не е земена во предвид'. Всушност, тој и неговиот подмитант никогаш не биле комплетни за сточарската дејност затоа македонското сточарство е последно во Европа кога него го водат лаици.

Јас ова го обжалив и добив одлука на 16.03.2004 со која се потврди изборот. Почитувајќи ја нивната правна поука на 17 септември поднесов жалба. Бидејќи до денес не добив одговор, ја поднесов тужбата.

Исто така, наведувам дека против лицето Р.Илковски, Танас Трајковски итн. имам објавено написи во кои истакнувам тие никогаш не се бавеле со струка и наука, на македонското сточарство му нанеле огромно зло и затоа нив треба да им се забрани со нивно понатамошно делување. За да се спаси Р.Македонија од заостанатост, треба да се прифати било кој закон за високо образование од Европа каде добиваат работни места само најдобрите и најспособните, а не натрапниците. Бидејќи универзитетите се државни, не е дозволено нивно приватизирање, зашто до денес страда државата. Во неа сите граѓани ги имаат сите права: да бидат бирани и да бират. Во случајот е само силециски чин. Затоа завршува со почетокот, овие лаици немаат никакво стручно и научно звање, туку тоа е само нивно социјалистичко самоуправно право од кое Р.Македонија и нејзиното сточарство никогаш нема да се ослободи. Значи, никогаш нема да се унапреди.

Прилог: Приговор за избор наставник по предметот говедарство од 17.09.2004. Тужител". (Една цела година од судот нема одговор, Р.И.)

На 01.11.2005 до Основениот суд следи "ПРИЛОГ КОН ТУЖБА

Во тужбата наведив: 'со тужбата барам да се поништи изборот и тој да се повтори од преостанатите кандидати'. Ова се истакнува само поради тоа што според законите и нормите за наука и струка внатрешното избрано лице не смеело да биде избрано за наставник во Земјоделски факултет- Скопје кога тоа самостојно нема објавено ниеден труд. Ова се гледа во 'Реферат за избор на наставник по предметот говедарство на Земјоделскиот факултет во Скопје'. Токму со ова е направен најголем престап. Овој дури е зголемен кога тој без ниеден самостоен труд и никаков учебник кој мора да биде само на македонски јазик, службен јазик во Р.Македонија, од вонреден професор е унапреден 'во звањето редовен професор по предметот говедарство'. Ова е наведено на крајот на заклукот и предлогот.

Во заклучокот и предлогот на стр. 6 се наведени невистини. Од ова се истакнува само извадок: 'Врз основа на досегашната целокупна активност на д-р Танас Трајковски во областа на наставната, научната и апликативната дејност и објавените трудови во изборот за доцент и вонреден професор до денес (44 трудови), имајќи ги во предвид Законот за насочено образование, Правилникот за избор на наставници при Универзитетот >Св.Кирил и Методиј< во Скопје, Статутот на Земјоделскиот факултет...'.

Невистината се гледа во неговата приложена листа на трудови во 2000, 2001, 2002, 2002, 2003, 2003 година, а на стр. 2, 3, 4 и 5 се наведени објавени написи на повеќе автори под број: 1, 2, 4, 5, 7, 8 како и необјавени на повеќе автори под број 6 (2003 година кој бил во печат дури во април 2004 година кога бил објавен конкурсот), 9 (овој бил во 2004 во печат), 10 (2004 година во печат), 11 (2004 година во печат). Дури го нема бројот 3 (три).

Се заклучува, внатрешниот избран наставник како професор во 2000, 2001 и 2003 година вкупно коавторите објавиле 6 написи, а само во 2004 останало да се објават вкупно 4 написи. Ако се земи во предвид дека тие сите биле во Р.Македонија, значи, интерни, се гледа како се избираат наставници.

Мора да се истакне како се изигрува конкурсот. Во 'Дневник' на 02 април 2004 година се наведува: '...Кон пријавите кандидатот треба да приложи: диплома, куса биографија, список на научни и стручни трудови и по еден примерок од трудовите...'. Овде стои список на трудовите. Ваков авторот нема. Како што нив ги нема, ги немал приложено 'по еден примерок од трудовите' сите пред 2000 година, значи, разликата од '44 трудови'. Наведените написи од 2000 и 2003 година не се список, ниту '44 трудови'. Овој треба да ги опфаќа сите '44 трудови'. Овие биле објавени, што во рефератот никаде не може да се види. Бидејќи кандидатот не ја поднесол листата на објавените трудови, ниту нив сите поединечно, а јас си земам за право да истакнам написи објавени само во Р.Македонија, а не вон неа, како што важело за мене трудови во Германија и Хрватска, тој не смеел да биде кандидат, оти тој 'има пријавено некомплетна документација', што важело само за мене. Тоа што јас овде кај мене не ја наведувам Р.Македонија не е случајно. Токму мене Земјоделски факултет- Скопје не ми дозволуваше кај него да објавувам, неговиот Билтен бил само за внатрешни лица. Само така

тие можеле да унапредуваат, можност која мене не ми беше дозволено. Наведеното се истакнува во мојата објавена книга 'Исхрана на говедата', испратена до наведениот факултет. За повредите се говори во мојот приговор за избор наставник по предметот говедарство од 17.09.2004, што беше прилог на мојата тужба.

Инаку во тужбата имав наведено: '...досега сум објавил преку 150 трудови, написи итн. Исто така, сум објавил четиринаесет (14) книги. Од нив мноштво беа испратени за избор на наставник, што важи и со мојата деветта книга >Исхрана на говедата<. Инаку мене не ми беше дозволено да објавувам во Земјоделски факултет...'. Само да додадам: на крајот на јануари 2005 година ја објавив петнаесетта книга со преку 330 страни, во април 2005 година шестнаесетта книга со 414 страни и во октомври седумнаесетта книга со 417 страни. Ако се најдат средства, до декември 2005 ќе биде објавена осумнаесетта книга со преку 230 страни. Сите книги, трудови и написи се само мои, самостојни.'

Се гледа огромна разлика меѓу мене и избраното лице. Јас се борам да опстојам во полза на мојот македонски народ, а него несоодветни лица му нанесуваат штета. Токму затоа јас се борам против сите непријатели на мојот македонски народ, неговото сточарство итн. Секој кој него ќе го навреди и повреди, дури стопански оштети, ќе го навредувам и понижувам. Наспроти ова, од наведениот факултет не сум прифатен и навредуван. Бидејќи уредно сакам да ја водам постапката, во случајов ги наведувам фактите кои се барани од мене.

Се наведе, наставникот не поднел листа на трудови и поединечно по еден примерок од сите трудови. Според конкурсот 'некомплетните и ненавремените доставени документи нема да се земат на разгледување'. Бидејќи наставникот не ја поднел листата на трудови и по еден примерок од сите '44 трудови', неговата пријава мораше да биде отфрлена. Токму затоа тој не смееше да биде избран.

Иако состојбата е ваква, тој не беше одбиен, а во рефератот на стр. 5 стои: '...Пријавениот кандидат д-р Ристо Ивановски, на конкурсот за избор на наставник по предметот говедарство на Земјоделски факултет во Скопје, има пријавено некомплетна документација, па затоа неговата пријава не е земена во предвид'.

Ова не е вистина, затоа што во мојата пријава од 03.04.2004 наведив: 'ПРИЈАВА. Со неа се пријавувам за Вашиот конкурс за избор на наставник во сите наставно- научни звања, по предметот говедарство. Бидејќи кај Вас сум редовен кандидат, редовно испраќам пријави со сета документација, што ја барате во конкурсот објавен во Дневник на 02.април 2004 година, соопштувам само она што стои во пријавата за истиот предмет, за кој се води судски спор П.бр.3555/03 во Основниот суд Скопје I во Скопје... Во колку е неопходно, стојам на расположување дополнително да испратам се што ќе побарате...'. Се гледа, судскиот спор за истиот предмет уште бил во тек, сета документација била во наведениот факултет. Токму затоа не било можно таа да биде повлечена и повторно поднесена на конкурсот. Како што во претходните конкурси документацијата не била вратена, истото важело за предметот за кој се водел судскиот спор П.бр.3555/03. Се ова не е случајно.

Ова се образложува: јас сум роден на 04.10.1945 година, докторирав во Виена на 04.11.1976 година. Имам работен стаж од 04.11.1972 до 20. 05.1991 година. Потоа изгубив право навработување. Во рефератот за наставникот стои: тој бил роден на 14.09.1940 година. Го завршил Средно ветеринарно училиште. Другото во рефератот не е вистина. Тој по завршувањето се вработил само како ветеринарен техничар. Работел во самиот факултет, каде дошол до се она што е, редовен професор. Со то тој како ветеринарен техничар исполнил 40 години работен стаж: 1940 година + 20 години по средна школа = 1960 година + 40 години работен стаж = 2005 година.

Тоа што јас сум непожелен во Земјоделскиот факултет е и поради престиж. На факултетот беше одбиен програмот за РО 'Бентомак'- Крива Паланка, а прифатен мојот. Со него моите производи ги истиснale оние на рафинеријата ИНА од Хрватска. Ова беше повод, ние неа да ја истиснеме од Македонија, Србија итн. На мој предлог во АД Квасара- Битола се справува препарат за потсиривање на млеко итн. Па се ова е повод, зашто јас сум непожелен, а не дека јас ги навредувам непријателите на македонското стопанство со интерни звања, со важност само во Р.Македонија. За жал ваква е вистината.

Само да дополнам за избор на наставници од следните конкурси: Во 1990 година се пријавив на конкурс. Со предмет бр.03-503 од 23.03.1990 ми се соопшти, не се извршил избор. Секако, виновен сум бил само јас. Токму само поради мене предметот немаше наставник. Сега него го предава лице, кое како рецензент е трет по ред во рефератот од 2004 година, предмет на прилогов.

Во 1995 година, одма по добивањето звање доктор на наставникот против кого е тужбата, со ист рецензент за кој подолу се говори, кој е прв во рефератот за кого е тужбата, тој беше избран, а јас одбиен. Иако јас морав да го добијам рефератот, тоа не се случи. Ова било неопходно јас да не ја сознам вистината дека наставникот немал објавени самостојни трудови, што важи и денес, внесено погоре. На ова самоволие протестираш. Нивниот одговор бил дека јас сум бил тендеционален и навредувам. Нека биде така, тој и во 2004 година без ниеден самостоен труд е реизбран за наставник. Иако спротивно на законите за високо образование кои важат во Европа, но не кај нас со самоуправни закони, јас навредувачот сум на улица, што неважи за навредуваниот реизбран наставник и оние кои него го предложија и избраше. Во рефератот постои рецензија за моите објавени трудови.

Во 1996 година јас бев одбиен, а применено внатрешно лице без самостојни трудови објавени во Р.Македонија. Во истиот реферат се наведени моите трудови објавени само во странство. Се гледа, за мене немаше потреба да се врши рецензија, таа вторпат била извршена итн. Овде е истиот рецензент, за прилогов на тужбата прв рецензент.

Од изложеното барам, како што наведив на почетокот на прилогов: 'Со тужбата барам да се поништи изборот и тоа да се повтори од преостанатите кандидати'.

01.11.2005 Битола

Д-р Ристо Ивановски Ул.Михајло Андоновски бр.6/21...

Прилог: Реферат за избор на наставник по предметот говедарство на Земјоделскиот факултет во Скопје (фотокопија)".

На 27.12.2005 до Основен суд Скопје I Скопје, за П.бр.3556/04, испратив "ДОДАТОК КОН ТУЖБАТА

Во весникот 'Дневник' на 2.04.2004 беше објавен конкурс, а на 01. 10.2005 започна наставата. На 31.10.2005 и 26.12.2005 имаше две сретнување по 4 минути, без да се одржи расправа. Тужителот како губитник, обесправничко искуство, нема да му плати на застапникот само за сретнување и негови формалности за развлекување на судската расправа и тоа само за лични цели, само на штета на сточарството од несоодветно лице, порадишто е тужбата. Тужителот ќе плати само една расправа. Исто така, тужителот предага да биде ослободен од трошоци за судењето и за застапникот, и тоа се додека тој не се вработи. Поради материјалната состојба натужителот постои можност, тој на 06.03.2006, во 9,20 часот, да не учествува. Поради ова расправата да се одржи и без присуство на тужителот.

Застапникот првото сретнување го злоупотреби за допрецизирање на тужбата: таа е најпрецизна во Земјоделскиот факултет- Скопје што тој го застапува. Тужителот до денес не смее да ги допрецизира ситециските дејанија на Земјоделскиот факултет вршени само врз тужителот. Токму овој успеал да биде научен соработник од 02.11.1972 до 04.11.1976 во Германија, а во Австрија да докторира. Ова е воспротивност на оние од Земјоделскиот факултет, кој таму отидоа, престојувале и како такви се вратија. За нив беа успех само девизни дневници. На второто сретнување на застапникот му недостасувале конкурсот на Земјоделскиот факултет, што го застапува. Ако тужителот го нема конкурсот, тој мора да го изгуби спорот. Дури тој не го добил приговорот. Ако тужителот го изгубил приговорот, а тужбата на тужениот би била тој да не биде убиен, без приговорот судот на тужителот главата ќе му ја отсечи. Токму ова го бара застапникот. Ако тој како застапник не си ги насобрал потребните документи од оној што го застапува, неговата залутаност е огромна. Дури прилогот до судот Приговор за избор наставник по предметот говедарство од 17.09.2004 не бил битен.

На 26.12.2006 тужителот замоли да се одржи расправа, а конкурсот и приговорот на надено ќе го испрати. Ова не го прифати застапникот. Како од пушка овој одговори: 'Кога ќе ги добијам конкурсот и приговорот, на се ќе дадам одговор'. Меѓутоа, тој може да ги одговори само правничките работи, ништо друго. Токму тој за неправничките работи не е надлежен и не е достоен да одговори. Истото важи за наставниците, кои докторирале со историски теми, без било каква врска за наука, зашто тужителот има пишувано во јавни гласила. Бидејќи досега тужителот никој не го тужил, се е јасно. Исто така, само тужителот има ра-

ботено во научна установа во Германија, докториран во Австрија, објавувал трудови вон Македонија, има мноштво книги итн., што не важи за наставниците во Земјоделски и Ветеринарен факултет во Скопје, Вишата земјоделска школа- Битола и стручните лица во Институтот за сточарство. Иако во овие установи само тужителот ги исполнува условите за научна и стручна работа, само тој е без работа. Ова е повод застапникот да донесе само материјални докази од правничкиот делокруг, а не дрдрорење за наука и ука за сточарство и ветеринарство. Токму овој со тоа никогаш не се бавел.

Застапникот не смее да изуми, факултетите се само наставни, институтите само научни установи. Бидејќи звањето доктор е научно, тоа може да го доделат факултет и институт. Со тоа што сточарската катедра е во Земјоделскиот факултет, Институтот за сточарство посебна установа, а звањето доктор го доделува само Земјоделскиот факултет, овој не важи. Исто така, бидејќи Институтот за сточарство нема сточарски кадар да се бави со наука, тој не може да учествува во доделување звања доктор. Ова се потврдува со тоа што тој досега никогаш не се бавел со наука. Ова се образложува и со тоа што по предметот говедарство на наведениот факултет бил наставник само лице со завршен Земјоделски факултет. На неговиот предмет докториране првиот член на Рецензовата комисија (предмет на тужбата), од овој избраниот наставник (предмет на тужбата) и магистрите и докторите по говедарство во Институтот за сточарство со теми за поламатура и матура, срам за науката. Токму затоа ниеден труд не е објавен. Па тие се срамат од звањата кои се само со формален карактер итн. И на крајот учебник по говедарство има издадено само наставникот со завршен Земјоделски факултет, а не членовите на комисијата за рецензии од Земјоделскиот факултет, ниту избраниот кандидат, никако лицата од Институтот за сточарство. Всушност, тие ништо немаат напишано. Тие си поминале убав живот, без ука и наука.

Бидејќи постои можност, тужителот да не биде присутен на единствената расправа, тој со додатоков ја завршува расправата.

Предлогот и изборот за наставник како доцент, вонреден и редовен професор не е извршен според член 133, од Законот за високообразование. За доцент се бара, кандидатот да е доктор. Бидејќи звањето доктор е научно, трудот мора да биде објавен. Само така, неговите истражувања ќе бидат достапни за научната и стручната јавност. Бидејќи трудот не е објавен, тој е тајна за лицата кои треба да знаат дали лицето се бавеле со наука. Токму затоа неговото звање е факултетска тајна, без важност за на конкурс. Исто така, се бараат трудови. Тој такви нема. Неговите се само писарии, дури полоши од на новинари читани од купувачите на новини. За вонреден професор се бара самостојни трудови. Вакви тој нема. Исто така, тој нема ни самостојни писарии. За ова звање наставникот треба да има објавено, во множина, учебници. Вакво нешто тој нема. Другото наведено, за наставникот е излишно итн. За редовен професор се бара уште повеќе. Иако тој не ги исполнува условите за доцент, тој бил предложен и избран за редовен професор.

Се потсетува застапникот, тужителот на силејски начин е одбиен. Ова произлегува поради тоа што тој по ред испраќал комплет документи и поедини книги, а тие назад не се враќале. За тужителот во Земјоделскиот факултет се извршени рецензии. Дури за истиот предмет- говедарство, на ист конкурс, за тужителот и предложениот-избраниот. Значи, за тужителот е се завршено. Во предност е само тужителот. Овој објавувал книги (исхрана, две за еволуција, други со домашни животни итн., сите испратени до Факултетот, наведено во пријавите), трудови и написи. Бидејќи тужителот не е избран, застапникот мора да образложи само за избраниот пензионер. Никој не може него да му го оспорува правото тој да говори за конкурсот, приговорот и комплет документи. Ако важат нормите во Европа само тужителот ќе беше избран, ниеден наставник по сточарство на Земјоделски факултет. Конкурсите се само злоупотреба да се избере член на самоуправниот факултет. За него инвестира државата, а не наставниците, кои самите си се предлагаат и избираат. Кога во државата ќе важи ист европски закон за високо образование, се ќе се разреши.

Само да се повтори: на тужителот не му се испраќале документи-те, за тој да не туѓи. Со ваква кадрова политика нема ука ниту наука. Затоа Р.Македонија заостана во сточарството; со препораката се изигрува Наставно- научниот совет (се шират невистини); со неа тој се излага, наставникот нема ниеден труд, а не 44; нема рецензија, што се гледа што за ниеден напис нема цел и ефект на пишаното- само листа со свој редослед на заеднички написи;

збирни написи, со што се изигрува законот (пример: $5 \times 5 = 25$. Во случајов 5 автори немаат вкупно 25 написи, туку само 5); наставникот кој доделува звање го предлага својот миленик-неозбидни дејствија на штета на државата итн.

Завршен збор, што во двата предмети беше напишано: 'со тужбата барам да се поништи изборот и тоа да се повтори од преостанатите кандидати'... Поднесител...Прилог: конкурс и приговор'.

"Врска: П.бр.3556/04 ПРИМЕНО 30.01.2006 ОСНОВЕН СУД Скопје I...
насочен за 06.03.2006 г. ДО ОСНОВНИОТ СУД СКОПЈЕ I

Тужител: Ристо Ивановски Уло.Михајло Андоновски бр.6/21

Тужен: Факултет за земјоделски науки И храна Ђ Скопје

застапуван од Радејовчевски адвокат од Скопје Ул,11 Октомври...

Основ: работен спор **ОДГОВОР НА ТУЖБА**

Тужениот Факултет за земјоделски науки и храна го оспорува тужбеното барање на тужителот Ристо Ивановски во целост од следните причини:

Наводите на тужителот изнесени во тужбата со кои тврди дека тужениот ја повредил постапката на избор на наставник по предметот говедарство по конкурсот од 02.04.2004 г. не се основани бидејќи изборот е извршен во согласност со Законот за работни односи, Законот за високото образование и Единствените критериуми за избор на наставно- научени, наставни, наставно- стручни и соработнички звања донесени од Интеруниверзитетската конференција на Република Македонија на 20.02.2003 г.

Доказ: Увид во документите на тужениот за извршениот избор по конкурсот од 02.04.2004 г., во прилог.

Во тужбата тужителот како главен аргумент за оспорување на изборот на избраницот кандидат ја наведува неговата стручност.

Тужителот нема законско право да го оспорува извршениот избор од вакви причини ниту пак судот може да ја утврд стручноста на избраницот кандидат. (Само според трудови... книги..., предвидено со Законот..., Р.И.)

Дали избраницот кандидат ги исполнувал условите од конкурсот во делот на неговата стручност било предмет на утврдување на рецензентската комисија по чиј предлог Наставно- научниот совет на тужениот ја донел одлуката за избор. (Спротивно на Уставот, Законот зависоко образ...,Р.И.)

Од тие причини му предлагаме на судот откако ќе ги изведе предложените докази да донесе одлука со која тужбеното барање на тужител-от Ристо Ивановски од Битола ќе го одбие неосновано/ И ќе го задолжИ истиот да ги надомести трошоците на постапката на тужениот".

Застапникот ги приложи конкурсот, Одлуката за избор на наставник, решение за распоредување на работно место, Билтен бр.852 од 1 јуни 2004 за рефератот за кого е извршен изборот со групните писарии и Универзитетски гласник бр.25 од 7 март 2002 година. Овој тој не го исполнил.

На 22.02.2006 до Основниот суд Скопје I Скопје испратив предмет "ОДГОВОР НА ОДГОВОР НА ТУЖБА

Денес, 22.02.2006, го добив одговорот на тужба. Со неа се потврдува дека тужителот е во право кога тој кажува дека избраницот нема магистрирано ниту докторирано. Ова се гледа по тоа што неговите трудови за магистратура се историски, кои не се за дипломски работи, камо ли за научно звање: магистер и доктор. Ова се гледа по тоа што тој магистрирал на 15.05.1982 и докторирал на 09.04.1993. Никаде не стои каде тој нив ги објавил. Бидејќи научните звања се јавни, кои мораат да бидат објавени и на увид на стрчната и научната јавност, тој нема магистрирано и докторирано. Ова е повод што неговите трудови како такви се кријат во фиоките како негова и факултетска тајна, што не може да има врска со струка и наука.

Адвокатот наведе дека никој 'нема законско право да го оспорува извршениот избор' и 'неговата стручност'. Па токму според нив се извршува избор: научно звање и објавени трудови. Тужителот кога докторираше во Виена, тој прочита заклетва, со која истакна дека ведро ќе и служи на науката, нема да се служи со фалсификати, инаку звањето доктор ќе му биде одземено...Што значи, за некој да се бави со наука, тој мора да го има објавено својот

научен труд со што ќе може да се види дека тој се служи со вистина, само со вистина, а не со фалсификати. Со тоа што на избраниот 'научните' трудови не се објавени, не може да се види дека тој нешто работел или тоа е само плаѓијат на некој друг автор. Токму затоа научното звање е предмет на оспорување, а не лично звање кое ќе биде напишано на надгробната плоча на мртвовецот, оти тој само како доктор умрел, ама не научник. Истото важи и за тужителов со избраниот пензиониран ветеринарен техничар. Вториот како вработен во Земјоделскиот факултет од него добил диплома за завршен факултет, за магистер и доктор, дури станал наставник со сите звања, привилегија што ја нема секој граѓанин, со исти права како пензионириот ветеринарен техничар без објавен ниеден научен труд според кого се врши избор итн. Значи, ако тој не бил привилегиран, тогаш тој звањата ги купил. Не случајно, тужителот при првиот конкурс, во 1995 година, го оспоруваше неговиот докторат. Ова останува на сила затоашто секој граѓанин може да оспорува научно звање. Ако ова не е така, тоа не е научно, туку само ситециско звање. Ова се гледа и по тоа што звањата се доделени од лице кое докторирало кај предмет со наставник кој не бил доктор. Дури се прави најголем престап, кога 'таткото' на докторот го предлага својот пуленик, во рефератот: Ристо Илковски- претседател на Рецесентската комисија итн.

Се гледа дека во предметот на адвокатот стои ќе на Галичанецот Ѓурчин Кокале, кој е познат како Вуков, кој се најдува во Билтенот на рефератот, на стр.86 на првата писарија на избраниот. Се гледа дека директ-но постапката ја води Земјоделски факултет. Исто така, на Билтенот со хемиско стои: проф.др. Танас Трајковски. Значи, збирна одбрана: на Факултетот и избраниот, против тужителот поради кого по ред од 1990 година се раствураат конкурси и се избираат интерни лица со интерни звања, никаде не објавени- тајни за научно-стручната јавност. (Патенти на Тесла, Р.И.)

Во одговор на тужбата стои и: '...Единствените критериуми за избор на наставно- научни, наставни, наставно- стручни и соработнички звања донесени од Интеруниверзитетската конференција на Република Македонија на 20.02.2002 г.'. Ова е во спротивност, што јас го приложив во додаток кон тужбата. Битно е едно, за избор на наставник важат оние постарите критериуми кои важеа кога постоеше СФРЈ со многу посоодветен однос отколку што е случај за внатрешните избори со никакви критериуми. Бидејќи Р.Македонија сака да влезе во Европска заедница, важат нејзините закони според кои не може да биде избран за наставник лице без меѓународно признат докторат, за кого во Европа неговиот труд мора да е достапен, а не за во фиока. (Да не му ги украдат патентите на Н.Тесла, Р.И.)

Па токму и 'Единствените критериуми' како такви избраниот не ги исполнува за доцент. Во рефератот, под 3, се наведени писарии објавени: 1) во Факултет и Стопанство- Скопје (не е научен, само информација); 2) во Струга, симпозиум (исто како под 1); 3. го нема; 4) (информација за В.Британија); 5. (само информација); 6. (информација за Норвешка); 7. (информација); 8. (информација за 'кај нас и во светот'); 9 (само...само информација, ништо повеќе); 10. (информација за расовиот состав во Р. Македонија, ништо и секогаш ништо повеќе) и 11. (информација за 'технологијата', никако и никогаш повеќе). Сите овие писарии се на повеќе автори Пример, место 5 лица по 5 писарии вкупно да имаат 25 писарии тие заедно се 11, без под број 3- само 10. Значи, избраниот пензиониран ветеринарен техничар нема ниедна самостојна писарија. Никаде не паѓа збор за стручни и научни трудови.

Токму затоа избраниот не ги исполнува 'Единствените критериуми за избор во наставно- научни, наставни, наставно- стручни и соработнички звања', приложено кон одговор на тужба. Кај 'Единствени критериуми' за избор во звање а) Наставно научни звања, под член 7 стои: 'научен степен доктор на наука' во оспорителна постапка од страна на тужител-от од 1995 година кој бил избран за доцент без ниеден труд, оти првата негова писарија била од 2000 година (Билтен). Со ова др потврдува, тој никогаш не се бавел со струка и наука, потврдено до денес. Ова е повод, што тој не го исполнува вториот став од член 7 'објавени нај-малку 3 научни трудови'. Со тоа тој тој не го исполнал третиот став. Како ќе ги исполнува кога тој треба да има издадено според четврти став 'издадено интерна скрипта од вежби или практикум, или најмалку 10 стручни (научно- популарни) трудови', а тој има само збирни писарии, НИШТО ДРУГО; тој како ваков не е способен да го исполнува и последниот став учество...Се ова се потврдува со она што следи: 'Научните трудови од став 1 на овој член треба

да бидат водечки (главен) автор (само 6 писарии на колектив писари, а не само негови информативни написи кои не се за дневни весници), треба да бидат објавени (вакво нешто не постои) или преставени (пред ненаучни лица од фармите во кои има агрономи и техничари) на начин на кој струката му признава меѓународно значење (само во Р.Македонија, никаде вон неа) или значење за националната или за државната самобитност или култура (за општествени науки)'.

Значи, тој не бил магистер ниту доктор на наука и не ги исполнил условите да биде избран за доцент на Земјоделски факултет.

Со приложеното се гледа, избраниот за наставник со лаги бил избран за наставник од 1995 година. Ова се гледа по тоа што тој нема објавен ниеден труд. Напротив, во Билтнет постои заклучок и предлог со кого пензионираниот ветеринартехничар не бил избран за она што има завршено, а во него се ЛАЖИ: Тој 'областа на наставата, научната и апликативната дејност и објавените трудови до изборот на доцент и вонреден професор и потоа до денес (44 трудови)...'. Бидејќи тој нема ниеден труд, а не 44, 'Наставно- научниот совет на Земјоделскиот факултет', во кого има и надворешни лица, е излаган, Рецензовата комисија треба да се гони по службена должност. Што тоа до денес не е направено, веројатно ваквата постапка се употребува за други лица.

Бидејќи за мене има рецензија во 1995 година кога јас приложив трудови, а тој тогаш се до 2000 година немаше ни една објавена писарија, нема збор за некомплетни документи. Токму вакви во Факултетот има многу мои комплетни невратени документи, со мноштво книги: исхрана на говеда, еволиција итн.

Токму поради од 1995 година избраниот лаик, во прав смисол, јас сум навреден, понижен, материјално оштетен и стручно- научно уништен. Иако ваква е состојбата, јас објавив вкупно осумнаесет (18) книги, со околу 4000 страни, формат А5. Напротив, избраниот ветеринарен техничар нема ништо објавено, а до денес предметот кој го предава, поткупувачки ја Рецензовата комисија, со ист член за кого се води спорот кој исто така ништо нема објавено, двата предметот го предаваат според наставник само со завршен Земјоделски факултет. Значи, овој исполнил некои услови, а рецензентот и избраниот ниеден. Се друго што беше наведено во претходните предмети важи. За нив преставникот не приложи ниеден доказ. Ова важи и да бидам ослободен од трошоците, се додека не се вработам, што го имам тоа граѓанско право. Ова е повод да не земам адвокат, а не таков да плакам на тужениот кој намерно ја развлекува постапката.

Поради се кажаното, барам да се укини изборот и изврши избор од преостанатите кандидати.

Моето вакво водење на постапката е поради тоа што како невработен немам средства за патни и дневни трошоци. Поради ова постои можност, на расправата нема да дојдам. Ако јас не дојдам, молам таа да се одржи во мое отсуство, зашто се заблагодарувам. Тужител...".

На 31.03.2006 е "Предмет: Закаснат или намерно затасн одговор.

На 06.03.2006 беше договорено, Земјоделскиот факултет да се произнесе на мојот Одговор на одговор на тужба, што беше изјавено од страна на тужениот. Бидејќи до денес, 31.03.2006, не добив одговор, моите наводи во сите мои предмети 100% се потврдуваат. Со цел на 19.04.2006, 11, 20 часот, конечно да се заврши расправата, за судскиот спор со кого веќе одминаа две наставни години, го приложувам мојот предмет. Заставникот на Земјоделски факултет, во колку и овој предмет не го добие, истиот е моја изјава. Ова е само поради тоа што јас и ако дојдам, со овој предмет, кој се надоврза на претходниот, воглавно се е кажано. За преостанатото стои во тужбата итн.

Овде истакнувам само нешто:

1. Од 1995 година го оспорувам неговото звање магистер и доктор. Ова право го има секој граѓанин. Ова произлегува поради тоа што овие звања како научни се јавни. Ова се потврдува по тоа што звањата не се објавени. Поради тоа тие не постојат, или се фалсификати или плаѓијати. Нивното оспорување до денес важи. Тоа што Земјоделскиот факултет не поднел кривична пријава за злоупотреба на звањата само за приватни цели е потврда дека ова лице не е единствено.

2. 'Татко' на звањата е и рецезент, две работи неспоиви и незаконски. Бидејќи ова е вака, кога има интерес има поткуп. Ова беше во 1995 година кога тој беше избран за доцент, што се повтори кога тој беше избран за вонреден професор, а се заврши во случајов за редовен професор. Значи, ништо не е случајно.

3. Примениот кандидат не е доктор. Поради тоа тој не ги исполнува условите за доцент, а тој е избран за редовен професор. Ова се потврдува и по тоа што тој нема ниеден самостоен труд, ниту учебник. Затоа тој 100% не ги исполнува условите за избор и реизбор на наставник.

4. Ова се потврдува по тоа што тој е избран со НЕКОМПЛЕТНИ ДОКУМЕНТИ, недостасуваат два документи:

- а) Во рецензијата нема 44 поединечни трудови.
- б) Во рецензијата нема листа со вкупно 44 труда.

5. Тој е избран само со лага. Имено, Рецензовата комисија го излага Наставно-научниот совет. Нејзиниот претседател, мој рецезент и ликвидатор, прочита дека тој имал 44 труда, а тој нема ниеден, туку само 10 интерни писарии со одлика на ветеринарен техничар, кој никогаш и друго не бил. Тоа што Факултетот не поднел кривична пријава, и тоа по службена должност, е потврда дека во него има други како него.

6. Јас имам повеќе комплети на документи кои назад не се вратени. Значи, проблемот за некомплетни документи е измислен.

7. За мене од 1995 година има извршена рецензија. Таа е вршена од ист рецезент, кој е и сега. Како практика на Факултетот, јас рецензијата не ја добив. Иако тоа го барав писмено, за мене таа не беше достапна. Со ова се потврдува на нечесното дејствување на личностите на Факултетот, кој него го приватизирале, а тој не е приватен, туку државен. Државата со државни средства финансира неработење, што се одразува штетно врз државата, што е казниво.

8. Рецензијата покрај за мене важеше и за примениот кандидат. Овде постои само една разлика: тој од 1995 година нема објавено ниеден самостоен труд. Исто така, тој нема објавено ниеден самостоен напис, што важи и за писарии. Тој има само 10 групни писарии, објавени во неговиот Факултет. Напротив, јас сум објавил самостојно 18 книги, преку 200 трудови и написи. Овие се објавени вон Земјоделскиот факултет, каде ми е забрането да објавувам- да не напредувам со факултетски писарии. Исто така, сум објавувал во Германија и Хрватска.

9. Во Р.Македонија ми е забрането да објавувам. Оваа забрана се гледа и од службениот предмет испратен лично до мене од Рецензентот. Овој наведува дека Билтенот на Земјоделскиот факултет- Скопје бил само за вработените на Факултетот. Вработен до денес е примениот кандидат, кој до денес ништо нема објавено. За предметот од Рецензентот пишувам во мојата книга, Исхрана наговедата. Токму оваа е испратена до Факултетот, што го правев на конкурс, што важи и за три други книги: во нив се пиши за потекло, еволуција итн. Првата моја книга, од 1998 година, е испратена дури на двапати.

10. Следејќи ги списанијата и часописите по сточарство во СФР Југославија, како што е Билтенот на Земјоделски факултет- Скопје, никаде не сум видел објавен труд или напис на примениот кандидат. Ова говори, дека тој ништо не работел, сладок живот си поминал, нанесувајќи и штета на македонското сточарство, директно од него, и индиректно со од него произведениот кадар кој не можел да биде подобар од него.

Како што беше, истото е и денес. Ова е жалосно, кога се тоа се прави без било каква промена. Ова се потврдува и денес што се гледа со сегашниот здружен заговор: Застапник, Земјоделски факултет и Наставник

Тие договорно го одвлекуваат судењето. Ова е во полза на пензионираниот ветеринарен техничар, кој непречено предава една година со претходниот судски спор и две години со овој судски спор. Значи, цели три години.

Токму затоа, било како било, повеќе нема одлагање.

З а в р ш е н з б о р: Укини изборот и изврши повторен избор од преостанатите кандидати.

Исто така, да бидам ослободен од судски трошоци се додека не се вработам. Не признавам трошоци за застапник, кој е на штета на науката и струката, значи на државата, а во

полза на непријатели на македонското стопанство, против кои отсекогаш се борам. Застанкот лично нека си го плати ветеринарниот техничар, кој ништо не работи. Тој има и други средства. Тој дури приватно произведува добиточна храна, што е казниво. Бидејќи тој е свесен дека тој не е образован за исхрана, што важи за предметот кој го предава итн., со себе како соопственик зел доктор на наука (академик проф. д-р Ѓ.Ефремов, Р.И.), кој не доцентирал во Македонија. Истото важи и за мене: јас имав свои производи во РО 'Бентомак'-Крива Паланка во Фабрика за добиточна храна со 50 вработени; на мој предлог е препараторот 'Кваско' за потсиривање на млеко во Фабрика за квасец и алкохол- Битола; на мој предлог се подигна фабрика за добиточна храна во Демир Хисат. Токму мојата активност е виновна, јас да бидам неподобен. Јас понатаму работам и творам, не сум на државни јасли, како оние од кои сум прогонуван.

Бидејќи состојбата е ваква, по завршување на судскиот спор, ќе поднесам кривична пријава и тужба против Реџентот и Замјоделски факултет. (Бидејќи не сум материјално способен се откажав, Р.И.) Поради нив и слични на нив, Македонија до 1913 година беше пред соседите, потврдено од патеписци, а денес таа е последна".

На 13.06.2006 до Основниот суд Скопје I Скопје испратив предмет за 28 П.бр.3556/2004 "З А М О Л Н И Ц А

На 19.04.2006 беше одржана усната главна расправа. Од застапникот на тужениот беше даден писмен одговор. Бидејќи јас тој не го добив, не видов дали во него има производности. Со ова се потврдува, за предметот беше доволно само за една расправа. Ова говори, само за едно застапување, кое јас би го исплатил по моето вработување. Истото важи за судските трошоци- во понатамошна постапка. Своето право застапникот на тужениот го злоупотреби.

Исто така, во дадениот писмен одговор од страна на застапникот на тужениот не беше приложен ниеден материјален доказ, кој би ги оспорил моите наводи. Најбитна беше заверената компјутерска листа за пензиски стаж, дури и фотокопија на работничката книшка која лесно се фалсификува, на пензионираниот наставник, и тоа само јас да не бидам избран наставник во Земјоделскиот факултет, со кого бес прекин се спорам од 1990 година.

На усната главна расправа, во записникот од 19.04.2006 стои: 'донесувањето и објавувањето на одлуката се одлага за 03.04.2006 година во 09,30 часот. Се соопштува на странките дека објавувањето ќе се одржи и во отсуство на странките'.

Јас замолив, поради трошоци не сум во состојба да дојдам. Исто така, и застапникот изјави, поради зафатеност и тој нема да биде присутен.

Замолницата ја пишам само поради тоа што јас досега не сум добил решение. Ова го пишам со единствена цел, да не бидам виновник-поради отсуство итн.- не сум добил решение. Во оваа пригода соопштувам, од Битола никогаш не сум бил отсутен.

Во надеж, да се прифати замолницата, се заблагодарувам".

На 29.08.2006 до Основниот суд Скопје I Скопје испратив предмет

"З А М О Л Н И Ц А- повторена.

На 03.04.2006 година во 09,30 часот се донесе и објави одлуката за 28 П.бр.355/62004.

На 13.06.2006 се обратив со Замолница, со која завршив:

'Замолницата ја пишам само поради тоа што јас досега не сум добил решение. Ова го пишам со единствена цел, да не бидам виновник-поради отсуство итн.- не сум добил решение. Во оваа пригода соопштувам, од Битола никогаш не сум бил отсутен.'

Во надеж, да се прифати замолницата, се заблагодарувам'.

Бидејќи до денес од Вашиот суд ништо немам добиено, ја повторувам замолницата. Исто така, наведувам, од 01.10.2006 година почнува третата наставна година за истиот предмет, на што му претходеше претходниот воден во истиот Суд.

Се надевам, ова ќе биде земено во предвид, со завршување на постапката до следната наставна година.

За наведеното се заблагодарувам".

На 07.09.2006 за П.бр.3556/04, преку Основниот суд Скопје I- Скопје, до Апелациониот суд Скопје испратив "ЖАЛБА ОД ТУЖИТЕЛОТ

Против пресудата на Основниот суд Скопје I Скопје П.бр.3556/04 од 03.05.2006.

Тужителот во целост ја напаѓа пресудата на Основниот суд I Скопје П.бр.3556/04 од 03.05.2006 поради:

Суштествени повреди на паричната постапка;
Погрешна и нецелосна утврдена фактичка состојба;

Погрешно примена на материјално право **О б р а з л о ж е н и е**

Кога од 1990 година постанав член на ВМРО-ДПМНЕ и нејзин кандидат за пратеник, почнаа моите страдања. Дури со монтиран маратонски судски спор, кој го изгубив 7 : 6 останав без работен однос...Истото важи со судскиот спор со Земјоделскиот факултет, за чиј наставен предмет се водеше и води судски спор веќе четири години. За вториов, П.бр.3556/04, од 01.10.2006 почнува трета наставна година.

Иако само јас имам работено во научна установа 4 години во Германија и докторирано во Австроја, како спротивност на кадрите во Земјоделскиот факултет- Скопје само со интерни звања, сум неподобен. Јас редовно се јавувам на конкурсите. Токму поради мене конкурсот редовно се растураат...

Ваков беше случајот за П.бр.3555/03, воден во Вашиот суд. Следи Пресудата од Основниот суд П.бр.3556/04 во која се одбегнуваат доказите:

Во Замолницата од 13.06.2006 наведив: 'На 19.04.2006 беше одржана усната главна расправа. Од застапникот на тужениот беше даден писмен одговор. Бидејќи јас тој не го добив, не видов дали во него има произволности. Со ова се потврдува, за предметот беше доволно само за една расправа. Ова говори, само за едно застапување, кое јас би го исплатил по моето вработување. Истото важи за судските трошоци- во понатамошна постапка. Своето право застапникот на тужениот го злоупотреби.'

Исто така, во дадениот писмен одговор од страна на застапникот на тужениот не беше приложен ниеден материјален доказ, кој би ги оспорил моите наводи. Најбитна беше заверената компјутерска листа за пензиски стаж, дури и фотокопија на работничката книшка која лесно се фалсификува, на пензионираниот наставник, и тоа само јас да не бидам избран наставник во Земјоделскиот факултет...' Втора замолница беше на 29.08.06

Најбитно е што Пресудата П.бр.3556/04 е преселективна. Избраницот, ветеринарен техничар, вработен во факултетот, го завршил факултетот и во него магистрирал, дури докторидал, со историска тема за поламатура и матура. Ова тој го добил од наставник кој магистрирал и докторирил кај наставник, кој не бил магистер ниту доктор. Со тоа што овој бил и негов рецензент, се потврдуваат самоволијата и личните интереси, недозволено самиот себеси да си се избира. Се ова било повод што тој нема ниеден самостоен труд, дури ниеден самостоен напис. Затоа тој бил избран со заклучок, во кој се наведени 44 трудови, своевиден фалсификат итн. Токму со фалсификатот е предложен и избран наставникот. Значи, Пресудата е донесена во штета на државата. Во неа намерно се одбегнува најголемото државно зло, фалсификатот.

Дека во Пресудата не се земени моите наводи, е доказ мојот предмет, Закаснат или намерно затаен одговор, од 31.03.2006, во 10 точки итн. Од овој, што важи и за претходните предмети, испратени само поради тоа што имало потреба да има повеќе расправи, а не само една, кога адвокатот ништо не изјавуваше и приложуваше, видливо е дека во Пресудата имало само една странка: избраницот кандидат, кој не ги исполнувал условите за наставник. Затоа постапката за предлагање и избор биле само со единствен фалсификат, без ниеден труд да стане дури редовен професор. Со ова се потврдува, приватизирање на конкурсите, а вакви се два, еден по друг, за истиот предмет, воден во Вашиот суд.

Поради наведеното, тужителот ја поднесува оваа жалба и на второстепениот суд му предлага да ја усвои истата, првостепената пресуда да ја укине и предметот да го врати на повторно одлучување и пресудување, со напаствија за остранување на сите пропусти и забелешки изнесени во жалбата. Во тужбата се бараше да се укини изборот на лицето кое не ги исполнува условите за наставник, зашто од личен интерес на предлагачите следел и фалсификат. Потоа да се изврши избор само од преостанатите кандидати".

На 26.09.2006 преку Основниот суд Скопје I Скопје за П.бр.3556/04 до Апелациониот суд испратив "Предмет: Прилог кон жалбата од тужите-лот од 07.09.2006 и Дополна на жалба на тужителот од 15.09.2006.

На 21.09.2006 од Основниот суд Скопје I беше испратен предмет за наведениот предмет за да платам судски такси 4700 денари, со наведување: средствата да ги уплатам 'во рок од 15 дена по приемот на оваа опомена на жиро сметка и тоа за' сметката 840-033-03359.

Одма отидов да ја уплатам побараната сума. Изгубив денови, а Поштата не сакаше да ја прими уплатата. Ова било поради тоа што сметката била стара...да го закасни рокот...

Бидејќи за вакви нечесни дејствија не сакам да губам време за пишење на предмети, ниту да плаќам поштарина, со предметот додавам:

1. Во прилог кон тужбата од 01.11.2005 наведив: 'Во рефератот за наставник стои: тој бил роден на 14.09.1940 година. Го завршил Средно ветеринарно училиште. Другото во рефератот не е вистина...тој како ветеринарен техничар исполнил 40 години работен стаж...' Тужениот не даде писмен доказ, заверена компјутерска листа за пензискиот стаж.

2. Во П.бр.3556/04 се говореше како поради мене се растураат конкурси, и како за предметот говедарство во 1995 година сум одбиен. Тн.рецензија беше за двата кандидати: предложениот и за мене. Реџент беше Ристо Илковски. Овој докторирал на предметот говедарство, кој го предавал агроном. Токму затоа тој никогаш не можел да биде доктор. Следниот наставник реџент, од истиот факултет, никогаш не се бавел со говедарство. Ова го вори, тн.рецензија била од несоодветни лица. Поради тоа, тие не дале рецензија, туку тие само описале што било во заедничките писарии.

3. Ветеринарниот техничар, кој завршил интересен Земјоделски факултет, од него до бил звање магистер и доктор кај Ристо Илковски, бил избран за доцент во 1995 година. Тој гаш со силециски чин јас бев одбиен. Членови на Реџентска комисија биле Ташко Токовски, Никола Тодоровски и Ристо Илковски. Првиот и вториот никогаш не се бавеле со говедарство. Цела постапка била само за лични цели, на предложениот и Ристо Илковски, кој на моја сметка заработил. Од Земјоделскиот факултет го добив П.бр.08-1989/1 од 27.09.1995, во кој се гледа дека јас ја започнав постапката 'за преиспитување на магистерските и доцторските дисертации'. Се додека постапката не заврши, се запира изборот. Иако ваква е состојбата, предложениот е избран и до денес предава...Покренување постапка за некој да не може да има научно звање е граѓанско право на секој граѓанин. Ова произлегува поради тоа што од несоодветни лица се доделуваат звања, со историски теми за поламатура и матура. Дури тој од најнесоодветни лица се предлага за наставник, и тоа со невистина и само на штета на државата. Во истиот предмет за мене се наведува: 'Дописите се пишувани неовообичаено и тенденциозни со што се навредува угледот на Земјоделскиот факултет и неговите професори без да се наведат посебни факти за што истите се неприфатливи'. Кога без ниеден објавен самостоен труд кандидатот се предлага и избира за наставник, дури со невистини, е загрозен 'угледот на Земјоделскиот факултет и неговите професори'. Ако овие би имале некаков углед немаше да си дозволат јас да не бидам предложен и избран. Ако кон ова се додаде дека јас во Германија бев испратен од Земјоделскиот факултет, и тоа за неговите потреби, а само јас сум одбиван и навредуван, кадрите во Факултетот се 'неовообичаено и тенденциозни', без самостојни трудови, учебници и книги. Поради ова студентите студираат студено како во 19 век и тоа кај наставници во 21 век, што е срамно и неиздржливо. (Дури тие учат на странски јазици: српски, бугарски..., Р.И.)

4. Јас рецензијата од 1995 година никогаш не ја добив. Ова се потврдува со П.бр.08-1989/1 од 27.09.1995, во кој стои: 'факултетот нема обврска да ги доставува рецензиите', што е самоволен чин, непримерен во ниедна земја. Во друг случај, за конкурсот од 18.07.1996, за избор на наставник по предметот овчарство, јас бев одбиен, а беше применено интерно лице Владимир Цабирски, со интересен магистрат и докторат двата необјавени. Затоа тој немагистрирал ниту докторирал. Тој самостојно ништо нема објавено: тој е прв под број 2 и 3 и под 2. Тој не пречи, тој да биде предложен од Ташко Токовски, Никола Тодоровски и Ристо Илковски. Овде се среќава Ристо Илковски, кој никогаш не се бавел со овчарство. Инаку тој на моја сметка многу заработил, што истото се случило во Ветеринарниот факултет итн. Првиот иако многу постар од мене докторирал по мене, кој без трудови докторирал кај вториот. Кај овие давава докторирал Владимир Цабирски, а истите се среќаваат како реџенти. Видливо е непочитување на никаква законитост, што е самоволен чин. Бидејќи се надевам дека еднаш во Земјоделскиот факултет ќе се најдат луѓе со човечност и достоинство не туѓив. Затоа се излагав. Важно е дека при овој конкурс, за мене има рецензија. Овде постои

разлика. Јас сум објавил седумнаесет трудови: под 1. по мојот професор во Виена и директор во Минхен јас сум втор; под 2. мојот професор...сум трет; под 3. сум сам; под 4. јас сум прв... професорот е трет. Овие се објавени во Германија. Еден е објавен во Битола, јас сум прв, а има уште еден коатор. Сите други самостојно се објавени во југословенскиот часопис 'Сточарство'- Загреб. Мене не ми беше дозволено да објавувам во СР Македонија, што опстои до денес, од лица кои на државава и нанеси ја штети, порадишто се судам и плаќам за се и се-што.

5. ЗА МЕНЕ ДОСЕГА СЕ ИЗВРШЕНИ ДВЕ РЕЦЕНЗИИ. Со ова се потврдува, мото одбивање е лична цел на група луѓе кои по секоја цена опстојуваат само на штета на државава. Јас имам прекомплетни документи и книги од 1990 година, дури две рецензии, а ветеринарниот техничар се до објавување на конкурсот за П.бр.3556/04 само една тн.рецензија од нерецензирани доктори според законите за високо образование, кои важат во Европа. Овие не важат кај нас. Па како ќе важат, кога ниеден наставник не исполнува ниеден услов за да биде предложен и избран. Следниот став го поправа претходниот, а со последниот став се избира секој кој се сака, иако без ниеден труд...".

На 07.10.2006 преку Основниот суд Скопје I Скопје до Апелациониот суд испратив "Предмет: Прилог кон жалбата од тужителот од 07.09. 2006. Дополна на жалба на тужителот од 15.09.2006. Прилог кон двата предметот од 26.09.2006.

Предметот на тужбата и жалбата беше самоволно избраницот ветеринарен техни-чар. Тој без никава работа бил предложен и избран за вонреден професор и тоа само со повторена рецензија на неработникот Ристо Илковски, за истиот предмет. Токму затоа кај двете лица по струка и наука немало никогаш напредок. Ова важело во Земјоделскиот факултет- Скопје, со неговиот кадар избиран самиот од себеси. Така тој до денес се одржал, но не сточарството. Ова беше упропастено.

Бидејќи Факултетот немаше кадар, што важи се до денес, продолжувајќи до на век, во Западна Германија беа испратени на дообразување. Пред мене имаше претходници. Тие како отишле, така дома си дошле. Ваков беше и Ристо Илковски. За него неговиот факултет му стокмил звање кое прилега на него, со неговата наставна придружба.

1. Ваков бил ветеринарниот техничар, внатрешен кадар, предмет на тужбата, што важело и за други техничари, со поклонети звања, денес дури редовни професори, срам за струката и науката.

2. За ваквиот кадар звањата биле доделувани од наставници, кои немале издадено учебници. Според Законот за високо образование на Европа, на пример Германија и Австралија, за доцент да има издадено книга, за вонреден професор учебник, а за редовни професори учебници. Токму затоа во Факултетот лицата кои немаат книги и учебници не смеат да бидат наставници. Истото важи и за другите наведени институции.

3. Во Факултетот добиле звања лица, кои можат да бидат само помошен персонал на Факултетот, истоветни се делачите на звањата. Кај овие магистрирале и докторирале со теми за полуматура и матура лицата Боне Палашовски, Петар Мицевски, Митре Стојановски, Михајло Адамов итн. Дури вториот магистрирал со плагијат на мој труд објавен во југословенскиот часопис за сточарство 'Сточарство'- Загреб. Поради првиот изгубив право да се вработам во Институтот за сточарство- Скопје, кој беше и е директор, а дури го избрале наставник во Вишата земјоделска школа-Битола, денес факултет, а таа како непотребна требаше да се укине по 1980 година. Во неа третиот станал наставник, а четвртиот во Ветеринарниот факултет- Скопје. Главен рецензент бил. кој друг ако не Ристо Илковски. Бидејќи тој на мене многу заработил, барем еднаш да ми се заблагодареше. Па јас не барам ни еден де-нар негова заработка.

4. Како потврда дека ваквиот факултетски кадар е ништожен, е пример избраницот доцент, вонреден и редовен професор, лицето, кое редовно завршил само средно Ветеринарно училиште-Битола, предмет на тужбата. Спротивно на законите во државата тој брка приватен бизнис, спрема произведи за мешање во фабрики за добиточна храна. Со него главен носител е лице кое редовно завршило факултет, редовно магистрирало и докторидало, редовно секогаш работело и токму затоа редовно во струката и науката се постигнало.

5. Дека се ова е и одмазда, е и доказот, што Земјоделскиот факултет- Скопје со Институтот за сточарство- Скопје за РО 'Бентомак'- Крива Паланка направил препарат за исх-

рана на говеда на база на уреа. Бидејќи тој беше многу отровен, јас ја презедов нивната дејност. Беше преземен пазарот на ИНА- Кутина (Хрватска), чиј пазар беше во Србија и Македонија, меѓу Суботица се до со Битола. Само така факултетот го спасив од најголем срам и работната организација од нејзина ликвидација. Меѓу нас постоеше договор во установата надлежна за авторства. Со распадот на СФРЈ состојбата се промена. Затоа од Факултетот требаше да добијам најголема благодарност, а не најгнасни сверства и одмазда.

Со тоа што јас во Р.Македонија сум неподобен и тоа за злосторници и ништожници кои на државичката и нанесле огромни штети, зашто во Обвинителството сум пријавувал и пишел, многу загрижува и застрашува".

На 09.01.2007 следи за "П.бр.3556/04 Преку: Основниот суд Скопје I- Скопје До: Врховниот суд на Македонија- Скопје Тужител: Ристо Ива-новски од Битола Ул.Михајло Андоновски бр.6/21 Тужен: Земјоделски фа-култет- Скопје

РЕВИЗИЈА ОД ТУЖИТЕЛОТ

Против Пресудата на Апелациониот суд Скопје Гж.бр.7667/06 од 30.11.2006, во кои постои само една странка, само тужениот, без да се прифати било што на тужителот. Бидејќи тужениот не приложи ниеден доказ за се она што пишувам во тужбата за П.бр.3556/04, како и дека предложе-ниот и избраниот кандидат не ги исполнува условите за наставник по сите звања, според закон за високо образование, всогласен во се со европските, а тој веќе е во пензија, со Ревизијата не само да барам да се повтори постапката, туку да се преиначи одлуката, да се изврши избор само од преостанатите кандидати, а не од избраниот кандидат, кој е срам за науката и струката. О б р а з л о ж е н и е

Со решението на Основниот суд Скопје I Скопје П.бр.3556/04 од 3.5.2006, потврдено со решение на Апелациониот суд Скопје Гж.бр.7667/06 од 30.11.2006, добиено 21.12.2006, отфрлена е тужбата на тужителот Ристо Ивановски од Битола против тужениот Земјоделски факултет Скопје. Ова е само повторена иста постапка за П.бр.3555/03 од 11.12.2003 и Гж.бр. 1427/ 04 од 24.03.2004, да се избираат само лица со интерни звања, дури со необјавени трудови за звањата, значи, неважечки. Ова не е во согласност со Законите за високо образование на Европа, срам за Р.Македонија. Исто така, тужителот токму од Факултетот бил испратен на доусовршување во Германија, каде тој четири години роботел како научен соработник и докторидал во Виена на 04.11.1976. Досега ваков нема во наведениот факултет. Тој има објавено 19 книги, формат А5 со околу 5400 страни, и преку 200 трудови и написи во Германија, Хрватска и Македонија. Ова не важи за предложениот и избран кандидат, кој нема објавено ниеден самостоен труд ниту напис. Се тој што објавил биле само интерни групни писарии, што го руши достоинството на научното звање доктор на наука.

При предлогот и изборот на интерното лице се прави најголем престап: Ристо Илковски, наставник на Земјоделски факултет- Скопје, кој на ветеринарниот техничар му ги доделил сите звања (дипломиран инженер, магистер и доктор), е истото тоа лице кое е и главен рецезент ветеринарниот техничар да биде предложен во сите звања (доцент, вонреден и редовен професор). За ова наставникот убаво си заработил. Ако кон ова се додаде, дека истиот тој наставник е рецезент и на друго лице, кое исто така како ветеринарен техничар ги добил сите звања, а од него како рецезент бил предложен во Ветеринарниот факултет-Скопје, навистина 'таткото' на овие лаици, во прав смисол, со мене многу заработил, ама ја оштетил државата. Дури Ристо Илковски магистрирајал и докторидал на предметот говедарство кај наставник само со завршен Земјоделски факултет. Во случајов, исто така, и кај двата кандидати, кои ги предлагал Ристо Илковски. Па овој не можел да магистрира и докторира кај дипломиран инженер, агроном. Се ова говори, изборите на двете негови 'детенца' биле само за лични цели, само на штета на државата. Ова се гледа и по тоа што ветеринарниот техничар пред пензионирањето докторидал во 1995 година, а во ист миг бил предложен и избран за доцент без ниеден објавен самостоен труд и напис. Ова е навреда во струката и науката на Р.Македонија. Ова е повод, што Р.Македонија по сточарство е само пред Албанија.

За ова да се спречи, јас во 1995 година се расправав за предлогот и изборот на ветеринарниот техничар. Бидејќи јас во Виена, според Законот за високо образование, полагав заклетва, дека добиениот степен доктор може да се одземе во повеќе случаји, како и дека секое научно звање е јавно, секој граѓанин има право да покрене постапка, да се преиспита како се дошло до тоа звање, како што е во случајот со наведениот ветеринарен техничар.

Бидејќи јас постапката уште тогаш ја започнав, а се додека за таа прозваното лице и Факултет не сакаат да расправаат, постапката не е завршена. Значи, додека таа не заврши, лицето не е доктор на наука. Се ова говори, тој додека овој спор не го заврши, не ги исполнува условите, кои беа наведени во конкурсот, кој се објавува според Законот за високо образование. Токму Законот најповеќе мора да го почитува и Факултетот.

Како потврда, дека ветеринарниот техничар не е доктор на наука, тој со доктор на наука, воn Земјоделскиот факултет- Скопје, има фабрика за добиточна храна. Бидејќи ветеринарниот техничар си бил и си останал само техничар, тој со него има доктор. Докторот во фабриката за се одговара, а техничарот е само потрчко. Бидејќи техничарот е основач на фирмa, се потврдува, тој не е крив што тој не се усвршил, туку не постои закон, со кого тој ќе биде принуден, тој да се усвршува, нешто повеќе да научи од она што го знае како техничар: вештачко осеменување...Тој како техничар образува лоши кадри, а тој со неговата фирмa си профитира. Затоа неговиот Факултет него само му обезбедува една социјална грижа, на сигурност, уште едно лице да изрджува, а на некој чесен човек, кој сака да и се посвети само на науката, а со тоа да се грижи за своето семејство..., ова право му е одземено, и тоа на штета на државата. Па на вакво лице, од самиот почеток, кога тој станал соосновач на фирмa, по службена должност итно мораше да му престане работниот однос. Со тоа што ова во Факултетот се подржува, во него има мрачни слики, само за лични цели, на штета на државата.

Дека кадарот на Земјоделски факултет не е способен да се соочи со проблемот по сточарство е доказот, што од неговиот кадар беше предложен препарат, на база ура, за исхрана на преживни животни. Овој се произведуваше во РО 'Бентомак'- Крива Паланка. Бидејќи тој беше отровен, дојде до масовни труења. Бидејќи јас фирмата и факултетот ги спасив од ликвидација, кои при помасовна употреба на препаратурот ќе морале да ги надохнадат огромните штети, јас него го презедов, а оттогаш тој повеќе не-беше отровен. Исто така, на мој предлог беше направен друг препарат за апсорција на отрови итн., со кои Рафинеријата ИНА- Загреб беше потписната од Србија и Македонија...Во Фабриката за квасец и алкохол-Битола на мој предлог беше прифатен препаратурот 'Кваско' за потсирување на млеко итн. Токму овие мои активности се повод, јас за нив да не бидам пожелен.

Тие не сакаат да има конкуренција, тие во неа ќе се изгубат. Па тие си предложиле и си избрале ветеринарен техничар, нивна слика. Со стариот закон тој ги исполнуваше условите за во пензија. Па следи конкурс. Се промена законот, и со него е веќе во пензија. Во Битленот бр.852, од 1 јуни 2004 година, е извештајот за ветеринарниот техничар, Танас Трајковски. Тој се вработил пред 1961 година. До 2001 година тој веќе имал 40 години работен стаж. Тој бил роден на 14.09.1940 година. Тој до истиот датум во 2004 година бил во пензија. Конкурсот бил објавен на 02.04.2004, а на 29.04.2004 е извршен избор на Рецензова комисија. Тој ги исполнувал условите за во пензија на 14.09.2004 година. Судот во 2005 година ја разгледувал судската расправа, дури во цела 2006 година. Така тој спротивно на законот ќе работи, се додека не се објави нов конкурс, во некое гласило, кое не пристига во Битола или било кое, што јас нема да го видам. Така техничарот ќе произведува техничари на факултетот. Овој поради лични цели нема да има свој кадар, што важи за државата. Се ова што е наведено и што следи е наведено во моите предмети на постапката.

Двата судови направија суштествена повреда на одредбите на парничната постапка, бидејќи погрешно и нецелосно ја утврдија фактичката состојба. Имено и првостепениот и второстепениот суд не го зеде во предвид фактот што постапката пред надлежниот суд тужителот ја поведе како граѓанин на кој му е оневозможено да учествува на конкурс за избор на наставник со сите звања. Јас бев одбиен поради тоа што јас на конкурсот сум немал комплет документи, што не е вистина. Ова се гледа и по тоа што јас редовно конкурирам од 1990 година. Никогаш моите документи назад не ми ги вратија. Ова било поради тоа што со нивниот одговор сум стекнувал право на тужење. Иако јас ги барав документите, со кои беа приложени трудовите, по еден пример од секој труд, нишо не ми беше вратено. Ова без прокин трае се до за П.бр.3556/04.

На 15.09.2006 во Дополна на жалба на тужителот, под точка 11, за П.бр.3555/03, кој претходеше за П.бр.3556/04, напишав: 'На 13.11.2002 во весникот >Нова Македонија< беше објавен конкурс за наставник во сите звања, по предметот говедарство. Ова е повторување

на истиот конкурс од 14 јули 1999 година, на кого исто така се пријавив со свој предмет од 14.07.1999. Бидејќи изборот не беше извршен, истиот наставник продолжи да држи предавања. Јас за ова ништо не бев информиран. На 19.11.2000 итн. испратив предмет Молба за испраќање на рецензијата. До денес ги немам добиено својата пријава со документите и прилозите наведени по реден број од 1- 7. Покрај моите молби, од Вас до денес сум без одговор.

Со пријавата за објавениот конкурс од 13 ноември 2002 година се пријавив на предметот говедарство. Во прилог можат да се користат мојата пријава со од 1- 7 документи и прилози, кои од 14.07.1999 се кај Вас. Исто така, сите пријави за избор на наставници на кои сум одбиван, ама и не извршениот избор по предметот свињарство во 1990 година. Поради тоа, се пријавив до Вас на конкурсот за предметот сточарство на 18 јули 1997 година зашто немам добиено одговор. Во прилог можат да се користат предметот испратен до Деканот на Земјоделскиот факултет од 06.03.2002...’.

Ова ништо не се прифаќа, а ветеринарниот техничар со години предава без тој да биде предложен и избран, потврдувајќи се дека во Факултетот не се почитуват Уставот и законите на државата. Па тој бил само за внатрешни лица, неспособни на пазарот да се понудат како стручни лица, никако како научни. Затоа никој од нив ништо нема изнесено или објавено во нивниот Факултет, само за интерни употреби.

Како потврда дека не е вистина дека јас сум немал комплетни документи, се гледа според мојот навод од мојот прилог од 26.09.2006, под број 4, стои: ‘за мене досега се извршени две рецензии’. Првата беше во 1995 година. Таа беше токму за предметот, за кого се расправа. Се ова говори, ова нема врска со наука и струка, никако со некаков закон, туку ова е само самоволен чин. Ова се гледа и по тоа што, овој предмет мораше да се заврши само со една расправа. Меѓутоа, судијата се грижел да заработи адвокатот. Јас не признавам повеќе од една расправа и барав да бидам ослободен (од плаќање) се додека не се вработам, приложувајќи и потврда дека сум без приходи. Двата суда тоа не го прифатија, па сум задолжен да го платам адвокатот во износ 22.620,00 денари, што е срамота. За потврда, дека моите наводи не се произволни, е доказот, што Рецензијата е пишена на ист компјутер од лице, која ја користи Вуковата буква ќ, всушност оваа се среќава и пред Вук Каракиќ, кај нашиот Гурчин Коле, а од тоа исто лице, секретарот на Факултетот, е испратен и единствениот предмет и тоа преку адвокатот, што јас го добив преку Судот.

Со ова се потврдува, одземенето право на секој граѓанин да конкурира, што е негово уставно право, што важи и непочитувањето на Законот за високо образование, кој мора да биде во склад со нормите кои владеат во Европа, предност да имаат само оние кои ги исполнуваат условите. Токму ова неважи со реизбраниот пензиониран ветеринарен техничар. Овој интерно го завршил наведениот факултет, кај него магистрирал со тема за поламатура и докторирал со тема за матура. Бидејќи звањата се јавни, а тие никаде не се објавени, значи, тие се кријат од научната и стручната јавност, тие самите се срамат и плашат, звањата никако не се важечки. Исто така, тој без ниеден објавен самостоен труд и самостоен напис прво бил избран за доцент, потоа за вонреден, а со последниот конкурс за редовен наставник. Па тој нема издадено ниеден учебник, што е основ, тој да биде предложен, а тек потоа избран. Овој од 1995 година образува кадар во државата, и неа само и нанесува штета, без ниеден за тоа да не одговара. Токму поради ова, во мојата 9-та книга ‘Исхрана на говедата’, досега на Факултетот никој не издал книга за исхрана, на задната корица наведив, според патеписците, Македонија до 1913 година била пред соседите, а денес е само пред Албанија. Жалосно и срамно.

Со оглед на сето горе изнесено сметам дека има место да се укинат двете решенија (на двата суда) и предметот да се врати на првостепениот суд на повторно судење, поради што, молам да поднесете барање за заштита на законитоста до Врховниот суд на Република Македонија во смисол на однапред изложеното, согласно со одредбите на член 387- 394 од ЗПП. Ова беше испратено до Јавното обвинителство на 21.12.2006. Од него на 06.01.2007 добив предмет ГО.бр.1125/2006 од 03.01.2007, испратено преку пошта на 05.01.2007. Тој не бил надлежен. Исто така, до него сум испратил: Кривична пријава на 09.09.2006, за се што овде е наведено итн., Дополна на жалба на тужениот од 15.09.2006, до него испратена на 16.09.2006, Прилог... од 26.09.2006 и Прилог...од 07.10.2006”.

11. ПОЛИЦИСКО ДОСИЕ: Откога се вратив од Германија бев на дневен ред, за мене се водеше и евиденција. Кодошите опстоиле од пред 1913 година се до денес.

Ваквите кодоши известуваа во полицијата, ми го полнеа моето досие. Таков беше и Никола Лазаревски, Коларов, кој ми беше благајник во Развојната служба на ЗИК "Пелагонија"... Тој имаше кодошено а и во 1985 година за граната, поставена во печка во ООЗТ "Нов живот" с.Кременица за да биде убиен Вангел Гагачев. Мефутоа, место таа да го убие В.Гагачев, таа по запалување на печката убила друг.

12. Моето уништување продолжи и вон Комбинатот...Дури во МАНУ. Во него во 2005 година бев наречен и лаик. Ова било само поради тоа што јас бев и останав единствен автор кој по Григор Приличев има пишувано и објавен книга за животот на Георги Кастроит, т.н.Скендербег...

13. ПОШТА: Моите пратки не стигаат во Скопје, во Чайр...

ПРИВАТИЗИРАНОТО ОБВИНИТЕЛСТВО И ДРУГИ

1. До Општинското јавно обвинителство Битола на 31.03.1997 испратив кривична претјава против директорот Вангел Гагачев на ЗК "Пелагонија"-Битола, каде наведив: "КРИВИЧНА ПРИЈАВА". Затоа што од сиромашко дете кое живеело како кираџија со нечесно, нечовечко и ненародно однесување и нанесе штета на државата и лично се обогати.

О б р а з л о ж е н и е .

Вангел Гагачев кога постана директор на ЗК 'Пелагонија'- Битола со фалсификат уверение од Општинскиот суд- Битола ја грабна власта во свои раце и спротивно на законите и економијата ги острани сите способни кадри и така го доуништи од него започнатото од 1977 година како пом.дир. по земјоделие на ЗИК 'Пелагонија'- Битола. Постави неспособни и необразовани кадри и така тој можеше да го уништува како странец Комбинатот. Тогаш тој поставил негови родници и соселани како директори, а тие за него и за нив ја водат комерцијата и финансите. Со ликвидацијата на стручниот кадар, тој опстои самиот, сам се договора и ја одредува цената на купеното и продаденото (на пример нивни трактори и друга механизација, итн.). Освен тој се купува многу по скапо и понеквалитетно што неможи и не смее да контролира никој, дека Комбинатот постанал негова приватна сопственост. Ги испрати насила во пензија сите заслужни работници, а сака да го приватизира само со неговите родници и соселани, кои немаат врска со Битола и Битолско на кои (сопственици од Битолско, Р.И.) не им е вратена национализираната земја. Освен што тој сака да биде сам сопственик и газда, преку свои соработници го плачкаат Комбинатот. Најдобар пример со неговиот пријател со исто потекло од сел.Буф проф. др.Ефтим Анчев, чиј син има своја фирмa, преку која купува Комбинатот се по скапо. На таков начин се плачка државата и се обогатуваат со крадење Вангел Гагачев, Ефтим Анчев и неговиот син.

Овој криминал е организиран кога за министер за земјоделие постанува Ефтим Анчев и тој заедно со неговиот помошник со исто потекло Христо Халевски од Министерството ги лажат директорите на земјоделските комбинати. Тие тврдат дека се доделувале странски кредити со високи камати. Затоа ниеден чесен и способен директор не се одлучил да земи таков кредит. Таков зел Вангел Гагачев 10.000.000 ДМ, со што се задолжиле младите генерации, а тој со него го покривал неговото неработење и злочинот врз народот. Како поткрепа на наведеното Вангел Гагачев самиот ја признава наведената сума. Се знае дека Комбинатот не издвоил ни еден денар за амортизацијата, што е законска обврска, што значи дека тој бил недоходовен заради непособниот и непријателски настроен од него назначен кадар, па затоа Комбинатот одамна бил ликвидиран и тој опстојува на мафијашки начин и на штета на државата. Тоа е поткрепа дека Комбинатот со него секогаш бил во загуба. Иако е тоа така тој во странство купува прескапо, неквалитетна и непотребна опрема. Истото самиот тоа го потврдува кога тој изјавува, известено од новинарката агроном Марика Василевска на 28.03. 1997 на Радио Скопје I во 15,30 часот, дека ЗК 'Пелагонија' Битола правел загуба од 9.000.000 ДМ, а сега бил во добивка 1.000.000 ДМ. Така овие суми се потврдуваат со неговата претходна изјава дека Комбинатот иако недоходовен купил опрема во вредност од 10.000.000 ДМ. (Како што овде се говори за луѓе со исто негово потекло, таквите мене ме избркаа од работа во 1991 година, тие мене ме судеа, дури не ми дозволија да се вработам во Универзитетот во

Скопје..., што трае се до денес, сите комунисти=СДСМ. Овие од универзитетите ме лики-видираа, а со цел, тие сами да водат проекти, па така да го плачкаат народот, Р.И.)

За да се оправда овој мафијашки начин на плачкање на државата Е.Анчев зедно со својот помошник Х.Халевски ја лажат Владата, недавајќи пред неа извештај кој бил корисник на тие средства, Владата припрема предлог закон до Парламентот и тој донесува закон кој всушност се однесува само за заедничкото зло дело врз народот на Е.Анчев и В.Гагачев. Затоа и Парламентот до денес не дал извештај за корисниците. Така понатаму опстоил В. Гагачев, се обогатил на штета на државата, а како против услуга успешно работи фирмата на синот на министерот со грабеж.

Кон овие злочини се надоврзува злочинот на В.Гагачев, кога тој национализираната земја која е нарасполагање на Комбинатот како негова сопственост ја продава на РЕК 'Битола'- Битола и од неа прима огромна сума за надохнада, дури со судска одлука 1.500.000 ДМ. Тие не се користат наменски, со нив да се купи нова земја и врати на сопствениците или на хнади парично нивната продадена земја, туку тој со нив работи, ја покрива загубата и се притежува како добивка од 1.000.000 ДМ, што за лични цели и грабеж на државата се лажи јавноста и власта.

Опрема се купува, значи во вредност од 10.000.000 ДМ, во странство прему жиро-сметка во странство и тоа се поскапо и за неквалитетната и непотребна опрема (механизација), што е основ на незаконско негово обогатување. Па не е чудо да се јави како сопственик или акционер на некоја фирма во државата и нејзиното соседство. Што значи овие зло дела не се поневажни од на аферата ТАТ, што е можно и тој да учествува. Тој има изоштррен њух за та-кви дејанија, него не го интересира друго.

Овие злодела се продолжувања. Тој добива стан од ГП 'Бетон'- Битола кога успевал да ја дogleда неговата 'тетка' по нејзината смрт, иако нејзиниот имот бил токму заради него двојно наплатен: еднаш на РО 'Прехрана', вторпат на Кланицата- Битола.

За него кражбите се дар од господи, кога тој сите пријавители за неговите соработници крадци ги казнува, значи и тој бил со нив вмешан во кражбите, а ги штити крадците. Дури пријавителите партиски ги казнува, а крадците ги унапредува. Секако за него морало да важи господовото, секој мора да кради за другите и така ќе биде спасен од казната. Таков е примерот со проневерувањето на бончината од општествената исхрана на неговиот соработник со исто потекло.

Ова лице како странец, можеби е и Немакедонец, се е можно, кога им се одмаздува и ги прогонува Македонците од вардарскиот дел на Македонија, а ги штити и унапредува само Македонците од егејскиот дел на Македонија, што е злочин и спротивност на секој устав во било која земја и претседател, што не важи само за Иди Амин од Уганда- таква личност е В. Гагачев. Така со нив се ликвидира ЗИК 'Пелагонија'- Битола кој беше југословенски рекордер, а со него тој и ЗК 'Пелагонија'- Битола не се ни македонски рекордери, се приватизира од нив Комбинатот без да се почитуваат законските регулативи да им се јави на сите правни наследници итн, како најголема неправда врз Битолчаните и граѓаните од Битолско и способниот кадар кој го избрка ликвидира и човечно унишити ова крволовно животно. (Тој свер до денес не се променал, што за него е нормално, Р.И.)

Со оставениот неспособен кадар, му се нанесува многустрани злодела на народот: не се купуваат лекарства (и тие средства биле украдени), па затоа оболеа преку 100 потрошачи од свинско месо од болеста стафилококоза. Не се купува вакцини (и тие средства се украдени), затоа свињарската фарма более од чумата и таа 100% е уништена. Не се факционираат кравите итн. од бруцелоза (и тие средства се украдија), ќе може да се појави бруцелозата. Не се врши турбекулонизација на грлата (и тие средства се украдоа), е опасност за здравјето на животните и луѓето. Не им се даваше храна на грлата во фармата на говеда во с.Породин, тие 100% изумреа од глад и студ. Редовно умираат увезените грла од странство заради неработење и нагон само на кражби. Изумреле по вина на Вангел Гагачев многу негови колеги од неговото изживување, од кои некои беа срцеви болесници како непријател на човечноста, а тој како 'срцев болесник' не сакал да служи војска за него странската држава на која и нанесе и понатаму ќе и нанесува штета овој непријател.

Кон оваа кривична важат сите досега поднесени други пријави.

Во надеж да се прифатат истите се заблагодарувам, да се казни овој злочинец и да се протера од оваа држава која за него е странска и непријателска затоа и нанесе огромна штета и ја оплачка. 31.03.1997...”.

На 03.04.1997 е испратена: “ДОПОЛНА на Кривична пријава од 31.

03.1997. Како прилог на мојата кривична пријава истата ја долнувам:

Вангел Гагачев го оштети и унишити ЗИК ‘Пелагонија’- Битола од 1977 година, а со неговите соучесници сака да го приватизира Комбинатот и тоа одземајќи им го правото на основачите на Комбинатот, тие што него го направија југословенски рекордер, да сега според климатските и почвените услови не е ни македонски рекордер. Затоа тој во се ја лажи јавноста и државата.

Со негото доаѓање од 1977 година го уништи доходовното сточарство, не сее доходовни култури, а сее само недоходовни (пченица, јачмен и сончоглед), што е познато за целиот свет неприфатено само од него или пак е непријател на државата: не му го продаваше сончогледот на Македонија (Велес), туку на фабриката за масло во Србија (Пеќ).

Токму заради недоходовната пченица, јачмен и сончоглед тој ја лажи државата, зема кредит за подигање на фарми, тие не ги подига и средствата ги пренаменува за покривање на загубите на недоходовното производство на пченицата, јачменот и сончогледот. Таков беше случајот со новата свињарска фарма за 30.000 гоеници годишно, која не се изгради како најголемо зло врз народот.

Како поткрепа на наведеното на двапати ја затвори конзервната фабрика, бидејќи не сакаше да сее доходовни градинарски култури за нејзините потреби, што неможе друго да значи освен саботерски чин.

Кога во 1990 година ја бараа неговата оставка како неспособен и нестручњак (се сееше само недоходовни култури со најниски приноси- минимален доход) како и влошувач на меѓучовечки односи, тој за да опстои на штета на економската логика и државата, прв во државата го распадна ЗИК ‘Пелагонија’ и од него произлезе ЗК ‘Пелагонија’. По одвојувањето на Фабриката за сточна храна с.Радобор неа повеќе не и го продаваше јачменот туку вон Битола. Така таа мораше истиот да го купува вон Битола, само посакпо за неговите лични цели. Освен тоа малите количини на пченка во зрно не ги сушеше во фабриката, за која ЗИК ‘Пелагонија’ изгради нова сушара, за таа да ја затвори, пченката ја носеше во Градско на сушење.

Истото се случи со Шеќерна фабрика, која беше основач на ЗИК ‘Пелагонија’ во 1962 година. Како одмазда за нејзиното одвојување, нејзе и ги намали површините од 2500 ха на постепено се до 800 ха. (Денес повеќе не се сее, Р.И.) Како саботер или тиквар или државен непријател, го снижи приносот од 60000 кг по хектар само на 25000 кг/ха. Така сакаше да ја оствари неговата желба да ја затвори Шеќерната фабрика како странска фирма. Ова го правеше, бидејќи тој како лаик мислеше дека шеќерната репа не е доходовна. Кога сознаа дека е обратно, започнаа одмаздите и затоа ги снижи сеидбените површини само на 800 ха. Ваквиот злочинечки чин беше познат од поодамна кого редовно преостанатата несобрана површина на шеќерна репа ја истанчира напролет (сум објавил труд во Загреб). За него беше полесно безработа да живее на државни јасли со пченица итн.

Тој е неспособен или државен непријател кога нему како светско чудо му замрзна пченицата на 20 април 1988 година и затоа доби најниски приноси само 2800 кг/ха. Затоа тој ја лажи државата и докажува дека сушата во таа година била најсилна во последните 30 години, како што за 1978 година го велеше истото само за последните 20 години: ЛАЖГО. Тој сушата ја злоупотребува за мразот, што неважи за другите култури (јачменот) итн. За тоа ги поткупува луѓето од Комитетот за земјоделство. (Тој го унишити весникот на ЗИК “Пелагонија”- Битола и тоа само со единствена цел, вработените да не можат да знаат што виусност се работи во битолскиот општонароден Комбинат, кој постанал нивни- буфски. Не случајно, жителите од битолско ги мразат во душата Буфчаните и нивните блиски, затоашто тие нив ги избркале од нивните национализирани ниви, Р.И.)

Така несеејќи доходовни култури кои захтеваат наводување, докажува дека ХМС ‘Стрежево’ било непотребно и сака и него да го унишити, што е доказ дека ова лице нема врска со државава и економијата.

Тој е лаик за производство на пченица, сончоглед и јачмен. Така од принос на пченицата пред 1977 година произведена на исти површини од 6000 кг/ха, тој го снижува приносот на пченицата меѓу 3000- 4000 кг/ха. За да ги заскрие лошите производствени резултати, тој не им ги продава реколтите на Битола, ами вон неа. Така не само да се кријат приносите, полесно се лажи државата и неа одлично се кради: се реализира преку приватни фирмии, како што се се внесува преку приватни фирмии. (Во 1978 година сончогледот имаше повеќеструкто пониски приноси, Р.И.)

Како доказ, дека него не го интересира доходот и Комбинатот е примерот во 1984 година кога тој не дозволува Комбинатот да купи 10 милиони кг пченка преку ООЗТ на Комбинатот 'Пелагонијакомерц', туку преку негови пријатели од 'Семепанонија'- Суботица. Како против услуга се внесува запрашена семенска пченка со најголем отров живата од 500 тони не за сеење туку спротивно на сите законски норми, во исхраната на добитокот, така се труе добитокот и лубето во државата: супер злочинец.

Значи, тој со неговите пријатели и нивни фирмии, прави се на штета на државата за негови лични цели и да се обогати. Затоа тој купува се поскапо, понеквалитетно и непотребно. Како можи да се сфати инаку како е можно, се тој што купува од исти купувачи се да е поскапо, а од продавачот самиот Комбинат се да е поефтино.

Иако беше задолжен да издвојува средства за фондот за амортизација, тој тоа не го чинеше токму заради недоходовните култури. Редовно се лажеше државата и таа им даваше средства за замена на механизацијата. Иако таа беше недоискористена, за да купи нова и да ја оплачка државата, морал да ја продава постоечката механизација, што било услов да се добијат 10.000.000 ДМ кредит ослободен со закон од Парламентот. Затоа тој оформи комисија да ја оцени постоечката механизација. Таа ја оцени повисоко, бидејќи таа не била амортизирана и била неопходна за потребите на Комбинатот. Кога не можел да ги реализира неговите приватни цели да се обогати, ја променил комисијата и оформил нова. Така со неа ја оштетил државата, продавал на кој сака и како сака и морал да има личен интерес. За овој проблем пишуваа македонските гласила. Ваквата опрема ја фрли без да се материјализира нејзината вредност, како што беше токму од него купената и непотребна опрема за наводнување 'бумовите'. Ним им беа украдени уште на почетокот моторите и тие неможеа да работат. Им се купија нови мотори (крадците не беа фатени, оти беа негови лубе), тие понатаму не работат. Уште нови се прогласија непотребни, се исекоја за старо железо, што е негов злочин врз оваа за него странска држава.

Како што се прогласија 'бумовите' непотребни, се купи нова американска опрема за наводнување. Таа се инсталира на површините под ХМС 'Стрежево'. Бидејќи нејзините површини се сеат само со недоходовни култури (пченица, сончоглед и јачмен), кои не се наводнуваат, опремата е купена само за да се купи нешто, на штета на државата и обогати В. Гагачев.

Што важи за американската опрема за наводнување, важи непотребното купување на американските цондири (трактори) и друга тешка механизација од странство кога таа не се користи агрегатски (орање, тањирање, сеење итн. наеднаш како во САД), туку нивниот ефект е како на тракторите фергусони (мали итн.), што го потврдува доказот дека се купувало скапо во странство за да се оплачка државата и обогати В.Гагачев.

Како можи инаку да се сфати се што е купено директно од Комбинатот од странство (директно од самите производители и тоа, Р.И.) преку жиро-сметака (приватна) се да е поскапо купено отколку да се купи преку македонски посредник (трговска фирма, Р.И.). Се знае дека од 10.000.000 ДМ се добива 10% маржа, значи преку таа жиро-сметка во странство е оштетен Комбинатот од 1, па и повеќе од 3 милиони марки на лична сметка. (Ова го кажуваат трговците, кои со години на Комбинатот се му продавале, па следи нагла промена од кога Вангел Гагачев сакал да стане газда, Р.И.)

Се фрла недоискористена опрема за молзење и тоа Алфа- Лавал од Шведска и не се купува директно од истата фирма (таа има свој посредник во Скопје), туку од Нови Сад и тоа само со цел да се плачка државата.

Овие се само некои злодела на В.Гагачев. Тој се да реализира на штета на државата, ги брка од работа способните, а ги остава арамиите, кои се снимени дури на видео лента кога се тие членови на неговата банда.

Ги тера под Трудот лицата потребни на Комбинатот, а остава непотребни. Им дава личен доход (12) и ги убедува дека за нив било подобро да ги вложат во ТАТ отколку да работат бадијала во неговиот буфски Комбинат. Тоа го прават вработените и тие се оплачкани. За да ја плачка државата, е основач на фирмата 'Пазар на пари и хартија од вредност' во Скопје, што се гледа од весникот 'Дневник' од 31.03.1997.

Ги испраќа во пензија сите вредни, а ги остава како него тиквари. Платите им ги одредува од рака по оданост и симпатии. Сите непријатели на Комбинатот (државата) се на раководно место, со највисоки лични доходи, а другите седат дома а спротивно на законите промаат плата без работа итн."

На 05.04.1997 следи: "ПРИЛОГ. За Вангел Гагачев поднесов кривична пријава на ден 31.03.1997 и дополнна на ден 03.04.1997.

Во нив наведив како тој сам ја одредува цената без претходна пресметка за оправдливоста и доходовноста на културата. На таков начин тој ги продава сите производи со најниски цени и од купувачот ја добива разликата на цена до цената призната од државата за лично обогатување и оштетување на државата. Кога ќе се земи во предвид дека Комбинатот заради нестручност има повисоки трошоци на производство, што значи повисока цена, злото е поголемо.

Тој го ликвидира способниот кадар, сам оди на пат во земјата, сам се договора со продавачи и се сам купува по скапо. Разликата на цената до познатата продажна цена ја присвојува како своја за лично обогатување. Така Комбинатот има на стартот за негова лична корист и по скапо производство.

Со така ликвидиран кадар самиот оди на пат во странство, самиот се договора со странскиот продавач. Тој му ја продава стоката по неговата цена, а се прават фалсификати документи како таа да е по скапа. Споредено со цената по која се продава на пример истиот тројактори ѝондир од САД за агрегатска употреба од нашиот посредник- продавач, таа е многу по скапа иако е купена директно од произведувачот во САД. Така разликата во цената се префрла на лицето Вангел Гагачев преку неговата жира или на друга жира-сметка. Ако се земи во предвид дека ѝондирот не се користи агрегатски, туку само за една операција на пример за сеење, тогаш неговиот ефект е како на тројакторот фергусон, кое е префтин, значи непотребно купување на прескапа опрема. Кога би се разговарало со наш трговец, со која цена го предава истиот тип на ѝондир и која е неговата добивка со различните девачки на државата, криминалот е огромен. Кон ова би требало да се надоврзат сите други купувања: други тројактори, комбајни, сејалки и друга механизација.

Познато е кога некој купувач купува повеќе механизација- опрема од било која фирма, таа му дава попуст на купувачот, како и награда за нивниот деловен однос. Сето тоа е префлено на лицето В.Гагачев, а не на купувачот ЗК 'Пелагонија'- Битола: криминал до криминал.

Се купуваат и лесни коли од една фирма итн. од странство- директно. Се знае дека В. Гагачев вози само една своја приватна лесна кола и носи само една вентијата и тоа само со цел да ја прикрие вистината за неговите злочини врз државата кога тој непотребно се расфрла со државни пари од следните млади генерации за купување на лесни коли како непотребност кога тоа не го прави за автобуси за вработените, кои се произведуваат во државата во Скопје и тоа само со цел да направи промет на странска фирма за да ја оплачка државата: неговите службени коли ги менува секој две години, а има приватна кола само една. (Следи тој да купува автобуси од странство, и тоа не само во Р.Македонија туку и во просторите на СФРЈ, оти има проголема девизна добивка..., Р.И.)

Со ликвидирањето на кадарот, тој има свои неспособни луѓе да го покриваат неговиот криминал: ќе се наведи примерот со м-р Михајло Наумовски кој беше познат заштитар во СФРЈ и Р.Македонија. Тој последниве години е отфрлен, седи дома и прима плата што е спротивно на сите закони. Неговата дејност заштита на растенијата, зашто Комбинатот издвојува најголеми (средства за тие, Р.И.) трошоци, му е предадено на лица кои немаат врска од таа проблематика, меѓу кои и сточари што е строго забранливо. На таков начин се купува по скапо, непотребно и неквалитетно и така се покрива криминалот од неговите соработници соучесници беззнахнада. Истото се случува со фубриката и разни семиња. За сточарството нема човек, каде се се кради (во свињарската фарма има повеќе животни од евидентијата, за

полесно да се кради без документација. В.Гагачев за такви дела го избркал неговиот помошник и колега земјоделски техничар Димо Косовски, сега го врати за кражби и ликвидација на кадарот). Ако се земи во предвид, дека Комбинатот е со сточарскopolоделска дејност, а него го раководат лозаровоштари без да ја познаваат дејноста, е се јасно.

В.Гагачев е виновен за фрлените пари за реконструкцијата и проширувањето на свинјарската фарма, која наместо сега да има капацитет 8500- 7500 гоеници годишно, таа произведува како пред тоа, само 5000 гоеници годишно. За ова тој ја лажеше државата: тој е професионален лажго.

Тој е виновен 100% пропапаѓање на лозјата, овоштарството, хмельарството, тутунарството со неговите сушари итн. Се што тој започна за да му направи некому услуга, сега негови заштитници, се уништи. Тоа мораше така да биде кога тој го уништи кадарот и Развојната служба, што беше основа да се ликвидира ЗИК 'Пелагонија' и доуништи ЗК'Пелагонија'.

Тој се расфрла со други пари, кога за генерална дирекција ја оспособуваше касарната (музејот), за да изигрува личност за невидените злочини врз државата.

Нему секој година му пропаѓаат огромни количини на реколта. Тоа добро му доаѓа кога со своите приврзаници отпишува повеќе пропадната реколте, за повеќе да пропадне и присвои државни средства за негови цели.

На ова би морало да се надоврзат и многу други злочини и кражби. 05.04.1997".

Јас на 15.03.1999 до Републичкиот јавен обвинител Скопје испратив Кривична пријава, со следен текст:

"Досега сум испраќал кривични пријави за Вангел Гагачев во кои се говори за злоупотреба на должноста, уништување на кадри и личности, нанесување на штета на државата и лично обогатување како чин на организиран грабеж. Бидејќи правосудството со обвинителството им припаѓаа на СДСМ како партија на власт, спротивно на законите во државата и основниот закон (уставот), тие не беа разгледани. Таков е примерот со моите пријави од 31.03.1997, 03.04.1997 и 03.04.1997. Апсурдот да е поголем до денес за нив не сум добил никаков одговор. Токму затоа ќе наведам само некои злочини:

ЗИК 'Пелагонија'- Битола беше југословенски рекордер. Кога постана директор во Комбинатот членот на СКМ, ЦК СКМ и ЦК СКЈ Вангел Гагачев од 1977 година тој со години престана да биде рекордер не само во државата ами и во републиката. Заради неговите самоволија и потпопни непознавања од земјоделието Комбинатот прв се распадна и во 1990 година од него се издвои само земјоделскиот дел ЗК 'Пелагонија'- Битола.

Тој како произведувач на недоходовни и екстезивни култури (пченица, јачмен, сончоглед) во споредба со другите комбинати беше најнедоходовен. Освен тоа тој никогаш не издвојувал средства за амортизација. Затоа тој како недоходовен беше приморан да ја купува целокупната механизација и опрема со 100% државни средства.

Во последните години Комбините мораат да користат стара опрема и механизација што е нормално од состојбата во државата. За жал ова правило не важи за најнедоходовниот ЗК 'Пелагонија'- Битола кој 100% поседува нова и прескапа опрема и механизација. За да ја внесе новата опрема и механизација на злочинечки начин ја отуѓува постоечката, која е најодерна во државата и незамислива за другите комбинати во државата.

Сево е можно на следниот злочинечки начин: за да му работи успешно фирмата на министерот за земјоделие Ефтијанчев и да се обогати Вангел Гагачев министерот и неговиот помошник Христо Халевски ја лажат државата. На директорите на комбинатите им се нудат кредити со високи камати. За да не се задолжат подоходовните комбинати тие не подигаат кредити. Затоа нив ги подигнува ЗК 'Пелагонија'. Тогаш Министерството за земјоделие ја лаже Владата, а таа го лажи Парламентот. Се донесува закон со кој се ослободуваат корисниците на кредити без камата. Такви нема, оти тој е само ЗК 'Пелагонија'- Битола. Сумата која ја прими Комбинатот е 10.000.000 ДМ, потврдено од Вангел Гагачев со неговите изјави да е инвестирано за опрема и механизација 10 милиони ДМ. (Тој како најголем акционер и овие ги присвои, Р.И.)

Втор злочин е со програмата ФАРЕ: Владата беше должна да даде извештај за корисниците на програмата ФАРЕ. Парламентот беше излажан. Тоа беше нормално кога главен корисник беше само ЗК 'Пелагонија'- Битола.

Трет злочин: ЗК 'Пелагонија'- Битола на РЕК 'Битола' му продава национализирана земја. Средствата, некои добиени и со судска одлука, не се користат наменски за купување земја, која би морала да се врати на сопствениците, туку се работи како со нивни средства со-здадени од производството.

Така Комбинатот како најнедоходовен во државата е опремен со најскапа опрема и механизација, зашто би морале да му завидат најбогатите и најголемите светски производител, кои произведуваат со многу постара и полоша опрема и механизација. Разликата е во тоа што капиталистот мора да создаде средства за тоа што е 'купено' во Комбинатот да го има, што не е можно. Сето тоа е добројдено да се купува се во странство по скапо, иако е директно купено од производителот, отколку сето тоа да се купи од македонски трговец. Овие злодела се одвиваат преку странски жиро-сметки. Значи, разликата што би требало да ја добиваат извозниците од странство и трговците од Р.Македонија и се припишува на 'собственикот' Вангел Гагачев (арамијата).

На ваков начин тој е акционер на Стопанска банка- Битола, која на АД Млекара и дава околу 1,3 милион ДМ: наместо таа да купува крави или опрема за млекарството, Банката и Млекарата ја лажат државата и се купува опрема за производство за сокови во иста инсталација, што законски не е дозволено.

Галеничината на СДСМ изигруваат манеџери, се појавуваат на изборите како кандидати за пратеници и со државни пари се финансираат изборите за СДСМ: пред изборите им се доделуваат признатии и награди 11-ти октомври итн. 15.03.1999".

Следи одговор: "Република Македонија Јавно обвинителство на Р. Македонија РО.бр. 68/99 Скопје, 13.04.1999

ДО РИСТО ИВАНОВСКИ Ул.'Михајло Андоновски' бр.6/21 Битола

Предмет: Известување

Во врска со кривичната пријава против Вангел Гагачев, која од Ваша страна е поднесена до ова обвинителство, Ве известуваам дека за текот на постапката во врска со пријавата можете да барате известување од Основното јавно обвинителство во Битола.

БТ.ЗР Заменик Јавен обвинител Славчо Станков".

До Основното јавно обвинителство Битола, на 08.05.1999, е испратено "Предмет: Замолница за разгледување на мојата кривична пријава за Вашиот Вангел Гагачев, директор на ЗК 'Пелагонија'.

Досега сум испраќал со години кривични пријави за лицето Вангел Гагачев. Таквите, како Ваша партиска зависност, без разгледувања ги отфрливате, а за некои дури донесовте решение, како на пример за безправно грабнатиот стан на 'теткаму', за чиј имот двапати е наплатено, а тој со Ваша помош успеал да ја дочека 'теткаму' по смртта, како светско чудо и злочин на државата.

За истата цел, за истото лице до Вас се испратени кривични пријави на ден 31.03.1997, Дополна од 03.04.1997, Прилог од 05.04.1997, зашто до денес не сум добил одговор.

Ако имате чест, достоинство и елементи на учтивост, ВЕ ЗАМОЛУВАМ да ми јавите што стана со моите поднесени пријави преку пошта со препорачни писма.

Свесен сум, дека Вие тие без да ги разгледате ќе ги отфрлите, зашто пак се заблагодарувам. Важно е, дека се јавивте.

Само за потсетување: да си поставите прашање, како е можно најбогатите земјоделци во Европа и Америка да немаат комплетна нова опрема и механизација, а таа ја има ЗК 'Пелагонија', кој произведува 100% недоходовни култури, кои не се наводнуваат и се најнедоходовни? Или инаку кажано, како е можно, сите Комбинати, кои произведуваат доходовни култури да се во лоша состојба, а ЗК 'Пелагонија' само тој да е најдобар ? Значи, тој е светско чудо, кој опстојува на државни јасли, на државата не и ги плаќа доприносите итн., зашто ќе морате 100% да ги разгледате неговите сметки, а не приказни за личотијата на уништувачот на ЗИК 'Пелагонија', непријателот на Р.Македонија и Македонците: Р.Македонија е држава на сите граѓани и земјата од ЗК 'Пелагонија' им припаѓа на претходните сопственици, чија земја не им е вратена, како и на граѓаните од Општината Битола, а не на чедата од Буф од типот на В.Г. 08.05.1999".

Од "Основно јавно обвинителство РО.бр.24/97 и 24/99 од 21.12. 1999 год. Битола РП/ВЈ ДО: Д-р Ристо Ивановски ул. 'Михајло Андоновски' бр. 6/21 Битола.

ПРЕДМЕТ: Известување

До Основното јавно обвинителство Битола на ден 1.04.1997 год. имате поднесено кривична пријава против директорот на ЗК 'Пелагонија' Битола Вангел Гагачев за некои неправилности во неговото работење.

На ден 4.04.1997 год. е поднесено дополнување на кривична пријава, а на ден 7.04.1997 год. прилог кон кривичната пријава.

Наводите во кривичната пријава се проверени преку УВР Битола.

Од податоците доставени од УВР Битола произлегува дека во дејствијата на пријавениот не се содржани елементи на некое кривично дело за кое се гони по службена должност, заради што сметаме дека нема место за јавнообвинителска интервенција. Зам.Основен обвинител Ристе Пашовски". (Ако тоа било кажано од УВР и УВР-овците биле ЛАЖГОВЦИ, Р.И.).

Бидејќи во Известувањето ништо подробно не стои, тоа е 100% произволно и без основа. Во Свињарска фарма с.Породин прасињата до денес умираат од ауецки, свињите од чумата... И конечно луѓето можат да оболат од бруцелоза, туберкулоза, стафилококоза итн. Бидејќи умрените свињи се закопуваат во масовна гробница, таква треба да подигни и Вангел Гагачев да се сотрат изродите, негови подржувачи и соработници. Вакви се и овде наведените обвинители, а и еден од другата кривична пријава, што важи и за други. Исто така, и за еден, кој денес е адвокат, кој дури лично ми се закануваше, во писарницата на Основното јавно обвинителство на прагот намерно ме сопна, уште не ме удри. Па тоа се СВЕРОВИ.

До Вишото јавно обвинителство Битола, на ден 08.06..1999 поднесов "ЖАЛБА

Незадоволен од односот на Основното јавно обвинителство на Битола во однос на мојот предмет од 08.03.1999 испратен преку пошта, како и овој предмет, ја испраќам мојава жалба, со која барам да се превземат правни дејствија и заштита на државата. 08.06.1999".

Следи одговор од "ВИШО ЈАВНО ОБВИНИТЕЛСТВО РО.бр.25 /99 14.07.1999 г. Битола ЗЧ/ЦП

ДО Г-дин РИСТО ИВАНОВСКИ ул.'Михајло Андоновски'- 6/21 Битола

Во врска со Вашата преставка доставена до оваа обвинителство, а во вид на поплака на работата на Основното јавно обвинителство- Битола, по Вашата пријава против Вангел Гагачев- директор на ЗК 'Пелагонија'- Битола, за повеќе кривични дела со злоупотреба на службената поло-жба, извршивме увид и проверка во тие предмети, при што Ве известуваме за следното:

Две од Вашите кривични пријави против погоре наведениот пријавен, во Основното јавно обвинителство- Битола од 5.04.1997 г., се заведени под РО.бр.24/97, додека најновите пријави за кои и зборувате во поплаката, од 8.06.1999 г., се заведени во тоа обвинителство под РО.бр.24/99.

И по двата овие предмети, сме известени дека, пријавите се ставени во а/а, со констатација дека нема место од Јавна обвинителска интервенција од причина што наводите биле паушални и не поткрепени со докази, а Вас како поднесител на пријавите не Ве известувале од причина што не сте биле оштетени лично Вие, за да супсидијарно го продолжите кривичното гонење. (Со неговите злочини народот сте го ставиле во а/а, Р.И.)

След увидот во овие предмети, посебно по последниот РО.бр.24/ 99, дадени му се дополнителни инструкции за проверка на одредени наводи истакнати во Вашите пријави, на Основното јавно обвинителство Битола, след кое ќе следува да бидеме запознати со резултатите од дополнителни-те проверки. (До денес без никаков ниту дополнителен одговор. И ова е 100% произволно и безоснова, чин на самоволие и силециство, Р.И.)

За тоа накнадно ќе бидете и Вие писмено известени (Ништо, Р.И.)

Горното примете го на Ваше знаење.

Зам. ВИШ ЈАВЕН ОБВИНИТЕЛ Здравка Чипуровска".

Сево наведено под точка 1., како кривична пријава, на 22.09.2008 го испратив до Основното јавно обвинителство во Битола. А таа се однесува: Против: Злочинецот со обвинителите. Од: Нивниот вечен непријател. Со завршеток: "...Зам. ВИШ ЈАВЕН ОБВИНИТЕЛ Здравка Чипуровска.

Бидејќи злочинецот има подршка од обинителите и против нив се однесува оваа кривична пријава и тоа само со цел да се казнат. Државата е само на мнозинството, народот, уништуван од многумалото мноштво на изроди кое има партиска моќ...

22.09.2008 Д-р Ристо Ивановски ул.Михајло Андоновски бр.6/21 Битола".

Фотокопија испратив до Премиерот на Владата на Р.Македонија.

"ВЛАДА НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

КАНЦЕЛАРИЈА НА ПРЕТСЕДАТЕЛОТ НА ВЛАДАТА

Бр. 07- 2198/7 Скопје, 26.09.2008

До: Г-дин Ивановски Ристо Ул.'Михајло Андоновски' бр.6/21 ...

Предмет: Одговор на Ваше барање Почитуван Г-дин Ивановски,

Вашиот допис е разгледан со особено внимание од страна на надлежните служби во Канцеларијата на Претседателот на Владата на Република Македонија.

Би сакале да Ве информираме дека Канцеларијата на Претседателот на Владата на Република Македонија останува на претходно дадени-от одговор бр. 07-2198/5 од 16.09.2008 година.

Со почит, КАНЦЕЛАРИЈА НА ПРЕТСЕДАТЕЛОТ НА ВЛАДАТА", со печат и потпис Д.Трајановски.

2. На 12.05.2007 до Министерството за внатрешни работи- Скопје испратив предмет:

Злоделата на директорот Вангел Гагачев на ЗК "Пелагонија"- Битола. Тие се содржани во кривичната пријава, поднесена на ден 14.07.2008. Предметот и кривичната пријава како фотокопии на ден 14.07.2008 се испратени и до Премиерот на Владата. На 04.08.2008 следи мое дополнување на кривичната пријава од 14.07.2008. На 04.08.2008 истото како фотокопија му го испратив и на Премиерот. Исто така, и на 08.08.2008 следи мое дополнување на кривичната пријава од 14.07.2008 и 04.08.2008. На истиот ден, 08.08.2008, дополувањето како фотокопија е пратена до Премиерот. На 21.08.2008 следи уште моја дополнна на кривична пријава од 14. 07.2008. На 21.08.2008 следи фотокопија до Премиерот. Вкупно се 52 точки мои обвиненија.

"Основно јавно обвинителство КО.бр.407/08, 23.07.2008,Битола ДО: Ристо Ивановски, 'Михајло Андоновски' бр. 6/21 Битола. Врз основа на чл. 56 ст. 1 од ЗКП, Ве известуваме дека кривичната пријава- Предлог за кривично гонење поднесен-а, против Вангел Гагачев од Б-ла Е ОТФРЛЕНА, со решение КО.бр.407/08. Основен јавен обвинител", рачен потпис и печат.

"ОСНОВНО ЈАВНО ОБВИНИТЕЛСТВО

КО.бр.407/08

21.07.2008 год.

Битола БВ-АЈ Врз основа на чл. 144 ст. 1 од ЗКП, донесувам:

РЕШЕДЕ

СЕ ОТФРЛА кривичната пријава поднесена од Ристо Ивановски од Битола. ПРОТИВ: ВАНГЕЛ ГАГАЧЕВ од Битола.

За кривично дело 'Повреда на правата од работен однос', од чл. 166 ст. 1 од КЗ.

Бидејќи постојат околности што го исклучуваат гонењето- застареност на кривичното гонење од чл. 107 КЗ.

Образложение

До ова Обвинителство оштетениот Ристо Ивановски поднесе кривична против Вангел Гагачев за кривично дело Тревда на правата од работен однос' од чл. 166 ст.1 од КЗ.

Кон пријавата се приложени одлуки на Основниот суд на Здружениот труд Битола РО бр.1110/90, решение на ЗИК 'Пелагонија'- Битола Д бр. 04- 362 од 4.08.1987 година, одлука за распоредување на работници на други работи и работни задачи од 6.7.1990 година, одлука по приговор од 30.7.1990 година, решение И.бр. 9/92, 6925/92 на Општинскиот суд Битола, извештај по наредба И.бр. 6925/92, Пресуда на Општинскиот суд Битола П. бр.987/92- I, решение на Центарот за вработување Битола од 17.1.2005 година, потврда за прием на пратка и заклучок на Центарот за вработување бр.03/413.

Во пријавата се наведува дека Вангел Гагачев уште од 1987 година до 1995 година спроведувал постапки против пријавениот и го распореду-вал на работни места намалувајќи му ги бодовите за плата, што значи дека пријавителот бил оштетен од таквите постапки.

Јавниот обвинител решавајќи по пријавата најде дека од самата пријава произлегува дека постојат околности што го исклучуваат кривичното гонење од следните причини:

Согласно чл. 166 од КЗ за кривично дело 'Повреда на правата од работен однос' е предвидена парична казна или затвор до 1 година. Согласно чл. 107 ст.1 т.6 од КЗ настапува застареност на кривичното гонење кога ќе помине рокот од 2 години од извршувањето на кривично дело за кое според законот може да се изрече затвор до 1 година или парична казна.

Со оглед дека во кривичната пријава се наведени дејствија во период од 1987 година до 1995 година, а истата е поднесена на 15.07.2008 година, настапена е застареност на кривичното гонење за овие дела, бидејќи е поминат подолг рок од две години, што значи постојат околности што го исклучуваат гонењето.

Од тие причини се одлучи како во изреката.

Јавен обвинител Антонио Јоловски

ПОУКА: Се известува оштетениот Ристо Ивановски од Битола ул. 'Михајло Андоноски' бр. 6/21, дека согласно чл. 56 ст.2 од ЗКП има право да го преземе гонењето и во рок од 8 дена од кога ќе го прими известувањето да поднесе Обвинителен предлог до Основниот суд Битола".

На 25.08.2008 до Вишото јавно обвинителство Битола испратив: "ПРОТЕСТ. На ден 14.07.2008 поднесов кривична пријава, во која се наведени 9 точки. Следи на 04.08.2008 дополнна кривична пријава со точки од 10 до со 35. Па на 08.08.2008 дополнна кривична пријава од 36 до со 45. Како и на 21.08.2008 дополнна кривична пријава со точки од 46 до со 52.

Меѓутоа, Вашето Обвинителство мојата кривична пријава со вкупно 52 точки ја свесли само на една точка, а таа била само онаа под број 3. Со тоа се потврди, дека мојата кривична пријава како самоволен чин, без никаква законска и правна основа, е отфрлена. Токму затоа во поуката не постои право да се обратам до Вишото јавно обвинителство. Значи, се што е извршено, е само договорно.

Во пратечкото писмо следи одговор: 'Врз основа на чл. 56 ст. 1 од ЗКП, Ве известуваме дека кривичната пријава- Предлог за кривично гонење поднесен-а, против...Е ОТФРЛЕНА, со решение КО.бр.407/08'. Пак, Јавен обвинител бил некој си Антонио Јоловски.

Вакво однесување од Вашето обвинителство не е прво, всушност безбројно, а таков случај е наведен и точка под број 2. Бидејќи Вие дозволивте В.Г. да биде избран за генерален директор, Вие сте виновни за ликвидацијата и уништувањето на Комбинатот, чија земја е приватна, а со неа господари самобендисаниот...

За дополнување, како Вашето Обвинителство самоволно дејствува, се пример и следните мои кривични пријави:

Од Вас добив известување РО.бр.24/97 и 24/99 од 21.12.1999 од Зам.Основен јавен обвинител Ристе Пашовски, во кое стои и: 'Од податоците доставени од УВР Битола...'.

Меѓутоа, Вие Вашата обврска за сите 52 точки не ја исполнивте, затоашто мојата кривична пријава со нејзините дополнни не беа испратени до МВР за да се утврди, дали во нив нешто постои вистинско. Па Вас тоа и не ве интересира...

За Вашето делување уште еден доказ: Од Вишото јавно обвинителство добив предмет РО.бр.25/99 од 14.07.1999, од Зам.Виш јавен обвинител Здравка Чипуровска, во кое стои и: '...а Вас како поднесител на пријавите не Ве известувале од причини што не сте биле оштетени лично Вие, за да супсидијарно го продолжите кривичното гонење'.

Иако овде сум оштетен, Вие ништо не превземате. За тоа јас лично требало да гонам. Меѓутоа, кој него ќе го гони за многу вработени, за кои стои под точка 4, како и за сите вкупно 52 точки ? А јас наведив: ликвидитар, уништувач, лажго, арамија, убиец...

Начинот како Вие работите најдобро се гледа токму во Вашето Решение КО.бр.407/08 од 23.07.2008, кое го добив денес на 25.08.2008. А во него стои и:

'Согласно чл. 166 од КЗ за кривично дело >Повреда на правото од работен однос< е предвидена парична казна или затвор до 1 година. Согласно чл. 107 ст. 1 т.6 од КЗ настапува застареност на кривичното гонење кога ќе помине рокот од 2 години од извршувањето на кривично дело за кое според законот може да се изрече затвор до 1 година или парична казна.'

ивичното дело за кое според законот може да се изрече затвор до 1 година или парична казна.

Со оглед дека во кривичната пријава се наведени дејствија во период од 1987 година до 1995 година, а истата е поднесена на 15.07.2008 го-дина, настапена е застареност на кривичното гонење за овие дела, бидејќи е поминат подолг рок од две години, што значи постојат околности што го исклучуваат гонењето’.

Па Вие не сакате да ги прочитате моите предмети. Токму затоа да Ви укажам рокот не е надминат. Под точка 3, на стр. 3 од кривичната пријава стои: ’...Кога ги собирав моите документи, двете последни години ЗК >Пелагонија< пензиското осигурување не го исплатил...’

Бр.03- 413

26.12.2006...ЗАКЛУЧОК

СЕ ДОЗВОЛУВА обнова на постапка и СЕ ПОНИШТУВА решение бр.0306-04 од 17.01.2005 год. на ЗВРМ Биро за вработување Битола...’.

Исто така, зачудува Вашето однесување. Се истакна: ’На ден 14.07. 2008 поднесов кривична пријава...Како и на 21.08.2008 дополнка на кривична пријава...’. А следи КО.бр.407/08 од 21.07.2008 и испратено со КО.бр.407/08 од 23.07.2008. Значи, мојот последен предмет беше на 21.08.2008, што се совпаѓа со Вашиот датум 21.07.2008, што се менало на 23.07.2008. Меѓутоа, Вие пишите јули, а мислите август. Па ЧОВЕЦИ денес е 25 август 2008 го-дина. Така со еден потег сте го спасиле Вашиот штитеник (В.Г.). Па господа ЧОВЕЦИ, еднаш и засекогаш човечки бидете ми и мене заштитник. Доста од Вас страдам од 1990 година, точка 2...

Па Вие еднаш треба да знаете што пишете. Еве го Вашето пишење:

’ОСНОВНО ЈАВНО ОБВИНИТЕЛСТВО

КО.бр.407/08

21.07.2008

Битола

БВ-АЈ

Врз основа на чл.144 ст. 1 од ЗКП, донесувам:

РЕШЕНИЕ

СЕ ОТФРЛА кривичната пријава поднесена од Ристо Ивановски од Битола.

Против: ВАНГЕЛ ГАГАЧЕВ од Битола.

За кривично дело >Повреда на правата од работен однос<, од чл. 166 ст. 1 од КЗ.

- Бидејќи постојат околности што го исклучуваат гонењето- застареност на кривичното гонење од чл. 107 КЗ’.

АБЕ ЧОВЕЦИ, јас немам поднесено ваква кривична пријава. АБЕ ЧОВЕЦИ, Вие сте лажговци. Мојата кривична пријава говори дека самобендисаниот е ликвидатор на Комбинатот, неговото земјоделство, арамија, лажго, убиец...

Со тоа што Вие ЧОВЕЦИТЕ зедовте само една точка од мојата кривична пријава, Вие нечовечки сте негови соучесници за: >самобендисаниот е ликвидатор на Комбинатот, неговото земјоделство, арамија, лажго, убиец...<

Ова се потврдува и со Вашиот навод, фалсификат: ’застареност на кривичното гонење од чл. 107 КЗ’. Меѓутоа, рокот се уште не е надминат. Тоа е само по 26.12.2008.

АБЕ ЧОВЕЦИ, Господ нека Вие на помош. Некогаш ќе добиете нешто човечко...

Вам во Обвинителството Ви преостанува човечки да си ја завршите својата работа. Време е да се работи чесно и достојно.

Инаку историски обвинителствата на Грција, Србија, Бугарија и Албанија од 1913 година се носители на злото врз Македонците. Тоа најочигледно продолжи по Втората светска војна во мојава НР (СР) Македонија, и Р.Македонија по 1990 година, што важи и до денес. Дали таа е, не би можел да тврдам. Во сите мои книги на крајот, посебно од авторот, за мене, ги наведувам сите сверства извршени врз мене од корумпиралото Правосудство, приватизираното Јавнообвинителство и ненародниот Правоборанител. Мојата кривична пријава со силејското однесување на Јавното обвинителство, носител на злото врз сите македонски дејци по Втората светска војна, ќе биде наведена во мојата 28- книга.

Господ кога некого казнува му го одзема паметот. Потоа тој станува кодош, арамија, и што не друго.

Таква била судбината на нашиот напатен македонски народ.

25.08.2008 Битола Д-р Ристо Ивановски Ул.Михајло Андоновски бр.6/21 Битола".

На 25.08.2008 до Премиерот на Владата на Р.Македонија испратив предмет, назначен со испраќање на Решение од Основното јавно обвинителство и мојот протест/одговор до Виштото јавно обвинителство Битола.

Следи одговор од "ВИШО ЈАВНО ОБВИНИТЕЛСТВО

РО.бр.22/08 19.09.2008 г. Битола

ДО РИСТО ИВАНОВСКИ ул.'Михајло Андоновски'-бр.6/21Б-ла.

Од Ваша страна до ова обвинителство поднесено беше поднесок во кој изразувате недоволство од донесеното решение Ко.бр.407/08 од 21.07.2008 г., со кое беше отфрлена Вашата кривична пријава поднесена против Вангел Гагачев од Битола за кр. дело повреда на правата од работен однос од чл.166ст.1 од КЗ.(Ваква кривична пријава не сум поднел,Р.И.)

Во врска со Вашиот поднесок од ОЈО- Битола го прибавивме погоре наведениот предмет и след оценка на споменатото решение, заедно со списите кон кривичниот предмет, сметаме дека донесеното решение е правилно и на Закон засновано, а ова од следните причини:

Во пријавата се наведува дека пријавениот Вангел Гагачев уште од 1987 г., до 1995 г. спроведувал постапки против Вас и Ве распоредувал на работно место намалувајќи Ви ги бодовите за плата, што значи сте биле оштетени од таквите постапки. (Тоа беше само еден пример со докази. Меѓутоа, се работи за многу такви луѓе од точка 4, а вкупно се 52 точки, Р.И.)

Со оглед да се работи за кривично дело повреда на работен однос е предвидена парична казна или затвор до 1 година. Согласно чл. 107 ст. 1 од КЗ настапува застареност на кривичното гонење.

Согласно дадената поука од страна на ОЈО- Битола, во решението за отфрлање на кривичната пријава, доколу сте сметале дека сте во право, сте можеле да го продолжите суспицијарно кривично гонење.

ДЛ/ЦП Јавен обвинител Димитар Лазаревски".

"РЕПУБЛИЧКО ЈАВНО ОБВИНИТЕЛСТВО-СКОПЛЕ

Предмет: Приговор

До Основното јавно обвинителство поднесов кривична пријава против Вангел Гагачев, со вкупно 52 точки.

Основното јавно обвинителство Битола ја одби мојата кривична пријава расправајќи само за една точка под број 3, како другите 51 точки да не постојат. Дури ми даде поука јас за него лично да поднесам обвинителен предлог само за точка 3, затоа што рокот бил надминат. Исто така, ова го повтори и Виштото јавно обвинителство- Битола, Јавен обвинител Димитар Лазаревски.

Бидејќи состојбата е сосем друга, до Вас поднесувам приговор:

Јас истакнав: "Вашето Обвинителство мојата кривична пријава со вкупно 52 точки ја свело само на една точка, а таа била само онаа под број 3. Со тоа се потврди, дека мојата кривична пријава како самоволен чин, без никаква законска и правна основа, е отфрлена".

Ова се потврдува и со одговорот на Виштото јавно обвинителство, РО.бр.22/08 од 19.09.2008. Ова се однесува само за работен однос. Па ваква кривична пријава јас немав. Мојата кривична пријава има вкупно 52 точки, а таква е и точката под 4 каде се говори за лица кои лично од него се изиграни. Значи, не се работи само за мојот личен доход (пример).

"Со оглед дека во кривичната пријава се наведени дејствија во период од 1987 година до 1995 година, а истата е поднесена на 15.07.2008 година, настапена е застареност на кривичното гонење за овие дела, бидејќи е поминат подолг рок од две години, што значи постојат околности што го исклучуваат гонењето".

И ова не е така што се гледа под точка 3, на стр. 3 од кривичната пријава стои: "...Кога ги собирајте моите документи, двете последни години ЗК 'Пелагонија' пензиското осигурување не го исплатил..."

Бр.03- 413

26.12.2006...ЗАКЛУЧОК...”.

Значи, нема “застареност на кривичното гонење од чл. 107 КЗ”, затоашто рокот се уште не е надминат. Тоа е само по 26.12.2008.

Од Вишо јавно обвинителство- Битола следи одговор, со предмет РО.бр.22/08 од 19.09.2008. Во него стои: ”...Во врска со Вашиот поднесок од ОЈО- Битола го прибавивме по-горе наведениот предмет и след оценка на споменатото решение, заедно со списите кон кривичниот предмет, сметаме дека донесеното решение е правилно и на Закон засновано...на работно место намалувајќи Ви ги бодовите за плата...”.

Меѓутоа, јас никогаш не сум поднел кривична пријава за да се разреши мојот проблем, туку кривичната пријава под точка 3 е само мој пример, а во точка 4 следат мнозинство други личности, од него изиграни. На овие личности, чии имиња и презимиња јас не ги наведив, од ВАС не беа побарани нивните имиња и презимиња со одреси, за ВИЕ и ним да им испратите она што мене ми го испративте. А каде се другите 51 точки ?!

Во надеж да се прифати кривичната пријава во целост, и да се расправа за сите на-ведени поединечни 52 точки, се заблагодарувам.

27.09.2008

Ристо Ивановски

Б и т о л а

Ул. Михајло Андоновски бр.6/21 Битола”.

”ДО ПРЕМИЕРОТ НА ВЛАДА НА Р.МАКЕДОНИЈА

Предмет: Испраќање на мој приговор

до Републичкото јавно обвинителство.

Јас имав испратено кривична пријава до Основното јавно обвинителство- Битола.

Бидејќи тоа неа ја свел од 52 точки само на една, само под точка 3, ја одби.

Следи да протестирам до Вишото јавно обвинителство.

Бидејќи со него истото се повтори, поднесов приговор и до Републичкото јавно обвинителство.

27.09.2008

Ристо Ивановски

Б и т о л а

Ул. Михајло Андоновски бр.6/21 Битола”

3. На 26.08.2008 до Основен суд Битола испратив Обвинителен предлог, како што беше наведено во Решението КО.бр.407/08 од 21.07.2008. Тој се однесуваше само за точка 3 од кривичната пријава од 14.07.2008.

”О Б В И Н И Т Е Л Е Н П Р Е Д Л О Г

На 25.08.2008 го добив Решението КО.бр.407/08 од 21.07.2008 од Основното јавно обвинителство- Битола, во кое како поука стои: ”Се известува оштетениот Ристо Ивановски од Битола ул. ’Михајло Андоновски’ бр. 6/21, дека согласно чл. 56 ст. 2 од ЗКП има право да го преземе гонењето и во рок 8 дена од кога ќе го прими известувањето да поднесе Обвинителен предлог до Основниот суд Битола”.

О б р а з л о ж е н и е

На 14.07.2008 поднесов кривична пријава. А под точка 3 наведив: ”Директорот Вангел Гагачев самоволно и насилички ми го намали личниот доход. Ова се гледа во Решението Д.бр.04-362 од 04.08.1987 од ЗИК ”Пелагонија”- Битола РЗ за унапредување и развој на земјоделието. Во него стои: Ристо Ивановски ”Сам.струч.сов.за исхрана на стоката” со ”стартна основа, 3.100 бода со зборови (три ильади и сто бода) а по критериумот работно искуство, за секоја година признат работен стаж по 0,5% а најмногу од 20% во однос на личниот доход по другите основи од тековниот труд” ...” од 01.07.1987 година”: Значи, 3.100 бода + работен стаж за секоја година дополнително уште 0,5% во годината. Токму затоа сите советници земале личен доход во зависност на работниот стаж, сите со стартна основа 3.100 бода. Оние кои од мене беа постари земаа значајно повеќе.

Меѓутоа, со Одлука бр. 27.02 32/6 од 06.07.1990 год од Претпријатие во општествена сопственост стои: ”Работникот РИСТО ИВАНОВСКИ на работи и работни задачи стручен советник во Завод за унапредување и раз.с.Новаци се распоредува на работи и работни задачи стручен соработник во РЕ ’Коле Канински’ с.Породин при ПОС ЗИК ’Пелагонија’- Битола, почнувајќи од 09.07.1990 год, односно по конечноста на одлуката”.

Мене ми се велеше, нема да ми се намалат бодовите. Бидејќи јас не му верував на Вангел Гагачев, ја искористив правната поука, која гласеше: ”Именованниот има право на при-

говор во рок од 15 дена од денот на приемот на одлуката до Работничкиот совет на ПОС ЗИК 'Пелагонија'- Битола". По мојот приговор следи О Д Л У К А: "Приговорот бр.26-03-146 од 20.07.1990 година на работникот Ристо Ивановски, вработен во ПОС ЗИК 'Пелагонија'-Битола, Завод за унапредување и развој, против Одлуката бр. 27-02-32/6 од 06.07.1990 год. СЕ ОДБИВА како НЕСНОВАНА.

Одлуката бр.27-02-32/6 од 06.07.1990 година, со која што на именуваниот работник се распоредува на работно место стручен соработник во РЕ 'Коле Канински' се потврдува и истата станува конечна".

За ова поднесов судски спор, добивајќи го истиот...

Меѓутоа, во образложението се наведува: "Согласно на чл.17 од ЗОПРО и чл.65 и 68 од Правилникот за работни односи, работникот може да биде распореден на друго работно место кое е соодветно на неговата школска подготовка и способност стекнати со работа што е случај со распоредувањето на именуваниот, бидејќи истиот се распоредува на работно место а кое се бара иста школска спрема како и за работното место што го обавува работникот и со ист стартен број на бодови на име тековен труд и работно место на кое именуваниот работник пред распоредувањето". Значи, со стартна основа 3.100 бода, "за секоја година признат работен стаж по 0,5%". За најмладиот 3.100 бодови и годините, што важи и за најстарите. Со тоа што во прво време само јас бев доктор на наука, а имаше постар и магистер, само мојот докторат не беше земен во предвид. Тој им пречел.

Јас имав заведено судски спор. Со И.бр. 6925/92 "ОПШТИНСКИОТ СУД ВО БИТОЛА", со судијата поединец Драгомир Тодоровски, по извршиот предмет на доверителот Ристо Ивановски од Битола против должникот ЗК 'Пелагонија' РЕ 'Коле Канински' од с.Породин, за парично побарување денес на 28.01.1993 година донесе

РЕШЕНИЕ

Врз основа на решението П.бр.987/92 од 3.11.1992 година се определува извршување врз паричните средства на должникот заради наплата на вкупна сума од 804.911,00 денари.

Решението ќе го спроведе СОК Битола на начин што од сметката на должникот ЗК 'Пелагонија' РЕ 'Коле Канински' од с.Породин бр. 40300-601-8878 ќе го наплати горенаведениот износ и ќе го исплати како следува:

-На Ристо Ивановски од Битола ул. 'Михајло Андоновски' бр. 6/21 износ од 256.445,00 денари на име личен доход за декември и разлика за претходните месеци, како и 16.900,00 денари на име извршни трошоци;

-Износ од 20.000,00 денари за вештото лице Душан Бакревски ул. 'Стив Наумов' бр. 109 на сметка бр.40300-623-16-6718-89 кај Стопанска банка Битола..."

Од вештото лице Дипл.ек.Душан Бакревски следи "И.бр.6925/92

ТУЖИТЕЛ: Ристо Ивановски

ТУЖЕН: ЗК 'Пелагонија'- Битола

ОСНОВ: Исплата на плата

ИЗВЕШТАЈ ПО НАРЕДБА...

1. Јули 1992 година: Тужителот имал стартни бодови 2900,00 а работно искуство вкупно 14 години, осноано за секоја година по 0,5% бодови се наголемуваат вкупно за 7%, односно за 203 бода, или вкупно му следуваат, вклучувајќи го и минатиот труд 3103 бода".

Видливо е дотерувањето, што не се совпаѓа со кажаното: "стартна основа, 3.100 бода со зборови (три иљади и сто бода) а по критериумот работно искуство, за секоја година признат работен стаж по 0,5% а најмногу од 20% во однос на личниот доход по другите основи од тековниот труд".

Во пресметките ја има само стартната основа 3.100 бода, но без минал труд, како што стоеше: "работно искуство вкупно 14 години". Вештото лице од една страна ја извршил судската наредба, ама и желбата на Вангел Гагачев, јас да бидам стручен соработник со стартна основа 2.900. Негови самоволија и желби јас ги обжалив, следи стартна основа 3100 бода.

"ОПШТИНСКИОТ СУД ВО БИТОЛА... судијата Благој Доновски...на 27.06.1994 год. ја донесе следнава

ПРЕСУДА

Тужбеното барање на тужителот Ристо Ивановски за да се поништи одлуката на дисциплинската комисија на тужениот ПОС ЗИК 'Пелагонија' Битола РЕ 'Коле Канински' с. Породин бр.04-225/2 од 13.05.1991 год. со која е огласен за виновен за сторена потешка повреда на работната обврска и му е изречена дисциплинска мерка престанок на работниот однос, па да се задолжи тужениот да го врати тужителот на работно место советник во РЕ сточарство во рок од 8 дена по приемот примерок од пресудата, СЕ ОДБИВА.

РЕШЕНИЕ

Предлогот на тужителот, за да судот издаде времена мерка со која што ќе се задолжи тужениот да му исплатува по 10.000 ден. месечно во вид на надомест на личен доход сметано од 1.05.1994 год. па до правосилното окончување на спорот, СЕ ОДБИВА".

Па висината на личен доход, која тогаш ја барав, била само 10.000 денари месечно. Таа била онака како што пресметал вештото лице Душан Бакрески, што било за месец: "Јули 1992 година: Тужителот имал стартни бодови 2900,00 а работно искуство вкупно 14 години, осноано за секоја година по 0,5% бодови се наголемуваат вкупно за 7%, односно за 203 бода, или вкупно му следуваат, вклучувајќи го и минатиот труд 3103 бода".

Ама ова било според И.бр.6925/92 од 28.01.1993, што следело по П. бр.987/92-I од 3.11.1992, со решение, кое гласи: "СЕ ЗАДОЛЖУВА тужениот ЗИК Пелагонија АД Битола РЕ 'Коле Канински' с.Породин на тужителот Ристо Ивановски и Китан Минчевски да им исплаќа надоместок на личен доход што би го остварувале до колку беа на работа почнувајќи од 1.7.1992 год. па до правосилното окончување на спорот под страв на кривична и материјална одговорност".

3100 бода биле 10.000 денари, дополнително 14 години минал труд.

Меѓутоа, изигрувањето од него не завршило, тој оди да ме уништи.

Бидејќи од 20.05.1991 останав без работен однос и го изгубив правото на вработување, го искористив законот со кого се предвидуваше како технолошки вишок во Агенција за вработување на Република Македонија Центар за вработување- Битола да добивам надомнада се до моето пензионирање. Кога ги собирав моите документи, двете последните години ЗК "Пелагонија" пензиското осигурување за мене не го исплатил. Со мои лични молби, како и од Агенцијата, тоа се извршило. Меѓутоа, тоа не било, како што било предвидено според законот, туку ситечки, по желба.

Ова се потврдува со доказот од АГЕНЦИЈА ЗА ВРАБОТУВАЊЕ... РЕШЕНИЕ број 0306/2999-04 од 17.01.2005 год. Стои под точка 5: "Врз основа на потврдата бр.сл од 29.12.2004 год., образец М-4 како и извршениот увид, вистината на месечниот ПН за време на невработеност е утврдена на основа пресметаните и исплатените плати кај работодавецот, согласно со закон и колективен договор и изнесува 50% од просечната месечна плата на работникот за последните 24 месеци за лице кое има ПН до 12 месеци, односно 40% за останатите месеци, кој просек изнесува 2797 ден.". Значи, ваков личен доход јас сум немал. Тој бил четири пати поголем.

Токму затоа јас тоа решение на 07.02.2005 со писмо го обжалив.

"АГЕНЦИЈА ЗА ВРАБОТУВАЊЕ
НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
Центар за вработување
Бр.03-413

26.12.2006...ЗАКЛУЧОК

СЕ ДОЗВОЛУВА обнова на постапка и СЕ ПОНИШТУВА решението бр.0306/2999-04 од 17.01.2005 год. на ЗВРМ Биро за вработување БИТОЛА

СЕ ПРИЗНАВА право на паричен надоместок на Ивановски Ристо од Битола ул. М. Андоновски бр.6/21 почнувајќи од 30.12.2004 год. до вработување. Висината на паричниот надоместок за првите 12 месеци изнесува 7560 ден месечно, а преостанатото време на користење изнесува 6048 ден. месечно.

ОБРАЗЛОЖЕНИЕ

Со решение бр.0306-2999 од 17.01.2005 год. на АВРМ Центар за вработување Битола на Ивановски Ристо му е признато право на паричен надоместок во траење од 30.12.2004 год.

до вработување во износ од 1398, 50 ден. месечно за првите 12 месеци, а за преостанатото време на користење изнесува 1118,80 ден. месечно”.

Во прилог е решението, со образложение: ”Ивановски Ристо поднесе предлог за обнова на постапка заведен под бр. 03-413 од 30.11.2006 год. Која е окончана со решение бр. 0306/2999-04 од 17.01.2005 год.

Во предлогот наведува да му се признае право на паричен надоместок по валоризирани просечни плати од 1989 год. и 1990 год...”.

Вангел Гагачев со 15.120 денари личен доход ме сврстил како кваликуван работник свињар или говедар, нешто повеќе од опш работник.

Да не се изуми, тогаш мојот личен доход имал стартна основа со 3.100 бода, како на технички директор на секој Работна единица (РЕ). На такви работни места денес се добива по 40.000 денари. Дополнително, како таен личен доход, за кого се прави законски престап, на него не се плаќа данок, како награда е уште околу 40.000 денари. Значи, личниот доход кој мене би ми се давал на истото работно место, со стартна основа 3100 бода, би изнесувал 60.000 денари, на што ќе следи да се плати данок, а не да се лаже и краде државата. Како доказ е и следново: денешниот кадар од мене е помлад. Токму затоа тој би имал понизок минал труд. Од друга страна, кадарот, кој Вангел Гагачев може да го владее е многу послаб од отпуштените”.

Прилози:

Решение КО.бр.407/08 од 21.07.2008 од Основно јавно обвинителство- Битола;

Одлука РО.бр.1110/90 од 14.02.1991 од Основниот суд за здружен труд во Битола;

Решението Д.бр.04-362 од 04.08.1987 од ЗИК ”Пелагонија”- Битола;

Одлука бр. 27.02 32/6 од 06.07.1990 год од Претпријатие во општествена сопственост;

Одлука од ПОС ЗИК ’Пелагонија’-Битола за стартна основа 3100 бода;

Решение И.бр. 6925/92 од 28.01.1993 од Општински суд во Битола;

Извештај по наредба од вештото лице Дипл.ек.Душан Бакревски;

Пресуда и решение од 27.06.1994 од Општинскиот суд во Битола;

Пресуда и решение од 3.11.1992 од Општинскиот суд во Битола;

Решение бр.0306/2999-04 од 17.01.2005 од Агенција за вработување;

Приговор од на 07.02.2005, испратен преку пошта;

Заклучок бр.03-413 од 26.12.2006 од Агенција за вработување, дополнително и реше-ние.

Д-р Ристо Ивановски Ул.Михајло Андоновски бр.6/21 Битола”.

Наведените прилози се приложени во Барањето од 14.07.2008.

4. А на 30.08.2008 се поднесува и тужба до Основниот суд Битола.

”ОСНОВЕН СУД БИТОЛА

ТУЖИТЕЛ: Ристо Ивановски

Ул.Михајло Андоновски бр.6/21

Битола.

ТУЖЕН: ЗК”Пелагонија”- Битола

ВРЕДНОСТ: Неопределена
Т У Ж Б А
 примероци 2, со прилози под број.

Директорот Вангел Гагачев самоволно и насиленски ми го намали личниот доход. Ова се гледа во Решението Д.бр.04-362 од 04.08.1987 од ЗИК "Пелагонија"- Битола РЗ за унапредување и развој на земјоделието. Во него стои: Ристо Ивановски "Сам.струч.сов.за исхрана на стоката" со "стартна основа, 3.100 бода со зборови (три ильади и сто бода) а по критериумот работно искуство, за секоја година признат работен стаж по 0,5% а најмногу од 20% во однос на личниот доход по другите основи од тековни-от труд"..."од 01.07.1987 година": Значи, 3.100 бода + работен стаж за секоја година дополнително уште 0,5% во годината. Токму затоа сите советници земале личен доход во зависност на работниот стаж, сите со стартна основа 3.100 бода. Оние кои од мене беа постари земаа значајно повеќе.

Меѓутоа, со Одлука бр. 27.02 32/6 од 06.07.1990 год од Претпријатие во општествена сопственост стои: "Работникот РИСТО ИВАНОВСКИ на работи и работни задачи стручен советник во Завод за унапредување и раз.с.Новаци се распоредува на работи и работни задачи стручен соработник во РЕ 'Коле Канински' с.Породин при ПОС ЗИК 'Пелагонија'- Битола, почнувајќи од 09.07.1990 год, односно по конечноста на одлуката".

Мене ми се велеше, нема да ми се намалат бодовите. Бидејќи јас не му верував на Вангел Гагачев, ја искористив правната поука, која гласеше: "Именованите има право на приговор во рок од 15 дена од денот на приемот на одлуката до Работничкиот совет на ПОС ЗИК 'Пелагонија'- Битола". По мојот приговор следи ОДЛУКА: "Приговорот бр.26-03-146 од 20.07.1990 година на работникот Ристо Ивановски, вработен во ПОС ЗИК 'Пелагонија'-Битола, Завод за унапредување и развој, против Одлуката бр. 27-02-32/6 од 06.07.1990 год. СЕ ОДБИВА како НЕСНОВАНА.

Одлуката бр.27-02-32/6 од 06.07.1990 година, со која што на именуваниот работник се распоредува на работно место стручен соработник во РЕ 'Коле Канински' се потврдува и истата станува конечна".

За ова поднесов судски спор, добивајќи го истиот...

Меѓутоа, во образложението се наведува: "Согласно на чл.17 од ЗОПРО и чл.65 и 68 од Правилникот за работни односи, работникот може да биде распореден на друго работно место кое е соодветно на неговата школска подготовка и способност стекнати со работа што е случај со распоредувањето на именуваниот, бидејќи истиот се распоредува на работно место а кое се бара иста школска спрема како и за работното место што го обавува работникот и со ист стартен број на бодови на име тековен труд и работно место на кое именуваниот работник пред распоредувањето". Значи, со стартна основа 3.100 бода, "за секоја година признат работен стаж по 0,5%". За најмладиот 3.100 бодови и годините, што важи и за најстарите. Со тоа што во прво време само јас бев доктор на наука, а имаше постар и магистер, само мојот докторат не беше земен во предвид. Тој им пречел.

Како потврда дека јас непрекинато сум бил во работен однос од 01.01.1978 се до 21.05.1991 само во Работната заедница за унапредување и развој на земјоделието- Новаци (Завод за УРЗ) се гледа во работна книшка стр. 6 и 7. Значи, јас за наведениот период сум бил на исто работно место и сум имал само 3.100 бода, ништо помалку и "за секоја година признат работен стаж по 0,5%". Токму затоа никаде не стои на работно место стручен соработник во РЕ "Коле Канински"- с.Породин. Ова е само лично самоволие. (Правничката, која го застапуваше Комбинатот во сите спорови кои ги изгубив против СБЕРПОТ, нејзин наредбодавач, остана предсрка.Р.И.)

Јас имав заведено судски спор. Со И.бр. 6925/92 "ОПШТИНСКИОТ СУД ВО БИТОЛА, со судијата поединец Драгомир Тодоровски, по извршиот предмет на доверителот Ристо Ивановски од Битола против должникот ЗК 'Пелагонија' РЕ 'Коле Канински' од с.Породин, за парично побарување денес на 28.01.1993 година донесе

Р Е Ш Е Н И Е

Врз основа на решението П.бр.987/92 од 3.11.1992 година се определува извршување врз паричните средства на должникот заради наплата на вкупна сума од 804.911,00 денари.

Решението ќе го спроведе СОК Битола на начин што од сметката на должникот ЗК 'Пелагонија' РЕ 'Коле Канински' од с.Породин бр.40300-601-8878 ќе го наплати горенаведениот износ и ќе го исплати како следува:

- На Ристо Ивановски од Битола ул. 'Михајло Андоновски' бр.6/21 износ од 256.445,00 денари на име личен доход за декември и разлика за претходните месеци, како и 16.900,00 денари на име извршни трошоци;

- Износ од 20.000,00 денари за вештото лице Душан Бакревски ул. 'Стив Наумов' бр. 109 на сметка бр.40300-623-16-6718-89 кај Стопанска банка Битола...".

Од вештото лице Дипл.ек.Душан Бакревски следи "И.бр.6925/92
ТУЖИТЕЛ: Ристо Ивановски

ТУЖЕН: ЗК 'Пелагонија'- Битола

ОСНОВ: Исплата на плата

ИЗВЕШТАЈ ПО НАРЕДБА...

1. Јули 1992 година: Тужителот имал стартни бодови 2900,00 а работно искуство вкупно 14 години, осноано за секоја година по 0,5% бодови се наголемуваат вкупно за 7%, односно за 203 бода, или вкупно му следуваат, вклучувајќи го и минатиот труд 3103 бода".

Видливо е дотерувањето, што не се совпаѓа со кажаното: "стартна основа, 3.100 бода со зборови (три иљади и сто бода) а по критериумот работно искуство, за секоја година признат работен стаж по 0,5% а најмногу од 20% во однос на личниот доход по другите основи од тековниот труд".

Во пресметките ја има само стартната основа 3.100 бода, но без минал труд, како што стоеше: "работно искуство вкупно 14 години". Вештото лице од една страна ја извршил судската наредба, ама и желбата на Вангел Гагачев, јас да бидам стручен соработник со стартна основа 2.900. Негови самоволија и желби јас ги обжалив, следи стартна основа 3100 бода.

"ОПШТИНСКИОТ СУД ВО БИТОЛА... судијата Благој Доновски...на 27.06.1994 год. ја донесе следнава

ПРЕСУДА

Тужбеното барање на тужителот Ристо Ивановски за да се поништи одлуката на дисциплинската комисија на тужениот ПОС ЗИК 'Пелагонија' Битола РЕ 'Коле Канински' с. Породин бр.04-225/2 од 13.05.1991 год. со која е огласен за виновен за сторена потешка повреда на работната обврска и му е изречена дисциплинска мерка престанок на работниот однос, па да се задолжи тужениот да го врати тужителот на работно место советник во ПЕ сточарство во рок од 8 дена по приемот примерок од пресудата, СЕ ОДБИВА.

РЕШЕНИЕ

Предлогот на тужителот, за да судот издаде времена мерка со која што ќе се задолжи тужениот да му исплатува по 10.000 ден. месечно во вид на надомест на личен доход сметано од 1.05.1994 год. па до правосилното окончување на спорот, СЕ ОДБИВА".

На висината на личен доход, која тогаш ја барав, била само 10.000 денари месечно. Таа била онака како што пресметал вештото лице Душан Бакревски, што било за месец: "Јули 1992 година: Тужителот имал стартни бодови 2900,00 а работно искуство вкупно 14 години, осноано за секоја година по 0,5% бодови се наголемуваат вкупно за 7%, односно за 203 бода, или вкупно му следуваат, вклучувајќи го и минатиот труд 3103 бода".

Ама ова било според И.бр.6925/92 од 28.01.1993, што следело по П. бр.987/92-I од 3.11.1992, со решение, кое гласи: "СЕ ЗАДОЛЖУВА тужениот ЗИК Пелагонија АД Битола РЕ 'Коле Канински' с.Породин на тужителот Ристо Ивановски и Китан Минчевски да им исплаќа надоместок на личен доход што би го остварувале до колку беа на работа почнувајќи од 1.7.1992 год. па до правосилното окончување на спорот под страв на кривична и материјална одговорност".

3100 бода биле 10.000 денари, дополнително 14 години минал труд.

Меѓутоа, изигрувањето од него не завршило, тој оди да ме уништи.

Бидејќи од 20.05.1991 останав без работен однос и го изгубив правото на вработување, го искористив законот со кого се предвидуваше како технолошки вишок во Агенција за вработување на Република Македонија Центар за вработување- Битола да добивам надохнада се до моето пензионирање. Кога ги собирај мояте документи, двете последните години

ЗК "Пелагонија" пензиското осигурување за мене не го исплатил. Со мои лични молби, како и од Агенцијата, тоа се извршило. Меѓутоа, тоа не било, како што било предвидено според законот, туку ситечки, по желба.

Ова се потврдува со доказот од АГЕНЦИЈА ЗА ВРАБОТУВАЊЕ... РЕШЕНИЕ бр. 0306/2999-04 од 17.01.2005 год. Стои под точка 5: "Врз основа на потврдата бр.сл од 29.12.2004 год., образец М-4 како и извршениот увид, вистината на месечниот ПН за време на невработеност е утврдена на основа пресметаните и исплатените плати кај работодавецот, согласно со закон и колективен договор и изнесува 50% од просечната месечна плата на работникот за последните 24 месеци за лице кое има ПН до 12 месеци, односно 40% за останатите месеци, кој просек изнесува 2797 ден." Значи, ваков личен доход јас сум немал. Тој бил четири пати поголем.

Токму затоа јас тоа решение на 07.02.2005 со писмо го обжалив.

"АГЕНЦИЈА ЗА ВРАБОТУВАЊЕ

НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

Центар за вработување

Бр.03-413

26.12.2006...ЗА КЛУЧОК

СЕ ДОЗВОЛУВА обнова на постапка и СЕ ПОНИШТУВА решението бр.0306/2999-04 од 17.01.2005 год. на ЗВРМ Биро за вработување БИТОЛА

СЕ ПРИЗНАВА право на паричен надоместок на Ивановски Ристо од Битола ул.М. Андоновски бр.6/21 почнувајќи од 30.12.2004 год. до вработување. Висината на паричниот надоместок за првите 12 месеци изнесува 7560 ден месечно, а преостанатото време на користење изнесува 6048 ден. месечно.

ОБРАЗЛОЖЕНИЕ

Со решение бр.0306-2999 од 17.01.2005 год. на АВРМ Центар за вработување Битола на Ивановски Ристо му е признато право на паричен надоместок во траење од 30.12.2004 год. до вработување во износ од 1398, 50 ден. месечно за првите 12 месеци, а за преростанатото време на користење изнесува 1118,80 ден. месечно".

Во прилог е решението, со образложение: "Ивановски Ристо поднесе предлог за обнова на постапка заведен под бр. 03-413 од 30.11.2006 год. Која е окончана со решение бр. 0306/2999-04 од 17.01.2005 год.

Во предлогот наведува да му се признае право на паричен надоместок по валоризирани просечни плати од 1989 год. и 1990 год...".

Вангел Гагачев со 15.120 денари личен доход ме сврстил како кваликуван работник свињар или говедар, нешто повеќе од опш работник.

Да не се изуми, тогаш мојот личен доход имал стартина основа со 3.100 бода, како на технички директор на секој Работна единица (РЕ). На такви работни места денес се добива по 40.000 денари. Дополнително, како таен личен доход, за кого се прави законски престап, на него не се плаќа данок, како награда е уште околу 40.000 денари. Значи, личниот доход кој мене би ми се давал на истото работно место, со стартина основа 3100 бода, би изнесувал 60.000 денари, на што ќе следи да се плати данок, а не да се лаже и краде државата. Како доказ е и следново: денешниот кадар од мене е помлад. Токму затоа тој би имал понизок минал труд. Од друга страна, кадарот, кој Вангел Гагачев може да го владее е многу послаб од отпуштените.

Тужбата е единствениот начин да се изврши законската обврска за плаќање на придонес за ПИО. Бидејќи тужителот има правен интерес ја поднесува оваа тужба и му предлага на судот да закажи и одржи расправа а след тоа ја донесе следнава,

ПРЕСУДА

Се уважува тужбата и тужбеното барање на тужителот Ристо Ивановски со ул. Мијајло Андоновски бр. 6/21, Битола.

Се задолжува тужениот ЗК "Пелагонија"- Битола да му ги доисплати на тужителот придонесите од плата во Фондот на ПИОМ, со што јас како тужител ќе имам "личниот доход кој мене би ми се давал на истото работно место, со стартина основа 3100 бода, би изнесувал 60.000 денари". Тоа треба да биде на основица која ќе се прецизира по вештачењето и во конечна пресметка на Фондот на денот на исплатата, како и да ми ги надомести проце-

сните трошоци кои нахнадно ќе се прецизираат се во рок од 8 дена по правосилноста на пресудите.

Прилози:

Решението Д.бр.04-362 од 04.08.1987 од ЗИК "Пелагонија"- Битола;
Одлука бр. 27.02 32/6 од 06.07.1990 год од Претпријатие во општествена сопственост;

Одлука од ПОС ЗИК 'Пелагонија'-Битола за стартна основа 3100 бода;

Работна книшка стр. 6 и 7, од 01.01.1978 се до 21.05.1991.

Решение И.бр. 6925/92 од 28.01.1993 од Општински суд во Битола;

Извештај по наредба од вештото лице Дипл.ек.Душан Баќревски;

Пресуда и решение од 27.06.1994 од Општинскиот суд во Битола;

Пресуда и решение од 3.11.1992 од Општинскиот суд во Битола;

Решение бр.0306/2999-04 од 17.01.2005 од Агенција за вработување;

Приговор од на 07.02.2005, испратен преку пошта;

Заклучок бр.03-413 од 26.12.2006 од Агенција за вработување, дополнително и решение.

Д-р Ристо Ивановски Ул.Михајло Андоновски бр.6/21 Битола"

5. Бидејќи точката 3 беше одвоена како Обвинителен предлог и тужба, точката 3 се дооформи нова, па следи нова кривична пријава.

"ОСНОВНО ЈАВНО ОБВИНТЕЛСТВО

Б И Т О Л А

ПОДНЕСИТЕЛ: Ристо Ивановски

Ул. "Михајло Андоновски" бр.6/21

Битола

ПРОТИВ: Вангел Гагачев

ЗК "Пелагонија" Битола

К Р И В И Ч Н А П Р И Ј А В А

1. Партискиот функционер Вангел Гагачев од Лазар Колишевски бил поставен да се ликвидира кадарот на Крсте Црвенковски. Гагачев бил ликвидатор на неговиот кадар со на чело Гого Петковски, генерален директор. Токму со овој Комбинатот станал југословенски рекордер. Со партиската наредба кадарот бил променет, а Вангел Гагачев беше поставен за помошен генерален директор по земјоделие. Со неговото настапување од 1978 година земјоделството и сточарство на Комбинатот биле уништени, овоштарството искрчено итн. Следи тој во 1990 година прв да се распадне во државава на неземјоделски дејности и земјоделска дејност (ЗК "Пелагонија"- Битола). Бидејќи јас сакав Комбинатот да го спасам од стопанскиот штетник и уништувач на Комбинатот се пријавив на конкурс за генерален директор, противкандидат на В.Гагачев.

2. Следи да поднесувам кривични пријави против ликвидаторот на ЗИК "Пелагонија" и уништувачот на ЗК "Пелагонија"- Битола, Вангел Гагачев. Сите тие биле одбивани. Би-

дејќи моето уништување тој го продолжил со моето конкуирање за генерален директор на Комбинатот, негов противкандидат, наведувам што стои во Одлука РО.бр.1110/90 од Основниот суд на здружен труд во Битола. Судијата Ѓорѓи Христовски, чија сопруга во Комбинатот постигнала големо унапредување, во образложението наведува: "...поради погрешна кадрова политика и погрешна развојна програма комбинатот потпаднал под хипотека на Стопанска банка...Против избраниот кандидат има кривична пријава до Општинското јавно обвинителство...кривичната пријава до Општинско јавно обвинителство од 07.12.1990 година, решението на Општинскиот суд К.бр.380/90 од 12.12.1990, поканите до М-р Михајло Наумовски од СВР воден под бр.09-4136 од 09.01.1990 година, тужбата до Општинскиот суд Битола од 03.08.1990 година...".

3. Директорот Вангел Гагачев самоволно и насиленчки на кого сака му го намалува личниот доход. Бидејќи неговите казненици не се мокни во Правосуството и Јавното обвинителство, тие не тужат и не поднесуваат кривични пријави, како залудност. Дури неговите злосторства со ова не завршуваат, тој последните години им плаќа за пензиско и инвалидско осигурување онолку колку што тој сака. Така сите оние кои него не му се допаѓаат, тој нив ги казнува се до нивната смрт, дури по нивната смрт, кога по смртта ПИО го превзема брачниот партнер на починатиот. Кај него нема застанување се додека не оди на другиот свет, а него како злосторник таму му е местото уште од 1978 година.

4. Тој кој сака и кога сака го пушта во пензија, дури од него помлади. Кога се испраќа во пензија, човечно е да се издејствува, таа да се зголеми. Ако тоа не е можно, барем таа да остане на исто ниво како што се одвојувало за вработените. Напротив, тој изживувајќи се врз вработените, самоволно му ја намалува пензијата, со која вработените треба да проживеат до крајот на својот живот, а не да бидат страдалници и да го мразат својот долгогодишен допринос во претпријатието и државата. Дури тој на лубето кои се технолошки вишок или во пензија двете последни години им плаќа, како што тој сака, и на кој сака. За него не важат закони. Тоа тој за сите го прави со "пресметки", од својот цеп, за свој цеп, порадишто тој има најголем број акции. Само за пример: се скарал со еден со завршен Земјоделски факултет-Скопје, кој бил раководител, него му дал помала пензија од неговиот заменик со Виша земјоделска школа- Битола. Со еден трет, поради лични побуди, магационер му доделил поголема пензија од двата претходни. Еден мирен агроном го пуштил во пензија со најниска нахнада, оти тој не "касал". Неговиот колега му се заканил на Вангел Гагачев, дека тој како помлад од него ќе оди во пензија најмалку еден ден по него. Помладите од него отишле во пензија, тој не одел, тој ќе одел во пензија во длабока старост како сопственикот на "Фиат" итн. Најдобар пример сум јас. Јас како советник земав личен доход како технички директор, а како технолошки вишок пред пензија не земав како технички директор, ниту како раководител, ниту како неговиот заменик, никако како магационер, туку како "свињар", оти тој така сакал. Затоа тој дели личен доход во плик затворен, божем со награда, од него одредена, со што не се плаќа допринос ...за личен доход. Па тој само ја лаже држава.

5. Кога тој некој сака да го избрка од работа, со месеци го праќа на принудни работни акции, со работно време кое само тој го одредува. Токму затоа тој е виновен за многу смртни случаји, на свои колеги, дури срцеволесно. Само токму затоа многу го напуштија Комбинатот. За нив плаќа државата, а тој нивниот доход го присвојува, како што сака, а за нив работат акциашите на неговите СС- трупи. Следи, тој неговите да не ги брка од работа, туку тој нив ги пушта со награда, за која исто така тој не плаќа данок. Неговите самоволија и беззаконија не се мерливи: злосторији...

6. Со ваква кадрова политика Комбинатот е уништен. Ова се потврдува со нивните најниски приноси со недоходовно земјоделско производство, за кое не се користи хидромелиоративниот систем "Стрежево", со мок на површина 20.400 ха. На него Вангел Гагачев не сее култури кои бараат наводнување, туку само екстезивни култури пченица, јачмен..., на кои не им е потребно наводнувањето. Место да се добива пченица 6.000 кг/ха, со него денес се произведува само околу 4.000 кг/ха...

7. Како доказ, дека Вангел Гагачев нема одлика на човек, тој мораше по службена должност да дозволи мене да ми се доделат моите акции. Тоа тој до денес не го дозволил.

Истото важи и за другите. Наместо тоа тој вработените ги уценува тие да купуваат акции. Дури од нив тој поефтино ги купува. Следат тужби...

8. Па Вангел Гагачев, кој го ликвидирал ЗИК "Пелагонија", а во ЗК "Пелагонија" го уништи полоделството и сточарството, го искрчи овоштарството и лозарството, треба да се протера од Комбинатот, никако тој не смее да има ниту една единствена акција. Напротив, тој станал најголем акционер. Па тој ја уништува државава, која треба самата да се обештети.

9. За ова сум пишел во јавни гласила, а било пријавувано во Полицијата. Исто така, биле поднесувани кривични пријави. Ова го правеле и други. Него како моќник никој ништо не му можел.

10. Тој бил склон на уништување на документи. Најдобар пример бил весникот на Комбинатот "Пелагонија", кој бил укинат токму од него. Тој тоа го правел со цел само да ја закрие вистината од јавноста. За физичкиот обем има податоци во Статистика итн.

11. Тој како носител на се во Комбинатот, тој од странство се купуваше и купува и тоа директно од производителите, а за истото се исплаќа посакапо отколку што се тоа да купи од трговски фирмии во државата, што значи и во Битола. Така, тој разликата на цената ја присвојува и неа ја излива во странство. Вакви стоки се трактори Џондири..., автобуси..., систем за молзење..., итн. Исто така е познато, при масовно купување, продавачот за купувачот дава попуст, а тој може да се исплати во дополнително на уште некоја истоветна машина/опрема или во вид на кола. Се ова станува приватно на директорот...

12. Исто така, тој продаваше и продава се како што сака и на кого сака. Овде се разни употребливи основни средства, дури нови. Ова важи и за се друго. Па за ова доволно знае јавноста. Тоа тој го прави директно во четири очи, затоашто тој е носител на злото во Комбинатот, само тој најповеќе да се обогати.

13. Тој е ликвидатор на сточарството. Ова произлегува поради тоа што тој тврдеше дека сточарството не било доходовно. Тој ова секогаш јавно го изјавуваше. Дека ова не е без основа, во говедарската фарма с.Породин поради немање на добиточна храна од глад изумреле говедата. Умирањата продолжува. Ова и денес се потврдува, со висока смртност.

14. Меѓутоа, поголемо зло е што тој на државите им го чисти сточниот фонд, со што ги шири болестите во Комбинатот: чума, бруцелоза итн. За во ова тој да успее, го отуѓил ветеринарниот кадар, а се прави приватни зделки на штета на државата.

Поради ваквите самоволија, следат оболовување на преку 100 вработени во Комбинатот од стафилококоза, а женски две потешко болни, меѓу кои сопругата на поранешниот министер Живко Јанкуловски и на шумарот Зоран Станиќ. Само со моќ се одбегнува оштетата. Ваква е и болеста ауецки и чумата.

Дури во полза на Вангел Гагачев директорот на Ветеринарниот институт- Скопје Ѓорѓи Мицковски- Гркот лаже, во цел свет чумата ја има, не само во Р.Македонија со Србија, а и во Европа. Ова е само заради добивка, што важи и со контролата на квалитетот на храната, вршена кај нив. Па токму ова не е нивна дејност, зашто таа треба да биде самостојна, никако зделки на група графани. Дека тие со моќ се прават е потврда со одбележување на сточарството со ушни маркици..., приграбено од нив, а тоа е дејност само на Институтот за сточарство- Скопје...Се се работи само за да се дојде до повеќе заработка, дури од ненадлежни, само на штета на државава.

Значи, тој како светски чудо тврди, чумата со вакцина тие ја искорениле од државата. Следи тој како поткупен од В.Гагачев мене да ме негира, тврдејќи дека јас сум говорел произволно, во фармата немало чума, таа била излечена од факцините, со кои заработкали неговиот институт. Ова беше по повод на моето интервју во весникот "Дневник", што тој мене не ми негираше, а мојот демант не беше објавен, се било за добивка. Исто така, Ѓорѓи Мицковски на битолската телевизија "Тера" мене ме негираше. Неговите изјави останале светско чудо, оти во светот свињите се уништуваат. Бидејќи неговото образование не било светско, а Србија сака да стане светска, таа решила да ја искорени само со уништување на свињите, а болни ќе останат само свињите во Р.Македонија и тоа поради злочинот на Ветеринарниот институт, со неговиот пултен Ѓорѓи Мицковски, соработник на Вангел Гагачев. Новинарот битолчанец на "Дневник" починал, што не важи за еден друг битолчанец, кој не го објави моето интервју во "Фокус" против сверот Вангел Гагачев, на мене се заработкали, што трае се до денес. Па Вангел Гагачев личностите на гласилата си ги поткупил и тоа на штета на државата, а само тој да остане негибнат газда. Ова се наведува само со цел да се објасни, тој со државни пари се поткупил за да опстојува. Ова станало од 1990 година кога државата станала ненародна, туку само партиска, само СДСМ-овско приватизирана. Дека тоа е така, е случајот со стафилококоза во друга битолска фирма од свињи од друга фарма. Од Ветеринарниот институт се тврдеше, тоа не било од стафилококи, туку од превозот поради други предизвикувачи, нивна лага, за тие да заработкаат- само за соработка. А е и следен случај, труењето од нитрат-нитрит од распаднатата органска материја на трева, која се најдува во тиња на рибник или езеро, како што било со браната "Матка" отруените риби во Вардар, и тоа само како последица на недостаток на кислорот, а не според нив од механичко повреди... Или со содржина на млеко во прав во битолската "Млекара" во последно време кога има најниска содржина на млеко во прав. Ова се истакнува, со цел да се објасни, дека Вангел Гагачев со државни пари се поткупил и според степенот на поткупување, тој е во состојба се да поткупи, само тој да биде победник, а губитник е само државата.

15. Исто така, во с.Породин во Свињарска фарма за негово време се извршени пропаднати реконструкции за приватни цели, што важело за целиот Комбинат, учесниците граделе куќи...Да не се изуми со реконструкцијата на говедарска фарма во с.Радобор...(Надзорникот ја посети Свињарска фарма кога во неа се беше завршено. Истата градежна фирма од Охрид во Охрид ја изгради куќата на раководителот на Свињарска фарма, Р.И.)

16. Иако тој го ликвидира сточарството, тој за да се обогати купува опрема и добиток од странство, зашто плаќа поскапо. Токму затоа за жалење е кога млечниот систем на одгледување на кравите и нивно молзење се уништил во сите говедарски фарми, менувајќи го системот од поединечно држење на кравите во группно држење и молзење. А ова се врши само за перење на пари, купувајќи директно од странство поскапо отколку преку трговска куќа во државата.

За се ова, како и за безброј друго, што овде не е наведено, против него од мене и други лица беа поднесувани кривични пријави. Меѓутоа, партиското Обвинителство нив ги отфрлаше, само така тој беше штитен. Се тврдеше, тој мене лично не ми нанел штета. Па тој самоволно и без основа ме избрка од работа, дури на силециски начин личниот доход од 1989 и 1990 година четири пати во 2006 година ми го намали со кого ќе живеам до мојата смрт, наведено под точна број 3. Исто така, против него беа поднесувани приватни тужби. И Правосудството било партиско. Само така тој постанал газда на Комбинатот и тој како плачкаш да се обогати. Само така државата беше можно да се оплачка, а нејзиниот капитал кој се создавал по 1945 да биде оплачен само по 1990 година, што е најголем злостор. Само така тој капиталот го изнесе во странство и стави во државата на лична сметка. Следи неговите деца да возат најскапи возила, а тој како бедник се до 1990 година носеше само една жолтеникава вентијага, со која одеше и на пријеми...

17. Па тој е само непријател на Македонија и Македонците, ликвидатор на земјоделството и сточарството, тиквар, душевно растроена личност, професионален убиец, кодош и арамија. Овде е најбитно да се истакне, дека тој бил "професионален убиец". Тој како "срцев болесник" не служел војска, што го правеле и прават Македонците. Следи тој како крволовчен свер професионално да ги убие срцевите болни, негови колеги..., и тоа на неговите сверски принудни акции со месеци... Ама тој проумрел и здрави...

За потврда дека тој морал да биде крупен арамија, е доказот кога тој си дозволил сите арамивчиња да ги брка од работа, што не важи за неговите крупни арамии, негови со-работници, раководен кадар. Тие краделе на крупно, комбинатски реколти се предавале приватно. Дури проневера на бончиња за општествена исхрана. Од обвинението носителот на проневерата тој го ослободил. За се ова ги штитела нивната СКМ, денес СДСМ. Тој како Вангел Гагачев бил сопартиец, денес богаташ...

18. Само така тој станал газда на Комбинатот, што него Правосуството како анти-судско му дозволи тој да биде избран директор на Комбинатот, кој токму поради него беше под хипотека..., што се наведе под точка 2. Па тој е само непријател на Р.Македонија и нејзините Македонци, ликвидатор на земјоделството и сточарството...

19. За потврда, дека тој не може добро да произведува, тој го шета раководниот кадар, на одговорни места постава несоодветни лица, со друг смрт на Земјоделски факултет- Скопје. Дури тој го негира земјоделскиот кадар, кога нивните работни места ги превземаат вработени со Виша земјоделска школа- Битола. Ама не само тоа, следи тоа да биде со друг факултет/виша школа...За него е битно, да биде потполнето местото, оти тој се знаел...Тој одвај магистрирал, а никогаш не можел да докторира.

20. Тој ја води кадровата политика. За тој како тиквар да се одржи, а самиот како газда да го оплачка Комбинатот, најслабите студенти, од него многу потиквари, си ги избира за соработници, тој нив им овозможува тие да магистрираат и докторираат. Затоа тој на професорите скапо им плаќа. Меѓутоа, кога тие ќе станат професори на факултети и директори на институти, државава се доушиштува. Следи таа по земјоделство, сточарство и ветеринарство да е само на опашката. А токму тој со неа си ја плачка опашната ни држава.

21. Ова се потврдува со тоа што тој Комбинатот го превзеде, со обврска, бројот на вработените во никој случај да не се намали, како и во никој случај нивниот личен доход. Меѓутоа, состојбата е застрашувачка, тој бројот на вработените многустроку го намали, што важи и за нивниот личен доход. За неговите злочинечки замисли тој да ги оствари на вработените им ги менува работните места, нив ги делавира и строзува со најниски лични доходи.

Не смее да се изуми дека во земјоделскиот дел работеле околу 2.700 вработени, уште толку сезонски. Од него живееше битолско, а сега не, туку само државниот и македонски не-пријател, директорот со неговата банда. Слично изјави од Министерството, подрачна единица Србиновски, на битолската телевизија "Тера", на 23.11.2006, од 5.000 вработени 500.

22. Со тоа што тој го намали бројот на вработени и се снижи личниот доход на вработените, него итно треба да му се одземи Комбинатот и тој понуди на лица кои повеќе ќе вработат, а на вработените ќе им го зголемат личниот доход. Се наведува примерот во Германија. По обединувањето на Источна Германија, нејзините фирмии беа продавани за една германска марка. Нив ги добиле само оние лица кои предложиле најдобри програми: најголем број на вработени со нивни најголем личен доход. Затоа не е битно чија е фирмата, туку само да биде зголемен бројот на вработените и нивниот личен доход. Во спротивно, фирмите ќе биле повратени. Тоа што во државава се носеле закони за да се оплачка народот, тие не се меродавни. Тие се носат само за добробит на народот, а не со нив да се подржуваат арамии, во прав смисол.

23. Така житариците како екстезивни култури беа сеани, а и денес се сеат на интезни површини на ХМС "Стрежево", каде беа предвидени две култури во годината, а не една житарица. Кон ова се додава, пченицата се сее и на ридови, кој се само за екстезивно производство, зашто тие и се угарат. Пак, во САД на површини со приноси до 800 кг/ха не се исплаќа нафтата за жетва. Исто така, поимот Овче Поле е само поле за овци, што никогаш не било со Пелагонија. Следи да се признат приносите од државата. Токму затоа таа за пченицата само се лаже, што е во полза на Овче Поле..., ама на штета на државата. Значи, не се правел вистински трошок, туку само признат.

24. За самоволијата на директорот треба да се додаде, Комбинатот имал околу 27.000 ха. Пак, за да се заскрие неработењето, во јавноста се говореше за околу 25.000 ха, што од државата беше признато. Всушност, тој тоа го издејствуваше како моќник на ОК на СКМ-Битола, што важеше и во ЦК на СКМ, што опстоило во СДСМ, чиј одборник бил. Меѓутоа, сега се говори само за 16.000 ха. Па недостасуваат уште 9.000 ха. Исто така, Србиновски изјави: Во Комбинатот вкупно има 25.000 ха, а ќе има 10.000 ха есенски и 6.000 ха пролетни. Па

тоа се вкупно 16.000 ха. Каде се 9.000 ха ? Дека ова се совпаѓа, од ЗК "Пелагонија"- Битола Тоде агрономот на 18.11.2006 на битолската телевизија "Орбис" за Комбинатот изјави, дека во сеидбата во 2006/2007 година ќе засеале околу 10.000 ха есенски, а околу 6.000 ха пролетни, или вкупно 16.000 ха. Истото важи и за 2007/2008 година, а ќе биде и за 2008/2009 година. Па каде се другите површини ? Во приватен цеп. Значи, видлив е злосторот, кога постои признат висок трошок, а тој оди само за лични цели.

25. За да ова се потврди, се издава земја вон Комбинатот, таа се обработува на трошок на Комбинатот, а се обогатуваат поединци. Ова произлегува поради тоа што разликата е огромна, следи таа да се излива во приватни џепови. Токму затоа се лаже само државата, и тоа во полза на газдата, со најголем удел на акции, оплачкани од народот.

26. Најбитно е што физичкиот обем на производство е се помал. Тоа почнало од 1978 година, кога државниот штетник станал заменик генерален директор по земјоделие, а од 1990 година и генерален директор на Комбинатот, што е наведено во точка 2 Од тогаш почнал Комбинатот масовно да се уништува, дури приватизира. Всушност, оплачка. Во оваа игра најдобро биле искористени вкупните земјоделски површини и физичкиот обем по секоја култура. Меѓутоа, вкупното производство (површини со принос по хектар) на секоја култура било се помало и помало. Најжалосно постои дури изчезнување на културите. Ова е објасниво, затоа што Вангел Гагачев како потполно неспособен најдобро се снајдува само со помал број култури. Токму за нив се потребни помалку површини, а со нивни ниски приноси, штетникот станал штетнички газда.

27. За да се утврди дека се сеат многу повеќе површини од 16.000 ха, во посматрање треба да се земат токму само од него дадените потрошени просечни количини по хектар на нафта, масло, семе, ѓубре, заштитни средства итн. Па тие не се совпаѓаат со трошоците кои се признати во Европа и САД, туку со негова моќ тој издејствуваат тие од надлежните земјоделски лица во државава, што исто така важи за во сточарството и ветеринарството, да се утврди многу повисоко, што им ги признала државата, за таа ним да им го покрива нерегуларното производство во споредба со светското. Токму затоа не смее да им се верува на кадрите по земјоделство, сточарство и ветеринарство од истоимените институции, кои без работа живеат на државни јасли. Само ако се споредат светските признати просечни трошоци по хектар во земјоделско производство ќе се утврди, во Комбинатот се сеат многу повеќе илјади хектари, а не само 16.000 ха. Токму вишокот хектари преку 16.000 ха е чист грабеж од Вангел Гагачев со бандата во Р.Македонија. А таа е прејака, која го ниши земјоделството и сточарството на државава.

28. За се овде наведено да се заскрие, во Комбинатот била уништена документацијата. Ова може да се види посебно со она со која се купувало во странство и продавало во државата. Исто така, предавало пченица... на фирмии со цена која се сака, а не трошковно-доходовно, која тој бара да ја признае државата, дури дополнително и нивните премии. За долгото со месеци користење пченица... не се пресметувало... камата. Ова било затоа што тоа било на негови лица, взајмен договор, за заеднички грабеж, со најголем интерес на ГАЗДАТА, Вангел Гагачев, сиромашкото детиште со исмасленото жолтенасто вентијагче, а сега богаташ. Делумно вистината може да се увиде, во податоците на Статистика, спомената и под точка 9.

29. Токму јас бев носител на сточарството, а ја критикував неспособноста на сточарскиот, ветеринарниот и земјоделскиот кадар. Токму затоа јас редовно се јавував во "Нова Македонија". Исто така, пишев за реонизацијата. Овче Поле е само овче поле, а не пченично. Пелагонија има систем за наводнување од 20.400 ха, по крава најмалку 4.000 литри конзумно млеко, а Р.Македонија никогаш нема вишок, туку само недостаток, норма по жител 0,5 литар, стрежевските површини и оние покрај Црна Река ќе допринесат многу да се подобри млекоснабдувањето и спречи увозот. "Млекарата" да биде на акционерите млекопроизводители, а не на вработените, кои место да бидат во служба на млекопроизводството, каде се создава капиталот, како нејзини акционери ги плаќаат млекопроизводителите. Ако овие постанат сопственици, тие како непроизводители ќе се богатат, дури странци, трагедија за државата. Со тоа што таа се продаде на странци, се потврди, кадарот на "Млекарата", поставен од Вангел Гагачев, што важи за во Фабриката за добиточна храна с.Радобор..., бил наполно неспособен тој со генерации да управува, што важи и лично за него. Мариово да

биде за гоене на говедата, со кус гоидбен период. Кон ова да се додаде, дека низ Европа од вкупната површина околу 50% се пасишта. Во Европа од вкупниот доход во земјоделството само на сточарството отпаѓа околу 70%, од кои половината на говедарството, а на житата само околу 10%. Пак, во Комбинатот е обратно, со житарици пченица и јачмен, дури како монокултура, што е потврда, дека Вангел Гагачев е само лаик.

30. За горе наведеното да се потврди, до 1963 година постоеше Битолско Блато, во кое со милениуми без вложување се добиваше по 2 тони/ ха риба, трска, шамок итн., а се ловеле и птици. Денес на површините каде беше Блатото, денес под ХМС "Стрежево" останува многу низок чист доход, со што се изигрува државната инвестиција.

31. Ако се знае дека има околу 2.000- 4.000 ха солени површини, со приноси како овчеполските, лажењето на државата за признат просечен принос е огромно. Па тие да се повратат само во езера=рибници. Така ќе се зголеми релативната влага на воздухот, а со тоа и тие земјоделските приноси. Бидејќи Битолското Блато било на патеките птици селници, а за да се смили нивната смртност, Р.Македонија ќе добие инвестиции за возобновување на Блатото. Ќе следи развиток на туризмот...

32. Се кажа 27.000- 25.000 ха, а Битолското Блато беше на околу 4.000 ха. Со ова се објаснува, неблатните површини биле сопственост на жителите. Тие живееле од блатото и земјоделското производство. Никој не отишол во странство, оти никој не бил без работа. Земјата била национализирана и со сила бесплатно одземена со се објекти. Се ова било брането со пушки. Учесник бил и Милачко Стаменков, кој за да не трпи производството со вработените заедно работел, дури тој приколицата ја придржувал на рамо и тоа за да се замени нејзината гума... Следи тој од Вангел Гагачен да биде избркан од работа, поради што тој срцево оболел и умрел, што важело за многу други. Пак, Вангел Гагачев, кој немал врска со Битолска околија, народното го грабнал и го направил свое. Значи, тој како дојденец во битолско го присвоил битолскиот имот на селаните. Тие биле вработени во нивниот Комбинат. Тие биле избркани од народниот душман Вангел Гагачев, а нивните деца бегаат во странство во потрага за корка леб, која крвникот таа и се друго им украд. Се ова него не му пречи, неговите две деца да работат врз нивната трагедија во Стопанска банка- Битола и "Млекара"- Битола, што важи и за нивните брачни партнери, каде тој со парите на протераните селани станел двоен акционер, дури од "Млекара" си ги повлекол акциите, кои биле со потна крв платена од избрканите селани.

33. Овде се говори за Милачко Стаменков. Тој ми кажуваше дека имал документи како и кој крадел во Комбинатот. Ако негова сопруга не ја поткупи ГАЗДАТА, таа ќе може нив да ги приложи. Такви има и други, кои немаат смелост, се плашат од неговата моќ, се тој да поткупи и уништи. Меѓутоа, кога тој ќе умре, во битолско ќе се слави. На неговиот гроб ќе се врши голема нужда, што се правело врз комунистички моќници, народни непријатели. Па врз вакви сверови толку народот можел и толку направил. Таква е ненародната власт. Ваков е срцеболесниот КРВНИК.

34. Меѓутоа, на Вангел Гагачев никој ништо не му можел. Тоа се потврдува со наводот, кога тој со својата банда го организираше труењето на добитокот со запрашена пченка со најголемиот отров жива, а со тоа и на лубето потрошачи на животинска храна, него влакно не му фалеше. Исто така, неговите соработници Петар Мицевски и Боне Палашевски, на кои им купи магистратури и докторати, со нив тој мене побрзо ме ликвидира. Дури моето место му го предаде на Бонета... Напротив, кога во Скопје врз Киро Глигоров беше извршен атентат, загинал Христо Христоманов, потписникот дека немало труење со жива, зашто сум пишел во гласилата, од никој недемантирано, тој беше казнат од семоќниот Бог. Исто така, почина и Петар Мицевски. Нема добро да заврши ни Бонета...

35. Тој е свесен за своите гревови. За тие него од Бога да му бидат опростени тој подигнал црква на Кајмакчалан, дури помага за црквата во село Драгош. Меѓутоа, Богот не опростува украдени пари, од народот грабнати пари. Богот секогаш ги казнувал клептоманите. Тој со клептомански пари дава јадење оти се спасил од смрт. Дека тој ја мрази црквата е доказ, кога свечено ја отворал црквата на Кајмакчалан, приемот не бил општонароден, туку само за неговите пријатели, бандити, а народот бил избркан. Богот таквите ќе ги казни со нивните семејства, и тоа повеќе генерации, се додека нивните семејства ги трошат од народот украдени средства. На такви сверови нема да им помогне ни нивното превртување во гр-

об за злоделата извршени врз народот. Истото важи за сите судии, обвинители и правоборнители, кои им помогнуваат на арамиштата се од народот да се укради.

36. За спас на Комбинатот тој итно да се избрка од него, а и од државата, што важи за сите негови соработници и подржувачи.

37. На наведените датуми испратив кривична пријава со нејзино дополнување за дешифето, бричко, кој станал комунистички газда=арамија. Тој тоа постанал само со тоа што тој на вработените им плаќал и плаќа најниски лични доходи, вработените ги избркал од работа. Само така тој се нивно просвоил=украл и станал дури нивни газда=арамија.

38. Со личен доход како и плаќање на доприноси на личен доход за во пензија во последните години на работниот стаж како тој што сака и на кого сака неговиот арамилук си го зголемил.

39. Со тоа што тој ја запознава јавноста дека тој сеел само 16.000 ха, од кои есенски култури пченица и јачмен 10.000 ха, чија недоходовност ја покрива државата, како и 6.000 ха пролетни култури, тој не можел да стане голем газда, затоашто тие немаат видна акумулација, кога кај него нема две култури зашто е предвиден и ХМС "Стрежево". Да не се изуми, дека пред него со наводнување преку Црна Река и со канали, кои бедникот ги затрпал создавајќи услови за неможно подоходовно производство, беа наводнувани вкупно повеќе површини отколку со него со ХМС "Стреже-во". Ова се истакнува само со цел да се објасни, дека тој се многу повеќе илјади хектари површини. Тоа може да се потврди, ако се прегледаат сите површини кои им припаѓаат на Комбинатот. Па тие се сите посеани, а не само 16.000 ха, колку што тој сака да прикаже. Што ова значи? Само едно, тој води двојна документација: една за да се лаже државата, тој сеел само 16.000 ха. Меѓутоа, тој за тие 16.000 ха потрошил по хектар толку проценти повеќе нафта, масло, семе, губре, заштитни средства...колку што проценти имал посеено повеќе површина. Ама таа вкупна површина изнесува повеќе од 25.000 ха. Токму затоа тој со двојната документација господари со оние повеќе од 9.000 ха кои тој не ги прикажува. Така тој со приносите на вторите документирани површини во прав смисол станал газда.

40. За доказ дека тој ги се сите комбинатски површини е доказот, тој на индивидуалниот сектор, на селаните, им предал двојно повеќе површина за тие со нив да стопанисуваат отколку што државата од него барала. Меѓутоа, сите тие биле зафрлени површини, а не групирани во парцели. Тој ним им ги дал оние површини кои за него не играле улога тој од нив многу да добие. За ова да се дообразложи се наведува и доказот, во од него предвидените површини има само последна класа на земја, а никако прва, втора... Така тој ја изигрува Владата и нејзиното Министерство за земјоделие...

41. За наведеното да се дообразложи, тој во никој случај само со 16.000 ха сеидбена површина и ликвидирано сточарство не можел да стане акционер на битолската "Млекара", а акците си ги повлекол, ниту во 2008 година да му префрли средства за личен доход на РЕК "Битола", што само по себе многу зачудува.

42. За да се потврди, дека тој прикажува многу помали површини отколку што се вистинските, е доказот, на 06.08.2008 новинарот од Битола Боби Силјановски преку македонското радио, прва програма, во вестите 15,30 часот (15,52 ч.), соопшти, вкупно биле ожниени 7.000 ха пченица со 30.000 милиони тони. Со ова се потврдува, тој за јавноста упорно докажува, тој есенски култури (пченица и јачмен) сеел 10.000 ха. Меѓутоа, место тој да добие од равничарските површините, а вакви се оние од него наведени, во просек по 6.000 кг/ха, како што беше пред него, неговиот просек е само 4.286 кг/ха.

43. Како потврда дека тој е државен саботер, уништувач на народниот имот, него поради лични цели му замрзнала пченицата. Тој на есен посеал сорта пченица која била повеќе пролетна, и таа во пролетта му замрзна, како и поради густа сеидба таа му полегна, па скапа. Токму затоа нејзиниот принос изнесуваше само 2.800 кг/ха. Ова не е се. Тој за докторира во Нови Сад, во 1978 година посеал хибриди сончоглед. Така место да биде просекот 2.700 кг/ха, тој добил помалку од 800 кг/ха. Пак, шеќерна репа место 60.000 кг/ха само околу 25.000 кг/ха. Меѓутоа, саботер=саботер. Токму ова се совпаѓа со комунистички=арамиски газда.

44. Тој како моќник му овозможил на неговиот сопотекловец и сопартиец на СКМ=СДСМ, за кого наведив под точка 16, тој како него да стане газда во "Пелагонијакомерџ". Овој човек бил од кадровата политика на македономразецот, газдата=арамијата на ЗК "Пелагонија".

45. И конечно, тој го управувал и приватизирал Кобинатот со неговите соседани и роднини Буфчани, каде како планинско место не е за земјоделско производство, туку само гуштерско. Со нив тој се направил, како што само тој сакал. Ама има уште еден Мариовец, негов школски, агроном, кој се учи напамет, тој само тоа можел. Овој кога со Буфчанецот, газда, разговата телефонски, дури на оддалеченост 10 км, стои простум и во став мирно. Ако некој на газдата му мрдне, тој него го брка од работа. Од газдата овој беше поставен за директор на Фабриката за добиточна храна с.Радобор, потоа станал дури негов комерцијален. Се по контрола. Меѓутоа, како што на газдата детиште синот детиште во "Млекара" станал трговски патник и синот на Мариовецот заработка од млекото...

45. Негови најблиски агрономи биле неговите соседани Ѓорѓи Волчевски и Димче Аспровски. Првиот бил во се со него. Со текот на времето тој сфатил дека неговиот соседанец и негов газда се сторил само лично за себе. Па тој почнал да се залага за правдина. Иако цело време со својот соседанец бил директор, до пред некоја година, паднал во милост и немилост, морал да си оди, да спаси што може да си спаси. Напротив, Димче Аспровски си ја сфатил и спровел свинската. Токму затоа свински си го поминал животот. Цело време со газдата бил директор, како свинче убаво награден: зел парична награда за во пензија, кола... Ама и колата има своја вредност која се изразува во пари. И за ова газдата не платил данок. Па зошто тој на Р.Македонија да и плати данок: кој арамија плаќа данок ?

46. Вакви парични награди добиваат и други, што ја одредува и дава само газдата, а неговите самоволија ги покриваат неговите извршниители. Така со газдата и овие слепи извршители го плаќаат народот, кој не е нивни.

47. Газдата ги брка од работа оние кои не ги сака. Тој како нетукашен тukaшните не ги сака. Следи во Комбинатот избрканите тukaшни од душата да ги мразат нетукашните. Со ваквите злостири тој создава раздор меѓу народот, тukaшни и нетукашни. Избрканите од него како технолошки вишок, кој се пресметува и за во пензија, е со данокот на сите граѓани, а не на неговите вработени да работат како војни робови со работно време и тежина само како тој што сака. Тој со неговото лажно болно срце, само да не служи војска, нема да издржи ниту еден ден, камоли со години додека кутрите ќе морат да си заминат. За овие не следи никаква награда, ниту и таа која им следи како на секој смртник: испраќање на посмртните осатоци. За неговите пулени се плаќа дури како за посмртна свадба, а таква само тој од 1978 година најповеќе ја заслужува.

48.Се истакна, Комбинатот имал 27.000 ха, а во јавноста се знаеше за 25.000 ха, што беше само со цел со приносите од разликата на хектарите да се зголеми приносот по ха. Меѓутоа, трошокот за производство по ха беше зголемен за толку проценти колку што беа за скриени ха (2000). За ова да се потврди се кажа, дека Владата имаше предвидено Комбинатот да одвои површини од сите класи и како такви да им бидат доделени на лица кои се бават или сакат да се занимаваат со земјоделско производство. Овде Владата беше изиграна, газдата- моќник им дал повеќе површина отколку што било барано од Владата. Тие површините имале најлоша земја, никаква класа, дури таква и не постои во земјоделската класификација. Површините биле на краевите на комбинатските површини, каде немало патишта итн. Со ова се објаснува, досега никој не ги измерил површините на Комбинатот. Тие се многу повеќе од прикажаните. Токму затоа со нив многу повеќе се лаже државата, многу повеќе се плаќа народот.

49. Државата доделуваше премија за земјоделско производство. Меѓутоа, со неа лажно се зголемуваше приносот. Пак, кога тој стана газда, таа цела се присвојува, и тоа без да биде лажно зголемено производството по ха земјоделска површина. Ова говори за можноста, лажењето со приносот и површините се огромни. А при тоа се плаќа само народот.

50. Државата доделуваше и доделува премија. Нејзината цел беше, и е строго одредена, и тоа само за уапредување на земјоделското и сточарското производство. Меѓутоа, тоа има обратен тренд. Ова ни објаснува, дека премијата нема наменска примена. Токму затоа таа се плаќа и станува сопственост на газдата. Така тој место со неа да го унапреди, што

значи зголеми, производството, тој си го унапредува, зголемувам плачкањето на народот, кој никогаш не бил негов: од овој слабосрцев убиец се уништени и ликвидирани лица со челични срца.

51. И конечно, како се плачка народот е доказ со цената на млекото. Државата им одреди цена на млекото, со која млекопроизводителите беа задоволни, се почна да се размислува за зголемување на бројот на крави, дури со повисока млечност... Како што Млекарите во државава ги плачкаа фармерите, како што газдата од 1978 година го плачкаше сточарството во полза на неговото екстезивно и недоходовно пченично- јачменово производство, потполен лаик за доходовно производство како што е млекопроизводството..., вчера млекопроизводителите протестираа, затоа што Млекарите меѓусебно се договориле да го уништат млекопроизводството, кое не е нивно. Ова беше повод што под точка 28. истакнав, млекарата да биде акционерско друштво на млекопроизводителите, а не на зеленашите, кои ни ја уништуваат држава.

52. Измеѓајќот на газдата Боне Палашевски, слабиот студент со звања со поламатура до магистер и со матура до доктор, платени од газдата, директор на Институтот за сточарство- Скопје, неизјави стручно, стручно потврдено, туку тој говори за разликата која била огромна од она предвидена од Владата и дадената од Млекарите. Значи, газдата го плачка народот за 9000 и повеќе ха, со признати трошоци кои се доволни да се посеат сите постоечки површини. Па од прикажаните хектари 100% пари се употребуваат да се префлат на приватни сметки, со кои се купуваат акции и се друго што сака газдата, срцесакатиот, кој многу срцевито го осакати и оплачка народот.

Таква судбина ги задесила битолчаните и пошироко битолско...

01.09.2008

Д-р Ристо Ивановски

Б и т о л а

Ул.Михајло Андоновски бр. 6/21 Битола".

Исто така, на 01.01.2008 до Премиерот испратив предмет: Испраќање на кривична пријава и за истото му објанснав.

Добив од одговор од "Влада на Република Македонија

Канцеларија на Претседателот на Владата

Бр. 07-2198/ 5 Скопје, 16.09.20008 До:

Г-дин Ристо Ивановски ул.'Михајло Андоновски' бр.6/21 Битола

Предмет: Одговор на Ваш допис

Почитувани г-дин Ивановски,

Имајќи ја предвид содржината на Вашиот допис, Ве известуваме дека согласно Уставот на Република Македонија, Владата на Република Македонија како носител на извршната власт, нема надлежност да утврдува нечија кривична одговорност.

Истовремено, Ве информираме дека единствено надлежен да постапува по поднесените кривични пријави е Јавното обвинителство, кој согласно Уставот на Република Македонија и Законот за Јавно обвинителство е единствен и самостоен државен орган кој ги гони сторителите на кривичните дела и на други со закон утврдени казниви дела.

Во таа смисла, Ве упатуваме дополнувањето на кривичната пријава да го поднесете до надлежното Основно јавно обвинителство- Битола.

Ви благодариме на разбирањето.

Со почит, Канцеларија на Претседателот на Владата", потпис.

6. За да се потврди моќноста на македономразецот Вангел Гагачев, е доказот што тој со органите на државата ми нанесе огромно зло. Во прилог е проблем со нашата семејна куќа. На 30.06.1999 испратив предмет:

"До: Народен правоборник на Република Македонија

Од: Ристо Ивановски, ул. 'Михајло Андоновски' бр. 6/21 Битола..."

Предмет: Барање за испитување на фактичката состојба по Решение бр. 31-1471 од 26.05.1999 од Второстепената комисија на Владата Р.М.

Во 1994 година соседот Стевче Станчевски ('Риечка' бр. 7 Битола) подигна траен објект. За него Подрачната единица на Мин. за урбанизам и градежништво Битола, има донесено записник, решение и заклучок за уривање. До денес, уривањето не е извршено. Тој објект е од јужна страна на нашата куќа (ул. 'Риечка' бр. 9 Битола), а сега од западна страна, на истото лице, Пенка Матовска, референт при Подрачната единица на Мин. за урбанизам и гра-

деж. му издава 'услови за градба' без да ја утврди фактичката состојба. А, за да се исполнети тие услови, **ниче мора да го урниме постоечкиот сид од куќата кој е со векови на исто место (!?)**, него да го поместиме 60 см. кон исток за да се исполнат условите за да може да гради соседот Стевче Станчевски. Без утврдување на фактичката состојба, Второстепената комисија на Владата го одби жалбеното барање и сега тој предмет се наоѓа во Врховниот суд. Ако Врховниот суд ги потврди 'доказите' на Пенка Матовска, која постапуваше по предметот, ќе мора да се урне сидот и тој да се помести 60 см. кон исток за да се задоволи нејзиното решение.

Ристо Ивановски (потпис, Р.И.) 30.06.1999 г. Битола".

"Република Македонија
НАРОДЕН ПРАВОБРАНИТЕЛ
НП Бр. 07- 731/99
05.08.1999 година
Скопје

Предемет: Известување

Во врска со Вашата преставка поднесена до Народниот правобранител која се однесува на подигање на траен објект од страна на Соседот, Ве известуваме за следното:

По разгледување на преставката Народниот правобранител утврди од Вашите дека се работи за постапка која се води пред судски органи, односно дека предметот се наоѓа на одлучување пред Врховниот суд на Република Македонија.

Според член 98 од Уставот на Република Македонија, судовите се самостојни и независни во одлучувањето, а според член 14, став 2 од Законот за судовите, при одлучувањето врз судовите не може да се врши какво и да е ограничување, влијание, поттикнување, притисок, закана или мешање директно или индиректно од кој и да е субјект и поради која и да е причина. Според член 14 од истиот Закон, судијата донесува непристрансни одлуки врз основа на слободна оцена на докази и примена на закони.

Согласно член 2 од Законот за народниот правобранител, Народниот правобраните е надлежен да ги штити уставните и законските права на граѓаните кога им се повредени од органите на државната управа или од други органи и организации што имаат јавни овластувања. Притоа, Народниот правобранител нема овластување да ја оценува исправноста на работата на судовите ниту да ги менува нивните одлуки.

Според член 11 од Законот за народниот правобранител ('Службен весник на РМ' бр.7/79), Народниот правобранител не постапува по предметите за кои е во тек судска постапка.

Со оглед на тоа што во конкретниот случај се работи за постапка која се води пред судските органи, Народниот правобранител цени дека нема место за негово постапување поради што ја отфрла преставката.

Имено, според член 11 и член 16, алинеја 3 од Законот за народниот правобранител, Народниот правобранител ќе ја отфрли претставката ако од податоците што му стојат на располагање произлегува дека предметот е во постапка пред судски органи.

КЕ/НК Народен правобранител Бранко Наумоски", потпис.

На 12.08.1999 испратив предмет: "Н.П.Бр. 07-731/09 од 05.08.1999

НАРОДЕН ПРАВОБРАНИТЕЛ СКОПЈЕ

Предмет: Одговор на Ваше известување.

На 30.06.1999 Ви испратив мој предмет за испитување на фактичката состојба по решение бр. 31-1471/1 од 26.05.1999 од Второстепената комисија на Владата на Р.Македонија. Бидејќи Комисијата на Владата е орган на државната управа, што се совпаѓа во согласност со членот 2 од Законот за народниот правобранител, јас го испратив моето барање. Токму тоа Вие во Вашето писмо како предмет НП.Бр.07-731 од 05.08.1999 ми го известувате.

Значи, моето барање е да му помогните на Судот за направената неправда од Министерството за урбанизам и градежништво- Подрачна единица, кое како надлежно за издавање дозволи за градба на објект е должно:

1. Да ја испита фактичката состојба и
2. Да бара дозвола за градба од соседот.

Подрачната единица ги излага Комисијата на Владата по основа дека не е утврдена фактичката состојба и не е барана дозвола од нас како сосед, зашто е најнеопходно за да се добие дозвола за градба.

Токму заради овие злоупотреби на Подрачната единица јас како граѓанин се обратив и тоа го повторувам со овој предмет да постапите според Законот во заштита на самоволијата на државниот орган, Вие да му помогнете на Судот тој да не биде излаган, како што досега беа излагани досегашните комисии

Во надеж да се прифати мојот предмет и постапи според Законот се заблагодарувам и Ве поздравувам.

12.08.1999 Ристо Ивановски ул.Михајло Андоновски бр.6/21 Битола".

НИКАКОВ ОДГОВОР ОД НАРОДНИОТ ПРАВОБРАНИТЕЛ

Дека Врховниот суд на Р.Македонија и Народниот правобранител не биле народни, туку само едно партиски, се потврди со постапката што ја направи и самиот сосед. Тој го купил сиот градежен материјал, кој бил донесен за да започне подигнувањето на неговиот објект. Бидејќи ние нашата куќа не можевме кон исток да ја поместиме, ниту сакавме сидот да го рушиме, кога тој се убеди, таму немало место за градење друг градеж, зашто расправале и Врховниот суд со Народниот правобранител, од кои моите предмети беа одбиени, се потврди: ТИЕ НИКОГАШ НЕ БИЛЕ НАРОДНИ. Тој побарал и добил дозвола да гради во неговиот двор. Градеж изградил...

**"МИНИСТЕРСТВО ЗА ТРАНСПОРТ И ВРСКИ ГРАДЕЖЕН ИНСПЕКТОРАТ
ЗА ГРАДЕЖНИШТВО И УРБАНИЗАМ- СКОПЈЕ**

ОПШТИНА БИТОЛА - ПОДРАЧНА ЕДИНИЦА ГРАДЕЖНИШТВО И УРБАНИЗАМ- БИТОЛА

Предмет: Неизвршено Решение и затаен предмет.

До денес не е спроведено Решение Уп.бр.2-15/263 од 11.04.1994, а се работи за подигнат објект без дозвола и на тут простор на ул. Риечка бр. 9 и тоа од страна на соседот на ул. Риечка бр. 7. Па така тој како траен објект до денес си ја обавува својата намена,

Исто така, другиот сосед на ул. Риечка бр. 11, на другиот сид има подигнато траен објект без дозвола итн. Потоа тој истиот куќен сид го рушил, што беше повод нашата куќа побрги да се распадне. Само така тој ја променал фактичката состојба. Ова него не му беше доволно, тој за да го присвои нашиот простор, на место на рушениот сид подигнал нов, но не како што беше, туку со поголема длабина, како што тој си сакал. За ова на 30.12.2005 со препорачано писмо и се јавивме на Подрачната единица во Битола. Со тоа замислата да се промени фактичката состојба тој целосно ја остварил.

Токму поради овие неразрешени спорови, куќата со дворниот сид се распаѓаат, со што сме спречени да преземиме градежни зафати итн.

Во врска со нашиот предмет 'Неизвршено Решение и затаен предмет', редовно и секој година, Ви се обраќаме.

Во надеж да се превземат правни дејствија, се заблагодаруваме. 25.01.2008

Ристо Ивановски

Ул. Михајло Андоновски бр. 6/21

Битола".

Како по норма Врховниот суд предметот го потврди, и северниот сосед го руши северниот сид и тој влезе внатре во нашиот имот, како што влезе од југ наведениот сосед. Бидејќи Министерството за урбанизам и градежништво ништо не превзема, ние ништо не можевме да направиме, куќата и надворешниот сид од исток се распаѓаат. Јужниот сосед на Стевче Станчевски, сопственик на битолската телевизија "Орбис" во август и септември 2008 година ја прикажува нашата куќа, како битолски проблем, а не она што тој прави...

7. Мојата понатамошна борба за мојата обесправеност ја продолжив на 22.09.1997 на тек тогаш основан "Републички јавен правобранител-Скопје. Ж А Л Б А

Како кандидат за генерален директор на ЗК "Пелагонија"- Битола државниот непријател незналица и арамија Вангел Гагачев ми монтира судски процес со необразовани и не-писмени лица. Затоа премиерот проф.др. Никола Клусев формира своја комисија. Таа соопшти дека судскиот процес е без факти и докази. Тоа нему не му пречеше да ми изрече дисциплинска мерка престанок на работен однос. Токму затоа сум без работен однос од 21.05.

1991. Тоа беше можно кога го поткупил правосудството со државни средства и тоа не ги признаваше моите сведоци, ми ги одзеде правото да иземам судии, судиите кои решаваа во моја полза без мое знаење ги иземаа, во пресудите и решенијата постои само една странка тужниот ЗК 'Пелагонија', што е дрскост и неучтивост и во секој расправа го кинеа доказот од премиерот проф. д-р. Никола Клусев и никаде не беше наведен како тој да непостои.

Како поткрепа дека нема докази и факти е решението за времена мерка, решенијата на Општинскиот суд- Битола каде стои нема докази и факти- лична пресметка со Вангел Гагачев, тоа беше потврдено од Окружниот суд- Битола повеќе пати. Како доказ за подмитноста на правосудството е наводот од Врховниот суд- Скопје во кое се гледа дека нема докази и факти, како и Врховниот суд го обвини Окружниот суд дека тој не си ја обавил својата работа.

Овој процес траеше долго заради неговиот првбратучед 'судија' Вангел Гагачев, кој како окружен судија се изживуваше, што го продолжи и во Врховниот суд- го држеше мојот предмет во неговата фиока со години. Кога директорот Вангел Гагачев постана советник на СДСМ за Битола неговата партија даде налог да се донесе конечно решение во кое стои само една странка ЗК 'Пелагонија'- Битола. При тоа истите судии во ова решение си го негираа претходното, што значи покажуваат своја сила.

Како поткрепа на изложеното е и следниот доказ: со ист предмет П.бр.987/91 бевме остранети од работа јас и Китан Минчевски. Иако Ки-тан беше обвинет со повеќе и потешки дела, судот го ослободи и тој е понатаму на исто работно место. Тоа значи самоволијата се до израз. За се горе наведеното сум пишувал повеќе пати во 'Дело'.

По одбивањето на мојата ревизија од Врховниот суд- Скопје мојот предмет го исправил до Јавното обвинителство на Македонија. Тоа се огласи како ненадлежно согласно чл. 401 од ЗПП и со предмет го.бр.32/97 од 05.06.1997 ми ги врати моите документи.

22.09.1997 Жалител Д-р Ристо Ивановски..."

"Република Македонија НАРОДЕН ПРАВОБРАНИТЕЛ

Бр. 24/1 15.01.1998 година Скопје

ДО РИСТО ИВАНОВСКИ Ул.Михајло Андоновски бр.66/21 Б-ла

ПРЕДМЕТ: Покана за разговор ВРСКА: Наш број 73/1/97

Во врска со Вашата преставка доставена до Народниот правоборанител Ве молиме да дојдете на разговор заради одредени укажувања во преставката.

За терминот на разговорот да се јавите на тел. 224- 576 со цел да се договориме за најпогодно време за одржување на разговор.

/ДВ Заменик на Народниот правоборанител Сузана Салиу", потпис.

На пликот сум запишал, писмото било примено на 20.01.1998, а расправата била на 27.01.1998 година. А тогаш таа го негираше предметот на Комсијата, што ја оформил премиерот проф. д-р Никола Клузев, затоашто според неа, таа била партиска на ВМРО-ДПМНА, иако таа како Албанка со нејзина партија била во коалиција со СДСМ, кои коалициски војувале...

Во прилог е пликот на писмото под Бр.НП-24/02 од 02.02.1998, со текст од Барањето од 14.07.2008, што е наведено на страна 25:

"Република Македонија

НАРОДЕН ПРАВОБРАНИТЕЛ

Бр. НП-24/2 02.02.1998 година Скопје

До Ристо Ивановски ул.'Михајло Андоновски' бр.6/21 Битола

ПРЕДМЕТ: Доставување на одлука

Во прилог Ви ја доставуваме Одлуката на Народниот правоборанител во врска со Вашата преставка бр.73/1/97 донесена на 28.01.1998 година, поднесена на 01.12.1997 година.

Заменик на народниот правоборанител Сузана Салиху".

"Република Македонија НАРОДЕН ПРАВОБРАНИТЕЛ

НП Бр. 07- 731/99 24.08.1999 година Скопје

До: Ристо Ивановски ул. 'Михајло Андоновски' бр. 6/21 Битола

Предмет: Известување

Во врска со повторно доставената преставка до Народниот правобранител Ве известувам дека Народниот правобранител не е овластен да се меша во работата на судот, односно Народниот правобранител, според Уставот и Законот за народниот правобранител, своите работи ги врши во рамките на Уставот и законот. Според тоа, Народниот правобранител не може да презема дејствија надвор од неговите уставни и законски овластувања, а како што Ви наведовме во претходниот одговор, според Законот Народниот правобранител не постапува по предметите за кои е во тек судска постапка и не може да влијае на работата на судот.

Понатаму, според член 13 од Законот за народниот правобранител, преставката покрај личните податоци на поднесителот треба да ги содржи околностите, фактите и доказите врз кои се темели преставката. Во прилог на Вашата преставка не се доставени никакви докази врз кои ја темелите Вашата преставка.

Веодно, Ве известувам дека доколку Врховниот суд на Република Македонија ја прифати Вашата тужба, а надлежните органи не постапат по пресудата на Врховниот суд, можете повторно да се обратите до Народниот правобранител заради преземање на соодветни мерки према надлежните органи заради постапување по укажување на Судот.

НК Народен правобранител Бранко Наумоски", потпис со печат.

Поради мојата понатамошна обесправеност на 10.09.2001 се обратив до: "Република Македонија Народен правобранител Скопје

Предмет: Преставка

Како кандидат за директор во 1990 година на ЗК 'Пелагонија'- Битола и кандидат за пратеник на ВМРО- ДПМНЕ во 1991 година ми се монтира 100% судски процес од директорот на ЗК 'Пелагонија'- Битола Вангел Гагачев и активист на СДСМ. За потврда дека нема докази и факти е предметот од Кабинетот на претседателот на Извршниот совет на СДСМ од 03.05.1991. Овој предмет од секој судски постапок беше уништуван, а јас морав нападно да го приложам. Токму затоа јас останав без работен однос од 20.05.1991.

Јас морав да го изгубам судскиот процес оти јас бев прогласен непријател на Егејците. Затоа најактивни беа првите братучеди на директорот, браќа, двата Егејци од исто село Буф, Вангел Гагачев и неговиот брат Гагачев, па мене ме ликвидираа како Вардарец двјца судии Егејци: Ристо Георгиевски и Бранко Цокински. За потврда дека според се се одвиваше по порачка е доказот, дека јас против судиите поднесов кривични пријави, како и против директорот Вангел Гагачев, од Окружното обвинителство се јавуваше Егејецот Прчковски. Затоа јас го изгубив правото да изземам судии, а без мое знаење судиите кои решаваа во моја полза без иземени. Од настанатата состојба од 13 судски одлуки јас изгубив 7 : 6. Самиот резултат говори дека судскиот спор 100% бил монтиран. Тоа се потврдува и со тоа, дека со мене со ист предмет и иста жалба бевме избркани и се судевме со актерот за собирање на потписи и одвојување на Свињарска фарма како посебна работна единица како што беше порано, значи судскиот процес беше синдикален. Тоа беше поранешниот раководител на фармата Китан Минчевски. Иако тој беше оптужен за повеќе и потешки дела, тој беше вратен на работа, го прими своето обештетување, а предметот продолжи да се води само за мене и тоа како непријател на Егејците. Со овој предмет Вие сте запознати, со Ваш предмет бр. 24-2 од 02.02.1998: вие не сте биле надлежни, оти не се 'работело за повреда на основните слободи и права на човекот и граѓанинот'.

Ама како непријател на Егејците јас сум непожелен во Универзитетите во државата, иако само јас ги исполнувам условите да бидам избран наставник во нив: јас сум работел на учен соработник 4 години во Германија, сум докториран во Австроја, имам самостојни трудови објавени во Р.Македонија, имам објавено книга Исхрана на говедата и три историски книги. Напротив, примените кандидати со конкурс се со интерни дисертации со историски теми за матура, немаат издадено ниеден учебник и книга, немаат објавено самостојни трудови и нивните писарии се зеднички: на таков начин го изигруваат законот и школството.

Сето ова произлегува дека рецензенти се Егејци: Никола Поповски и Ташко Токовски. Ова го прават како Егејци, поткупени од директорот, лична одмазда оти за нивното непознавање имам објавено трудови и написи, како и со моето ликвидирање тие прават проекти и ги материјализираат своите непознавања. Во оваа уништувачка екипа припаѓа и ветеринарниот лекар Борис Ангелков во Вишата земјоделска школа-Битола, во која од него не

можам да бидам примен, а тој не е Егеец: јас сум негов пријавувач за неговите директни штети во сточарството. Сите овие не смеат да се бават со сточарска дејност, а тие се главните носители на уништувањето на сточарството.

Како Егејци, мои непријатели се: директорот на Институтот за ветеринарство Ѓорѓи Мицковски, директорот на Институтот по сточарство Апостол Цилевски, наставникот и министер Ефтим Анчев, претседател на наставничкиот совет на Земјоделскиот факултет Лазо Сиваковски итн.

Токму поради мене во 1990 година не се изврши избор по свинјарство на Земјоделскиот факултет, до денес нема наставник и не се потполнува. Следи 1995, 1996 итн. Јас не сум примен по говедарство а е примено интерно лице ветеринарен техничар Атанас Трајковски: овој вечерно завршил факултет, магистрирал и докториран а немаше ниеден труд. По вторпат од 1999 година е објавен конкурс, до денес се молчи. Ова е доказ за самоволијата на Факултетот. Исто така, тоа беше и во Институтот за сточарство за истиот предмет кога беше примен Боне Палашовски, мој потчинет. Тоа се повтори за изборот за предметот по овчарство, а беше примен Владимир Џабирски. Инаку, при сите избори, наставникот кај кој се промовира, истиот се јавува и како рецензент, што е спротивно на законот за високообразование.

Истото важи и за Ветеринарниот факултет: јас бев одбиен по исхрана, а е избрано лице Ристе Проданов кое никогаш не се бавело со исхрана, што продолжува до денес. По сточарство е избран пропаднатиот студент Михајло Адамов, а јас одбиен. Ваквата постапка им е во интерес на рецензистите, оти тие на таков начин се водачи во сточарството во државата, таа беше само пред Косово во СФРЈ, а сега е само пред Албанија во Европа. Државата страда, а профитираат актерите, материјализирајќи ги своите непознавања.

Во надеж да се почитува правдата и прекинам да бидам без работен однос од 20.05. 1991, се заблагодарувам.

Д-р Ристо Ивановски ул. Михајло Андоновски бр. 6/21 Битола".

"Република Македонија НАРОДЕН ПРАВОБРАНИТЕ

НП.Бр. 07- 830/01 18.09.2001 Скопје

До: Ристо Ивановски ул. Михајло Андоновски бр.6/21 БИТОЛА

Предмет: Известување Почитувани господине,

Во врска со Вашата преставка во која наведувате дека како вработен во ЗК 'Пелагонија'- Битола на 20.05.1991 год. Ви престанал работниот однос, а воедно барате Народниот правоборнител да преземе соодветни дејствиа со цел повторно да засновате работен однос, Ве известуваме за следното:

Согласно член 10 од Законот за народен правоборнител ('Службен весник на РМ' бр. 7/97), Народниот правоборнител во вршењето на својата функција презема дејствиа за кои е овластен со овој закон заради заштита на уставните и законските права на граѓаните повредени од страна на органите и организациите што имаат јавни овластувања.

Од наводите во преставката произлегува дека Вие не се поплакувате на работата на органите на државната управа и од други органи и организации што имаат јавни овластувања, туку барате преземање соодветни дејствиа со цел повторно да засновате работен однос, за што Народниот правоборнител нема надлежност да постапува.

Во смисла на сето погоре изнесено Народниот правоборнител Ве известува дека на конкретниот случај нема место за покренување на постапка поради што согласно член 16, алинеја 1 од Законот за народниот правоборнител ја отфрла Вашата преставка и истата се смета за завршена.

МХ/ЉИ Народен правоборнител Бранко Наумоски".

Значи, Бранко Наумоски се јавил само за неговиот злочинечки предмет, кој само си го допотврдил. Меѓутоа, нема ниеден збор за Универзитетите, кои станале сопственост на вработените, како нивно наследно самоуправно право. Со тоа што тие биле и останеле само државни, злосторот е огромен. Ама тој бил и на Бранко Наумоски со многу други како него

"Република Македонија Народен правоборнител Скопје

Предмет: Одговор на Ваш предмет бр.07- 830/01 од 18.09.2001.

Со мојата преставка се обратив за да се помогне во однос на обесправеноста од страна на Правосудството и Универзитетете во Р.Македонија. Затоа преставката се состои од два дела:

1. Повторување на маратонскиот судски спор, кој 100% беше монтиран. Со тоа сакав да ги повратам сите свои права поврзани со вработувањето. Тоа може да се направи со Ваша помош пред судовите во државата.

2. Вработувањето во Универзитетите во Скопје и Битола, за кои ги исполнувам условите. Не само тоа, само јас ги исполнувам со научно звање добиено во Германија и Австрија, со свој учебник, три објавени историски книги и самостојни трудови. Ви посочив, дека поради мене од 1990 година предметот нема наставник и по втор предмет се објави конкурс во 1999 година за кого се молчи, без да се одговори на моите предмети.

Во надеж да се почитува човековото право, законите и да ми се излезе во пресрет, се заблагодарувам.

21.09.2001 Д-р Ристо Ивановски ул.Михајло Андоновски бр.6/21...”.

“Република Македонија Народен правоборанител Скопје

Предмет: Моја жалба за од 18.09.2001 бр. 07- 830/01

На 10.09.2001 ви испратив преставка- жалба, а од Вас добив одговор со бр. 07- 830/01 од 18.09.2001. Незадоволен од Вашиот предмет, јас се јавив со мој следен предмет од 21.09. 2001. Бидејќи на тој не беше одговорено се жалив до Европската комисија во Брисел, и таа ми соопшти на ден 13.11.2001:

На 09.април 2001 година нашата држава го потпишала договорот за стабилизација и асоцијација, со кој таа се обврзува да ги почитува демократските принципи и човековите права. Ова било предуслов за понатамошното изградување на односите меѓу нашата земја и Европската заедница.

Мојата жалба се однесуваше на повторување на монтиралиот судски процес, кој 100% беше приватизиран, и вработување на институциите, наведени во мојот предмет: постои слободно место од 1990 година предмет свињарство.

Во надеж да се почитуваат моите човекови права, се заблагодарувам.

30.11.2001 Д-р Ристо Ивановски ул.Михајло Андоновски бр.6/21 Битола”.

“Република Македонија НАРОДЕН ПРАВОБРАНИТЕЛ

НП Бр. 07- 830/01 17.01.2002 година Скопје

До: Ристо Ивановски ул. Михајло Андоновски бр.6/21 Битола.

Предмет: Известување

Во врска со Вашите дописи во кои реагирате на Известувањето под горниот број од 18.09.2001, Ве известуваме следното.

Народниот правоборанител согласно член 10 од Законот на народниот правоборанител ('Службен весник на РМ' бр.7/97) во вршењето на својата функција презема дејства за кои е овластен со свој закон заради заштита на уставните и законските права на граѓаните повредени од страна на органите на државната управа и други органи и организации што имаат јавни овластувања.

Од наводите во Вашите дописи во Вашите дописи произлегува дека Вие не се поплакувате на работата на органите на државната управа и од други органи и организации што имаат јавни овластувања, туку барате да преземеме соодветни дејства со цел повторно да засновате работен однос во ЗК 'Пелагонија'- Битола, за што Народниот правоборанител нема надлежности да постапува. (Никаде не се наведени Универзитетите.Р.И.)

Ова од причина што согласно одредбите од член- 9, став 1 од Законот за работните односи ('Службен весник на РМ' бр.4/94, 14/95, 53/97, 59/97, 25/2000, 3/2001 и 50/2001), одлука за засновање на работен однос донесува работодавецот, органот или работникот кого тој ќе го овласти.

Во однос на делот од Вашите наводи во кои се поплакувате на судската одлука, па во таа смисла барате да преземе дејства во смисла на повторување на судската постапка Ви укажуваме на следното.

Народниот правоборанител нема законски овластувања да ги преиспитува судските одлуки.

Ова од причини што согласно член 2 од Законот за судовите ('Службен весник на РМ' бр.36/95), судовите се самостојни и независни државни органи кои судат врз основа на Уставот, законите и меѓународните договори ратификувани во согласност со Уставот и ја обезбедуваат приме-ната на правото и заштитата на човековите слободи и права.

Понатаму, согласно член 16.став 3 од Законот за судовите, судската одлука може да ја менува или укинува само надлежен суд и во постапка пропишана со закон. Од друга страна согласно член 11 од Законот за народниот правоборанител не постапува по предметите за кои е во тек судска постапка.

Имајќи го предвид сето погоре изнесено Народниот правоборанител уште еднаш Ве известува дека по повод Вашата преставка нема место за покренување на постапка.

МХ Заменик народен правоборанител Љупчо Ивановски".

"Република Македонија НАРОДЕН ПРАВОБРАНИТЕЛ

О М В У Д С М А Н Republic of Macedonia

НП.Бр. 07- 204/02 18.03.2002 год.

До: Ристо Ивановски ул. 'Михајло Андоновски' бр. 6/21 Битола

ПРЕДМЕТ: Известување Почитувани господине,

Во Вашата преставка доставена до Народниот правоборанител наведувате дека од 1992 година водите работен спор за повторно засновање на работен однос и постапката по Ваш предлог за повторување на постапката поднесен на 20.09.2001 година е во тек пред Апелациониот суд Битола, поради што барате интервенција на Народниот правоборанител за остварување на Вашите права.

Врз основа на наводите во преставката Ве известувааме дека Народниот правоборанител, согласно член 11 од Законот за народниот правоборанител ('Службен весник на РМ' бр.7/97) не постапува по предмети за кои е во тек судска постапка. Воедно, Ве известувааме дека, согласно член 98 од Уставот на Република, судовите се самостојни и независни и судат врз основа на Уставот, законите и меѓународните договори ратификувани во согласност со Уставот. Во член 14 од Законот за судовите ('Службен весник на РМ'бр.36/95) е предвидено дека судијата донесува непристрасни одлуки врз основа на своја слободна оцена на доказите и примена на законот и при одлучувањето врз судијата не може да се вршат какви и да се ограничувања, влијанија, поттикнувања, притисок, закана или мешање директно или индиректно, од кој и да е субјект и поради која и да е причина. Согласно член 11 од Законот, се забранува секој облик на влијание врз судијата во врска со судењето.

Со оглед на таквата законска поставеност, Народниот правоборанител во конкретниот случај нема можности да преземе дејствија во функција на остварување на Вашите барања изнесени во преставката, односно не може да се вмеша во текот на постапката пред Апелациониот суд Битола ниту да ги испитува донесените судски одлуки или да врши нивно толкување или да бара од друг орган или од судовите да вршат нивно толкување или преиспитување, што би значело мешање во работата на Судот и директен атак врз, со Уставот на Република Македонија, загарантираната независност и самостојност на судовите како трета власт во Република Македонија. (Со Уставот се гарантирани правата на сите граѓани да се во работен однос, никој не смее без факти и докази да биде избркан од работа, за лажговци...арамииите...само затвор, да се избираат наставници само кои ги исполнуваат условите наведени во Законот за високообразование, а не само со интерни звања со тема за пола- и матура и тоа без ниеден самостоен труд, дополнително учебник... Следи Р.Македонија да остани, Р.И.)

Со оглед на изнесеното, а согласно член 16, алинеја од Законот за народен правоборанител, Народниот правоборанител констатира дека нема основа за понатамошно водење на постапката по Вашата преставка и истата се смета завршена. (Типичен партиски извршител, Р.И.)

ИК/ТТ НАРОДЕН ПРАВОБРАНИТЕ Бранко Наумоски".

Всушност тој и никогаш не бил народен, туку само партиски.

А Бранко Наумоски познава само многу членови и како СДСМ -овец тој за ништо не е надлежен во однос на мене, само како ВМРО-овец.

На 21.03.2002 до Народниот правоборанител испратив предмет:

"НП.бр. 07- 204/02 Народен правоборанител Скопје

Предмет: Одговор на Ваш предмет НП.бр.07-204/02

На 06.03.2002 до Вас ја испратив мојата преставка со следен текст:

'Како член и кандидат за пратеник во 1990 година на партијата ВМРО- ДПМНЕ од селската династија на СДСМ ми се монтира судски спор, со кого од 1991 година сум без работен однос и право на вработување. Тоа важи за универзитетите, кои се приватизирани од вработените како нивно наследно право...'.

На оваа моја преставка од Вас добив Ваш одговор НП.бр.07-204/ 02 од 18.03.2002, кој го добив денеска на 21.03.2002.

Споредувајќи ги моите наводи и одговорот на Вашиот предмет не се совпаѓаат. Значи, Вашиот одговор нема врска со мојата преставка...

21.03.2002". (Па тоа е начин на работа, само да се одговори....Р.И.)

Па токму затоа Бранко Наумоски како партиец СДСМ- овец бил унапреден. Значи, тој бил извонреден извршител, зашто тој многу заработил

Инаку имам уште многу предмети со кои сум се обраќал: до Судскиот совет, министерот за правда, министерот за образование, министерот за урбанизам...,претседателот на државата, премиерот на Владата...Овде се наведени само поглавните, со кои има повеќеверменска поврзаност итн.

Тоа што овде се среќаваат предмети кои не се однесуваат за Обвинителот, тоа е за тоашто тие не сум ги објавил во претходните објавенија на оваа вебстраница.

САМОВОЛИЈАТА НА ЈАВНОТО ОБВИНИТЕЛСТВО

1. До Општинското јавно обвинителство Битола на 14.07.2008 во девет точки испратив кривични пријави против директорот Вангел Гагачев на ЗК "Пелагонија"- Битола. Следи на 04.08.2008 дополнување на кривичната пријава од 10 до 35 точки, на 08.08.2008 од 36 до 45 точки и на 21.08.2008 од 46 до 52 точки. Во првите три точки се наведува следното:

"1. Партискиот функционер Вангел Гагачев од Лазар Колишевски бил поставен да се ликвидира кадарот на Крсте Црвенковски. Гагачев бил ликвидатор на неговиот кадар со на чело Гого Петковски, генерален директор. Токму со овој Комбинатот станал југословенски рекордер. Со партиската наредба кадарот бил променет, а Вангел Гагачев беше поставен за помошен генерален директор по земјоделие. Со неговото настапување од 1978 година земјоделството и сточарство на Комбинатот биле уништени, овоштарството искрчено итн. Следи тој во 1990 година прв да се распадне во државава на неземјоделски дејности и земјоделска дејност (ЗК "Пелагонија"- Битола). Бидејќи јас сакав Комбинатот да го спасам од стопанскиот штетник и уништувач на Комбинатот се пријавив на конкурс за генерален директор, противкандидат на В.Гагачев.

2. Следи да поднесувам кривични пријави против ликвидаторот на ЗИК "Пелагонија" и уништувачот на ЗК "Пелагонија"- Битола, Вангел Гагачев. Сите тие биле одбивани. Бидејќи моето уништување тој го продолжил со моето конкурирање за генерален директор на Комбинатот, негов противкандидат, наведувам што стои во Одлука РО.бр.1110/90 од Основниот суд на здружен труд во Битола. Судијата Ѓорѓи Христовски, чија сопруга во Комбинатот постигнала големо унапредување, во образложениот наведува: '...поради погрешна кадрова политика и погрешна развојна програма комбинатот потпаднал под хипотека на Стопанска банка...Против избраниот кандидат има кривична пријава до Општинското јавно обвинителство...кривичната пријава до Општинско јавно обвинителство од 07.12.1990 година, решението на Општинскиот суд К.бр.380/90 од 12.12.1990, поканите до М-р Михајло Наумовски од СВР воден под бр.09-4136 од 09.01.1990 година, тужбата до Општинскиот суд Битола од 03.08.1990 година...'.

3. Директорот Вангел Гагачев самоволно и насилички ми го намали личниот доход. Ова се гледа во Решението Д.бр.04-362 од 04.08.1987 од ЗИК "Пелагонија"- Битола РЗ за унапредување и развој на земјоделието. Во него стои: Ристо Ивановски "Сам.струч.сов.за исхрана на стоката" со "стартна основа, 3.100 бода со зборови (три иљади и сто бода) а по критеријумот работно искуство,за секоја година признат работен стаж по 0,5% а најмногу од 20% во однос на личниот доход по другите основи од тековниот труд"..."од 01.07.1987 година": Значи,

3.100 бода + работен стаж за секој година дополнително уште 0,5% во годината. Токму затоа сите советници земале личен доход во зависност на работниот стаж, сите со стартина основа 3.100 бода. Оние кои од мене беа постари земаа значајно повеќе...”.

Бидејќи точката 3 за личниот доход потату во потполност ќе се наведе, овде таа е скратена. Потоа тој ми монтира судски процес со неговите соплеменици, а вакви беа и судите, но и обвинители, дури наставници во македонските универзитети, кои немаат објавено ниедна книга, а јас до сега токму 31 книга со 7 до 8 илјади страници, останав без работа и право на вработување: октомври сум впензија.

На насиленчки начин Основното јавно обвинителство Битола ја одби мојата кривична пријава расправајќи само за една точка под број 3, како другите точки да не постојат. Дури ми даде поука јас за него лично да поднесам обвинителен предлог само за точка 3, затоашто рокот бил надминат. Незадоволен од ваков став, јас решението го обжалив до Вишото јавно обвинителство, а ова до Републичкото јавно обвинителство. За потврда дека Јавното обвинителство се служи се невистини е доказов, што јас под точка 3 го наведов мојот пример, кој ми е во потполност докумедиран. Меѓутоа, јас никаде не истакнав, дека кривичната пријава е поднесена за во моја полза. За доказ се следните точки:

“4. Дека ова не е единствен пример, туку масов, што произлегува од неговата силеџиска склоност, се следните примери: Тој кој сака и кога сака го пушта во пензија, дури од него помлади. Кога се испраќа во пензија, човечно е да се издејствува, таа да се зголеми. Ако тоа не е можно, барем таа да остане на исто ниво како што се одвојувало за вработените. Напротив, тој изживувајќи се врз вработените, самоволно му ја намалува пензијата, со која вработените треба да проживеат до крајот на својот живот, а не да бидат страдалници и да го мразат својот долгогодишен допринос во претпријатието и државата. Дури тој на лубето кои се технолошки вишок или во пензија двете последни години им плаќа, како што тој сака, и на кој сака. За него не важат закони. Тоа тој за сите го прави со “пресметки”, од својот цеп, за свој цеп, порадишто тој има најголем број акции. Само за пример: се скарал со еден со завршен Земјоделски факултет- Скопје, кој бил раководител, него му дал помала пензија од неговиот заменик со Виша земјоделска школа- Битола. Со еден трет, поради лични побуди, магационер му доделил поголема пензија од двата претходни. Еден милен агроном го пуштил во пензија со најниска нахнада, оти тој не “касал”. Неговиот колега му се заканил на Вангел Гагачев, дека тој како помлад од него ќе оди во пензија најмалку еден ден по него. Помладите од него отишле во пензија, тој не одел, тој ќе одел во пензија во длабока старост како сопственикот на “Фиат” итн. Најдобар пример сум јас. Јас како советник земав личен доход како технички директор, а како технолошки вишок пред пензија не земав како технички директор, ниту како раководител, ниту како неговиот заменик, никако како магационер, туку како “свињар”, оти тој така сакал. Затоа тој дели личен доход во плик затворен, божем со награда, од него одредена, со што не се плаќа допринос...за личен доход. Па тој сака да лаже државава.

5. Кога тој некој сака да го избрка од работа, со месеци го прака на принудни работни акции, со работно време кое само тој го одредува. Токму затоа тој е виновен за многу смртни случаји, на свои колеги, дури срцеволесно. Само токму затоа многу го напуштија Комбинатот. За нив плаќа државата, а тој нивниот доход го присвојува, како што сака, а за нив работат акциашите на неговите СС- трупи. Следи, тој неговите да не ги брка од работа, туку тој нив ги пушта со награда, за која исто така тој не плаќа данок. Неговите самоволија и беззаконија не се мерливи: злостори...

6. Со ваква кадрова политика Комбинатот е уништен. Ова се потврдува со нивните најниски приноси со недоходовно земјоделско производство, за кое не се користи хидромелиоративниот систем “Стрежево”, со моќ на површина 20.400 ха. На него Вангел Гагачев не сее култури кои бараат наводнување, туку само екстезивни култури пченица, јачмен..., на кои не им е потребно наводнувањето. Место да се добива пченица 6.000 кг/ха, со него денес се произведува само околу 4.000 кг/ха...

7. Како доказ, дека Вангел Гагачев нема одлика на човек, тој мораше по службена должност да дозволи мене да ми се доделат моите акции. Тоа тој до денес не го дозволил. Истото важи и за другите. Наместо тоа тој вработените ги уценува тие да купуваат акции. Дури од нив тој поефтино ги купува. Следат тужби...

8. Па Вангел Гагачев, кој го ликвидирал ЗИК "Пелагонија", а во ЗК "Пелагонија" го уништи полоделството и сточарството, го искрчи овоштарството и лозарството, треба да се протера од Комбинатот, никако тој не смее да има ниту една единствена акција. Напротив, тој станал најголем акционер. Па тој ја уништува државата, која треба самата да се обештети.

9. За ова сум пишел во јавни гласила, а било пријавувано во Полицијата. Исто така, биле поднесувани кривични пријави. Ова го правеле и други. Него како моќник никој ништо не му можел.

10. Тој бил склон на уништување на документи. Најдобар пример бил весникот на Комбинатот 'Пелагонија', кој бил укинат токму од него. Тој тоа го правел со цел само да ја заскрие вистината од јавноста. За физичкиот обем има податоци во Статистика итн."

Се гледа, јас за мене го наведив најточниот пример, во потполност. Меѓутоа, јас ако поднесов кривична пријава во моја полза, јас немаше да ги наведам овде преставените десет точки, а во целата кривична пријава вкупно 52 точки. Значи, чисто изигрување на законите на државата и лично мене како поднесител на кривичната пријава. За да се потврди дека Обвинителството е соучесник во злоделата врз народот, што било отсекогаш, што важело за правосудството, полицијата..., кои биле просрпски, а денес на партијата СДСМ, е доказот што Обвинителството е обврзано кривичната пријава да ја испрати до полицијата, а таа е обврзана да ги исследува точностите на наводите итн. Меѓутоа, со парламентарни-те избори политиците не е повеќе под СДСМ, туку под ВМРО-ДПМНЕ. Значи, се е јасно.

А пак со тоа што Обвинителството ми дава поука само јас да го превземам гонењето, се потврдува, Обвинителството е антинародно и антидржавно, само во служба на поединци, комунистичка арамиски капиталисти.

2. Како доказ наведувам како се лаже во Решението на Основното јавно обвинителство КО. бр. 407/08 од 21.07.2008, во кого стои:

"Врз основа на чл. 144 ст. 1 од ЗКП, донесувам: Р Е Ш Е Н И Е
СЕ ОТФРЛА кривичната пријава поднесена од Ристо Ивановски од Битола.
Против: ВАНГЕЛ ГАГАЧЕВ од Битола.

За кривично дело 'Повреда на правата од работен однос', од чл. 166 ст. 1 од КЗ.

- Бидејќи постојат околности што го исклучуваат гонењето- застареност на кривичното гонење од чл. 107 КЗ. О б р а з л о ж е н и е

До ова Обвинителство оштетениот Ристо Ивановски поднесе кривична против Вангел Гагачев за кривично дело 'Повреда на правата од работен однос' од чл. 166 ст. 1 од КЗ.

Кон пријавата се приложени одлуки на Основниот суд на Здружениот труд Битола РО бр. 1110/ 90, решение на ЗИК 'Пелагонија' Битола Д бр. 04-362 од 4.08.1987 година, одлука за расподелување на работници на други работи и работни задачи од 6.7.1990 година, одлука по приговор од 30.7.1990 година, решение И.бр. 9/92. 6925/92 на Општинскиот суд Битола О бр. 987/92-И, решение на Центарот за вработување Битола од 17.1.2005 година, потврда за прием на пратка и заклучок на Центарот за вработување бр.03/413.

Во пријавата се наведува дека пријавениот Вангел Гагачев уште од 1987 година до 1995 година спроведува постапка против пријавителот и го праспоредувал на работни места намалувајќи му ги бодовите за плата, што значи дека пријавителот бил оштетен од таквите постапки.

Јавниот обвинител решавајќи по пријавата најде дека од самата пријава произлегува дека постојат околности што го исклучуваат кривичното гонење од следните причини:

Согласно чл. 166 од КЗ за кривично дело 'Повреда на правата од работен однос' е предвидена парична казна или затвор до 1 година. Согласно чл. 107 ст. 1 т.6 од КЗ настапува застареност на кривичното гонење кога ќе помине рокот од 2 години од извршувањето на кр-

ивичното дело за кое според законот може да се изрече затвор до 1 година или парична казна.

Со оглед дека во кривичната пријава се најдени дејствија во периодот од 1987 година до 1995 година, а истата е поднесена на 15.07.2008 година, настапена е застареност на кривичното гонење за овие дела, бидејќи е поминат подолг рок од две години, што значи постојат околности што го исклучуваат гонењето.

Од тие причини се одлучи како во изреката.

Јавен обвинител Антонио Јоловски.

ПОУКА: Се известува оштетениот Ристо Ивановски од Битола ул. 'Михајло Андоновски' бр. 6/21, дека согласно чл. 56 ст.2 од ЗКП има право да го преземе гонењето и во рок од 8 дена од кога ќе го прими известувањето да поднесе Обвинителен предлог до Основниот суд Битола".

Како пропратно писмо е следново: "ОСНОВНО ЈАВНО ОБВИНИТЕЛСТВО КО. бр. 407/08 23.07.2008 Битола. До Ристо Ивановски 'Михајло Андоновски' бр.6/21 Битола.

Врз основа на чл.56 ст.1 од ЗКП, Ве известуваме дека кривичната пријава- Предлог за кривично гонење поднесен-а, против Вангел Гагачев од Битола Е ОТФРЛЕН-А, со решение КО.бр.407/08.

Основен јавен обвинител", со потпис.

Следи известување од Вишото јавно обвинителство:

"ВИШО ЈАВНО ОБВИНИТЕЛСТВО РО.бр.22/08 19.09.2008 г. Битола.

ДО РИСТО ИВАНОВСКИ ул. 'Михајло Андоновски'-бр.6/21 Битола.

Од Ваша страна до ова обвинителство поднесено беше поднесок во кој изразувате не-задоволство од донесеното решение Ко.бр.407/08 од 21.07.2008 г., со кое беше отфрлена Вашата кривична пријава поднесена против Вангел Гагачев од Битола за кр. дело повреда на правата од работен однос од чл. 166 ст. 1 од КЗ.

Во врска со Вашиот поднесок од ОЈО-Битола го прибавивме погоре наведениот предмет и след оценка на споменатото решение, заедно со списите кон кривичниот предмет, сметаме дека донесеното решение е правилно и на Закон засновано, а ова од следните причини:

Во пријавата се наведува дека пријавениот Вангел Гагачев уште од 1987 г., до 1995 г. спроведувал постапки против Вас и Ве распоредувал на работно место намалувајќи Ви ги бодовите за плата, што значи сте биле оштетени од таквите постапки.

Со оглед да се работи за кривично дело повреда на работен однос е предвидена парична казна или затвор до 1 година. Согласно чл.107 ст.1 т.6 од КЗ настапува застареност на кривичното гонење.

Согласно дадената поука од страна на ОЈО-Битола, во решението за отфрлање на кривичната пријава, доколку сте сметале дека сте во право, сте можеле да го продолжите супсидијарно кривичното гонење. ДЛ/ЦП Јавен обвинител Димитар Лазаревски".

Како што во Основното јавно обвинителство се отфрли кривичната пријава за 52 точки и тоа само за точка бр. 3,што беше наведено за мене, истото се повтори и во Вишото јавно обвинителство, затоа тие заедно се партиски, комунистички, антидржавни и антинародни. Ова се потврдува со следниот доказ. Вистина е дека под точка 3 за мене се наведува следното: "Во пријавата се наведува дека пријавениот Вангел Гагачев уште од 1987 г., до 1995 г. спроведувал постапки против Вас и Ве распоредувал на работно место намалувајќи Ви ги бодовите за плата, што значи сте биле оштетени од таквите постапки". Меѓутоа, токму поради тие негови самоволија јас страдам и по 1995 година, што важи и денес, а и како пензионер од 4.10.2009 година и тоа се до мојата смрт. Бидејќи јас се уште сум жив, ништо не застарува. Ова се потврдува со она што јас по точка 4 го наведувам за други. Сите тие денес се технолошки вишок и пензионери, кои до смртта и нивните наследници поради неговите сверства ќе страдаат, за што е виновно и Обвинителството, кое ги подржува неговите злосторства. Под точка 4 се наведени и двајца негови соплеменици, двата агрономи: едниот сточар, а другиот овоштар. Исто така, под точка 5 се негови соплеменици агрономи, кои како срцеви болесници поради неговите самоволија умреле. Значи, ништо не било застарено, се се работи за време по 2008 година, за 2009, 2010, 2011, 2012 година..."

Поради наведеното се обратив до Републичкото јавно обвинителство- Скопје, кој ми одговори:

"РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА ЈАВНО ОБВИНИТЕЛСТВО НА Р. МАКЕДОНИЈА

ВИИ РО.бр.330/2008 Скопје, 11.11.2008 година

ДО РИСТО ИВАНОВСКИ ул.Михајло Андоновски бр.6/21 БИТОЛА

Во врска со Вашата преставка доставена до Јавното обвинителство на Република Македонија во која се исказува незадоволство од постапувањето на Основното јавно обвинителство Битола по кривичната пријава поднесена против Вангел Гагачев, Јавното обвинителство на Република Македонија, Ве известува дека по приемот поднесок заради проверка беше доставен до Вишото јавно обвинителство Битола. Вишото јавно обвинителство Битола, по извршениите проверки не извести дека донесеното решение за отфрлање на кривичната пријава е законски и правилно, а Вие доколку сметате дека истото е незаконито во одреден законски рок утврден во решението, сте можеле да го продолжите гонењето.

МПД/МДП

Јавен обвинител Воислав Гавровски".

Значи, како што решиле и така направиле: отфрлиле 52 точки за мојот пример под точка 3. Меѓутоа, во ЗК "Пелагонија"- Битола продолжуваат самоволијата, за кои доовде се говореше. Токму затоа рокот не бил одминат, исти злодела се вршат во 2009 година, што ќе биде се додека Вангел Гагачев е жив. Ама и тој има наследници. Најбитно е дека од 2700 вработени сега се само 500 вработени, со многу ниски лични доходи итн. Се ова говори, приватизирањето на препријатието било само арамиско.

3. идејќи од Обвинителството не само јас, туку и народот се изигрува, а токму за него секогаш сум пишел и ќе пишам, се решив да ја повторам кривичната пријава. Бидејќи точка 3 како најдобар пример беше наведена, јас она што беше замене го отфрлив, а кривичната пријава за 52 точки само точка 3 ја заменав. Под точка 3 го наведив следното: "Директорот Вангел Гагачев самоволно и насилнички на кого сака му го намалува личниот доход. Бидејќи неговите казненици не се моќни во Правосуството и Јавното обвинителство, тие не тужат и не поднесуваат кривични пријави, како залудност. Дури неговите злосторства со ова не завршуваат, тој последните години им плаќа за пензиско и инвалидско осигурување онолку колку што тој сака. Така сите оние кои него не му се допаѓаат, тој нив ги казнува се до нивната смрт, дури по нивната смрт, кога по смртта ПИО го превзема брачниот партнер на починатиот. Кај него нема застанување се додека не оди на другиот свет, а него како злосторник таму му е местото уште од 1978 година"

За оваа повторена кривична пријава не добив никаков одговор.

4. Бидејќи од партиското приватизирано Обвинителство, злосторничко за народот од по Втора светска војна, а ваква беше состојбата, жестоко постапив со моја кривична пријава до Обвинителството и тоа на 22.09.2008, "Против: Злочинецот со обвинителите...". Следи не-гов одговор:

"ОСНОВНО ЈАВНО ОБВИНИТЕЛСТВО РО.бр.261/08 24.10.2008 год. Битола

ДО Д-р РИСТО ИВАНОВСКИ Ул. 'Михајло Андоновски' бр.6/21 БИТОЛА

До Основното јавно обвинителство Битола поднесовте кривична пријава против Вангел Гагачев- директор на ЗК 'Пелагонија' Битола и против Јавни обвинители од Основното јавно обвинителство Битола и други Јавни обвинители, во која пријава наведувате дека на 31.03.1997 година сте испратиле кривична пријава против Вангел Гагачев кој со нечесно однесување нанесол штета на државата и лично се обогатил. (Ќе следи дека ништо од Обвинителството не е оспорено, се прашува за Обвинители, Р.И.)

Во образложението од оваа кривична пријава го опфаќате периодот на работењето на пријавениот почнувајќи од 1977 година до денес. Наведувате повеќе кривични пријави кои сте ги поднеле до Основното јавно обвинителство Битола, Јавното обвинителство на РМ и резултатите од поднесените кривични пријави. На крајот од пријавата пишувате дека 'Злочинецот има подршка од Обвинителите и против нив се однесува оваа кривична пријава и тоа само со цел и тие да се казнат'. Бидејќи претходно наведеното е пишувано воопштено (надлежна полицијата, која била на некомунистичка партија, Р.И.) заради тоа ќе треба поименично да наведете на кои Јавни обвинители се однесува пријавата, дали освен на јавните обвинители од ОЈО Битола се однесува и на Јавни обвинители од повисоките Јавни обвинителства кои што ги наведувате во кривичната пријава.

Јавен обвинител Петар Аневски". Со потпис.

Следи на 28.10.2008 мој одговор до: "ОСНОВНО ЈАВНО ОБВИНИТЕЛСТВО-БТ.

Предмет: Одговор на Ваш допис од 24.10.2008 година.

На наведениот датум Вие испратите Ваш допис, со РО бр.261,08, кој не се совпаѓа со Вашиот предмет КО.бр.407/08 од 23.07.2008, кога Вашиот член од 52 точки се впушти само во една точка, а сите други како да не постојат. Токму затоа кривичната пријава се однесува и за таа личност и повисоката, кои самоволно ја одбија мојата кривична пријава.

При тоа во двата случајеви тие се служат со невистини, затоашто Комбинатот допринесите за мојата пензија не ги исплатил четири пати помалку не во 1991 година, туку во 2004 година. Обвинителството во никој случај не сакал да го испледи тоа, оти за него било битно да се 'смачка' кривичната пријава, како што 'смачкува' нашата државичка од 'смачкани' изроди. Секако, јас секогаш со нашата државичка сме биле губитници, но не Вашиот злосторник.

При тоа тие се изигруваат со мене, да сум поднесол обвинителен предлог до Основниот суд- Битола. Ако мојата 1/52 кривична пријава била одбиена, затоашто јас сум закаснал, недостојно Вашите 'закаснати' во нашиот правен систем него да го изигруваат. Па јас сум не-гов граѓанин. Самоволијата договорно ги потврдува и Основниот суд...

Токму наведената точка беше дополнета и како кривична пријава беше испратена до Вас. Следи и втора кривична пријава. Двете се однесуваат покрај за Вашиот штитеник, и сите обвинители, наведени и ненаведени, кои ги одбивале моите кривични пријави. (Имаше еден обвинител од Основното обвинителство, денес адвокат, со кого со мене ќе се истепаша, затоашто јас сум бил тој кој нив им сум го расипувал спокојството. Тој како адвокат дозволи полицаец да биде затворен, а не да биде само под суспензија се додека не се докаже неговата вина...Полицаецот бил симпатизер?на ВМРО-ДПМНЕ,Р.И.)

Тие се однесуваат и за обвинителите, кои ги одбивале моите кривични пријави а и на други, со што дозволија да биде избран за генерален директор непријател на Р.Македонија и нејзиното земјоделство. Тој го ликвидира Комбинатот...многу личности проумре...уништи многу семејства, место од Комбинатот да живеат 1/4 Битолчани, на свој начин го оплачка...

Исто така, Вие сте мои најголеми четиристрани гробари:

1. Тоа што не бев избран за генерален директор да го спасам југословенскиот рекордер од Буфчани. Токму затоа Комбинатот тие го доведоа до питачки стап, а злосторникот се обогати. Тоа може да се види и кои се акционери во Стопанска банка, лица кои немале што да јадат, а сега се богаташи, оставајќи ги Комбинатите да немаат што да јадат, дури да ба-раат храна во контењерите. При тоа едното лице акционер проневерувач на бончиња за општествена исхрана, по предлог на Вашиот злосторнички штитеник го ослободивте. Сама та-ка Вие овозможивте Комбинатите да ја изгубат не општествената, туку и семејната исхрана.

2. Бидејќи судиите ми ги прошируваат обвиненијата, со што поради нив останав без работен однос од 20.05.1991, јас на повеќе пати против нив поднесував кривични пријави. Бидејќи Обвинителството било злосторничко тоа на сверски начин ме доведе во најголема сиромаштија, сверови ми го уништијте животот. На ова ми укажаа моите колеги и колешки од Германија и Австрија, кога ме советуваа да не се враќам дома, оти овде ме чекале БАН-ДИТИ.

3. Злосторникот, Вашиот штитеник, со судии од корумпираното судство, го поткупива мојот адвокат сверот Ицко Димовски, кој ја закасна мојата жалба за еден ден, за јас да го изгубам монтираниот судски спор од арамијата...Вангел Гагачев. Јас против адвокатот поднесов кривична пријава. Таа беше одбиена од злосторничкото партиско обвинителство.

4. Бев одбиван од факултетите и Институтот за сточарство- Скопје, дури поради мене се растураа конкурсите, а само јас до денес ги исполнувам условите за наставник по сите званија, и тоа според законите за високо образование на Европа, никако на Р.Македонија. Вашето Обвинителство, со централа во Скопје, сте за се виновни. Секогаш на мене се заработкало.

За злострите извршени од злочинечкото Обвинителство да им се уништат родовите на сите вмешани личности од Обвинителството: тоа до Втора светска војна беше српско, по-тоа просрпско, а од 1991 година партиско-арамиско на просрпската СКМ. Ова го потврдуваат патеписците. Според нив, до 1913 година Македонија била пред соседите, а денес сме само пред Едеса и Албанија. Ова ќе се разреши кога судии, обвинители...ќе се Македонци.

Бидејќи Обвинителството е неверничко, гадно сум се излагал.

Во надеж само еднаш кај Вас да победи човечноста, срдечно Ви се заблагодарувам.

Инаку многу чесни Македонци скапувале во затвори. Уште таа чест како Македонец не сум ја доживеал. Секако, сум имал чест во Полицијата како средношколец без сослушување да бидам претепан. Ќе Ви благодарам ако ме доушиштите или уште дозакопате.

Од Вас го очекувам моето доистребнување”.

Следи одговор: "ОСНОВНО ЈАВНО ОБВИНИТЕЛСТВО

РО.бр.261/08 17.11.2008 год. Битола

ДО Г-дин Д-р Ристо Ивановски ул.'Михајло Андоновски' бр.6/21 Битола

До ова Јавно обвинителство поднесовте кривична пријава против Вангел Гагачев- директор на ЗК 'Пелагонија' Битола, за повеќе кривични дела за кои се гони по службена должност, против Јавни обвинители од Основното јавно обвинителство Битола и Обвинители од други Јавни обвинителства, а во појаснувањето на кривичната пријава наведувате дека предметот КО бр.407/08 на ОЈО Битола се однесувал на повеќе точки, а донесената одлука од Јавниот обвинител се однесувала само на една точка.

Во кривичната пријава и појаснувањето на истата покрај другото изнесувате навредливи зборови за Јавните обвинители и Јавното обвинителство како државен орган, како и за Судовите од судовите во Битола.

Разгледувајќи ја кривичната пријава и појаснувањето наоѓаме дека сите кривични пријави кои сте ги поднеле до ОЈО Битола се на соодветен начин проверувани и донесувани биле јавно обвинителски акти, а Вие можевте доколу имавте својство на оштетен да го преземете гонењето во рок од 8 дена од денот на приемот на решенијата. (Не биле испедувани од полицијата, ниту од истражен судија, Р.И.)

Јавен обвинител Петар Аnevski". Со потпис. На ова писмо следи мој одговор:

"ДО ВИШОТО ЈАВНО ОБВИНИТЕЛСТВО БИТОЛА

ПРОТЕСТ НА ПИСМОТО НА ОСНОВНОТО ЈАВНО ОБВИНИТЕЛСТВО

Во врска со мноштва мои кривични пријави денес добив писмо од Основното јавно обвинителство- Битола, РО бр.261/08 од 17.11.2008 год. Тоа нема врска со мојата цел и намера зошто сум се обратил до Јавното обвинителство. Ова се потврдува и со тоа што ниедна моја кривична пријава не е испратена до Министерството за внатрешни работи за таа да се иследи, дали наводите се вистинити или не. Или инаку кажано, кривичните пријави не се иследени, тие ќе останат тајност како патенти. Целта Вангел Гагачев си ја остварил.

За да се потврди дека Обвинителството не си ја обави својата задача е доказ Вашето писмо РО.бр.261/08 од 24.10.2008. Следи мојот допис од 29.10.2008 со 'Предмет: Одговор на Ваш допис од 24.10. 2008'. Па во Вашето писмо од 17.11.2008 нема ништо наведено од она што Вие од мене го баравте на 24. 10.2008 ниту од мојот одговор од 29.10.2008. Тоа не сте сакале... Ова личи како тоа да го пишел уништувачот на ЗИК 'Пелагонија' и гробар на ЗК 'Пелагонија' од кои живееле Битолчани и во битолско, а сега само злосторникот Вангел Гагачев.

Обвинителите се во право, нив вистинска мајка ги родила. Токму затоа тие не сакаат да останат без својата работичка, како што нивното Обвинителство од 1990 година мене ме уништи, дури од 20.05.1991 ме исфрли на улица, без право на вработување заради државни непријатели...страдајќи до денес, што важеше за мојата мајка...Тоа е мојот уништувач до денес.

Во Вашето писмо од 17.11.2008 нема одговор за мојот навод во мојот одговор од 29.10.2008: 'Исто така, Вие сте мои најголеми четирииструки гробари'.

Дополнувам: Обвинителството со Правосудството и Правобранител сте мои потполнни гробари. Бидејќи моите страдања не завршија, го очекувам Вашиот последен смртоносен потег. Па Вие од мене нема потреба да се плашите, јас не сум моќник, ниту свер или крвник.

Во Вашето писмо се наведува и: 'Вие можевте доклу имавте својство на оштетен да го преземете гонењето во рок од 8 дена од денот на приемот на Решенијата'. (Тие си се изгрувале со мене, Р.И.)

Се потврдува, дека Вие не сте сакале да превземете било што, затоа што јас никогаш не сум поднел за мене лично кривична пријава. Вакви биле за спас на народниот имот, многу унштени човечки животи, трагедии на нивни семејства, за народот кој со својот питачки стан (скиптар=жезло=драг) трага низ светот да се нахрани и како човек да проживее.

Токму затоа Вие сте ми свои по крв, но не во душа секогаш само крвни непријатели.

Свесен сум дека е потребно време да се созреа, да се постане човек... Меѓутоа, за некој тоа никогаш не доаѓа во предвид, т.ч.човек е алчен..., свер само за себе, за во негов гроб...

Ваша жртва за доистребување Д-р Ристо Ивановски Ул.Михајло Андоновски бр.6/21 Битола

ПС: Не е учтиво уништувачот на уништениот да му се обраќа и со господин, затоа што Вие моето господово уште од 1990 година ми го уништиете. Ви преостанува само уште мојот живот. Па Ви благодарам и за него што иако само гол таков него ми го оставивте".

"ВЛАДА НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

КАНЦЕЛАРИЈА НА ПРЕТСЕДАТЕЛОТ НА ВЛАДАТА

Бр.07-2198/5 Скопје, 16.09.2008.

До: Г-дин Ристо Ивановски ул.'Михајло Андоновски' бр. 6/21 Битола.

Предмет: Одговор на Ваш дипис.

Почитуван г-дин Ивановски,

Имајќи ја предвид содржината на Вашиот дипис, Ве известуваме дека согласно Уставот на Република Македонија, Владата на Република Македонија како носител на извршната власт, нема надлежност да утврдува нечија кривична одговорност.

Истовремено, Ве информираме дека единствено надлежен да постапува по поднесените кривични пријави е Јавното обвинителство, кој согласно Уставот на Република Македонија и Законот за Јавно обвинителство е единствен и самостоен државен орган кој ги гони сторителите на кривични дела и на други со закон утврдени казниви дела.

Во таа смисла, Ве упатуваме дополнувањето на кривичната пријава да го поднесете до надлежното Основно јавно обвинителство-Битола.(Дополнување на кривична пријава од 14.07.2008 итн., Р.И.)

Ви благодариме на разбирањето.

Со почит, КАНЦЕЛАРИЈА НА ПРЕТСЕДАТЕЛОТ НА ВЛАДАТА". Со потпис.

5. На 26.08.2008 до Основен суд Битола испратив Обвинителен предлог, како што беше наведено во Решението КО.бр.407/08 од 21.07.2008. Тој се однесуваше само за точка 3 од кривичната пријава од 14.07.2008. "О Б В И Н И Т Е Л Е Н П Р Е Д Л О Г

На 25.08.2008 го добив Решението КО.бр.407/08 од 21.07.2008 од Основното јавно обвинителство- Битола, во кое како поука стои: 'Се известува оштетениот Ристо Ивановски од Битола ул. <Михајло Андоновски> бр. 6/21, дека согласно чл. 56 ст. 2 од ЗКП има право да го преземе гонењето и во рок 8 дена од кога ќе го прими известувањето да поднесе Обвинителен предлог до Основниот суд Битола'. О б р а з л о ж е н и е

На 14.07.2008 поднесов кривична пријава. А под точка 3 наведив: "Директорот Вангел Гагачев самоволно и насилички ми го намали личниот доход. Ова се гледа во Решението Д.бр.04-362 од 04. 08.1987 од ЗИК 'Пелагонија'- Битола РЗ за унапредување и развој на земјоделието. Во него стои: Ристо Ивановски 'Сам.струч.сов.за исхрана на стоката' со 'стартна основа, 3.100 бода со зборови (три ильади и сто бода) а по критериумот работно искуство, за секоја година признат работен стаж по 0,5% а нај-многу од 20% во однос на личниот доход по другите основи од тековниот труд...' од 01.07.1987 година': Значи, 3.100 бода + работен стаж за секоја година дополнително уште 0,5% во годината. Токму затоа сите советници земале личен доход во зависност на работниот стаж, сите со стартна основа 3.100 бода. Оние кои од мене беа постари земаа значајно повеќе.

Меѓутоа, со Одлука бр. 27.02 32/6 од 06.07.1990 год од Претпријатие во општествена сопственост стои: 'Работникот РИСТО ИВАНОВСКИ на работи и работни задачи стручен советник во Завод за унапредување и раз.с.Новаци се распоредува на работи и работни задачи стручен соработник во РЕ <Коле Канински> с.Породин при ПОС ЗИК 'Пелагонија'- Битола, почнувајќи од 09.07.1990 год, односно по конечноста на одлуката'.

Мене ми се велеше, нема да ми се намалат бодовите. Бидејќи јас не му верував на Вангел Гагачев, ја искористив правната поука, која гласеше: 'Именованите има право на приговор во рок од 15 дена од денот на приемот на одлуката до Работничкиот совет на ПОС ЗИК <Пелагонија>- Битола'. По мојот приговор следи О Д Л У К А: 'Приговорот бр.26-03-146 од 20.07.1990 година на работникот Ристо Ивановски, вработен во ПОС ЗИК <Пелаго-

нија>-Битола, Завод за унапредување и развој, против Одлуката бр. 27-02-32/6 од 06.07.1990 год. СЕ ОДБИВА како НЕСНОВАНА'...". (Потполно во тужбата).

Следи Решение за К.бр.421/08. ВИДЛИВО Е ДЕКА ТИЕ СО МЕНЕ СЕ ИЗИГРУВАЛЕ.

"ОСНОВНИОТ СУД ВО БИТОЛА, како првостепен, со судијата Јиљана Чочковска како судија поединец и записничар Загорка Митревска, решавајќи по субсидијарниот обвинителен предлог на предлагачот Ристо Ивановски од Битола, поднесен против Вангел Гагачев од Битола, за кривично дело 'Повреда на правата од работен однос' од чл.166 ст.1 од КЗ, по претходно испитување на истиот, на ден 25.09.2008 год., донесе РЕШЕНИЕ

СЕ ОТФРЛА субсидијарниот обвинителен предлог на предлагачот Ристо Ивановски од Битола, поднесен против Вангел Гагачев од Битола, за кривично дело 'Повреда на правата од работен однос' од чл.166 ст.1 од КЗ, а врз основа на чл.448 ст.1 в.в. со чл.284 ст.1 од ЗКП, бидејќи постојат околно-сти кои го исклучуваат кривичното гонење со оглед да настапило апсолутна застареност на кривично-то гонење. О б р а з л о ж е н и е

ОЈО Битола ја отфрли кривичната пријава против Вангел Гагачев од Битола, за кривично дел о 'Повреда на правата од работен однос' од чл.166 ст.1 од КЗ.

До овој суд Ристо Ивановски поднесе субсидијарен предлог против Вангел Гагачев од Битола, за кривично дело 'Повреда на правата од работен однос' од чл.166 ст.1 од КЗ со кој го извести судот дека го превзема кривичното гонење.

Постапувајќи по вака поднесениот обвинителен предлог, овој суд го испита истиот во смисла на чл.448 ст.1 од ЗКП, изврши увид во прилозите кон истиот, па по оценка на наводите во предлогот најде:

Во субсидијарниот обвинителен предлог се наведува дека Вангел Гагачев уште од 1987 година до 1995 година спроведувал постапки против предлагачот Ристо Ивановски и го распоредувал на работни места намалувајќи му ги бодовите за плата па предлагачот бил оштетен со таквите постапки од што иако не наведува произлегува дека се работи за кривично дело 'Повреда на правата од работен однос' од чл.166 ст.1 од КЗ.

Кон предлогот се приложени Решение на ОЈО Битола КО.бр.407/08 од 21.07.2008 г. со фотокопија од доставницата за прием, Одлука на Основниот суд на здружен труд Битола РО.бр.1110/90 од 14. 02.1991 г., Решение на ЗИК Пелагонија Битола од 04.08.1987 г., Одлука на ЗИК Пелагонија Битола од 06.01.1990 г., како и Одлука од 30.7.1990 г., Решение И.бр. 6925/92 од 28.01.1993 г. со прилог Извештај, Пресуда П.бр.987/92-И од 27.06.1994 г. на Основниот суд Битола, како и пресуда под истиот број од 3.11. 1992 г., решение од Агенцијата за вработување од 17.01.2005 г. Заклучок на Агенцијата за вработување од 26.12.2006 г. за признавање на паричен надоместок.

При тоа судот имаше во предвид да за кривично дело 'Повреда на правата од работен однос' од чл.166 ст.1 од КЗ согласно законот е предвидена парична казна или казна затвор до 1 година.

Согласно чл.107 ст.1 т.6 од КЗ, кривично гонење не може да се превземе ниту да се води кога ќе поминат 2-две години од извршувањето на кривичното дело за кое според законот може да се изрече казна затвор до една година или парична казна. Согласно пак чл.108 ст.6 од КЗ застареност на кривично гонење настапува во секој случај кога ќе помине двапати онолку време колку што според законот се бара за застареност на кривичното гонење.

Во конкретниот случај дејствијата кои се наведени се извршени во периодот од 1987 година па до 1995 година а субсидијарниот обвинителен предлог е поднесен на 27.08.2008 г. Имајќи ги во предвид погоре цитираните законски одредби настапила апсолутна застареност на кривичното гонење.

Со оглед на сето досега изнесено произлегува дека во конкретниот случај постојат околности кои го исклучуваат кривичното гонење. (Се гледа дека судијката го препишала она што било претходно...Ако би било вака, Обвинителството не смееше да даде поука за мое право: тие се изигруваат, Р.И.)

Од овие причини се одлучи како во диспозитот на ова решение а согласно чл.450 ст.1 в.в. со чл. 284 ст.1 т.3 ос ЗКП. Записничар Загорка Митревска Судија Јиљана Чочковска.

ПОУКА: Против оваа решение дозволена е жалба во рок од 3 дена по приемот преку овој суд до Апелациониот суд во Битола. ДНА: За субс.предлагач и обвинетиот".

До Основниот суд Битола, на ден 04.10.2008, испратив пратка:

"К.бр.421/08 ДО АПЕЛАЦИОНИОТ СУД БИТОЛА ПРОТЕСТ

До Основниот суд- Битола испратив обвинителен предлог, а на ден 03.10.2008 добив решение. во кое стои: 'бидејќи постојат околности кои го исклучуваат кривичното гонење со оглед да настапило апсолутна застареност на кривично гонење'... 'уште од 1987 година до 1995 година...'.

Меѓутоа, наведеното не е точно. О б р а з л о ж е н и е

Ви укажувам дека рокот не е надминат. Токму затоа јас наведив:

'...Кога ги собирав моите документи, двете последни години ЗК <Пелагонија> пензиското осигурување не го исплатил...'.

Бр.03-413

26.12.2006...ЗАКЛУЧОК

СЕ ДОЗВОЛУВА обнова на постапката и СЕ ПОНИШТУВА решение бр.0306-04 од 17.01. 2005 год. на ЗВРМ Биро за вработување Битола...'.

Значи, рокот е надминат само по 26.12.2008 година.

Д-р Ристо Ивановски Ул.Михајло Андоновски бр.6/21 Битола"

Од Апелациониот суд немам добиено одговор. А како ќе добијам одговор кога јас дури од 2005 година до со 2009 година (ќе) земам личен доход како технолошки вишок, а од оваа 2009 година пензија се до мојата смрт...На мојата смрт се уште не е одредено кога тоа ќе се случи. Меѓутоа, со ваквите злочинечки дејствија на Обвинителството и Правосудството смртта може да биде и поскорешна...Значи, ОВДЕ НИШТО НЕ БИЛО ЗАСТАРЕНО, ТУКУ ТОА БИЛО ЗЛОСТОРСТВО НА НАВЕДЕНИТЕ.

6. На 30.08.2008 јас поднесов тужба до Основниот суд во Битола, за да се доплати не-платеното.

"ОСНОВЕН СУД БИТОЛА

ТУЖИТЕЛ: Ристо Ивановски

Ул.Михајло Андоновски бр.6/21

Битола.

ТУЖЕН: ЗК"Пелагонија"- Битола

ВРЕДНОСТ: Неопределена

Т У Ж Б А

примероци 2, со приложи под број.

Директорот Вангел Гагачев самоволно и насиленчки ми го намали личниот доход. Ова се гледа во Решението Д.бр.04-362 од 04.08.1987 од ЗИК "Пелагонија"- Битола РЗ за унапредување и развој на земјоделието. Во него стои: Ристо Ивановски "Сам.струч.сов.за исхрана на стоката" со "стартна основа, 3.100 бода со зборови (три ильади и сто бода) а по критериумот работно искуство, за секоја година признат работен стаж по 0,5% а најмногу од 20% во однос на личниот доход по другите основи од тековниот труд"..."од 01.07.1987 година": Значи, 3.100 бода + работен стаж за секоја година дополнително уште 0,5% во годината. Токму затоа сите советници земале личен доход во зависност на работниот стаж, сите со стартна основа 3.100 бода. Оние кои од мене беа постари земаа значајно повеќе.

Меѓутоа, со Одлука бр. 27.02 32/6 од 06.07.1990 год од Претпријатие во општествена сопственост стои: "Работникот РИСТО ИВАНОВСКИ на работи и работни задачи стручен советник во Завод за унапредување и раз.с.Новаци се распоредува на работи и работни задачи стручен соработник во РЕ 'Коле Канински' с.Породин при ПОС ЗИК 'Пелагонија'- Битола, почнувајќи од 09.07.1990 год, односно по конечноста на одлуката".

Мене ми се велеше, нема да ми се намалат бодовите. Бидејќи јас не му верував на Вангел Гагачев, ја искористив правната поука, која гласеше: "Именованите има право на приговор во рок од 15 дена од денот на приемот на одлуката до Работничкиот совет на ПОС ЗИК 'Пелагонија'- Битола". По мојот приговор следи О Д Л У К А: "Приговорот бр.26-03-146 од 20.07.1990 година на работникот Ристо Ивановски, вработен во ПОС ЗИК 'Пелагонија'-Битола, Завод за унапредување и развој, против Одлуката бр. 27-02-32/6 од 06.07.1990 год. СЕ ОДБИВА како НЕСНОВАНА.

Одлуката бр.27-02-32/6 од 06.07.1990 година, со која што на именуваниот работник се распоредува на работно место стручен соработник во РЕ 'Коле Канински' се потврдува и истата станува конечна".

За ова поднесов судски спор, добивајќи го истиот...

Меѓутоа, во образложението се наведува: "Согласно на чл.17 од ЗОПРО и чл.65 и 68 од Правилникот за работни односи, работникот може да биде распореден на друго работно место кое е соодветно на неговата школска подготовка и способност стекнати со работа што е случај со распоредувањето на именуваниот, бидејќи истиот се распоредува на работно место а кое се бара иста школска спрема како и за работното место што го обавува работникот и со ист стартен број на бодови на име тековен труд и работно место на кое именованите работник пред распоредувањето". Значи, со стартна основа 3.100 бода, "за секоја година признат работен стаж по 0,5%". За најмладиот 3.100 бодови и годините, што важи и за најстарите. Со тоа што во прво време само јас беше доктор на наука, а имаше постар и магистер, сакамо мојот докторат не беше земен во предвид. Тој им пречел.

Како потврда дека јас непрекинато сум бил во работен однос од 01.01.1978 се до 21.05.1991 сакамо во Работната заедница за унапредување и развој на земјоделието- Новаци (Завод за УРЗ) се гледа во работна книшка стр. 6 и 7. Значи, јас за наведениот период сум бил на исто работно место и сум имал само 3.100 бода, ништо помалку и "за секоја година признат работен стаж по 0,5%". Токму затоа никаде не стои на работно место стручен соработник во РЕ "Коле Канински"- с.Породин. Ова е само лично самоволие.

Јас имав заведено судски спор. Со И.бр. 6925/92 "ОПШТИНСКИОТ СУД ВО БИТОЛА", со судијата поединец Драгомир Тодоровски, по извршниот предмет на доверителот Ристо Ивановски од Битола против должникот ЗК 'Пелагонија' РЕ 'Коле Канински' од с.Породин, за парично побарување денес на 28.01.1993 година донесе

РЕШЕНИЕ

Врз основа на решението П.бр.987/92 од 3.11.1992 година се определува извршување врз паричните средства на должникот заради наплата на вкупна сума од 804.911,00 денари.

Решението ќе го спроведе СОК Битола на начин што од сметката на должникот ЗК 'Пелагонија' РЕ 'Коле Канински' од с.Породин бр. 40300-601-8878 ќе го наплати горенаведениот износ и ќе го исплати како следува:

- На Ристо Ивановски од Битола ул. 'Михајло Андоновски' бр. 6/21 износ од 256.445,00 денари на име личен доход за декември и разлика за претходните месеци, како и 16.900,00 денари на име извршни трошоци;

- Износ од 20.000,00 денари за вештото лице Душан Бакревски ул. 'Стив Наумов' бр.109 на сметка бр.40300-623-16-6718-89 кај Стопанска банка Битола...".

Од вештото лице Дипл.ек.Душан Бакревски следи "И.бр.6925/92

ТУЖИТЕЛ: Ристо Ивановски

ТУЖЕН: ЗК 'Пелагонија'- Битола

ОСНОВ: Исплата на плата

ИЗВЕШТАЈ ПО НАРЕДБА...

1. Јули 1992 година: Тужителот имал стартни бодови 2900,00 а работно искуство вкупно 14 години, осноано за секоја година по 0,5% бодови се наголемуваат вкупно за 7%, односно за 203 бода, или вкупно му следуваат, вклучувајќи го и минатиот труд 3103 бода".

Видливо е дотерувањето, што не се совпаѓа со кажаното: "стартна основа, 3.100 бода со зборови (три ильади и сто бода) а по критериумот работно искуство, за секоја година признат работен стаж по 0,5% а најмногу од 20% во однос на личниот доход по другите основи од тековниот труд".

Во пресметките ја има само стартната основа 3.100 бода, но без минал труд, како што стоеше: "работно искуство вкупно 14 години". Вештото лице од една страна ја извршил судската наредба, ама и желбата на Вангел Гагачев, јас да бидам стручен соработник со стартна основа 2.900. Негови самоволија и желби јас ги обжалив, следи стартна основа 3100 бода.

"ОПШТИНСКИОТ СУД ВО БИТОЛА... судијата Благој Доновски...на 27.06.1994 год. ја донесе следнава

ПРЕСУДА

Тужбеното барање на тужителот Ристо Ивановски за да се поништи одлуката на дисциплинската комисија на тужениот ПОС ЗИК 'Пелагонија' Битола РЕ 'Коле Канински' с.Породин бр.04-225/2 од 13.05.1991 год. со која е огласен за виновен за сторена потешка повреда на работната обврска и му е изречена дисциплинска мерка престанок на работниот однос, па да се задолжи тужениот да го врати тужителот на работно место советник во РЕ сточарство во рок од 8 дена по приемот примерок од пресудата, СЕ ОДБИВА.

РЕШЕНИЕ

Предлогот на тужителот, за да судот издаде времена мерка со која што ќе се задолжи тужениот да му исплатува по 10.000 ден. месечно во вид на надомест на личен доход сметано од 1.05.1994 год. па до правосилното окончување на спорот, СЕ ОДБИВА".

Па висината на личен доход, која тогаш ја барав, била само 10.000 денари месечно. Таа била онака како што пресметал вештото лице Душан Бакрески, што било за месец: "Јули 1992 година: Тужителот имал стартни бодови 2900,00 а работно искуство вкупно 14 години, осноано за секоја година по 0,5% бодови се наголемуваат вкупно за 7%, односно за 203 бода, или вкупно му следуваат, вклучувајќи го и минатиот труд 3103 бода".

Ама ова било според И.бр.6925/92 од 28.01.1993, што следело по П. бр.987/92-И од 3.11.1992, со решение, кое гласи: "СЕ ЗАДОЛЖУВА тужениот ЗИК Пелагонија АД Битола РЕ 'Коле Канински' с. Породин на тужителот Ристо Ивановски и Китан Минчевски да им исплаќа надоместок на личен доход што би го остварувале до колку беа на работа почнувајќи од 1.7.1992 год. па до правосилното окончување на спорот под страв на кривична и материјална одговорност".

3100 бода биле 10.000 денари, дополнително 14 години минал труд.

Меѓутоа, изигрувањето од него не завршило, тој оди да ме уништи.

Бидејќи од 20.05.1991 останав без работен однос и го изгубив правото на вработување, го искористив законот со кого се предвидуваше како технолошки вишок во Агенција за вработување на Република Македонија Центар за вработување- Битола да добивам надохнада се до моето пензионирање. Кога ги собирав моите документи, двете последните години ЗК "Пелагонија" пензиското осигурување за мене не го исплатил. Со мои лични молби, како и од Агенцијата, тоа се извршило. Меѓутоа, тоа не било, како што било предвидено според законот, туку силејски, по желба.

Ова се потврдува со доказот од АГЕНЦИЈА ЗА ВРАБОТУВАЊЕ...РЕШЕНИЕ број 0306/ 2999-04 од 17.01.2005 год. Стои под точка 5: "Врз основа на потврдата бр.сл од 29.12.2004 год., образец М-4 како и извршениот увид, вистината на месечниот ПН за време на невработеност е утврдена на основа пресметаните и исплатените плати кај работодавецот, согласно со закон и колективен договор и изнесува 50% од просечната месечна плата на работникот за последните 24 месеци за лице кое има ПН до 12 месеци, односно 40% за останатите месеци, кој просек изнесува 2797 ден.".Значи, ваков личен доход јас сум немал. Тој бил четири пати поголем.

Токму затоа јас тоа решение на 07.02.2005 со писмо го обжалив.

**"АГЕНЦИЈА ЗА ВРАБОТУВАЊЕ
НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
Центар за вработување
Бр.03-413**

26.12.2006...ЗАКЛУЧОК

СЕ ДОЗВОЛУВА обнова на постапка и СЕ ПОНИШТУВА решението бр.0306/2999-04 од 17.01.2005 год. на ЗВРМ Биро за вработување БИТОЛА

СЕ ПРИЗНАВА право на паричен надоместок на Ивановски Ристо од Битола ул.М. Андоновски бр.6/21 почнувајќи од 30.12.2004 год. до вработување. Висината на паричниот надоместок за првите 12 месеци изнесува 7560 ден месечно, а преостанатото време на користење изнесува 6048 ден. месечно.

ОБРАЗЛОЖЕНИЕ

Со решение бр.0306-2999 од 17.01.2005 год. на АВРМ Центар за вработување Битола на Ивановски Ристо му е признато право на паричен надоместок во траење од 30.12.2004 год.

до вработување во износ од 1398, 50 ден. месечно за првите 12 месеци, а за преростанатото време на користење изнесува 1118,80 ден. месечно”.

Во прилог е решението, со образложение: "Ивановски Ристо поднесе предлог за обнова на постапка заведен под бр. 03-413 од 30.11.2006 год. Која е окончана со решение бр.0306/2999-04 од 17.01.2005 год.

Во предлогот наведува да му се признае право на паричен надоместок по валоризирани просечни плати од 1989 год. и 1990 год...”.

Вангел Гагачев со 15.120 денари личен доход ме сврстил како кваликуван работник свињар или говедар, нешто повеќе од опш работник.

Да не се изуми, тогаш мојот личен доход имал стартна основа со 3.100 бода, како на технички директор на секој Работна единица (РЕ). На такви работни места денес се добива по 40.000 денари. Дополнително, како таен личен доход, за кого се прави законски престап, на него не се плаќа данок, како награда е уште околу 40.000 денари. Значи, личниот доход кој мене би ми се давал на истото работно место, со стартна основа 3100 бода, би изнесувал 60.000 денари, на што ќе следи да се плати данок, а не да се лаже и краде државата. Како доказ е и следново: денешниот кадар од мене е помлад. Токму затоа тој би имал понизок минал труд. Од друга страна, кадарот, кој Вангел Гагачев може да го владее е многу послаб од отпуштените.

Тужбата е единствениот начин да се изврши законската обврска за плаќање на придонес за ПИО. Бидејќи тужителот има правен интерес ја поднесува оваа тужба и му предлага на судот да закажи и одржи расправа а след тоа ја донесе следнава,

ПРЕСУДА

Се уважува тужбата и тужбеното барање на тужителот Ристо Ивановски со ул. Михајло Андоновски бр. 6/21, Битола.

Се задолжува тужениот ЗК "Пелагонија"- Битола да му ги доисплати на тужителот придонесите од плата во Фондот на ПИОМ, со што јас како тужител ќе имам "личниот доход кој мене би ми се давал на истото работно место, со стартна основа 3100 бода, би изнесувал 60.000 денари". Тоа треба да биде на основица која ќе се прецизира по вештачењето и во конечна пресметка на Фондот на денот на исплатата, како и да ми ги надомести процените трошоци кои нахнадно ќе се прецизираат се во рок од 8 дена по правосилноста на пресудите.

Прилози:

Решението Д.бр.04-362 од 04.08.1987 од ЗИК "Пелагонија"- Битола;
Одлука бр. 27.02 32/6 од 06.07.1990 год од Претпријатие во општествена сопственост;

Одлука од ПОС ЗИК 'Пелагонија'-Битола за стартна основа 3100 бода;

Работна книшка стр. 6 и 7, од 01.01.1978 се до 21.05.1991.

Решение И.бр. 6925/92 од 28.01.1993 од Општински суд во Битола;

Извештај по наредба од вештото лице Дипл.ек.Душан Бакревски;

Пресуда и решение од 27.06.1994 од Општинскиот суд во Битола;

Пресуда и решение од 3.11.1992 од Општинскиот суд во Битола;

Решение бр.0306/2999-04 од 17.01.2005 од Агенција за вработување;

Приговор од на 07.02.2005, испратен преку пошта;

Заклучок бр.03-413 од 26.12.2006 од Агенција за вработување, дополнително и решение.

Д-р Ристо Ивановски Ул.Михајло Андоновски бр.6/21 Битола"

На 21.10.2008 добив од Основниот суд- Битола за РО.бр.298/08

"ОДГОВОР НА ТУЖБА

Тужбата на тужителот е неуредена, неразбиралива и нецелосна.

И покрај сите напори на полномошникот на тужениот, од она што е наведено во тужбата, не може да ја разбере нејзината содржина, односно да разбере какво е и во што се состои тужбеното барање.

Историјатот на тужбата е преопширен и крајно небулозен, така што наместо да го објасни и појасни тужбеното барање, го прави истото крајно недефинирано.

Исто така, на тужениот не му се доставени ниту доказите-прилозите наведени на крајот од тужбата, а што е обврска на тужителот согласно чл 99 од ЗПП.

Заради горе наведените забелешки, тужениот предлага судот да постапи согласно чл.266, а во врска со чл.101 од ЗПП.

Тужениот го задржува правото да го дополни одговорот на тужбата, откако тужителот истата ќе ја уреди, а дотогаш тој укажува дека нема никакви обврски спрема тужителот по основ на работен однос, затоа што на тужителот му престанал работниот однос уште од 1994 година. Заради ова, тужениот истакнува и приговорот за застареност зошто паричните побараувања од работен однос застаруваат за период од три години од денот на настанувањето на обврската, а тој рок изминнал уште многу одамна, па произлегува дека тужбеното барање на тужителот, начелно, треба да биде одбиено.

Бр.03-688 14.10.2008 год. Битола Тужен-полномошник, дипл.пр.В.Блажевска".

На 24.10.2008 поднесов Одговор на одговор на тужба, во кој ги наведив 2005 и 2006 година кои се со Агенцијата за вработување...

На 06.11.2008 се сретуваме во судницата. Полномошникот истакна дека постое застареност, дознавајќи од решенијата на Јавното обвинителство и Основниот суд, кои ги добивал тужениот. Судијата му одговори: за стаж придонесите не застаруваат...Судијата го прифати она на полномошникот.

Следи мој поднесок до Основниот суд, да се допрецизира тужбеното барање, како што следи:

"РО.бр.298/08 ОСНОВЕН СУД БИТОЛА

Тужител: Ивановски Ристо од Битола ул.Михајло Андоновски бр.6/21

Тужен: ЗК 'Пелагонија' АД Битола

ОСНОВ: придонес за ПИО ВРЕДНОСТ: неопределена

П О Д Н Е С О К од тужителот, примероци 2, прилози.

Под горниот број пред насловниот суд во тек е постапка по тужбата на тужителот против тужениот.

Постапувајќи по задолжението на судот со овој поднесок тужителот врши уредување и прецизирање на тужбата.

Се бара тужениот да изврши доплата на делот на неплатениот придонес за ПИО за периодот 01.01.1989 до 31.12.1990 година.

Во наведениот временски период тужителот беше на работа кај тужениот и примаше плата за 3100 бодови по тогашната вредност на бодот, и токму таа плата треба да представува основица за плаќање на придонес за ПИО.

ДОКАЗ: Преглед од ФОНДОТ за ПИОМ во прилог.

Вештачење со в.л.економист.

Тужениот придонесот го платил на основица од 2.797,00 денари кој износ тужениот го примаше во Агенцијата за невработени како надоместок до негово вработување сметано од 2005 година натаму.

Со вака платениот придонес тужителот е оштетен и даде повод тужениот да го тужи.

Се предлага на судот по одржување на расправата и изведување на доказите да ја донесе следната ПРЕСУДА

Се усвојува тужбеното барање.

Се задолжува тужениот ЗК 'Пелагонија' АД Битола, на име на тужителот Ивановски Ристо од Битола да плати дел од неплатениот придонес за пензиско и инвалидско осигурување на Фондот на ПИОМ на основица која ќе се прецизира по вештачењето за периодот од 01.01.1989 до 31.12.1990 година, а по конечната пресметка на Фондот на денот на плаќањето, како и да му ги надомести паричните трошоци кои дополнително ќе се прецизираат се во рок од 8 дена од приемот на пресудата.

ПРИЛОГ: Преглед од Фондот за странките примероци 2

Докази од тужбата 11 примероци за тужениот.

12.11.2008 год. Битола Тужител Д-р Ристо Ивановски".

Заради отсуство на судијата, расправата од 11.12.2008 се презакажа за 30.12.2008...

На 30.12.2008 се одржа расправата и судијата го одреди вештето лице.

Вештето лице си ја изврши задачата и мене преку судот ми го испрати наодот...

На 17.02.2009 се одржа расправата и се донесе решение, според наодот на вештето лице судот "да го задолжи тужениот на тужителот да му плати Придонес за ПИОМ. ИЗНОСОТ ИЗНЕСУВА: 9.972,00 ден". Со ова се сложи и полномошникот на тужениот... Меѓутоа, она што претходно стоеше за личен доход како технички директор 40.000/60.000 денари иvalorизација...тоа ќе го барам вон судот...

7. Вештето лице дипл.ек.Јордан Ефтинчиоски во наодот наведува: "Видно од Потврдата која ја има издадено тужениот за тужителот, бр.05 од 10.01.2005 г., износите на исплатена плата и платен Придонес за ПИОМ почнувајќи од Јануари 1989 до Октомври 1990 г., се сложуваат, едино не се сложуваат за месеците: Ноември 1990 и Декември 1990 г. Имено во Потврдата бр.05. од 10.01.2005 г., стои дека работникот Ивановски Ристо за Ноември 1990 г., остварил плата 7.522,00 ден., а тужениот му има платено ПИОМ на износ од 2.500,00 ден. За месец Декември 1990 г., видно од истата потврда, тужителот има остварена плата од 7.136,80 ден., а тужениот му има платено ПИОМ на износ од 2.186,80 ден., што зна-чи се јавува разлика од 9.972,00 ден.

Записник од одржана седницата на Работничкиот совет на ЗК Пелагонија од 25.12.1990 г., од кој се гледа дека стручниот колегиум донесол заклучок, за месеците Ноември и Декември да се исплати аванс за сите вработени линеарно во износ од 2.500,00 денари, а остатокот да се исплати кога тоа ќе се остварат услови и на база овој записник на тужителот му е платен придонес за ПИОМ, а не на база потврдата за примената плата.

При проверката на исплатни листи кај тужениот константирано е дека и на други вработени за месец Ноември му е исплатено 2.500,00 ден. плата, а за месец Декември 1990 г., му е исплатено 2.186,50 ден..."

Видливо е дека без да се укина предходната одлука за личен доход 7.522 и 7.136 денари тој се намалува на 2500 и 2186,50 денари, јавувајќи се разлика од 9.972 денари. Исто така, со одлука од 25.12. 1990 наназад ми е намален личниот доход, што не е дозволено. Видливо е дека тогаш имало самоволија, а сега тие се огромни, што е наведено во кривичната пријава под точка 4. Оваа Јавното обвинителство не ја споменува, како таа да не постои, што важи и за точка 5 итн. Значи, во него се работи самоволно.

"РО бр.289/08 ВО ИМЕТО НА ГРАЃАНИТЕ НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

ОСНОВНИОТ СУД ВО БИТОЛА, со судијата Бошко Богдановски како судија поединец, постапувајќи по тужбата на тужителот, Ивановски Ристо од Битола ул.Михајло Андоновски бр.6/21, против тужениот ЗК Пелагонија АД Битола, за придонес за ПИО вредност 10.000,00 ден., по одржаната усна расправа и главна расправа, во присуство на тужителот и пол. на тужениот Виолета Блажевска на ден 17.02.2009 година, ја донесе следната

ПРЕСУДА

СЕ УСВОЈУВА тужбеното барање.

СЕ ЗАДОЖЛУВА тужениот ЗК Пелагонија АД Битола да му плати на тужителот Ристо Ивановски од Битола, разлика за придонес за ПИО за 1990 година на основицата 9.972,00 ден. а по конечна пресметка по Фондот за ПИО, како и да му ги надомести процените трошоци во износ од 4.200,00 денари се во рок од 8 дена по приемот на пресудата.

О б р а з л о ж е н и е

Тужителот во тужбата и на расправите преку пол. наведе дека тужениот му ги нема платено придонесите за ПИО, од 1.01.1989 год. до 30.12.1990 година. Наведениот период ту-

жителот бил на работа кај тужениот и примал плата од 3100 бодови, па тогашна вредност на бодот и таа плата требало да преставува основица за плаќање на придонес од ПИО. Тужениот придонесот го платил на основица од 2797,00 ден. кој износ тужителот го примал во Агенцијата за невработени како надоместок до неговото вработување сметано од 2005 година натаму. Од овие причини предложи на судот по пат на вештачење да го утврди неисплатениот придонес за ПИО заради што предложи по изведените докази да му се усвои тужбеното барање како го прецизира во завршиот збор на главната расправа. Трошоци побара.

Тужениот во одговорот на тужбеното барање преку пол. оставил на судот да донесе одлука врз основа на доказите.

Судот во доказната постапка го изведе предложените докази: преглед на неплатени придонеси од Фондот за ПИО од 6.11.2008 година; наод и мислење на вештото лице Јордан Ефтинчиовски од 2.02. 2009 година, па по оцена на овие докази во смисла на чл. 8 од ЗПП најде дека тужбеното барање е основано од следните причини:

Неспорно е дека тужителот побарува од тужениот исплата на придонеси од ПИО за 1989 год. и 1990 год. Со цел да се утврди за кои години не е платен придонесот за ПИО односно дали постои некоја разлика на неплатен придонес на ПИО, судот определи вештачење со вештото лице економист кој по извршеното вештачење изготви писмен наод и мислење на 2.02.2009 год. во кој константира дека придонесот за ПИО изнесува 9.972,00 ден., односно од износот 9.972,00 ден. кој го побарува тужителот од тужениот е по основ на помалку платен придонес за ПИОМ за 1990 год. како и дека конечната пресметка ја изготвува Фондот за ПИОМ.

Обврската за плаќање на придонес за ПИО од страна на тужениот произлегува од чл. 171 од Законот за ПИОМ според кој средствата за остварување на правата од ПИОМ, во Фондот ги обезбедуваат работодавците и лицата осигурани според овој Закон во согласност со утврдените потреби од ПИОМ, а согласно чл. 172 на истиот Закон средствата потребни за остварување на правата од ПИОМ, се обезбедуваат со плаќање на придонес од плата на работниците а истите ги плаќаат работодавците.

Во предметниот случај оваа законска одредба наоѓа примена бидејќи согласно на истата тужителот има законско право на исплата на продонеси од плата кој треба да ги плати тужениот како работодавец, па како не платен придонесот за 1990 година во висина утврдена во наодот на вештото лице, а тужениот тоа не го оспори, следеше судот во целост да го усвои тужбеното барање на тужителот со одлука како во изреката на оваа пресуда.

Согласно на чл. 146 од ЗПП судот го задолжи тужениот да му ги надомести на тужителот процените трошоци во износ од 4200,00 ден. и тоа за судска такса за тужба 600,00 ден., за судска такса за одлука 600,00 ден. и награда за вештото лице 3000,00 ден.

Судија Бошко Богдановски

ПОУКА: Рок за жалба 8 дена по примеот преку овој суд до Апелациониот суд Битола.

ДНА: На странките”.

8. Јавното обвинителство на насиленчки начин за кривичната пријава со 52 точки донесува решение само за точка 3. Исто така, тоа самоволно без другите 51 точки да ги испрати до полицијата за тие да се иследат за него тие не постојат. Дури решението за точка 3 без основа го преиначува во кривично дело "Повреда на правата од работен однос". Се говори "настапило апсолутна застареност на кривичното гонење", поминале две години од извршено дело: "Согласно пак чл.108 ст.6 од КЗ застареност на кривично гонење настапува во секој случај кога ќе помине двапати онолку време колку што според законот се бара за застареност на кривичното гонење". Бидејќи јас тоа го дознав дури во 2005 година, потврдено со Решение број 0306/2999-04 од 17.01.2005 год. на Агенција за вработување-Битола, немало никакво застарување. Од другат страна, бидејќи кривичното дело јас го доживувам од 2005 година се до моето пензионирање, примајќи помал личен доход како технолошки вишок, што со моето пензинирање во оваа година ќе земам намалена пензија се до мојата смрт..., одпаѓа она што е наведено во решенија К.бр.421/08 од Основниот суд во Битола "настапила апсолутна застареност на кривичното гонење". Мефутоа, лицето истите злосторства непречено продолжува да ги извршува и во 2008, 2009... година. Кон ова да се додаде дека Јавното обвини-

телство по 4 основи мене ми го уништи животот, наведено под број 4 во на 28.10.2008 испратен мој одговор до Основното јавно обвинителство-Битола. Како доказ дека Јавното обвинителство се служи со невистини се потврдува со тужбата на 30.08.2008 до Основниот суд Битола, под 6., каде се гледа дека не застарува ништо што е за во пензија до смртта...

9. Во врска на моја кривична пријава, следи одговор со придружен предмет:

"ОСНОВНО ЈАВНО ОБВИНИТЕЛСТВО

КО.бр.512/08

07.10.2008 (Од Обвинителството него го добив дури на 30.03.2009, Р.И.)

Битола

ДО: Ристо Ивановски ул. Михајло Андоновски бр. 6/21 Битола.

Врз основа на чл. 56 ст. 1 од ЗКП, Ве известуваме дека кривичната пријава- Предлог за кривично гонење поднесен-а, против Вангел Гагачев од Битола Е ОТФРЛЕН-А, со решение КО.бр. 512/08".

"ОСНОВНО ЈАВНО ОБВИНИТЕЛСТВО

КО.БР.512/08

06.10.2008 година

Врз основа на чл. 144 ст. 1, 3 и 9 од ЗКП, донесувам

РЕШЕНЕ

Се отфрла кривичната пријава поднесена од Ристо Ивановски од Битола, ул. 'Михајло Андоновски' бр. 6/21.

Против: ВАНГЕЛ ГАГАЧЕВ, директор на ЗК Пелагонија- Битола.

За кривино дело Повреда на правата од работен однос од чл. 166 ст. 1 од КЗ.

Бидејќи настапила апсолутна застареност на кривичното гонење- чл. 108 ст. 6 в.в. 107 ст. 1 т. 6 од КЗ.

О б р а з л о ж е н и е

До ова Обвинителство ошттениот Ристо Ивановски од Битола поднесе кривична пријава против Вангел Гагачев- директор на ЗК 'Пелагонија' Битола од чија содржина произледува дека се однесува за кривично дело Повреда од правата на работен однос од чл. 166 ст. 1 од КЗ. Имено, во кривичната пријава, помеѓу другото, се наведува дека пријавениот како директор многу години наназад, почнувајќи од 1978 година наваму самоволно им го намалува личниот доход на кого сакал и колку сакал и дека вработените во последните години им плаќал придонес колку сакал. Понатаму во пријавата се наведува дека на истиот начин пријавителот неосновано го избркал од работа и дека личниот доход (платата) од 1989 и 1990 година за четири пати му го намалил во 2006 година, односно дека пријавениот притоа не се подржувал на законските и другите прописи.

Постапувајќи по пријавата, јавниот обвинител побара потребни податоци од ЗК 'Пелагонија' Битола, согласно чл. 144 ст. 3 од ЗКП. Од добиените податоци се утврди следното:

Работниот однос на пријавителот Ристо Ивановски во ЗК 'Пелагонија' Битола му престана на 21.05.1991 година врз основа на изречена дисциплинска мерка Престанок на работен однос и пријавителот бил одјавен од работа на 21.05.1991 година. Тоа значи дека дејствијата што се наведуваат во пријавата дека го презел пријавениот Вангел Гагачев, а се однесува на изречената дисциплинска мерка- престанок на работа, намалување на платата на пријавителот и неплаќање на доприноси можеле да бидам преземени најдоцна до 21.05.1991 година.

За кривичното дело Повреда на правата од работен однос од чл. 166 ст. 1 од КЗ е предвидена парична казна или затвор до 1 година.

Согласно чл. 107 ст. 1 т. 6 од КЗ, кривичното гонење не може да се преземе кога ќе поминат две години од извршувањето на кривичното дело за кое според Законот може да се изрече затвор до една година или парична казна. Согласно пак чл. 108 ст. 6 од КЗ, застареноста на кривичното гонење настапува во секој случај кога ќе помине двапати онолку време колку што според законот се бара за застареност на кривичното гонење.

Според тоа, гонењето за кривичното дело Повреда на правата од работен однос од чл. 166 ст. 1 од КЗ, можноло да се преземе најдоцна до 21.05.1995 година. Бидејќи кривичната пријава е поднесена на 02.09.2008 година, тоа значи дека настапила апсолутна застареност на кривичното гонење.

Од овие причини се одлучи како во изреката на ова решение.

ЈАВЕН ОБВИНИТЕЛ Павлина Јанкуловска.

ПОУКА: Се известува оштетениот Ристо Ивановски од Битола, ул. 'Михајло Андоновски' бр. 6/21, дека согласно чл. 56 ст. 2 од ЗКП има право да го презема гонењето во рок од 8 дена од кого ќе го прими известувањето, како оштетен тужител да поднесе Обвинителен предлог до Основниот суд Битола".

**"ДО
ВИШОТО ЈАВНО ОБВИНИТЕЛСТВО
БИТОЛА**

Предмет: Протест на самоволијата во Основното обвинителство Битола.

На ден 30.03.2008 од Основното јавно обвинителство добивКО.бр.512/08 од 07.10.2008, во кое во придружното писмо стои: "Врз основа на чл. 56 ст. 1 од ЗКП, Ве известуваме дека кривичната пријава - Предлог за кривично гонење поднесе- а, против Вангел Гачев од Битола Е ОТФРЛЕН-А, со решение КО.бр.512/08".

Мојот протест ќе биде преставен во кривичната пријава против самото Јавно обвинителство, испратена на ист денешен ден, во која ќе се види дека Јавното обвинителство со мене не се изигрува, поради што тоа мене ми го уништи животот.

Бидејќи јас не сум моќен се во државата да решам, зашто гадно сум се излагал, кога од Германија се вратив на оваа држава да и помогнам, која до донес нема научен и стручен кадар, туку само арамиски и бандиски, мене може да ми помогне само некој како што беше рускиот претседател Јелцин, кој како што ги сврти топовите на рускиот парламент, такви исти топови да се свртат на обвинителството, правосудството, дури и на правбранителот.

Место руските топови да се освежат, тие се уништија како старо железо, а што уште неважи за наведените институции, ама и други.

Во надеж да се превземат правни дејствија, се заблагодарувам.

Поднесител на протестот до моите потполни гробари
Вашиот погребен маченик, а и Ваш крвен непријател
др. Ристо Ивановски,автор на 31 книга со>7000 страни
а и со www.Brigien.com"

**10.
"ДО
ЦЕЛОКУПНОТО ЈАВНО ОБВИНОТЕЛСТВО
НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА**

КРИВИЧНА ПРИЈАВА"

Во неа е наведен цело мое барање, под II 14 од страна 3, се до со стр. 15 (III 15.)

**"ДО
ОСНОВНОТО ЈАВНО ОБВИНИТЕЛСТВО
Б и т о л а**

Предмет: Каде изчезна мојата кривична пријава од 01.09.2008 ?!

На 01.09.2008 поднесов кривична пријава против Вангел Гагачев, во 52 точки.. До денес за неа не сум добил никаков одговор.

Пак, она што мене ми се јавува со решението КО. бр. 512/08 од 07.10.2008 за моја кривична пријава поднесена на 02.09.2008, нема врска со мојата кривична пријава. Наводот, кој во решението е даден, нема ништо зедничко.

Ова се потврдува и со доказот, што во мојата кривична пријава во 52 точки, се она што во решението е наведено, никаде ништо не постои.

Токму затоа во мојата кривична пријава од 03.03.2009 под точка 3 наведив:

"Бидејќи од Обвинителството не само јас, туку и народот се изигрува, а токму за него секогаш сум пишел и ќе пишам, се решив да ја повторам кривичната пријава. Бидејќи точка 3 како најдобар пример беше наведена, јас она што беше замене го отфрлив, а кривичната пријава за 52 точки само точка 3 ја заменав. Под точка 3 го наведив следното: 'Директорот Вангел Гагачев самоволно и насиленски на кого сака му го намалува личниот доход. Бидејќи неговите казненици не се моќни во Правосудството и Јавното обвинителство, тие не тужат и не поднесуваат кривични пријави, како залудност. Дури неговите злосторства со ова не завршуваат, тој последните години им плаќа за пензиско и инвалидско осигурување онолку колку што тој сака. Така сите оние кои него не му се допаѓаат, тој нив ги казнува се до нивната смрт, дури по нивната смрт, кога по смртта ПИО го превзема брачниот партнер на починатиот. Кај

него нема застанување се додека не оди на другиот свет, а него како злосторник таму му е местото уште од 1978 година'.

За оваа повторена кривична пријава не добив никаков одговор".

Бидејќи состојбата е ваква, јас од Вас очекувам да добијам одговор. Меѓутоа, како прво Вие сте обврзани, неа да ја испратите до Полицијата, таа неа да ја иследи, тек тогаш од Вас да добијам Ваш предмет....

Во спротивност се тоа е самоволен чин.

Поднесител
Ристо Ивановски
Ул. Михајло Андоновски бр. 6/21
Битола".

Прилози: Фотокопија на Решение 512/08 од 07.10.2008, добиено на 30.03.2009;
Фотокопија на мој предмет: Протест од 31.03.2009
Фотокопија на моја кривична пријава од 31.03.2009
Фотокопија, Предмет: Каде изчезна мојата кривична пријава од 04.04.2009.

Д-р Ристо Ивановски
Ул. Михајло Андоновски бр. 6/21
Битола.

11.

**ОСНОВНОТО ЈАВНО ОБВИНИТЕЛСТВО
ВИШОТО ЈАВНО ОБВИНИТЕЛСТВО
РЕПУБЛИЧКО ЈАВНО ОБВИНИТЕЛСТВО**

Предмет: Самоволие.

Против Вангел Гагачев имав поднесено кривична пријава, со 52 точки. Трите Обвинителства се произнесија само за точка 3, во која го наведив мојот пример, како најточен. Следи, само поради точката 3, трите Обвинителства да ги одбијат и 51 точки без тие да бидат во понатамошна постапка предадени на Полицијата... за тие од нив да бидат иследени...Ова се гледа по тоа што во нивното решение 100% се наведува за мене, а 0% за ЗК "Пелагонија". Токму затоа 100% кривичната пријава беше против штетникот Вангел Гагачев, кој се унишити, како арамија се обогати..., се што од претходните генерации беше изградено сруши, дури не одеше во пензија, а кога се истреби, донесе одлука уште 5 години да биде на народни јасли, за да уште оплачува, а негов верен придружник е и лицето, кое кога со него телефонски разговара, од со километри оддалеченост стои мирно пред телефонот со кого разговара. Со такви измеки тој опстојува и успешно си плачка итн.

Поради настанатата состојба, со што јас бев изигран, што важи и за Државата, јас на 01.09.2008 ја повторив кривичната пријава со 51 точка, а точката под број 3 ја надополнав, без било што да стои за мене.

Следи решение КО.бр.512/08 од 06.10.2008, кое нема врска со мојата кривична пријава од 01.09.2008, туку само со точка 3 од претходната кривична пријава. Токму затоа решението е 100% како од решението од претходната кривична пријава за точка 3. Ова се гледа и од она што стои во поуката на решението КО.бр. 512/08: "Се известува оштетениот Ристо Ивановски од Битола, ул. 'Михајло Андоновски' бр. 6/21, дека согласно чл. 52 ст. 2 од ЗКП има право да го преземе гонењето во рок од 8 дена од кога ќе го прими известувањето, како оштетен како тужител да поднесе Обвинителен предлог до Основниот суд Битола".

Се гледа дека наведеното во решението е без основа, во кривичната пријава нема ништо лично за мене, за јас да бидам ОШТЕТЕН. Значи, ситецство.

Токму затоа на 04.04.2009 поднесов три предмети: до Вишото јавно обвинителство "Протест на самоволијатаво Основното јавно обвинителство", до целокупното Јавно Обвинителство "Кривична пријава" во 8 точки, на 13 страни и до Основното јавно обвинителство "Каде изчезна мојата кривична пријава од 01.09.2008 ?!"

Од Основното јавно обвинителство КО бр. 512/08 од 06.05.2009 добив предмет:

"Во врска со Вашата кривична пријава поднесовте до Основното јавно обвинителство во Битола на 2.9.2008 година, ве известуваме дека јавниот обвинител по прибавените потребни известувања донесе решение КО бр.512/08 со кое истата е отфрлена поради апсолутна застареност на кривичното гонење.

Ова решение Ви е доставено преку судски доставувач на 30.03.2009 година, на начин што истото било оставено во Вашиот дом, за што постои констатација на воштаницата која се наоѓа на овој предморт. (Јас на Вашите лаги ви одговорив, Р.И.)

Но, доколу не сте добиле вакво решение, можете да се јавите во основното јавно обвинителство, за да Ви биде даден примерок од истото. (На тие не знаат што пишуваат, Р.И.)

Јавен обвинител Павлина Јанкуловска".

Уште важи мојот предмет: "Каде изчезна мојата кривична пријава од 01.09.2008 ?!"

Од Основното јавно обвинителство РО бр. 113/09 од 03.04.2009 добив предмет:

"До ова Обвинителство поднесовте кривична пријава. Во кривичната пријава наведувате дејствија за кои од страна на ова Обвинителство веќе претходно Ви е одговорено.

Бидејќи во кривичната пријава нема нови податоци Ве известуваме дека нема место за јавнообвинителско постапување.

Јавен обвинител Лиле Талевска".

Е видливо дека 100% се лаже...Тоа што е наведено во 52 точки, денес е исто...

Бидејќи јас не сум моќен, истиот мој проблем ќе го читате на: www.Brigien.com

Ристо Ивановски

ул. Михајло Андоновски бр.6/21>

12.

ДО ВИШОТО ЈАВНО ОБВИНИТЕЛСТВО
С К 0 П Ј Е

Предмет: Протест на Решението
XXX III КО бр. 4122/2006

На 09.04.2009 добив предмет:

XXX III КО бр. 4122/2006

Скопје, 03.04.2009 година

"ОСНОВНО ЈАВНО ОБВИНИТЕЛСТВО

Врз основа на чл. 152 ст. 9 в.в. со ст. 2 и 3 од ЗКП, донесувам

РЕШЕНИЕ

СЕ ОТФРЛА кривичната пријава поднесена од д-р Ристо Ивановски, против Танас Трајковски, за кривично дело-Фалсификување исправа од чл. 378 ст. 1 од Кривичниот законик - бидејќи не е кривично дело за кое се гони по службена должност.

Образление

До ова Обвинителство, од страна на лицето д-р Ристо Ивановски, поднесена е кривична пријава против Танас Трајковски, за кривично дело- Фалсификување исправа од чл. 378 ст. 1 од Кривичниот законик, во која се наведува дека пријавениот бил избран за вонреден професор на Земјоделскиот факултет, меѓутоа смета дека ваквиот избор бил неправилен. Понатаму наведува дека пријавениот не ги исполнувал условите за да биде избран за вонреден професор и тоа го сторил со фалсификување документи, односно дека неговите трудови преставувале само препис без научна содржина.

Заради проверка на наводите во кривичната пријава извршен е увид во паричниот предмет П.бр.3555/03, П.бр.3556/04 и од другите писмени известувања се утврди дека во конкретниот случај не постојат основи на сомнение дека е сторено кривично дело, ниту од пријавениот, ниту пак од други лица членови на Наставно научниот совет кој учествувале во изборот за вонреден професор на Танас Трајковски. Дали неговите објавени трудови се со научна вредност или не, од кривично- правен аспект не се релевантни и неможат да бидат основа на сомнение за сторено кривично дело. Наставно научниот совет при Земјоделскиот факултет постапувал во рамките на законот по објавениот конкурс за избор на вонреден професор и доколку некој кандидат е нездоловен од изборот има право да ја обжални одлучката, односно да поведе спор како што е во конкретниот случај. Имено, видно од самата кривична пријава дека поднесителот по негова тужба се водат постапки и тоа на 10.10.2003 година на поднесителот Ристо Ивановски како оштетен поднел тужба до Основниот суд Скопје И Скопје и ваквиот избор бил поништен заради што повторно е објавен нов конкурс.

Како во конкретниот случај од наводите во кривичната пријава не произлегуваат елементи на кривично дело- Фалсификување исправа од чл. 378 ст. 1 од Кривичниот законик, ниту на друго кривично дело од главата на кривични дела против правниот сообраќај кои се гонат по службена должност, се одлучи како во диспозитивот на оваа решеније.

/БТ

Јавен обвинител Снежана Ристевска

ДОСТАВЕНО ДО: д-р Ристо Ивановски ул. 'Михајло Андоновски' бр.6/21 Битола.

ПОУКА: Оштетениот има право во рок од 8 дена по приемот на Решението, согласно чл. 56 ст. 2 од ЗКП, гонењето да го преземе по приватна тужба". (Сé ќе се реши по моја смрт, Р.И.)

Кривичната пријава се однесуваше за Земјоделскиот факултет- Скопје, кој си дозволил наведениот без некомплетни документи да биде избран за вонредовен професор, не приложувајќи ја листата на трудови, со тоа повеќеструка беше изигран Законот за високообразование: бројот на трудови не се совпаѓаат, тој нема објавен ниеден труд во научно и стручно списание во државата, ниту во странство, никако самостоен, што важи и писариите за магистратура и докторат, и конечно тој нема објавено ниеден учебник за тој да биде наставник. Така тој не само да бил избран за вонреден професор, бил објавен повторен конкурс, иако тој во ништо не напреднал, бил избран и за редовен професор, што застрашува и загрижува, а за се ова не е надлежно Обвинителството. Дури тоа донесува решение по неговото пензионирање, што следи и за мене на 04.10.2009, верајатно, некој е почине, се е можно...

Поради следното, јас на насиленчки начин бев одбиен, иако до денес имам објавено 31 книга, меѓу кои и Исхрана на говеда, со вкупно преку 7000 страни. Исто така, сум работел 4 години во научна установа во Германија, таму и во странство сум објавувал научни и стручни трудови, само јас ги исполнувам условите за да бидам наставник на тој факултет..., но во никој случај наведениот кандидат, кој е само ветеринарен техничар. Неговата магистерска и докторска работа се интерни, со тема за пола и матура. При тоа се прави најголемиот престап, лицето кое му дозволило да заврши факултет, магистрира и докторира, истиот тој како рецезент го предлага што е најголем законски престап, самиот си се избира, предалгачот бил ист како него. Тие работеле заедно на ист факултет, братски образувале кадри во потполност исти како нив. Бидејќи моите професори се во Германија и Австрија јас бев обесправен...

Токму затоа ваквиот избор на државата му нанесе големо зло, што е кривично дело.

Ова се потврдува и со следниот доказ: На 10.10.2003 беше поднесена тужба, а на 11.12.2003 ХП П бр.3555 /03 се донесува решение, кое го добив на 04.02.2004. Се него тужбата се отфрла, затоашто "Имајќи го во вид напред изнесеното судот оцени дека со оглед на тоа што ниту во конкурсот, ниту во законот на работните односи не е утврден рок во кој треба да се изврши избор на кандидат по објавен конкурс, право е на работодавецот кога ќе изврши избор по објавениот конкурс. Со оглед на тоа што од страна на тужениот не е донесена конечна одлука со која евентуално би било повредено правото на тужителот при избран кандидат по објавениот конкурс, а поаѓајќи од содржината на напред наведените законски одредби, судот оцени дека не се исполнети условите утврдени со овие законски одредби односно дека тужителот нема право на судска заштита поради што и одлучи тужбата да ја отфрли".

Значи, Судот потврди, конкурсите се изигруваат, што е најголем престап, а никој не смее да поништи конкурс, никако тој да не се почитува. Токму тоа го поддржува и Судот. Исто така, токму поради мене не беше извршен изборот. Исто така, Судот наставникот го потврди тој како наставник понатаму иако неизбран да предава... Со тоа Судот на наставникот му даде "право на судска заштита", како спротивност за мене: "тужителот нема право на судска заштита поради што и одлучи тужбата да ја отфрли". Со ова Судот ја изгубил можноста да врши функција правично судење, што ќе се види и во вториот судски спор за ист наставен предмет, што е предмет на претходното мое барање испратено на 26.06.2008.

На 12.02.2004 беше поднесено жалба, а на 24.03.2004 со ГЖ.бр. 1427/04 донесе решение, "жалбата се одбива како неоснована" и решението на Основниот суд "се потврдува". Следи Молба до Јавното обвинителство на 05.06.2004, а Јавното обвинителство на Р.Македонија со Го.бр.1026/04 од 05. 07.2004 соопштува: "...Ве известуваме дека по извршениот увид во списите и оценка на наводите во подавката, Јавниот обвинител на Република Македонија не утврди дека со правосилната судска одлука е сторена повреда на законот која би можела да послужи како основ за употреба на оваа правно средство".

И за Обвинителството конкурсите можат да се изигруваат, кога за тоа постој интес. Овде е обвинител битолчанка Бубевска, а обвинител Александар Прчевски мојот ликвидатор во секој поглед. Тој како извршител на СДСМ мене од ВМРО-ДПМНЕ ме ликвидира.

Судовите и Јавниот обвинител се носители на самоволијата и злото во државата, кога во неа наставникот без да биде предложен и избран непречено си предава, зашто следи судски спор, кој заврши во јуни 2008 година. Па така на пензионираниот ветеринарен техничар му се овозможи понатаму на Факултетот да образува кадар, само земјоделски техничари.

Тој на сцена стапил, кога за миг завршил факултет, магистрирал и докториран и во 1995 година без ниеден објавен труд беше избран за доцент. Следи јас неговиот докторат да го оспорувам, што е мое право, а до денес никој ништо не презел, ниту Обвинителството. Инаку јас од 1990 година редовно сум одбиван, поради мене се растваат конкурсите, а затоа никој не е надлежен. Видливо е дека токму Обвинителството е мој гробар од 1990 год.

Поднесител: Д-р Ристо Ивановски Ул. Михајло Андоновски бр.6/21 Битола"

13. "ВИШО ЈАВНО ОБВИНИТЕЛСТВО

РО.бр.11/09

23.04.2009 год.

Битола

До

Г-дин Ристо Ивановски

Ул.Михајло Андоновски бр.6/21

БИТОЛА

Во врска со Вашиот поднесок доставен до ова обвинителство, во кој се повикувате на одредени незаконитости во постапувањето на Основниот јавен обвинител Битола, во постапката на решението КО.бр.512/08 од 6.10.2008 год., против Вангел Гагачев директор во ЗК Пелагонија Битола, за кр.дело Повреда на правото од работен однос од чл.166 ст.1 од КЗ.

Од наша страна беше согледана содржината на поднесокот и заради целосно согледување на состојбите на работите беше прибавен предметот КО.бр.512/08 на Основно јавно обвинителство Битола, и беше побараано да не информираат за посочениот предмет.

Основното јавно обвинителство-Битола, во конкретниот случај заради расветлување на настанот поднеле барање за собирање на потребни известувања во ЗК Пелагонија Битола, во врска со кр.дело Повреда на правото на работен однос од чл. 166 ст. 1 од КЗ.

Од прибавените потребни известувања, Јавниот обвинител нашол дека на пријавителот му била изречена дисциплинска мерка-престанок на работниот однос на 21.05.1991 год., заради што донесол решение за отфрлање на кривичната пријава, бидејќи настапила апсолутна застареност на кривичното гонење.

По извршената контрола во списите не се константирали неправилности во работењето.

ДЛ/ЕС Јавен обвинител Димитар Лазревски". (потпис)

14. "ОСНОВНО ЈАВНО ОБВИНИТЕЛСТВО

РО.БР.130/09

24.04.2009 година

БИТОЛА

ДО

Г-дин РИСТО ИВАНОВСКИ

Ул. 'Михајло Андоновски' бр.6/21

БИТОЛА

Во врскаско поднесените кривични пријави од Ваша страна до ОЈО Битола, како и по-плаката означена со Предмет: 'Самоволис', а заради разјаснување на истата, Ве известуваме дека ќе треба да се јавите во ОЈО Битола во соба број 3 на 27.04.2009 година во 8,30 часот.

Јавен обвинител Петар Аnevски". (потпис)

На ова следат мои одговори:

"ДО
РЕПУБЛИЧКИОТ ЈАВЕН ОБВИНИТЕЛ
СКОПЈЕ

Предмет: Протест за РО.бр.11/09
од 23.04.2009

Во врска за мојата кривична пријава во 52 точки за Вангел Гагачев Основното јавно обвинителство со КО.бр.512/08 од 06.10.2008 ја одби, наведувајќи дека таа била за мене лично поднесена, што не е точно. Мојата кривична пријава е поднесена против наведеното лице, во 52 точки, но ниедна за мене.

Иако ваква е состојбата, мојата кривична пријава со 52 точки е отфрлена без таа да се иследи од полицијата и утврди дали наводите се точни или не. Тоа може да се потврди со доказите на Статистика...

Дека вистината е таква, на мојот приговор до Вишото јавно обвинителство, тоа со свој РО.бр. 11/09 од 23.04.2009 говори само за мене, иако јас укажував, дека кривичната пријава нема ништо за мене.

Незадоволен од постапување на Основното и Вишотото јавно обвинителство, Вас како највисоко Обвинителство ви се обраќам.

Ристо Ивановски
Ул.Михајло Андоновски бр.6/21
Битола"

"ДО
ОСНОВНО ЈАВНО ОБВИНИТЕЛСТВО
БИТОЛА

Предмет: Одговор на Ваш предмет
од 24.04.2009

Денес, 27.04.2009, го зедов Вашиот предмет РО.бр.130/09 од 24.04.2009, обична пратка, во која закажувате состанок за разјаснување на 27.04.2009.

Ви соопштувам следното:

Во врска за мојата кривична пријава во 52 точки за Вангел Гагачев Основното јавно обвинителство со КО.бр.512/08 од 06.10.2008 ја одби, наведувајќи дека таа била за мене лично поднесена, што не е точно. Мојата кривична пријава е поднесена против наведеното лице, во 52 точки, но ниедна за мене.

Иако ваква е состојбата, мојата кривична пријава со 52 точки е отфрлена без таа да се иследи од полицијата и утврди дали наводите се точни или не. Тоа може да се потврди со доказите на Статистика...

Дека вистината е таква, на мојот приговор до Вишото јавно обвинителство, тоа со свој РО.бр. 11/09 од 23.04.2009 говори само за мене, иако јас укажував, дека кривичната пријава нема ништо за мене.

Токму затоа во мојот предмет Самоволие од 09.04.2009 тоа го опишувам, како што го пишев во другите мои предмети. Мојата кривична пријава е само против лицето Вангел Гагачев, никако лично за мене.

Следи Вашиот предмет РО.бр.130/09 од 24.04.2009 да го сметам за закана. Таква закана следеше од еден друг обвинител. Но по природа сум воздржлив и никогаш не сум се откажал од борбата против наведеното лице кое го смали физичкиот обем на производство, го снижи многупати бројот на вработени и нивниот личен доход, многу семејства уништи итн.

Во надеж да превземите дејствија, без закажувања на расправи за одбиени кривични пријави, за кои се расправаме со години, се заблагодарувам.

Ристо Ивановски
Ул.Михајло Андоновски бр.6/21
Битола".

Во прилог сакам само да додатам, како се вршат закана. Во моите кривични пријави во 1990, 1991...година наведувал лица од правосуството, кои имале личен интерес да го штитат Вангел Гагачев. Еден моќник, поднесе барање тоа да го докажам. За тоа мене ми требаше сведоци. Такви беа без број. Но никој не дојде да сведочи, затоа што секој си се плашеше за себеси. Така иако со 100% докази, бев казнат со опомена, сум навредувал злоупотребувачи на функција. Меѓутоа, се јави само еден сведок, во друг случај, Петар...Тој како сведок против мене, на судската расправа за предмет 987/91, со кого бев избркан од работа, на 21.05.1991, тој признал, ако не кажувал против мене, ќе го избркнат од работа. Такви се моќниците.

15. Овој прилог се однесува за самоволијата во Јавното обвинителство во Скопје, кое дозволи да се избираат наставници во Земјоделскиот, Ветеринарниот факултет и Институтот за сточарство, сите во Скопје, кои не ги исполнуваат условите предвидени во Законот за високо образование. Исто така, тој не е во согласност за таквите во Европа. Всушност, во него не постои еден точен став за доцент, вонреден и редовен професор, туку три става. Ова по-добро да се престави, е вака: во првиот став да се бара писмен, вториот полуписмен и третиот неписмен. Бидејќи во сите става се содржи писмен, сите ги исполнуваат условите. Следи Р. Македонија стопански да е само пред Албанија итн.

За пример се наведува Земјоделскиот факултет, против кого водев два судска спора П.бр. 3555/03 и П.бр. 3556/06 за ист наставен предмет од ист наставник, кој завршил ветеринарно училиште, а како вработен во истиот факултет интерно и брзометно добил дипломи за инженер, магистер и доктор. Така тој одма бил избран и за наставник: доцент, вонреден и редовен професор без ниеден самостоен објавен труд, ниту уџбеник или книга. Ова што гонаведувам за овој факултет, важи за другиот и институтот, и Биотехничкиот факултет во Битола.

Јас поднесов кривична пријава и добив одговор од Основното обвинителство, чие решение го обжалив. Следи одговор од Вишото обвинителство со прилог мојата кривична пријава и копија на решение од Основното јавно обвинителство- Скопје, кој Ви ги приложувам. Токму затоа ова го објаснувам:

Кривичната пријава ја испратив на 09.09.2006, а таа во Основното јавно обвинителство е заведена на 11.9.2006. Во мојата кривична пријава го изнесувам следното:

"**ЈАВЕН ОБВИНИТЕЛ НА Р.МАКЕДОНИЈА**
За: Фалсификаторите (лажговците) во Земјоделскиот факултет- Скопје.
Од: Д-р Ристо Ивановски
Ул. Михајло Андоновски бр.6/21
Битола.

КРИВИЧНА ПРИЈАВА

За лицето Танас Трајковски, кој како вршител на наставник во Земјоделскиот факултет- Скопје, не ги исполнува условите предвидени во Законот за високо образование на Р. Македонија. Исто така, за да биде предложен и избран наставник во истиот факултет, тоа се врши со фалсификат. Имено, тој нема објавено ниеден самостоен труд, ниту еден самостоен напис, а тој е предложен и избран со фалсификат, во кога стојат четириесет и четири (44) трудови. Со кривичната пријава се предлага на лицето Танас Трајковски да му престане работниот однос наставник по сите звања, казнат соучесниците за направениот фалсификат со кого тој е предложен и избран за наставник. Со ова ќе се прекинат да му се нанесуваат штети на македонското стопанство, кои поради лични цели тоа се најдува на најниско место.

О б р а з л о ж е н и е

Лицето Танас Трајковски било вработено како ветеринарен техничар во Земјоделското стопанство на Земјоделскиот факултет- Скопје. Ова било повод тој да заврши Земјоделски факултет. Од ова тој не бил задоволен, тој магистрирал и докторирал за тема за поламатура и матура. Како потврда за наведеното, неговата магистерска и докторска работа не биле објавени. Со тоа што тие не биле јавни, значи, објавени, што било основ за стекнување на научните звања магистер и доктор, тој не магистрирал, ниту докторирал. Токму затоа неговите дтрудовид како такви се кријат од научната и стручната јавност. Всушност, тие биле и се само интерни писарии, како што биле и се носителите на тие звања. Вакво било лицето Ристо Илковски.

Овој магистрирал и докторирал кај наставен предмет кого го предавало лице, кој не бил магистер, ниту доктор. Всушност, тој бил само со завршен Земјоделски факултет. Бидејќи за Земјоделскиот факултет за предметот немало наставен кадар, тој не можел да биде магистер и доктор. Ова него не му пречи, кај него да магистрира и докторира Танас Трајковски, со што се приватизирала кадровата политика на Земјоделскиот факултет само за лични цели. Ова било основ на државата да и се нанесуваат штети од лица лаици во струката и наука-та, поради што Р.Македонија е на најниско равниште во говедарството, со тешки последици.

Постапката е наједноставна. Иако лицето Ристо Илковски бил дтаткод на магистратурата и докторатот на лицето Танас Трајковски, него не му пречи и тоа само за лични цели, тој Танас Трајковски во 1995 година да го предложи за доцент и да биде избран. Напротив, поднесителот на кривичната пријава кој работел 4 години во научна установа во Германија и докторирал во Виена- Австроја да го одбие. Овој до денес има објавено осумнаесет книги со околу 5.000 страни и преку 200 трудови написи: трудовите и написите се објавени во Германија и Хрватска, оти него во Р.Македонија не му било дозволено да објавува, што писмено му го соопштил Ристо Илковски. Ваквата постапка била основа, внатрешните лица меѓусебно да се предала гаат и избираат: јас тебе, ти мене.

Танас Трајковски, без тој ништо да работи, на ист начин бил предложен и избран за вонреден професор.

На 13.11.2002 беше објавен конкурс за истиот предмет. Бидејќи на него се пријавил и поднесителот на кривичната пријава, конкурсот бил растурен (што не е дозволено, Р.И.), практика што се спроведува од истиот факултет редовно од 1990 година. На 10.10.2003 е поднесена тужба П.бр.3555/03 во Основниот суд Скопје I Скопје, а го суди судивката Драгица Сапунџиска...Бидејќи конкурсите биле само од формален карактер, поднесителот на кривичната пријава нема што да бара. Земјоделскиот факултет бил самоуправна интересна заедница, која не била и не е во состојба да се натпреварува, опстојувајќи само социјална установа за згрижување на неоформени лица, кои не се во состојба да се носат со проблемите во сточарството.

Следи нов конкурс на 02.04.2004, па тужба П.бр.3556/04, со прва расправа дури на 31.10.2005, кај судијата Влатко Самарџиски. На 07.09.2006 тужителот добива Пресуда, со која го изгубил спорот. Истиот ден била испратена жалба на тужителот, во која наведува, во Пресудата има само една странка, тужениот. Токму во оваа судска постапка се утврди, дека Танас Трајковски бил избран со фалсификат. Тој немал ниеден самостоен труд, ниту самостоен напис. Дури тој немал ниеден групен труд. Во Билтенот на Универзитетот дСв.Кирил Методијд во Скопје бр. 854, од 10 јуни 2004 година има групни писарии, објавени во неговиот факултет, сите за основно осмогодишно училиште. Под број 3 го нема (се лаже), под 6 во печат, под 9 во печат, под 10 во печат, под 11 во печат. Во листата се наредени по ред до (со) број 11. За нив нема никаква рецензија. Ова било поради тоа што тој конечно сватил дека тој како пензионер требало нешто да работи, па склапале писарии, само сите во печат. Битни се само објавените. Овие заедно се само 6 писарии. Значи, пензионираниот ветеринарен техничар со своите сописарции објавиле само 6 писарии. Токму со вакви писарии се изигрува Законот за високо образование. Ова се потврдува со тоа што ако пет автори имаат по пет писарии, вкупно имаат само пет писарии. Со овие вкупно пет писарии писарците биле задоволни, што важи и за Законот за високо образование, а отсекогаш е изиграна државата.

И овде се јавува Ристо Илковски. Бидејќи тој на Танас Трајковски му бил дтаткод на докторатот, тој не смеел да биде рецензент. Само кога е само од интерес, тој и овде е рецензент, претседател. Затоа само со лични интереси во заклучокот и предлогот стои: дВрз основа на досегашната целокупна активност на д-р Танас Трајковски во областа на наставата, научната и апликациона дејност и објавени трудови до изборот доцент и вонреден професор и потоа до денес (44 трудови), имајќи ги предвид Законот за високо образование, Правилникот за избор на наставник при Универзитетот дСв.Кирил и Методијд во Скопје, Статутот на Земјоделскиот факултет, објавениот конкурс и пријавените кандидати, членовите на Рецензентската комисија имаат особена чест и задоволство да му предложат на Наставно-научниот совет на Земјоделскиот факултет, да го избере д-р Танас Трајковски, досегашен вонреден професор, со звањето редовен професор по предметот говедарство.

Се гледа, 'татенцето' си го избира ддтентцетод. Бидејќи на поднесителот на кривичната пријава 'татковците' биле од Германија и Австроја, тој го изгубил правото да биде избран. Ама кога поднесителот на кривичната пријава во Виена полагаше заклетва, дека ако докторот лаже..., него ќе му биде одземен докторатот. Бидејќи Танас Трајковски лаже, тој не може и не смее да биде доктор. Па тој и не е доктор. Кога неговиот докторат се крие, и неговиот докторат е скриен- го нема.

Овој тоа самиот не го прави. Фалсификатот е на рецентот...Токму затоа, Танас Трајковски мора да го изгуби своето работно место, кое никогаш не го заслужил, и казнат соучесниците.

09.09.2006
Битола

Д-р Ристо Ивановски
Ул.Михајло Андоновски бр.6/21
Битола.

По три години следи Решение од Основното јавнообвинителство, во кое стои: вСЕ ОТФРЛА кривичната пријава...в. Јавен обвинител Снежана Ристевска. За да се потврди дека Обвинителството сакало да ја одбие кривичната пријава, тоа на 29.01.2009 му се обратило на Земјоделски факултет, за тој да одговори дека се било во ред. И тој му одговорил се биле океј, со што лаиците продолжуваат да образуваат кадар...Следи мој протест до Вишото јавно обвинителство. За ова Ви беше јавено. Па следи одговорот од Вишото јавно обвинителство.

ВИШО ЈАВНО ОБВИНИТЕЛСТВО
Х РО.БР.51/2009
Скопје, 01.06.2009
ДЦ/АР

ДО
Д-р РИСТО ИВАНОВСКИ
Ул.дМихајло Андоновски бр.6/21
БИТОЛА

ПРЕДМЕТ: Известување

До ова обвинителство имате поднесено преставка, насловена како 'Протест' во кој искажувате нездадовостта од решението КО.бр.4122/2006 од 03.04.2009 година на Основното јавно обвинителство Скопје, со кое е отфрлена кривичната пријава, поднесена од Ваша страна, против Танас Трајковски за кр.дело Фалсификување исправа од чл.378 ст. 1 од КЗ.

Неспорувајќи ги правата и на начин како во Протестот да го изразите својот став, без оглед што сте човек со највисоки научни звања и не Ви е потребна поука, сепак сме во обврска да укажеме дека во случајот треба да постапите согласно чл 56 ст. 2 од ЗКП и правната поука дадена во решението. ЈАВЕН ОБВИНИТЕЛ Драголуб Џакик'.

Се гледа дека и овде се лаже, каде се вели ддкривичната пријава, поднесена од Ваша страна, против Танас Трајковски за кр. Дело Фалсификување исправад. Па ова не е вистина. Таа се однесува за: 'Фалсификаторите (лајговците) во Земјоделскиот факултет- Скопје'.

Нездадовлен од Известувањето, испратив следен предмет:

РЕПУБЛИЧКИ ЈАВЕН ОБВИНИТЕЛ
СКОПЈЕ

Предмет: Протест на известувањето од
Вишото јавно обвинителство
-Скопје РО/бр.51 од 01.06.2009

На Земјоделскиот факултет- Скопје од 1990 година редовно сум одбиван, иако само јас имам работено во научна установа во Германија, докторирано во Австроја, имам самостојни објавени трудови, книги итн. Наспроти мене, во истиот Факултет се делат звања магистер и доктор за поламатура и матура, се избираат интерни лица со интерни звања со поламатура и матура, без објавени магистратури и докторати, значи тие не се важечки, тие стануваат во-предни и редовни професори, срамно за струката и науката на Р.Македонија.

Најдобар пример е ветеринарниот техничар Танас Трајковски, кој како нивни вработен се интерно постигнал, дури со невистини, тој имал трудови, кои биле само писарии, а кои бројно неодговараат итн.

За се горе наведеното имав поднесено кривична пријава.

За проблемот за кого се говори е поднесено тужба на 10.10.2003 година, а од Основното јавно обвинителство Скопје дури на 03.04.2009 донесува Решение КО бр.4122/2006. То-кму затоа јас на 10.01.2009 испратив до Вишото обвинителство предмет: Протест на Решението...

Па како не ќе испратам протест, кога ветеринарниот техничар одамна е пензиониран, а како што се работи кај нас можеше да почине не само постариот ветеринарен техничар, туку и помладиот поднесител на кривичната пријава.

Па никаква приватна тужба нема да го поврати времето не само од 2003 година, никако од 1990 година, од кога се борам да се вработам во самоуправните државни установи, во кои вработените си ги решаваат своите семејни проблеми, иако тие не се семејни. А вакви се Земјоделски факултет, Ветеринарен факултет, Виша земјоделска школа- Битола, Институт за сточарство Скопје... Па тие со нивниот кадар ја назаднаа Р.Македонија. За ова никој не е надлежен, ниту виновен, што важи и за Обвинителството...

Денес, 02.06.2009, добив предмет Известување од Вишото јавно обвинителство РО бр. 51/2009, кое го заврши сиот проблем, приватно да тужам, уназад за 2003 и 1990 година.

Бидејќи не поднесувам вакви самоволија за изгубено време 6 години, дури и 19 години, а држат предавања и образуваат кадар потполно неспособни кадри кои државата ја донесоа само пред Албанија и Косово, го поднесувам и овој протест.

Воедно укажувам дека Обвинителството на Р.Македонија е мојот потполен гробар од 1990 година, затоа што јас оттогаш редовно укажувам на самоволијата во наведените установи, нивните штети направени врз македонското стопанство, зашто имам пишувано и премногу написи во јавните гласила... Меѓутоа, Вие не сте биле надлежни...

Свесен сум дека Вашиот одговор ќе биде ист, а и не ме чуди, денес сме она зашто никој не е надлежен. Меѓутоа, благодарам на Вашиот одговор.

Вакви сум добивал и порано, што се расправав и со Обвинителството во Битола, кое ми го уништи животот.

Како што гледате, Обвинителството на Р.Македонија е мој гробар од 1990 година.

Ристо Ивановски
Ул. Михајло Андоновски бр. 6/21
Битола'

16.“РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
ЈАВНО ОБВИНИТЕЛСТВО НА Р.МАКЕДОНИЈА
VII РО.бр.330/2008
Скопје, 29.05.2009

ДО
РИСТО ИВАНОВСКИ
Ул. Михајло Андоновски бр. 6/21
БИТОЛА

Во врска со Вашата преставка доставена до Јавното обвинителство на Република Македонија во која се исказува незадоволство од постапката на Основното јавно обвинителство Битола по предметот КО.бр.512/08 и на Вишото јавно обвинителство Битола по преставката доставена од ваша страна во врска со предметот КО.бр.512/08, по извршената проверка, Ве известуваме дека по предметот КО.бр.512/08 од страна на Основното јавно обвинителство Битола било постапувано законито и правилно.

мдп/мдп
РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
ЈАВНО ОБВИНИТЕЛСТВО НА Р.МАКЕДОНИЈА
VII РО. бр. 330/2008
Скопје, 03.09.2009 година

ДО
РИСТО ИВАНОВСКИ
Ул. Михајло Андоновски бр. 6/21
БИТОЛА

Во врска со Вашата преставка до Јавното обвинителство на Република Македонија во која се исказува незадоволство од постапувањето на Вишото јавно обвинителство Скопје по преставката по која било оформен предмет РО.бр.51/09, по извршените проверки, Ве известуваме дека по горенаведениот предмет од страна на Вишото јавно обвинителство Скопје било постапувано законито и правилно.

ЈАВЕН ОБВИНИТЕЛ
Воислав Гавровски.

Видливо е дека кај мојот предмет во двата случајеви, е истиот Јавен обвинител. Меѓутоа, иако мојот предмет е од 2009 година, тој е заверен под истиот број VII РО. бр. 330/2008. Исто така,

првиот предмет се однесува за ЗК Пелагонија- Битола, а вториот предмет е за Земјоделски факултет- Скопје. ВИДЛИВИ СЕ САМОВОЛИИТЕ НА ЈАВНИОТ ОБВИНИТЕЛ НА Р.МАКЕДОНИЈА и тоа само во полза на поединци.

Бидејќи јас не се откажувам од гонењето на непријателите на македонското стопанство, кое не е заштитено од Јавниот обвинител, постапката ја продолжив:

17.

ДО
АНТИКОРУМПЦИОННАТА КОМИСИЈА НА
РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
СКОПЈЕ

Предмет: Пријава за уништување
и оплачкување на имот.

Во Битола беше оформлен ЗИК вПелагонијав- Битола, кој беше југословенски рекордер. Со промена на државниот врв беше сменет директорот и неговиот кадар, што го изврши по партиски налог Вангел Гагачев. Оттогаш Комбинатот се распадна и се уништи земјоделското производство...

Вангел Гагачев како моќник успешно ја докледал својата тетка и тоа по смртта, поради што тој го добил нејзиниот стан кој двапати бил платен од вПрехранав- Битола. Тој на РЕК вБитолав-Битола му продал земјоделски површини, зашто има судски одлуки, со чии средства не се купуваат земјоделски површини како замена на продадените, туку тој со неа редовно работи, криејќи го неработењето и се обогатува со средства на површини кои се уште не се вратени на сопствниците, постанувајќи газда на туѓ имот. Тој со своите соработници од пред 1990 година, со кои го оштетуваше Комбинатот, продолжува и потоа, со што се плачка Комбинатот. Надобар пример е неговиот соплеменик, кој го ослободи од гонење од Обвинителството, кој проневерил бончиња за општествена исхрана. А од неговата фирма со години Комбинатот купува губрива...поскапо отколку од други трговци, а разликата постанува негова сопственост. Како порано, тој купува опрема со која работи друго лице..., изливјќи државни пари. Тој на кој сака и како што сака му продава опрема, машини, механизација, трактори...Тој на кој сака му продава пченица, јачмен, сончоглед...млеко...без да наплати истиот ден кога тие се предадени. Така тој со државни пари станува сопственик на други капацитети. Купува директно од производителот опрема, механизација, машини, трактори, автобуси...и тоа поскапо отколку од македонски (битолски) трговски фирмии, присвојувајќи ги разликите. За поголеми зделки се добива и безплатна опрема..., чиј сопственик постанува тој. Следи тој да го изнесува капиталот во странство. За се ова тој да го заскрие, тој уништува документи, дури за да се заскрие вистината од вработените го укинува весникот вПелагонијав на Комбинатот. Иако тој вработените ги направи бедници, тој се оперира со државни пари, што не важи за другите. За многуте негови злостори тој со државни пари подига црква, прави водоводи на село и црква...и тоа само да му бидат простени неговите гревови. Тие ќе траат се додека неговите наследници не го истрошат од него украдениот народен капитал.

На ден 01.09.2008 поднесов кривична пријава во 52 точки, за кои Јавното обвинителство не се преоизнесе. Дрскоста беше огромна, затоашто мојата кривична пријава не беше испратена до Полицијата, за таа од неа да биде исследена, што е нормална и усталена постапка. Така Обвинителството станало соочесник на злосторите на моќникот Вангел Гагачев со своите соработници. Токму затоа мојата кривична пријава Ви ја приложувам за Ваша понатамошна постапка.

Прилог: фотокопија на кривичната пријава.

Поднесител
Д-р Ристо Ивановски
Ул. Михало Андоновски бр.6/21
7000 Битола, тел: 258- 133в.

ДО
АНТИКОРУПЦИОНА КОМИСИЈА НА
РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
СКОПЈЕ

Предмет: Дополна на пријавата
за Вангел Гагачев.

Во пријавата за наведеното лице наведив, што за него во кривичните пријави имам пишувано. Во дополната само додавам:

Вангел Гагачев сака да биде сам сопственик и газда, преку свои соработници го плаќаат Комбинатот. Најдобар пример со неговиот пријател проф. др. Ефтим Анчев, чиј син има своя фирма, преку која купува Комбинатот се посекапо. На таков начин се плачка државата и се обогатуваат со крадење Вангел Гагачев, Ефтим Анчев и неговиот син.

Овој криминал е организиран кога за министер за земјоделие постанува Ефтим Анчев и тој заедно со неговиот помошник, Христо Халевски од Министерството ги лажат директорите на земјоделските комбинати. Тие тврдат дека се доделувале странски кредити со високи камати. Затоа ниеден чесен и способен директор не се одлучил да земи таков кредит. Таков зел Вангел Гагачев 10.000.000 ДМ, со што се задолжиле младите генерации, а тој со него го покривал неговото неработење и злочинот врз народот. Како поткрепа на наведеното Вангел Гагачев самиот ја признава наведената сума. Се знае дека Комбинатот не издвоил ни еден денар за амортизацијата, што е законска обврска, што значи дека тој бил недоходовен заради неспособниот и непријателски настроен од него назначен кадар, па затоа Комбинатот одамна бил ликвидиран и тој опстојува на мафијашки начин и на штета на државата. Тоа е поткрепа дека Комбинатот со него секогаш бил во загуба. Иако е тоа така тој во странство купува прескапо, неквалитетна и непотребна опрема. Истото самиот тоа го потврдува кога тој изјавува, известено од новинарката агроном Марика Василевска на 28.03. 1997 на Радио Скопје И во 15,30 часот, дека ЗК 'Пелагонија' Битола правел загуба од 9.000.000 ДМ, а сега бил во добивка 1.000.000 ДМ. Така овие суми се потврдуваат со неговата претходна изјава дека Комбинатот иако недоходовен купил опрема во вредност од 10.000.000 ДМ.

Значи, опрема се купува, во вредност од 10.000.000 ДМ, во странство прему жиро-сметка во странство и тоа се посекапо и за неквалитетната и непотребна опрема (механизација), што е основ на незаконско негово обогатување. Па не е чудо да се јави како сопственик или акционер на некоја фирма во државата и нејзиното соседство. Што значи овие зло дела не се поневажни од на аферата ТАТ, што е можно и тој да учествува. Тој има изоштррен ќух за та-
ки дејанија, него не го интересира друго.

Така Комбинатот како најнедоходовен во државата е опремен со најскапа опрема и механизација, зашто би морале да му завидат најбогатите и најголемите светски производител, кои произведуваат со многу постара и полоша опрема и механизација. Разликата е во тоа што капиталистот мора да создаде средства за тоа што е 'купено' во Комбинатот да го има, што не е можно. Сето тоа е добродојдено да се купува се во странство посекапо, иако е директно купено од производителот, отколку сето тоа да се купи од македонски трговец. Овие злодела се одвиваат преку странски жиро-сметки. Значи, разликата што би требало да ја добиваат извозниците од странство и трговците од Р.Македонија и се припишува на 'сопственикот' Вангел Гагачев (арамијата).

За да се оправда овој мафијашки начин на плачкање на државата Е.Анчев зедно со својот помошник Х.Халевски ја лажат Владата, недавајќи пред неа извештај кој бил корисник на тие средства, Владата припрема предлог закон до Собранието и тој донесува закон кој всушност се однесува само за заедничкото зло дело врз народот на Е.Анчев и В.Гагачев. Затоа и Собранието до денес не дало извештај за корисниците. Така понатаму опстоил В. Гагачев, се обогатил на штета на државата, а како против услуга успешно работи фирмата на синот на министерот со грабеж.

Втор злочин е со програмата ФАРЕ: Владата беше должна да даде извештај за корисниците на програмата ФАРЕ. Собранието беше излажано. Тоа беше нормално кога главен корисник беше само ЗК 'Пелагонија'- Битола.

Трет злочин: ЗК 'Пелагонија'- Битола на РЕК 'Битола' му продава национализирана земја. Средствата, некои добиени и со судска одлука: 1.500.000 ДМ. Тие не се користат наменски, со нив да се купи нова земја и врати на сопствениците или нахнади парично нивната продајена земја, туку тој со нив работи ја покрива загубата и дури се прикажува како добивка од 1.000.000 ДМ, што за лични цели и грабеж на државата се лажи јавноста и власта.

Следи на ваков начин тој е акционер на Стопанска банка- Битола, која на АД Млекар и дава околу 1,3 милион ДМ: наместо таа да купува крави или опрема за млекарството, Банката и Млекарата ја лажат државата и се купува опрема за производство за сокови во иста инсталација, што законски не е дозволено.

Вангел Гагачев како силеција и човек без оштета култура, кој злоупотребува функција да го укради Комбинатот неговиот прв братучед, за кого сум поднесол кривична пријава за грабеж од 3,5 милиони германски марки, што ќе се реши кога да е. Тој издејствува да не се почитува законот за камати од Врховниот суд што е како предлог до Уставниот суд од граѓани на Битола.

Овие злодела се продолжувања. Тој добива стан од ГП 'Бетон'- Битола кога успевал да ја дрогледа неговата 'тетка' по нејзината смрт, иако нејзиниот имот бил токму заради него двојно наплатен: еднаш на РО 'Прехрана', вторпат на Кланицата- Битола, со судски спор..

25.11.2009

Д-р Ристо Ивановски

Ул. Михајло Андоновски бр.6/21

Битола

ПС: Наведеното како кривични пријави можат да се видат во www.Brigien.com, од 1-7.

АНТИКОРУПЦИОНА КОМИСИЈА БЕЗ ОДГОВОР

За директорот Вангел Гагачев на ЗК "Пелагонија"- Битола како злочинец следи:

"ОСНОВНО ЈАВНО ОБВИНТЕЛСТВО

Б И Т О Л А

ПОДНЕСИТЕЛ: Ристо Ивановски

Ул. "Михајло Андоновски" бр.6/21

Битола

ПРОТИВ: Вангел Гагачев

ЗК "Пелагонија" Битола

КРИВИЧНА ПРИЈАВА

1. Партискиот функционер Вангел Гагачев од Лазар Колишевски бил поставен да се ликвидира кадарот на Крсте Црвенковски. Гагачев бил ликвидатор на неговиот кадар со начело Гого Петковски, генерален директор. Токму со овој Комбинатот станал југословенски рекордер. Со партиската наредба кадарот бил променет, а Вангел Гагачев беше поставен за помошен генерален директор по земјоделие. Со неговото настапување од 1978 година земјоделството и сточарство на Комбинатот биле уништени, овоштарството искрчено итн. Следи тој во 1990 година прв да се распадне во државава на неземјоделски дејности и земјоделска дејност (ЗК "Пелагонија"- Битола). Бидејќи јас сакав Комбинатот да го спасам од стопанскиот штетник и уништувач на Комбинатот се пријавив на конкурс за генерален директор, противкандидат на В.Гагачев.

2. Следи да поднесувам кривични пријави против ликвидаторот на ЗИК "Пелагонија" и уништувачот на ЗК "Пелагонија"- Битола, Вангел Гагачев. Сите тие биле одбивани. Бидејќи моето уништување тој го продолжил со моето конкурирање за генерален директор на Комбинатот, негов противкандидат, наведувам што стои во Одлука РО.бр.1110/90 од Основниот суд на здружен труд во Битола. Судијата Ѓорѓи Христовски, чија сопруга во Комбинатот постигнала големо унапредување, во образложениот наведува: "...поради погрешна кадрова политика и погрешна развојна програма комбинатот потпаднал под хипотека на Стопанска банка...Против избраниот кандидат има кривична пријава до Општинското јавно обвинителство...кривичната пријава до Општинско јавно обвинителство од 07.12.1990 година, решението на Општинскиот суд К.бр.380/90 од 12.12.1990, поканите до М-р Михајло Наумовски од СВР воден под бр.09-4136 од 09.01.1990 година-на, тужбата до Општинскиот суд Битола од 03.08.1990 година...".

3. Директорот Вангел Гагачев самоволно и насилички на кого сака му го намалува личниот доход. Бидејќи неговите казненици не се мокни во Правосуството и Јавното обвинителство, тие не тужат и не поднесуваат кривични пријави, како залудност. Дури неговите злосторства со ова не завршуваат, тој последните години им плаќа за пензиско и инвалидско

осигурување онолку колку што тој сака. Така сите оние кои него не му се допаѓаат, тој нив ги казнува се до нивната смрт, дури по нивната смрт, кога по смртта ПИО го превзема брачниот партнери на починатиот. Кај него нема застанување се додека не оди на другиот свет, а него како злосторник таму му е местото уште од 1978 година.

4. Тој кој сака и кога сака го пушта во пензија, дури од него помлади. Кога се испраќа во пензија, човечно е да се издејствува, таа да се зголеми. Ако тоа не е можно, барем таа да остане на исто ниво како што се одвојувало за вработените. Напротив, тој изживувајќи се врз вработените, самоволно му ја намалува пензијата, со која вработените треба да проживеат до крајот на својот живот, а не да бидат страдалници и да го мразат својот долгогодишен допринос во претпријатието и државата. Дури тој на луѓето кои се технолошки вишок или во пензија двете последни години им плаќа, како што тој сака, и на кој сака. За него не важат закони. Тоа тој за сите го прави со "пресметки", од својот цеп, за свој цеп, поради што тој има најголем број акции. Само за пример: се скарал со еден со завршен Земјоделски факултет- Скопје, кој бил раководител, него му дал помала пензија од неговиот заменик со Висша земјоделска школа- Битола. Со еден трет, поради лични побуди, магационер му доделил поголема пензија од двата претходни. Еден мирен агроном го пуштил во пензија со најниска нахнада, оти тој не "касал". Неговиот колега му се заканил на Вангел Гагачев, дека тој како помлад од него ќе оди во пензија најмалку еден ден по него. Помладите од него отишле во пензија, тој не одел, тој ќе одел во пензија во длабока старост како сопственикот на "Фиат" итн. Најдобар пример сум јас. Јас како советник земав личен доход како технички директор, а како технолошки вишок пред пензија не земав како технички директор, ниту како раководител, ниту како неговиот заменик, никако како магационер, туку како "свињар", оти тој така сакал. Затоа тој дели личен доход во плик затворен, божем со награда, од него одредена, со што не се плаќа допринос ...за личен доход. Па тој само ја лаже државата.

5. Кога тој некој сака да го избрка од работа, со месеци го праќа на принудни работни акции, со работно време кое само тој го одредува. Токму затоа тој е виновен за многу смртни случаји, на свои колеги, дури срцеволесно. Само токму затоа многу го напуштија Комбинатот. За нив плаќа државата, а тој нивниот доход го присвојува, како што сака, а за нив работат акциашите на неговите СС- трупи. Следи, тој неговите да не ги брка од работа, туку тој нив ги пушта со награда, за која исто така тој не плаќа данок. Неговите самоволија и беззаконија не се мерливи: злостори...

6. Со ваква кадрова политика Комбинатот е уништен. Ова се потврдува со нивните најниски приноси со недоходовно земјоделско производство, за кое не се користи хидромелиоративниот систем "Стрежево", со моќ на површина 20.400 ха. На него Вангел Гагачев не сее култури кои бараат наводнување, туку само екстезивни култури пченица, јачмен..., на кои не им е потребно наводнувањето. Место да се добива пченица 6.000 кг/ха, со него денес се произведува само околу 4.000 кг/ха...

7. Како доказ, дека Вангел Гагачев нема одлика на човек, тој мораше по службена должност да дозволи мене да ми се доделат моите акции. Тоа тој до денес не го дозволил. Истото важи и за другите. Наместо тоа тој вработените ги уценува тие да купуваат акции. Дури од нив тој поефтино ги купува. Следат тужби...

8. Па Вангел Гагачев, кој го ликвидирал ЗИК "Пелагонија", а во ЗК "Пелагонија" го уништи полоделството и сточарството, го искрчи овоштарството и лозарството, треба да се протера од Комбинатот, никако тој не смее да има ниту една единствена акција. Напротив, тој станал најголем акционер. Па тој ја уништува државата, која треба самата да се обештете.

ти.

9. За ова сум пишел во јавни гласила, а било пријавувано во Полицијата. Исто така, биле поднесувани кривични пријави. Ова го правеле и други. Него како моќник никој ништо не му можел.

10. Тој бил склон на уништување на документи. Најдобар пример бил весникот на Комбинатот "Пелагонија", кој бил укинат токму од него. Тој тоа го правел со цел само да ја заскрие вистината од јавноста. За физичкиот обем има податоци во Статистика итн.

11. Тој како носител на се во Комбинатот, тој од странство се купуваше и купува и тоа директно од произведителите, а за истото се исплаќа посакапо отколку што се тоа да купи од трговски фирмии во државата, што значи и во Битола. Така, тој разликата на цената ја присвојува и неа ја излива во странство. Вакви стоки се трактори Џондири..., автобуси..., систем за молзење..., итн. Исто така е познато, при масовно купување, продавачот за купувачот дава попуст, а тој може да се исплати во дополнително на уште некоја истоветна машина/опрема или во вид на кола. Се ова станува приватно на директорот...

12. Исто така, тој продаваше и продава се како што сака и на кого сака. Овде се разни употребливи основни средства, дури нови. Ова важи и за се друго. Па за ова доволно знае јавноста. Тоа тој го прави директно во четири очи, затоашто тој е носител на злото во Комбинатот, само тој најповеќе да се обогати.

13. Тој е ликвидатор на сточарството. Ова произлегува поради тоа што тој тврдеше дека сточарството не било доходовно. Тој ова секогаш јавно го изјавуваше. Дека ова не е без основа, во говедарската фарма с.Породин поради немање на добиточна храна од глад изумреле говедата. Умирањата продолжува. Ова и денес се потврдува, со висока смртност.

14. Меѓутоа, поголемо зло е што тој на државите им го чисти сточниот фонд, со што ги шири болестите во Комбинатот: чума, бруцелоза итн. За во ова тој да успее, го отуѓил ветеринарниот кадар, а се прави приватни зделки на штета на државата.

Поради ваквите самоволија, следат оболовување на преку 100 вработени во Комбинатот од стафилококоза, а женски две потешко болни, меѓу кои сопрругата на поранешниот министер Живко Јанкуловски и на шумарот Зоран Станиќ. Само со моќ се одбегнува оштетата. Ваква е болеста ауецки и чумата.

Дури во полза на Вангел Гагачев директорот на Ветеринарниот институт- Скопје Ѓорѓи Мицковски- Гркот лаже, во цел свет чумата ја има, не само во Р.Македонија со Свињарска фарма с.Породин. Ова е само заради добивка, што важи и со контролата на квалитетот на храната, вршена кај нив. Па токму ова не е нивна дејност, зашто таа треба да биде самостојна, никако зделки на група граѓани. Дека тие со моќ се прават е потврда со одбележување на сточарството со ушни маркици..., приграбено од нив, а тоа е дејност само на Институтот за сточарство- Скопје...Се се работи само за да се дојде до повеќе заработка, дури од ненадлежни, само на штета на државата.

Значи, тој како светски чудо тврди, чумата со вакцина тие ја искорениле од државата. Следи тој како поткупен од В.Гагачев мене да ме негира, тврдејќи дека јас говорел произволно, во фармата немало чума, таа била излечена од факцините, со кои заработувал неговиот институт. Ова беше по повод на моето интервју во весникот "Дневник", што тој мене ме негираше, а мојот демант не беше објавен, се било за добивка. Исто така, Ѓорѓи Мицковски на битолската телевизија "Тера" мене ме негираше. Неговите изјави останале светско чудо, оти во светот свињите се уништуваат. Бидејќи неговото образование не било светско, а Србија сака да стане светска, таа решила да ја искорени само со уништување на свињите, а болни ќе останат само свињите во Р.Македонија и тоа поради злочинот на Ветеринарниот институт, со неговиот пулен Ѓорѓи Мицковски, соработник на Вангел Гагачев. Новинарот битолчанец на "Дневник" починал, што не важи за еден друг битолчанец, кој не го објави моето интервју во "Фокус" против сверот Вангел Гагачев, на мене се заработкало, што

трае се до денес. Па Вангел Гагачев личностите на гласилата си ги поткупил и тоа на штета на државата, а само тој да остане негибнат газда. Ова се наведува само со цел да се објасни, тој со државни пари се поткупил за да опстојува. Ова станало од 1990 година кога државата станала ненародна, туку само партиска, само СДСМ-овско приватизирана. Дека тоа е така, е случајот со стафилококоза во друга битолска фирма од свињи од друга фарма. Од Ветеринарниот институт се тврдеше, тоа не било од стафилококи, туку од превозот поради други предизвикувачи, нивна лага, за тие да заработкаат- само за соработка. А е и следен случај, труењето од нитрат-нитрит од распадната органска материја на трева, која се најдува во тиња на рибник или езеро, како што било со браната "Матка" отруените риби во Вардар, и тоа само како последица на недостаток на кислорот, а не според нив од механичко повреди... Или со содржина на млеко во прав во битолската "Млекара" во последно време кога има најниска содржина на млеко во прав. Ова се истакнува, со цел да се објасни, дека Вангел Гагачев со државни пари се поткупил и според степенот на поткупување, тој е во состојба се да поткупи, само тој да биде победник, а губитник е само државата.

15. Исто така, во с.Породин во Свињарска фарма за негово време се извршени пропаднати реконструкции за приватни цели, што важело за целиот Комбинат, учесниците граѓеле куќи...Да не се изуми со реконструкцијата на говедарска фарма во с.Радобор... (Надзорникот ја посети Свињарска фарма кога во неа се беше завршено. Истата градежна фирма од Охрид во Охрид ја изгради куќата на раководителот на Свињарска фарма, Р.И.)

16. Иако тој го ликвидира сточарството, тој за да се обогати купува опрема и добиток од странство, зашто плаќа по скапо. Токму затоа за жалење е кога млечниот систем на одгледување на кравите и нивно молзење се уништил во сите говедарски фарми, менувајќи го системот од поединечно држење на кравите во группно држење и молзење. А ова се врши само за перење на пари, купувајќи директно од странство по скапо отколку преку трговска куќа во државата.

За се ова, како и за безброј друго, што овде не е наведено, против него од мене и други лица беа поднесувани кривични пријави. Меѓутоа, партиското Обвинителство нив ги отфрлаше, само така тој беше штитен. Се тврдеше, тој мене лично не ми нанел штета. Па тој самоволно и без основа ме избрка од работа, дури на силециски начин личниот дохот од 1989 и 1990 година четири пати во 2006 година ми го намали со кого ќе живеам до мојата смрт, наредено под точна број 3. Исто така, против него беа поднесувани приватни тужби. И Правосудството било партиско. Само така тој постанал газда на Комбинатот и тој како плачкаш да се обогати. Само така државата беше можно да се оплачка, а нејзиниот капитал кој се создавал по 1945 да биде оплачен само по 1990 година, што е најголем злостор. Само така тој капиталот го изнесе во странство и стави во државата на лична сметка. Следи неговите деца да возат најскапи возила, а тој како бедник се до 1990 година носеше само една жолтенкова вентијага, со која одеше и на приеми...

17. Па тој е само непријател на Македонија и Македонците, ликвидатор на земјоделството и сточарството, тиквар, душевно растроена личност, професионален убиец, кодош и арамија. Овде е најбитно да се истакне, дека тој бил "професионален убиец". Тој како "срцев болесник" не служел војска, што го правеле и прават Македонците. Следи тој како крволовчен свер професионално да ги убие срцевите болни, негови колеги..., и тоа на неговите сверски принудни акции со месеци... Ама тој проумрел и здрави...

За потврда дека тој морал да биде крупен арамија, е доказот кога тој си дозволил сите арамивчиња да ги брка од работа, што не важи за неговите крупни арамии, негови соработници, раководен кадар. Тие краделе на крупно, комбинатски реколти се предавале приватно. Дури проневера на бончиња за општествена исхрана. Од обвинението носителот на проневерата тој го ослободил. За се ова ги штитела нивната СКМ, денес СДСМ. Тој како Вангел Гагачев бил сопартиец, денес богаташ...

18. Само така тој станал газда на Комбинатот, што него Правосуството како анти судско му дозволи тој да биде избран директор на Комбинатот, кој токму поради него беше под хипотека..., што се наведе под точка 2. Па тој е само непријател на Р.Македонија и нејзините Македонци, ликвидатор на земјоделството и сточарството...

19. За потврда, дека тој не може добро да произведува, тој го шета раководниот кадар, на одговорни места постава несоодветни лица, со друг смрт на Земјоделски факултет-

Скопје. Дури тој го негира земјоделскиот кадар, кога нивните работни места ги превземаат вработени со Виша земјоделска школа- Битола. Ама не само тоа, следи тоа да биде со друг факултет/виша школа...За него е битно, да биде потполнето местото, оти тој се знаел...Тој одвај магистрирал, а никогаш не можел да докторира.

20. Тој ја води кадровата политика. За тој како тиквар да се одржи, а самиот како газда да го оплачка Комбинатот, најслабите студенти, од него многу потиквари, си ги избира за соработници, тој нив им овозможува тие да магистрираат и докторираат. Затоа тој на професорите скапо им плаќа. Меѓутоа, кога тие ќе станат професори на факултети и директори на институти, државава се доуништува. Следи таа по земјоделство, сточарство и ветеринарство да е само на опашката. А токму тој со неа си ја плачка опашната ни држава.

21. Ова се потврдува со тоа што тој Комбинатот го превзеде, со обврска, бројот на вработените во никој случај да не се намали, како и во никој случај нивниот личен доход. Меѓутоа, состојбата е застрашувачка, тој бројот на вработените многустреко го намали, што важи и за нивниот личен доход. За неговите злочинечки замисли тој да ги оствари на вработените им ги менува работните места, нив ги делававира и строзува со најниски лични доходи.

Не смее да се изуми дека во земјоделскиот дел работеле околу 2.700 вработени, уште толку сезонски. Од него живееше битолско, а сега не, туку само државниот и македонски пријател, директорот со неговата банда. Слично изјави од Министерството, подрачна единица Србиновски, на битолската телевизија "Тера", на 23.11.2006, од 5.000 вработени 500.

22. Со тоа што тој го намали бројот на вработени и се снижи личниот доход на вработените, него итно треба да му се одземи Комбинатот и тој понуди на лица кои повеќе ќе вработат, а на вработените ќе им го зголемат личниот доход. Се наведува примерот во Германија. По обединувањето на Источна Германија, нејзините фирми беа продавани за една германска марка. Нив ги добиле само оние лица кои предложиле најдобри програми: најголем број на вработени со нивни најголем личен доход. Затоа не е битно чија е фирмата, туку само да биде зголемен бројот на вработените и нивниот личен доход. Во спротивно, фирмите ќе биле повратени. Тоа што во државава се носеле закони за да се оплачка народот, тие не се меродавни. Тие се носат само за добрбит на народот, а не со нив да се подржуваат арамии, во прав смисол.

23. Така житариците како екстезивни култури беа сеани, а и денес се сеат на интезивни површини на ХМС "Стрежево", каде беа предвидени две култури во годината, а не една житарица. Кон ова се додава, пченицата се сее и на ридови, кои се само за екстезивно производство, зашто тие и се угарат. Пак, во САД на површини со принос до 800 кг/ха не се исплаќа нафтата за жетва. Исто така, поимот Овче Поле е само поле за овци, што никогаш не било со Пелагонија. Следи да се признат приносите од државата. Токму затоа таа за пченицата само се лаже, што е во полза на Овче Поле..., ама на штета на државата. Значи, не се правел вистински трошок, туку само признат.

24. За самоволијата на директорот треба да се додаде, Комбинатот имал околу 27.000 ха. Пак, за да се заскрие неработењето, во јавноста се говореше за околу 25.000 ха, што од државата беше признато. Всушност, тој тоа го издејствува како моќник на ОК на СКМ-Битола, што важеше и во ЦК на СКМ, што опстоило во СДСМ, чиј одборник бил. Меѓутоа, сега се говори само за 16.000 ха. Па недостасуваат уште 9.000 ха. Исто така, Србиновски изјави: Во Комбинатот вкупно има 25.000 ха, а ќе има 10.000 ха есенски и 6.000 ха пролетни. Па тоа се вкупно 16.000 ха. Каде се 9.000 ха ? Дека ова се совпаѓа, од ЗК "Пелагонија"- Битола Тоде агрономот на 18.11.2006 на битолската телевизија "Орбис" за Комбинатот изјави, дека во сеидбата во 2006/2007 година ќе засеале околу 10.000 ха есенски, а околу 6.000 ха пролетни, или вкупно 16.000 ха. Исто то важи и за 2007/2008 година, а ќе биде и за 2008/2009 година. Па каде се другите површини ? Во приватен цеп. Значи, видлив е злосторот, кога постои признат висок трошок, а тој оди само за лични цели. (Наведеното важи и за 2009/2010 г., Р.И.)

25. За да ова се потврди, се издава земја вон Комбинатот, таа се обработува на трошок на Комбинатот, а се обогатуваат поединци. Ова произлегува поради тоа што разликата е огромна, следи таа да се излива во приватни цепови. Токму затоа се лаже само државата, и тоа во полза на газдата, со најголем удел на акции, оплачкани од народот.

26. Најбитно е што физичкиот обем на производство е се помал. Тоа почнало од 1978 година, кога државниот штетник станал заменик генерален директор по земјоделие, а од

1990 година и генерален директор на Комбинатот, што е наведено во точка 2 Од тогаш почнал Комбинатот масовно да се уништува, дури приватизира. Всушност, оплачка. Во оваа игра најдобро биле искористени вкупните земјоделски површини и физичкиот обем по секоја култура. Меѓутоа, вкупното производство (површини со принос по хектар) на секоја култура било се помало и помало. Најжалосно постои дури изчезнување на културите. Ова е објасниво, затошто Вангел Гагачев како потполно неспособен најдобро се снајдува само со помал број култури. Токму за нив се потребни помалку површини, а со нивни ниски приноси, штетникот станал штетнички газда.

27. За да се утврди дека се сеат многу повеќе површини од 16.000 ха, во посматрање треба да се земат токму само од него дадените потрошени просечни количини по хектар на нафта, масло, семе, губре, заштитни средства итн. Па тие не се совпаѓаат со трошоците кои се признати во Европа и САД, туку со негова моќ тој издејствуваат тие од надлежните земјоделски лица во државава, што исто така важи за во сточарството и ветеринарството, да се утврдени многу повисоко, што им ги признала државата, за таа ним да им го покрива нерентабилното производство во споредба со светското. Токму затоа не смее да им се верува на кадрите по земјоделство, сточарство и ветеринарство од истоимените институции, кои без работа живеат на државни јасли. Само ако се споредат светските признати просечни трошоци по хектар во земјоделско производство ќе се утврди, во Комбинатот се сеат многу повеќе илјади хектари, а не само 16.000 ха. Токму вишокот хектари преку 16.000 ха е чист грабеж од Вангел Гагачев со бандата во Р.Македонија. А таа е прејака, која го ниши земјоделството и сточарството на државава.

28. За се овде наведено да се заскрие, во Комбинатот била уништена документацијата. Ова може да се види посебно со она со која се купувало во странство и продавало во државата. Исто така, предавало пченица... на фирмии со цена која се сака, а не трошковно-доходно, која тој бара да ја признае државата, дури дополнително и нивните премии. За долгото со месеци користење пченица... не се пресметувало... камата. Ова било затоа што тоа било на негови лица, взамен договор, за заеднички грабеж, со најголем интерес на ГАЗ-ДАТА, Вангел Гагачев, сиромашкото детиште со исмасленото жолтенасто вентијагче, а сега богаташ. Делумно вистината може да се увиде, во податоците на Статистика, спомената и под точка 9.

29. Токму јас бев носител на сточарството, а ја критикував неспособноста на сточарскиот, ветеринарниот и земјоделскиот кадар. Токму затоа јас редовно се јавував во "Нова Македонија". Исто така, пишев за реонизацијата. Овче Поле е само овче поле, а не пченично. Пелагонија има систем за наводнување од 20.400 ха, по крава најмалку 4.000 литри конзумно млеко, а Р.Македонија никогаш нема вишок, туку само недостаток, норма по жител 0,5 литар, стрежевските површини и оние покрај Црна Река ќе допринесат многу да се подобри млекоснабдувањето и спречи увозот. "Млекарата" да биде на акционерите млекопроизводители, а не на вработените, кои место да бидат во служба на млекопроизводството, каде се создава капиталот, како нејзини акционери ги плаќаат млекопроизводителите. Ако овие постанат сопственици, тие како непроизводители ќе се богатат, дури странци, трагедија за државата. Со тоа што таа се продаде на странци, се потврди, кадарот на "Млекарата", поставен од Вангел Гагачев, што важи за во Фабриката за добиточна храна с.Радобор..., бил наполно неспособен тој со генерации да управува, што важи и лично за него. Мариово да биде за гојење на говедата, со кус гоидбен период. Кон ова да се додаде, дека низ Европа од вкупната површина околу 50% се пасишта. Во Европа од вкупниот доход во земјоделството само на сточарството отпаѓа околу 70%, од кои половината на говедарството, а на житата само околу 10%. Пак, во Комбинатот е обратно, со житарици пченица и јачмен, дури како монокултура, што е потврда, дека Вангел Гагачев е само лаик.

30. За горе наведеното да се потврди, до 1963 година постоеше Битолско Блато, во кое со милениуми без вложување се добиваше по 2 тони/ ха риба, трска, шамок итн., а се ловеле и птици. Денес на површините каде беше Блатото, денес под ХМС "Стрежево" останува многу низок чист доход, со што се изигрува државната инвестиција.

31. Ако се знае дека има околу 2.000- 4.000 ха солени површини, со приноси како овчеполските, лажењето на државата за признат просечен принос е огромно. Па тие да се повратат само во езера=рибници. Така ќе се зголеми релативната влага на воздухот, а со тоа

и тие земјоделските приноси. Бидејќи Битолското Блато било на патеките птици селници, а за да се смали нивната смртност, Р.Македонија ќе добие инвестиции за возобновување на Блатото. Ќе следи развиток на туризмот...

32. Се кажа 27.000- 25.000 ха, а Битолското Блато беше на околу 4.000 ха. Со ова се објаснува, неблатните површини биле сопственост на жителите. Тие живееле од блатото и земјоделското производство. Никој не отишол во странство, оти никој не бил без работа. Земјата била национализирана и со сила бесплатно одземена со се објекти. Се ова било брането со пушки. Учесник бил и Милачко Стаменков, кој за да не трпи производството со вработените заедно работел, дури тој приколицата ја придржувал на рамо и тоа за да се замени нејзината гума... Следи тој од Вангел Гагачен да биде избркан од работа, поради што тој срцево оболел и умрел, што важело за многу други. Пак, Вангел Гагачев, кој немал врска со Битолска околија, народното го грабнал и го направил свое. Значи, тој како дојденец во битолско го присвоил битолскиот имот на селаните. Тие биле вработени во нивниот Комбинат. Тие биле избркани од народниот душман Вангел Гагачев, а нивните деца бегаат во странство во потрага за корка леб, која крвникот таа и се друго им украл. Се ова него не му пречи, неговите две деца да работат врз нивната трагедија во Стопанска банка- Битола и "Млекара"- Битола, што важи и за нивните брачни партнери, каде тој со парите на протераните селани станел двоен акционер, дури од "Млекара" си ги повлекол акциите, кои биле со потна крв платена од избрканите селани.

33. Овде се говори за Милачко Стаменков. Тој ми кажуваше дека имал документи како и кој крадел во Комбинатот. Ако негова сопруга не ја поткупи ГАЗДАТА, таа ќе може нив да ги приложи. Такви има и други, кои немаат смелост, се плашат од неговата моќ, се тој да поткупи и уништи. Меѓутоа, кога тој ќе умре, во битолско ќе се слави. На неговиот гроб ќе се врши голема нужда, што се правело врз комунистички моќници, народни непријатели. Па врз вакви сверови толку народот можел и толку направил. Таква е ненародната власт. Ваков е срцеболесниот КРВНИК.

34. Меѓутоа, на Вангел Гагачев никој ништо не му можел. Тоа се потврдува со наводот, кога тој со својата банда го организираше труењето на добитокот со запрашена пченка со најголемиот отров жива, а со тоа и на луѓето потрошачи на животинска храна, него вакано не му фалеше. Исто така, неговите соработници Петар Мицевски и Боне Палашевски, на кои им купи магистратури и докторати, со нив тој мене побрзо ме ликвидира. Дури моето место му го предаде на Бонета... Напротив, кога во Скопје врз Киро Глигоров беше извршен атентат, загинал Христо Христоманов, потписникот дека немало труење со жива, зашто сум пишел во гласилата, од никој недемантирано, тој беше казнат од семоќниот Бог. Исто така, почина и Петар Мицевски. Нема добро да заврши ни Бонета...

35. Тој е свесен за своите гревови. За тие него од Бога да му бидат оправдени тој подигнал црква на Кајмакчалан, дури помага за црквата во село Драгош. Меѓутоа, Богот не оправствува украдени пари, од народот грабнати пари. Богот секогаш ги казнувал клептоманите. Тој со клептомански пари дава јадење оти се спасил од смрт. Дека тој ја мрази црквата е доказ, кога свечено ја отворал црквата на Кајмакчалан, приемот не бил општонароден, туку само за неговите пријатели, бандити, а народот бил избркан. Богот таквите ќе ги казни со нивните семејства, и тоа повеќе генерации, се додека нивните семејства ги трошат од народот украдени средства. На такви сверови нема да им помогне ни нивното превртување во грб за злоделата извршени врз народот. Истото важи за сите судии, обвинители и правобраници, кои им помогнуваат на арамиштата се од народот да се укради.

36. За спас на Комбинатот тој итно да се избрка од него, а и од државата, што важи

за сите негови соработници и поддржувачи.

37. На наведените датуми испратив кривична пријава со нејзино дополнување за детиштето, бричко, кој станал комунистички газда=арамија. Тој тоа постанал само со тоа што тој на вработените им плаќал и плаќа најниски лични доходи, вработените ги избркал од работа. Само така тој се нивно присвоил=украл и станал дури нивни газда=арамија.

38. Со личен доход како и плаќање на доприноси на личен доход за во пензија во последните години на работниот стаж како тој што сака и на кого сака неговиот арамилук си го зголемил.

39. Со тоа што тој ја запознава јавноста дека тој сеел само 16.000 ха, од кои есенски култури пченица и јачмен 10.000 ха, чија недоходовност ја покрива државата, како и 6.000 ха пролетни култури, тој не можел да стане голем газда, затоашто тие немаат видна акумулација, кога кај него нема две култури зашто е предвиден и ХМС "Стрежево". Да не се изуми, дека пред него со наводнување преку Црна Река и со канали, кои бедникот ги затрпал со-здавајќи услови за неможно подоходовно производство, беа наводнувани вкупно повеќе по-вршини отколку со него со ХМС "Стрежево". Ова се истакнува само со цел да се објасни, дека тој се многу повеќе илјади хектари површини. Тоа може да се потврди, ако се прегледаат сите површини кои им припаѓаат на Комбинатот. Па тие се сите посеани, а не само 16.000 ха, колку што тој сака да прикаже. Што ова значи? Само едно, тој води двојна документација: една за да се лаже државата, тој сеел само 16.000 ха. Меѓутоа, тој за тие 16.000 ха потрошил по хектар толку проценти повеќе нафта, масло, семе, џубре, заштитни средства...колку што проценти имал посено повеќе површина. Ама таа вкупна површина изнесува повеќе од 25.000 ха. Токму затоа тој со двојната документација господари со оние повеќе од 9.000 ха кои тој не ги прикажува. Така тој со приносите на вторите документирани површини во прав смисол станал газда.

40. За доказ дека тој ги се сите комбинатски површини е доказот, тој на индивидуалниот сектор, на селаните, им предал двојно повеќе површина за тие со нив да стопанисуваат отколку што државата од него барака. Меѓутоа, сите тие биле зафрлени површини, а не групирани во парцели. Тој никим ги дал оние површини кои за него не играле улога тој од нив многу да добие. За ова да се дообразложи се наведува и доказот, во од него предвидените површини има само последна класа на земја, а никако прва, втора...Така тој ја изигрува Владата и нејзиното Министерство за земјоделие...

41. За наведеното да се дообразложи, тој во никој случај само со 16.000 ха сеидбена површина и ликвидирано сточарство не можел да стане акционер на битолската "Млекара", а акците си ги повлекол, ниту во 2008 година да му префрли средства за личен доход на РЕК "Битола", што само по себе многу зачудува.

42. За да се потврди, дека тој прикажува многу помали површини отколку што се вистинските, е доказот, на 06.08.2008 новинарот од Битола Боби Силјановски преку македонското радио, прва програма, во вестите 15,30 часот (15,52 ч.), соопшти, вкупно биле ожниени 7.000 ха пченица со 30.000 милиони тони. Со ова се потврдува, тој за јавноста упорно докажува, тој есенски култури (пченица и јачмен) сеел 10.000 ха. Меѓутоа, место тој да добие од равничарските површините, а вакви се оние од него наведени, во просек по 6.000 кг/ха, како што беше пред него, неговиот просек е само 4.286 кг/ха.

43. Како потврда дека тој е државен саботер, уништувач на народниот имот, него ради лични цели му замрзнала пченицата. Тој на есен посеал сорта пченица која била повеќе пролетна, и таа во пролетта му замрзна, како и поради густа сеидба таа му полегна, па скапа. Токму затоа нејзиниот принос изнесуваше само 2.800 кг/ха. Ова не е се. Тој за докторира во Нови Сад, во 1978 година посеал хибриди сончоглед. Така место да биде просекот 2.700 кг/ха, тој добил помалку од 800 кг/ха. Пак, шеќерна репа место 60.000 кг/ха само околу 25.000 кг/ха. Меѓутоа, саботер=саботер. Токму ова се совпаѓа со кумунистички=арамиски газда.

44. Тој како моќник му овозможил на неговиот сопоткловец и сопартиец на СКМ=СДСМ, за кого наведив под точка 16, тој како него да стане газда во "Пелагонијакомерџ". Овој човек бил од кадровата политика на македономразецот, газдата=арамијата на ЗК "Пелагонија".

45. И конечно, тој го управувал и приватизирал Кобинатот со неговите соседани и роднини Буфчани, каде како планинско место не е за земјоделско производство, туку само гуштерско. Со нив тој се направил, како што само тој сакал. Ама има уште еден Мариовец, негов школски, агроном, кој се учи напамет, тој само тоа можел. Овој кога со Буфчанецот, газда, разговата телефонски, дури на оддалеченост 10 км, стои простум и во став мирно. Ако некој на газдата му мрдне, тој него го брка од работа. Од газдата овој беше поставен за директор на Фабриката за добиточна храна с.Радобор, потоа станал дури негов комерцијален.

Се по контрола. Меѓутоа, како што на газдата детиште синот детиште во "Млекара" станал трговски патник и синот на Мариовецот заработка од млекото...

45. Негови најблиски агрономи биле неговите соседани Ѓорѓи Волчевски и Димче Аспровски. Првиот бил во се со него. Со текот на времето тој сфатил дека неговиот соседланец и негов газда се сторил само лично за себе. Па тој почнал да се залага за правдина. Иако цело време со својот соседланец бил директор, до пред некоја година, паднал во милост и немилост, морал да си оди, да спаси што може да си спаси. Напротив, Димче Аспровски си ја сфатил и спровел свинската. Токму затоа свински си го поминал животот. Цело време со газдата бил директор, како свинче убаво награден: зел парична награда за во пензија, кола... Ама и колата има своја вредност која се изразува во пари. И за ова газдата не платил данок. Па зошто тој на Р.Македонија да и плати данок: кој арамија плаќа данок?

46. Вакви парични награди добиваат и други, што ја одредува и дава само газдата, а неговите самоволија ги покриваат неговите извршнители. Така со газдата и овие слепи извршители го плаќаат народот, кој не е нивни.

47. Газдата ги брка од работа оние кои не ги сака. Тој како нетукашен тukaшните не ги сака. Следи во Комбинатот избрканите тukaшни од душата да ги мразат нетукашните. Со ваквите злостири тој создава раздор меѓу народот, тukaшни и нетукашни. Избрканите од него како технолошки вишок, кој се пресметува и за во пензија, е со данокот на сите граѓани, а не на неговите вработени да работат како војни робови со работно време и тежина само како тој што сака. Тој со неговото лажно болно срце, само да не служи војска, нема да издржи ниту еден ден, камоли со години додека кутрите ќе морат да си заминат. За овие не следи никаква награда, ниту и таа која им следи како на секој смртник: испраќање на посмртните остатоци. За неговите пулени се плаќа дури како за посмртна свадба, а таква само тој од 1978 година најповеќе ја заслужува.

48. Се истакна, Комбинатот имал 27.000 ха, а во јавноста се знаеше за 25.000 ха, што беше само со цел со приносите од разликата на хектарите да се зголеми приносот по ха. Меѓутоа, трошокот за производство по ха беше зголемен за толку проценти колку што беа за- скриени ха (2000). За ова да се потврди се кажа, дека Владата имаше предвидено Комбинатот да одвои површини од сите класи и како такви да им бидат дodelени на лица кои се бават или сакат да се занимаваат со земјоделско производство. Овде Владата беше изиграна, газдата- мокник им дал повеќе површина отколку што било барано од Владата. Тие површини имале најлоша земја, никаква класа, дури таква и не постои во земјоделската класификација. Површините биле на краевите на комбинатските површини, каде немало патишта итн. Со ова се објаснува, досега никој не ги измерил површините на Комбинатот. Тие се многу повеќе од прикажаните. Токму затоа со нив многу повеќе се лаже државата, многу повеќе се плаќа народот.

49. Државата дodelуваше премија за земјоделско производство. Меѓутоа, со неа лажно се зголемуваше приносот. Пак, кога тој стана газда, таа цела се присвојува, и тоа без да биде лажно зголемено производството по ха земјоделска површина. Ова говори за можноста, лажењето со приносот и површините се огромни. А при тоа се плаќа само народот.

50. Државата дodelуваше и дodelува премија. Нејзината цел беше, и е строго одредена, и тоа само за уапредување на земјоделското и сточарското производство. Меѓутоа, тоа има обратен тренд. Ова ни објаснува, дека премијата нема наменска примена. Токму затоа таа се плаќа и станува сопственост на газдата. Така тој место со неа да го уапреди, што значи зголеми, производството, тој си го уапредува, зголемувам плаќањето на народот, кој никогаш не бил негов: од овој слабосрцев убиец се уништени и ликвидирани лица со челични срца.

51. И конечно, како се плаќа народот е доказ со цената на млекото. Државата им одреди цена на млекото, со која млекопроизводителите беа задоволни, се почна да се размиштува за зголемување на бројот на крави, дури со повисока млечност... Како што Млекарите во државава ги плаќаа фармерите, како што газдата од 1978 година го плаќаше сточарството во полза на неговото екстезивно и недоходовно пченично- јачменово производство, потполен лаик за доходовно производство како што е млекопроизводството..., вчера млекопроизводителите протестираа, затоа што Млекарите меѓусебно се договориле да го уништат млекопроизводството, кое не е нивно. Ова беше повод што под точка 28. истакнав, млекара-

та да биде акционерско друштво на млекопроизводителите, а не на зеленашите, кои ни ја унштуваат држава.

52. Измеќарот на газдата Боне Палашевски, слабиот студент со звања со поламатура до магистер и со матура до доктор, платени од газдата, директор на Институтот за сточарство- Скопје, неизјави стручно, стручно потврдено, туку тој говори за разликата која била огромна од она предвидена од Владата и дадената од Млекарите. Значи, газдата го плачка народот за 9000 и повеќе ха, со признати трошоци кои се доволни да се посеат сите постоечки површини. Па од прикажаните хектари 100% пари се употребуваат да се префлат на приватни сметки, со кои се купуваат акции и се друго што сака газдата, срцесакатиот, кој многу срцевито го осакати и оплачка народот.

Таква судбина ги задесила битолчаните и пошироко битолско...

01.09.2008
Битола

Д-р Ристо Ивановски
Ул.Михајло Андоновски бр. 6/21
Битола".

ДО
АНТИКОРУМПЦИОННАТА КОМИСИЈА НА
РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
СКОПЈЕ

Предмет: Пријава за уништување
и оплачуваче на имот.

Во Битола беше оформлен ЗИК Пелагонијав- Битола, кој беше југословенски рекордер. Со промена на државниот врв беше сменет директорот и неговиот кадар, што го изврши по партиски налог Вангел Гагачев. Оттогаш Комбинатот се распадна и се уништи земјоделското производство...

Вангел Гагачев како моќник успешно ја дрогледал својата тетка и тоа по смртта, поради што тој го добил нејзиниот стан кој двалат бил платен од вПрехранав- Битола. Тој на РЕК вБитолав- Битола му продал земјоделски површини, зашто има судски одлуки, со чии средства не се купуваат земјоделски површини како замена на продадените, туку тој со неа редовно работи, криејќи го нерабоенето и се обогатува со средства на површини кои се уште не се вратени на сопствниците, постанувајќи газда на түф имот. Тој со своите соработници од пред 1990 година, со кои го оштетуваше Комбинатот, продолжува и потоа, со што се плачка Комбинатот. Надобар пример е неговиот соплеменик, кој го ослободи од Гонење од Обвинителството, кој проневерил бончиња за општествена исхрана. А од неговата фирма со години Комбинатот купува ѓубрива...поскапо отколку од други трговци, а разликата постанува негова сопственост. Како порано, тој купува опрема со која работи друго лице..., изливјајќи државни пари. Тој на кој сака и како што сака му продава опрема, машини, механизација, трактори...Тој на кој сака му продава пченица, јачмен, сончоглед...млеко...без да наплати истиот ден кога тие се предадени. Така тој со државни пари станува сопственик на други капацитети. Купува директно од производителот опрема, механизација, машини, трактори, автобуси...и тоа поскапо отколку од македонски (битолски) трговски фирмии, присвојувајќи ги разликите. За поголеми зделки се добива и бесплатна опрема..., чиј сопственик постанува тој. Следи тој да го изнесува капиталот во странство. За се ова тој да го заскрие, тој уништува документи, дури за да се заскрие вистината од вработените го укинува весникот вПелагонијав на Комбинатот. Иако тој вработените ги направи бедници, тој се оперира со државни пари, што не важи за другите. За многуте негови злостори тој со државни пари подига црква, прави водоводи на село и црква...и тоа само да му бидат простени неговите гревови. Тие ќе траат се додека неговите наследници не го истрошат од него украдениот народен капитал.

На ден 01.09.2008 поднесов кривична пријава во 52 точки, за кои Јавното обвинителство не се преоизнесе. Дркоста беше огромна, затоашто мојата кривична пријава не беше испратена до Полицијата, за таа од неа да биде исследена, што е нормална и усталена постапка. Така Обвинителството станало соочесник на злосторите на моќникот Вангел Гагачев со своите соработници. Токму затоа мојата кривична пријава Ви ја приложувам за Ваша понатамошна постапка.

Прилог: фотокопија на кривичната пријава.

Поднесител
Д-р Ристо Ивановски
Ул. Михало Андоновски бр.6/21
7000 Битола, тел: 258- 133в.

ДО
АНТИКОРПУЦИОНА КОМИСИЈА НА
РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
СКОПЈЕ

Предмет: Дополнна на пријавата
за Вангел Гагачев.

Во пријавата за наведеното лице наведив, што за него во кривичните пријави имам пишувано. Во дополната само додавам:

Вангел Гагачев сака да биде сам сопственик и газда, преку свои соработници го плачкаат Комбинатот. Најдобар пример со неговиот пријател проф. др. Ефтим Анчев, чиј син има своя фирма, преку која купува Комбинатот се посакапо. На таков начин се плачкаат државата и се обогатуваат со крадење Вангел Гагачев, Ефтим Анчев и неговиот син.

Овој криминал е организиран кога за министер за земјоделие постанува Ефтим Анчев и тој заедно со неговиот помошник, Христо Халевски од Министерството ги лажат директорите на земјоделските комбинати. Тие тврдат дека се доделувале странски кредити со високи камати. Затоа ниеден чесен и способен директор не се одлучил да земи таков кредит. Таков зел Вангел Гагачев 10.000.000 ДМ, со што се задолжиле младите генерации, а тој со него го покривал неговото неработење и злоништот врз народот. Како поткрепа на наведеното Вангел Гагачев самиот ја признава наведената сума. Се знае дека Комбинатот не издвоил ни еден денар за амортизацијата, што е законска обврска, што значи дека тој бил недоходовен заради неспособниот и непријателски настроен од него назначен кадар, па затоа Комбинатот одамна бил ликвидиран и тој опстојува на мафијашки начин и на штета на државата. Тоа е поткрепа дека Комбинатот со него секогаш бил во загуба. Иако е тоа така тој во странство купува прескапо, неквалитетна и непотребна опрема. Истото самиот тоа го потврдува кога тој изјавува, известено од новинарката агроном Марија Василевска на 28.03. 1997 на Радио Скопје И во 15.30 часот, дека ЗК 'Пелагонија' Битола правел загуба од 9.000.000 ДМ, а сега бил во добивка 1.000.000 ДМ. Така овие суми се потврдуваат со неговата претходна изјава дека Комбинатот иако недоходовен купил опрема во вредност од 10.000.000 ДМ.

Значи, опрема се купува, во вредност од 10.000.000 ДМ, во странство прему жиро-сметка во странство и тоа се посакапо и за неквалитетната и непотребна опрема (механизација), што е основ на незаконско негово обогатување. Па не е чудо да се јави како сопственик или акционер на некоја фирма во државата и нејзиното соседство. Што значи овие зло дела не се поневажни од на аферата ТАТ, што е можно и тој да учествува. Тој има изоштррен њух за такви дејствија, него не го интересира друго.

Така Комбинатот како најнедоходовен во државата е опремен со најскапа опрема и механизација, запшто би морале да му завидат најбогатите и најголемите светски производител, кои произведуваат со многу постара и полоша опрема и механизација. Разликата е во тоа што капиталистот мора да создаде средства за тоа што е 'купено' во Комбинатот да го има, што не е можно. Сето тоа е добројдено да се купува се во странство посакапо, иако е директно купено од производителот, отколку сето тоа да се купи од македонски трговец. Овие злодела се одвиваат преку странски жиро-сметки. Значи, разликата што би требало да ја добиваат извозниците од странство и трговците од Р.Македонија и се припишува на 'сопственикот' Вангел Гагачев (арамијата).

За да се оправда овој мафијашки начин на плачење на државата Е.Анчев зедно со својот помошник Х.Халевски ја лажат Владата, недавајќи пред неа извештај кој бил корисник на тие средства, Владата припрема предлог закон до Собранието и тој донесува закон кој всушност се однесува само за заедничкото зло дело врз народот на Е.Анчев и В.Гагачев. Затоа и Собранието до денес не дало извештај за корисниците. Така понатаму опстоил В.

Гагачев, се обогатил на штета на државата, а како против услуга успешно работи фирмата на синот на министерот со грабеж.

Втор злочин е со програмата ФАРЕ: Владата беше должна да даде извештај за корисниците на програмата ФАРЕ. Собранието беше излажано. Тоа беше нормално кога главен корисник беше само ЗК 'Пелагонија'- Битола.

Трет злочин: ЗК 'Пелагонија'- Битола на РЕК 'Битола' му продава национализирана земја. Средствата, некои добиени и со судска одлука: 1.500.000 ДМ. Тие не се користат наменски, со нив да се купи нова земја и врати на сопствениците или нахнади парично нивната продадена земја, туку тој со нив работија покрива загубата и дури се прикажува како добивка од 1.000.000 ДМ, што за лични цели и грабеж на државата се лажи јавноста и власта.

Следи на ваков начин тој е акционер на Стопанска банка- Битола, која на АД Млекара и дава околу 1,3 милион ДМ: наместо таа да купува крави или опрема за млекарството, Банката и Млекарата ја лажат државата и се купува опрема за производство за сокови во иста инсталација, што законски не е дозволено.

Вангел Гагачев како силеција и човек без општа култура, кој злоупотребува функција да го укради Комбинатот неговиот прв братучед, за кого сум поднесол кривична пријава за грабеж од 3,5 милиони германски марки, што ќе се реши кога да е. Тој издејствува да не се почитува законот за камати од Врховниот суд што е како предлог до Уставниот суд од граѓани на Битола.

Овие злодела се продолжувања. Тој добива стан од ГП 'Бетон'- Битола кога успевал да ја дogleда неговата 'тетка' по нејзината смрт, иако нејзиниот имот бил токму заради него двојно наплатен: еднаш на РО 'Прехрана', вторпат на Кланицата- Битола, со судски спор..

25.11.2009

Д-р Ристо Ивановски
Ул. Михајло Андоновски бр.6/21
Битола

ПС: Наведеното како кривични пријави можат да се видат во www.Brigien.com, од 1-7.

ДО
АНТИКОРУПЦИОНА КОМИСИЈА НА
РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

Предмет: Без Ваш одговор.

На 25.11.2009 испратив предмет: "Дополнна на пријавата за Вангел Гагачев.

Само дополнувам, што беше пријавено во Јавното обвинителство: "Ги тера под Трудов лицата потребни на Комбинатот, а остава непотребни. Им дава личен доход (12) и ги убедува дека за нив било подобро да ги вложат во ТАТ отколку да работат бадијала во неговиот буфски Комбинат. Тоа го прават вработените и тие се оплачкани. За да са плачка државата, е основач на фирмата 'Пазар на пари и хартија од вредност' во Скопје, што се гледа од весникот 'Дневник' од 31.03.1997".

Во Кривичната пријава, под 7 наведов: "Како доказ, дека Вангел Гагачев нема одлика на човек, тој мораше по службена должност мене да ми се доделат моите алции. Тоа тој до денес не го дозволил. Истото важи и за другите. Наместо тоа тој

вработените ги уценува тие да купуваат акции. Дури од нив тој поефтино ги купува. Следат тужби...“.

Истото го прави понатаму, во 2009 и 2010 година. Сè тоа не оди преку Берза. Видливи се неговите самоволија, кои не престануваат.

14.01.2010

Д-р Ристо Ивановски

Ул.Михајло Андоновски бр.6/21

Битола.

ПС: Во www.Brigien.com, под број 8, ќе стои нов наслов: “Антикорумпциона комисија на Р.Македонија без одговор“.

ЗЛОСТОРНИЦИТЕ ВО Р.МАКЕДОНИЈА

Како научен соработник во Баварскиот завод за сточарство- Груб/Минхен работев цели четири години, до 04.11.1976, и доктор од Виена, се вратив во државата, која до денес по сточарство нема кадар. Бидејќи во 1990 година постанав член и кандидат за пратеник на опозиционата партија ВМРО-ДПМНЕ од 21.05.1991 постанав без работа и без право на вработување. Од 1990 година скоро секој година се јавував на конкурси да се вработам во универзитетите на државава. Тие заради мене се растураа... Така немав доволно работен стаж... Бев поставен управител без да се платат доприноси. Бидејќи сакав да се пријавам во Агенцијата за вработување поднесов неотповиклива оставка. За да останам и без пензија, судијата без мое знаење, а и не сум ни со соодветна наобразба, ме постави за ликвидатор. Така јас не ќе можев да примам надоместок како технолошки вишок за да се платат и доприносите за пензија... Од 04.10.2009 сум во пензија. И таа ми ја снижија. Следи јас да земам помала пензија до крајот на мојот живот: уште ме прогонуваат. Инаку како автор јас сум објавил четиристет и пет (45) книги, а од кои некои се најдуваат и на www.Brigien.com. Таму можат да се видат и моите страдања со жалби од 21.05.1991:

1. Функционерот на Комунистичката партија Вангел Гагачев како генерален директор на ЗИК „Пелагонија“, со своите соселани и роднини Буфчани, а и негови соплеменици, ми монтираа дисциплинска мерка престанок на работен однос.

Тој како агроном е лаик за земјоделско производство: му замрзна пченицата- светско чудо....; ЗИК „Пелагонија“ беше југословенски рекордер за земјоделско производство, а со него два-три пати се намали приносот на шеќерна репка, три пати сончогледот, и една третина пченица; тој е злосторник- истањира (уништи) преку 200 ха шеќерна репка по 60 тони/ха, го уништи овоштарство и сточарството, уништи многу семејства и животи... Најбитно беше за Р.Македонија и општината Битола што тој го уништи доходовното интезивно производство, а се зафати со екстезивното недоходовно производство на пченица, јачмен..., култури без наводнување, негирајќи го ХМ „Стрежево“ со подземни канали за наводнување за преку 20.000 хектари- беа предвидени две култури по хектар, никако пченица, јачем итн.

Заради сé горе изложеното, за него многу и поднесувале кривични пријави. Бидејќи тој беше функционер, Обвинителството и Полицијата беа од негова страна.

За него имав поднесен кривична пријава со 52 точки (...злостори, плачење на народот...). Јавното обвинителство се изјасна само за една точка, делење личен доход и испраќање во пензија, не според законите, туку како што тој сака. Бидејќи јас го имав дадено и мојот пример, на ситечкиски начин Обвинителството ја преина-

чува кривичната пријава само за едната точка и тоа само за мене. Донесува решение, бидејќи делото било застарено не се гонело по службена должност, туку приватно. Следи јас да ја повторам кривичната пријава со сите 52 точки, без да го наредам мојот случај. Обвинителството го потврди своето сите силециско однесување, не се изјасна за таа кривилна пријава. Ова се повтори во Вишото и Републичкото.

Бидејќи во решението стоеше препорака, предлогот да го испратам лично до Основниот суд- Битола..., и тоа го сторив. Следи решение, делото било застарено. Тоа го обжалив до Апелациониот суд итн., но решението остана непроменето.

Мене не ми преостана ништо друго, туку да поднесам приватна тужба. На раправата застапникот на ЗК „Пелагонија“- Битола истакна, дека делото е застарено, како што јас бев одбиван од сите повисоки и највисоки надлежни во државава. Меѓутоа, судијата рече, за личен доход никогаш не застарува. Со ова се потврдува, Правосудството и Обвинителството со мене се изживуваат и ме уништуваат, што трае до денес и со моето пензионирање се до мојата смрт, и престанува пензијата.

2. Бидејќи јас бев без работа, мојот пријател Томе Чукалка ме поставил како управител во ДОО „Комерција“ за да земам паричен надоместок, ако нивната фирма го продаде нивниот имот. Паричниот надоместок беше без доприноси за пензиско и здравствено осигурување. Затоа оттаму немам ниеден ден работен стаж. Кога се јави можност да се пријавам во Агенцијата за вработување, како технолошки вишок, а благодарејќи и на германскиот стаж 3 години и 3 месеци..., поднесов неотповиклива отставка управител. Тогаш судијата Бошко Богдановски, веројатно со исто потекло, како овде наведените лица, ме назначи за ликвидатор. Залудни беа моите поднесоци дека јас не сум економист, ниту правник, што е неопходно за ликвидатор. Тој решил да ме доликвидира, да останам без пензија- до смртта да страдам.

Некако се успеа да сум технолошки вишок и да земам паричен надоместок.

Кога заврши судскиот спор за да се доплати од ЗК „Пелагонија“- Битола она што не беше доплатено, веќе во Агенцијата... бев регистриран како овластено лице: бев без право за паричен надоместок како технолошки вишок до пензионирањето.

За ова да се потврди е доказот и со новиот закон за домување, како технолошки вишок беа поставени управители на зградите... Следи на сите поставени управители престанок да добиваат паричен надоместок. Поради ова имаше побуни, итн.

3. До тужба до Основниот суд се претходно редоследно го имав описано.

Следи тужба, во која барав да се плати недоплатеното, за поголема пензија.

Судијата Богдан Богдановски донесе пресуда РО бр. 289/08, со која ќе земам помала пензија цел свой живот. Па моето изигрување во Правосудството продолжи.

Ова се потврдува со задолжителноста да се уплати придонес за вработување.

Во Агенцијата за вработување на Република важи следново правило:

„Согласно член 29 од Законот за персонален данок на доход обврзник на данокот на доход за приходите од самостојна дејност е физичко лице- трговец, трговец поединец, како и физички лица кои се занимаваат со земјоделска дејност, со занаечиска дејност и лица кои вршат услуги или слободни занимања, кои остваруваат приходи од вршење на дејност од член 28 од овој Закон.“

Согласно член 28 од Законот за персонален данок на доход приходи од самостојна дејност се сметаат приходите остварени од стопанска дејност (производна, службена, трговска, угостителска, превозничка и друга слична дејност), од давање на професионални и превозничка и друга слична дејност), од давање на профе-

сионални и други интелектуални услуги (здравствена, стоматолошка, ветеринарна, адвокатска, нотарска, консултантска, ревизорска, инженерска, архитектонска, новинарска, спортска и друга интелектуална дејност), како и приходите од земјоделска дејност кои не се опфатени со катастарскиот приход (одгледување на живина и стоки на индустриски начин, риболов и товење на риби и школки, одгледување на пчели или одгледување на други животни и производство на семе, саден материјал и материјал за размножување, плантажно и оранжериско производство на овошни, градинарски, индустриски и фуражни култури, производство на полјоделски култури, цвеќе, грмушки и шумски дрвја, печурки и други видови земјоделско и шумско производство).

По истекот на календарската година даночните обврзници што вршат самостојна дејност составуваат Биланс на приходи и расходи на образецот ‘Б’, кој е пропишан со Правилникот за формата, содржината и начинот на водењето на работните книги и на помошната евиденција на даночните обврзници што вршат самостојна дејност. Во точката под реден број 16 од истиот обаразец, вршителите на дејноста ги внесуваат платените износи за придонесот за пензиско- инвалидско и здравствено осигурување, а не и придонесот за вработување, поради што со измената и дополнувањата на Законот за персоналниот данок на доход (‘Сл.весник на РМ’ бр. 44/02) во членот 30- с во кој е наведено што на товар на расходите во даночниот биланс се признава, во точката 6 зборовите ‘и придонесите на вработување на обврзникот’ се бришат.

Износот на бруто платите за вработените кај вршителот на самостојната дејност се признава во целина како одбитна ставка на товар на деловните расходи, во висина на исплатените износи, што се внесуваат во точката под реден број 15 на образцеот ‘Б’.

Од сето ова произлегува дека самостојните вршители на дејност кои се наредени погоре не се обврзани да плаќаат придонес за вработување.

За да се опфатат како обврзници на придонесот за вработување и самостојните вршители на дејност тогаш ќе треба да се интервренира во Законот за вработување и осигурување во случај на невработност и во Одлуката за стапката на придонесот за вработување“.

Значи,ЗК „Пелагонија“беше обврзан да го плати придонесот за вработување.

Каква држкост, јас сум поднел тужба за да се плати неплатеното со сите до-принеси и тоа само за да остварам поголема пензија, а Судот донесува пресуда, јас цел живот да земам помала пензија. Па судот станал злосторнички...А ова јас не го знаев. Значи, судот спротивно на законитоста во полза на тужениот, а на моја штета и на државата, тужениот го ослободува да не плати допринос за вработување.

Јас ваквата мангурска игра ја дознав од Агенцијата за вработување на Република Македонија, кога мојот предлог поднесен до неа беше отфрлен, со текстот:

Агенцијата за вработување, на 30.08.2010, донесе Заклучок Бр. 03-143/2, со образложение: „Со член бб, од 1 алинеа 1 од Законот за вработување и осигурување во случај на невработеност (Сл. Весник на РМ (прочистен текст) бр. 144/2008 е утврдено дека право на паричен надомест има невработено лице за времето поминато во работен однос за кое се уплатувани придонеси на плата, што значи дека по горе цитираната пресуда уплатуван е придонес за пензиско и инвалидско осигурување, а не е упатен придонес за вработување“.Ова го обжалив-до денес без одговор.

Бидејќи ваква беше пресудата, мене не ми се исплати разликата за поминато време, пријавуван во наведената Агенција, а со која не „е упатен придонес за вработување“. Токму затоа јас за поминатите години во Агенцијата, ќе земам вкупно помала пензија за цел свој живот.

На мојот поднесок до Претседателот на Основниот суд- Битола, добив предмет од Основниот суд Битола УПП-125/10 од 13.10.2010, со следен текст: „Предет: Одговор на поднеок.

Во врска со Вашиот поднесок, а по однос на предметот РО бр. 289/08, Ве известуваме:

Предметот РО бр. 289/08 завршил со донесување на пресуда на ден 17.02. 2009 година. Со ова пресуда Ви било уважено тужбеното барање. Против вака донесената пресуда не бил вложен правен лек и истата е правосилна и предметот на 02.07.2009 година е архивиран.

Согласно чл. 13 став 2,3,4 и 5 од Законот за судовите само со закон пропишана постапка може да се менува правосилна пресуда. За Ваше запознавање, правосилните пресуди имаат неприкосновено правно дејство, тие се задолжителни за сите правни и физички лица и имаат поголема сила во однос на одлуките на кој и да е друг орган. Со почит, Претседател на Основен суд Јордан Врбовски“. (Со потпис)

Мегутоа, со оваа силициска пресуда ќе земам помала пензија цел живот.

Незадоволен од ова, поднесов следен предмет: „СУДСКИОТ СОВЕТ НА Р. МАКЕДОНИЈА-СКОПЈЕ

Предмет: Протест за работењето на Основниот суд Битола.

Протестот го поднесувам под две основи, ист судија е носител да ми се назали пензијата цел живот, како и без мое знаење и соодветна наобразба ме постави за ликвидатор. Тоа е судијата Бошко Богдановски.

1. На 05.10.2010 дадов поднесок, со кого барав да се острани неправдата, што врз мене ми ја направи Основниот суд- Битола, со чија Пресуда јас цел живот ќе земам помала пензија. ПРИЛОГ: Поднесок од 05.10.2010.

Денес, 15.10.2010, од Претседателот на Основниот суд Битола, Јордан Врбовски, добив одговор УПП-125/10 од 13.10.2010, со кој се потврди неправдата, пресудата РО бр.289/08 е правосилна-цел живот со помала пензија, ПРИЛОГ: Одговор.

2. Со решение Л.бр. 381/07 од 23.06.2008 без мое знаење и соодветна наобразба ме назначи за ликвидатор. Моите поднесоци и протести без залудни. Следи јас да бидам ликвидатор без никаква надохната, а за злостор врз уделциите...

Токму затоа јас Вас ви се обратив и добив известувања Бр. 07- 159 од 2009 година. До денес Судот не сака да назначи соодветно лице, кое е способно, таа дејност да ја врши најстручно и најсоодветно.

Во надеж да превземете правни дејствија, се заблагодарувам.

15.10.2010

Ристо Ивановски

Битола

Ул.Михајло Андоновски бр.6/21“.

Следи предмет: известување од Судскиот совет, Бр. 07-1313/10, од 02.11.2010. Во него за точката 2 се говори како прво, дека за Л.бр.381/07 ми било одговорено со бр. 07-159/4 од 18.02.2009. За точката 2 стои истото како на Претседателот на Основниот суд- Битола. Потпишано од членот на тој Совет Марсель Пајазити.

Ама ова не е сé. Бидејќи за П.бр.987/91-2 немаше „докази и факти“, судијата донесе решение- до завршување на спорот да добијам и личен дохот. Ова е спрове-

дено и со решение за извршување И.бр.6925/92 од 28.01.1993, а вештото лице место 3100 бода пресметал личен доход со 2900 бода. Значи, тоа судски се изврши, и сите доприноси беа платени, што важи и за пензиското...осигурување. Меѓутоа, тоа не е внесено во пензиски стаж-недостасуваат тие 6 (шест) месеци (јули до со декември). Едноставно- средствата изчезнале. Повеќепти писмено се обратив до ЗК „Пелагонија“-Битола, со препорачани писма. Меѓутоа, никаде ги нема тие платени 6 месеци.

4. Бидејќи на конкурс се јавив ја генерален директор, против кандидат на Вангел Гагачев, главник во Битола и Р.Македонија на партијата, денес СДСМ, ми се монтира маратонски со години судски процес, со цел да се истреби противникот.

Тој предмет беше П.бр.987/91-2. Случајот беше синдикална акција од ЗИК „Пелагонија“- Битола; Бидејќи на Дисциплинската комисија и беше наредено да бидам избран од работа, се обратив до претседателот на Извршниот совет на СР Македонија. Тој, проф. д-р Никола Клусев, оформил комисија која потврди дека нема докази и факти; иако ваква беше состојбата, следи бркање од работа; предметот на Н.Клусев од судиите беше криен и во ниедна одлука не беше наведен; јас него на секој расправа го приложував. Меѓутоа залудно. Во одлуките имаше само една странка, тужениот, јас како да не постоев. Судиите, за кои барав изземање, си судеа...

За се ова беа носители браќата судии (Вангел и Васил Гагачеви), Крсте Сиваковски итн., со исто потекло. Тие не дозволија да се спроведе исправата да се вратат на своето првобитно работно место во РЗ за унапредување на развојот на ЗИК „Пелагонија“, кој го растури само во земјоделски ЗК „Пелагонија“...

Да образложам: Тужба беше иста- на водачот на акцијата и јас негов помошник. Иако првиот Китан Минчевски беше оптеретен за повеќе и потешки дела, тој се повлече, него го вратија на исто работно место, и тој го прими обештетувањето. Следи процесот да продолжи само за мене. Тој беше со години маратонски 100% политички судски процес, затоа што јас бев кандидат за пратеник на опозиционата партија ВМРО-ДПМНЕ во првите повеќепартички избори. Следи судскиот процес да го изгубам тесно: 7 : 6.

Исто така, истакнав, беше донесена одлука, бидејќи нема докази и факти, до завршување на спорот да земам личн доход. Значи, судскиот спор бил партиски.

Судиите кои судеа во моја полза без мое знаење беа иземени, а поставени нови; имав поднесено кривични пријави за судиите, кои ми ги проширија обвиненијата- што не беа предмет на дисциплинската мерка престанок на работен однос. Иако јас барав да бидат иземени судии, тие си судеа без пречки на моја штета; поднесов кривична пријава на поткупен адвокат Џенко Димовски, кој ја закасна жалбата за еден ден, за да го изгубам спорот. Јас, како неука странка, имав поднесно и своја жалба, со која предметот се врати во првобитна состојба... Сум и без акции.

Овде најмоќник беше окружниот судија Вангел Гагачев, првбратучед на генералниот директор. Токму затоа тој беше и избран дури за врховен судија. Следи мојот П.бр.987/91-2 тој лично го држеше со години во својата фиока;

Конечната одлука во Врховниот суд не беше истогласна;

Дури каква дрскост, за народниот правоборанител Бранко Наумовски бркањето од работа не било човеково права. Всушност, токму тоа е најосновното.

5. Како заслужен извршител Благој Доновски (тој не знае да си го напише своето решение, а во него постои само една странка, тужениот) како ништожник и

прекутрупа од основен судија станува највисок- врховен судија.Бранко Наумовски постапнува уставен судија. Дури на 29.10.2010 тој бил избран претседател на тој суд, што не е за верување итн. Судија во Судскиот совет бил избран Крсте Сиваковски.

6. Следи за П.бр.987/91-2 како политички судски спор да поднесам предлог за повторување на постапката. Бидејќи претседателот на Основниот суд- Битола Александар Прчевски беше вмешан во пирамидалната штедилница „ТАТ“- Битола, кога дојде на власт ВМРО-ДПМНЕ него го смена. Тој како судија го презеде предлогот и го одби како застарен, а не дека во предлогот стоеше дека тој е само политички. Во неговото решение ништо немаше мое наведено... Јас не постоев.

7. Редовно барав да се повтори постапката на ваквиот политички процес, редовно од секаде бев одбиван. Кога се промена претседателот на Врховниот суд на Македонија, тој ми се излезе во пресрет и јас до Основниот суд- Битола поднесов предлог. Постапката 100% се повтори, како погоре- Судството било партиско.

8. Од САД во СФР Југославија беше донесена пченка. Бидејќи таа била со каротинско заболување како семенска запрашена со жива, во СР Македонија... беше продавана како добиточна храна. Таа ЗИК „Пелагонија“ ја купи од Суботица... Следи труење со жива од запрашена пченка, а живата е најголем отров. Во Фабриката за добиточна храна со пченка ги правеа концетратите, а нив добитокот не ги јадеше. Јас пријавив и бев „победен“, а населението масовно се труеше. Против мене беше власта со своето Министерството земјоделство..., а само на штета на народот. Затоа јас бев навреден и понижен. Следи и овде да бидам потполно неподобен.

9. Никола Поповски беше соносител на внесување на бруцелоза на овците. Затоа тој е совиновник за ликвидација на фарма со аваси овци с.Породин, а обвинува друг. Тој како лаик во фармата совнесува 2000 овци на пустинската изаелска раса аваси и 200 овци на континенталната источнофризиската раса. Следи првата од многу влага страдаше, а втората поради суша. Вакво потполно незнамење е лакрдија никаде не е забележана. Тој со Ѓорѓи Мицковски-Гркот се соликвидиратори на фармата со 2.500 мајки куниќи во с.Љубојно- Преспа, наполно лаици за нивната технологија. Н.Поповски е соучесник и за други фарми: говедарство, свињарство...: во свињарска фарма с.Породин мајките не ги береше во боксовите-тие биле кратки.

Застрешувачки е кога една генерација со средно ветеринарно училиште-Битола одлучувало се за сточарство и ветеринарство, кои ги уништиле. Овде за нив и се расправа.Дополнителен ветеринарен лекар Борис Ангелков, обвинет за бруцелозата, ама и говедарска фарма с.Радобор со 1014 крави која станала гробница, зашто сум објавил труд:тој лаик бил носител на проектот и раководител-комунутички измеѓу

10. Никола Поповски за добивка ја шири хормоналната терапија за повисока плодност кај овците. Но не како во Европа,подобрена плодност, пред парење некоја недели да се дадат концетрирани крмива или концетрат. Иако тој е агроном а не ветеринарен лекар, тој се бавеше со ветеринарни дејности. Неговиот колега ширеше невистини, дека азотот од уреата се искористувал кај птиците- само најголема лага.

11. Никола Поповски на Земјоделски факултет- Скопје магистрирал кај наставник само со завршен земјоделски факултет.Дури има и такви, кои докторирале. Кај нив магистрираат и докторират лица, на кои потоа тие им се рецезенити, од кои се предлагани за избор и реизбор во сите звања. Бидејќи ваква е состојбата редовно има подмитувања...Ваква личност е и долу наведеното лице, Атанас Трајковски.

12. Токму Ветеринарен институт биле зло, раширувачи на болести:

Бидејќи Ветеринарниот институт- Скопје беше надлежен за купување на расплоден материјал, тој е виновен за ширење на болеста ауецки кај свињите. За истата Свињарска фарма-с.Породин, поради штедење, не се купуваше биолошка исправна вакцини, се појавил црвен ветер итн., итн. Во фармата с.Породин од глад...и нелечење им изумреле говедата. Меѓутоа, најбитна била и останала само чумата:

Во врска со моето бркање од работа во „Дневник“, како прв во Р.Македонија во Страсбург, со мене имаше интервју, во кое наведив дека по бркањето во Свињарска фарма с.Породин се појави чума. Директорот, со исто потекло, Ѓорѓи Мицковски- Гркот на Ветеринарниот институт- Скопје во весникот велеше дека не е вистината, во фармата немало чума, што се читаше на битолските телевизии. Мојот демант во весникот итн. не се објави, во кого велев имало, како што има и во Германија. Таму болните свињи ги ликвидираат, а кај нас наведениот институт со челникот како светско чудо со вакцини од чума од неа ги лечеле и лечат свињите. За ова да се потврди е наводот со Србија. Тие се свесни дека вакцината не лечи, а и јавија, тие ќе мораат да ги ликвидираат свињите, затоа што болеста во секој миг ќе се појави.

Преку Синдикатот беа купувани свињи и од стафилококоза во ЗК „Пелагонија“ оболеа 100 купувачи, а во АД Квасара 24 потрошачи од друга фарма. Со лаги истиот тој Институт ја крие вистината, оти тој имал интерес... За откривање на ова во АД Квасара бев директно вклучен, и јас за ова станав уште понеподобен, итн.

13. Да истакнам, како јас не бев подобен во македонските универзитети. Со самото враќање од Германија, во ноември 1976 година, се пријавив на Земјоделски факултет- Скопје, од кого за свои потреби бев испратен во Германија. Одма бев одбиен- тој станал за потребите на вработените. Истиот факултет со својот институт за РО „Бентомак“- Крива Паланка предложија препарат во исхрана на говедата- на база на уреа. Бидејќи тој беше отровен имаше масовно труење на говедата за гојење во фармата Новаци на ЗК „Пелагонија“. Следи јас да го преземам тој препарат. И тој повеќе не беше отровен. Така ние ИНА- Кутина од Хрватска ја потиснавме од СР Македонија, СР Србија...Следеа други препарати на база на бентонит (смалат отровите...) итн. Затоа од Факултет, а подоцна за издвоениот Институт, не бев подобен.

14. Во 1978 година во Вишата земјоделска школа- Битола се пријавив на конкурс по предметот исхрана, на кого сум докториран. Јас бев одбиен, а беше применено лице Петар Богданов, со исто потекло, како овде наведните. Иако тој беше само со завршен Земјоделски факултет- Скопје, и без ниеден труд, постана дури редовен професор. Тој бидејќи не беше доктор, тој не ги исполнуваше условите. Ова не пречи во истата школа, потоа Биотехнички факултет, пред некоја година тој и да се пензионира. Меѓутоа, тој никогаш не докторира и останал без објавени трудови.

15. В.Г со неговите соплеменици, не само да ме избркаа од работа од 21.05. 1991 и ме судеа, не ми дозволија да се вработам во Земјоделскиот, Ветеринарниот факултет и Институтот за сточарство, сите Скопје, и Вишата земјоделска школа (денес Биотехнички факултет) во Битола, што важи за новиот Ветеринарен факултет- Битола. Иако само јас сум работел четири години во сточарска научна установа БЛТ- Груб кај Минхен и докторирав во Виена, само јас останав без право на вработување. Меѓутоа, само јас ги исполнувам условите да бидам избран за наставник по сите звања. Нивните се интерни со тема за поламатура за магистратура и матура за докторат, и без ниеден самостоен труд, туку само групни, објавени само

кај нив, интерни. Сите тие сами меѓусебно се избираат, и така самите си се унапредуваат. Значи, ти мене јас тебе, а се на штета на стопанството на државата.

16. Главен рецезент на Земјоделски факултет беше Ташко Токовски. На судијата Крсте Сиваковски братучед му беше наставник во Земјоделски факултет- Скопје и претседател на Наставно- научниот совет кој врши избор и реизбор. Со уништувачот на сточарството во Р.Македонија Никола Поповски на Ветеринарен факултет беше професор и декан, а и повеќепати главен рецезент против мене. Истото е во Институтот за сточарство- Скопје Џилевски....: сите исто потекло. Тие немаат објавено ниеден самостоен „труд“ вон својот факултет, ниту имаат издадено учебник, без кого неможат да станат ни вонреден ни редовен професор.

17. Наставникот, кај кого некој докторирал, тој самиот си го предлага своето милениче, потполна негова „копија“- лаик и ништожник. Така јас како научен соработник од Германија и доктор од Австроја го изгубив правото на предлог и избор.

18. Се тое се прави со Закон на високо образование кој не е во согласност на европските, што важи и со правилникот. Ова се потврдува со тоа што за избор на наставник по сите звања нема еден став, туку три. За попретставително да се престави: во првиот став се бара писмен, во вториот став полуписмен и третиот став неписмен. Бидејќи во сите три ставови постои писмен, сите ги исполнуваат условите. Тому затоа јас никогаш не можев да постанам наставник, на штета на државата.

19. Од 1990 година редовно се јавував на конкурси, објавени во весници. Бидејќи јас се јавував, тие редовно ги растураа конкурсите. По некое време ги повторуваа. Ако јас не го видев конкурсот, не се јавував. Така си го избираа лицето, со лика како нив, без ниеден самостоен објавен труд. Пак, јас имам објавено мноштво, дури во Германија и во југословенскиот часопис „Сточарство“- Загреб. Исто така, имам издадено и книга „Исхрана на говедата“ итн. Ова беше повод за изигра конкурсот. Ова го подржува Правосудство и Обвинителството.

20. За да не тужам, редовно моите документи со трудови не ми ги враќаа, така јас не можев да го искористам правото да тужам. Јас во Земјоделски факултет- Скопје имав цела гардероба со мои невратени документи и примероци на трудови.

21. Бидејќи годините си минуваа, решив да заведам суски спор со Земјоделски факултет- Скопје. Наставникот Атанас Трајковски неизбран продолжи да си предава. Следи Основниот суд Скопје I Скопје да донесе судско решение, Факултетот имал право кога сака да ги растура конкурсите. Ова го потврди Апелациониот суд- Скопје. Следи јас да поднесам предмет до надлежниот Републички јавен обвинител. Обвинител станал аферашот на Штедилницата „ТАТ“ Александар Прчевски. Предметот тој го даде да го потврди неговата сограѓанка, Битолчанка, а сестра на стечајниот директор на Штедилницата „ТАТ“, чиј имот се докрчуваше, што продолжи и денес. И Обвинителството станало со учесник во изигрување на конкурсите...

22. Редовно барав да ми се вратат документите и трудовите. Тие не беа вратени. Уште конкурсот не дозавршен, што важи за судскиот спор, се објави конкурс, но сега не во „Нова Македонија“, кој редовно го проверував за конкурси, туку во „Дневник“. Случајно тоа го видов. Наспроти мене, на другите лично им се јавува.

Следи јас да се пријавам. Тоа и го направил. Ама се било залудно.

Атанас Трајковски беше вработен во Земјоделски факултет како ветеринарен техничар. Тој брзометно и интерно заврши факултет, магистрирал и докторирал. Истите тие кои како поклон му ги доделиле звањата, тие само го избирале доцент,

вонреден професор и за овој конкурс за редовен професор, и тоа без ниеден едиствен објавен самостоен труд. За јас да не бидам предложен и избран, тој иако беше во пензија, тој на дрзок начин и со невистина беше избран. Следи моја тужба. Таа беше повторување на претходната, тој како наставник без избор понатаму предаваше.

Врховен суд го назначува за главен судија, известувач, Благој Доновски, за кого јас како судија во Основниот суд- Битола за П.бр.987/91-2 поднесов кривична пријава: 100% монтер. Па затоа јас го изгубив спорот, а остана наставник со години пензионираниот ветеринарен техничар, ништо повеќе. „Судијата“ во Затворот- Битола работеше како клучар. Брзометно му завршија Правен факултет, и одма стана судија, а потоа врховен. Сé тоа било дело на Боречката организација- Битола.

23. Бидејќи јас бев без работа поднесов барање да бидам ослободен од плаќање такса, што е предвидено- според нормите. Моето барање не беше прифатено. Следи, јас како невработен граѓанин немав право да тужам, кога немам пари да тужам. Ова е ништожно во однос што со таа законска одлука граѓаните во државата го изгубија правото да тужат и самите одбранат, затоашто државата станала држава само на тиквари, кодоши и арамии, газди на нивниот народен имот, кого го оплачкаа.

24. Имав поднесено кривична пријава за генералниот директор Вангел Гагачев, веќе наведено. Бидејќи Основното, Вишото и Републичкото обвинителство ништо не превзедоа, до Антикорупциона ја препратив кривичната пријава.

Бидејќи таа беше скриена, со промена на нејзиниот претседател неа на 03.05. 2010 ја повторив. На 05.05.2010, околу 15⁴⁵ часот женски глас телефонски праша, кога неа сум ја поднел. Првиот предмет бил на 21.10.2009, па дополнна на 25.11. 2009 и 14.01.2010. Меѓутоа, состојбата си остана, тој понатаму си е мокник со туѓи пари, оплачкани од народот, изнесени во странство и уништувани човечки животи.

За да се потврди дека таа била скриена е доказот со во предмет: извесување од Државната комисија за спречување на корупција, а нејзиниот број е 12-1521/3 од 02.11. 2010. Во него стои: „Во врска со вашата кривична пријава доставена до Основното јавно обвинителство Битола, поднесено против Вангел Гагачев поранешен директор на ЗИК ‘Пелагонија’ Битола, а од која, примерок имате доставено и до Државната комисија за спречување на корупцијата, Ве известуваме дека Државната комисија, со должно внимание го разгледа доствениот примерок од посочената кривична пријава при што заклучи дека, од аспект на одредбите од Законот за спречување на корупција (‘Службен весник на Република Македонија’ бр.. 28/02, 46/04, 126/06, 10/08 и 161/08), нема елементи за надлежно постапување во конкретниот случај“. Потписник претседател Ильми Селами. Само насловот не е ЗИК туку ЗК, а од 52 точки се работи за 10 милиони ДМ излагано Собранието на Р.Македонија, во кого се донесе закон, само тој да се ослободи, тие пари да ги врати, оти никој друг не зел кредит; па му продавал земја на РЕК „Битола“-а со парите неа не ја заменил...

Како работи оваа комисија е доказ случајот за поранешниот претседател Бранко Црвенковски, на 10.11.2010, со гласање 4 : 3, тој случај го предала на Обвинителството. Таа не докажала, дека тој бил крив, туку неговите изгубиле тесно- 4 : 3.

Следниот ден Ильми Селами призна дека СДСМ извршила голем притисок...

Значи, мојата кривична пријава Државната комисија за спречување на корупцијата ја „предала на Обвинителството“- таа неа назад ја вратила. Обвинителството на ситециски начин нити ги спомнала 51 кривични дела, како што го правела и со на други пријавители... Токму затоа Обвинителството ќе си ја потврди својата

одлука, со сите 52 точки, се било во ред !? Со потрошението странски средства од програмата ФАРЕ имал полза само Вангел Гагачев, а на штета на државата и народот.

25. Бидејќи јас бев без работен однос, содружниците во ДОО „Комерција“ ме постапуваја управител само за 6 месеци. Меѓутоа, тоа продолжи многу подолго. Парите кои за тоа ги зедов, 100% беа потрошени за издавање на моите книги. Токму само затоа мношто книги и објавив.

Со години барав да бидам ослободен од управител. Бидејќи усмено оставката не можев да ја остварам, до содружниците писмено, препорачани писма, се обратив. Меѓутоа, тие не можеа да најдат лице кое со години бесплатно ќе им работи. Без јас да знам, тие преку нивниот адвокат со договор на судијата мене ме назначуваат за ликвидатор. Ова се потврдува и со доказот што јас ја немам соодветната школска наобразба (економист или правник) за да бидам назначен за ликвидатор. За тие да ја остварат својата замисла, судијата решението не го испраќа на мојата адреса, какошто дотогаш за ДОО „Комерција“ добивав тужби, решенија.. покани за судски распорави, туку на нејзината адреса, која повеќе не важеше, за никој да не го прими решението. Така сите тие ја остваруваат својата замисла.

Бидејќи не добивав никаков одговор од содружниците, а добив и прекршочна казна, опомена, зашто ДОО „Комерција“ со години немаше поднесено завршна сметка, по втор пат до сите содружници, со препорачана пратка, дадов неотповиклива оставка. Следи да се јавам до... Регистар ...ми јави дека тој не може да ме брише, сум бил поставен за ликвидатор, со решение..., но уште го немав добиено.

Судијата сака јас ликвидатор да бидам учесник во злостор, грабеж на имот...

За истот судија, Бошко Богдановски, како под точка **3.** за преметот: Протест... до Судскиот совет на Р. Македонија, во дел 2 веќе наведив:

„Со решение Л.бр. 381/07 од 23.06.2008 без мое знаење и соодветна наобразба ме назначи за ликвидатор. Моите поднесоци и протести без залудни. Следи јас да бидам ликвидатор без никаква надохната, а за злостор врз уделците...“

Токму затоа јас Вас ви се обратив и добив известувања Бр. 07- 159 од 2009 година. До денес Судот не сака да назначи соодветно лице, кое е способно, таа дејност да ја врши најстручно и најсоодветно“.

Следи предмет: известување од Судскиот совет, Бр. 07-1313/10, од 02.11. 2010. Во него за точката 2 се говори како прво, дека за Л.бр.381/07 ми било одговорено со бр, 07-159/4 од 18.02.2009“. А без мое знаење и соодветно образование.

З а к л у ч о к

Како најдобар студент во одделот- сточарство на Земјоделско- шумарскиот факултет Скопје за неговите потреби бев испратен на дообразовање во Баварскиот завод за сточарство- Груб кај Минхен во Германија. Таму работев како научен соработник од 02.11.1972 до 02.11.1976, а докторираав исхрана на Универзитетот за земјоделски науки во Виена- Австроја. Истиот ден се вратив назад, и се пријавив на факултет, од кој бев испратен на дошколување, а кој до денес нема сточарски кадар. На мое изненадување одма бев одбиен- факултетот бил во служба на вработените.

И па се вработив во ЗИК „Пелагонија“- Битола... Следи во 1990 година да се пријавам на објавен конкурс за генерален директор на Комбинатот. Бидејќи кандидат беше и функционер на ОК СКМ- Битола и бев член на ВМРО- ДПМНЕ и не-

јзин кандидат за пратеник на првите парламентарни избори, бев избркан од работа од 20.05.1991, а и ми се монтира судски маратонски процес. За доказ дека престанокот на работен однос беше монтиран еве ги доказите: јас одма протестирајќо до Претседателот на Извршниот совет (Владата) на Р.Македонија, и беше задолжен Инспекторатот за труд, кој утврдил дека нема докази и факти. Во судскиот процес имаше 13 пресуди, од кои 7 беа против мене, а 6 за мене. Бидејќи јас останав без работен однос поднесов како прв од државата барање до Европскиот суд за човекови права во Стразбург. Бидејќи до 1997 година Р.Македонија не беше потписник, бев одбиен.

Од 1990 година 16 пати се пријавував на објавени конкурси за македонските универзитети. Иако не беше дозволена, факултетите самоволно ги растураа објавените конкурси и си избираа свои интерни лица без објавени самостојни трудови, ниту учебник или било што... Така тие меѓусебно се унапредуваа, предлагаа и избираа со сите звања до редовен професор, нанесувајќи им штета на македонското сточарство и ветеринарство, и затоа сме на многу низок степен на развиток. Конечно решив да тужам... Како што во претходниот случај правосудството беше корумпирало, обвинителството антидржавно и правобранителот ненароден, се се повтори.

За доказ дека се се вршеше за лични цели, следат многу мои пријави за самоволија, грабежи... и уништување на многу човечки животи и нивни семејства. Дури масовно се труеше населението со жива преку исхрана на добитокот со запрешена пченка, зашто јас пријавив. Пак, јас бев поразен, а губитник беше само народот кој редовно се труе преку сточни и земјоделски производи. Па за да заработи Ветернарниот институт-Скопје ги вакцинира свињите против чума-штета за државата.

Поради ваквата состојба го изгубив правото на вработување, и затоа немав ни 15 години работен стаж за пензија. Благодарение од стажот од Груб сум со пензија минимална и најниска од 42% која не ги покрива моите животни потреби. Јас имам објавено и 86 книги, за кои Р.Македонија нема дадено ни еден скршен денар, а и со навреди и понижување од МАНУ и Институтот за национална историја. Благодарение на Германија мои книги се прифатени од Баварската државна библиотека (кај мене е и книга и за претседателот Борис Трајковски), Европската библиотека (кај мене се скоро сите македонски академици и писатели) и Германската национална библиотека (од неа се прифатени 21 мои книги)- Р.Македонија се само зло.

С О Д Р Ж И Н А

1. Самоволијата во правосудството во Р.Македонија	3
2. Вангел Гагачев душевно растроена личност	30
3. Ветеринарен техничар професор на Земјоделски факултет	39
4. Приватизирани македонски универзитети	48
5. Дополнување на претходните документи	69
6. Приватизираното обвинителство и други	145
7. Самоволијата на Јавното обвинителство	181
8. Антикорупциона комисија без одговор	210
9. Злосторниците во Р.Македонија	222